

കോകില മിസ്സ് | Kokila Miss

Author : Kamal | www.kambistories.com

കരണ്ടുപോയപ്പോൾ ചലനം നിലച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സീലിംഗ്ഫാനിലേക്ക് നോക്കി ജിതിൻ കട്ടിലിൽ മലർന്നു കിടന്നു. ഇന്ന് കണ്ട കാഴ്ച അവന്റെ മനസ്സിൽ ചലനചിത്രങ്ങളായി ഓടി നടന്നു. ഉച്ചക്ക്മൾട്ടിപ്ലെക്സിൽ സിനിമ കണ്ടു തിരിച്ചിറങ്ങി ഷോപ്പിംഗ് മാളിന്റെ രണ്ടാം നിലയിലെ ഫുഡ്കോർട്ടിൽ പിസയും ചവച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ഒരു മിന്നായം പോലെ അവളെ കണ്ടുവോ? അവൾ, തന്റെ കോകില. കൈകാലുകളിലൂടെ ഒരു വൈദ്യുതപ്രവാഹം പടർന്നപ്പോൾ പിസാബോക്സ് അടച്ചു വച്ച് ചാടിയെണീറ്റ് ചുറ്റും നോക്കി. നാപ്കിൻ കൊണ്ട് ചിരി തുടച്ച് അവൻ അവളെ കണ്ടിടത്തേക്ക് പാഞ്ഞു. എല്ലായിടവും ഓടി നടന്ന് തിരഞ്ഞെങ്കിലും അവളെ ആ പരിസരത്തെങ്ങും കണ്ടില്ല. വല്ലാതെ തിരയടിക്കുന്ന മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കാൻ അവൻ പടികളിറങ്ങി ഒന്നാം നിലയിലും ചുറ്റിക്കറങ്ങി. ഇല്ല, എങ്ങും കാണാനില്ല. തനിക്കെന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടമായെന്നു കരുതിയ കോകില മിസ്സ്. അവന്റെ ചിന്തകൾ 8 വർഷം പിന്നിലേക്ക് സഞ്ചരിച്ചു.

പ്ലസ് വൺ പഠനകാലത്ത് താൻ നിശബ്ദമായി പ്രണയിച്ച തന്റെ കെമിസ്ട്രി ടീച്ചർ. കോകില മിസ്സ് 6 മാസത്തെ ട്രൈനിംഗിന് വേണ്ടിയാണ് തന്റെ സ്കൂളിലേക്ക് വന്നത്. അതും വെക്കേഷന് ഒരു മാസം മാത്രം ബാക്കിയുള്ളപ്പോൾ. ഒരു ദിവസം അപ്രതീക്ഷിതമായി ഫ്രീ പീരിയഡ് ഫീൽ ചെയ്യുവാനായി പ്രിൻസിപ്പൽ കത്രീനാ മേഡത്തിന്റെ കൂടെ.... കൂളിച്ചു കുറി തൊട്ട് മാറിലേക്ക് അമർത്തിപ്പിടിച്ച പുസ്തകങ്ങളുമായി ഒരു വയലറ്റ് കോട്ടൻ സാരിയുമുടുത്ത് പുഞ്ചിരിയോടെ അവർ ക്ലാസ്സിലേക്ക് കയറി. ക്ലാസ് പെട്ടെന്ന് നിശ്ശബ്ദമായപ്പോൾ പ്രിൻസിപ്പൽ അവരെ പരിചയപ്പെടുത്തി.

കോകില എസ് അയ്യർ, പാലക്കാട് നെന്മാറയിൽ നിന്നും വന്ന ഒരു പാവം അയ്യരു പെണ്ണ്. കണ്ടാൽ 20, 21 തോന്നിക്കും. മുഖശ്രീ എന്നൊക്കെ കേട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ നേരിൽ കാണുന്നത് അപ്പോഴാണ്. വെളുത്തു തുടുത്ത മുഖത്ത് മുഖക്കുരു മാഞ്ഞു തുടങ്ങിയ ചുവന്ന കവിളിണകളിൽ ചിരിക്കുമ്പോൾ നുണക്കുഴി വിരിഞ്ഞു. മുല്ല മൊട്ടു പോലുള്ള പല്ലുകൾ വെളിവാക്കി മുത്തു പൊഴിയുന്ന പോലുള്ള ചിരിയാണവൾക്ക്. ചുവന്ന കല്ലിൽ തിളങ്ങുന്ന മൂക്കുത്തീയും ചായം പൂശാത്ത ചെഞ്ചുണ്ടുകൾക്ക് താഴെ വലതു വശത്തുള്ള മറുക്കും ആ ചിരിക്ക് മാറ്റ് കൂട്ടി. കണ്ണെഴുതി കുറി തൊട്ട് ഈറൻ ഇറ്റ് വീഴുന്ന നീണ്ട തലമുടിയിൽ തുളസിക്കതിർ ചൂടി തങ്ങളെ നോക്കി ചിരിക്കുന്ന മിസ്സിനെ അവൻ ഒരു അന്യഗ്രഹ ജീവിയെ കണ്ടത് പോലെ നോക്കിയിരുന്നു. പരിചയപ്പെടൽ കഴിഞ്ഞ് മേഡം തിരിച്ചുപോയപ്പോൾ അവൾ ക്ലാസ് എടുത്തു തുടങ്ങി. ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കും പിടിച്ച് റൂമിലൂടെ ഉലാത്തി ഓർഗാനിക് കെമിസ്ട്രിയുടെ പിതാവിന്റെ രൂപരേഖ പറഞ്ഞൊപ്പിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ അഴകളവുകൾ കണ്ണു കൊണ്ട് ഒപ്പിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു അവൻ.

പക്ഷെ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചു സാരിയുടുത്തിരുന്ന അവരുടെ അംഗോപാംഗങ്ങളുടെ മുഴുപ്പ് പൂർണ്ണമായും വെളിവാക്കിയിരുന്നില്ല. കെമിസ്ട്രിയിൽ പുലിയായിരുന്നെങ്കിലും അവളൊരു പൊട്ടിപ്പെണ്ണായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് കാശുള്ളവരുടെ മക്കൾ പഠിക്കുന്ന സ്കൂൾ

ആയതിനാൽ കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ട് തന്നെ അവൾ ബാക് ബെഞ്ചേഴ്സിന്റെ പരിഹാസകഥാപാത്രമായി. ക്ലാസ്സെടുക്കുന്നതിനിടയിൽ ഇടക്കിടെ ഉയർന്ന് കേൾക്കുന്ന പരിഹാസം നിറഞ്ഞ ചിരിയും കമന്റുകളും കണ്ടില്ലെന്ന് നടിച്ച അവൾ ക്ഷമയോടെ പഠിപ്പിച്ചു. ക്ലാസ്സിലെ നായകന്മാരുടെ നോട്ടപ്പുള്ളിയായിരുന്ന ജിതിന് അവൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഒറ്റപ്പെടൽ മനസ്സിലാക്കാൻ അധികം സമയം വേണ്ടി വന്നില്ല. ആദ്യ കാഴ്ചയിൽ തന്നെ അവന്റെ മനസ്സിന്റെ പ്രണയകോണിലേക്ക് നടന്നു കയറിയ കോകിലയെ അവൻ ദിനവും മനസ്സിൽ ആരാധിച്ചു. പഠനത്തിൽ പിന്നിലായിരുന്നെങ്കിലും കലാപരമായി എന്നും മുന്നിൽ തന്നെയായിരുന്നു അവൻ. സ്കൂൾ ഡ്രാമകളിലും മോണോ ആക്ടിലും അവൻ നിറസാന്നിധ്യം അറിയിച്ചു. പൊതുവെ ഉൾമുഖനായിരുന്നെങ്കിലും ജിതിന് ആരോഗ്യവ്യഗ്രനായിരുന്നു. ആറടി പൊക്കവും ഉറച്ച പേശികളും കായ ബലവും അവനെ കൂടെപ്പിടിക്കുന്നവരിൽ തുടങ്ങി സീനിയേഴ്സിന്റെ വരെ അക്രമ ചേഷ്ടികളിൽ നിന്ന് പല തവണ രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. മരം വെട്ടുകാരനായിരുന്ന മരിച്ചു പോയ മുത്തച്ഛന്റെ ശരീരഘടനയാണ് അവന് എന്നു അമ്മ പറയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ പോലും അവന്റെ സഹപാഠികൾ അവനെ ഒന്നിനും കൂടെക്കൂട്ടിയിരുന്നില്ല.

ആദ്യമാദ്യം തമ്മിൽ സംസാരം കുറവായിരുന്നെങ്കിലും ആവൻ കോകിലമിസ്സുമായി അടുത്തു. അവർ നല്ല സുഹൃത്തുക്കളായി. ദിനവും വീട്ടിലെ പുന്തോട്ടത്തിൽ നിന്നും പൊട്ടിച്ചെടുക്കുന്ന പനിനീർ പൂവ് അവൻ ടീച്ചേഴ്സ് ടേബിളിൽ വേസിൽ വയ്ക്കുമായിരുന്നു. കോകില ക്ലാസ്കഴിഞ്ഞിറങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് ആ പൂവെടുത്ത് തലയിൽ ചൂടി അവനെ നോക്കാതെ ഇറങ്ങിപ്പോവും. ഒരിക്കലേങ്കിലും അവൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാശിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ മനസ്സ് അവളുടെ പുറകെ പോകും. ക്ലാസ്സിനുള്ളിൽ എല്ലാവരോടും ഒരു പോലെ പെരുമാറിയ കോകില ഇന്റർവെൽ സമയങ്ങളിൽ അവനെയും കാത്ത് കൊണ്ടാണ് സ്റ്റാഫ്റൂമിനു പുറത്തുള്ള നോട്ടീസ് ബോർഡിലെ പുതിയ വാർത്തകൾ തിരഞ്ഞു നിലകാറുള്ളതെന്നു അവൻ വിശ്വസിച്ചു. അവളോട് സംസാരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ കോമാളിത്തരങ്ങൾ കണ്ട് അവൾ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുമായിരുന്നു. അവനും അവളെ കാണാനും കാണിക്കാനുമായി ദിനവും ഓരോ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി സ്റ്റാഫ് റൂമിനടുത്ത് അവളുമായി സല്ലപിച്ചു.

6 മാസങ്ങൾ പെട്ടെന്നാണ് കടന്നു പോയത്. കോകില ട്രെയിനിങ് അവസാനിപ്പിച്ച് പോകുന്ന ദിവസം ക്ലാസിലിരുന്നവൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. അവളെ യാത്രയയക്കാൻ പോലും അവൻ ആശങ്കനായിരുന്നു. അവളോടുള്ള അവന്റെ വികാരങ്ങൾ അവളെ അറിയിക്കാൻ അവന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ സാഹചര്യങ്ങൾ.... ചിന്താഭാരത്താൽ അവന്റെ തല വിങ്ങി. നാളുകൾ കഴിഞ്ഞ് സ്കൂൾ ആനുവൽ ഡേയ്ക്ക് അവൾ വന്നിരുന്നു. ക്ഷണദിത്തലയിൽ നര കയറിയ ഒരാളുടെ കൂടെ. അവളുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് എന്തെങ്കിലും ഒക്കെ ചോദിക്കണം എന്നാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു ജിതിന്. പക്ഷെ, എന്തോ അവൻ പോയില്ല. സ്റ്റേജ് കെട്ടിയ സ്കൂൾ ഗ്രൗണ്ടിൽ അവളുടെ കണ്ണുകൾ ആരെയോ തിരഞ്ഞു നടക്കുന്നത് കണ്ട്, അതെന്നെയവരുതേ എന്ന് മനസ്സിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു സ്കൂൾകെട്ടിടത്തിന്റെ രണ്ടാം നിലയിൽ നിന്നു തൂണിന് മറവിൽ അവളെ അവൻ ഒളിഞ്ഞു നോക്കിനിന്നു.

ജിതിൻ പെട്ടെന്ന് ചിന്തകളിൽ നിന്നുമുണർന്നു. സീലിംഗ് ഫാൻ വീണ്ടും പഴയ വേഗത്തിൽ കറങ്ങുന്നു. അന്നവൾ തിരിച്ചു പോയതിൽപിന്നെ അവളെ കണ്ടിട്ടില്ല. അവളെപ്പറ്റി ആരും സംസാരിച്ചുമില്ല. അവൻ ലാപ് എടുത്തു നിവർത്തി വച്ച് ഫേസ്ബുക്കിൽ ലോഗിൻ ചെയ്ത് ആ പേര് തിരഞ്ഞുനോക്കി. കോകില, ഒരു പാട് റിസൾട്ടുകൾ. പക്ഷെ ഒന്നും അവളല്ല. കോകില എസ് അയ്യർ, കോകില പാലക്കാട് എല്ലാം ശ്രമിച്ചു നോക്കി. രക്ഷയില്ലാ... സ്കൂൾ , പഴയ സഹപാഠികൾ എല്ലാം തിരഞ്ഞു. ആരുടെയെങ്കിലും മധുച്ചാൽ ഫ്രണ്ട് ആണോയെന്നു

പരതി. ഇല്ല, ഒന്നിലുമില്ല, എങ്ങുമില്ല അവൾ. അവൻ തന്നോട് തന്നെ ഉള്ളിൽ ദേഷ്യം തോന്നി. കൊച്ചി നഗരത്തിലെ ഫ്ലാറ്റിൽ അവൻ ഒറ്റക്കായിരുന്നു. നഗരത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖ സോഫ്റ്റ്‌വേർ കമ്പനിയിൽ എൻജിനീർ ആണ് ഇന്ന് ജിതിൻ. റെയിൽവേ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന പ്രഭാകരനും ബാങ്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥയായ അംബികക്കും ഒരേയൊരു മകൻ. അച്ഛൻ റിട്ടയറായി തൃശ്ശൂരിലെ വീട്ടിൽ പെൻഷൻ വാങ്ങി ചൊറികുത്തിയിരിക്കുന്നു. അമ്മയിപ്പോഴും ജോലിക്ക് പോകുന്നുണ്ട്. ചെയ്ത കോഴ്സുകളെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് പാസായ തന്നെ ഒരു കരക്കെത്തിക്കാൻ അവർ ചില്ലറ പാടൊന്നുമല്ല പെട്ടത്. അവരുടെ വയസ്സ് കാലത്ത് അവർക്ക് വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണം. ഇപ്പോഴത്തെ തെറ്റില്ലാത്ത വരുമാനം കൊണ്ട് തന്റെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ കൃത്യമായി നടന്നു പോകുന്നുണ്ട്. ബാക്കി വരുന്നത് സ്വരൂക്ഷിച്ച് വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്താ എപ്പോഴാ ആവശ്യം വരുന്നതെന്ന് അറിയില്ലല്ലോ. നാളെയാണ് പുതിയ പ്രോജക്ട് കമ്പനിയിൽ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടത്. ഡയറക്ടറോട് ഇന്ന് തീർക്കാം, നാളെ തീർക്കാം എന്ന് അവധി പറഞ്ഞു മടുത്തു. ഇനിയും പറഞ്ഞാൽ അയാൾ തന്നെ ചെരുപ്പുരി അടിച്ചെന്നിരിക്കും.

ഓരോന്നാലോചിച്ചുകൊണ്ട് ജിതിൻ ഫ്ലാറ്റിന്റെ സിറ്റ്‌ഔട്ടിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് കൈവരിയിൽ ഞാനു നിന്ന് ഒരു സിഗരറ്റിന് തീ കൊളുത്തി ആഞ്ഞു വലിച്ചു. സൂര്യൻ അസ്തമിച്ച് ചന്ദ്രൻ രാത്രി കവലിന് താരാകാശത്ത് സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. ഇരുട്ടിൽ അടുത്തുള്ള കെട്ടിടസമുച്ചയങ്ങളിലെ വെളിച്ചം മനസ്സിൽ എണ്ണി നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ മനസ്സിലെ ശൂന്യതയിലേക്ക് അവളെ തിരികെ കൊണ്ടു വന്നു. കോകില മിസ്സ് തന്നെയായിരുന്നോ അത്? ഇന്നു കണ്ടത് അവർ തന്നെയെങ്കിൽ, അവർക്ക് ഒരു മാറ്റവും ഇല്ലാത്തത് പോലെ തോന്നി. പക്ഷെ, അവർ വെപ്രാളപ്പെട്ട് നടന്നു നീങ്ങിയതിനാൽ ശരിക്കും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നീട് ജീവിതയാത്രക്കിടയിൽ ചില പെണ്മുഖങ്ങളും നിമ്നമേനികളും തന്റെ ലൈംഗിക വികാരങ്ങളെ തൊട്ടുണർത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, കോകിലയെ ഓർത്തു താൻ ഇതുവരെ മുഷ്ടിമൈമുന്യം നടത്തിയിട്ടില്ല. അവർ തനിക്ക് വാക്കുകളാൽ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത മറ്റൊരോ വികാരങ്ങൾ സമ്മാനിച്ച നോവുള്ള ഓർമ്മയാണ്.

മൈർ... ഇനിയും ചിന്തിച്ചു നിന്നാൽ നാളത്തേക്ക് മാറ്റിവെച്ചതിനൊക്കെ ഒരു നാളെ കൂടെ കാണേണ്ടി വരും. എന്നാലും അവരെ ഒരു നോക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ... പെട്ടെന്ന് വൈകി വന്ന ഓർമ്മയിൽ ജിതിൻ പാതി പുകഞ്ഞ സിഗരറ്റ് ആഞ്ഞു വലിച്ച് വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ട് അകത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞോടി. അകത്തേത്തീ തന്റെ പഴയ പുസ്തകക്കെട്ടുകൾ അടുക്കിയ ഷെൽഫിൽ വിരലുകളോടിച്ച് ഒരു പഴയ ഡയറി കണ്ടെടുത്തു.

2010... വർഷം നിറം മങ്ങിയ അക്ഷരത്തിൽ മായാതെ കിടന്നു. അവൻ ആ ഡയറി പൊടി തട്ടി കിടക്കയിലേക്ക് കയറിയിരുന്നു. ഫാൻ ഓഫ് ചെയ്ത് ഏസി റിമോട്ട് എടുത്ത് ഓണാക്കി 22 ഡിഗ്രി സെറ്റ് ചെയ്തു. മുറിയിലേക്ക് തണുപ്പ് അറിയിച്ചിരുന്നോണ്ടോക്കും അവൻ ഡയറിത്താളുകൾ മറിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നും എവിടെയും എപ്പോഴും തന്റെ കൂടെയുണ്ടാകും ആ ഡയറി. തന്റെ ആദ്യത്തെ ഡയറി. ഒന്നു രണ്ടു പേജുകൾ കൂടി മറിച്ചിട്ട് അവൻ ഡയറിയുടെ പേജുകൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു വിടർത്തിവിട്ടു. ഇതളുകൾ മാറി മറിഞ്ഞ് നിന്നിടത്ത് ഒട്ടി നിന്ന ഒരു പഴയ ഫോട്ടോ അടർത്തിയെടുത്തു. തന്റെ പ്ലസ് ടു കാലത്തെ ക്ലാസ് ഫോട്ടോ. കൂടെപ്പിറച്ച പലരുടെയും മുഖങ്ങൾ ഫിംഗസ് കയറി മറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇടത്തേയറ്റത്ത് പൊടിമീശ വെച്ചു ചിരിച്ചു നിൽക്കുന്ന തന്റെ പഴയ മുഖം കണ്ട് അവന്റെ ചുണ്ടിന്റെ കോണിൽ ഒരു പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു. അവന്റെ തൊട്ടടുത്ത് നിന്നിരുന്നത് മറ്റൊരുമല്ല, സുന്ദരിയായ അവന്റെ കോകില, മഞ്ഞ സാരിയുടുത്ത് കൊല്ലുന്ന ചിരിയുമായി

നിൽക്കുന്നു. ആ ദിനം അവന്റെയുള്ളിൽ പുതുമഴ പോലെ പെയ്തിറങ്ങി. അന്ന് ക്ലാസ് ഫോട്ടോ എടുക്കുന്ന സമയത്ത് ക്ലാസ് ടീച്ചർ ലീവിലാണ്. പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ കൂടെ ഒരു ടീച്ചറും കൂടി നിന്ന് ഫോട്ടോയെടുക്കണമെന്നു നിർബന്ധം പിടിച്ച കത്രീന മേഡം തന്നെയാണ് കോകിലയെ ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് വിളിച്ചത്. മനഃപൂർവമാണോ അല്ലയോ അറിഞ്ഞു കൂടാ. അവൾ തന്നോട് ചേർന്നു നിൽക്കാനാണ് തീരുമാനിച്ചത്. അവളെക്കാളും പൊക്കമുണ്ടായിരുന്ന താൻ വിറ കൂടാതെ എങ്ങനെ പിടിച്ചു നിന്നു എന്ന് ഇന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

ജിതിന്റെ കണ്ണിൽ ആ ഫോട്ടോയിൽ അവർ രണ്ടു പേരും മാത്രമായി. അവൻ ഫോട്ടോ അടുപ്പിച്ച് കോകിലക്ക് ഒരു ചുടുചുംബനം തന്നെ കൊടുത്തു. തന്നെ മരുന്നിനു പോലും പരിഗണിക്കാത്ത ബാക്കി സഹപാഠികളോട് ഉള്ളിൽ രോഷത്തോടെ യോനിയുടെ ഉള്ളറകളിൽ കയറിയിരുന്നോളാൻ കല്പിച്ച് അവനോർത്തു, രണ്ടു പേരും നല്ല ചേർച്ച. താൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർഥി എന്നല്ലാതെ, ഒരിക്കലേക്കിലും അവളുടെ മനസ്സിൽ തന്നെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പൂർവ്വവിദ്യാലയ ഓർമകളെ താലോലിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ ആ ഫോട്ടോ നെഞ്ചോടു ചേർത്തു വെച്ച് കിടക്കയിലേക്ക് ചാഞ്ഞു. ആ പഴയ കാലത്തേക്ക് ഒന്ന് തിരിച്ച് പോവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, ഏതു വിധേനയും അവളുടെ മനസ്സ് ഞാൻ അറിഞ്ഞേനെ. അന്നതിനുള്ള പ്രായമോ പക്വതയോ ധൈര്യമോ തനിക്കില്ലായിരുന്നു. ഇന്നങ്ങനെയല്ല. അവളെ എനിക്ക് ഒന്നുകൂടി കാട്ടിത്തരണേ ഈശ്വരാ.... മെല്ലെ മൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൻ കണ്ണടച്ചു. അപ്പോൾ അങ്ങകലെ ആകാശത്ത് നിന്ന് ഒരു വാൽനക്ഷത്രം ഭൂമിയെ ലക്ഷ്യം വെച്ചു വന്നുവന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഭൗമന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് കടന്ന വാൽനക്ഷത്രം താരകൾ വാരി വിതറിയ ആകാശത്ത് ഇരുട്ടിനെ കീറി മുറിച്ചു കൊണ്ട് കടന്നു പോയി. തന്റെ വിദ്യാലയ ഓർമകളിൽ അല്പം മാത്രം കിനിഞ്ഞു നിന്ന മധുരനിമിഷങ്ങൾ അയവിറക്കിക്കൊണ്ട് ജിതിൻ നിദ്രയിലേക്ക് ഒഴുകിവിണു.

‘ജിത്തു.... ടാ ജിത്തു....

ഉറക്കത്തിനിടയിൽ അമ്മയുടെ വിളി കേട്ട് ജിതിൻ പുതപ്പെടുത്ത് തല വഴി മുടി ഒന്നു തിരിഞ്ഞു കിടന്നു. കോകിലയെ സ്വപ്നത്തിൽ വാരിപ്പുണർന്ന് ഒരു സിനിമയുടെ ക്ലൈമാക്സ് എന്ന പോലെ കൈ കോർത്തു പിടിച്ച അവളുടെ ചുണ്ടോട് ചുണ്ടു ചേർക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോളാണ് അമ്മയുടെ വിളി.... ഹൃദയം, നല്ലൊരു സ്വപ്നം കൂളമാക്കി.

‘ടാ ജിത്തു.... എണീക്ക് ചെക്കാ... സമയമെന്നായന്നറിയോ, സ്കൂളിൽ പോവണ്ടേ, നിന്നെ പറഞ്ഞയച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് ജോലിക്കിറങ്ങാനുള്ളതാ.’

‘ഒന്നു പോയേ അമ്മാ... ഉറങ്ങാനും സമ്മതിക്കില്ല....

.....

പെട്ടെന്നവൻ തെട്ടി കണ്ണുതുറന്നു. അമ്മയെങ്ങനെ ഇവിടെത്തി? മുകളിൽ കറങ്ങുന്ന ഫാൻ തന്റെ ഫ്ലാറ്റിലേതല്ല, പക്ഷെ ഈ കാഴ്ച.... അവൻ ചാടിയെണീറ്റ് ചുറ്റും പകപ്പോടെ നോക്കി. ഇതെന്റെ വീട്ടിലെ ഞാനുപയോഗിച്ചിരുന്ന മുറിയാണല്ലോ, ഞാനെപ്പോ ഇവിടെയെത്തി? അവൻ പുതപ്പ് മാറ്റി കട്ടിലിൽ നിന്നിറങ്ങി. അമ്പരപ്പ് മാറാതെ അവൻ കണ്ണു തിരുമ്മി ഒന്നു കൂടെ ചുറ്റും നോക്കി. ഇനി സ്വപ്നമാണോ എന്നറിയാൻ കയ്യിൽ നുള്ളി. അല്ല, സ്വപ്നമല്ല. നുള്ളിയിടം നോവുന്നുണ്ട്. തുറന്നു കിടന്ന വാതിലിലൂടെ കടന്ന്

അവൻ പടിക്കെട്ടിറങ്ങി ഹാളിലേക്ക് ചെന്നു. അച്ഛൻ പ്രഭാകരൻ കുളിച്ചു തോർത്തി ഹാളിലേക്ക് വന്നു.

“ആഹാ.... എണീറ്റല്ലോ പുന്നാരമോൻ... രാത്രി മുഴുവൻ കുത്തിയിരുന്ന് പഠിച്ച ക്ഷീണം കാരണം ഉറങ്ങിപ്പോയി അല്ലോ...?”

പരിഹാസത്തോടെയുള്ള അച്ഛന്റെ ചോദ്യം കേട്ട് ചൊരിഞ്ഞു വന്നെങ്കിലും, അവനു ചുറ്റും നടക്കുന്നത് ഉൾകൊള്ളാൻ പ്രയാസം തോന്നി. ഇത്,... ഈ സീൻ എനിക്കോർമയുണ്ട്. ഇത് മുൻപ് നടന്നിട്ടുണ്ട്. അച്ഛന്റെ ഡയലോഗ് അതേപടി മുൻപ് കേട്ടുപോലെ.

“എടി അംബികെ, ദേ നിന്റെ പുന്നാരമോൻ എണീറ്റ് വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉറക്കച്ചടവ് മാറിയിട്ടില്ല, നീയവൻ ചായയോ കാപ്പിയോ എന്താനു വച്ചാ കൊടുക്ക്.”

അടുക്കളയിൽ പണിയിലായിരുന്നു അംബികയോട് പ്രഭാകരൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. “ചായ അവിടെ വാൽപാത്രത്തിൽ ഇരിപ്പുണ്ട്. അവനു വേണമെങ്കിൽ തന്നെ എടുത്ത് കുടിക്കട്ടെ. കൊച്ചു കുട്ടിയൊന്നുമല്ലല്ലോ?”

അടുക്കളയിൽ പത്രങ്ങൾ തട്ടി മുട്ടിച്ചു കൊണ്ട് അംബിക പറഞ്ഞു.

“വായും പൊളിച്ചു നിൽക്കാതെ ചായ കുടിച്ച് പല്ലും തേച്ച് കുളിക്കാൻ നോക്ക് ചെറുക്കാ... ആദ്യം പോയി ആ മുഖമൊന്ന് കഴുകൂ. മണി എട്ടാവാൻ പോണം.”

ജിത്തു യാന്ത്രികമായി ക്ലോക്കിലേക്ക് നോക്കി. എട്ട് മണിയടിക്കാൻ 10 മിനിറ്റ്. തനിക്കു ചുറ്റും എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്? അവൻ നേരെ വാഷ് ബേസിനിൽ പോയി മുഖത്തേക്ക് വെള്ളം തെറിപ്പിച്ചൊഴിച്ചു. കണ്ണിലേക്ക് വെള്ളമിറങ്ങി നീറുന്നുണ്ട്. അവൻ ഭയപ്പാടോടെ വാഷ് ബസിനു മുകളിൽ പതിപ്പിച്ചിരുന്ന കണ്ണാടിയിലേക്ക് പതുക്കെ തലയുയർത്തി നോക്കി.

“യ്യോ...” ഒരു ചിലമ്പിച്ച നിലവിളി ഞെട്ടിത്തരിച്ച അവന്റെ തൊണ്ടയിൽ നിന്നും പുറത്തു വന്നു. അവനു വിശ്വസിക്കാനായില്ല. കണ്ണുകളെ ഇറുക്കിത്തരിച്ചു അമ്പൻ കണ്ണാടിയിലേക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും നോക്കി. വടിച്ചു ക്ലീൻ ഷേവ് ചെയ്തിരുന്ന മുഖത്ത് കട്ടിയില്ലാത്ത രോമം കിളുത്തിട്ടുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചു ചുണ്ടിനു മേലെ അല്പം കട്ടി കൂടിയ മീശ രോമങ്ങൾ. ആവന്റെ പഴയ രൂപം അതേപടി കണ്ണാടിയിൽ കണ്ട് അവൻ അന്ധാളിച്ചു നിന്നു. അവന്റെ നിലവിളി കേട്ട് അംബിക അങ്ങോട്ടോടി വന്നു.

“എന്താടാ, എന്താ പറ്റിയെ??”

“ഒന്നല്ലമ്മാ...”

പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ജിത്തു മുകളിലെ അവന്റെ മുറിയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞോടി.

“എന്നും പറയാനുള്ളതാ അടിയിലനന്തൻ മുടിയിൽ സിംഹം ജപിച്ചു കിടക്കാൻ. ഇപ്പൊ കണ്ടോ? ഇനി മേലാൽ നാമം ജപിക്കാതെ കിടന്നാൽ... ഹാ... വെറുതെ ബാക്കിയുള്ളോരെ പേടിപ്പിക്കാൻ...”

മീശ രോമം വെട്ടിക്കൊണ്ടു നിന്ന പ്രഭാകരൻ അതു കേട്ട് ചിരിയടക്കി.

ഓടി മുറിയിൽ കയറി വാതിലടച്ചു ജിത്തു മുട്ടിൽ കൈ കുത്തി നിന്ന് കിതച്ചു. അവനു ഗ്രഹിക്കാനാവുന്നതിലും ആപ്പുറമായിരുന്നു കാര്യങ്ങൾ. മുറിയിലെ അലമാരയുടെ കണ്ണാടിക്കു മുൻപിൽ നിന്ന് അവൻ അവനെത്തന്നെ നോക്കി നിന്നു. പൊടുന്നനെ അവന്റെ രണ്ടു കരണത്തും അവൻ സ്വയം മാറി മാറി അടിച്ചു. അടി കൊണ്ട് മുഖം ചുവന്നിട്ടും എന്തെന്നില്ലാത്ത ഭയം അവന്റെ വേദനകളെ തുരത്തിയോടിച്ചു. അവന് തല കുറങ്ങി. അടുത്തുള്ള കട്ടിലിൽ വീണിരുന്ന് കൊണ്ട് അവൻ ആലോചനാമഗ്നനായി. ഒന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്താണ് തനിക്ക് സംഭവിക്കുന്നത്? ഏതാണ് സ്വപ്നം? ഏതാണ് യാഥാർഥ്യം? കയ്യിൽ ഇന്നലെ വലിച്ച സിഗററ്റിന്റെ മണമില്ല. ചെറുപ്പത്തിൽ അവൻ ഉപയോഗിച്ച് മുഷിഞ്ഞപ്പോൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളാണ് താനിപ്പോൾ അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇതു വരെയുള്ള തന്റെ ജീവിതം സ്വപ്നമായിരുന്നോ? താൻ വളർന്നതും ജോലി ലഭിച്ചതും നഗരത്തിലേക്ക് മാറിയതും എല്ലാം അവന്റെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നു പോയി.

“ടാ ജിത്തു... എടാ പോയി കുളിക്കാൻ...”

മുറിക്ക് പുറത്ത് അമ്മയുടെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദം കേട്ട് അവൻ ചിന്തയിൽ നിന്നും തെട്ടിയുണർന്നു. അവൻ പെട്ടെന്ന് മേശവലിപ്പ് തുറന്ന് മുകളിൽ തന്നെ വച്ചിരുന്ന ഡയറിയെടുത്തു. പുതുമ മാറാത്ത ഡയറി അവൻ തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. ഒന്നു തുറന്ന് നോക്കി വെപ്രാളത്തോടെ പേജുകൾ മറിച്ച് അവസാനമായി എഴുതി നിർത്തിയിടം തിരഞ്ഞു.

മേയ് 31, 2010. നാളെ സ്കൂൾ തുറക്കും. കോക്കിലമിസ്സിനെ നാളെ മുതൽ കാണാം. I am excited... മൂന്ന് മാസം എങ്ങിനെ പിടിച്ചു നിന്നു എന്നെനിക്ക് അറിയില്ല. എനിക്ക് സാന്തോഷം സഹിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. വേറെ ആരോടും എനിക്ക് പറയാൻ പറ്റില്ല. സോ, ഐ ആം ടെല്ലിങ് യു മൈ സ്വീറ്റ് പ്രിൻസ്...

അവന്റെ കൈകൾ വിറച്ചു. കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി രണ്ടു തുള്ളി ഡയറിക്കുറിപ്പിൽ വീണ് മഷി പടർന്നു. നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയെടുക്കാൻ അവന് പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നു, പക്ഷെ അന്നവൻ കണ്ട ഡയറിക്കുറിപ്പിലെ രണ്ടു വരികൾ മതിയായിരുന്നു കടലിരമ്പുന്ന മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കാൻ. അവൻ ഡയറി മാറോടണച്ചു കൊണ്ടു കണ്ണു തുടച്ചു. താഴേക്കിറങ്ങി അമ്മയെ നോക്കി ചിരിച്ച് അടുക്കാളവാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തിറങ്ങി പല്ലു തേച്ചു. അമ്മയെടുത്തു തന്ന തോർത്തും കൊണ്ട് കുളിമുറിയിലേക്ക് കയറുമ്പോൾ പ്രഭാകരൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

“സാരേ... പെട്ടെന്ന് കുളിച്ചിറങ്ങണം. ആദ്യ ദിവസം തന്നെ സ്കൂളിൽ വൈകിച്ചെന്ന് ഉള്ള ഇന്ദ്രേഷൻ കളയണ്ട. നിങ്ങളുടെ ആനുവൽ ഡെയ്ക് സ്റ്റേജ് കെട്ടാനുള്ള മെറ്റീരിയൽസ് താനാ സ്പോൺസർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പഠിപ്പിലോ പിന്നിലാ... നീയെന്റെ മാനം കളയരുത്.”

ജിത്തു ഒന്നും മിണ്ടാതെ അച്ഛനെ നോക്കി ചിരിച്ച് കുളിമുറിയിൽ കയറി. തുറന്ന ഷവറിൽ നിന്നും ചീറ്റിയ വെള്ളത്തുള്ളികൾ കൊത്തി വെച്ചത് പോലുള്ള അവന്റെ ശരീരപേശികളിലൂടെ ഒഴുകിയിറങ്ങി. സ്ഥിരമായി വൈകിട്ട് കയ്യിലെടുത്ത് ഓമനിക്കാനുണ്ടായിരുന്ന താഴേക്ക് വളഞ്ഞു തൂങ്ങിയ അസാമാന്യ വലുപ്പമുള്ള പുരുഷലിംഗം അവൻ എടുത്തുയർത്തി ഒന്ന് നീട്ടിക്കൂടെത്തു. ഇത് തന്റെ പുനർജന്മമാവാം. ഈ ജന്മത്തിലെങ്കിലും അവളെ തനിക്ക് വേണം. പ്രായത്തിന്റെയോ മതത്തിന്റെയോ ഒരു

കെട്ടുപാടുകളും ഇല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് പ്രണയിക്കണം. പക്ഷെ അതിനെല്ലാം മുൻപ് തനിക്ക് ചുറ്റും എന്താണ് നടക്കുന്നത് എന്നറിയണം. മുതിർന്ന മനസ്സും കൗമാരം വിടാത്ത ശരീരവുമായി അവൻ കുളിച്ചിറങ്ങി. മുറിയിലെത്തി അലമാര തുറന്ന് സ്കൂൾ യൂണിഫോം എടുത്തണിഞ്ഞു. മുടിയിൽ വെളിച്ചെണ്ണ വാരിപ്പൊത്തി കണ്ണാടി നോക്കി ഒരു വശത്തേക്ക് ചീകി വച്ചു. അലമാരായടച്ചപ്പോൾ കണ്ണാടിയിൽ അവന്റെ രൂപം കണ്ട് അവൻ ചിരി വന്നു. പ്രാതൽ കഴിച്ച് അമ്മയോടും അച്ഛനോടും യാത്ര പറഞ്ഞ് മുൻപേ ഒരുകുറി വെച്ചിരുന്ന ബാഗുമെടുത്ത് അവന്റെ BSA സൈക്കിൾ ഉന്തി റോഡിലേക്കിറക്കി സ്കൂൾ ലക്ഷ്യമാക്കി ആഞ്ഞു ചവിട്ടി. ലോനപ്പട്ടന്റെ പലചരക്കുകട, നാട്ടിലെല്ലാവരും തെയ്യം എന്ന് കളിയാക്കി വിളിക്കുന്ന തിയ്യമ്പുവേട്ടന്റെ പഴയ കുമ്മായം തേച്ച ഓടിട്ട വീട്, കോളജിലേക്ക് ബസ്സ് കയറാൻ വരുന്ന ചേച്ചിമാരെ പഞ്ചാരയാടിക്കാൻ ബസ്സ് സ്റ്റോപ്പിൽ നിരന്നു നിൽക്കുന്ന കാമുകവൃന്ദം.... പോകുന്ന വഴി അവൻ കാണാറുണ്ടായിരുന്നു സ്ഥിരം കാഴ്ചകൾ കണ്ട് അവന്റെ ഉള്ളു നിറഞ്ഞു. ഈ കാഴ്ചകളെല്ലാം നേരിട്ട് കണ്ടിട്ടും അതേ കാഴ്ചകൾ അവന്റെ മനസ്സിൽ വല്ലാത്തൊരഭാവമുണ്ടാക്കി.

നേതാജി മെമ്മോറിയൽ ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ. സ്കൂളിലേക്കുള്ള ആർച്ചിന്റെ മുൻപിൽ സൈക്കിൾ ചവിട്ടി നിർത്തി സ്കൂൾ ബോർഡിലേക്ക് ജിത്തു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ആദ്യമായി കാണുന്നത് പോലെ. അവിടെ നിന്നും നൂറു നൂറ്റമ്പത് മീറ്റർ ദൂരമുണ്ട് സ്കൂളിലേക്ക്. അവൻ നിൽക്കുന്നിടത്തു നിന്ന് സൈക്കിൾ തള്ളിക്കൊണ്ട് പോകാനേ അനുവാദമുള്ളൂ. സൈക്കിളിൽ നിന്നിറങ്ങി അവൻ ചുറ്റുപാടുകൾ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നു. ചുറ്റിലും പല ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾ നടന്നു പോകുന്നു. പക്ഷെ മനസ്സ് നിറയെ അവളായിരുന്നു. കോകില.... കോകില മിസ്സ്. ഉത്തരം കണ്ടെത്താനുള്ള ഒരുപാട് ചോദ്യങ്ങൾ മനസ്സിലിട്ടുരുട്ടി അവൻ ഓരോ അടിയും കരുതലോടെ എടുത്തു വച്ചു. സ്കൂളിൽ അവനൊരു ഇരട്ടപ്പേരുണ്ടായിരുന്നു. തോൾ ചരിച്ച് മോഹൻലാലിനെപ്പോലെ നടന്നിരുന്ന അവനെ പിള്ളേർ 'എട്ടേ പത്തേ' എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. ത്റെ ഊഹം ശരിയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ സ്കൂളിന്റെ രണ്ടാം നിലയിൽ നിന്ന് സയൻസ് ബാച്ചിൽ തോറ്റിരിക്കുന്ന രണ്ടു മുതുകന്മാർ വരാന്തയിൽ നിന്ന് തന്റെ നടത്തം അനുകരിച്ച് ഇരട്ടപ്പേര് വിളിച്ചു കളിയാക്കും. സൈക്കിൾ കോമ്പൗണ്ടിന്റെ ഒരറ്റത്ത് സ്റ്റാണ്ടിട്ട് വച്ച് സ്കൂൾ പടികൾക്ക് നേരെ നടന്നടുത്തപ്പോൾ മുകളിൽ നിന്നും കൂക്കുവിളിയും ചിരിയും കേട്ട് അങ്ങോട്ട് നോക്കി. അവിടെ അതാ ആ മഹദ് വ്യക്തികൾ അവന്റെ നടത്തം അനുകരിക്കുന്നു, എട്ടേ പത്തേ..... പറഞ്ഞു കൈ കൊട്ടി ചിരിക്കുന്നു. സാധാരണ ആളുകൾ കലി കൊണ്ട് തുള്ളണ്ട സാഹചര്യത്തിൽ, അവൻ നറുക്ക് വീണ സന്തോഷമായിരുന്നു തോന്നിയത്. അവന്റെ ഉള്ളിലെ ചോദ്യങ്ങളുടെ കെട്ടുപാടുകൾ അയഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവരെ നോക്കി നീട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് മനസ്സിൽ അടുത്ത പടി ആലോചിച്ചു. ഇനി മുകളിലേക്ക് കയറുന്ന വഴി ഗോവണിക്ക് നടവിൽ വച്ച് മേഴ്സിയെന്ന മുട്ടൻ ചരക്കുമായി കുട്ടിയിടിച്ച് അവളുടെ കയ്യിലെ പുസ്തകങ്ങൾ എല്ലാം താഴെവീഴും. പുസ്തകങ്ങളിലൊന്ന് അക്കൗണ്ടൻസി, മറ്റേത് മാത്തമാറ്റിക്സ് പിന്നെ രണ്ടു നോട്സും. പ്രവചനം ശരിയാണെങ്കിൽ അവളെ നല്ലോണം ഒന്നു മുട്ടണം. യൂണിഫോമിൽ മുഴുത്തു നിൽക്കുന്ന അവളുടെ വലിയ മുല കണ്ട് വാണം വിട്ടത്തിന് കയ്യും കണക്കുമില്ല. ജിത്തു അകത്തു കയറി വലത്തേക്ക് തിരിഞ്ഞ് ഗോവണി ഓടിക്കയറാൻ തുടങ്ങി. പകുതി കയറിയപ്പോൾ ചടു പൂടു ശബ്ദമുണ്ടാക്കി മേഴ്സിയെന്ന മുട്ടൻ മുലച്ചി അടുത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഒരൊന്നൊന്നര കുട്ടിമുട്ടൽ തന്നെ നടന്നു. അവന്റെ നെഞ്ചിൽ കൈ കുത്തി വീഴാനാഞ്ഞ മേഴ്സിയുടെ മുഴുത്ത മുലകളൊന്നിലാണ് അവന്റെ പിടുത്തം വീണത്. മറ്റേ കൈ പാവടക്കുള്ളിലൂടെ അവളുടെ വെണ്ണത്തുടയിലും. കയ്യിൽ കിട്ടിയ മാത്രയിൽ അവനവളെ പൊക്കി അവന്റെ ശരീരത്തിലിഴച്ച് നേരെ നിർത്തി. അവളുടെ

മുഖത്തേക്ക് നോക്കി ഞെട്ടിയത് പോലെ പിടി വിട്ടു മാറി നിന്നു. അവൾ നാണിച്ചു തുടുത്ത് അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കാതെ താഴെക്കിറുന്ന് പുസ്തകങ്ങൾ പെറുക്കിയപ്പോൾ അവൻ സഹായിച്ചു. ഒന്ന് അക്കൗണ്ടൻസി, രണ്ടു നോട്ട്സും. ഒരു ബുക്ക് അവൾ തന്നെ എടുത്ത് ജിതിന്റെ കണ്ണുത്തുന്നതിന് മുൻപേ മാറോടടുപ്പിച്ചിരുന്നു. നാണത്തോടെ, എന്നാൽ ചെറു ചിരിയോടെ അവൾ പോകാൻ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ജിത്തു വിളിച്ചു.

“മേഴ്സി”

അവൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ നിന്നു. അവൻ ആകാംഷയോടെ ചോദിച്ചു.

“കയ്യിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഏതാ...?”

“അക്കൗണ്ടൻസി, മാത്തമാറ്റിക്സ്, പിന്നെ അതിന്റെ നോട്ട്സും.”

അതും പറഞ്ഞവൾ ഗോവണിപ്പടിയിലൂടെ താഴേക്ക് ഓട്ടം തുടർന്നു.

അവൻ സ്വന്തം കാതുകളെ വിശ്വസിക്കാനായില്ല. തന്റെ പ്രവചനം സത്യമായി. അല്ല, ഇതു നടന്ന സംഭവങ്ങൾ തന്നെ. താൻ സ്വപ്നവും പുണ്ണാക്കുമൊന്നുമല്ല കണ്ടത്. അന്ന് രാവിലെ മുതൽ ശ്രദ്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ കുട്ടിച്ചേർത്തു വായിച്ചു കൊണ്ടവൻ ക്ലാസ്സിലേക്ക് കയറി. ആ ക്ലാസ്സ്മുറിയുടെ ഏറെ സുപരിചിതമായ ഗന്ധം മുക്കിലേക്ക് നുള്ളത്തു കയറുമ്പോഴും ആ അന്തരീക്ഷം അവന്റെയുള്ളിൽ പുതുമ നിറച്ചു. ക്ലാസ്സിലെ തന്നെക്കാൾ മുൻപ് വന്ന സുന്ദരിയും കോങ്കണ്ണിയും വരെ അവനെ നോക്കി അമർത്തിച്ചിരിച്ചു. പക്ഷെ അവനതിലൊന്നും ശ്രദ്ധ കൈക്കൊണ്ടില്ല. തന്റെ മനസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ഉപബോധം കാലങ്ങൾക്ക് പിന്നിലേക്ക് ഒറ്റ രാത്രി കൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ച് തന്റെ കൗമാര കാലത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന സത്യം അവൻ നടക്കത്തോടെ മനസ്സിലാക്കി.

ഇനിയെന്ത്? ആ ചോദ്യം അവന്റെ മനസ്സിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്ക് വീണ് പ്രത്യയാനിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് കുറച്ചു നേരമായി. കഴിഞ്ഞു പോയ നാളുകളിൽ നിന്നും ഈ ദിവസം അവൻ ഓർത്തെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഈ ദിവസം എന്തൊക്കെയാണ് നടന്നത്?? താൻ ഈയൊരവസ്ഥയിൽ മുന്നോട്ട് പോവുകയാണെങ്കിൽ സാധ്യതകൾ അനന്തമാണ്. ഒന്നും ഓർമ്മയിൽ വരുന്നില്ല. ആ.., എല്ലാം വരുന്ന വഴിക്ക് കാണാം. പെട്ടെന്ന് സ്കൂൾ ബെല്ലിന്റെ ശബ്ദം അവനെ ഞെട്ടിച്ചു. ഓ.. മൈറ്റ് അസംബ്ലിക്കുള്ള ബെല്ലാണ്. പണ്ടേ അവന് അസംബ്ലി എന്നു കേട്ടാൽ കലിയാണ്. പക്ഷേപ്പോടെ ഇരുന്ന അവൻ തോളിൽ തൂക്കിയിരുന്ന ബാഗ് പോലും താഴെ വെക്കുന്നത് അപ്പോളാണ്. അസംബ്ലി കൂടാനുള്ള ഓട്ടത്തിനിടക്ക് ഒരുത്തൻ അവന്റെ ബാഗ് കാലു കൊണ്ട് തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചു. അവൻ മുഖമുയർത്തിയപ്പോൾ ഫൈസലാണ്. ഷർട്ടിന്റെ മുകളിലെ 2 ബട്ടൻ അഴിച്ചിട്ട് കോളർ മുകളിലേക്ക് പൊക്കി വച്ച് അവനെ പരിഹാസത്തോടെ തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ട് പോവുകയാണ് ക്ലാസ് ഹീറോ. പോകുന്ന പോക്കിൽ അവനെ നോക്കി നടുവിരൽ ഉയർത്തിക്കാണിച്ച് പുച്ഛിച്ചിരിയോടെ അവൻ നടന്നുകുന്നു. അതു കണ്ട ക്ലാസ് ലീഡർ അന്നെ ആക്കിയിരിച്ചു. ജിതിൻ കോപം കൊണ്ട് തിളച്ചു മറിഞ്ഞു. ‘പോലയാടി മോനെ..., നിനക്ക് ഞാൻ വച്ചിട്ടുണ്ട്.’ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അവൻ നിരങ്ങി നീങ്ങിപ്പോയ ബാഗ് തന്റെ ബെഞ്ചിനോടടുപ്പിച്ചു വച്ച് പുറത്തേക്കിറങ്ങി.

അസംബ്ലിയിൽ അവന്റെ നിരയിൽ ഏറ്റവും പുറകിൽ നിന്നു കൊണ്ട് അവന്റെ കണ്ണുകൾ പരതി, എവിടെ അവൾ... ഒടുവിൽ കണ്ടു, ടീച്ചർമരുടെ ഇടയിൽ മുഖം കുനിച്ച് ചുറ്റും പ്രഭ പരത്തി ഐശ്വര്യം തുളുമ്പുന്ന മുഖവുമായി അവൾ കോകില. അവളെ കണ്ട മാത്രയിൽ അവന്റെയുള്ളിൽ ഒരു കുളിർമഴ പെയ്തു. അവൻ കണ്ണടച്ചു നിന്ന് മനസ്സിലെ ആ തളിർമഴത്തുള്ളികൾ ഏറ്റുവാങ്ങി. ജന്മസാഹചര്യം നേടിയ പ്രതീതിയിൽ ആ മുഖം ഒരിക്കൽകൂടി കാണുവാൻ അവൻ മെല്ലെ കണ്ണു തുറന്നു. ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവരെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായി. അവരൊഴികെ. അവളുടെ അടുത്തേക്ക് പറന്നടുത്ത് അവളുടെ പവിത്രതയിൽ സ്പർശിക്കാൻ അവന്റെ ഉള്ളം തുടിച്ചു. 'ഗുഡ് മോർണിങ്, സുഡേസ് ഹെഡ് ലൈൻസ്...' മൈക്കിലുടെ ഉച്ചത്തിലുള്ള പാരായണം കേട്ട് അവൻ പെട്ടെന്ന് കിടങ്ങി. അസംബ്ലി തുടങ്ങിയാൽ ആദ്യം അന്നത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് പത്രത്തിന്റെ തലക്കെട്ടെല്ലാം ഒരാൾ ഉറക്കെ വായിക്കണം. ആൾക്കൂട്ടത്തിന് മുൻപിൽ വച്ചു മൈക്കിലുടെ ഉറക്കെ വേണം എന്ന് പ്രിൻസിയുടെ കല്പനയുണ്ട്. ഒരിക്കൽ തനിക്കും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട് ആ ഭാഗ്യം. വാക്കുകളിലൂടെ അക്ഷരത്തെറ്റുകൾ ഉറക്കെ മൈക്കിലുടെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതിന് പ്രിൻസിപ്പൽ തന്നെ പാതിവഴിക്ക് സ്റ്റേജിൽ നിന്നും ഇറക്കിവിട്ടിട്ടുണ്ട്. അമർത്തിച്ചിരിക്കളുടെ ഘോഷയാത്രകൾക്കിടയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ അന്ന് ഉരിഞ്ഞുപോയ തൊലി തിരികെ വന്നു ചേരാൻ കുറച്ചു കാലമെടുത്തു.

പ്ലേഡ്ജും ദേശീയഗാനവും ഒക്കെ കഴിഞ്ഞ് നീട്ടിയുള്ള രണ്ടു ബെല്ലോട് കൂടെ അസംബ്ലി പിരിച്ചു വിട്ടതായി പി. റ്റി. സാർ വിളംബരം ചെയ്തു. ആശ്വാസത്തോടെ പടിക്കെട്ടുകൾ കയറുമ്പോഴും അവൾക്കു വേണ്ടി തിരിഞ്ഞു നോക്കാൻ അവൻ മറന്നില്ല. പക്ഷെ സ്റ്റാഫ് റൂമിന്റെ അകത്തളങ്ങളിലേക്ക് ആദ്യം നടന്നു കയറിയത് അവളായിരുന്നത് കൊണ്ട് നിരാശയോടെ അവൻ കാലുകൾ വലിച്ചു നീട്ടി നടന്നു. ക്ലാസ്സിലെത്തി മുറിയിലാകെ കണ്ണോടിച്ചു.

താനെത്ര വട്ടം ഉറക്കം തൂങ്ങിയിരുന്ന ക്ലാസ് മുറിയാണിത്? നോസ്റ്റു എന്ന വികാരം നൽകിയ കുളിരിൽ മയങ്ങിയിരിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഫൈസലും കിരണും നിഖിലുമടങ്ങുന്ന മൂന്നംഗ ഗുണ്ടാസംഘം അവന്റെ അടുത്തെത്തി അവനെ കണ്ണുരുട്ടി നിന്നു. അവരെ ഇടംകണ്ണു കൊണ്ട് നോക്കി ജിതിൻ ചെരിഞ്ഞ് ബാഗിൽ നിന്നും ഇംഗ്ലീഷ് ടെക്സ്റ്റും പോയട്രിയും എടുത്ത് മേശപ്പുറത്തു വച്ചു. ഫൈസൽ പിന്നിൽ നിന്നും ജിതിന്റെ തോളിലൂടെ കൈ ചുറ്റി കുനിഞ്ഞു നിന്ന് പറഞ്ഞു,

“ടാ മോനെ, എനിക്ക് ഒരു 10, 15 പേപ്പർ വേണമല്ലോ?”

“മം...? എന്തിനാ?”

“ഞാനെ..., ഇന്ന് നോട്ട്ബുക്ക് എടുത്തില്ല. നിന്റെ ബുക്കിൽ നിന്നും കുറച്ചു പേജ് കീറിത്താ. റഫ് നോട്ടയാലും മതി.”

വാപ്പ ഹൈക്കോടതിയിലെ മുന്തിയ വക്കീലാണെന്നുള്ള സർവ്വ അഹങ്കാരവും വാക്കുകളിൽ കലർത്തി അവൻ പറഞ്ഞു.

“അയ്യോ, തൽക്കാലം തരാൻ നിവർത്തിയില്ലല്ലോ പ്രീകെ...”

“ഫ്രീക്കോ? ഞാനോ? ഡ്യൂ യു മീൻ ദാറ്റ് ഐ ആം എ ഫ്രീക്?”

അവൻ കുറച്ച് കലിപ്പിൽ തന്നെ ചോദിച്ചു.

ജിതിൻ അപ്പോൾ താൻ പറഞ്ഞ അബദ്ധം മനസ്സിലാക്കി. താനിപ്പോൾ ജീവിക്കുന്ന കാലത്ത് ഫ്രീക്കും ബ്രോയും ഒന്നും ഈ പൊട്ടന്മാർ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. സൂക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകൾ വലുതായിരിക്കും. ഇപ്പോൾ ഇവമ്മാരെ നല്ല രീതിയിൽ പറഞ്ഞു വിടുന്നത് തന്നെയാണ് നല്ലത്.

“സോറി ഫൈസൽ, ഞാൻ വേറെന്തോ ആലോചിച്ചിരിക്കുവായിരുന്നു. ഇതാ എന്റെ റഫ് നോട്ട്. എത്ര പേജ് വേണമെങ്കിലും കീറിക്കോ.”

അതു പറഞ്ഞു തന്റെ നോട്ട് ബുക്ക് ഫൈസലിന് നേരെ നീട്ടുമ്പോളും ജിതിന്റെ കൈകൾ കോപം അടക്കാനാവാതെ വിറച്ചു. ഭയപ്പാട് കൊണ്ടുള്ള വിറയായി ഫൈസൽ അതിനെ കണക്കുകൂട്ടി. എഴുത്ത് വീഴാത്ത പേജുകളത്രയും വലിച്ചു കീറിയെടുത്ത് ബുക്ക് അവന്റെ മുഖത്തേക്കെറിഞ്ഞു കൊടുത്ത് അനുയായികളുടെ കൈവെള്ളകളിൽ മാറി മാറി തട്ടി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പുച്ഛഭാവം വിടാതെ അവൻ തിരിച്ചു ചെന്ന് അവന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ആസന്നം ഉറപ്പിച്ചു. ദേഷ്യം കൊണ്ട് ഞരമ്പുകൾ വലിഞ്ഞു മുറുകിയെങ്കിലും ജിതിൻ വിറച്ചു കൊണ്ട് കണ്ണുകളടച്ച് മനക്കണ്ണിലെ ഇരുട്ടിലേക്ക് തെളിഞ്ഞു വന്ന കോകിലയുടെ ചിരിക്കുന്ന മുഖത്തേക്ക് ഏകാഗ്രനായി. അല്പനേരത്തേക്ക് കണ്ണടച്ചു ശാന്തനായി കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ കണ്ടത് തന്റടുത്തേക്ക് പറന്നു വരുന്ന ചോക് കഷ്ണത്തെയാണ്. അവൻ പെട്ടെന്ന് തല വെട്ടിച്ച് ചാടിയെഴുന്നേറ്റു. ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപിക ക്ലാസ്സിൽ എത്തിയിട്ട് അഞ്ചു മിനിറ്റായിക്കൊണ്ടും. അവൻ അതൊന്നും അറിഞ്ഞതേയില്ല. ക്ലാസ്സിൽ ചിരിയുയർന്നു.

“സിലെൻസ്.... ജിതിൻ, ആദ്യപിരിഡിൽ തന്നെ കിടന്നുറങ്ങാനാണെങ്കിൽ സ്കൂളിൽ വരണമെന്നില്ല. എന്തിനാ ഞങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാൻ ഇങ്ങോട്ട് വരുന്നത്? അപ്പന്റെ കയ്യിൽ കാശുണ്ടെന്ന് കരുതി എന്ത് തൊന്യാസോം കാണിക്കാമെന്നാണോ? ഗെറ്റ് ഔട്ട്....”

ഒന്നും പറയാനില്ല. അവൻ തുറന്നു വച്ചിരുന്ന ബുക്ക് മടക്കി നിർവീകരനായി പുറത്തു പോയി നിന്നു. പണ്ട് ഇതുപോലുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ഭയന്ന് വിറച്ചിരുന്ന അവനെ പേടിയെന്ന വികാരം അല്പം പേടിയോടെ നോക്കി മാറി നിന്നു. ഒരു സിഗരറ്റ് കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ വലിച്ചു നിൽക്കുമായിരുന്നു.

പക്ഷെ പുകയിലയോടുള്ള ത്വര ഇപ്പോൾ അവന്റെ രക്തത്തിലില്ല എന്നവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പലതും ആലോചിച്ച് അവൻ സമയം കൊന്നു. ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞ് ബെല്ലടിച്ചു, ടീച്ചർ പുറത്തേക്കിറങ്ങി വന്നു.

“നിന്റെ അച്ഛനെ ഞാനൊന്ന് കാണട്ടെ. എല്ലാം ഞാൻ വേണ്ട വിധം അറിയിക്കാം.”

റീനാ മിസ്സ് വെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു കുണ്ടിയും കുലുക്കി നടന്നു പോയി. അല്പം തടിയുള്ള അവരുടെ പുറംഭാഗത്ത് ഇളം പച്ച നിറത്തിലുള്ള ബ്ലൗസിനുള്ളിൽ നിന്ന് കറുത്ത ബ്രായുടെ സ്ക്രാപ്പ് തെളിഞ്ഞ് കാണാം. ഇറുകിയ ബ്രായുടെ ഇടയിൽ നിന്നും മാംസക്കഷ്ണങ്ങൾ ബ്ലൗസിന്റെ മുകുളിലൂടെ ഉന്തി നിൽക്കുന്നു. ആകെ മൊത്തം 2 ദിവസം മേയാനുള്ള പീസുണ്ടല്ലോ ഇവർ, അവരുടെ നിദംബതാളം കണ്ടവന്റെ ഞരമ്പുകൾ ചൂടായി. ഹേ..., താനിതെന്തൊക്കെയാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്? തന്റെ ലക്ഷ്യം ഇവരല്ലോല്ലോ. അവൻ പെട്ടെന്ന് സ്ഥലകാല ബോധം വീണ്ടെടുത്ത് ക്ലാസ്സിനുള്ളിൽ കയറി. അടുത്ത പിരീഡ്

കെമിസ്ട്രിയാണ്. കോകില വരാൻ സമയമായി. അവന്റെ ഹൃദയം പട പടാ മിടിച്ചു. പുറത്ത് കാർമേഘങ്ങൾ ഇരുണ്ടുകൂടി ക്ലാസ് മുറി പയ്യെ കറുക്കാൻ തുടങ്ങി. രണ്ടു പിരീഡുകൾക്കു നടുവിലുള്ള ബഹളങ്ങളൊന്നും അവനപ്പോൾ കേട്ടില്ല. എന്നാൽ ക്ലാസ്സിനകത്തെ ട്യൂബ് ലൈറ്റ് ഓണാക്കിയപ്പോൾ അതിനു ചുറ്റും ഈയലുകൾ പറന്ന് ട്യൂബിൽ തട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നത് അവനറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കാറ്റിൽ വീശിയടഞ്ഞ ഒരു ജനൽചില്ലിലൂടെ തുള്ളി തുള്ളിയായി പൊടി മഴ പെയ്ത് ഊർന്നിറങ്ങി. പെട്ടെന്ന് പെയ്തിറങ്ങിയ മഴയുടെ അകമ്പടിയോടെ കോകില ക്ലാസ്സിലേക്ക് കയറി വന്നു. വിദേശനിർമ്മിത സോപ്പിന്റെ പരിമളമോ വിലകൂടിയ പേർഫ്യൂമിന്റെ സുഗന്ധമോ മേമ്പൊടി ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടു കൂടി അവൾ കടന്നു പോയപ്പോൾ ആറാം ഇന്ദ്രിയിത്താൽ എന്ന പോലെ അവളുടെ സാമീപ്യം അവനറിഞ്ഞു. അവളുടെ അന്നനടയെ കണ്ണുകളാൽ അനുഗമിച്ച് അവനറിയതെ എഴുന്നേറ്റ് നിന്ന് പോയി.

ചക്രവർത്തിനീ നിനക്കു ഞാനെന്റെ

ശില്പഗോപുരം തുറന്നു....

മനസ്സിൽ ഗോപുരവും തുറന്ന് എണീറ്റ് നിന്ന അവൻ പിള്ളേരുടെ കൂട്ടച്ചിരി കേട്ട് കണ്ണ് ചിമ്മി. അവനൊഴിച്ച് മറ്റുള്ളൊരെല്ലാം ഇരുന്നിരുന്നു. കോകില മിസ്സാണെങ്കിൽ ഒരു വശത്തേക്ക് തല ചരിച്ചു അവനെ നോക്കാതെ ചിരിയടക്കാൻ പാട് പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അന്തം വിട്ടു നിന്നപ്പോൾ ക്ലാസ്സിലെ അവന്റെ ആകെയുള്ള ഒരേയൊരു സുഹൃത്ത് സോണി അവന്റെ കയ്യിൽ ചൊരിഞ്ഞു. പല്ല് കടിച്ചു എന്താടാ എന്ന മട്ടിൽ അവനെ നോക്കി കണ്ണുരുട്ടിയപ്പോൾ അവൻ തിരികെ അവനെ നോക്കി കണ്ണു തുറിച്ച് താഴേക്ക് എന്നാങ്ഗ്യം കാട്ടി. അതേ സമയം അവന് ലിംഗം മുതൽ തുട വരെ നീളത്തിൽ ചൂടനുഭവപ്പെട്ടു. അവന്റെ ലിംഗം ഉണർന്ന് ഒരു വടത്തിന്റെ വണ്ണത്തിൽ ഇടതു തുടയിലേക്കിറങ്ങി നിൽക്കുന്ന കാഴ്ച കാറ്റ് കയറാൻ ഉള്ളിലിട്ടിരിക്കുന്ന ബർമുടക്കു മറയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അസാമാന്യ മുഴുപ്പിൽ ലിംഗം പാതി ഉദ്ധരിച്ചു പാന്റീനുള്ളിൽ മുഴച്ചു നിൽക്കുന്നത് കണ്ട് അവൻ വിളറി വെളുത്തു. അപ്പോഴേക്കും സോണി അവന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു ബെഞ്ചിലിരുത്തി.

“സൈലൻസ്...” ചിരി മാറ്റി മുഖത്തു ഗൗരവം വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് കോകില ടേബിളിൽ കൈ കൊണ്ടടിച്ചു. പെൺകുട്ടികളെല്ലാം ചിരിയടക്കിയെങ്കിലും നടുബെഞ്ചിലിരുന്ന ഫൈസലും ടീമും അത് കൂട്ടാക്കാതെ തിരിഞ്ഞ് നോക്കിയിരുന്ന് അട്ടഹസിച്ചപ്പോൾ ജിതിൻ മുഷ്ഠി തൈരിച്ചു. “സൈലൻസ്...” ഒരിക്കൽ കൂടി ബെഞ്ചിൽ ആഞ്ഞടിച്ചു കൊണ്ട് കോകില ശബ്ദമുയർത്തി. നടുബഞ്ചന്മാർ പെട്ടെന്ന് ഞെട്ടി തിരിഞ്ഞിരുന്നു. “ബിച്ച്...” നടുക്ക് നിന്ന് അടക്കിപ്പിടിച്ച ആക്ഷേപമുയർന്നു. കോകില മിസ്സിന്റെ കണ്ണ് നിറഞ്ഞിരുന്നു. അപ്പോഴും തമ്മിൽ തമ്മിൽ പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഹറാം പെറന്നവമ്മാരോട് കണ്ണു തുടച്ചു കൊണ്ടവൾ തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു,

“ചിരിച്ചു മതിയാവാത്തവർക്ക് ക്ലാസിന് വെളിയിൽ നിന്ന് ചിരിക്കാം...”

അതോടെ ചിരിയും പിറുപിറുക്കലും നിന്നു. അവനും എന്തൊക്കെയോ പറയണം എന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, ഓരോന്ന് പറഞ്ഞ് വെറുതെ ടെമ്പർ കയറി അറിയാതെ വല്ലതും ഒക്കെ കാണിച്ചു കൂട്ടിയാൽ പണിയുറപ്പാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി അവൻ സ്വയം

അടങ്ങി. എന്നാലും കോകിലയുടെ കണ്ണ് നിറഞ്ഞത് അവന്റെയുള്ളിൽ ഒരു നീറ്റലുണ്ടാക്കി. അതേനേരം തന്നെ ക്രോധത്തിന്റെ ഒരു അഗ്നിപർവത സ്പന്ദനവും. ഇനി തനിക്ക് എന്തു പറ്റുമെന്ന് അറിയില്ല. ഇനി മടക്കയാത്ര ഉണ്ടോ എന്ന് പോലും തീർച്ചയില്ല. എങ്കിലും ഫൈസലേ, ദേവീ വിഗ്രഹം പോലെ മനസ്സിൽ കൊണ്ടു നടക്കുന്നവളുടെ കണ്ണ് നിറയിച്ചതിന്, ഇതിന് ഞാൻ നിനക്ക് പണി തന്നിരിക്കും. ജിതിന്റെ ഉള്ളം രോഷം കൊണ്ടു.

“ഓൾ ഓഫ് യൂ ഓപ്പൺ ടെക്സ് ബുക്ക് പേജ് നമ്പർ 101, കോവലന്റ് ബോണ്ടസ്...”

കോകില ടെക്സ്റ്റ് നിവർത്തി പാരായണം തുടങ്ങി. അവളുടെ മധുരനാദം വീണാഗാനം പോലെ അവന്റെ കാതുകളിലേക്ക് ഒഴുകിയെത്തി. ബുക്ക് തുറന്ന് ഏതോ പേജ് നിവർത്തി വെച്ച് അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് കണ്ണുവെച്ചത് പോലെ അവൻ നോക്കിയിരുന്നു. അവൾ തന്നെ ഒന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുന്നു പോലുമില്ലല്ലോ? അവളുടെ നോട്ടം ഒരു നിമിഷത്തേക്കെങ്കിലും തന്റെ മേൽ പാളി വീണിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് അവന്റെ മനസ്സ് കൊതിച്ചു. മുൻപിലിരിക്കുന്ന പുറന്മാർ പുറകിലെ ബെഞ്ചിൽ മുട്ടുകെ കൂത്തി ചാരിയിരിക്കുന്നു. ഇടക്കിടെ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞ് വാപൊത്തി ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റെ കമ്പി കണ്ട കാര്യമാണോ? എന്നാലും അതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു? അറിഞ്ഞു കൂടെയില്ല. പക്ഷെ കോകിലയെ വീണ്ടും കണ്ടത് മുതൽ അവളോട് മുൻപേപ്പോഴും തോന്നാതിരുന്ന ഒരു വികാരം. അവൾ തന്നെയാണ് തന്റെ ഇണ എന്ന് കുണ്ണ സ്വയം തീരുമാനിച്ച പോലെ. പെണ്പിള്ളേരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും ഗീതുവും നിഖിതയും സിജിയും അവനെ എത്തി നോക്കി ഇടക്കിടെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കി ചിരിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. ടെൻഷനടിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് അതിനിടക്ക് സോണി മൈരൻ തോണ്ടി വിളിക്കുന്നത്,

‘മച്ചമ്പി, എന്ത് വലുതാടാ നിന്റെ മൊട്ട, അളിയാ, ടോയ്ലറ്റിൽ പോവുമ്പോ എനിക്കൊന്നു കാണിച്ചുതാ അളിയാ...’

‘അങ്ങോട്ട് മറിയിരി ഗേ മൈരേ...’

പുറകിലെ ബെഞ്ചിൽ അടക്കിപ്പിടിച്ചുള്ള ബഹളം കേട്ട് കോകില ബുക്ക് മടക്കി കടുപ്പിച്ചൊരു നോട്ടം നോക്കി. അവർ വേഗം അടങ്ങിയിരുന്നു. ഹോ ദേഷ്യപ്പെട്ടു നിൽക്കുമ്പോഴും അവൾക്കൊരു ദിവ്യ ഉണ്ണിച്ചന്തമുണ്ട്. അവളെ നോക്കിയിരുന്ന് സമയം കടന്നുപോയതവനറിഞ്ഞില്ല. പീരിയഡ് തീർക്കാനുള്ള ബെൽ മുഴങ്ങി. കോകില ടെക്സ്റ്റ് ചെയ്ത് ക്ലാസ്സിൽ നിന്നും ഇറങ്ങുംമുമ്പ് മേശപ്പുറത്തു വേസിലേക്ക് ഒന്ന് ഇടംകണ്ണിട്ടു. പുസ്തകം മാറോടണച്ച് വെളിയിലേക്ക് നീങ്ങുമ്പോൾ അവൾ ജിതിനെയൊന്ന് ഇരുത്തി നോക്കി.

അവളുടെ മുഖത്തെ ആ ഭാവമെന്താണെന്ന് അവന് വായിച്ചെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പക്ഷെ അവന്റെ ഹൃദയതാളം വേഗത കൈവരിച്ചത് അവന് നൊടിയിടയിൽ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. അവളിറങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ അവൻ മനസ്സിലാകാത്തത് പോലെ വേസിലേക്കൊന്നു നോക്കി. ‘ഓ, അപ്പോ അതാണ് കാര്യം’. അവൻ ദിനവും കൊണ്ടു വെക്കാറുള്ള പനിനീർപ്പൂവ് അന്നവിടെയില്ലായിരുന്നു. രാവിലെ അന്തം വിട്ട് കുന്തംമറിഞ്ഞാണ് വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിയത് തന്നെ. മാത്രവുമല്ല പഴയ ശീലങ്ങളൊക്കെ ഇനി ഓർത്തെടുത്തിട്ടു വേണം. എന്നാലും മുൻപെങ്ങും ഈ പൂ വെക്കുന്ന പരുപാടി മുടക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് അവൻ മനസ്സിലോർത്തു. ആ, നടന്നത് നടന്നു, ഇനി നാളെയാവട്ടെ.

ചോറ്റുപാത്രം തുറന്നപ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് 'അമ്മ ഓടിയെത്തി. സ്ഥിരം കലാപരിപാടി തന്നെ. സാമ്പാറും ചാള വരുത്തലും. സണ്ണിയുടെ കൂടിയിരുന്ന് ചളിയടിച്ച് ചോറ് വാരിയുണ്ണുമ്പോഴും പഠിത്തം കഴിഞ്ഞിറങ്ങിയിട്ടും തന്റെ കമ്പനി വിടാതെ ഗൾഫിൽ നിന്നും ഒന്നിക്കൊന്നരാടം തന്നെ ഫോൺ ചെയ്യാനുള്ള സണ്ണിയെ അവനോർത്തു. അവനറിയാം ജിതിന് കോകിലയോടുള്ള പ്രണയം. അധികം നേരം കളയാതെ അവൻ ചോറുണ്ട് തീർത്ത് കൈകഴുകി നേരെ ടീച്ചേഴ്സ് റൂമിനടുത്തുള്ള നോട്ടീസ് ബോർഡിനടുത്തേക്ക് ചെന്നു. കോകില എന്തോ തിരഞ്ഞത് ബോർഡിന് മുകളിലൂടെ കയ്യോടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ മിടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ ചെന്ന് അവളെ നോക്കി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ച് കണ്ണ് കൊണ്ട് ബോർഡിൽ ആ എന്തോ തിരയാൻ തുടങ്ങി.

“ചോറുണ്ടോ?”

അവളുടെ കിളിനാദം.

“ഉവ്വ്. താനോ?”

കോകിലയൊന്ന് അന്തം വിട്ടു.

“താനോ? പഠിപ്പിക്കുന്ന ടീച്ചർമാരേ താനെന്നൊക്കെയോണോ വിളിക്കുവാൻ ജിത്തു?”

കോകില കണ്ണു മിഴിച്ചു. അവനൊന്നു പതറി.

“സോറി മിസ്സെ... ഞാനേ... ഈ ... സണ്ണിടെ കൂടെ പിന്നെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞത്... ഞാൻ പിന്നെ.... അറിയാണ്ട്... വായിന്നു... വീണപ്പോ....”

അവൻ കിടന്ന് തപ്പിക്കളിക്കുന്നത് കണ്ട് അവൾക്ക് ചിരി പൊട്ടി. അവൾ ചുണ്ടുവിരൽ മുക്കിൻതുമ്പിൽ ഉരച്ച് ചിരിയടക്കി. അവളുടെ നുണക്കുഴി കണ്ട് അവളെയങ്ങു കയറിപ്പിടിക്കാൻ തോന്നിയവന്. പിന്നീട് കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് അവർ തമ്മിൽ മിണ്ടിയില്ല. ചുറ്റും നടക്കുന്ന കോലാഹലങ്ങൾ അവനെ ബാധിച്ചതുമില്ല. ഒടുവിൽ ബെല്ലടിച്ച് കുട്ടികളെല്ലാം ക്ലാസ്സിലേക്ക് ഒടുന്നതിന്റെ ബഹളത്തിനിടക്ക് അവൾ ചോദിച്ചു.

‘എന്താ ഇന്ന് പൂ കൊണ്ടുവരാഞ്ഞത്?’

‘ഏ... അപ്പോ ഞാനാണ് പൂ കൊണ്ടുവരുന്നതെന്ന് മിസ്സിനെങ്ങനെ മനസ്സിലായി?’

‘ഞാൻ കാണാറുണ്ടല്ലോ?’ പലപ്പോഴും നീ സൈക്കിളിന്റെ പുറകിൽ നിന്ന് പൂവും എടുത്ത് കയ്യിൽ പിടിച്ചു നടന്ന് വരുന്നത്. ഞാനെന്നല്ല, ഈ സ്കൂളിലെ മിക്കവർക്കും അറിയാം.’

പൂവ് നാശമാവാതിരിക്കാൻ സൈക്കിളിന്റെ കാരിയറിൽ കൊളുത്തിയാണ് ജിതിൻ കൊണ്ടുവരാറ്. ആർ കണ്ടാലും കോകിലാമിസ്സ് കാണരുതെന്ന് കരുതി സ്റ്റാഫ് റൂമിന് മുമ്പിലെത്തുമ്പോൾ മറച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് നടന്നിരുന്നത്. ചില മണ്ടത്തരങ്ങൾ തന്റെ ജന്മസ്വത്താണെന്ന് അവനോർത്തു.

‘ഓക്കെ, എനിവേ, വൈകീട്ട് കാണാം, ബൈ...’

കോകില ജിത്തുന്റെ കവിളിൽ പിച്ച്കൊണ്ട് സ്റ്റാഫ് റൂമിനുള്ളിൽ കയറിപ്പോയി. അവൻ അവളുടെ മുദ്രലകരങ്ങളുടെ സ്പർശനഭാഗ്യം കടാക്ഷിച്ച കവിളും തിരുമ്മി സന്തോഷത്തോടെ പടിക്കെട്ട് കയറിപ്പോയി.

ക്ലാസ്സിൽ കയറിയിരിക്കുമ്പോഴും അവൻ ദിവാസ്വപ്നത്തിലായിരുന്നു. ഇനി ഫിസിക്സ് ക്ലാസ്സാണല്ലോ, ബോറിങ് സബ്ജക്റ്റാണ്. അവൻ ഫിസിക്സ് ടെക്സ്റ്റ് എടുത്ത മുൻപിൽ വച്ച് തുറന്നു.

‘ലിസി മിസ്സ് ഇന്ന് ലീവാണളിയാ... പെറ്റ് കാണും.’

സോണി ജിതിന്റെ തോളിൽ ചാരിയിരുന്ന് പുജയെന്ന മെലിഞ്ഞ സുന്ദരിയെ നോക്കി കണ്ണിറുകിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. ഫിസിക്സ് ടീച്ചർ ലിസ്സി ഹാഫ് ലോഡാണ്. വീർത്ത വയറും താങ്ങി അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നത് പലർക്കും ഒരു സഹതാപക്കാഴ്ചയായിരുന്നു. ചില കുട്ടികളൊന്നും ഇന്റർവെൽ കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തിയിട്ടില്ല. ജിതിന് വല്ലാത്ത മൂത്രശങ്ക അനുഭവപ്പെട്ടു. കോകിലയുമായി കത്തിയടിച്ചു നിന്ന് മൂത്രമിഴിക്കാൻ പോവാൻ പോലും അവൻ മറന്നു പോയി.

“മച്ചമ്പി, ഞാനൊന്ന് പെടുത്തിട്ട് വരാം. ടോയ്ലെറ്റ് ഇപ്പോഴും താഴെ ഗ്രൗണ്ട്ഫ്ലോറിൽ വാട്ടർടാക്കിനടുത്തുവന്നു വലത്തോട്ട് തന്നെയല്ലേ?”

“അല്ല, സ്റ്റാഫ് റൂമിനുള്ളിലാ. എന്തുവാടെ... കക്കൂസിലേക്കുള്ള വഴി മറന്നു പോണ ലോകത്തിലെ ആദ്യ വ്യക്തിയാണളിയാ നീ.”

“നന്ദി മൈരേ...”

മൂത്രമൊഴിക്കാൻ മുട്ടി നിലകുന്നവന്റടുത്ത് അറക്കപ്പൊടി കോമഡി പറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന സോണിയുടെ തന്തക്ക് പുഷ്പാർച്ചന നടത്തി ജിതിൻ ടോയ്ലെറ്റിലേക്ക് പാഞ്ഞു. ഒസിൽ നിന്നും വെള്ളം ചീറ്റുന്ന പോലെ പെടുത്ത് കുതിരക്കുണ്ണ കയ്യിലെടുത്തു കൂടഞ്ഞവൻ ആത്മനിർവൃതി നേടി. മുകളിലേക്കുള്ള പടി കയറി ഒന്നാം നിലയിൽ നിന്നുള്ള വളവിൽ വച്ച് തൊട്ടടുത്തുള്ള ലൈബ്രറിക്കുള്ളിൽ നിന്നും മരക്കസേര വലിച്ചിടും പോലൊരു ശബ്ദം കേട്ട് ഒന്ന് നിശ്ചലനായി. അവൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി, വരാന്തയിൽ ആരുമില്ല. മറ്റു ക്ലാസ്സുകൾ നിന്നും ഒച്ചയും കേൾക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ എന്തോ ഉൾപ്രേരണയാൽ അവൻ ലൈബ്രറിക്ക് മുന്നിൽ നിന്ന് ചെവി വട്ടം പിടിച്ചു.

“ഒന്നടങ്ങി നില്പ് പെണ്ണേ... ഇപ്പൊ തീരും... നിനക്ക് മാത്രമല്ല എനിക്കും ക്ലാസ്സിൽ പോവാനുള്ളതാ.”

നല്ല പരിചയമുള്ള ശബ്ദം. അവൻ വാതിൽ മെല്ലെ തള്ളിനോക്കി, കുറ്റിയിട്ടിട്ടില്ല. വാതിൽപ്പാളി മെല്ലെ തുറന്ന് ചെറിയ വിടവിലൂടെ അകത്തേക്ക് നോക്കി. പെട്ടെന്നവന്റെ കണ്ണൊന്ന് മിഴിഞ്ഞു. അകത്ത് ഒരാൾ പൊക്കമുള്ള കബോർഡിലേക്ക് പുറം ചാരി നിൽക്കുന്ന ക്ലാസ് ലീഡർ അന്നയുടെ ഒരു കാൽ പൊക്കി അവളുടെ നീല ഷെഡ്ഡിക്ക് മുകളിലൂടെ കുണ്ടിയിൽ തടവിക്കൊണ്ട് അവളുടെ അധരങ്ങൾ ചപ്പി വലിക്കുകയാണ്

ഫൈസൽ. അന്നയുടെ ഷർട്ടിന്റെ മുകളിലെ 2 ബട്ടൻ തുറന്ന് കിടപ്പുണ്ട്. ഒരു കൈ കൊണ്ട് യൂണിഫോമിനു മുകളിലൂടെ അവളുടെ മുഴുത്ത മൂല ഞെക്കി പിഴിയുകയാണ് ഫൈസൽ. അവന്റെ അരക്കെട്ട് അന്നയുടെ പാന്റീസിന്റെ മുൻവശത്തിട്ട് ഉരക്കുന്നു. ജിതിന്റെ കുണ്ണ പിടഞ്ഞുണർന്നു.

“സ്... ഹാ... പിടിച്ചു പൊട്ടിക്കൊതൊടാ... മെല്ലെ...”

“പൊട്ടട്ടെടി മോളെ... വെള്ളിയാഴ്ച ട്യൂഷൻ ക്ലാസ്സിലോട്ട് വാ... അന്ന് നിന്റെ എല്ലാം പൊട്ടിക്കും ഞാൻ.”

“പെട്ടെന്നാവട്ടെടാ... ആരേലും വരുന്നതിന് മുൻപ് ക്ലാസ്സിൽ പോണം.”

അവന്റെ തലമുടിയിൽ കൈ കോർത്തു കൊണ്ട് അന്ന പറഞ്ഞു.

“ഇപ്പൊ കഴിയും മോളെ... “

ഫൈസൽ സിബ്ബ് ഉരി കുണ്ണ വെളിയിലെടുത്ത് തൊലിച്ചു കൊണ്ട് അവളുടെ ഷെഡ്ഡിക്കുള്ളിൽ കയ്യിട്ടു.

“സ്.... ഹാ.....”

അവൾ ഞരങ്ങി. അവൻ ആഞ്ഞു തൊലിച്ചു. അധികം വേണ്ടി വന്നില്ല. 10, 15 സെക്കൻഡിൽ അവന്റെ കുണ്ണ പാല് ശർദിച്ചു. അവൻ നെടുവീർപ്പിട്ടുകൊണ്ട് ഒഴുകി വന്ന ദ്രാവകം കൈകൊണ്ടു തുടച്ചു കൊണ്ട് അവളുടെ പുറ്റിൽ വച്ചിരുന്ന കയ്യെടുത്തു.

“എനിക്ക് വന്നില്ല.”

അന്ന വാശിപിടിച്ചു.

“നീ വെള്ളിയാഴ്ച വാ എന്റെ മുത്തേ.... നിന്നെയുണ്ടല്ലോ...”

അവൻ വെള്ളിയാഴ്ച വിശേഷം പറഞ്ഞുമുഴുവിക്കുന്നതിനു മുൻപേ ജിതിൻ വാതിൽ മലർക്കെ തുറന്നു. അകത്തു കടന്നു ജിതിൻ ആദ്യം കണ്ടത് കയ്യിൽ ശുക്ലവും താഴ്ന്ന കുണ്ണയുമായി സ്മിതമായി നിൽക്കുന്ന ഫൈസലിനെയാണ്. ജിതിന്റെ തടിക്കഷണത്തിന്റെ മുന്നിലൊന്നില്ലാത്ത ആ ചുളളിക്കണ്ണ് കണ്ട് അവന് ചിരി വന്നു. വാതിൽ തുറക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് ഞെട്ടി, അന്ന പെട്ടെന്നു പാവായ നേരയാക്കി പുറകോട്ട് മാറി. അന്ന പെട്ടെന്ന് ബട്ടൻ തുറന്ന ഷർട്ട് കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ജിതിനേ വെട്ടിച്ച് പുറത്തേക്ക് പോയി. ഫൈസൽ പെട്ടെന്ന് കർച്ചിഫ് എടുത്ത് കൈ തുടച്ച്, കുണ്ണ അകത്തിട്ട് പുച്ഛഭാവം വിടാതെ ജിതിന്റെ നേരേ നടന്നുതു.

“ടാ, ഇവിടെ കണ്ടതെങ്ങാനും ആരോടെങ്കിലും പറഞ്ഞാ... അറിയല്ലോ എന്നേ...”

ജിതിൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ മുന്നിൽ നിന്ന് ഫൈസലിന്റെ ഇടത് തോളിൽ വലത്തെ കയ്യിട്ടു. തിരിച്ചു ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ഫൈസലിനെ അവൻ ബെൽറ്റിൽ പിടിച്ച് പൊക്കി

നിലത്തേക്ക് മലർത്തിയിടിച്ചു! നടുകുത്തി നിലത്തു വീണ ഫൈസൽ പുള്ളത്തു കൊണ്ട് നടു പൊക്കി. ജിതിൻ മുഷ്ഠി ചുരുട്ടി ഫൈസലിന്റെ അടിവയറ്റിൽ ആഞ്ഞു പ്രഹരിച്ചു.

“ആ... ഉമ്മാ...”

കൂടം കൊണ്ടുള്ള പോലത്തെ ഇടിയിൽ ഫൈസൽ നടു വളച്ചു ചെരിഞ്ഞു കൂനിപ്പോയി. അവൻ ചുമച്ചു നാവു നീട്ടി കഫം ഛർദ്ദിച്ചു. ജിതിൻ നിവർന്നു നിന്ന് ഒന്ന് നിശ്ചയിച്ചിട്ട് പോയി വാതിലടച്ച് തിരികെ വന്നു. ഫൈസൽ അപ്പോഴേക്കും കരഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരുന്നു.

“നിനക്കിട്ട് കുറെ നാളായി ഞാൻ ഓങ്ങി വെച്ചിട്ട്. നീയിന്ന് നന്നാവും നാളെ നന്നാവും എന്നൊക്കെ വിചാരിച്ച് വെറുതെ ഇരുന്ന എന്റെ വായിൽ കോലിട്ടു കൂത്തിയ നിന്നെ ഞാൻ പിന്നെ എന്ത് ചെയ്യണം? അല്ല, നീ തന്നെ പറ.”

“ടാ മൈരേ... നിനക്കെന്നെ അറിയില്ല. ക്ലാസ്സിലെ പൊട്ടനാ നീ. അതു മറക്കണ്ട. എന്റെ കൂടെ പിള്ളേരൊണ്ടടാ. നീ ഒറ്റക്ക് എന്തൊണ്ടാക്കാനാടാ...”

ഫൈസൽ ചീറി.

“എത്ര ഇടിപ്പടം കണ്ടതാ മൈരേ ഞാൻ? എന്തായാലും ഞാൻ കണ്ടത്ര നീ കണ്ടു കാണില്ല. എന്നെപ്പോലെ ഒരൂത്തനെ താങ്ങില്ല നീ, അപ്പോ എന്നെപ്പോലെ പത്തു പേര് വന്നാലോ? നീ കൊണ്ടുവാ, അടിക്കാനോ, കൊള്ളാനോ എന്തിനാണേലും. ഞാനെങ്ങും പോണില്ല. ജിതിൻ ആ ഓട്ടം നിർത്തി. അതല്ല ജീവനിൽ കൊതിയുണ്ടെൽ ഇറങ്ങിപ്പോടാ തയോളി...”

ഫൈസൽ ചുവരിൽ പിടിച്ചെഴുന്നേറ്റ് വയറും പൊത്തി ജിതിനെ പകയോടെ നോക്കിക്കൊണ്ട് പുറത്തേക്കിറങ്ങാൻ ഭാവിച്ച് വാതിലിൽ ചെന്നിടിച്ചു. നെറ്റി തിരുമ്മിക്കൊണ്ട് വാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തിറങ്ങി പെട്ടെന്ന് വാതിലടച്ച് പുറത്തു നിന്നും കുറ്റിയിട്ടു! അമളി മനസ്സിലാക്കി ജിതിൻ ചെന്ന് വാതിലിൽ കൈ കൊണ്ടിടിച്ചു. ‘ഹാലോ... ഫൈസൽ... ടാ അളിയാ... തമാശ കളിക്കല്ലേ... വാതിൽ തുറക്ക്... ടാ... നമുക്ക് എല്ലാത്തിനും പരിഹാരമൊണ്ടാക്കാം ടാ....’ പുറത്തു നിന്നും അനക്കമൊന്നും കേൾക്കാത്തത് കൊണ്ട് അവസാനത്തെ ടാ വിളി ചിട്ടിക്കുരുവികളുടേത് പോലെ കുറുകിപ്പോയി.

കുറച്ചു നേരം കൂടി വാതിലിൽ മുട്ടി രക്ഷയില്ലെന്നു കണ്ട് അവൻ നിലത്തിരുന്നു. അയ്യേ കുണ്ണേയൊളി അകത്തിട്ട് പൂട്ടിക്കളഞ്ഞല്ലോ... ഇനിയെന്ത് ചെയ്യും? ജിതിൻ ഇരുന്ന് വിയർത്തു. ആ, ആരും വരാതിരിക്കില്ലല്ലോ അതുവരെ പുസ്തകം വല്ലതും വായിച്ചു നേരം കളയാം. അവൻ ഷെൽഫിനടുത്തേക്ക് നീങ്ങി. പൊലിയനായിട്ട് ഗ്ലാസ് ഡോറുള്ള ഷെൽഫുകൾ എല്ലാം ലോക്ക് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവൻ നോക്കി നോക്കി അവസാനം ലോക്ക് ചെയ്യാത്ത തടിയിൽ തീർത്ത ഒരു കബോർഡ് കണ്ടു. അത് തുറന്നു നോക്കിയപ്പോഴോ, ഉള്ളിൽ കുട്ടിക്കഥകളുടെയും ബാലരമയുടെയും ഒരു കറ തീർന്ന കളക്ഷൻ. ബാലരമയെക്കി ബാലരമ, പോട്ട് പൂല്ല്... ജിതിൻ ഒരേണ്ണം വലിച്ചെടുത്ത് അടുത്തു കണ്ട ഡെസ്ക് പിടിച്ചിട്ട് അതിലിരുന്ന് വായന തുടങ്ങി.

ശിക്കാരി ശംഭുവും മായവിയും വായിച്ച് ചിരിച്ച് ഒരു മുക്കാൽ മണിക്കൂർ കടന്നു പോയി. ബെല്ലടിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടിട്ടും ജിതിൻ കുലുക്കമില്ലാതെയിരുന്നു. ഒരു പത്ത് മിനിറ്റ് കൂടി കഴിഞ്ഞിട്ടും ഒരനക്കവും കാണാതെയായപ്പോൾ അവൻ എണീറ്റ് വാതിലിനടുത്തേക്ക്

നീങ്ങി. പെട്ടെന്ന് വാതിലിന്റെ കുറ്റി തുറക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് അവൻ പുറകോട്ട് നീങ്ങി. വാതിൽ തുറന്ന് അകത്തേക്ക് കയറിയ റീനാ മിസ്സും പിന്നാലെ വന്ന ബാലികാബലന്മാരും ജിതിനെക്കണ്ട് ഒരുപോലെ ഞെട്ടി. പുറകിൽ നിന്ന ഒരുത്തി തിരിഞ്ഞോടാൻ വരെ തുനിഞ്ഞു.

“വാട്ട് ആർ യു ഡൂയിങ് ഹിയർ?”

“ഐ വാസ് ലൂക്കിങ് ഫോർ എ ബുക്ക് ഫോർ റിസർച്ച് പർപസ്സ്... ഗൂഡ് ആഫ്റ്റർണൂൺ മിസ്സ്.” പറഞ്ഞൊപ്പിച്ച് പല്ലിലിച്ച് കൂടിനിന്നവരുടെ ഇടയിൽകൂടെ അവൻ തിങ്ങി നിരങ്ങി പുറത്തിറങ്ങി, മുകളിലേക്ക് വെപ്രാളപ്പെട്ട് ഓടിക്കയറി. ക്ലാസ്സിലെത്തിയപ്പോൾ റൂബി മിസ്സ് ക്ലാസ്സെടുത്തു തുടങ്ങി. അവൻ വാതുകൾ നിന്ന് കിതച്ചുകൊണ്ട് കൈ നീട്ടി,

“മേ ഐ കം ഇൻ മിസ്സ്?”

“എവിടെയായിരുന്നു സാർ?”

“യൂറിൻ മാം.... “

“വാട്ട്?”

“അല്ല, ടോയ്ലറ്റിൽ പോയതാണ് മിസ്സ്. ദാ സോണിയോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇറ്റ് വാസ് ദാറ്റ് ആർജൻ്റ്.”

“സോണി ഈസ് നോട് ദി ഇഞ്ചാർജ്. ഐ ആം. അതുകൊണ്ട് എനോട് ചോദിക്കാതെ ഇനി എന്റെ പിരിഡിൽ പുറത്തു പോകരുത് ഒക്കെ?”

“ഒക്കെ മിസ്സ്, സോറി മിസ്സ്....”

തെരുതെരെ മാപ്പ് പറഞ്ഞ് അവൻ ക്ലാസിൽക്കയറി. ഫൈസൽ മാത്രം അവനെ നോക്കാതെ നെറ്റിയും തിരുമ്മി നേരെയിരുന്നു. അന്ന അവനേക്കാണാതെ കൂട്ടികാരികളുടെ ഇടയിൽ മറഞ്ഞു. സോണിയുടെ പേര് പറഞ്ഞ് അവനെയും കൂടുക്കാൻ നോക്കിയ ജിതിനേ സോണി പല്ലു ഞെരിച്ചു വരവേറ്റു.

വൈകിട്ട് ക്ലാസ് വിട്ട് പുറത്തിറങ്ങി, നടന്നു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന കോകില മിസ്സിന്റെ അടുത്തേക്ക് സൈക്കിളും ഉന്തി ഓടിയെത്തും വരെ ഫൈസലും ടീമും അവനെ പിന്തുടർന്നു.

“എന്താ ജിത്തു ഇറങ്ങാൻ വൈകിത്?”

“എല്ലാരും ഇറങ്ങേണ്ട?”

“എന്തിന്?”

“അല്ല, തല്ലുണ്ടാക്കാൻ?”

“തല്ലുണ്ടാക്കാനോ? നീയെന്തൊക്കെയോ പറയണേ?”

അവൻ അന്നുച്ചക്ക് നടന്നതെല്ലാം കോകിലയോട് വള്ളി പുള്ളി വിടാതെ പറഞ്ഞു. ഇടക്ക് അന്നയുടെ പൂറ്റിൽ ഫൈസൽ വിരലിട്ട സംഭവം പറഞ്ഞപ്പോൾ കോകില പെട്ടെന്ന് നിന്നു.

“മിസ്സെ, ബാ... തീർന്നില്ല, ഇനീം പറയാം.”

“വേണ്ട, ഇത്രേം തന്നെ കേട്ട് മതിയായി.”

“ഹാ ബാക്കി കേൾക്ക്”

അവൻ ബാക്കി മുഴുവൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു.

“ഓ അപ്പൊ അതാണ് അവന്റെ നെറ്റീൽ ഒരു മുഴ”

“ആ ദദുനെ...”

“എന്നാലും അവനെ തല്ലണ്ടാരുന്ന്.”

“തല്ലാണ്ട് പിന്നെ? പോക്രിത്തരമല്ലേ അവൻ കാണിച്ചു? മിസ്സിനെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞപ്പോ തൊട്ട് ഞാൻ ഓങ്ങി വെച്ചിരുന്നതാ. സൗകര്യത്തിന് കിട്ടിയപ്പോ നല്ല നാല് പെട കൊടുത്തു.”

“അതൊക്കെ ഈ ജോലിയിൽ ഉള്ളതല്ലേടാ? ഞാനത് കാര്യമാക്കിയില്ല. അല്ല, എന്നെ ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിന് ഇയാൾക്കെന്താ? ഇയാളെന്താ എന്റെ ബോഡി ഗാർഡോ?”

“ഹാം... അങ്ങനേം പറയാം. തനിക്ക് എന്നോടല്ലാതെ വേറാരോടൊന്നിലും കമ്പനിയുണ്ടോടോ അയ്യരിച്ചി പെണ്ണേ?”

“ടാ ടാ.... ചെക്കന് കൂടുന്നുണ്ട്...” അവൾ ജിതിന്റെ തലയിൽ ഒന്ന് കിഴുക്കി. അവൻ പെട്ടെന്ന് ഒന്ന് നിന്നു.

“മിസ്സ് കോകില..ഞാനൊരു കാര്യം ചോദിക്കട്ടെ?”

“മം... കുരുത്തക്കേടൊന്നുവല്ലെങ്കിൽ ചോദിക്ക്.”

“ഞാനും മിസ്സും തമ്മിൽ എത്ര വയസ്സിന്റെ വ്യത്യാസം കാണും?”

“നീ കണക്കു കൂട്ട്...”

“മം... എട്ടും നാലും പന്ത്രണ്ട് ...പിന്നെ..., ആ ഒരു 3 വയസ്സ്.”

അവൻ അവളുടെ കൂടെ നടന്നു തുടങ്ങി.

“എന്റെ ചോദ്യമിതാണ്... അതായത്, എന്റെ പ്രായമുള്ള ഒരുത്തൻ, ഞാനല്ല, വേറൊരുത്തൻ ഇപ്പോ മിസ്സിനെ പ്രൊപ്പോസ് ചെയ്തെന്നു വെച്ചോ...”

കോകില നടത്തത്തിന്റെ വേഗത കുറച്ച് താഴേക്ക് നോക്കി നടന്നു.

“മം...വെച്ചു.”

“വെറുതെ വിചാരിച്ചാ മതി. അപ്പോഴേ, മിസ്സ് ആ പ്രൊപ്പോസൽ അക്സെപ്റ്റ് ചെയ്യാ?”

കോകിലയുടെ മുഖക്കുരുപ്പാടുള്ള കവിളിൽ ചുവപ്പ് പടരാൻ തുടങ്ങി. ഇടക്കിടെ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് പാളി നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ജിതിന് ആ നാണം സ്വർഗ്ഗം കിട്ടിയത് പോലെയായിരുന്നു. രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ മാറിലേക്ക് കൈപിണച്ചു ചേർത്തു വെച്ചുകൊണ്ട് അവൾ ഇടക്ക് തലയുയർത്തിയപ്പോൾ ചെഞ്ചുണ്ടിന്റെ കോണിൽ അവനായി ഒരു പുഞ്ചിരി ഒളിപ്പിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒപ്പം കണ്കോണുകളിൽ അല്പം നനവും.

“അങ്ങനെ ഒരു പ്രൊപ്പോസൽ വരുമ്പോഴല്ലേ, അതപ്പോ നോക്കാം. മോൻ പഠിച്ചു നടക്കുന്ന പ്രായത്തിൽ തൽക്കാലം അങ്ങനത്തെ ചിന്തയോന്നും വേണ്ട. ആദ്യം പഠിച്ചു നല്ല ഒരു നിലേലെത്താൻ നോക്ക്. അത് കഴിഞ്ഞു മതി സ്വപ്നം കാണലൊക്കെ.”

അവന്റെ അതുവരെയുള്ള പ്രതീക്ഷകൾക്കെല്ലാം വിരാമമിട്ടുകൊണ്ട് കോകില പറഞ്ഞത് കേട്ട് ചങ്കുതത് ഒരു മുളളു തറച്ചെങ്കിലും അവൻ വിഷമം പുറത്തു കാണിക്കാതെ അവളെ അനുഗമിച്ചു. അവളെ ബസ്സോപ്പിൽ കൊണ്ട് വിട്ട് അവൻ സൈക്കിളിൽ കയറി കുറച്ചു മാറി ഒരു വീടിന്റെ അരികിൽ മറഞ്ഞു നിന്നു. അവൾ ഇടക്കിടെ അവൻ പോയ വഴിയിൽ തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവനു വേണ്ടി അവളുടെ ഉള്ളും തുടിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതെല്ലാം ജിതിന് ധാരാളമായിരുന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് ബസ്സ് വന്ന് അവളെയും പുറകെ വന്ന മറ്റു ടീച്ചർമാരെയും വഹിച്ചു കൊണ്ടു നീങ്ങിത്തുടങ്ങി.

അവൻ നിൽക്കുന്നിടമായപ്പോൾ ജിത്തുവിന്റെയും കോകിലയുടെയും കണ്ണുകൾ തമ്മിലുടക്കി. രണ്ടു നിമിഷം പരസ്പരം മാത്രം മനസ്സിലാവുന്ന ഭാഷയിൽ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് അവർ വിട പറഞ്ഞു.

ബസ്സ് കണ്ണിൽ നിന്നും മാകുന്നത് വരെ അവൻ നോക്കി നിന്നു. തിരികെ വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴി എഴുന്നേറ്റ് നിന്ന് സൈക്കിൾ ചവിട്ടുമ്പോഴും അവന്റെ ഉള്ളിൽ നിറയെ അവളുടെ നീർമിഴികളും അവൾ അവസാനം പറഞ്ഞ വാക്കുകളുമായിരുന്നു. കുളിക്കുമ്പോഴും തുണി മാറുമ്പോഴും, അത്താഴം കഴിക്കുമ്പോഴുമെല്ലാം അവൻ അന്ന് നടന്ന സംഭവങ്ങൾ മാറി മാറി മനസ്സിലേക്കെത്തി. കിടക്കയിലേക്ക് മറിയുമ്പോൾ അവനോർത്തു, ‘ഞാനറിയാത്ത ഓരോരോ സംഭവങ്ങൾ, ഓരോന്നോരോന്നായി എനിക്ക് കാണിച്ചു തരികയാണല്ലോ ഭഗവാനെ...നാളെ എന്നൊരു ദിവസമെന്നിക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഇനി പാൽക്കുപ്പി ഇമേജ് എനിക്ക് വേണ്ട. ഞാൻ എനിക്ക് വേണ്ടി ഞാനറിയാതെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയത് എന്തൊക്കെയാണെന്ന് എനിക്ക് കാണിച്ചു തരണേ...’

ഓരോന്നാലോചിച്ച് ജിതിൻ ഉറക്കം പിടിച്ചു. നാളെയെന്തെന്നറിയാതെ .

പച്ച പുതച്ച കുന്നിൻ മുകളിൽ, കോടയുടെ മറവിൽ നിന്നും ജിതിൻ പുറത്തു വന്നു. മഞ്ഞു പെയ്തിറങ്ങി തളിർത്തു നിന്ന ചെറുപുൽ നാമ്പുകളിലെ തെളിനീർ തുള്ളികൾ കാൽ കൊണ്ട് തട്ടിത്തൊരിപ്പിച്ചു കൊണ്ടവൻ ആ കുന്നിൻചരിവിലൂടെ നടന്നിറങ്ങി. അങ്ങ് താഴെ ചെറു ഓളങ്ങൾ തല്ലുന്ന പുഴയുടെ കരയിൽ വളർന്ന് പന്തലിച്ചു നിൽക്കുന്ന ശിഖിരങ്ങളിൽ നിറയെ ചുവന്ന പൂക്കൾ വിരിയിച്ച് നിൽക്കുന്ന ഒരു വലിയ വാക മരം ലക്ഷ്യമാക്കി അവൻ പ്രൗഢിയോടെ നടന്നു. അവിടെ ആ മരത്തണലിൽ അവനെയും കാത്ത്, ചെഞ്ചോല ചുറ്റി ഒരു കാട്ടുപെണ്ണ് മരം ചാരി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കസവു കൊണ്ടലങ്കരിച്ച നീല കുർത്തയും കസവു മുണ്ടും ഉടുത്ത് തലയെടുപ്പോടെ നടന്നുവരുന്ന തന്റെ മാതാമ കണ്ടവൾ നാണിച്ചു പുത്തുലഞ്ഞു. തന്റെ തമ്പുരാനെ അന്തിക്കുട്ടിന് മണിയറയൊരുക്കി കാത്തിരുന്ന ആ കാട്ടുചെമ്പകത്തെ കണ്ടവന്റെ ഉള്ളം പ്രണയാർദ്രമായി. കൈ നിറയെ കരിവളകൾ അണിഞ്ഞ്, മുഖത്തേക്ക് വീണ അളകങ്ങൾ ചെവിക്ക് പുറകിലേക്ക് മാടിയൊതുക്കി നിന്ന അവളിലേക്ക് നടന്നുവരുന്നതോടൊപ്പം തിളക്കമാർജിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന അവളുടെ ചുവന്ന കല്ല് പതിച്ച മുക്കുത്തി അവളുടെ വശ്യ മനോഹരമായ പുഞ്ചിരിക്ക് അഴകേകി. പ്രകൃതിയുടെ മുഴുവൻ സൗന്ദര്യവും തന്നിലേക്കാവഹിച്ച് സൂര്യ കിരണങ്ങളെ നിഷ്പ്രഭമാക്കിയ അവളുടെ ചിരിയിൽ മയങ്ങി ഒരു മായാലോകത്തെപ്പോലെ അവൻ അവളിലേക്കടുത്തു. നീളത്തിൽ വാലിട്ട് മഷിയെഴുതിയ കണ്ണുകൾ അവന്റെ ദർശനമാത്രയിൽ ഒരു നിമിഷം പിടഞ്ഞു ചിമ്മി. അവളുടെ ചേല നീക്കി നഗ്നമായ അണിവയറിൽ കൈചേർത്തു കൊണ്ട് അവൻ അവളെ തന്നിലേക്കടുപ്പിച്ചു.

“കോകില....”

അവന്റെ ചുടുനിശ്വാസം തന്റെ കഴുത്തിൽ തട്ടിയപ്പോൾ കോകില രോമാഞ്ജമണിഞ്ഞു കുറുകി.

“മം....”

“എന്നെ ഇഷ്ടമല്ലേ?”

“മം....”

അവളുടെ അധരങ്ങളിലേക്ക് ചുണ്ടുടുപ്പിച്ചു കൊണ്ടവൻ ചോദിച്ചു.

“പിന്നെന്താ അത് പറയാത്തത്?”

“അത്..... ഫൈസൽ....”

പെട്ടെന്ന് പുഴയിലെ വെള്ളം ചിതറിത്തൊരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഫൈസൽ പുഴയിൽ നിന്നും ഉയർന്നു വന്നു. അരയിൽ നിന്നും കത്തി വലിച്ചുരികെകൊണ്ട് അലർച്ചയോടെ അവൻ വെള്ളത്തിലൂടെ പാഞ്ഞടുത്തു. കരയ്ക്ക് കയറി ജിതിന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് കത്തി കുത്തിയിറക്കാനാഞ്ഞ ഫൈസലിനെ കണ്ട് ജിതിൻ തന്റെ മുണ്ട് വകഞ്ഞു മാറ്റി കുണ്ണയെടുത്ത് പുറത്തിട്ട് ഒന്നു വട്ടം കറക്കി. പാഞ്ഞു വന്ന ഫൈസലിന്റെ മുഖം നോക്കി കുണ്ണ കൊണ്ട് ഒറ്റയടി! ഫൈസൽ നിന്ന നിൽപ്പിൽ കുറങ്ങി. ഒന്നു കൂടി അടിക്കാനാഞ്ഞ ജിതിന്റെ കുണ്ണയിൽ കയറിപ്പിടിച്ച ഫൈസൽ അവന്റെ കുണ്ണക്കിട്ട് കത്തി കൊണ്ട് കുത്താനൊരുങ്ങി.

“അയ്യോ എന്റെ കുണ്ണ കുത്തേ...”

ജിതിൻ ഞെട്ടിയെണീറ്റ് നിലവിളിച്ചു. വെട്ടി വിയർത്തു കൊണ്ട് അവൻ ആദ്യം അവന്റെ പാതിയുറക്കത്തിലായിരുന്ന കുണ്ണ, പുതപ്പിനടിയിൽ സുരക്ഷിതനാണോ എന്ന് തപ്പി നോക്കി. കാലിനിടയിലെ കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരുടെ ചൂടറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ എന്തെന്നില്ലാത്ത ആശ്വാസം തോന്നി. എന്നാലും സ്വപ്നം എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ, ഇത് പോലത്തെ മൈർ സ്വപ്നങ്ങളൊക്കെ കാണിക്കാവോ ദൈവമേ... അവനൊന്നു ചുറ്റും നോക്കി, അവൻ അവന്റെ വീട്ടുമുറിയിൽ തന്നെയല്ലേ എന്നുറപ്പിച്ചു. കാരണം, ഇന്നലെ മുതൽ നടക്കുന്നതൊക്കെ സത്യമോ അതോ മിഥ്യയോ എന്ന് തരം തിരിക്കാനുള്ള കഴിവ് നഷ്ടമായത് പോലെ അവൻ തോന്നി . അവന്റെ ബഹളം കേട്ട് ആരെങ്കിലും, പ്രത്യേകിച്ചു 'അമ്മ ഓടിവരും എന്നവൻ വെറുതെ പ്രതീക്ഷിച്ചു. അല്ല, അതാണല്ലോ പതിവ്? പത്തു പതിനഞ്ചു മിനിറ്റ് കാത്തിരുന്നിട്ടും ആരും വരാതായപ്പോൾ അവൻ തന്നെ കട്ടിലിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി, ജഗ്ഗിൽ നിന്നും വെള്ളമെടുത്ത് കുടിച്ചു.

നീണ്ട ഉറക്കം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ജിതിൻ രാത്രി ഇടക്കിടെ ഉറക്കം മുറിഞ്ഞ് മുറിയിൽ എണീറ്റ് നടന്നു. അന്ന് രാത്രി വെളുക്കുവോളം ഒരു 12 ഗ്ലാസ്സ് വെള്ളമെങ്കിലും താൻ കുടിച്ചു കാണും എന്നവൻ ഊഹിച്ചു. വെളുപ്പിനെ 6 മണിക്ക് വെച്ച അലാറം കൃത്യത പാലിച്ചെങ്കിലും ഉറക്കത്തിന്റെ കൂടപ്പിറപ്പായ അലസത അവനെ ടൈംപിസ് എടുത്തെറിയാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും ഇന്നത്തെ ദിവസം അവൻ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണെന്ന് മനസ്സിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും ആരോ വിളിച്ചു പറയുന്നത് പോലെ. ഒരു വിധം അവൻ എണീറ്റ് താഴേക്കിറങ്ങി.

“അമ്മേ ചായ...”

കോത്തിൽ വെയിലടിച്ചാലും സ്വയം എഴുന്നേൽക്കാത്ത തിരുമകൻ വെളുപ്പിനെ അലാറം വച്ച് എണീറ്റ് അതും അടുക്കളയിൽ വന്ന് ചായ ചോദിക്കുന്നത് കണ്ട് അംബികച്ചേച്ചി ദോശയുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന കൈയ്യിൽ ചട്ടുകം കുത്തനെ പിടിച്ച് അമാന്ദിച്ചു നിന്ന് ഒരു ദോശ കരിച്ചു. തുടർന്ന് അടുക്കളയിൽ അരങ്ങേറിയ നാടകീയ രംഗങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയാവതെ, ചായ ഊതിക്കൂടിച്ച് അവൻ കോട്ടുവായിട്ട് മുറിയിറങ്ങി വന്ന പ്രഭാകരൻ പ്രഭാതവന്ദനം നൽകി കുളിമുറിയിൽ കയറി. ഇന്ന് മീശ വടിക്കണം. അതൊരു അധികപ്പെറ്റു പോലെ. ഹൈ സ്കൂൾ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരിക്കൽ പോലും അവൻ മീശ വടിച്ചിട്ടില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, തന്റെ വേഷവിധാനത്തിൽ മാറ്റം വന്നത് ജോലി കിട്ടി അന്യനാട്ടിലേക്ക് കുടിയേറിയപ്പോളാണെന്ന് അവനോർത്തു. ഐശ്വര്യമായിട്ട് മീശ വടിച്ചു പുതിയൊരു ദിവസം തുടങ്ങാം എന്ന ചിന്തയോടെ, അച്ഛനുമായി പങ്കിട്ടിരുന്ന ഷേവിങ്ങ് സെറ്റ് കയ്യിലെടുത്ത അവൻ തുരുമ്പിച്ച ബ്ലേഡിൽ പറ്റിയിരുന്നു കുറ്റിറോമങ്ങൾ കണ്ട് ഒന്നറക്കാതിരുന്നില്ല. തന്തയാണേലും വൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ കുറ്റം പറഞ്ഞല്ലേ പറു? മിണ്ടാൻ പോയില്ല. ഷെൽഫിൽ നിന്നും പുതിയതൊരെണ്ണം എടുത്തിട്ടു. കണ്ണാടിയിലെ തന്റെ പ്രതിബിംബത്തിൽ തന്റെ മീശയും ക്ഷൗരക്കത്തിയും തമ്മിലുള്ള ദുരമളന്നു.

“അളിയാ... പുതിയ ലുക്ക് കൊള്ളാം. നല്ല കിടിലായിട്ടുണ്ട്. എന്റേതും ഐശ്വര്യം കിട്ടിയിട്ടില്ലേലും ഒരു ഗജനി സ്റ്റൈൽ സൂര്യ കട്ട് ഒക്കെയുണ്ട്. നാളെ മുതൽ ഞാനും കളീൻ

ഷേവാ. അല്ലെങ്കിലും, നീയും ഫൈസലുമായിട്ട് വല്ല പ്രശ്നവും ഉണ്ടായോ? അവൻ രാവിലെ മുതൽ നിന്നെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. നീ ഏതു വഴി വരുന്നു, ട്യൂഷൻ എവിടെയാ എന്നെല്ലാം. അല്ലെങ്കിലും നിനക്ക് ട്യൂഷൻ ഉണ്ടോ അല്ലെങ്കിലും, എന്നിട്ട് ഞാനറിഞ്ഞില്ലല്ലോ???”

രാവിലെ ക്ലാസ്സിൽ ചെന്നത് തൊട്ട് സോണിയുടെ വക കത്തി കേൾക്കാതെ ഒരു ദിവസം തുടങ്ങുന്നതെങ്ങിനെ എന്നാലോചിച്ച നിമിഷത്തെ ജിതിൻ സ്വയം ശപിച്ചു. ഹോ, ഫൈസലിന്റെ കണ്ണില്ലെടാതെ ക്ലാസ്സിൽ കയറിയ പാട്... ജിതിൻ നെടുവീർപ്പിട്ടു.

“ഒന്നു മിണ്ടാതിരി വെടല മൈരേ... ഞാനിപ്പോ ഇങ്ങു വന്നു കയറിയതല്ലേ ഉള്ളൂ? ഞാനൊന്ന് ആശ്വസിക്കട്ടെ.”

“അല്ലെങ്കിലും... ഇന്നലെത്തൊട്ട് ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാ, നിനക്കെന്തോ ഒരു മാറ്റം പോലെ. ഇതു നീ തന്നെയല്ലേ മച്ചമ്പി...”

സോണി ജിതിന്റെ മുഖത്തേക്ക് സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ജിതിൻ രാവിലെ മുതലുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഓർത്തു തുടങ്ങി. ശെരിയാണ്, ക്ലീൻ ഷേവ് ചെയ്ത് തലയിൽ എണ്ണ പുരട്ടാതെ ഒരുക്കമുള്ള നീളൻ മുടി പിന്നിലേക്ക് ചീകി വെച്ച് കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി നിന്നപ്പോൾ അവൻ മറ്റാരോ ആണെന്ന് അവൻ സ്വയം തോന്നിപ്പോയി. ഡ്രസ്സ് മാറി പുറത്തു വന്നപ്പോൾ അവൻ കണ്ണാടിയിൽ കണ്ട അമ്പരപ്പ് തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ മുഖത്തേക്ക് വ്യാപിക്കുന്നത് കണ്ട് അവൻ പരുങ്ങി നിന്നതും, സൈക്കിളിൽ വരുന്ന വഴി ചില മുതിർന്ന ചേച്ചിമാർ ചെറു പുഞ്ചിരിയോടെ തന്നെ കടാക്ഷിച്ചതും എല്ലാം ഓർത്തപ്പോൾ ഒരു കുളിർ. സാധാരണ പൊക്കിളിനു മേലെ പാൻ്റ് വലിച്ചു കയറ്റി ബെൽറ്റ് മുറുക്കിക്കെട്ടി നടന്നിരുന്ന താൻ ഇപ്പോ സ്കൂൾ യൂണിഫോം ധരിച്ച ഒരു ഉദ്യോഗാർത്ഥിയെ പോലുണ്ട്.

“പിന്നെ ഞാൻ ഞാനല്ലാണ്ട്? മച്ചമ്പി, പിന്നെ ഞാനൊരു കാര്യം ചോദിക്കട്ടെ?”

“ചോദിക്കട്ടെ... കോകിലാപുരാനം ആണെങ്കിൽ അവിടെ നിൽക്കട്ടെ, വെറുതെ ഓരോന്ന് ചോദിച്ചു നീ ഗ്യാസ് കേറ്റിക്കല്ലേ. രാവിലെ ഒന്നും കഴിക്കാൻ പറ്റില്ല. ഹേം...”

“ഇതല്ലെങ്കിലും, എന്താ വന്നപ്പോ തൊട്ട് പൂജ ഇടക്കിടെ എന്നെത്തന്നെ നോക്കുന്നു. ഞാനത്ര ഗ്യാമർ ആണോ അല്ലെങ്കിലും?”

“ടാ ടാ... ആ റൂട്ട് വിട്ട് പിടി... ഒന്നു പൊക്കി വിട്ടപ്പോളേക്കും അവനങ്ങു പറന്നു ആകാശത്തൊട്ട് പോയി. ഒന്നു പോടേയ് പൂജ നിന്നോ നോക്കിയിരിക്കാൻ നീയാർ പരമശിവനോ?”

“എനിക്ക് തോന്നിത് ചോതിച്ചെന്നെയുള്ളൂ. നീയല്ലാതെ വേറെ ആരുണ്ട് മച്ചമ്പി എനിക്ക് എല്ലാം തുറന്നു പറയാൻ? നിനക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലേൽ വിട്ടു കള.”

“നീ സെന്റിയടിച്ച് ചളവാക്കാതെടേയ്. പൂല്ലേ, എന്താ ക്ലാസ്സിൽ മൊത്തം ഇപ്പോ മറ്റൊരു സംസാരം. ഹാ, നിന്റെ കമ്പി കണ്ടില്ലേ? ആ കാര്യം. പെൺപുള്ളാർ നിന്നെ നോക്കിയില്ലെങ്കിലെ ഉള്ളു അത്ഭുതം. നിന്റെ ടൈമിളിയാ...”

സോണി പറഞ്ഞത് കേട്ട് ജിതിൻ ഒന്ന് ചമ്മാതിരുന്നില്ല. അവൻ പെൺകുട്ടത്തിനിടയിലേക്ക് ഒന്ന് പാളി നോക്കി. ചിലരൊക്കെ അവന്റെ നോട്ടം കണ്ട് അടക്കം പറഞ്ഞു ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. ആകട്ടെത്തിൽ അന്നയുടെ മുഖം കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ നോട്ടം പോയത് ഇന്നലെ

ഫൈസൽ പിടിച്ചുടച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന മൂലകളിലേക്കാണ്. അവന്റെ നോട്ടം കണ്ട് അന്നയുടെ മുഖം വിവർണ്ണമായി. ലജ്ജയോടെ അവൾ മിഴികൾ താഴ്ത്തി.

“അന്നേടെ മൂല ദിവസം ചെല്ലുംതോറും അങ്ങു കൊഴുക്കുവാണല്ലോ അളിയാ? മം... നല്ല കൈവളം ചെല്ലുന്നുണ്ട്. കണ്ടിട്ട് ഷെഡ്ഡിൽ കേറ്റാൻ കൊതിയായിട്ട് വയ്യ.”

“പൊന്നാളിയാ എന്നാ നീയാദ്യം എന്റെ കൂട്ടങ്ങു വിട്ടേര്. എന്നിട്ട് നീ അന്നേടെ ഷെഡ്ഡിലോ ഷെഡ്ഡിയിലോ എവിടന്ന് വച്ചാ കയറ്റ്. അവളും ആ പോലയടിമോൻ ഫൈസലും ലൈനാണെന്നു നിനക്കറിയല്ലേ? കാര്യം ചരക്കൊക്കെ തന്നെ. പക്ഷെ അവളെ ഒന്നു നോക്കുന്നിറഞ്ഞാ പിന്നെ നിനക്ക് മരണമാപ്പീസ് ചൊല്ലാം. വേറാരുംമല്ല, നിന്റെ കൂട്ടും കൂടി നടക്കുന്ന ദീ... യെന്റെ. ഭാഗ്യം ഇന്ന് ന്യൂസ് വായിക്കാൻ പ്രിൻസി അവനെ വിളിച്ചത്. നേരത്തേ തന്നെ അവൻ പ്രാക്ടീസിന് പോയില്ലെന്നെങ്കിൽ കാണാമായിരുന്നു.”

“മം... ഞാനവനെ തല്ലി അളിയാ”

സോണി പെട്ടെന്ന് അവനെ കുർപ്പിച്ചു നോക്കി.

“ആരെ?”

“ശ് ശ്... പതുക്കെ മൈരേ... അവനില്ലേ, ആ ഫൈസൽ? ഞാനിന്നലെ അവനിട്ട് രണ്ടു പൊട്ടിച്ചു.”

“ഫൈ.... ഫൈസലോ?”

“അവനെനെയല്ല, ഞാൻ... അവനിട്ട്...”

“കർത്താവേ, എന്നിട്ടാണോ മൈരേ കഥം പറഞ്ഞാണ്ടിരിക്കേണ? നീയിതെന്തൊക്കെയ ഈ കാട്ടിക്കൂട്ടേണ... നിനക്കെന്തൊ തലക്ക് വല്ല അസുഖോമുണ്ടോ? എടാ, അവൻ, അവനാരാണെന്നറിയോ, അവന്റെ അപ്പൻ ഹൈക്കോടതി വല്ല ക്രിമിനൽ വക്കീലാ. എത്ര സ്കൂള് മാറിയ അവൻ ഇങ്ങോട്ട് കെട്ടിയെടുത്തേക്കേണ എന്നറിയോ? ഇനിയെന്തൊക്കെ പുലിവാല് പിടിക്കണ്ടി വരും ദൈവമേ...”

സോണി തലയിൽ കൈ വച്ചു.

“പിന്നെ വെറുതേയിരുന്ന എന്നെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞ് തോണ്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ ഞാനെന്തു ചെയ്യും? അവൻ കോകില മിസ്സിനെ ഇട്ട് വാരാൻ തുടങ്ങിപ്പോ ഞാൻ ഓങ്ങി വച്ചതാ.”

“ആഹാ, മോൻ പ്രതികാരം ചെയ്തതാണോ? ഒന്നും കണ്ടില്ലെന്നു വച്ചു മിണ്ടാതിരുന്നൂടെ പരന്നാറീ ...എപ്പോഴും അതു തന്നെയല്ലേ ശീലം? പിന്നെ ഇപ്പോ എന്തിനാ? വെറുതെ എന്നെക്കൂടെ തല്ലു കൊള്ളിക്കാൻ.”

“ആഹാ, എന്ന നീ ഒരു കാര്യം ചെയ്, നീ ഇനി മുതൽ എന്റെ കൂടെ നടക്കേണ്ട. പോയി അവന്റെ കൂട്ടു കൂടിക്കോ. എന്നെ ആരെങ്കിലും തല്ലിക്കൊന്നാൽ പോലും ആരും

ചോദിക്കാനില്ലല്ലോ? ആത്മാർത്ഥ സുഹൃത്തല്ലേ, നമ്മുടെ ചങ്കല്ലേ എന്നൊക്കെ വിചാരിച്ചു നിന്നോടീത് പറഞ്ഞ എന്നെ പറഞ്ഞാ മതി.”

“ഹാ നീ ഒടക്കല്ലേ മച്ചമ്പി, ഞാൻ ചില വരുവരായ്കകൾ പറഞ്ഞെന്നേയുള്ളൂ. നീയൊരു കാര്യം ചെയ്... ഒന്നും നോക്കണ്ട, നാട് വിട്ടോ...”

“ഫാ... എരപ്പേ...”

“വേറെ വഴിയില്ല അളിയാ, അങ്കിളിനേം ആന്റിയേം ഞാൻ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാം.”

“ചേട്ടൻ ഒരുപാട് ബുദ്ധിമുട്ടണ്ട. ഞാനൊരു വഴി കണ്ടിട്ടുണ്ട്.”

“എന്തു വഴി?”

“അതൊക്കെയുണ്ട്. നീ കണ്ടോ.”

അസംബ്ലിക്കിടെ ഫൈസലിന്റെ പേപ്പർ വായന കേട്ട് അവൻ കലി കയറി. എന്നാലും അവൻ തന്നെക്കാൾ നന്നായി ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് അവൻ തോന്നി. ഒരിടി കൂടെ കൊടുത്ത് അവൻ എണീക്കാൻ മുട്ടി നിൽക്കുന്ന പരുവമാക്കാമായിരുന്നു എന്നവൻ മനസ്സിലാർത്തു. ക്ലാസ്സിൽ കയറിയിട്ടും ടീച്ചർമാർ മാറി മാറി ക്ലാസ്സെടുത്തു പോയിട്ടും ഫൈസലിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നും നീക്കമൊന്നും ഉണ്ടായില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവൻ ജിതിനേ മൈൻഡ് പോലും ചെയ്തില്ല. പക്ഷെ അവന്റെ പരിചിതമല്ലാത്ത ഈ പെരുമാറ്റം ജിതിന്റെയുള്ളിൽ സംശയത്തിന്റെ വിത്തു പാകി.

കൃത്യം കെമിസ്ട്രി പീരിയഡ് ആയപ്പോൾ അവൻ ബാഗിൽ കരുതിയിരുന്ന ടിഫിൻ ബോക്സിൽ നിന്നും ഒരു ചുവന്ന പനിനീർ പൂവ് വെളിയിലെടുത്ത് ടീച്ചേഴ്സ് ടേബിളിലെ വേസിൽ കൊണ്ടു വച്ചു. പ്രത്യേകിച്ചു കാരണമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും എപ്പോഴും അടക്കം പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പെണ്ണുങ്ങളെയും ചുവന്ന് കലങ്ങിയ കണ്ണുകളോടെ അവനെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഫൈസലിനെയും നിസ്സംഗ ഭാവത്തോടെ പരത്തി നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ തിരികെ ചെന്ന് ഉപവിഷ്ഠനായി. ബെല്ലടിച്ച് തീർന്നപ്പോൾ തൊട്ട് അക്ഷമയോടെ വാച്ചിൽ നോക്കിയിരിക്കുന്ന ജിതിനേയും ചാരി സോണി പൂജയുമായി കണ്ണേറ്റ് തുടർന്നു. ചോരച്ചുവപ്പിൽ കുറുത്ത കരയുള്ള കോട്ടൻ സാരിയുമുടുത്ത് ക്ലാസ്സിലേക്ക് കയറി വന്ന കോകിലയെ കണ്ട് അതവൾ തന്നെയോണോ എന്നുറപ്പിക്കാൻ ജിതിൻ കണ്ണുകൾ ഒന്നിറുക്കി അടച്ചു തുറന്നു നോക്കി. അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് വെളുപ്പിനെ കണ്ട സ്വപ്നം ഓടിയെത്തി. അതേ, അവൾ ഇന്നുടുത്തിരിക്കുന്നത് താൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ട അതേ ചേല തന്നെ. അവളിൽ നിന്നും കണ്ണെടുക്കണം എന്നാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവളെന്ന മായാവലയത്തിൽ അകപ്പെട്ടിരുന്ന അവനതിന് സാധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളുടെ മുകുന്തതികല്ലിന് മുൻപെങ്ങും കാണാത്ത ഒരു പ്രത്യേകത തിളക്കം. അവളെത്തന്നെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ താൻ താനല്ലാതാകുന്ന ഒരു പ്രത്യേക അവസ്ഥയിൽ ചെന്നെത്തുന്നതായി അവൻ തോന്നി. ഒരു നൂറു ജന്മം ജനിച്ച് ജീവിച്ചാലും തന്റെ ലോകത്ത് അവളില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നിനും അർത്ഥമില്ലാത്ത പോലെ. തിരുനടയിൽ

അർപ്പിച്ച പൂവിൽ കണ്ണുടക്കിയപ്പോൾ അവളുടെ ചൊടികളിൽ ഒരു ചെറു പൂഞ്ചിരി വിടർന്നത് കണ്ടത് താൻ മാത്രമാണോ? ഹോ, കൊല്ലുന്ന ചിരിയാണ് ഈ പെണ്ണിന്. അവന്റെയുള്ളിലെ ചുടുമണലാരണ്യത്തിലേക്ക് ഒരു മഞ്ഞുനീർക്കണം വന്നു വീണ പോലെ ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് അവളുടെ നോട്ടമുന അവനു മേൽ പതിഞ്ഞു. ഇടനെഞ്ചിനുള്ളിൽ, മിടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട നൊമ്പരം കലർന്ന കുളിർ അവന്റെ ശരീരമാകെ പടരാൻ അധികസമയം വേണ്ടി വന്നില്ല. പരിചിതമായ, എന്നാൽ പുതുമ മാറാത്ത ഏതോ വികാരത്തിൻ പ്രേരണയാൽ അവന്റെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു. അത് മറ്റാരും കാണാതെ ഒളിപ്പിക്കാൻ അവൻ ദീർഘനിശ്വാസങ്ങളിൽ അഭയം തേടി.

“ഓൾ ഓഫ് യു ടേക്ക് യുവർ നോട്ട്സ് ആൻഡ് ഫോളോ മീ റൂ ദി ലാബ്.”

“മൈർ നിന്റെ പെണ്ണുംപിള്ള മനുഷ്യനെ ഉറങ്ങാൻ സമ്മതിക്കില്ലല്ലോ മച്ചമ്പി...”

പ്രാക്ടിക്കൽ ലാബിലാണ് അന്നത്തെ ക്ലാസ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കി സോണി പിറുപിറുത്തു. തന്റെ പെണ്ണിനെ പ്രാക്ടിക്കൽ ജീതിൻ തന്നെക്കേറി തെറി വിളിക്കാഞ്ഞത് ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട സോണി ഉള്ളിൽ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ജീതിനെ അവന്റെ ലോകത്ത് തനിച്ചു വിട്ട് അവന്റെ തോളിൽ കയ്യിട്ട് നടന്നു. ജീതിൻ കോകിലയെപ്പറ്റി മനസ്സു തുറന്നപ്പോൾ ആദ്യം കളിതമാശയായി എടുത്തിരുന്നെങ്കിലും നിഴൽ പോലെ കൂടെ നടക്കുന്നവന്റെ ഉള്ള മനസ്സിലാക്കാൻ സോണിക്ക് അധികം ദിവസം വേണ്ടി വന്നില്ല. ജീതിനുമായുള്ള സോണിയുടെ ബന്ധം ക്ലാസ്സ് മുറിയിലെ കൂട്ടത്തിനിടയിലെ ഒറ്റപ്പെടൽ ഒരു പോലെ അനുഭവിക്കുന്ന രണ്ടു പേർ എന്നത് മാത്രമായിരുന്നില്ല. മൂന്നാം ക്ലാസ്സിൽ വച്ച് ജീതിന്റെ പെൻസിൽ ബോക്സ് ഒളിപ്പിച്ചു വച്ച ക്ലാസ്സിലെ വികൃതി പയ്യനുമായി അടിയുണ്ടാക്കി അവന്റെ നെറ്റിയിൽ പെൻസിൽ കൊണ്ട് കുത്തി കോലാഹലമുണ്ടാക്കി തുടങ്ങിയ സൗഹൃദമാണ്. അന്ന് കിട്ടിയ അടി മുതൽ ഇന്ന് വരെ എന്തും അവർ പങ്കു വെച്ചിരുന്നു.

ലാബ്ക്ലാസ്സിൽ വെച്ചു ചിട്ടമനുസരിച്ച് രാസലായനികൾ പറഞ്ഞു തരുമ്പോഴും, രാസപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഊഴമനുസരിച്ചു ചെയ്യിക്കുമ്പോഴും കോകിലയുടെ മേൽ തന്നെയായിരുന്നു അവന്റെ കണ്ണ്. അവളുടെ സാമീപ്യം, അവളുടെ മണം, അവളുടെ മേൽചുണ്ടിന് മേൽ പൊടിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന വിയർപ്പ് കണങ്ങൾ, ഒരു വണ്ടായി പറന്നു ചെന്ന് മുത്തമിടാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ എന്നു പലതവണ കൊതിച്ചിരുന്ന കീഴ്ചുണ്ടിനു കീഴെയുള്ള മറുക്... പ്രണയ പാരവശ്യത്താൽ തന്റെ ശ്വാസം നിലച്ചു പോകുമോയെന്ന് അവൻ ഭയപ്പെട്ടു. ഈ ചൊടിയും വദനവും ഒരു നിമിഷം പോലും കാണാതെ, ഒരു നിമിഷനേരത്തിന്റെ ദർശന ഭാഗ്യം പോലും സിദ്ധിക്കാതെ, കഴിഞ്ഞ കുറേ വർഷങ്ങൾ താൻ തള്ളി നീക്കിയതെങ്ങനെ? കാലത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്കിൽ, സമയത്തിനെതിയരെയുള്ള പ്രയാണത്തിനിടക്ക് അവളെയും അവളുടെ ഓർമ്മകളും തനിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടത് എന്നാണ്? ഒരിക്കലും പിരിക്കരുതെന്ന് പൂജാമുറിയിലെ അമ്പാടിക്കണ്ണനോട് ദിനവും മനസ്സിൽ നിന്നെങ്കിലും പ്രാർത്ഥിക്കാറുള്ളതല്ലേ? എന്നിട്ടും തനിക്കവളെ നഷ്ടപ്പെട്ടതെന്തേ? അവൾ തന്റെ അധ്യാപികയാണ് എന്നതോ, അവർ തമ്മിലുള്ള പ്രായവ്യത്യാസമോ ഒന്നും, ഒരു ന്യായവും ഉൾക്കൊള്ളാൻ അവൻ മനസ്സാ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ, കയ്യെത്തുന്ന ദൂരത്ത് അവൾ ഉണ്ടായിട്ടും ഒന്ന് വിരലനക്കാൻ പോലും സാധിക്കാത്ത നിസ്സഹായാവസ്ഥ, അതവന്റെയുള്ളിൽ ആരോടൊക്കെയോ ഉള്ള

ദേഷ്യമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇനിയും എത്ര നാൾ, ഇങ്ങനെ നിസ്സഹായനായി, എത്ര നാൾ കാത്തിരിക്കും? ഇനി വയ്യ. സമയം കുറവാണ്. അത് സന്തോഷിക്കാനോ അതോ ദുഃഖിക്കാനോ, ഏതായാലും ഇന്ന് കൊണ്ട് തീരുമാനമെടുക്കണം. അവൻ ചിന്തിച്ചു കൊണ്ട് അടുത്തിരുന്ന പിപ്പറ്റിന്റെ നോബ് ആരും കാണാതെ ഊരിയെടുത്ത് ടവലിൽ പൊതിഞ്ഞ് പോക്കറ്റിലിട്ടു.

മെല്ലെയെങ്കിലും സമയം കടന്നുപോയി. ക്ലാസ്സ് തീർക്കാനുള്ള ബെല്ലടിച്ചപ്പോൾ അതവനുള്ള അപായ മണി മുഴങ്ങുന്നത് പോലെ തോന്നിയവൻ. ജിതിൻ നിന്നു വിയർത്തു. കൂടെയുള്ളവരെല്ലാം പുറത്തിറങ്ങി തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ പെട്ടെന്ന് മുട്ടുകുത്തി അവിടുള്ള ടേബിളിന്റെ അടിയിലെല്ലാം എന്തിനോ വേണ്ടി തിരയാൻ തുടങ്ങി.

“ജിതിൻ, നിയമിടെ എന്തെടുക്കാ? വാ പെട്ടെന്ന്.”

“മിസ്സെ, ഈ പിപ്പറ്റിന്റെ നോബ് കാണാനില്ല. ഞാനത് നോക്കുവാ.”

അവൻ പിപ്പറ്റ് ചുണ്ടി കാണിച്ചിട്ട് വീണ്ടും തപ്പൽ തുടങ്ങി.

“ശോ, സമയമില്ലാത്ത നേരത്ത്.... നീയെന്തൊക്കെയാ കാണിക്കണേ? മാറ്.”

അവളും തിരച്ചിലിൽ പങ്കു ചേർന്നു.

“ഞാൻ സഹായിക്കാം അളിയാ...അല്ല ജിതിൻ..”

സോണി വിടാൻ ഭാവമില്ല

“വേണ്ട സോണി പി തോമസ്, ഞാൻ നോക്കിയെടുത്തോളാം. നീ പൊയ്ക്കോ ക്ലസ്സിലേക്ക്.”

ജിതിൻ സോണിയെ കണ്ണു മിഴിച്ചു പോകാൻ ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

സോണി ഒന്നു മിഴിച്ചു നോക്കിയിട്ട് എന്തോ മനസ്സിലായത് പോലെ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. എല്ലാരും പോയി എന്നുറപ്പായപ്പോൾ ജിതിൻ പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റു.

“മിസ്സെ.”

“ഓ ജിത്തു, കാണുന്നില്ലല്ലോടാ, അതെങ്ങാനും മിസ്സായാ, കത്രീന മാഡം അറിഞ്ഞ, ആലോചിക്കാൻ വയ്യ.”

“കൂടുതൽ നോക്കണ്ട, അതിവിടുണ്ട്.”

ജിതിൻ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും ടവലിൽ പൊതിഞ്ഞ നോബ് പുറത്തെടുത്ത് കോകിലക്ക് നേരെ നീട്ടി. അവൾ എഴുന്നേറ്റ് നോബ് വാങ്ങിക്കൊണ്ട് ഒന്നും മാനസ്സിലാവാത്തത് പോലെ അവനെ നോക്കി.

“എനിക്കൊന്ന് തനിച്ചു കിട്ടണമായിരുന്നു മിസ്സിനെ. എനിക്ക്... എനിക്ക് ചില കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്.”

“എന്താണെങ്കിലും വേഗം പറ, പോയിട്ട് കുറെ അസ്സൈന്മെന്റ്സ് ചെയ്ത് ചെയ്യാനുണ്ട്.”

ജിത്തു പെട്ടെന്ന് ചെന്ന് വാതിൽ ചാരിയിട്ടു.

“അത്... മിസ്സു, മിസ്സിനെന്ന് പറ്റി എന്താക്കെയറിയാം?”

അവളോട് നടന്നടുത്തു കൊണ്ട് അവൻ ചോദിച്ചു.

“നീ മാറിയെ ജിത്തു വെറുതെ സമയം കളയാതെ”

പോകാനൊരുങ്ങിയ കോകിലയുടെ കയ്യിൽ കയറിപ്പിടിച്ച് ലാബിന്റെ ഒരു മൂലക്ക് വലിച്ചു കൊണ്ട് പോയി നിർത്തി. അവളുടെ ഇരുവശവും കൈകൾ കുത്തി നിന്ന് അവൻ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് ഉറ്റു നോക്കി. അവന്റെ കണ്ണുകളിലെ തീക്ഷ്ണത അവളിൽ ഭയപ്പാടുണ്ടാക്കി.

“പറ, തന്നിക്കെന്തറിയാം എന്നെപ്പറ്റി?”

അവന്റെ സംസാരത്തിൽ വന്ന ഭാവമാറ്റം അവളിൽ വിറയലുണ്ടാക്കി. അവൾ അവന്റെ ബലിഷ്ഠമായ കൈകൾക്കിടയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ വിഫലമായൊരു ശ്രമം നടത്തി.

“പഠിപ്പിക്കുന്ന ടീച്ചർമാരെ താൻ എന്നൊക്കെ വിളിക്കാമോ എന്നു താൻ എന്നോട് ചോദിച്ചില്ലേ? ഞാനിനി തന്നെ താൻ എന്നും കോകില എന്നുമൊക്കെയെ വിളിക്കും. എന്താണെന്നറിയോ?”

കോകില ഒന്നും പറയാനാവാതെ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തന്നെ നോക്കി നിന്നു. അവൾ ശ്വാസമെടുക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത് പോലെ അവനു തോന്നി. അവളുടെ ഐശ്വര്യം തുളുമ്പുന്ന മുഖവും വാലിട്ട കണ്ണുകളും അവനെന്നും കാണാൻ കൊതിച്ചിരുന്ന ചുവന്ന കല്ല് വച്ച മുക്കുത്തിയും വിറയാർന്ന ചെഞ്ചൊടികളും, തൊട്ടടുത്തുകണ്ട് അവൻ ഉള്ളിൽ ഉറഞ്ഞു കൂടുന്ന ആന്തലിനെ പണിപ്പെട്ട് പിടിച്ചു നിർത്തി. അവൻ കൈകൾ മാറ്റി അവളെ മോചിതയാക്കി. കോകില ഉള്ളുകയ്യിലെ വിയർപ്പാൽ ചെറുനനവാർന്ന വെള്ളത്തുവാല കയ്യിൽ ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച് വർധിച്ച ശ്വാസഗതിയാൽ തന്നിലും പൊക്കമുള്ള അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തുറിച്ചു നോക്കി നിന്നു. ഒന്നാഞ്ഞു നിശ്വാസിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ തുടർന്നു.

“എനിക്കിഷ്ടമാണ് തന്നെ. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് തന്റെ ഗുരുനാമയോട് തോന്നുന്ന ഇഷ്ടമല്ല, എന്നു വച്ച് ആ ഒരിഷ്ടം ഇല്ലെന്നല്ല, ഒണ്ട്. എന്നാൽ അതിനുമപ്പുറം, എന്തൊക്കെയോ.... എനിക്കൊരാകെയോ ആണ് താൻ. ഞാനിന്നലെ മര്യാദക്ക് ഒന്നുറങ്ങിയിട്ടില്ല തന്നിക്കറിയോ, ഇന്നലെനല്ല, പല രാത്രികളിലും. എനിക്ക് , എനിക്ക് തന്നോട് എന്താ പറയണ്ടേ എന്നറിയില്ല. പക്ഷെ, ഞാനിപ്പോ ഇത്, ഇത് തന്നോടിപ്പോ പറഞ്ഞില്ലാരുണെങ്കിൽ എനിക്ക് ഭ്രാന്ത് പിടിച്ചു പോയേനെ.”

കോകില ഒരു നിമിഷം എന്തു ചെയ്യണം എന്നറിയാതെ പകച്ചു പോയി. ജിത്തിന്റെ മുഖം ഇത്രയടുത്ത്, ഒരു വിരൽപ്പാടകലെ, അവന്റെ നിശ്വാസങ്ങൾ അവളിൽ

ഉഷ്ണമുണർത്താൻ പാകത്തിന് ചൂട് പകർന്നു. പിന്നാലെ സംയമനം വീണ്ടെടുത്ത് അവൾ സംസാരിക്കാനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ ജിതിൻ തടഞ്ഞു.

“വേണ്ട. ഇപ്പോ ഒന്നും പറയണ്ട. ഇനി പറയാൻ പോകുന്നത് അനുകൂലം ആണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും എനിക്കിപ്പോ കേൾക്കേണ്ട. എനിക്കറിയാം, കോകിലക്ക് ഇങ്ങനെ, ഇതൊക്കെ... ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്ന്. ഐ നോ, ഇറ്റ്സ് എ ലോട്ട് റൂ ടേക്ക് ഇൻ, യു നോ... ഓൾ ഓഫ് എ സഡൻ. ഹൂ...” ജിതിൻ നെടുവീർപ്പിട്ടു.

“ടാ, മന്ദബുദ്ധി... ഇതു പറയാൻ വേണ്ടിയാണോ നീ എന്നെയിങ്ങനെ പിടിച്ചു ചങ്ങലക്കിട്ടത്? ഹെന്റെ ജിത്തു... ഇതൊക്കെ ഈ പ്രായത്തിൽ എല്ലാവർക്കും തോന്നണമല്ലേ? ദിസ് ഇസ് നോട് ലൗ.... ഇത് പ്രേമമല്ല, ഒരു തരം ഇൻഫാക്ചുവേഷൻ. ഇതീ പ്രായത്തിൽ എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാവുന്നതാ. അതിനെ പ്രണയമായിട്ടൊക്കെ...”

അവൾ പറഞ്ഞു തീരുന്നതിന് മുൻപേ അവളുടെ അരക്കെട്ടിലൂടെ കൈചുറ്റി അവളെ തന്നിലേക്കടുപ്പിച്ച് അവളുടെ ചോരച്ചുണ്ടുകളിലേക്ക് ചുണ്ട് ചേർത്തിരുന്നു ജിതിൻ. പെട്ടെന്നുള്ള നീക്കത്തിൽ കോകില ഒന്നു പതറി. അവനെ തന്നിൽ നിന്നും അകറ്റാൻ ആഞ്ഞ അവളുടെ കൈകളിൽ കടന്നു പിടിച്ചവൻ അവളുടെ രണ്ടു കൈകളും അവളുടെ പുറകിലേക്ക് ചേർത്തു പിടിച്ചു. ശേഷം, ചുണ്ടുകൾ മോചിപ്പിക്കാതെ അവളെ ചുവരിലേക്കു ചേർത്തു നിർത്തി. അവൾ അവ്യക്തമായി മൂളിക്കൊണ്ട് അവന്റെ കൈപ്പിടിക്കുള്ളിൽ നിന്ന് ഞരങ്ങി. അല്പനേരത്തെ ദുർബലമായ എതിർപ്പുകൾക്ക് തെല്ലൊരു ശമനം വന്നപ്പോൾ ജിതിൻ കയ്യടച്ചു. അവൾക്ക് വേദനിച്ചിരുന്നോ? അവന്റെ ഉള്ളൊന്നു പൊള്ളി. മുഷ്ഠി ചുരുട്ടി കണ്ണുമടച്ചു നിൽക്കുന്ന കോകിലയെ കണ്ട് ചുംബനം ആസ്വദിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ ഒരു നിമിഷം കണ്ണടച്ചു. എന്നാലും അവളിൽ നിന്നും പ്രതികരണങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലാത്തത് അവനിൽ ഒരേസമയം നിരാശയും ആകാംക്ഷയും നിറച്ചു. അവളുടെ മൃദലമായ ഇടുപ്പിൽ വിറച്ചുകൊണ്ടു വിശ്രമിച്ചിരുന്ന കയ്യിലേക്ക് ഒരു ചുടുനീർക്കണം പൊഴിഞ്ഞു വീണതറിഞ്ഞ്, അവൻ പെട്ടെന്ന് അവളിൽ നിന്നകന്നു മാറി. അവൻ സംശയിച്ചത് പോലെ, ഭയപ്പെട്ടിരുന്നത് പോലെ അവൾ മിഴികൾ ഉയർത്തിയപ്പോൾ ചുവന്നു തുടങ്ങിയ കണ്കോണുകളിൽ മിഴിനീർ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുകയായിരുന്നു. അവന്റെ ചങ്ക് പിടഞ്ഞു. പണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ ആദ്യം ഓടി പുറത്തിറങ്ങിയേനെ. പിന്നെല്ലാം വരുന്നിടത്ത് വച്ച്. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ ജിതിന് അവളെ ഇങ്ങനെ ഒരു അവസ്ഥയിൽ ഒറ്റക്കാക്കി പോവുക എന്നത് ചിന്തിക്കുക പോലും സാധ്യമല്ലായിരുന്നു.

“ഞാൻ... ഞാനറിയാതെ ചെയ്തതല്ല. താൻ വിചാരിക്കുന്നത് പോലെ ഇതൊരു...ഒരു ഇൻഫാക്ചുവേഷനും അല്ല. പക്ഷെ, തനിക്കറിയില്ല, ഞാൻ തന്നെ കാണുന്ന ഓരോ നിമിഷവും എങ്ങനെ തള്ളി നീക്കുന്നു എന്ന്. എനിക്ക് പൈങ്കിളി പ്രേമത്തിലൊന്നും വിശ്വാസമില്ല. എന്നാൽ തന്നെ കാണുമ്പോ, എനിക്കറിയില്ല, ഞാൻ ചിലപ്പോൾ ശ്വസിക്കാൻ പോലും മറന്ന് പോവാ. ഞാനിപ്പോ ചെയ്തതൊക്കെ ശരിയാണോ തെറ്റാണോ എന്നു പോലും എനിക്കറിഞ്ഞു കൂടാ...”

അവൻ പറഞ്ഞു മുഴുവിപ്പിക്കുന്നതിന് മുന്നേ അവൾ തൂവാല കൊണ്ട് കണ്ണു നീരൊപ്പി അവനെ നോക്കാതെ അവനെക്കടന്നു പോയി. വാതിലിനടുത്തെത്തി അവനോടേതോ പറയാൻ തുനിഞ്ഞ്, വീണ്ടും കണ്ണു നിറഞ്ഞപ്പോൾ മുഖം വെട്ടിച്ച് ഇറങ്ങിപ്പോയി.

ജിതിൻ നിന്നിടത്തു നിന്ന് ഉരുകി. ദേഷ്യമോ സങ്കടമോ അതോ പ്രണയമോ, ഏതു വികാരം കൊണ്ടെന്നറിയില്ല, ഒന്നുകൊണ്ട് അലറണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു, അവൻ. ഉള്ളിലെ അലമുറയിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കടൽ ഒന്ന് ശാന്തമായപ്പോൾ അവൻ, ചിന്തിച്ചു. താനെന്തൊക്കെയാണ് ഈ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നത്? ഔ, ഉമ്മ വക്കണ്ടായിരുന്നു. ഇനി അവൾക്ക് തന്നോട് താൻ കരുതുന്ന പോലത്തെ ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിലോ? മാത്രവുമല്ല, അവൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഇറങ്ങിപ്പോയത്. താൻ അബദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നും അബദ്ധങ്ങളിലേക്കാണ് എടുത്ത് ചാടുന്നത് എന്നവൻ തോന്നി. ഇനിയെങ്ങനെ ക്ലാസ്സിൽ പോവും? എങ്ങിനെ അവളുടെ മുഖത്തു നോക്കും? എന്നാലും ഒരു പെണ്ണിന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ അവളെ കയാറിപ്പിടിക്കാൻ, തക്ക വൃത്തികേട്ടവനാണോ ഞാൻ? മറുനാട്ടിലെ തന്റെ ജീവിതം സ്വഭാവത്തിൽ എത്രത്തോളം മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി എന്നവൻ വിസ്മയിച്ചു. അല്ലെങ്കിലും പ്രോജക്ടുകളും ടാർഗറ്റും വട്ടമെത്തിക്കാൻ, രാവുകൾ പകലാക്കി ഉറക്കമിളച്ച് സമയം ലാഭിക്കുമ്പോഴും, ജോലിത്തിരക്കിനിടയിൽ സമയത്തിന് പുറകെ ഓടുമ്പോഴും തനിക്ക് തന്നെ തന്നെ നഷ്ടമായത്തെപ്പോലാണ്? ദിവസം രാവിലെ തന്റെ മകനും ഭർത്താവിനും വേണ്ടി സൂര്യന് മുന്നേ എഴുന്നേറ്റ് അടുക്കളയിൽ കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന അവന്റെ അമ്മയെ അവൻ ഓർത്തു. വീട്ടിൽ നിന്നും മാറി നിന്ന ശേഷം വളരെ വിരളമായെ താൻ അമ്മയെ വിളിച്ചിട്ടുള്ളു. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചാറു മാസക്കാലത്തിനിടക്ക് അവൻ അമ്മയോട് സംസാരിച്ചത് ഒരിക്കൽ മാത്രം. തന്റെ പിറന്നാളിന്റേത്. അവൻ കരച്ചിൽ വന്നു.

ഛേ, ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു കാട് കയറി. അവനു ക്ലാസ്സിൽ പോവാൻ തോന്നിയില്ല. അവൻ ഒരു ജനൽ തുറന്ന് പുറത്തേക്ക് നോക്കി നിന്നു. പണ്ട് പ്രാക്ടിക്കൽ ഉള്ള സമയങ്ങളിൽ, ആ ജനലിലൂടെ അവനും സോണിയും സ്കൂൾ മതിലിന്റെ അപ്പുറത്തെ വീട്ടിലെ ലിൻസ ചേച്ചി വീടിന് പുറകു വശത്തിട്ടിരിക്കുന്ന അലക്കു കല്ലിൽ കാൽ ഉറച്ചു കഴുകുന്നത് ഒളിച്ചു കാണാനുള്ളത് അവനോർമ്മ വന്നു. അവർ കുനിഞ്ഞു നിന്ന് കാലുരക്കുമ്പോൾ നൈറ്റിക്കുള്ളിൽ കുലുങ്ങുന്ന മുലകൾ ഒരിക്കൽ പോലും അവർ ബ്രാ കൊണ്ട് മറക്കാതെ ഞങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തന്നിരുന്നു. ഇടക്കിടെ കൈപൊക്കി മുടി ചുറ്റിക്കെട്ടുമ്പോൾ നൈറ്റിക്കിടയിലൂടെ കാണാവുന്ന കക്ഷത്തിലെ കട്ടിരോമങ്ങളും, തിരിഞ്ഞു കുനിഞ്ഞു നിൽക്കുമ്പോൾ വിരിഞ്ഞു തള്ളിയ കുണ്ടിയും എത്ര രാത്രികളിൽ തന്റെ ഉറക്കം കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു? എല്ലാം കഴിഞ്ഞ്, ആർക്കോ വേണ്ടി അവർ അലക്കുകല്ലിൽ കാൽ കയറ്റിവെച്ച്, നൈറ്റി തുടവരെ പൊക്കി തുടമുതൽ താഴേക്ക് വെള്ളം ചെരിച്ചൊഴിക്കുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ പോലും പിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, ലിൻസ ചേച്ചിക്ക് ആർ കൂടുതൽ വാണം സമർപ്പിക്കും എന്ന വിഷയത്തിൽ ജിതിനും സോണിയും തമ്മിൽ തർക്കം വരെ നിലനിന്നിരുന്നു. അവൻ പൂർവകാല നിമിഷങ്ങളുടെ മധുരസ്മരണയിൽ, സമയം കടന്നു പോയതറിയാതെ ലയിച്ചു പോയി. അവനെ ചിന്തകളിൽ നിന്നും ഉണർത്താനെന്നവണ്ണം സ്കൂൾ ബെല്ലടിച്ചു.

ഉച്ചക്ക് ഊണ് കഴിക്കാനുള്ള ഇന്റർവെൽ ബെല്ലാണ്. ജിതിന് വിശന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ കഴിക്കാൻ തോന്നിയില്ല എന്നു പറയുന്നതാവും ശെരി. പക്ഷെ ആ ബെല്ലിന് അവന്റെ മനസ്സിനെ ശൂന്യതയിലേക്ക് തള്ളി വിടാൻ തക്ക ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. അതു വരെ

ആലോചിച്ചിരുന്നതോ, താനെന്താണവിടെ ചെയ്യുന്നത് എന്ന് പോലും അവൻ മറന്നു പോയി. പക്ഷെ, ഒന്ന് മാത്രം അറിയാം. മനസ്സിൽ എവിടെയോ ഒരു വലിയ കല്ല് കെട്ടി താത്തിയത് പോലെ, എന്തോ ഭാരം അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് അവനെ ഉള്ളിലേക്ക് വലിക്കും പോലെ.

അതു പോലെ തന്നെ ദേഷ്യവും. തന്നെന്താ കാണാൻ കൊള്ളില്ലേ? അതോ പ്രായമാണോ അവളുടെ പ്രശ്നം? തന്റെ ഉള്ളിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവളൊരു പെണ്ണാണോ? പൊളിഞ്ഞു കുത്തി നിൽക്കുന്ന സമയത്താണ് വാതിൽപാളിക്കൊരനക്കം. ജിതിൻ പെട്ടെന്ന് അടുത്തുള്ള ഷെൽഫിന് മറവിൽ ഒളിച്ചു. എന്നിട്ട് വാതിൽക്കലേക്ക് എത്തി നോക്കി. ക്ലാസ്സ് ലീഡർ അന്ന പരിസരം വീക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് അകത്തേക്ക് കയറി. എന്നിട്ട് വാതിൽപ്പാളി മെല്ലെ ചാരി, അവൻ നിൽക്കുന്നിടത്തേക്ക് നടന്നടുത്തു. ജിതിൻ ഒന്ന് തെട്ടി. ഈയൊരവസ്ഥയിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടുള്ള അവസ്ഥ ആലോചിച്ച് അവനിൽ ഭയം നൂരപൊന്തി. അവൻ നോട്ടം മതിയാക്കി മറഞ്ഞു തന്നെ നിന്നു. ഷെൽഫിനു പിന്നിലേക്ക് പതുങ്ങി വന്ന അന്ന പെട്ടെന്ന് ജിതിനേ കണ്ട് തെട്ടി.

“ഹോ... പേടിച്ചു പോയല്ലോടോ, താനെന്താ ഇവിടെ? “

അവനെ കണ്ട നടുകഞ്ഞിൽ അവൾ നെഞ്ചിൽ കൈ വച്ചു ചോതിച്ചു.

“ഞാൻ..... ഞാനെ, കോകില മിസ്സ് ഒരു അസ്സൈന്മെന്റ് തന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതു തീർക്കുവായിരുന്നു.”

“ പിന്നെ, ഈ ഷെൽഫിന്റെ പുറകിലല്ലേ അസ്സൈന്മെന്റ്? എന്തോ ഉടായിപ്പ് മണക്കുന്നുണ്ടല്ലോ?”

“ഒരുടായിപ്പുമില്ല. അല്ല അന്നയെന്താ ഇവിടെ? ചോറെല്ലാം പെട്ടെന്ന് ഉണ്ട് തീർന്നോ?” അവനോ കാറ്റു കൊള്ളാൻ വന്നതാണോ?”

“ആ....., അല്ല, അത്.... അതൊന്നല്ല....”

അവൾ പരിഭ്രമിച്ചത് പോലെ, പെട്ടെന്ന് പോവാണൊരുങ്ങി. അവളുടെ വികും വെപ്രാളവും കണ്ടപ്പോ തന്നെ ജിതിന് കാര്യം കത്തി. അവൻ അവളുടെ കയ്യിൽ കയറിപ്പിടിച്ച് അവളെ തന്നിലേക്ക് വലിച്ചെടുപ്പിച്ചു. അവളെ ജനാലക്കരുകിലേക്ക് പിടിച്ചു നിർത്തി അവളുടെ ഇരുവശവും കൈകളുണിക്കൊണ്ട് അവളുടെ മുഖത്തോടടുത്തു. അവൾക്ക് കുതറണം എന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ചൂടിൽ എന്തൊക്കെയോ തേടി വന്ന അവൾ അതിന് തുനിയാതെ അവന് വശംവദയായി.

“സത്യം പറയെടി.... നീ ആ ഫൈസലിനെ കാണാൻ വന്നതല്ലേ?”

അവൾ തല താഴ്ത്തി.

“മം... അതേ.”

“എന്നിട്ട് അവനെവിടെ?”

“വരുമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നതാ. കാണുന്നില്ല.”

കുത്തിച്ചിമോള തീറ്റിം കഴിഞ്ഞ് ബാക്കി സമയം സുഖിക്കാൻ വന്നതാ. ജിതിന്റെ തെരമ്പുകൾ ചൂടായി. അവളുടെ കഴുത്തിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന വിയർപ്പു കണങ്ങളും അവളുടെ അടുത്തു നിന്നും വമിക്കുന്ന സ്ത്രോബെറി ഫ്ലേവർ പേർഫ്യൂമിന്റെ മണവും അവനെ ഉന്മത്തനാക്കി. അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ കത്തുന്ന ഏതോ വികാരത്തിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാവാതെ അവളുടെ മുലകൾ വേഗത്തിൽ ഉയർന്നു താഴാൻ തുടങ്ങി. കണ്ണുനീർ ചുണ്ടും നനച്ച് ഒരു ഇളം ചരക്ക് എന്തിനും തയ്യാറായി വിയർത്തു നിൽക്കുന്നത് കണ്ട് ജിതിന്റെ കുണ്ണുകൾ രൂപമാറ്റം സംഭവിച്ചു. അവന്റെ അടുത്തു നിന്നും വല്ലാത്ത ആവി തന്നിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നത് പോലെ തോന്നിയ അന്ന ശ്വാസഗതി നിയന്ത്രിക്കാൻ പാട് പെട്ടുകൊണ്ട് അവനോട് ചോദിച്ചു.

“എന്നെ എന്ത് ചെയ്യാൻ പോവാ?”

“ഞാനോ? ഞാനെന്ത് ചെയ്യാൻ? നിനക്ക് വേണ്ടത് ഫൈസലിനെയല്ലേ?”

“അതിന് ഇപ്പോ ഫൈസൽ ഇല്ലല്ലോ?”

“അപ്പോ ഫൈസൽ വേണ്ടേ?”

“അതിന് ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇഷ്ടത്തിലൊന്നുവല്ല. ഞങ്ങളുടെ വീട്ടുകാർ അതിനൊക്കെ സമ്മതിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ?”

“പിന്നെ അന്ന് ലൈബ്രറിയിൽ വച്ച് ചെയ്തതോ?”

“അത്... അതവൻ അങ്ങിനൊക്കെ ചെയ്യും. എന്നോട് ഇടക്ക് ഇവിടം, ലൈബ്രറിയിലും ഒക്കെ വരാൻ പറയും. ആദ്യം എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു. പിന്നെ ഇടക്ക് പൂജയും കിരണവും കൂടി ഇങ്ങനൊക്കെ ചെയ്യും എന്ന് പറഞ്ഞു കേട്ടപ്പോൾ... പിന്നെ എനിക്കും ചെയ്യണമെന്നു തോന്നി.”

ജിതിൻ ഒന്നു തെട്ടി. പൂജ? സോണി ലൈൻ അടിക്കുന്ന പെണ്ണോ? അവളും കിരണവും തമ്മിൽ.... അപ്പോ സോണി മു....

“എന്നാരു പറഞ്ഞു? ഫൈസലോ?”

“അല്ല, പൂജ തന്നെയാ പറഞ്ഞത്.”

ഞെത്തായി. ഇവളുമ്മാരെല്ലാം പോക്കാണല്ലോ... എന്നിട്ടും ദൈവമേ, എന്നിൽ നിന്നും നീയിതൊക്കെ.... ഞാൻ മാത്രം കന്യകനായി.... ജിതിൻ വിധിയെ മനസ്സാ ശപിച്ചു.

“പൂജ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞത്?”

അവളോടടുത്തു കൊണ്ട് അവൻ ചോദിച്ചു. അടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവന്റെ ചുണ്ടുകളിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ടവൾ മറുപടി നൽകി.

“അത്... അവർ... അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഒക്കെ ഉമ്മ വെക്കും...”

“പിന്നെ?”

അവനവളുടെ ഇടുപ്പിൽ തൊട്ടു. അവൾ ഒന്നു ഞെട്ടി.

“പിന്നെ, പിന്നെ അവിടേം ഇവിടേം ഒക്കെ പിടിക്കും.”

“എവിടേം എവിടേം?”

“അത്...”

ജിതിൻ ഇടുപ്പിലിരുന്ന കൈ മുകളിലേക്കിഴച്ച് അവളുടെ മുലകളിലൊന്ന് തടവി.

“ഇവിടെയാണോ?”

“മം...” അവൾ നാണിച്ചുകൊണ്ടു മൊഴി നൽകി.

അവളുടെ ചുണ്ട് മലർത്തിക്കൊണ്ട് അവൻ ചോദിച്ചു.

“പിന്നെന്തൊക്കെ ചെയ്യും?”

“അത്... അത്... അവിടേം ഇവിടേം ഒക്കെ ഉമ്മ വെക്കും.”

ജിതിൻ അവളുടെ ചുണ്ടോട് തന്റെ ചുണ്ടടുപ്പിച്ചു. അവൾ അവന്റെ ചുംബനം സ്വീകരിക്കാൻ കണ്ണടച്ചു കൊണ്ട് അവനിലേക്കടുത്തു. അവളുടെ വായിൽ നിന്നും മുഖത്തടിച്ച ചുടു നിശ്വാസം അവനിൽ ആവേശമുണർത്തി. അവൻ അവളുടെ ചോരച്ചുവപ്പാർന്ന ചെഞ്ചുണ്ടുകൾ വായിലാക്കി ചപ്പി നുണയാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ കൈകൾ യൂണിഫോമിനു മുകളിലൂടെ അന്നയുടെ മുലക്കൂടങ്ങളെ തലോലിക്കാൻ തുടങ്ങി. പാന്റിനുള്ളിൽ കൂടപ്പൻ പോലെ താഴേക്ക് മുഴുത്തു നിന്ന കുണ്ണ അവൻ അവളുടെ പുറപ്പത്തിന് മുകളിൽ വച്ച് അമർത്തി. മുലക്ക് മുകളിൽ വിജംഭിച്ചു നിന്ന മുലത്തെട്ട് തപ്പിപിടിച്ച് യൂണിഫോമിനു മുകളിലൂടെ ഒന്ന് നുള്ളി വലിച്ചപ്പോൾ അവൾ കുറുകി.

“മം... സ്...”

“കിരൺ പൂജയെ പിന്നെന്തൊക്കെ ചെയ്തു?” അവൻ നിന്ന് കിതച്ചു. അവളുടെ കുണ്ടിപ്പാളികളിൽ കൈയമർത്തി അവളെ അവനോട് കുറച്ചു കൂടെ ചേർത്തു നിർത്തി അവർ തമ്മിലുള്ള ദൂരത്തിന് വിരാമമിട്ടു.

“അത്... അവർ തമ്മിൽ... അവളവന്റെ അവിടെ... ആ സാധനത്തിലൊക്കെ പിടിക്കും.” അവൾ വാക്കുകൾക്ക് വേണ്ടി പറതി.

“ഏത് സാധനത്തിൽ?”

“അവന്റെ... അവന്റെ മുത്രമൊഴിക്കുന്ന സാധനത്തിൽ.”

അവന്റെ കയ്യിലെ ഉറച്ച പേശികളിൽ തഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവളുടെ കയ്യെടുത്ത് അവൻ തന്റെ പാന്റിന്റെ ഉള്ളിൽ വീർത്തു നിന്ന കുണ്ണക്ക് മുകളിൽ കൊണ്ട് വയ്പ്പിച്ചു. അവൾ കയ്യനക്കാതെ വെച്ചപ്പോൾ അവൻ അവളിൽ നിന്നും അല്പം അകന്ന് മാറി നിന്നു.

“അവന്റെ സാധനം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ നീയ് ?”

“ആരുടെ?”

“ഫൈസലിന്റെ?”

അവളിൽ നാണം മൊട്ടിട്ടു. എന്നാൽ കാമം തലക്ക് പിടിച്ച അവളുടെ ഷെഡ്ഡി മതജലത്താൽ നനഞ്ഞിരുന്നു. അവളൊന്നും മിണ്ടാതെ താഴെ നോക്കി കിതക്കുന്നത് കണ്ട് അവൻ ചോദിച്ചു.

“എന്റെ കാണണോ?”

അവൾ മൗനം തുടർന്നു. ജിതിൻ സിബ്ബ് ഉൗരി വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് പാന്റിനുള്ളിൽ നീണ്ടു വിങ്ങി നിന്ന കുണ്ണ പുറത്തെടുത്തു .താഴേക്ക് തുങ്ങി വളഞ്ഞു നിന്ന കുണ്ണയുടെ നീളം കണ്ടവൾ വാ പൊളിച്ചു.

“ഫൈസലിന്റെ ഇത്രേം ഉണ്ടോ?”

“അന്ന് കണ്ടതല്ലേ?” അവളുടെ ശബ്ദത്തിന് വല്ലാത്തൊരു രഹസ്യഭാവം കൈവന്നു.

“നീ പറ, ഇത്രേം ഉണ്ടോ?”

“ഇല്ല.” അവൾ അവന്റെ കുണ്ണയിലേക്ക് പാളി നോക്കിക്കൊണ്ട് മറുപടി നൽകി.

“എന്റെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടോ?”

“മം.... വലുതാ...” അവൾ ചുണ്ടു നനച്ചുകൊണ്ടു പരവേശത്തോടെ പറഞ്ഞു.

“പാവാട പൊക്കിക്കേടി...”

“ഏ... എന്താ...” അവൾ ശരിക്കു കേൾക്കാത്തത് പോലെ തിരിച്ചു ചോദിച്ചു.

“എടി നിന്റെ പാവാട പൊക്കാൻ...”

അവളുടെ മുഖം ചുവന്നു തുടുത്തു.

“എനിക്ക് നാണവാ...”

“അപ്പോ ഈ കുണ്ണും പുറത്തിട്ടു നിൽക്കണ ഞാൻ നാണോം മാനോം ഇല്ലാത്തവനോ? അവന്റെ മുൻപിൽ ഇല്ലല്ലോടി? അതോ ഈ എന്റടുത്തു മാത്രേ ഉള്ളോ നാണം? അങ്ങോട്ട് പൊക്കേടി...”

ഒരു നിമിഷം അവൻ ബാലൻ കെ നായരായി.

“ശ്ലോ...”

അവനിലെ അധികാരഭാവം കണ്ട് അവൾക്ക് പുറം തരിച്ചു. അപ്പോൾ കയ്യിൽ കിട്ടുന്നതെന്തും അവൾ പുറ്റിൽ കുത്തിക്കേറ്റിയേനെ. അവൾ മെല്ലെ കുനിഞ്ഞ് മുട്ടിറക്കമുള്ള പാവാടത്തുമ്പിൽ പിടിച്ച് മുകളിലേക്കുയർന്നു. ഇളം നീല ഷെഡ്ഡിക്കുള്ളിൽ പൊതിഞ്ഞ തടിച്ചുന്തിയ പുറപ്പം കണ്ട് അവന്റെ വായിൽ വെള്ളമുറി. കാലിനിടയിൽ മദജലം ഒഴുകി നനഞ്ഞ ഷെഡ്ഡിയിൽ നിന്ന് അവളുടെ തുടയിലേക്ക് പടർന്ന നനവ് അവളുടെ ഉള്തൂടകൾക്ക് തിളക്കമേകി.

“അപ്പടി നനവാണല്ലോടി...”

അവളുടെ പുറപ്പത്തിന് മുകളിൽ തലോടിക്കൊണ്ടവൻ പറഞ്ഞു. ഇടക്ക് നനവുറി വരുന്നിടത്ത് അവൻ വിരൽ കൊണ്ടമർത്തിയപ്പോൾ, അവൾ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി കഴച്ചു ചുണ്ടു കടിച്ചു. അവന്റെ നീണ്ടു മുഴുത്തു വളഞ്ഞ ലിംഗം അവളുടെ കയ്യിലേക്ക് വച്ചു കൊടുത്തിട്ട് അവൻ അവളുടെ പിൻകഴുത്തിലേക്ക് കയ്യോടിച്ച് അവളെ തന്നോട് ചേർത്തു.

തുടുത്തു ചോര കിനിയുന്ന നിറത്തിലുള്ള ചുണ്ടുകളിലെ തേൻ നക്കി കുടിക്കുമ്പോൾ അവൾ അവന്റെ കുതിരക്കുണ്ണ കയ്യിലിട്ട് തൊലിച്ചു കൊടുത്തു. അവന്റെ ആ നീളവും വണ്ണവും കണ്ട് അവൾക്ക് ഒരു കൈ പോരെന്നു തോന്നി. അവൻ അവളുടെ ഷർട്ടിന്റെ നടുബട്ടൺ അഴിച്ച് ഉള്ളിലേക്ക് കൈ കടത്തി, ഷെമ്മീസിന് മുകളിൽ കൂടി വലഞ്ഞ മുല തെരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ കൊഴുത്തു നെയ് മുറ്റിയ മുല അവന്റെ കയ്യിൽ കിടന്ന് തെരിഞ്ഞുടഞ്ഞു.

“ശ്... ഹാ...”

അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ മാറി മാറി കടിച്ചു വിട്ടുകൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ തിണിർത്തു നിന്ന മുലത്തെട്ട് പിടിച്ചു തിരുമ്മിയപ്പോൾ അവളിൽ നിന്നും ശീല്ക്കാരമുയർന്നു. അവൾ അവന്റെ കുണ്ണമേൽ പിടിച്ച് മുറുകിയടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“ഹാ... എടി... നീ വായിലെടുക്കോ?”

അവൾ പാതിയടഞ്ഞ കുണ്ണകളാൽ ഇല്ലായെന്ന് മുളി.

“ഇങ്ങനൊക്കെയല്ലേ പഠിക്കുന്നേ? മുട്ടിലിരി...ഹാ... അങ്ങോട്ടിരിയെടി...”

അവൾ മടിച്ചു നിന്നപ്പോൾ അവൻ അവളുടെ തോളിൽ പിടിച്ചു താഴെക്കിരുത്തി. അവളോട് എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിന് മുൻപേ അവൾ അവന്റെ കുണ്ണയിൽ പിടിച്ചു തൊലിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ കുണ്ണയിൽ ചുണ്ടു കൊണ്ട് നീളത്തിൽ ഉരസാൻ തുടങ്ങി. അവളിൽ നിന്നുമുള്ള അപ്രതീക്ഷിത നീക്കത്തിൽ ജിതിൻ ഒരു നിമിഷം ഒന്നനങ്ങാതെ നിന്നു. അവളുടെ ചുണ്ടുകളുടെ ചുടറിഞ്ഞപ്പോൾ കുണ്ണ പൂർവാധികം ശക്തിയിൽ വിറച്ചു. അവളുടെ മുടിയിൽ തടവിക്കൊണ്ട് അവൻ കുണ്ണയെടുത്ത് അവളുടെ ചുണ്ടിലുരച്ചു. തുറന്ന് വന്ന വായിലേക്ക് അവൻ മെല്ലെ കുണ്ണ കടത്തി. വാ നിറക്കാൻ പോന്ന കുണ്ണ മകുടം അവൾ കടിച്ചു നിർത്തി. അവൾ ആഞ്ഞു ചപ്പിക്കൊണ്ട് കുണ്ണത്തുമ്പിൽ ഊറി വന്ന നീര് നുണഞ്ഞിറക്കി. അവളവന്റെ ലിംഗത്തെചുംബനങ്ങൾ കൊണ്ട് മുടി. വീണ്ടു കുണ്ണത്തല വായിലേക്ക് തള്ളിക്കയറ്റി ഒരു അധമയെപ്പോലെ, അഭിസാരികയെപ്പോലെ

ആഞ്ഞുമ്പി വലിക്കാൻ തുടങ്ങി. ജിതിന്റെ പിടിത്തം വിട്ടു പോയി. അവൾ തന്റെ വൃഷ്ണത്തിലെ അവസാന തുള്ളി ശുക്ലവും വലിച്ചെടുക്കാനുള്ള പുറപ്പാടാണെന്നു തോന്നിയ ജിതിൻ അവളെ പിടിച്ചെഴുന്നേല്പിച്ച് , അവളുടെ പിന്നിൽ നിന്ന് പാവം പൊക്കി അവളുടെ ഷെഡ്ഡിക്ക് മുകളിലൂടെ കുണ്ടിയിൽ കുണ്ണയിട്ടുറച്ചു. ഒരു കൈ കൊണ്ട് ഷെഡ്ഡിക്കുള്ളിൽ കയ്യിട്ട് അവളുടെ മുൻവശത്തെ മദനകവടത്തിന്റെ വിള്ളൽ തേടി താഴേക്കിറക്കി. വർധിച്ച ആവേശത്തോടെ പിന്നിൽ നിന്നും മൂലകൾ രണ്ടും ഒരു കൈ കൊണ്ട് നെക്കി പിഴിയാൻ തുടങ്ങി. അവൾ ശബ്ദം പുറത്തു വരാതിരിക്കാൻ ചോർച്ചുണ്ട് കടിച്ചു പിടിച്ച് നിന്ന് കിതക്കാൻ തുടങ്ങി.

“നിനക്കും എനിക്കും ഒരുപോലെ സുഖിക്കുന്ന ഒരു പരുപാടി ചെയ്യട്ടെ?”

അവളുടെ പൂർവിള്ളലിൽ വിരളിക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ കിതപ്പോടെ ചോദിച്ചു. അവൾ ചുണ്ടു കടിച്ചു കൊണ്ട് മൂളി.

ഷെഡ്ഡിക്കുള്ളിലായിരുന്ന കൈ വലിച്ചുരിയെടുത്ത് മദജലത്താൽ കുതിർന്ന വിരലുകൾ അവൻ ഒന്ന് മണത്തു നോക്കി. സ്ത്രൈണതയുടെ, പൂർത്തേനിന്റെ മണം അവനെ കൂടുതൽ ഉന്മത്തനാക്കി. കുണ്ണ ഞരമ്പുകൾ പിടിച്ചു വിങ്ങി. അവനാ വിരലുകൾ വായിലിട്ട് ഉറുഞ്ചി. അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് കണ്ണടച്ച് തല ചായ്ച്ചു നിന്ന അന്നയുടെ മുഖം പിടിച്ചുയർത്തി, അവളുടെ ചെഞ്ചൊടികളിലേക്ക് ജിതിൻ ചുണ്ടമർത്തി. അവൾ പുറത്തേക്ക് തള്ളിത്തന്ന നാക്ക് ചപ്പി വലിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ ഷെഡ്ഡി വകഞ്ഞു മാറ്റി. പുറത്തേക്ക് തള്ളി വന്ന പൂർ അല്ലികൾക്കു നടുവിൽ വിരൽ കൊണ്ടുറച്ചു.

“ഹാ.... ഹാ... ശ്... ടാ.... ശ് ... ഹാ...”

“മിണ്ടല്ലേടി മൈരേ..., പതുക്കെ. കാലകത്തി വെയ്.”

ആവൾ നിന്ന നിൽപ്പിൽ തുടകളത്തിയപ്പോൾ അവൻ വാതിൽക്കലേക്ക് ഒന്നെത്തി നോക്കിക്കൊണ്ട് തന്റെ കുണ്ണ അവളുടെ തുടയിടുക്കിലേക്കു ചരിച്ചു കയറ്റി.

“ഇനി അടക്ക്. ഇറുക്കി വെക്ക്.”

അവൾ തുടകൾ ഇറുക്കി അവന്റെ കുണ്ണയെ ഇടയിലാക്കി നെരിച്ചു. അവളുടെ പൂർമുഖത്തിന് മൂന്പിലിരുന്ന അവന്റെ കുണ്ണ കണ്ണീർപൊഴിച്ചു. അവൻ മെല്ലെ മൂന്പോട്ടും പിന്നോട്ടും ചലിക്കാൻ തുടങ്ങി. സുഖം കൊണ്ട് വായ തുറന്ന അന്നയുടെ വായിലേക്ക് അവൻ അവളുടെ പാവം പൊക്കി തിരുകി വച്ചു.

“അതും കടിച്ചു പിടിച്ചു മിണ്ടാതെ നിന്നോണം”

പൂർമുഖത്ത് അവന്റെ കുണ്ണയുടെ ചൂടറിഞ്ഞ അവൾ കടുത്ത കമാസകതിയോടെ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് ഉറ്റു നോക്കി. ആ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് ആയിരം അർഥങ്ങൾ വായിച്ചറിഞ്ഞ ജിതിൻ അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ട് അവളെ വണ്ടി കെട്ടിക്കളിച്ചു. അവൾ അവന്റെ കൈകളിൽ പിടിച്ച് അവളുടെ മുഴുത്ത മൂലകളിലേക്ക് ആനയിച്ചു. പെട്ടെന്ന് കയറി അമർത്തിപ്പിടിച്ച മൂലകൾ നന്നായി നെക്കി കശക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ

ആഞ്ഞടിച്ചു. വഴുക്കുന്ന പൂർവ്വങ്ങളിൽ കുണ്ണ ഉരഞ്ഞു ചൂട് പിടിച്ചു. അവൻ അവളുടെ ഷർട്ടിന്റെ മുകളിലെ രണ്ടു ബട്ടണുകൾ കൂടെ തുറന്നിട്ട് മലർത്തി.

ചൂട് വമിക്കുന്ന കക്ഷത്തിനിടയിലൂടെ കയ്യിട്ട്, ഓരോ ഞെക്കിനും മുകളിലേക്ക് തള്ളി വരുന്ന ഷെമ്മീസിനും പിങ്ക് ബ്രായ്ക്കും ഇടയിലുള്ള മുലയിടുക്ക് കണ്ട് അവൻ അവളുടെ പിൻകഴുത്തിൽ നക്കി . അവൾ പവാടയിലെ കടി വിട്ട് അവന്റെ മുടിയിൽ മുറുകി പിടിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് അവളുടെ നിതംബമമർത്തി. വെടിപൊട്ടിയിറങ്ങിയ മദജലത്തിന്റെ ചൂടിൽ അവന്റെ കുണ്ണ ചൂട്ട് പൊള്ളി. അവൾ കിതച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ കുണ്ണ വിട്ട് മുൻപോട്ട് നീങ്ങി.

“ഹാ അതെന്നാ പണിയാ ലീഡറേ, വരാറായി നിലകുവായിരുന്നു. ഇങ്ങുത്തു വന്നേ.”

അന്ന തുടകളകത്തി ഷെഡ്ഡി നേരെ പിടിച്ചിട്ട്, ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടൻ നേരെയാക്കി പോവണൊരുങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ അവളുടെ കയ്യിൽ കടന്നു പിടിച്ചു.

“വിട് ജിത്തു, പോട്ടെ സമയമില്ല.”

“പൂരിമോളെ, നിന്റെ കാര്യം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ വെറും ഊളയായോ? ഇങ്ങു വന്ന് തൊലിച്ചു താ.”

അവനവളെ ബലമായി പിടിച്ച് കുണ്ണ കയ്യിൽ വച്ചു കൊടുത്തു. പൂർവ്വങ്ങളിൽ കുളിച്ച് വെട്ടിത്തീളങ്ങി വിങ്ങി വിറച്ചു നിൽക്കുന്ന നീളൻ കുണ്ണ അവൾ രണ്ടു വിരലുകൾ കൊണ്ട് തൂക്കിപ്പിടിച്ച് തൊലിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“അറച്ചു നിൽക്കാണ്ടഅമർത്തിപ്പിടിയെടീ”

അവൻ അവളുടെ വിരലുകൾ കൊണ്ട് കുണ്ണ മേൽ പൊതിഞ്ഞു വയ്പ്പിച്ച് തൊലിപ്പിച്ചു. വെപ്രാളത്തോടെ, എന്നാൽ കൗതുകത്തോടെ അവൾ അവന്റെ അപാര വലിപ്പമുള്ള പുരുഷായുധം നീട്ടിത്തൊലിച്ചു. വീണ്ടും കുനിഞ്ഞ് ചെന്ന് അതിന്റെ തുമ്പിൽ മുത്തമിടാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സമയപരിധി അവളെ ആ ചിന്തയിൽ നിന്നും പിന്തിരിപ്പിച്ചു. അവനെ ഏതു വിധേനയും രതിമൂർച്ഛയിൽ എത്തിക്കാൻ പണിപ്പെട്ട് അവൾ അവന്റെ വഴുക്കുന്ന ലിംഗം ആഞ്ഞു തൊലിച്ചു കൊടുത്തു.

“ഹാ.... അങ്ങനെ തന്നെ.... ഇപ്പൊ വരും... സ് ഹാ....”

അവൻ നിറയൊഴിക്കാൻ തുനിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ പെട്ടെന്ന് കുണ്ണമുഖത്ത് നിന്ന് വെട്ടി ഒഴിഞ്ഞു മാറി നിന്നു. അവന്റെ കുണ്ണക്കുടപ്പൻ ചുവരിലേക്കു നീട്ടി നിറയൊഴിച്ചു. ചുരുങ്ങിയ ഇടവേള കൊണ്ട് ചീറ്റിത്തൊരിച്ച ശുക്ലമഴ ചുവരിൽ നിന്നും ഒഴുകിയിറങ്ങി. അവസാന തുള്ളി വരെ ഒഴുകിനിന്നപ്പോൾ അവൻ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും ടവൽ എടുത്ത് കുണ്ണ കടവരെ തുടച്ചു മിനുക്കി.

“എവടെപ്പോവാ...?”

പോകാണൊരുങ്ങിയ അന്നയുടെ വട്ടം കയറി നിന്ന് കുണ്ണ പിടിച്ച് പാന്റിനുള്ളിലേക്ക് തിരുകി വക്കുന്നതിനിടയിൽ അവൻ ചോദിച്ചു. അവൾ സംശയിച്ചു നിന്നപ്പോൾ അവൻ ശുക്ലം തുടച്ച ടവൽ അവൾക്കു നേരെ നീട്ടി.

“ഈ ചുവരിലുള്ളതൊക്കെ തുടച്ചു കളഞ്ഞിട്ട് പോയാ മതി. “

അതു കേട്ട് അവനെ മയക്കാനെന്നോണം അവൾ അവനിലേക്ക് ചായാനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ അവളെ പിടിച്ചു മാറ്റി.

“ഒരുപാട് കൊഞ്ചലൊന്നും വേണ്ട. നേരം കളയാണ്ട് ആ പണിയങ്ങു തീർത്തേട്. ഞാൻ ക്ലാസ്സിൽ നിന്നിറങ്ങിയിട്ട് നേരം കുറെയായി. ഇനിയും നിന്നാൽ പണി കിട്ടും. ആ ടവൽ നീയെടുത്തോ. രാത്രി അതിൽ പറ്റിയ പാലും മണത്തോണ്ട് വിരലിട്ടു സുഖിച്ചോ.”

“മൊശടൻ....”

അവൾ അവനെ നോക്കി കെർവ്വ് കാട്ടി പറഞ്ഞു.

ഓ... ശീലവാതി.., അവൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.അവൾ നിലത്തു കുന്തിച്ചിരുന്ന് മുലയിളക്കിക്കൊണ്ട് ചുവരിൽ നിന്നും താഴെക്കൊഴുകുന്ന ശുക്ലം അമർത്തിതുടക്കാൻ തുടങ്ങി. ആ കാഴ്ച അവന്റെ കുണ്ണയെ വീണ്ടും ഉണർത്തി തുടങ്ങിയെങ്കിലും അവൻ സംയമനം പാലിച്ച് അവിടെ നിന്നും തിരിഞ്ഞു നടന്നു. നെറ്റിയിൽ പൊടിഞ്ഞു നിന്ന വിയർപ്പ് ഷർട്ടിന്റെ കയ്യിൽ തുടച്ച് അവൻ വാതിൽ മെല്ലേതുറന്ന് പുറത്തിറങ്ങി നോക്കുമ്പോൾ ഹാളിന്റെ അങ്ങിങ്ങായി ഓരോരുത്തർ ഊണും കഴിഞ്ഞ് അവരവരുടെ ലോകത്തെ തിരക്കുകളിലായിരുന്നു. ചിലർ കാമുകിമാരുമായി സൊജ്ജുന്നു. കണ്ണട വച്ച ഒരു പരിപ്പി പുസ്തകം വായിച്ചു കൊണ്ട് ഹാളിലൂടെ തെക്കു വടക്ക് നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇവനൊക്കെ ഇതെന്തിനാണോ ഇത്ര പഠിച്ച് ബാക്കിയുള്ളൊരെ ചീത്തപ്പേര് കേൾപ്പിക്കുന്നേ? ഭാഗ്യം ഈ മൈരൻ അകത്തേക്ക് കയറി വരാഞ്ഞത്. അവൻ വാതിൽ പഴയത് പോലെ അടച്ച് മുകളിലേക്ക് കയറിപ്പോയി. നല്ല വിശപ്പ്, ബാക്കി നേരമുണ്ടെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ കഴിക്കാം എന്ന് കരുതി അവൻ മുകളിലേക്ക് ഓടിക്കയറി, ക്ലാസ്സിലെത്തി ബാഗ് തുറന്നപ്പോളേക്കും ബെല്ലടിച്ചു.

വിശപ്പ് അവനൊരു പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. വിശപ്പൊന്നാണെന്നു മനസ്സിലാവാതെ തന്റെ ഓഫീസ് മുറിയിൽ ഒരുപാട് ഇടവേളകൾ അവന്റെ ജോലിസമയങ്ങളാക്കി മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, ഇപ്പോഴത്തെ തന്റെ ശരീരത്തിന് ആ ശീലങ്ങളൊന്നും പരിചിതമല്ല. ഫിസിക്സ് ക്ലാസ് തൽക്കാലത്തേക്ക് കത്രീനാ മാഡം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് ഒരു ഉടായിപ്പും പറ്റില്ല. കത്രീന മാഡം ആർക്കും പരിചിതമല്ലാത്ത ബോർ രീതിയിൽ ക്ലാസ്സ് എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് വിശന്ന് കൂടൽ കരിഞ്ഞിട്ടും അവന് കേട്ടിരിക്കേണ്ടി വന്നു. എന്നാൽ ഒരു വശത്ത് കോകില കൂടയും ചൂടി സ്കൂളിന് പുറത്തേക്ക് മിഴിനീരാപ്പി നടന്ന് പോകുന്നതവൻ കണ്ടില്ല.

“കോകില മിസ്സ് ഇന്ന് നേരത്തേ പോയി ജിത്തു...”

അക്കൗണ്ടൻസി പിള്ളേർക്ക് സ്റ്റാറ്റി ക്ലാസ്സ് എടുക്കുന്ന വിദ്യാ മിസ്സ് പറഞ്ഞു. കോകില മിസ്സുമായി നല്ല ലോഹ്യത്തിലായിരുന്ന വിദ്യാ മിസ്സ് കോകിലയുടെ അതേ പ്രായമാണ്. കോകില വരുന്നതിന് ഒരു മാസം മുൻപ് ജോയിൻ ചെയ്ത, സ്ഥിര നിയമനക്കാരി. രണ്ടു പേരും ഒരേ ഹോസ്റ്റലിൽ ആണ് താമസം. ക്ലാസ്സ് വിട്ട്, കോകിലയുടെ അവസ്ഥ

എന്താണെന്നറിഞ്ഞ് എല്ലാത്തിനും മാപ്പ് പറഞ്ഞ് രണ്ട് സെന്റി ഡയലോഗ് അടിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചു ചെന്ന ജിതിനേ ഒന്ന് അടിമുടി നോക്കി എന്തോ ഈർഷ്യയുള്ളത് പോലെ പറഞ്ഞിട്ട് വിദ്യ മിസ്സ് അവരുടെ പാട്ടിന് പോയി. ജിതിൻ നിർവ്വിക്കാരനായിരുന്നു. എങ്കിലും വിദ്യാ മിസ്സിന്റെ വാക്കുകൾക്ക് പതിവിലും മുർച്ചയുള്ളതായി അവന് തോന്നി. അന്നു പൂജയുടെ കൂടെ മൂലയും കുലുക്കി പടികളിറങ്ങി വന്ന് അവന്റെ തോളിൽ ഒന്നു തട്ടി എന്തേ എന്ന മട്ടിൽ കൈ കൊണ്ട് ആംഗ്യത്തിൽ ചോദിച്ചു. അവളുടെ വിളഞ്ഞ ശരീരത്തിൽ നോക്കി നിന്നപ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സ് ഒരു നിമിഷം പാതറായിരുന്നില്ല. ഉത്തമായായ ഭാര്യ ഉണ്ടായിട്ടും രഹസ്യക്കാരിയോടൊത്ത് കള്ളവെടിക്ക് പോകാൻ വെമ്പി നിൽക്കുന്ന ഒരു ഭർത്താവിന്റെ വിങ്ങൾ. പക്ഷെ പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലേക്ക് അപ്രതീക്ഷിതമായി കയറി വന്ന കോകിലയുടെ മുഖം ആ ഒരു നിമിഷത്തെ വികാരജ്വാലയിൽ ജലധാര നടത്തി. താൻ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടിട്ടുള്ള പല പെണ്ണുങ്ങളും പ്രേമം എന്ന ഊഷ്മളമായ വികാരത്തെ, അതിന്റെ പ്രകൃതിദത്തമായ ന്യായത്തെ പൂർത്തിയാക്കി, അടച്ചുറപ്പുള്ള മുറിയിൽ രണ്ടു പേർ തമ്മിൽ മാംസമുരഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന വികാരത്തെ പ്രണയമായും, തന്മൂലമുണ്ടാകുന്ന സ്വകാര്യതയെ അഭിനിവേശമായും തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്ന ജെനുസുകളായിരുന്നു. അന്നു അതിൽ ഒരാൾ മാത്രം.

പിന്നാലെ പടിയിറങ്ങി ഓടി വന്ന സോണി സ്കൂളിലെ തന്റെ കൂടപ്പിറപ്പിന്റെ തോളിൽ പിടിച്ചു നിന്നു.

“പൂജ..., വീട്ടിലേക്കുവോ?”

“അല്ല അമ്പലത്തിലേക്കോ”

സോണിയെ കളിയാക്കിയിരിച്ചു കൊണ്ട് ഇരുവരും നടന്നു നീങ്ങി. സോണി ആകെ ചമ്മിയെങ്കിലും അവളുടെ ഓരോ ചെയ്തികളും തന്നോടുള്ള പ്രണയസൂചകമാണെന്ന പോലെ കരുതി അവളെത്തന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ മുടി മാടിയൊതുക്കി. ആ പൊട്ടൻകഴുവേറിയുടെ കാട്ടായം കണ്ട് ജിതിന് കലി വന്നു. പാവം, തന്റെ ഒരേയൊരു സുഹൃത്ത്, തന്റെ ആത്മമിത്രം.... ഇല്ല, ഒരു കുത്തിച്ചിമോള് കാരണവും അവൻ കരയാൻ പാടില്ല. അവൻ പാവമാണ്. അവൻ കുണ്ടിലും കുഴിയിലും ഒന്നും ചെന്നു ചാടാതെ നോക്കേണ്ടത് തന്റെ കടമയാണ്.

സോണിയുടെ കൂടെ പുറത്തേക്ക് നടക്കുന്നതിനിടയിൽ ജിതിൻ ചിന്തിച്ചു. പക്ഷെ, പെണ്ണിന്റെ പേരിൽ പല നല്ല സുഹൃദ്ബന്ധങ്ങളും വേർപിരിഞ്ഞിട്ടുള്ളത് താൻ നേരിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് അപ്പോൾ ഓടിയെത്തിയത് ഫ്രണ്ട്സ് സിനിമയിൽ ജയറാമും മുക്തേഷും കൂടെ അടികൂടുന്ന രംഗമാണ്. സൂക്ഷിക്കണമല്ലോ!!! നാവോന്നു പിഴച്ചാൽ, സോണിയെ പിരിയുന്ന കാര്യം അവന് ചിന്തിക്കാൻ പോലും കഴിയില്ല.

“അളിയാ സോണി... എനിക്ക് നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ടാർന്നു.”

“ആണോ അളിയാ, എനിക്കും നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ടായിരുന്നു.”

“ആഹാ, എന്നാ നീ പറ”

“ഹേയ്, നീയാദ്യം പറ. ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് തന്നാണെങ്കിൽ, നീയാദ്യം പറഞ്ഞാലേ ആ ഒരു ഇതുളളൂ...”

“നീയുദ്ദേശിക്കുന്നത്.... അതല്ല, ഇത്.... അളിയാ, നീയെന്നെ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. ഞാൻ പറയുന്നത് ശാന്തമായിട്ട് കേൾക്കണം. “

“നീ പറ....”

“ഇതു നമ്മളെ സംബന്ധിച്ച കാര്യമല്ല. പക്ഷെ നിന്നെ സംബന്ധിച്ച കാര്യമാണ്. നമ്മുടെ പുജയില്ലേ?”

“പുജയുണ്ട്. പുജയുണ്ടല്ലോ? പുജക്കെന്താ?”

“അളിയാ... പുജ...”

“മൈരേ പുജയെ നിനക്കിഷ്ടമാണെന്നു മാത്രം പറയല്ലേ.”

“അയ്യട... ഇഷ്ടപ്പെടാൻ പറ്റിയ ചളക്...”

“എടാ അങ്ങനെയേയും മോഹമുണ്ടെങ്കിൽ അതങ്ങു കളഞ്ഞേതര. അവള് വെറും വെടിയാണളിയാ....”

“അല്ലേലും നീ നോക്കുന്ന പെണ്ണിനെ ഞാൻ.... “പെട്ടെന്ന് ജിതിൻ കേട്ടത് വിശ്വാസം വരാത്ത പോലെ സോണിയെ നോക്കി.

“അപ്പൊ നിനക്കെല്ലാം അറിയാമായിരുന്നോ?”

“പിന്നെ അറിയാണ്ടിരിക്കാൻ ഞാനെന്താ പൊട്ടനാ?” അവളും കിരണും തമ്മിലുള്ള എല്ലാ സെറ്റപ്പും അറിയാം.”

“അളിയാ നീയപ്പോ മുതലാക്കാൻ തന്നെ?”

“അല്ല മച്ചമ്പി, അവളെ എനിക്ക് ശെരിക്കും ഇഷ്ടമാണ്. “

ജിതിന് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.

“നീ എന്തൊക്കെയാ ഈ പറയണേ? എനിക്ക് ഒന്നും അങ്ങോട്ട് ഇറങ്ങുന്നില്ല.”

“അവളെ ആദ്യം കണ്ടപ്പോ മുതലേ എനിക്കിഷ്ടാണ് അളിയാ. ഇഷ്ടപ്പെട്ട പെണ്ണിനെപ്പറ്റി എങ്ങിനെയാ അളിയാ പോക്കാണെന്നൊക്കെ പറയുന്നേ? അതാ ഞാൻ നിന്നോട് അതിനെപ്പറ്റി നിന്നോട് അത്ര കാര്യമായി ഒന്നും പറയാഞ്ഞേ. നീ പൊറുക്കളിയാ.”

ഒന്നും സംഭവിക്കാത്തത് പോലെ സോണി അതു പറയുമ്പോഴും അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു നീറ്റലുണ്ടെന്ന് അവന്റെ മുഖത്തു നിന്ന് ജിതിൻ വായിച്ചെടുത്തു. സോണി പറയാൻ കൊള്ളില്ലാത്തത് എന്തോ പറഞ്ഞത് പോലെ വിഷയം മാറ്റി.

“ഇന്ന് കോകില മിസ്സ് നേരത്തെ പോയല്ലേ?”

“മം....”

“ആഹാ... മൂഡ് പോയല്ലോ? നീ തൽക്കാലം എനിക്ക് കമ്പനി താ.”

“അളിയാ... ഒരു കാര്യം ചോദിക്കട്ടെ?”

“നീ കൊറേ നേരമായല്ലോ , ഒരുമാതിരി പെണ്ണുങ്ങളെപ്പോലെ, അതു ചോദിക്കട്ടെ, ഇതു ചോദിക്കട്ടെ എന്നൊക്കെ പറയുന്നു? എന്താണേലും പറ. നീ ഉച്ചക്ക് മിസ്സിങ് ആയത് ആരും ചോദിച്ചിട്ടുമില്ല, അന്വേഷിച്ചിട്ടുമില്ല. നീ നല്ല ഫേമസ് അണല്ലോടേയ്... സത്യത്തിൽ എന്താ നടന്നത്? നീയെവിടെപ്പോയതാ? അതോ നിന്നെ പിന്നെ അരക്കിലും പൂട്ടിയിട്ടോ? “

“ഞാൻ കോകില മിസ്സിനോട് സംസാരിക്കാൻ വേണ്ടി ലാബിൽ...”

അവൻ കോകിലയെ ഉമ്മ വച്ചതൊഴികെ ബാക്കിയെല്ലാം പറഞ്ഞു. ചില ഭാഗങ്ങൾ അവനെ ഇക്കിളിപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും ഇതിനെല്ലാം മറ്റൊരു വശം കൂടിയുണ്ടല്ലോ എന്നാലോചിച്ച് സോണി കണ്ണു മിഴിച്ചു.

“ഞാൻ ചോദിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്... മച്ചമ്പി... എന്റെ സ്ഥാനത്ത് നീയാണെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യും?”

“ചോദിക്കാനുണ്ടോ, ഞാൻ എന്റെ തന്നെ കരണത്തടിച്ച് സമസ്ഥാപരായങ്ങളും പൊറുക്കാൻ കർത്താവിനോട് മുട്ടിപ്പായി പ്രാർത്ഥിച്ച പഠിപ്പ് നിർത്തി വീട്ടിലിരിക്കും.”

“ശെരി. എല്ലാം മായ്ച്ചു കള. ഞാൻ വേറൊരു രീതിയിൽ ചോദിക്കാം. മം... നിനക്ക് സ്വന്തമാണെന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒന്ന്. അത് നിന്റെ കൈപ്പിടിയിലുണ്ട്. പക്ഷെ, സ്വന്തമാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. നിനക്കൊന്നെങ്കിൽ അതില്ലാതെ പറ്റില്ല. നീയാണേൽ എന്തു ചെയ്യും???”

“അതിന് കയ്യിലൊണ്ടെങ്കിൽ സ്വന്തം പോലെ തന്നല്ലേ?”

“അല്ലളിയാ കൈപ്പിടിയിൽ ഒതുക്കുന്നതും സ്വന്തമാക്കുന്നതും രണ്ടും രണ്ടാണ്. നിനക്കത് കുറച്ചു കാലം കഴിഞ്ഞ് മനസ്സിലാവും.”

“ഹോ..... അവന്റെ ഒരു കഞ്ചാവ് സാഹിത്യം. എന്തായാലും... ഇതിൽ കൂടുതൽ ചിന്തിക്കാതെന്തിരിക്കുന്നു?”

“ഒന്നുമില്ലേ?”

“ഒന്നുമില്ലളിയ, നിനക്ക് സ്വന്തമാക്കണം എന്ന് തോന്നുന്നതിന് വേണ്ടി നീ പൊരുതണം. സ്വന്തമാവുന്നത് വരെ. അതു നിനക്കുള്ളതാണെങ്കിൽ എത്ര നാൾ കഴിഞ്ഞാലും എന്തു തന്നെയായാലും അത് നിന്നിലേക്ക് തന്നെ വന്നു ചേരും.”

‘നീ പൊരുതണം. സ്വന്തമാവുന്നത് വരെ’... ആ വാചകം ഒരായിരം തവണ തന്റെ കർണ്ണപുടങ്ങളിൽ അലയടിക്കുന്നത് പോലെ തോന്നി ജിതിന്. തന്റെ കൂടെ തന്റെ സൈക്കിളും ഉന്തി നടക്കുന്ന സോണിയെ ആദ്യം കാണുന്നത് പോലെ അവൻ നോക്കി. വാ

തുറന്നാൽ വേകിളിത്തരം മാത്രം പറഞ്ഞിരുന്ന തന്റെ പഴയ സോണി തന്നെയോണോ ഇത്? അല്ല എന്ന് തോന്നി. കാരണം ആ സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞ് ഇരുവരും രണ്ടു വഴിക്ക് പിരിയുന്നത് വരെ അവർക്കിടയിലെ നിമിഷങ്ങൾ മുകുമായിരുന്നു. കാർമ്മേലങ്ങൾ ഇരുണ്ടുകൂടി മാനം കറുത്തു. പിന്നിൽ, ക്ലാസ്സ് മുറിയുടെ ഒരു കോണിൽ ചതച്ചരക്കപ്പെട്ട ഒരു പനിനീർപ്പൂവ് ആരുമറിയാതെ നിശബ്ദം തേങ്ങി.

“ജിതിൻ, യു ആർ മേക്കിംഗ് നോ പ്രോഗ്രാസ്. ആർ യു സ്റ്റക്ക് സംവേയർ? ഐ ഡോണ്ട് നോ ഇഫ് യു കാൻ ഹാൻഡിൽ ദിസ് പ്രോജക്ട് എനി മോർ. തനിക്ക് പറ്റി? ഓഫ് ജിതിൻ, ഹൗ ലോ യു ഹാവ് ഫോളൗർ... ജിതിൻ, ജിതിൻ..... ജിതിൻ!!!!!!”

ജിതിൻ അവന്റെ കട്ടിലിൽ നിന്നും ഞെട്ടിയെണീറ്റു. ഓഫ്... സ്വപ്നമായിരുന്നോ? ജിതിന്റെ മേലധികരി കുരുവിയുടെ സന്ദർശനം സ്വപ്നത്തിലൂടെയായിരുന്നെങ്കിലും അവന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പ് കൂട്ടി. അവരെക്കെ ഇപ്പോ എന്തെടുക്കുകയായിരിക്കും? സമയം വന്നതോ അതോ പോയതോ? തന്റെ ശരീരത്തിന് ഇപ്പോ എന്തു സംഭവിച്ചു കാണും? ഒരുപാട് ആലോചിച്ചു ശീലമല്ലാത്ത മനസ്സിനെ അവൻ ചിത്രഭ്രമത്തിന് വിട്ടു കൊടുക്കാതെ ഉറങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചു. ടൈം പീസിൽ നോക്കിയപ്പോൾ മണി ഒന്ന്. വെളുപ്പിനെ വെറുപ്പിച്ചു. നല്ല ക്ഷീണം കാരണം തലേന്ന് നേരത്തെ ഉറങ്ങിയതാണ്. ജിതിൻ പുതപ്പെടുത്ത് തല വഴി മുടി പുതച്ചു കിടന്നു.

പിറ്റേന്ന് അമ്മ ചുട്ടു കൊടുത്ത ദോശയും മുളക്ചമ്മന്തിയും വാരിയടിച്ച് അളവിൽ കവിഞ്ഞ സ്നേഹം കാണിക്കാനെന്നോണം ഇരു കവിലുകളിലും മാറി മാറി ചുംബനങ്ങളർപ്പിച്ച്, അച്ഛനോട് പുഞ്ചിരിച്ച്, കണ്ണു കൊണ്ട് യാത്ര പറഞ്ഞ് പുറത്തേക്കിറങ്ങി പുനോട്ടത്തിനു മുന്നിലെത്തിയപ്പോൾ മൈർ, ഒരൊറ്റു പുവില്ല. ഇന്നലേക്കൂടെ മൊട്ടു വിടർന്ന നാലഞ്ചു റോസ കണ്ടു വച്ചിരുന്നതാണല്ലോ? ഇപ്പോ എവിടെ?

“അമ്മേ.... അമ്മാ...!!!!”

അവൻ പുറത്തു നിന്ന് കീറിപ്പൊളിച്ചു.

“എന്താണെന്ന് ഒന്ന് നോക്കിക്കൂടെ മനുഷ്യാ?” ഈറൻ മുടി തോർത്തു ചുറ്റി കെട്ടി വെച്ച് കയ്യിൽ സോപ്പുപതയുമായി പ്രഭാകരനെ ശകാരിച്ചു കൊണ്ട് അംബിക മുറ്റത്തേക്ക് ഓടി വന്നു.

“എന്താടാ ദർമ്മക്കാരാ? എന്താ പറ്റിയെ?”

“ഇതെന്താ അമ്മേ, ഒരൊറ്റു പുവില്ലല്ലോ? എവടെ? എവിടെപ്പോയി എല്ലാം?”

“വല്ല പശുവും തിന്നു കാണും”

“ഇവിടെ എനിക്കറിയാവുന്ന പശു ഒന്നേയുള്ളൂ. എന്നാപ്പിന്നെ പൂ മാത്രമാക്കിയതെന്തിനാ? ചെടി കൂടെ അങ്ങു തിന്നോളാരുന്നില്ലേ?” ജിതിൻ ചൊടിച്ചു.

“ടാ ടാ... നീ അടി മേടിക്കും. രാവിലെ അപ്പുറത്തെ വിലാസിനിച്ചേച്ചി ചോദിച്ചതാ, അവർക്ക് അമ്പലത്തിൽ കൊണ്ടോവാൻ. ഭഗവാന്റെ കാര്യത്തിനല്ലേ? ഓ അപ്പുറത്ത് ജമന്തി നിൽപ്പുണ്ടല്ലോ? ഇന്ന് നീ അതു കൊണ്ടു പോ.”

“എനിക്ക് വേണ്ട ജമന്തിം കുമന്തിം ഒന്നും. ഞാൻ പോവാ.”

“സത്യം പറയാ നീയീ പൂവ് കൊണ്ടു പോവുന്നത് ടീച്ചേർന് കൊടുക്കാൻ തന്നാണോ?”

“പൊന്ന് അംബികാമ്മേ, സത്യം. വേണേൽ സോണിയോട് ചോദിക്ക്.”

അവൻ സൈക്കിളിൽ കയറി ചവുട്ടി നീങ്ങി.

“സോണിയല്ലേ? ആഹ്...ആ കുരുപ്പിനെ എന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടും. അപ്പൊ രണ്ടു പേർക്കും ഞാൻ ചോദിക്കാതെ തരാം സമ്മാനം.”

വയറു വേദനയാണെന്നു സോണിയോട് കള്ളം പറഞ്ഞ് ജിതിൻ അസംബ്ലിക്ക് പോവാതെ ഡെസ്കിൽ തല ചായ്ച്ചു കിടന്നു. കോകിലയെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ, അവളുടെ മുഖത്ത് നോക്കാൻ അവൻ ആശക്തനായിരുന്നു. എല്ലാവരും പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്ന അവന്റെ അടുത്തു ചെന്ന് അവന്റെ തലയിൽ തലോടി.

“സുഖമില്ലേ ജിത്തു...”

“സാരമില്ല, ഞാൻ കുറച്ചു നേരം തനിച്ചു കിടക്കട്ടെ അന്ന...”

അവൾ ഒന്നും മിണ്ടാതെ നടന്നു പോയി.

സ്കൂളിലെ പ്യൂൺ കം അടിച്ചുതളിക്കാരി മറിയ ചേച്ചി എല്ലാവരും അസംബ്ലിക്കിറങ്ങിയോ എന്ന് ഉറപ്പു വരുത്താൻ പതിവ് പോലെ ഓരോ നിലയിലും കയറി അവന്റെ ക്ലാസ്സിലും എത്തി.

“ജിതിനെന്താ അസ്സംബ്ലിക്ക് പോയില്ലേ?”

“വയറു വേദനയാ ചേച്ചീ, പോയില്ല.”

“അതെന്താ അസംബ്ലി സമയത്ത് ഒരു വയറുവേദന? സാധാരണ പെണ്പിള്ളേരാ ഇങ്ങനെ വയറും പൊത്തി ഇരിക്കാറ്. നിനക്കങ്ങനെയൊന്നും ഇല്ലല്ലോ?”

ഈ പുറിത്തള്ള പുച്ഛിച്ചതാണോ അതോ കോമഡി പറഞ്ഞതോ? ജിതിന് സംശയമായി.

“ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ഇരിക്കണമെങ്കിലേ കത്രീനാ മാഡത്തിന്റെ അനുവാദം വേണം.”

“അറിയാം മാറിയ ചേച്ചീ. ഞാൻ കുറച്ചു നേരം ഇരുന്നോട്ടെ. പ്ലീസ്, വയ്യാഞ്ഞിട്ടാ.”

“മം...”

അവർ മുളിക്കൊണ്ട് പുറത്തേക്ക് പോയി.

“ഇന്ന് കോകില മിസ്സ് വന്നിട്ടില്ല അളിയാ.”

അസംബ്ലി കഴിഞ്ഞു വന്ന സോണി വാർത്തയെത്തിച്ചു.

“ഓഹ്... എനിക്ക് തോന്നി ഇന്ന് വരില്ലായിരിക്കുമെന്ന്.”

പ്രതീക്ഷകൾ ഉള്ളിൽ ഒളിപ്പിച്ച് അവൻ സോണിയോട് അഭിനയിച്ചു. സോണി തിരിച്ചൊന്നും പറയാനോ അവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനോ ശ്രമിച്ചില്ല. ഇടവേളകളിലൊന്നും അവൻ പുറത്തിറങ്ങിയതുമില്ല. മൂത്രമൊഴിക്കാൻ അല്ലാതെ. താൻ ചെയ്ത തെറ്റിന്റെ കാര്യവും അവനെ തളർത്തിത്തുടങ്ങിയത് അവനറിഞ്ഞു. വൈകിട്ട് ക്ലാസ് വിട്ട് നടന്നു നീങ്ങുന്നതിനിടയിൽ അവൻ സോണിയോട് പറഞ്ഞു,

“സോണിമോനെ, നീയങ്ങോട്ട് നോക്കിയേ”

അവൻ കോമ്പൗണ്ടിനുള്ളിൽ നിന്നിരുന്ന പ്ലാവിന് കീഴേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി.

“ആ പ്ലാവിനും ഏകാന്തതയാണ് മച്ചമ്പി, കുട്ടിനാരും ഇല്ലാതെ.”

“എടാ കടുപ്പൊട്ട കഴുവേറീ, അതല്ല. എന്റെ സൈക്കിൾ കാണുന്നില്ല. ആ പ്ലാവിന്റെ ചോട്ടിലാ വെച്ചേ.”

“ആ, ശെരിയാണല്ലോ? സൈക്കിളെവിടെ?”

“ബെസ്റ്റ്. വാ നോക്കാം.”

സംഭവിച്ചേക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഒരുപം വച്ച് അവർ ആദ്യം പോയത് സ്കൂൾ ഗ്രൗണ്ടിലേക്കാണ്. അവിടെ സ്കൂളിൽ നിന്നും കാണാൻ സാധിക്കാത്ത വിധം മതിൽ കെട്ടി മറച്ചിരുന്ന ഭാഗത്തേക്ക് കറങ്ങി ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ നിഖിലും കിരണും ജിതിന്റെ സൈക്കിളിന്റെ കാറ്റഴിച്ചു വിടുകയായിരുന്നു. ഫൈസൽ അതും നോക്കി ഒരു സ്തബ്ധം പിടിച്ച് ചിരിച്ചു നിൽക്കുന്നു.

“ടാ ടാ....”

ജിതിൻ ബാഗ് വലിച്ചെറിഞ്ഞ് ഒച്ചയെടുത്തുകൊണ്ട് ഓടിച്ചെന്നു. സോണി അല്പം മടിച്ചിട്ടാണെങ്കിലും അവന്റെ പുറകെ ഓടി. കാറ്റഴിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നവന്മാർ എണീറ്റ് ജിതിൻ അടുത്തെത്തുന്നത് നോക്കി നിന്നു.

“ഫൈസലെ, എനിക്കിപ്പോ നിന്നോട് മുട്ടാനുള്ള മനസികാവസ്ഥയല്ല. നീയെന്നെ വെറുതെ വിട്.”

“അതിന് ഞാനെന്തു ചെയ്തു ജിത്തുമോനെ? അല്ല, അങ്ങനെയല്ലേ നിന്നെ ആ സ്ലിട്ട് വിളിക്കുന്നത്?”

ജിതിന്റെ കണ്ണുകളിൽ തീ പാറി. അവൻ മിന്നാൽവേഗത്തിൽ എഴുന്നേറ്റ് ചെന്ന് ഫൈസലിന്റെ വയറു നോക്കി ആഞ്ഞു ചവിട്ടി.

“ആ...” വല്ലാത്തൊരു ഒച്ചയോടെ ഫൈസൽ പുറകിലേക്ക് മറിഞ്ഞു.

“അവളെപ്പറ്റി ഒരക്ഷരം മിണ്ടിയാലുണ്ടല്ലോ”

അതേനേരം നിവിൽ ജിതിന്റെ പിന്നിലൂടെ ചെന്ന് ജിതിന്റെ തോളിലൂടെ കയ്യിട്ട് കൈകൊണ്ടു അവന്റെ കഴുത്തിറുക്കി പൂട്ടിട്ടു. കിരൺ ജിതിന്റെ അടിവയറ്റിൽ ആഞ്ഞിടിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ കാലുകൾ രണ്ടും കൂട്ടി കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. പെട്ടെന്നുള്ള നീക്കത്തിൽ ജിതിൻ ഒന്ന് പകച്ചു. ശ്വാസം മുട്ടി തുടങ്ങിയ ജിതിൻ കഴുത്തിൽ ഇറുക്കിയ നിവിലിന്റെ കൈകൾ വിടുവിക്കാൻ ഒരു വിഫല ശ്രമം നടത്തി. ഇതെല്ലാം കണ്ട് അന്ധാളിച്ചു നിന്ന സോണി അവനെ സഹായിക്കാൻ മുന്നോട്ടുവന്നപ്പോൾ വീഴ്ചയിൽ നിന്നും എണീറ്റു വരുന്ന ഫൈസലിനെ കണ്ട് അനക്കം നിലച്ചു.

“ഞാൻ ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും നിന്നെക്കാൾ രണ്ടു വയസ്സിന് മൂത്തതല്ലേ മോനെ... മൂത്തവരെ തല്ലാൻ പാടുണ്ടോ? ഏ?”

ഫൈസൽ ഒരു വഷളച്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു. ജിതിൻ നിസ്സഹായനായി എന്നു മനസ്സിലാക്കി അവൻ അനുയായികളോട് കണ്ണു കാണിച്ചു. അവനെ വിട്ടവർ പെട്ടെന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറിയപ്പോൾ ഫൈസൽ അടുത്ത ക്ഷണം ഓടിച്ച് ജിതിന്റെ മുഖത്താഞ്ഞിടിച്ചു. പെട്ടെന്ന് തല കുറങ്ങിയ ജിതിൻ സൈക്കിളോട് കൂടി പിന്നിലേക്ക് വീണു.

“ഫൈസലെ, വേണ്ട, വിട്ടേട്... അവൻ ഇനി ഒന്നിനും വരില്ല പ്ലീസ്.”

സോണി അനുനയം പരീക്ഷിച്ചു.

“പൂരിമോനെ, നിനക്കുള്ളതും വെച്ചിട്ടുണ്ട്. നീ കളിയാക്കിയിരിക്കും. അല്ലെടാ..”

ഫൈസൽ സോണിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞത് കണ്ട് ജിതിൻ എണീക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അതു കണ്ട് ഫൈസൽ ജിതിന്റെ വയറു നോക്കി തൊഴിച്ചു. കയ്യിൽ നിന്നും തെറിച്ചു പോയ സ്റ്റമ്പ് പെറുക്കിയെടുത്ത് ജിതിന് നേരെ അടിക്കാൻ ഓങ്ങി.

“ഫൈസൽ!!!!”

വിളി കേട്ട് ഫൈസൽ പെട്ടെന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കി. വിദ്യ മിസ്സ് കലിച്ചു തുള്ളി അവർ നിൽക്കുന്നിടത്തേക്ക് നടന്നു വന്നു. ഫൈസൽ ഉദ്യമം നിർത്തി സ്റ്റമ്പ് വലിച്ചെറിഞ്ഞ് മാറി നിന്ന് അവരെ ആലോസരത്തോടെ നോക്കി. ജിതിൻ പ്രത്യേകിച്ച് ഒന്നും സംഭവിക്കാത്തത് പോലെ പൊടി തട്ടി എണീറ്റു.

“എന്താ ഫൈസൽ ഇതൊക്കെ? നിങ്ങളൊക്കെ തല്ലൂ കൂടി ചാകാൻ വേണ്ടിയാണോ സ്കൂളിലേക്ക് വരുന്നത്? ഞാനിത് കത്രീനാ മേഡത്തിനോട് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യും.”

“ഓഹ്... കച്ചറിന മേടം. ശെരി ശെരി.... വാടാ...”

ഫൈസൽ ജിതിനെ തറപ്പിച്ചു നോക്കി കൂടെയുള്ളവരെയും കൂട്ടി നടന്നു നീങ്ങി.

“സോണി, സ്കൂൾ വിട്ടിട്ട് സമയം കുറെയായില്ലേ, നീ വീട്ടിൽ പോവാൻ നോക്ക്.”

വിദ്യയുടെ ആജ്ഞ കേട്ട് സോണി ജിതിനേ നോക്കി അല്പനേരം നിന്നിട്ട് തിരിച്ചു പോയി. പുറകെ പോകാൻ ഒരുങ്ങിയ ജിതിനേ വിദ്യ പിടിച്ചു നിർത്തി.

“ചോര വരുന്നുണ്ടല്ലോ,” അവന്റെ മുഖം പിടിച്ചു ചരിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ട് വിദ്യ പറഞ്ഞു,” വാ മരുന്നു വച്ചു തരാം.”

ജിതിൻ കടവായിൽ നിന്ന് വായിലേക്ക് കിനിഞ്ഞ ചോരയുടെ ഗന്ധവും രുചിയും നിലത്തേക്ക് നീട്ടിത്തുപ്പിക്കൊണ്ട് വിദ്യയുടെ പുറകെ നടന്നു. സ്റ്റാഫ് റൂമിലെ ഫസ്റ്റ് എയ്ഡ് ബോക്സിൽ നിന്നും കോട്ടൺ എടുത്ത് അവന്റെ ചുണ്ടിലെ മുറിവിൽ ഒപ്പി.

“ചുണ്ടിലെ മുറിവല്ലേ, പെട്ടെന്ന് പൊറുത്തോളൂ. ഇത്ര ചെറിയ മുറിവിന് മരുന്നൊന്നും വേണ്ട.”

ജിതിൻ അപ്പോളും തിരിച്ചൊന്നും മിണ്ടാനുള്ള മാനസികാവസ്ഥയിൽ അല്ലായിരുന്നു. ബാഹ്യമായ മുറിവുകളോ വേദനയോ അല്ല അവന്റെ നിശ്ശബ്ദതക്ക് ഹേതു എന്ന് വിദ്യ മനസ്സിലാക്കി.

“നിന്റെ ബാഗ് എവിടെ, എടുത്തിട്ട് വാ, എനിക്ക് നിന്നോട് ചിലത് സംസാരിക്കാനുണ്ട്.”

ജിതിൻ ചെന്ന് സ്കൂൾ ഗ്രൗണ്ടിൽ അവൻ ഊരിയെറിഞ്ഞ ബാഗും തോളിലിട്ട് കാറ്റ് പോയ സൈക്കിളും ഉന്തി തിരികെ വരുമ്പോഴേക്കും വിദ്യമിസ്സ് അവരുടെ ബാഗും തോളിൽ തൂക്കി അവനെ കാത്തു നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

“വാ, എന്റെ കൂടെ നടക്ക്.”

അവർ നടന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ വിദ്യ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി.

“ജിത്തു, നിന്നോട് ഞാനിപ്പോ സംസാരിക്കുന്നത് ഒരു ടീച്ചർ ആയിട്ടല്ല. ഒരു ഫ്രണ്ട് എന്ന നിലയിലാണ്.”

വിദ്യ മിസ്സ് ഇനി പറയാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ് എന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. ‘അപ്പനും അമ്മേം കഷ്ടപ്പെട്ടല്ലേ സ്കൂളിൽ അയക്കുന്നത്, അവർ നിന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിയല്ലേ പഠിപ്പിക്കുന്നത്, ഇങ്ങനെ തല്ലു കൂടി നടന്നാൽ ഭാവിയിലൊന്നും... സ്ഥിരം ക്ലിഷേ. ആ അവസ്ഥയിലും അവനൊന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു.

“കോകില എന്നോടെല്ലാം പറഞ്ഞു.”

ജിതിന്റെ ഹൃദയം ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് മിടിപ്പ് നിർത്തി. പുറത്തേക്കുള്ള വഴി നടന്നു തീർക്കാൻ മറന്ന പോലെ അവൻ നിന്നു. അവന്റെ തലച്ചോർ, അവന്റെ ശരീരത്തിലുടനീളം ജാഗ്രതാ സന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചു തുടങ്ങി. ഇപ്പോ ഒരു മഴ പെയ്തെങ്കിൽ ഈ സംഭാഷണം ഇവിടെയവസാനിപ്പിച്ച് ഓടാമായിരുന്നു എന്നവന് തോന്നി.

“ഞാൻ നിന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കില്ല. എന്നാൽ നീ ചെയ്തതിനെ ന്യായീകരിക്കാനും എനിക്കാവില്ല. ഞാനിന്ന് പോരുമ്പോൾ കോകിലക്ക് ചെറിയ പനിയുണ്ടായിരുന്നു. അതാ മിസ്സ് ഇന്ന് വരാതിരുന്നെ.”

എല്ലാം കേട്ട് മിണ്ടാതെ നിൽക്കാനേ ജിതിന് കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ഒന്നും തിരിച്ചു പറയാനോ, അവരെ ഒന്നും അറിയിക്കാനോ അവൻ മുതിർന്നില്ല.

“ജിത്തു, നിന്നോട് കോകില കുറച്ച് പ്രിയായി പെരുമാറി, അടുത്തിടപഴകി. നിന്റെ പ്രായത്തിലുള്ള ഒരു പയ്യൻ ആ പെരുമാറ്റത്തെ തെറ്റിദ്ധരിക്കും. ഇറ്റ് ഇസ് നാച്ചുറൽ. പക്ഷെ നീ ചെയ്തത് കുറച്ച് കടന്നു പോയി.”

ജിതിൻ നിന്ന് ഐസായി. അവനെത്തൊക്കെയോ ചോദിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, നാവനങ്ങുന്നില്ല.

“നീ പേടിക്കണ്ട. അവൾ ഇത് വേറെയാരോടും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഞാനും പറയില്ല. പക്ഷെ നീയെനിക്ക് ഒരു വാക്ക് തരണം.”

ജിതിൻ ചോദ്യഭാവത്തിൽ വിദ്യയെ നോക്കി.

“നിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ കൂടിയാണ് നീ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള ജീവിതത്തെ തീരുമാനിക്കുന്നത് ഈ സമയമാണ്. ഇപ്പോൾ പഠിക്കുക എന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു വിചാരവും നിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. നീ പഠിക്ക. പഠിച്ച് നല്ല മാർക്ക് വാങ്ങി എല്ലാരേയും കൊണ്ട് നല്ലത് പറയിക്ക. കോകിലക്ക് നീ കൊടുക്കാവുന്നതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും വലിയ സന്തോഷവും ഗുരുദക്ഷിണയും അതാണ്. എന്താ പറ്റോ?”

വിദ്യ കൈ നീട്ടി. ഉള്ളൂ നൂറുണ്ടുന്ന വേദനയിലും ജിതിൻ മുഖത്തെ പുഞ്ചിരി മായ്ക്കാതെ വിദ്യയുടെ കയ്യിൽ തന്റെ കരതലം ചേർത്തു. വീട്ടിൽ ചെന്ന് കയറിയപ്പോൾ തൊട്ട് കേട്ട് തുടങ്ങിയ അമ്മയുടെ വേവലാതികൾക്ക് സ്കൂളിൽ മറ്റൊരു കുട്ടിയിമായി അബദ്ധവശാൽ കുട്ടിയിടിച്ച് മുറിഞ്ഞതാണെന്നു പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഉള്ളിലെ മുറിവുകൾ 'അമ്മയെന്ന വൈദ്യൻ കണ്ടു പിടിച്ചാലോ എന്ന് പേടിച്ച് ഒരുപാട് പഠിക്കാനുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് അവൻ മുറിക്കുകത്തു ചടഞ്ഞു കൂടി. കഴിക്കാൻ നേരമായപ്പോൾ 'അമ്മ വന്നു വിളിച്ചു. അച്ഛൻ ജോലി കഴിഞ്ഞതായിരുന്നു. ഒരുമിച്ചിരുന്നു കഴിക്കുമ്പോൾ ഇടക്കിടെ തന്റെ കീഴ്ചുണ്ടിലെ മുറിവിന് മേൽ വീഴുന്ന അച്ഛന്റെ നോട്ടം ഒരു പരിധി വരെ അവൻ കൈ കൊണ്ട് മറച്ചു. എന്തൊക്കെയോ കഴിച്ചെന്നു വരുത്തി അവൻ കൈ കഴുകി മുറിയിൽ കയറി കതകടച്ചു. എന്നാൽ മനസ്സിലെ ആന്തലിന് ശമനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്നേഹിക്കുന്ന പെണ്ണിന്റെ സ്വസ്ഥത താൻ കാരണം വേരറ്റു പോയി. ഒരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സ്വാർത്ഥനാണ് താൻ. തന്റെ കാര്യം മാത്രം കണക്കിലെടുത്ത് അവളുടെ കളങ്കമില്ലായ്മയെ മുതലെടുത്തവൻ. താൻ ഇനിയും ആ പഴയ കുട്ടിയിൽ നിന്നും ഏറെ വളരാനിരിക്കുന്നു. കഷ്ടം... ഓരോന്ന് ചിന്തിച്ചു കൂട്ടി കിടക്കയിലേക്ക് ചാഞ്ഞ അവൻ പതിയെ ഉറങ്ങിപ്പോയി. തന്റെ മുടിയിൽ എന്തോ അരിച്ചിറങ്ങുന്നത് പോലെ തോന്നിയപ്പോൾ അവൻ മിഴി തുറന്നു. പ്രഭാകരൻ, അവന്റെ അച്ഛൻ അവനെ വാത്സല്യത്തോടെ ഒരു നിമിഷം നോക്കി, ഭാവം മാറ്റി തിരിഞ്ഞു നടക്കാനൊരുങ്ങി.

“അച്ഛാ”

പ്രഭാകരൻ പെട്ടെന്ന് നിന്നു. തിരിച്ചു വന്ന് ജിതിന്റെ അടുത്തിരുന്നു.

“അരുമായിട്ടാ സാറേ തല്ലുണ്ടാക്കിയത്?”

“അല്ലേ, ഞാൻ ക്ലാസ്സിലെ ഒരു കുട്ടിയുമായി...”

“മം... മതി. ആ ന്യായം നിന്റെ അമ്മയുടെ അടുത്ത് ചിലവായും. ഞാൻ നിന്റെ പ്രായം കഴിഞ്ഞാടാ വന്നേ.”

“സോറി അച്ഛാ, കള്ളം പറയണം എന്ന് കരുതിയതല്ല. പിന്നെ, ഈ പറ്റിയത്തിന് പകുതി ഞാൻ കൂടെ ഉത്തരവാദിയാണ്.”

“മം...” പ്രഭാകരൻ നീട്ടി മുളി.

“എനിക്ക് ഇതിന്റെ പുറകെ നടക്കാൻ താൽപര്യമില്ല അച്ഛാ. അച്ഛൻ ഇത് ആരോടും ചോദിക്കാനോ പറയാനോ നിൽക്കണ്ട. അമ്മയും അറിയണ്ട. ആ പാവം വെറുതെ ആയി പിടിക്കും. സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ കണ്ണു നിറയാതെ നോക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയല്ലേ?”

“ഹും... ആരോടും ഒരു വഴക്കിനും പോവാത്ത ആളേ, തനിക്കെന്തു പറ്റിയെടോ? ഏ, ഇതിനും മാത്രം? പിന്നെ ആയി അമ്മയുടെ മാത്രം സ്വകാര്യ സ്വത്തല്ല. ഞാൻ തന്നോട് അളവിൽ കൂടുതൽ സ്നേഹം കാണിക്കാത്തത് കൊണ്ടും നിന്നോട് അങ്ങനെ കൂടുതൽ സംസാരിക്കാത്തത് കൊണ്ടും എനിക്ക് നിന്നെപ്പറ്റി വേവലാതി ഇല്ലെന്നല്ല. എല്ലാ മാതാപിതാക്കളേയും പോലെ മകൻ നന്നാവണമെന്നു ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാളാണോ ഞാനും.”

“അറിയാം അച്ഛാ. അതു കൊണ്ട് ഞാൻ തെക്കേപ്പാട്ടു പ്രഭാകരന് ഒരു വാക്ക് തരുന്നു. ജിത്തു നന്നായി പഠിക്കും. ആൻഡ് ഐ വിൽ മേക് യു പ്രൗഡ്. എനിക്ക് വേണ്ടി അച്ഛൻ നന്നായി കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ട്. അച്ഛന് ജീവിതത്തിൽ അർഹിക്കുന്ന ഒരു റിട്ടയർമെന്റ്. വയസ്സായി ഇരിക്കുന്ന സമയത്ത് അച്ഛൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സന്തോഷം. വിശ്രമം. അതു ഞാൻ സ്പോൺസർ ചെയ്യുന്നു. ജിത്തുന്റെ വാക്കാ.

പ്രഭാകരൻ തെല്ലൊരങ്ങുതത്തോടെ ജിത്തുവിനെ നോക്കി. തന്റെ മകന് അല്പം പക്വത കൈവന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് തോന്നി ആ അച്ഛന്റെ ഉള്ളം നിറഞ്ഞു. പ്രഭാകരൻ അവന്റെ അടുത്തു നിന്നും എണീറ്റ് പോവാനൊരുങ്ങി.

“പിന്നെ, നിന്നെയിങ്ങനെ തല്ലു കൊള്ളിക്കാനല്ല ഞങ്ങൾ വളർത്തുന്നെ. ഇനിയെന്തെങ്കിലും കുരുത്തക്കേട് ഒപ്പിച്ചെന്തിനാ...”

ജിത്തു അച്ഛനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ച് ഇല്ല എന്ന് കണ്ണടച്ചു കാട്ടി. ‘എന്റെ മോൻ നന്നായി വരും. കാക്കണേ ദൈവേ...’ പ്രഭാകരൻ നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ മുറി വിട്ടിറങ്ങി.

‘ഇനിയില്ല. ഇനി ഒന്നിനുമില്ല. ഞാൻ എവിടെ നിന്നാണോ വന്നത് അങ്ങോട്ടേക്ക് തന്നെ തിരിച്ചയ്ക്ക് ദൈവമേ.... ഇതോടെ കോകിലയുടെ ചാപ്റ്റർ തീർന്നു. അവൾ, അവൾ ഇനിയും വേദനിക്കുന്നത് കാണാനുള്ള കെൽപ്പെനിക്കില്ല.’

കൺകോണിലൂടെ ഒലിച്ചിറങ്ങിയ മിഴിനീരിന്റെ ചൂടാവും മുൻപ് അവൻ ഉറങ്ങി.

പിറ്റേന്ന്, സ്കൂൾ അസ്സംബ്ലിക്കിടയിൽ അവൻ പതിവ് പോലെ ആ മുഖം തിരഞ്ഞെങ്കിലും കാണാനായില്ല. പക്ഷെ, നിരാശകാമുകന്റെ മുഖപടം അവനിഷ്ടമായിരുന്നില്ല. അവന്റെ ശരീരം എത്ര ബാലിശമായിരുന്നെങ്കിലും, കൈമോശം വന്നു എന്ന് വിചാരിച്ച മനസ്സിന്റെ ദൃഢത അവൻ ഒറ്റ രാത്രി കൊണ്ട് തിരിച്ചു പിടിച്ചിരുന്നു. എന്നാലും സ്റ്റാഫ് റൂമിന് മുമ്പിലെത്തിയപ്പോൾ അവളെ തിരഞ്ഞു നോക്കാൻ മനസ്സ് വെമ്പിയത് അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ട് അടക്കിനിർത്തി. തന്റെ സുഹൃത്തിനെ പഴയത് പോലെ തിരിച്ചു കിട്ടിയതിൽ സോണിയും സന്തുഷ്ടനായിരുന്നു. തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ തന്നെ പ്രണയവിഷയം സംസാരിക്കില്ലെന്ന് അവർ പരസ്പരം വാക്കു നൽകി. ക്ലാസ്സ് സമയത്ത് ഉറങ്ങിയും, പഠിപ്പിക്കാൻ വരുന്ന ടീച്ചർമാരുടെ വടയും മൂലയും കണ്ട് വെള്ളമിറക്കിയും അവർ സമയം തള്ളിനീക്കി. കെമിസ്ട്രി ക്ലാസ് അന്നും നാമനില്ലാ കളരിയായിരുന്നു. ഇടക്ക് പലരും പല വഴിക്ക് മുങ്ങിയതും പൊങ്ങിയതും ഒന്നും അവർ ഗൗനിച്ചില്ല. അവരുടെ സന്തോഷം, അത് പങ്കിടാനോ മുറിഞ്ഞു പോകാതിരിക്കാനോ അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു.

“ജിതിൻ, യു ആർ നീഡഡ് ഇൻ ദി പ്രിൻസിപ്പൽസ് ഓഫീസ്.”

അപ്രതീക്ഷിതമായി ക്ലാസ്സിലേക്ക് കയറി വന്ന വിദ്യാ മിസ്സ് അവനോട് ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. ക്ലാസ്സിലെ ബഹളങ്ങൾ കുറഞ്ഞു. ജിതിൻ വിദ്യാ മിസ്സിനെ നോക്കി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റു. അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ പുഞ്ചിരിയും അധരങ്ങളിൽ പരിഭ്രമവും ആയിരുന്നു. തന്റെ തോന്നാലാവാം എന്ന് കരുതി ജിതിൻ പുറത്തിറങ്ങി. പടിയിറങ്ങി താഴേക്കുള്ള വളവിൽ ജിതിൻ നിന്നു. അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു ആന്തലുണ്ടായി. കോകില നഖം കടിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ വരവും കാത്ത് നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. എന്തു കൊണ്ടോ അവന്റെ ദൃഷ്ടി ആദ്യം പതിഞ്ഞത് അന്നവൻ ചുംബനമുദ്രയർപ്പിച്ച ചുണ്ടുകളിലായിരുന്നു. അവന്റെ നോട്ടം കണ്ട് ഇഷ്ടമില്ലാത്തത് പോലെ അവൾ മുഖം തിരിച്ചു. അതു കണ്ട് ഉള്ളിൽ ഉരുണ്ടു കയറിയ കലി അടക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ കടന്നു പോകാൻ ഒരുങ്ങി.

“ജിത്തു, നിലക്കൂ.”

“എന്താ മിസ്സെ, എന്നെ കത്രീന മാഡം അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ പോട്ടെ.”

അവൻ ഔപചാരികമായ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“മാഡമല്ല, ഞാനാ വിളിപ്പിച്ചേ.”

അവൻ പുരികം വളച്ച് താൽപര്യമില്ലാത്ത എന്തോ കേട്ടത് പോലെ അവളെ നോക്കി.

“എന്താ മിസ്സെ?”

“പൊട്ടിയത് കാണിച്ചേ...” കോകില അവന്റെ ചുണ്ടു പൊട്ടിയ ഭാഗത്ത് വിരൽ കൊണ്ട് തൊടാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവൻ മുഖം വലിച്ചു. അവന്റെ ആ ചെയ്തി കണ്ട് അവൾ കൈ പിൻവലിച്ചു.

“സോറി മിസ്സു. ഞാൻ കാണിച്ചത് അവിവേകമാണ്. പ്രായത്തിന്റെ തിളപ്പിൽ പറ്റിയതാണ്. ഞാൻ കാണിച്ചതിന്, അല്ല, ഞാൻ മിസ്സിനെ ചുംബിച്ചതിന് എനിക്ക് ഒരു ന്യായവും പറയാനില്ല. മിസ്സ് ഇപ്പോ ഇവിടെ വച്ച് എന്റെ കരണം നോക്കി പൊട്ടിച്ചാലും ഞാൻ എതിർ പറയില്ല.”

അവൻ അവന്റെ കവിൾ കാട്ടി നിന്നു. കോകില ഒന്നും മിണ്ടാതെ താഴെ നോക്കി നിന്നു.

“മാപ്പ്. എല്ലാത്തിനും മാപ്പ്. ഞാനിനി മിസ്സിനെ ഒന്നും പറഞ്ഞു ശല്യപ്പെടുത്തില്ല. മിസ്സിന്റെ മനോവിഷമം എനിക്ക് അറിയാൻ പറ്റും. സോറി. മിസ്സ് ഈ കാര്യം ആരോടും പറയാതിരുന്നതിന്, അതിനും നന്ദി. ഞാൻ ജന്മത്തിൽ മറക്കില്ല.”

ജിതിൻ കൈ കുപ്പി. ഉള്ളിൽ അവൾക്കു വേണ്ടി കരുതി വച്ചിരുന്ന വാക്കുകൾ ഇതൊന്നുമായൊരുന്നില്ല. അവന്റെ മനസ്സിനുള്ളിലെ തടാകക്കരയിൽ കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരപ്സരസ്സിനോട് തന്റെ മിടിക്കുന്ന ഹൃദയം കൈക്കുമിളിയിൽ നീട്ടി അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി അനുരാഗ ഗാനം പാടുവാൻ ആയിരുന്നു അവന്റെ ഉള്ളം തുടിച്ചത്. എന്നാൽ ഇനിയും താൻ സ്വാർഥനാകരുത് എന്ന ചിന്ത അവനെ മറ്റൊന്നൊന്നെയോ പറയാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും മുഖം കുനിച്ചു നിന്ന അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഒരു മാത്ര കണ്ട മിഴിനീരിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെ അവൻ കുഴങ്ങി. അവൾ ഒന്നും മിണ്ടാതെ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. അവളെ തിരിച്ചു വിളിക്കണം എന്ന ചിന്ത അവൻ പണിപ്പെട്ട് അടക്കി സ്വന്തം മനസ്സിനെ കബളിപ്പിച്ചു. തിരിച്ചു ക്ലാസ്സിലേക്ക് കയറിച്ചെന്ന ജിതിൻ വിദ്യ മിസ്സിന്റെ അർത്ഥം വച്ചുള്ള നോട്ടം കണ്ടില്ലെന്ന് നടിച്ചു.

“ഒക്കെ ക്ലാസ്സ്, കീപ് ക്വയറ്റ് ഓക്കേ?” വെയർ ഇസ് ദി ക്ലാസ് ലീഡർ?” വെയർ ഇസ് അന്ന?”

“ഷീ വെന്റ് ടു ദി ടോയ്ലറ്റ് മിസ്സ്...”

പൂജ മറുപടി പറഞ്ഞു.

“ഓക്കെ, ഓക്കെ, കീപ് ക്വയറ്റ് ടിൽ നെക്സ്റ്റ് പീരിയഡ് ഓക്കെ.”

വിദ്യ മിസ്സ് അതും പറഞ്ഞ് ഇറങ്ങിപ്പോയി. വിദ്യ പോയ ഉടനെ പൂജ എഴുന്നേറ്റ് പുറത്തേക്കു പോയി.

“മം... ചെല്ല ചെല്ല. അവള് പ്രെഗ്നന്റ് ആവുന്നതിന് മുൻപ് ചെല്ല. കിരൺ അവളുടെ ഓട്ടം കണ്ട് അടക്കിപ്പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു. അവന്റെ പൂച്ചുവും കണ്ട് പൂച്ചുച്ചിരുന്ന ജിതിനെ നോക്കി അവൻ ഒന്നു പേടിപ്പിക്കാൻ നോക്കി.

“ന്താടാ???”

ജിതിൻ ചിരിച്ചതല്ലാതെ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. ഫൈസലിന്റെ ഒഴിഞ്ഞ ഇരിപ്പിടം നോക്കി അവൻ മനസ്സിൽ ചിലത് കണക്കുകൂട്ടി.

“എടാ നീ പറഞ്ഞതൊക്കെ ഓക്കെ. വിദ്യാ മിസ്സ് ഇനി നിങ്ങളുടെ കാര്യം ആരോടും പറയില്ല എന്ന് വച്ചോ. പക്ഷെ നീ പേടിക്കുന്നതെന്തിനാണ്? പ്രേമിക്കുന്ന പെണ്ണിനോട് ഇഷ്ടം തുറന്നു പറഞ്ഞു എന്ന് വച്ച് നിന്നെ ആരും തൂക്കി കൊല്ലുവെന്നുവില്ല.”

സ്കൂൾ വിട്ട് പുറത്തേക്ക് നടക്കുന്നതിനിടയിൽ സോണി ജിതിന് മനോധൈര്യം നൽകി. സ്വയം അങ്ങനൊരു വസ്തു ഇല്ലെങ്കിലും, മറ്റുള്ളൊരെ ഉപദേശിച്ച് വേണ്ടാത്ത പ്രചോദനം നൽകുന്നത് സോണിക്ക് ഹരമാണ്.

“ഹേയ്, ഒരു കുഴപ്പമില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും ഈ പറഞ്ഞ ‘പെണ്ണ്’ പഠിപ്പിക്കുന്ന ടീച്ചർ ആവുമ്പോ. ഞാനല്ലെങ്കിൽ തന്നെ തീട്ടത്തിൽ ചവിട്ടിയ നിൽകുന്നേ. എന്നെ നീ തീട്ടക്കുഴിയിലേക്ക് തള്ളിവിടല്ലേ അളിയാ.”

ഉള്ളത് തുറന്ന് പറയാൻ ജിതിന് ഒരു വിഷമവുമില്ല.

“പക്ഷെ എനിക്ക് മാനസ്സിലാവാത്തത് അതല്ല. വിദ്യാ മിസ്സും കോകില മിസ്സും തമ്മിൽ എന്താ ഇടപാടെന്നാ.” സോണി താടി ചൊരിഞ്ഞു.

“എന്തെടപാട്?”

“മച്ചമ്പി, നീ ശ്രദ്ധിച്ചില്ലേ? നീ പറഞ്ഞത് വച്ച് നോക്കിയാ... എന്തോ എവിടെയോ ഒരു ഒരു ... മിസ്സിങ് ഉള്ള പോലെ. വിദ്യാ മിസ്സ് നിന്നെ പറഞ്ഞു വിലക്കിയതും ഉപദേശിച്ചതും ഒക്കെ നല്ലത് തന്നെ. പക്ഷെ, നിന്നെ സ്വകാര്യമായി കാണാൻ, അല്ല, കോകില മിസ്സിനെ കാണിക്കാൻ അവർക്കെന്താ ഇത്ര ഉത്സാഹം?”

“ഹേയ്, മാറ്റർ മറ്റതല്ലേ മുത്തേ, ഇങ്ങനത്തെ കാര്യങ്ങൾക്ക് പ്രൈവസി വേണ്ടേ?”

“എന്ത് മാറ്റർ? നീ അവരുടെ മൊലക്ക് പിടിച്ചു കൊടുക്കാതെന്നുമല്ലല്ലോ പോയത്?”

“ടാ തോമസിന്റെ മോനെ, നിന്റെ സ്ഥാനത്ത് വേറാരെങ്കിലും ആയിരുന്നെലേ, ഇപ്പറഞ്ഞതിന് നിന്റെ തല മണ്ണിൽ കിടന്നുരുണ്ടേനേം.”

“ഹാ... ചുമ്മാ അളിയാ... അതു പോട്ടെ. ഇന്ന് കോകില മിസ്സ് വന്നിട്ടും ക്ലാസ്സെടുക്കാൻ വരാഞ്ഞതെന്തുകൊണ്ട്...?”

“അത്... അത്... എന്നെ ഫേസ്... ചെ...യ്യാൻ... പറ്റാത്തത് കൊ..ണ്ട്...”

ജിതിൻ ഒന്നെറിഞ്ഞു നോക്കി.

“അയ്യട... എടാ പുല്ലേ, ഇത് വേറെന്തോ സെറ്റപ്പ്. അവർക്ക് നിന്നെക്കൊണ്ടു എന്തോ ഉപകാരമുണ്ട്. നിനക്കിപ്പോ കഷ്ടകാലമാ മച്ചമ്പി. നിങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഈ ബോർഡിൽ ശംഖ് ഉരുട്ടി ചെയ്യുന്ന ഒരു പരുവാടിയില്ലേ? ഹോമമോ , മന്ത്രവാദമോ എന്തോ... അതൊന്ന് നോക്കിക്കോ. എന്റെ ബാലമായ സംശയം മറ്റതാണോന്നാ.”

“എന്ത്?”

“എടാ... കിഡ്നി-കിഡ്നി. നിന്നെ ബ്രൈൻവാഷ് ചെയ്ത് പതുക്കെ ഐസ്ക്രീം ഒക്കെ വാങ്ങിത്തന്നു മയക്കി മിക്കവാറും നിന്റെ കിഡ്നി അവർ ചൂണ്ടും.”

“സോണി മോനെ...”

“നീ പേടിക്കണ്ട അളിയാ. എനിക്കൊരു ഐഡിയ ഉണ്ട്.”

“ഹേയ്, അതിനല്ല സോണിമോനെ വിളിച്ചത്.”

“പിന്നെ?”

“ഫാ... എരപ്പാളി, കൂതിമൈരേ... നിനക്ക് നാണമില്ലേ? കുഞ്ഞു പിള്ളേരെപ്പോലെ. ഒരകലം വിട്ട് നട മൈരേ... നിന്റെ വർത്തമാനം കേട്ട് ആളുകൾ എനിക്കും കൂടെ വട്ടുണ്ടെന്ന് വിചാരിക്കും. അവന്റെ കുഞ്ഞമ്മേടെ കിഡ്നി.”

“ഓഹ്.. പ്രണയം... പ്രേമമങ്ങു മുത്തിരിക്കുവല്ലേ, എടാ വിവരമുള്ളവർ പറഞ്ഞാ കേൾക്കണം. അറിയാത്ത പിള്ള... ചൊറിയുമ്പോ അറിയും.”

“ജിത്തു... ശൂ... ജിത്തു...”

പെട്ടെന്ന് പുറകിൽ നിന്നൊരു വിളി കേട്ട് ജിതിൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. കോകില മിസ്സ് വേഗത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ മുഖത്തു നോക്കാൻ പാട് പെട്ടുകൊണ്ട് നടന്നു വരുന്ന കോകിലയെ കണ്ട് ജിതിന്റെ ഉള്ളിൽ സമ്മിശ്ര വികാരങ്ങൾ രൂപം കൊണ്ടു.

“സോണി, നീ വിട്ടോ. ഞാൻ വന്നേക്കാം.”

ഇതുകേട്ട് സോണി അടക്കം പറഞ്ഞു.“ഞാൻ പോവാ അളിയാ... നാളെ വീട്ടിലോട്ട് വരാം. ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്. മറ്റേത് സൂക്ഷിക്കേണ... കിഡ്നി, കിഡ്നി...”

“ഒന്നു പോയ്ത്താ അളിയാ... പ്ലീസ്... നിന്റെ കാലു ഞാൻ പിടിക്കാം.”

കോകില അടുത്തെത്തിയത് കണ്ട് സോണി അവളെ കാണാത്ത ഭാവം നടിച്ചു പെട്ടെന്ന് വടി പോലെ നടന്നു നീങ്ങി.

“ജിത്തു... “

ആ ഒറ്റവിളിയിൽ അവന്റെ മനസ്സുവന്ന് കൈമോശം വന്നു. അവളോട് തർക്കുത്തരം പറഞ്ഞു ശീലിച്ച നാവ്, ഒരവസരത്തിന് വേണ്ടി വെമ്പുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ... വേണ്ട, അവൻ അതിൽ നിന്നെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

“വാ ജിത്തു, ബസ്സോപ്പ് വരെ എന്റെ കൂടെ. എനിക്ക് കുറച്ച് സംസാരിക്കണം.” അവന്റെ കണ്ണിൽ നോക്കാതെ അവൾ പറഞ്ഞു.

ഇന്നലെ വിദ്യ ഉപദേശിച്ചു. ഇന്ന് ഇവളുടെ വക. പക്ഷെ ഇവിടെ വാദി കോകിലയായത് കൊണ്ട് ജിതിൻ മൗനം പാലിച്ചു. അവർ ഒരുമിച്ചു നടന്നു. അൽപ നേരത്തെ മൗനം ഭേദിച്ച് കോകില തന്നെ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി.

“ജിത്തു എന്താ മിണ്ടാത്തെ?”

“ഹേയ്... ഒന്നുമില്ല.”

വീണ്ടും മൗനം.

“ഞാൻ ദേഷ്യപ്പെടും എന്നു കരുതിയാണോ?”

“ഹേയ്... അങ്ങനൊന്നുമില്ല.”

“പിന്നെന്താ, ഞാൻ വിദ്യ മിസ്സിനോട് പറഞ്ഞതിനാണോ?”

“അഥവാ ആണെങ്കിൽ തന്നെ, ഇനിയിപ്പോ പറഞ്ഞത് തിരിച്ചെടുക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ മിസ്സെ?”

അൽപനേരത്തേക്ക് രണ്ടു പേരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

“ജിത്തു, നിനക്ക്, നിനക്കങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും തോന്നിയാൽ എന്നോടത് പറയാൻ എന്തൊക്കെ മാർഗങ്ങളുണ്ട്? എന്നിട്ടും നീയെന്നെ....”

“ഉള്ളിൽ തോന്നുന്നത് മറച്ചു പിടിച്ചു ജീവിക്കാൻ വല്ലു പാടാണ് മിസ്സെ. പ്രത്യേകിച്ചും ഇങ്ങനൊരു ഇഷ്ടം. പറഞ്ഞതും ചെയ്തതും എല്ലാം തെറ്റാണ് മിസ്സെ, സോറി, എന്റെ മണ്ടത്തരം. പക്ഷെ, അതെല്ലാം തോന്നിയത്, അത് ഉള്ളിൽ ഉറഞ്ഞു പോയി. എത്ര തവണ മാപ്പ് പറഞ്ഞാലും ചെയ്ത തെറ്റിന് പരിഹാരമാവില്ല. എന്നാലും സോറി. ഇനി ഞാൻ മിസ്സിന്റെ ഒരു കാര്യത്തിലും ഇടപെടില്ല. സോറി...”

മൗനം പിന്നെയും ഇളം കാറ്റിന്റെ അകമ്പടിയോടെ അവരെ തഴുകി നീങ്ങി.

“നീ ഇമോഷണൽ അവല്ലേ ജിത്തു, അത്രേയൊക്കെയെ ഉള്ളോ നിനക്കെന്നോട്? നമ്മൾ തമ്മിൽ എല്ലാം ഷേർ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ലേ? ഇങ്ങനൊരു കാര്യം തോന്നിയപ്പോ നീ എന്നോട് ഷേർ ചെയ്തു. അത്രേം വിചാരിച്ചാൽ മതി. ജിത്തു, നീയിപ്പോ പഠിക്കേണ്ട പ്രായമാ. ഈ സമയത്തു നീ വേണ്ടാത്തതൊക്കെ ചിന്തിച്ചു നടന്നാൽ പിന്നെ എനിക്ക് ദേഷ്യം വരില്ലേ? അത്രേയുള്ളൂ. ഞാനത് എപ്പോഴേ വിട്ടു. നീയത് മനസ്സിൽ നിന്ന് കളയണം. പ്ലീസ്.”

“മനസ്സിന് കളയാൻ നോക്കുന്നുണ്ട് മിസ്സെ, ശ്രമിക്കാഞ്ഞിട്ടല്ല. പറ്റേണ്ട?”

“നിന്നെക്കൊണ്ട് പറയും. എനിക്കറിയാം. ഇവിടെ പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോ മുതൽ എന്നോട് ഇത്തിരിയെങ്കിലും കരുണ ആരെങ്കിലും കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് നീയാ. പിന്നെ വിദ്യ, നീയില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് വിഷമങ്ങൾ തുറന്ന് പറയാൻ അവൾ മാത്രേ ഉള്ളൂ. നീ കൂടെ എന്നോടങ്ങനെ മിണ്ടാതെ ഇരുന്നാൽ പിന്നെ... പിന്നെ ഞാനിങ്ങോട്ട് വരില്ല. “

അവനൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. ബസ്റ്റോപ്പിൽ ബസ് കാത്ത് നിൽക്കുമ്പോഴും അവർ തമ്മിൽ അതുവരെ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു അകലം ഉള്ളത് പോലെ തോന്നി അവന്.

“ബസ് വരാൻ സമയമായി ജിത്തു, നീയെന്തെങ്കിലും പറ.”

“ഇയാളൊന്ന് അടങ്ങേടോ പട്ടത്തിപ്പെണ്ണേ, ഞാൻ ഇവിടെ ചിന്തിക്കുവല്ലേ?

“ടാ ടാ...”

കോകില കയ്യുയർത്തി. പക്ഷെ മറ്റുള്ളവർ ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു ഭയന്ന് വേറൊന്നിനും മുതിർന്നില്ല. ജിത്തിൻ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ഒഴിഞ്ഞു മാറി നിന്നു. അവൾ ബസ്സിൽ കയറി കണ്ടുമുന്നിൽ നിന്ന് മറയുന്നത് വരെ അവർ പരസ്പരം നോക്കാതെ ഒരാൾ മറ്റൊരാൾക്ക് വേണ്ടി ചിരിച്ചു. ഒരു ക്ലാസിക് തിരിഞ്ഞു നോട്ടം ജിത്തിൻ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്നില്ല. അയ്യേ, വേണ്ട. ബോറ്റ് പരുവാടി. ഹാ... പ്രേമം അല്ലെങ്കിലും എത്ര അല്ലെന്ന് സമർത്ഥിച്ചാലും അവസാനം പൈങ്കിളി തന്നെ. എന്നാലും, ഈ പെണ്ണുങ്ങളുടെ മനസ്സ് പിടി കിട്ടുന്നില്ലല്ലോ, ഇപ്പോ കിട്ടിയത് ഗ്രീൻ സിഗ്നലാണോ അതോ റെഡ്ലോ? ആവോ... എന്തായാലും അവളെ തന്നെക്കൊണ്ട് മറക്കാനൊന്നും സാധിക്കില്ല എന്ന് ജിത്തിന് മനസ്സിലായി.

പിറ്റേന്ന് ഞായർ, അവധി ദിവസം. സോണി ഇന്ന് വീട്ടിൽ വരാമെന്ന് പറഞ്ഞതാ. അമ്മയും അച്ഛനും വീട്ടിലുണ്ട്. മണി മൂന്നായി. അവന്റെ വീട്ടിലെ നമ്പർ ഓർമ്മയുണ്ട്. ഒന്ന് വിളിച്ചു നോക്കാം എന്ന് കരുതി ടെലഫോണിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ പുറത്ത് കോളിങ് ബെൽ അമർന്നു. പിന്നാലെ അനുവാദം ചോദിക്കാതെ സോണി ഉള്ളിലേക്ക് കയറി. അവനിങ്ങനെയാണ്. ജിത്തുന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കയറി വരാൻ അവൻ ആരോടും അനുവാദം ചോദിക്കില്ല. പക്ഷെ, ജിത്തിന്റെ അച്ഛനെ അവന് പേടിയാണ്. പ്രഭാകരന്റെ കാടൻ കൂട്ടുപുരികവും മുളളൻപന്നി മീശയും തീക്ഷണഭാവവും കണ്ടാൽ ആർക്കും ഒന്ന് തോന്നും, അളിയൻ ഇച്ചിരി മുറ്റാണെന്നു.

“ഹാ.. വന്നല്ലോ, എന്തുണ്ട് സോണിമോനെ വിശേഷം?”

അംബികാമ്മ ഒരു ആഴ്ചപ്പതിപ്പും ചുരുട്ടിക്കൊണ്ട് അങ്ങോട്ടേക്ക് വന്നു.

“ആ, നല്ല വിശേഷം അംബികാമ്മെ, “

“കുറെയായല്ലോ കണ്ടിട്ട്? പഠിപ്പൊക്കെ എങ്ങിനെ പോണു? ഇപ്പോ എന്താ ഇങ്ങോട്ട്?”

“അവൻ പുതിയ പ്രോജക്ടിന്റെ ഡിസ്കഷന്, എന്നെ സഹായിക്കാൻ വന്നതാമ്മേ.”

സോണി എന്തെങ്കിലും അബദ്ധം പറഞ്ഞു ചളമാക്കുന്നതിന് മുന്നേ ജിത്തിൻ ചാടിക്കയറി പറഞ്ഞു.

“വാടാ...” ജിത്തിൻ അന്തിച്ചു നിന്ന സോണിയുടെ കയ്യും പിടിച്ചു മുകളിലേക്ക് പോയി.അംബികാമ്മ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് തലയാട്ടി നടന്നു പോയി.സോണിയെയും കൊണ്ട് മുറിയിൽ കയറി വാതിൽ കുറ്റിയിട്ട് അവനെ കട്ടിലിൽ പിടിച്ചിരുത്തി ജിത്തിൻ. മേശപ്പുറത്തുനിന്ന ഒരു ബുക്ക് എടുത്ത് നിവർത്തി പേന കൊണ്ട് ഓരോന്ന് കുറിച്ചു തുടങ്ങി.

“മച്ചു, എനിക്ക് രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് നിന്നോട് പറയാനുള്ളത്. ഒന്ന്, ഫൈസലിനെ നമുക്ക് ഒതുക്കണം. രണ്ട്, നീ എപ്പോഴെങ്കിലും രാജാവായി വിലസിയിട്ടുണ്ടോ?”

“ഇല്ല, മോനെന്താ പറഞ്ഞു വരുന്നത്?”

“എടാ, ഫൈസൽ നമുക്ക് ഒരു പ്രശ്നമാണ്. അവന്റെ ശല്യമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഞാനാരാ?നീയാരാ? നമ്മളാരാ??”

“സംഗതിയൊക്കെ ശെരി, അതിന് ഞാനെന്താ വേണ്ടതെന്ന് പറ.”

“നീയൊന്നും ചെയ്യണ്ട. എല്ലാം ഞാൻ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നീ ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ഒന്ന് താങ്ങിയ മതി. എന്നുവെച്ചു അവസാനം എനിക്കിട്ട് ഒരുമാതിരി മറ്റേ താങ്ങു താങ്ങരുത്.”

“നീ കാര്യം പറ.”

ജിതിൻ മേശവലിപ്പ് തുറന്ന് അതിനുള്ളിൽ നിന്ന് ഒരു ടാബ്ലറ്റ് സ്ക്രിപ്പ് എടുത്തു.

“ഇത് കണ്ടോ?”

“ഇതെന്താ? ഗുളിക, ഇതെന്തിനാ?”

“എടാ, ഇത് വയറിളക്കുന്ന ഗുളികയാ. ഇതൊരേണ്ണം ഞാൻ അവന്റെ ചോറിൽ പൊട്ടിച്ച് ഒഴിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.”

“ആരുടെ? ഫൈസലിന്റെയോ?” സോണിയുടെ ഒച്ച പൊങ്ങി.

“ശ്... കാറിക്കുവി എല്ലാരും അറിയിക്കല്ലേ മൈരേ...”

“എടാ, ഇതെപ്പോ?”

“ഞാൻ പറയാം. നീ മിണ്ടാതെ കേട്ടോണം. ഇത് മിനിയാന്ന് രാവിലെ അസംബ്ലിക്ക് മുങ്ങി ക്ലാസ്സിൽ ഇരുന്നപ്പോ കലക്കി ഒഴിക്കാൻ കരുതിയതാ. പക്ഷെ ആ പെഴച്ച മറിയ ചേച്ചി അങ്ങോട്ട് കേറി വന്നു. അതുകൊണ്ട് അന്നത്തെ പ്ലാൻ ചീറ്റി. മാത്രമല്ല, അന്നിടീം കൊണ്ടു. കലിപ്പ് കട്ടക്കലിപ്പായി. ഇന്നലെ അസംബ്ലിക്ക് എല്ലാരും ഇറങ്ങിയപ്പോ അവന്റെ ചാപ്സിൽ ഞാൻ കുറച്ചു ഉപ്സ് വാരിയിട്ടു.”

“ഏ... എന്നു വെച്ചാ?”

“എടാ പൊട്ടാ, ഫൈസൽ ഇന്നലെ വയറു വേദന ആണെന്നും പറഞ്ഞു നേരത്തെ പോയോ?”

“ആ പോയി. എടാ..... നീ?”

“നമ്മളൊക്കെ ലീവ് എടുക്കണമെങ്കിലോ അത്യാവശ്യം ക്ലാസ് കട്ട് ചെയ്യണമെങ്കിലോ, പേരൻസിന്റ് കത്തു വേണം, മാങ്ങാത്തൊലി വേണം, അവനിതൊന്നും ബാധകമല്ലേ? കൊടുത്തു ഒരു നൈസ് പണി. ഇനി രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം അവൻ നടന്നു തുറും.”

“ശൊടാ ഭീകരാ... നീയാള് കൊള്ളാല്ലോ? അല്ല, ഈ ഗുളിക ഇതേവിടുമ്പോഴപ്പിച്ചു?”

“ജംഗ്ഷനിലെ മെഡിക്കൽ ഷോപ്പിൽ നിന്നും ഒപ്പിച്ചു. ഒരു സ്ത്രീപ്പ് മുപ്പത് രൂപയെ ഉള്ളു അളിയാ.”

“കൊള്ളാം.... ആരുമറിയാണ്ടിരുന്നാ മതി. പിന്നേ, എനിക്കും നിന്നോട് രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്.” സോണി രണ്ടു വിരലുയർത്തി കാണിച്ചു.

“ആ പറ പറ, കേൾക്കട്ടെ...” ജിതിൻ തലക്കടിയിൽ കൈ വച്ച് കട്ടിലിലേക്ക് മലർന്നു കിടന്നു.

“ഒന്ന്, നിനക്കെന്തു തോന്നിയാലും കൊള്ളാം, ഇല്ലേലും കൊള്ളാം. ആ കോകില മിസ്സിനെ നീ മറന്നു കളയണം.”

“ഹാ ഹാ ഹാ... ശെരി, ഇനി രണ്ട്?”

“എടാ, നീ സ്നേഹിക്കുന്നവരെയല്ല, നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെയെ നീ സ്നേഹിക്കേണ്ടത്.”

“അതിനെനെ ആരെങ്കിലും സ്നേഹിക്കണ്ടേ?”

“അതാണ് നിന്റെ വിഷമമെങ്കിൽ ഉണ്ട്. നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരാളുണ്ട്.”

“ആര്?”

“അക്കൗണ്ടൻസിലെ മേഴ്സി.”

“ആരാളിയ, നമ്മടെ മൊലച്ചി മേഴ്സിയ? അവള് നിന്നോട് പറഞ്ഞാ?”

“നിന്നെ ഇഷ്ടമാണെന്ന് പറഞ്ഞില്ല, നിന്നെ കാണണമെന്നും എന്തോ കാര്യം പറയണമെന്നും എന്നോട് പറഞ്ഞു.”

“ഇതെപ്പോ?”

“നീയിന്നലെ കോകിലമിസ്സിന്റെ കൂടെ കൊഞ്ചി നിന്നില്ലേ? അപ്പോ പുറത്ത് നിന്നും കാത്തു നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു അവൾ. ഞാൻ ഒറ്റക്ക് നടന്നു വരുമ്പോൾ കണ്ട് അവൾ നിന്നെ അന്വേഷിച്ചു. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ശല്യമാവണ്ട എന്ന് കരുതി ഞാൻ പറഞ്ഞു, അവൻ കുറച്ചു മുൻപേ പോയി എന്ന്. അപ്പോ അവള് പറയാ, നിന്നെ കണ്ട് നിന്നോട് മാത്രം പറയാൻ എന്തോ ഉണ്ടെന്ന്. അങ്ങനെ നിന്നോട് മാത്രം പറയാൻ എന്താ അളിയാ? പ്രേമം. അല്ലാതെന്താ?”

“ഹേയ്, കാര്യം അവളുടെ മൂല കണ്ട് കൊറേ വാണം വിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവളൊരു പാവം കൊച്ചാടാ. അവളങ്ങനെയൊന്നും വിചാരിച്ചായിരിക്കില്ല. പോരാത്തതിന് അവളൊരു ക്രിസ്ത്യാനിയല്ലേ?”

“പിന്നെ, ഹിന്ദു ആയത് കൊണ്ടാണോ നീ കോകില മിസ്സിനെ പ്രേമിച്ചത്? അല്ലല്ലോ?”

“അതല്ല, പക്ഷേ പ്രേമം ഒക്കെ തോന്നണ്ട അളിയാ?”

“എടാ, അവൾടെ കണ്ണടയാണ് നിന്റെ കുഴപ്പമെങ്കിൽ, നീ അതില്ലാതെ അവളെ സങ്കല്പിച്ചു നോക്ക്. അപ്പൊ ചിലപ്പോ നിനക്കിഷ്ടപ്പെടും.”

“കണ്ണട ഉണ്ടെങ്കിലും അവൾ കാണാൻ കൊള്ളാം. പക്ഷേ... അത് വേണ്ടളിയ, അത് ശരിയവില്ല.”

“ആ... പറയാനുള്ളത് ഞാൻ പറഞ്ഞു. ബാക്കി നിന്റീഷ്ടം.”

“നീയവളെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്ക്. അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. ഞാൻ പറഞ്ഞതാളാം. പിന്നെ, ഇന്ന് ഇന്റർനെറ്റ് കഫേ വരെ ഒന്ന് പോണം. ഇപ്പൊ പോയാലോ?”

“അപ്പന്റെ കയ്യിൽ പൂത്ത കാശുണ്ടല്ലോ മൈരേ, പുള്ളിയോട് പറഞ്ഞത് ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ വാങ്ങിക്കൂടെ? ഈ കഫേയിൽ പോണ കാര്യം പറയുമ്പോ ആളുകൾ സംശയിക്കില്ലേ? മറ്റതിനാണോന്ന്?”

“അതിന് കാശ് അപ്പന്റെ കയ്യിലല്ലേ? പിന്നെ നമ്മൾ ലൈബ്രറിയിൽ പോവല്ലേ? പ്രോജക്ടിന് വേണ്ടി ബുക്ക് തപ്പാൻ?”

“ഓഹോഹോ...”

“വാ പൊളിച്ചിരിക്കാതെ വാടാ...”

ജിത്തു അവനെയും വലിച്ചു താഴേക്കിറങ്ങി. അമ്മയോട് ലൈബ്രറിയിൽ പോകുവാനെന്നു കളവു പറഞ്ഞ് പുറത്തേക്ക് പോയി.

“ഇതെന്താടാ ടൈം ട്രാവലോ? നീ ടൈം ട്രാവൽ ചെയ്യാൻ പോവാണോ?” കഫേയിൽ ജിത്തിൻ നെറ്റിൽ പരതുന്നത് കണ്ട് സോണി ചോദിച്ചു.

“ഒരു തവണ ചെയ്തു. ഇനീം ചെയ്യാൻ പറ്റോ എന്നറിയാനാ.”

“ഞാൻ ടൈം ട്രാവൽ ചെയ്താൽ ഇനി വല്ല 2019 ലേക്കും പോവും. എന്നിട്ട് ആ മേഴ്സിയെ പെണ്ണാലോചിച്ച് അവളെ കെട്ടി, അവളുടെ മൂലയും കുടിച്ച് എല്ലാ ദിവസം അവളെ കളിക്കും. മൂന്നു വീതം രണ്ടു നേരം. നീയപ്പോ വല്ല പുറംരാജ്യത്തും കിടന്ന് എല്ലു വെള്ളമാക്കി കഷ്ടപ്പെട്ട്, കോകില മിസ്സിനേം ഓർത്തു നിരാശകാമുകനായി വാണം വിട്ടു ജീവിക്കുന്നുണ്ടാവും. ഞാൻ എന്റെ കമ്പനിയിൽ നിനക്ക് ജോലി വാങ്ങിത്തരാട്ടോ അളിയാ...”

“2019...അല്ല, വന്നപ്പോ മുതൽ സാറ് ഒടുക്കത്തെ കോമഡിയാണല്ലോ? ഇന്ന് നീ കട്ടിലിൽ നിന്ന് തല കുത്തിയാണോ എണീറ്റേ?”

“എടാ, നീ വേറെ വല്ല സൈറ്റും എടുക്ക്, ഈ മണ്ടത്തരങ്ങളൊക്കെ ആരേലും വായിക്കുവോ? പിന്നെ, ടൈം ട്രാവൽ, വേറെ പണിയില്ല.”

“നീ നോക്കിക്കേ അളിയാ, നമ്മളെ ഒന്നും പഠിപ്പിക്കാത്ത ന്യൂട്ടന്റെ അഞ്ചാം ചലനനിയമം വരെ ഇതിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതു പ്രകാരം, ഒരു മരത്തിനു ചുറ്റും ഒരാൾ പ്രകാശവേഗത്തിൽ ഒട്ടുകയാണെങ്കിൽ അയാൾക്ക് തന്റെ ചന്തി, അഥവാ കുണ്ടി കാണാൻ സാധിക്കുമെന്ന്. അതു പോലെ, ടൈം, സ്പേസ്, സ്പീഡ്. ഇതു മൂന്നും പ്രത്യേക രീതിയിൽ ക്രമീകരിച്ചാൽ സമയത്തിലൂടെ അല്ലെങ്കിൽ കാലത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാമെന്ന്.”

“മം... അങ്ങനെ സഞ്ചരിച്ചിട്ട്? നീയെന്തു ചെയ്യും? ഭാവിയിൽ ചെന്ന് നീ കോകില മിസ്സിനെ പ്രൊപ്പോസ് ചെയ്യോ? കല്യാണം കഴിക്കോ? ആ സമയം കൊണ്ട് അവർ കെട്ടി രണ്ടു പിള്ളേളായി, പിന്നെ ഒരേണ്ണത്തിന് വേണ്ടി വെയ്റ്റിംഗ് ആയിരിക്കും. അവിടെപ്പോലും നിനക്കവരെ കിട്ടുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല ജിത്തു. നീ വെറുതെ ഉള്ള സമയം കളയല്ലേ.”

ജിതിൻ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് ഒരു ചിരിയോടെ ഉറ്റു നോക്കി.

“നീ വീണ്ടും വീണ്ടും ഒരു തോൽവിയാണെന്നു സ്വയം തെളിയിക്കുവാനല്ലോ? പക്ഷെ, നീ പറഞ്ഞതിൽ കാര്യമുണ്ട്. നാളെ അതെന്തുമാവട്ടെ. ഇന്നലെയെപ്പറ്റി ഓർക്കുകയും വേണ്ട. ഇപ്പോ, ഈ നിമിഷം. നമ്മളെന്ത് ചെയ്യുന്നു, അതാണ് പ്രധാനം. പിന്നെ, 2019 നിനക്ക് അത്ര നല്ല വർഷമാണുവല്ല. നീ ഒന്ന് കരുതിയിരുന്നോ.”

“ഹാ ഹാ, അത് നിനക്കെങ്ങിനെ അറിയാം?”

“ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ, ഞാൻ ഒരു തവണ ടൈം ട്രാവൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ അറിയാം.”

“നിനക്ക് കഷണ്ടി വരും അളിയാ.”

“അതെന്താ സോണി മോനേ?”

“അപ്പോ പൂർത്തിയാവും. അസുയയും കഷണ്ടിയും. രണ്ടിനും മരുന്നില്ലെന്നാണല്ലോ?”

“ഇനീം നീ വാ തുറന്നാൽ നിനക്ക് പല്ലുവേദനക്കുള്ള മരുന്ന് വാങ്ങി കഴിക്കേണ്ടി വരും. സോ... സട്ടപ്പ്.”

പിറ്റേന്ന് ജിതിൻ എഴുന്നേറ്റത് പുത്തൻ പ്രതീക്ഷകളോടെയാണ്. ഒരു പുതിയ മുഖം എൻട്രിയാണ് അവൻ സ്കൂളിൽ പ്രതീക്ഷിച്ചതെങ്കിലും എല്ലാം പഴയ പോലെ തന്നെ തോന്നി. പക്ഷെ ഫൈസൽ അന്ന് വന്നിട്ടില്ല എന്നത് അവന് സന്തോഷം നൽകുന്ന വാസ്തവമായിരുന്നു. സോണി ഇടക്കിടെ നിഖിലിന്റെയും കിരണിന്റെയും ഉഷാറില്ലാത്ത ഇരിപ്പ് കണ്ട് അവനെ തോണ്ടിവിളിച്ച് കാണിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

മറ്റുള്ളവർക്ക്അവനില്ലാത്തതിന്റെ പ്രത്യേകിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുകളൊന്നും ഉണ്ടെന്ന് തോന്നിയില്ല. പക്ഷേ അന്ന മുഖം കറുപ്പിച്ചിരുന്നു.

“ഒന്ന് കാണണമല്ലോ ലീഡറേ...”

അസ്സംബ്ലിക്ക് എല്ലാവരും ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അവസാനം അന്നയുടെ കൂടെ ഇറങ്ങിയ ജിത്തു പറഞ്ഞു.

“മം...? എന്താ?”

“ഉച്ചക്ക് ഉണ് കഴിഞ്ഞ് ലൈബ്രറിയിലോട്ട് വാ. പറയാം.”

“പോടാ, ഞാനെങ്ങുമില്ല.”

“ഞാൻ വിളിച്ചാൽ ലീഡർ വരാണ്ടിരിക്കോ? ഇന്ന് വന്നാലേ, ഞാൻ ഒന്ന് രണ്ട് കൂട്ടം കാണിച്ചു തരാം. ഒരിക്കലും മറക്കാത്ത ഒരു കൂട്ടം.”

“ശോ... ഞാനില്ല.” അന്ന ചിണുങ്ങി.

“ഹാ വാ ലീഡറേ, നല്ല സുഖമായിരിക്കും. “

“അതല്ല. ലൈബ്രറിയിൽ ഇന്ന് പൂജേം കിരണം കാണും.”

“ശോ, അതു കഷ്ടമായിപ്പോയല്ലോ, ഹാ, എന്നാ പോട്ടെ.”

“കെമിസ്ട്രി ലാബിൽ ആരും കാണില്ല.”

“ആ.ആ.ആ.... എടി കഴപ്പി ലീഡറേ... നിന്റെ പൂറ് ഞാനിന്ന് കുളമാക്കും.”

“ശ്ലോ, വൃത്തികെട്ടവൻ.”

അന്ന പടികൾ ചാടിയിറങ്ങി ഓടിപ്പോയി. ജിത്തിൻ പോക്കറ്റിൽ കയ്യിട്ട് വീർത്തു വന്ന കുണ്ണ നേരെ പിടിച്ചിട്ട് പതിയെ പടിയിറങ്ങി.

ഓരോ പീരിയഡ് കഴിയുമ്പോഴും ഓരോ മണിക്കൂർ നീങ്ങുമ്പോഴും ജിതിനും കുണ്ണക്കും ഒരു പോലെ വിശന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ വയർ വായു തിങ്ങിയ ശബ്ദമാണ് പുറപ്പെടുവിച്ചതെങ്കിൽ അവന്റെ കുണ്ണ അന്നയുടെ പൂമേനിയിൽ കാട്ടിക്കൂട്ടാനിരിക്കുന്ന വികൃതികളെ ഓർത്തു കണ്ണീർ പൊഴിക്കുകയായിരുന്നു. ഫൈസല് മൈരൻ. അവൻ ഇത്രേം നാളും എങ്ങനെ തരണം ചെയ്തു തനിക്കിപ്പോൾ തോന്നുന്ന ഈ ഉൽകണ്ഠയും കാമവികാരവും? ഉണ് കഴിക്കാനിരിക്കുമ്പോഴും കമ്പിയായി നിൽക്കുന്നത് ഇതാദ്യമാണ്. കമ്പി മറക്കാൻ ജിതിൻ ഇൻ ചെയ്തിരുന്ന ഷർട്ട് വലിച്ചു പുറത്തിട്ട് ആരും കാണാതെ കുണ്ണ പിടിച്ച് ഒപ്പിച്ചു വച്ചു.

“അളിയാ സോണി, ഞാനിപ്പോ വരാം. നീ ഒന്ന് നോക്കിക്കോണേ, അവനില്ലെന്ന് കരുതി, ഈ ബാക്കി മൈരമ്മാരെ പേടിക്കണ്ടെന്നല്ല.”

സോണി അർധഗർഭമായി ഒന്ന് ചിരിച്ചതല്ലാതെ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ജിതിൻ അധികം സമയം കളയാതെ ലാബിലോട്ടു വെച്ചു പിടിച്ചു. ലാബിൽ കയറി വാതിൽ അടച്ചിട്ട്, ഇടത് വശത്തെ മൂലയിലുള്ള ഷെൽഫിന് പുറകിലേക്ക് നടന്നു. അവിടെ അന്ന ടവൽ കൊണ്ട് മുഖത്തെ വിയർപ്പ് ഒപ്പി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

“നീയെന്താടി ഉറണൊന്നും കഴിച്ചില്ലേ?”

“കഴിച്ചു. ഞാൻ പെട്ടെന്ന് കഴിക്കും.”

“അതു കൊള്ളാം. അല്ലാണ്ട് കഴിക്കാണ്ടൊന്നും ഇരിക്കൽകേട്ടോ? ഇതുങ്ങളൊക്കെ അങ്ങു വാടിപ്പോവൂ.” അവൻ അവളുടെ മൂലക്ക് പിടിച്ചു ഒന്ന് ഞെക്കി വിട്ട് കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“ശോ... ഒന്ന് വെറുതെ ഇരിക്കണ്ടോ? എന്തോ പറയാനുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞിട്ട്? ഇങ്ങാനാണേൽ ഞാൻ പോവാ.” അന്ന പോവാണൊരുങ്ങി. ജിതിൻ അവളെ കയറിപ്പിടിച്ച് അവനോട് ചേർത്ത് നേർക്ക് നേർ നിർത്തി. വിയർപ്പ് തുള്ളികൾ പൊടിഞ്ഞു നിന്ന അവളുടെ കഴുത്തിൽ നോക്കി അവൻ മുഖം അടുപ്പിച്ചു. അവളുടെ കഴുത്തിലേക്ക് മുഖം ചേർത്ത് ചുണ്ടുരച്ചു കൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ നിരംബ ഗോളങ്ങളെ യൂണിഫോമിനു മുകളിലൂടെ പിടിച്ചു ഞെരിച്ചു. അവളുടെ മൂലക്കുടങ്ങൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർന്നു നിന്നു.

“സ്സ്സ്... പെരുവിരലിൽ പൊങ്ങിയ അന്ന സീൽക്കാരമിട്ടു. അവളുടെ കൈകൾ അവന്റെ മുടിയിലും പുറത്തും ചുറ്റി വരിഞ്ഞു അമർത്തി പിടുത്തമിട്ടു.

“എന്താ പറയാൻ വന്നെന്ന് പറയട്ടെ?” അവൻ അവളുടെ കഴുത്തിലാകെ മൂക്കിട്ടുരച്ച് ചെവിയിൽ കടിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

“ഹാ.... പറ.... സ്സ്സ്...” അവൾ ഉമിനീരിറക്കി. അവൾ കാമവിവശയായി. അവൻ അവളുടെ മുഖം കൈക്കുമ്പിളിൽ കോരിയെടുത്ത് അവന്റെ ചുണ്ടുപിച്ച് മെല്ലെ അവളുടെ ചുണ്ടിൽ മുട്ടിച്ചു. അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ തന്റെ ചുണ്ടുകൾ കൊണ്ട് ഒപ്പിയെടുക്കാൻ കൊതിച്ചിരുന്ന അന്ന അപൂർണ്ണമായ ആ ചെയ്തിയിൽ നിരാശയോടെ നിശ്വസിച്ചു. അവളുടെ ആ നിരാശ ഭാവം അവന്റെ ലിംഗത്തിൽ ഭീകരമായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. അവൻ അവളുടെ ചോരച്ചുണ്ടുകൾ ആർത്തിയോടെ ചപ്പി വലിച്ചു. അവനൊന്നു നിർത്തി, അവളുടെ ചുണ്ടുകളിലേക്ക് ഒരു നിമിഷം നോക്കി നിന്നു.

അവന്റെ കടിയേറ്റ് ആ ചോര ചുണ്ടുകൾ വീണ്ടും ചുവന്നിരിക്കുന്നു. അവൾ അവന്റെ ഷർട്ടിന്റെ മുകൾ ബട്ടണുകൾ വിടർത്തി അവന്റെ ദൃഢമായ നെഞ്ചിൽ കയ്യോടിച്ചു. ജിത്തു താഴേക്ക് കുത്തിയിരുന്ന് അവളുടെ പാവട പൊക്കി ഉള്ളിലേക്ക് തലയിട്ടു. അവൾ പാവട കൊണ്ട് അവനെ മുടി. പാവടക്കുള്ളിലെ നിറം കുറഞ്ഞ വെളിച്ചത്തിൽ അവളുടെ മൂട് നന്നത്ത വെളുപ്പിൽ കറുത്ത പുളളിയുള്ള ഷെഡ്ഡി അവൻ കൊതിയോടെ നോക്കിക്കണ്ടു. വളരെ നേർത്ത രോമങ്ങൾ പൊടിഞ്ഞു നിന്ന് അവളുടെ മിനുസമായ തുടയിടുക്കിൽ നിന്നും ചൂട് വമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ കാലുകൾക്ക് ഇത്ര നീളമുണ്ടായിരുന്നോ എന്നവൻ അതിശയിച്ചു. അവൻ അവളുടെ ജെട്ടിക്കുള്ളിൽ പൊങ്ങി നിന്ന പൂർഭാഗത്ത് മുഖം അമർത്തി ആഞ്ഞു മണത്തു. ആ മത്തു മണം അവന്റെ സിരകളിൽ അഗ്നി പടർത്തി. അവന്റെ ചുടുനിശ്വാസം സംഗമസ്ഥാനത്ത് കൊണ്ട അവളിൽ പുളകമുണ്ടായി. ജിത്തു രണ്ടു കൈ കൊണ്ടും അവളുടെ തുട പിടിച്ചുകത്തി അന്നയുടെ കൊഴുപ്പിറങ്ങി നന്നത്ത ഷെഡ്ഡിയുടെ മൂല ഭാഗത്ത് ചുണ്ടമർത്തി. പാവടക്കുള്ളിൽ മുടിയിരുന്ന അവന്റെ തല പിടിച്ചു അന്ന തന്റെ സംഗമസ്ഥാനത്തേക്ക് കൂടുതൽ അമർത്തി.

ജിത്തു നാക്ക് വെളിയിലിട്ട് ഷെഡിക്ക് മുകളിലൂടെ അവളുടെ പുറപ്പത്തിൽ വായിറുക്കി ചപ്പി.

“ആ... സ്സ്സ്... ഹാ...”

അവളുടെ തുടയിൽ കൈനഖങ്ങൾ കൊണ്ട് വരച്ചുള്ള അവന്റെ ചെയ്തിയിൽ അവൾ കരയാൻ തുടങ്ങി. അവൾ ശബ്ദം പുറത്തു വരാതെ പണിപ്പെട്ട് അടക്കി. സുഖം എവിടെ നിന്നെല്ലാം തുടങ്ങുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാവാതെ അന്ന അവളുടെ കഴുത്തിൽ കൈ കൊണ്ട് സ്വയം തഴുകി, എഴുന്നു നിന്ന മുലകളെ ഇരു കൈകളും കൊണ്ട് ഒന്ന് സ്വയം നെരിച്ചു വിട്ടു. ജിത്തു അവളുടെ പിന്നിലേക്ക് കയ്യിട്ട് അവളുടെ നിതംബത്തിൽ പറ്റിച്ചേർന്ന് കിടന്ന ഷെഡിയിൽ ഒന്ന് തഴുകി അത് അനാവശ്യമെന്നു കണ്ട് താഴേക്ക് വലിച്ചു താഴ്ത്തി. അവളുടെ മിനുത്ത തുടയിലൂടെ കയറ് പിരിയുന്നത് പോലെ ഷെഡ്ഡി താഴേക്ക് ചുരുണ്ടു വീണു. വടിച്ചു മിനുക്കി മദജലത്തിൽ നനഞ്ഞു തിളങ്ങി നിന്ന അവളുടെ വെളുത്ത പൂർ കണ്ട് അവന്റെ വായിൽ വെള്ളമുറി. അവനെ എന്നും പുച്ഛിച്ചിരിയോടെ മാത്രം കടാക്ഷിച്ചിരുന്ന, കിട്ടാക്കനിയെന്നു കരുതിയിരുന്ന ക്ലാസ് ലീഡർ ചരക്ക് ഇപ്പോ ഇതാ അവളുടെ വടിച്ചു മിനുക്കിയ പൂവും കാണിച്ചു തന്റെ തൊട്ട് മുന്നിൽ.

“ഇതെന്നും വടിക്കുവോ അന്ന?” അവൻ സ്വരത്തിൽ പ്രണയഭാവം കലർത്തി ചോദിച്ചു.

“മം...മിക്കപ്പോഴും.” അവന്റെ അടുത്ത നീക്കം എന്താണെന്ന് അറിയാനുള്ള ആകാംഷയോടെ അവൾ ഉത്തരം നൽകി. അവൻ അവളുടെ പൂർപ്പിളർപ്പ് വിടർത്തി. നൂല് വലിഞ്ഞു നിന്ന ചുവന്ന പൂർപ്പിളർപ്പിന്റെ മുകളറ്റത് വെളിയിലേക്ക് നീണ്ടു നിന്ന ചുവന്ന പവിഴക്കത്ത് കണ്ടവൻ അവിടേക്ക് മുഖം അടുപ്പിച്ചു. അവന്റെ ചൂട് ശ്വാസം കന്തിൽ കൊണ്ടപ്പോൾ അന്ന നിന്ന് വിറച്ചു. അവൻ നാവു നീട്ടി കന്തിലൊന്ന് അമർത്തി നക്കി.

“ഉഫ്...” തുടകൾ ഒരുമാത്രം നെരുക്കി വിടർത്തിക്കൊണ്ട് അന്ന പുളഞ്ഞു. ജിത്തു അവളുടെ നിതംബപാളികളെ നെക്കി നെരിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ പൂറിൽ മുഖമിട്ടുരച്ചു. അവളുടെ മുത്രംമണം വിട്ടു മാറാത്ത പൂർപ്പിളർപ്പിൽ നിന്ന് തേനൊഴുകാൻ തുടങ്ങി.

അവളോട് അനുവാദം ചോദിക്കാതെ അവൻ അവന്റെ ഇടതു കയ്യിലെ നടുവിരൽ അവളുടെ യോനിയുടെ ഉള്ളിലേക്ക് മെല്ലെ കടത്തി, അവളുടെ കത്ത് ചപ്പി വലിക്കാൻ തുടങ്ങി. അന്ന ആകെ വെപ്രാളപ്പെട്ടു. ജിതിനേ മലർത്തിക്കിടത്തി അവന്റെ തേക്കുമരത്തടി പോലുള്ള കുണ്ണയിൽ കവച്ചിരുന്ന് കുതിരകളിക്കുന്നത് അവൾ സ്വപ്നം കണ്ടു.

“ജിത്തു... സ്സ്സ് ... ഹാ. ഹാ....”

ഇടക്ക് വച്ച് ജിത്തു കന്തിൽ കടിച്ചു വലിച്ചപ്പോൾ അവൾ നൊന്ത് നിലവിളിച്ചു. അവൻ കന്തിലെ കടി വിട്ട് പാവാടക്കുള്ളിൽ നിന്നും തല പൊക്കി മിണ്ടല്ലേ എന്നാംഗ്യം കാണിച്ചു. രതിമൂർച്ഛയുടെ സുഖത്തിൽ ആറാടുകയായിരുന്നു അന്ന അപ്പോൾ. ഊറി വന്ന വെള്ളം മുഴുവൻ നക്കിക്കുടിച്ചിട്ടും കൊതി തീരാതെ ജിതിൻ പുറു തീറ്റ തുടർന്നു. പൂർദലങ്ങളും കുന്നിമണി കന്തും അവന്റെ വായിൽ മാറി മാറി കയറിയിറങ്ങി. തന്റെ സിരകൾ വീണ്ടും ചൂടാവുന്നത് അറിഞ്ഞ അന്ന കിതപ്പടക്കിക്കൊണ്ട് കാലുകൾ കൂടുതൽ അകത്തി. പാൻ്നുള്ളിൽ നെരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കുണ്ണ വേദനിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ തീറ്റ നിർത്തി എണീറ്റു. അവന്റെ മുഖത്തവിടെ ഇവിടെ തന്റെ മദജലം പറ്റിയിരിക്കുന്നത് കണ്ട് അന്നക്കുട്ടി ആകെ വിളറി പിടിച്ച അവസ്ഥയായി. അവനെ ഇറുക്കിപ്പണർന്നു കൊണ്ട്

അവൾ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ ഭക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. കയ്യെത്തിച്ച് അവന്റെ പാന്റിന് മുകളിലൂടെ അവന്റെ സൊയമ്പൻ കുണ്ണയുടെ മുഴുപ്പിൽ പിടിച്ചു ഞെക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ അവളെ ചുവരിനോട് ചേർത്തു നിർത്തി, അവളുടെ മുലക്കുടങ്ങളെ ഞെരിച്ചുടച്ചു. അവൾ അവന്റെ കൈ പിടിച്ച് പാവടക്കുള്ളിലെ അവളുടെ പുറിന് മുകളിൽ വയ്പ്പിച്ചു. അവൻ അവളുടെ കൈ തട്ടി മാറ്റി. ധൃതിയിൽ തന്റെ ബെൽറ്റിന്റെ ബക്കിൾ അഴിച്ച് പാന്റ് തുറന്ന് കുണ്ണ പുറത്തെടുത്തു. നെടുനീളത്തിൽ നിന്ന അവന്റെ കുണ്ണ അന്ന കൊതിയോടെ നോക്കി. കൊഴുത്ത വെള്ളമുറി വന്ന് തുമ്പ് കുതിർന്ന കുണ്ണ കണ്ട് അവൾക്ക് നീരൊലിപ്പ് കൂടി.

“ഷെഡ്ഡി ഊരി മാറ്റിക്കേടി...”

പാദത്തിലേക്ക് ഊർന്നു നിൽക്കുന്ന അന്നയുടെ ഷെഡ്ഡിയിലേക്ക് നോക്കി ജിത്തു പറഞ്ഞു. അവൾ ജെട്ടി ഊരി തട്ടി മാറ്റി. ജിത്തു അവളുടെ ഒരു കാൽ എടുത്തു പൊക്കി അവന്റെ എളിയിൽ വച്ച് അവളോട് ഒട്ടി നിന്ന് അവളുടെ സംഗമസ്ഥാനത്ത് കുണ്ണയിട്ട് ഉരക്കാൻ തുടങ്ങി. മിനുസമായ വഴുക്കുന്ന പ്രതലത്തിൽ ഉറഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന കുണ്ണ രണ്ടു പേർക്കും ഒരു പുതിയ സുഖം നൽകി. അവനവളുടെ മാറിടത്തിൽ മുഖം അമർത്തി നിന്ന് ഉരസിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവൾ കൂടുതൽ ശക്തിയിൽ അവന്റെ തല പിടിച്ചു അവളുടെ നെഞ്ചിലേക്കമർത്തി. ഇടക്കവൾ തന്റെ സംഗമ ദ്വാരം അവന്റെ കുണ്ണയിലേക്ക് കൂടുതൽ അമർത്തുന്നത് പോലെ തോന്നിയപ്പോൾ അവൻ കുണ്ണ പുറകോട്ട് വലിച്ചു.

“ഉള്ളിൽ വക്ക്... ഉള്ളിലേക്ക് കേറ്റ് ജിത്തു... സ്സ്... ഹാ...”

അവൾ കഴച്ചു തുള്ളി നിൽക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അവൾ ഉരസലിന്റെ വേഗം കൂട്ടി. അവളുടെ വിയർത്തു നിന്ന കഴുത്തു നക്കി വെടിപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ കന്തിന്മേൽ കുണ്ണ കൊണ്ടുരച്ചു. അവന്റെ മുഖത്തെ കുറ്റിറോമങ്ങൾ കുത്തിക്കൊണ്ട് അവൾ രോമാഞ്ജതാൽ പൂത്തുലഞ്ഞു.

“ജിത്തു പ്ലീസ്... എനിക്ക്... എനിക്ക് വയ്യ ജിത്തു... പ്ലീസ് ഒന്ന് കേറ്റ്... ഒരു വട്ടം...”

“ഞാൻ... ഞാൻ കേറ്റാം... ഹാ... ജിത്തു നിന്ന് കിതച്ചു.” ഞാൻ ഒരു കൂട്ടം പറഞ്ഞാൽ , അത് പോലെ അനുസരിച്ചാൽ കേറ്റാം. അനുസരിക്കോ?”

“മം... പറ.... പെട്ടെന്ന്.. സ്സ്സ്...” അവൾക്ക് ക്ഷമ നശിച്ചു തുടങ്ങി.

“നീ... നീ ഫൈസലും ആയിട്ടുള്ള കമ്പനി നിർത്തണം.”

അന്ന പെട്ടെന്ന് ഒന്ന് ഞെട്ടിയത് പോലെ. പക്ഷെ കാമത്തിയിൽ വെന്തുരുകി നിന്ന അവൾ അപേക്ഷാ ഭാവത്തോടെ അവനെ നോക്കിയതെ ഉള്ളു. അത് കണ്ടപ്പോ അവൻ ഉരച്ചിൽ നിർത്തി.

“വയ്യെങ്കിൽ വേണ്ട.” അവൻ ഒഴിഞ്ഞു മാറാൻ നിന്നപ്പോൾ അന്ന നീരസത്തോടെ അവന്റെ കുണ്ണക്ക് പിടിച്ചു അവളുടെ പൂർവ്വങ്ങളെക്കു ഇടയിൽ വച്ച് ഉരക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവൻ കൂടുതൽ ആവേശത്തോടെ അവളുടെ മൂല ഒരു കൈകൊണ്ട് ഞെരിച്ചുടച്ച് അവളുടെ ചുണ്ടു ചപ്പാൻ തുടങ്ങി.

“നിന്നെ ഞാൻ എന്നും സുഖിപ്പിക്കാം. നീ ആരുമില്ലാത്തപ്പോ എന്നെ വീട്ടിലിട്ട് വിളിക്ക്. ഞാൻ നിനക്ക് എന്നും കേറ്റിത്തരാം. എല്ലായിടത്തും ചപ്പിത്തരാം. ഞാൻ പറയുന്ന പോലെ കേൾക്കോ??... പറ...”

“മം... വേഗം....” അവൾ അവന്റെ കുണ്ണ പിടിച്ചു കന്തിൽ വേഗത്തിൽ ഉറച്ചു കൊണ്ട് മുളി.

“തെളിച്ചു പറ... കേൾക്കോ?” അവൻ അവളുടെ മൂലത്തെട്ട് കണ്ടു പിടിച്ചു ഞരടി.

“ഹാ... കേൾക്കാം.”

അവളിൽ രതിമൂർച്ഛ അടക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

“നീയവനോട് ഇനി മിണ്ടോ?”

“ഇല്ല.... സ്സസ് ഹാ... ജിത്തു....” അവൾ അവന്റെ കീഴ്ചുണ്ട് കടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ കുണ്ണയെ പൂർവ്വജ്ജ്വലത്താൽ അഭിഷേകം നടത്തി.

“ഹാ..ഹാ..... ഹൂ...” അന്ന നിന്ന് കിതച്ചു.

“കൊള്ളാവോടി പെണ്ണേ? ഈ പരുപാടി?”

“ഹാം.... ഫ്ഫ്... കൊള്ളാം. നിനക്ക് പോയില്ലല്ലോ?”

“അത് സാരമില്ല അന്നമോളെ, നിന്റെ ആ മറ്റവനെപ്പോലെ പൊങ്ങാൻ നൂല് ചുറ്റി വലിക്കണ്ട കാര്യമൊന്നുവിലല്ല ദാ ഇവന്. ഇവനെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ എനിക്കറിയാം. കണ്ടോ, കൺ നിറച്ച് കണ്ടോ.” അവൻ പൂർവ്വജ്ജ്വലത്തിൽ കുളിച്ച തന്റെ കുണ്ണ ആട്ടി പറഞ്ഞു. അവൾ നാണം വിടാതെ നിന്നപ്പോൾ അവൻ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് ചേർന്ന് നിന്ന് കാതിൽ പറഞ്ഞു. “ പറഞ്ഞ വാക്കെങ്ങാനും മാറിയാലാണ് അന്നമോളെ, ദേ, എന്റെ സ്വഭാവം മാറും. കേട്ടല്ലോ?” അവളുടെ താടി പിടിച്ചുയർത്തി അവൻ ചോദിച്ചു. രംഗം വീണ്ടും ചൂടായി വന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്നടിച്ച സ്കൂൾ ബെൽ ഇരുവരെയും ഞെട്ടിച്ചു. അവർ പെട്ടെന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറി. കൂലച്ച കുണ്ണയും പുറത്തിട്ടു നിന്ന ജിതിനേ അന്ന ഒരു നിമിഷം നോക്കി നിന്നു. അവൻ അവളോട് പൊയ്ക്കോ എന്നാംഗ്യം കാണിച്ച്, കുണ്ണ അകത്തിട്ട് വസ്ത്രങ്ങൾ നേരെയാക്കി. അന്ന ഊരിയിട്ട ഷെഡ്ഡി ചുരുട്ടിയെടുത്ത് പാവടക്കുള്ളിൽ മറച്ചു പിടിച്ചു കൊണ്ട് ഇറങ്ങിപ്പോയി. ഒരു പാട് നേരം ടോയ്ലറ്റിൽ ചെലവഴിച്ചു കമ്പി മാറിയിട്ടാണ് അവൻ തിരിച്ചു ക്ലാസ്സിലെത്തിയത്. ക്ലാസിൽ കയറാൻ സമ്മതിക്കാതെ ടീച്ചർ കാരണം ഒന്നും ചോദിക്കാതെ തന്നെ അവനെ ആ പീരിയഡ് പുറത്തു നിർത്തുകയും ചെയ്തു.

“എന്തായി മച്ചമ്പി, അന്ന വളയുമോ?” ടീച്ചർടെ വക ഉപദേശവും വാങ്ങി അടുത്ത പീരിയഡിന് അകത്തു കയറിയ ജിതിനോട് സോണി അടക്കം ചോദിച്ചു.

“പിന്നെ വളയാണ്ട്? അതിനുള്ള മരുന്നൊക്കെ ഞാൻ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.”

“ഇനിയെങ്ങാൻ നമ്മള് വിചാരിച്ച പോലെ കാര്യങ്ങൾ നടന്നില്ലേങ്കിലോ?”

“കരിനാക്കെടുത്തു വളക്കല്ലേ മുത്തേ... എന്റെ കഷ്ടപ്പെട്ട് നിനക്കറിയില്ല. പക്ഷെ എനിക്ക് പ്രതീക്ഷയുണ്ട്. നമ്മുടെ നീളം സാമാനം കണ്ടപ്പോ തൊട്ട് അന്ന വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടാവും ഫൈസലിന്റെ അടുത്തുനൂ ഇനി ലോട്ടറി എടുക്കണ്ടാന്ന്. ആ, എല്ലാം വരുന്ന വഴിക്ക് കാണാം. ഇല്ലേൽ വേറെ വഴി നോക്കാം. എന്താണെങ്കിലും എന്താ? എനിക്കും സുഖം, അവൾക്കും സുഖം.” ജിത്തു അന്നയിരിക്കുന്ന ബെഞ്ചിലേക്ക് നോട്ടമെറിഞ്ഞു. അന്നയും പുജയും ശ്രുതിയും അവനെ ഒളിഞ്ഞു നോക്കി ചിരിച്ചു.

“മൈരേ... കേട്ടിട്ട് കൊതിയായിട്ട് വയ്യ. പേടിച്ചിട്ടാ. ഇല്ലേൽ ഞാനും ഒരു കൈ നോക്കിയേനെ.”

“സാറിനുള്ളത് ഞാൻ ഒപ്പിച്ചു തരുന്നുണ്ട്. കൂടുതൽ വാചകമടിച്ചു ഒന്നും കൂളമാക്കണ്ടിരുന്നാ മതി.”

“ശെരി കാമദേവാ... ഉത്തരവ് പോലെ.”

കോകിലയുടെ ക്ലാസ്സിൽ അവൻ മുഴു പഠിപ്പിയെ പോലെ അഭിനയിച്ചു. എന്നാൽ അവളുടെ സാന്നിധ്യം അവനെ ഒന്നിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. എന്നാൽ അവൾ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ ക്ലാസ്സ് എടുക്കുന്നത് ജിത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ സംശയങ്ങൾ ജനിപ്പിച്ചു. ഹേയ്, അങ്ങനെ ഒരു തോന്നലിൽ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതെങ്ങനെ? എന്നാൽ അവന്റെ സംശയങ്ങൾക്ക് അടിവരയിട്ട് കൊണ്ട്, ക്ലാസ്സെടുത്തു കഴിഞ്ഞ് അവൾ ജിത്തിനെയോ അവൻ കൊണ്ടുവച്ച പുവിനെയോ ശ്രദ്ധിക്കാത്ത പോലെ ധൃതിയിൽ ക്ലാസ് വിട്ടു പോയി.

വൈകിട്ട് സ്കൂൾ വിട്ട് സോണിയോട് യാത്ര പറഞ്ഞ് അവനോടേണ്ടി വന്നു, വേഗത്തിൽ നടന്നു നീങ്ങിയ കോകിലയോടൊപ്പമെത്താൻ. വിദ്യാ മിസ്സ് അവളുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു എന്നത് ജിത്തിൻ ഗൗനിച്ചില്ല.

“എന്താ മിസ്സെ, ഇന്ന് ധൃതിയിലാണല്ലോ?”

“ആ, ജിത്തു ഇന്ന് ഒരിടം വരെ പോകാനുണ്ട്. അതു കഴിഞ്ഞ് ഹോസ്റ്റലിൽ ചെല്ലാൻ ലേറ്റ് ആവും. ഞങ്ങള് നടക്കട്ടെ, നീ ചെല്ല്.” വിദ്യാ മിസ്സ് മറുപടി കൊടുത്തു.

അവൻ നടത്തത്തിന്റെ വേഗം കുറച്ചു. പതിയെ നടന്ന് നടന്ന് അവൻ നിശ്ചലനായി നിന്നു. വിദ്യയും കോകിലയും പുറത്തെ കവാടത്തിലൂടെ ധൃതിയിൽ നടന്നു നീങ്ങുന്നത് അവൻ നോക്കി നിന്നു. ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞു പോവുന്ന മാറ്റ് കുട്ടികൾ അവന്റെ കണ്ണിൽ പെട്ടതേയില്ല. ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ അവൻ തനിച്ചായത് പോലെ തോന്നി. അവൻ നിർവീകരനായി മുൻപോട്ട് നടന്നു. തന്റെ മനസ്സിലുള്ളത് പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ എന്തോ ഒന്നായി കണ്ട് വിദ്യാ മിസ്സ് തന്നെ വിലക്കിയത് അവൻ മനസ്സിലാവും. അവൾ തനിക്ക് പ്രതീക്ഷകൾ നൽകിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ കോകില.... അവൾ തന്നെ ഗൗനിച്ചില്ലെങ്കിലും, മിണ്ടിയില്ലെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ തന്നെ ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്, ബുദ്ധി വിദ്യയുടെ ആണെങ്കിലും, അതിന് കൂട്ട് നിന്നത്, തന്റെ അവസാന പ്രതീക്ഷയും മനസ്സിൽ പടംതിരി കത്തി അണയാനൊരുങ്ങുന്നത്

അവനറിഞ്ഞു. ഉള്ളിൽ നിന്നും ഉയർന്നു വന്ന ഏങ്ങൽ പുറത്തുവരാതിരിക്കാൻ അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു.

ഈ പുറകെ നടപ്പും കൊഞ്ചലും ഒക്കെ നിർത്താമെന്ന് കരുതിയതാണ് ജിത്തു. വെറുതെ ഉള്ള സമയം കളയാൻ. പക്ഷെ, വേറെന്തു ചെയ്യണം എന്നവന് അറിയില്ലായിരുന്നു. ടീച്ചർമാരാണെങ്കിലും രണ്ടു പെണ്ണുങ്ങളുടെ മുൻപിൽ വെറും ഊളയായത് പോലെ. അവൻ പുറത്തെത്തി സൈക്കിളിൽ കയാറാണൊരുങ്ങി. അപ്പോൾ പിന്നിൽ നിന്ന് ഒരു വിളി.

“ജിതിൻ...”

ഓഹ്... ഇനിയാരാ? നോക്കുമ്പോൾ മേഴ്സിയാണ്. അവൾ സ്കൂൾ ബാഗും തൂക്കി അവന്റെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു. ജിതിൻ അവളെ ഒന്നടിമുടി നോക്കി. കഴുത്തറ്റം വരെ വെട്ടിയിട്ടിരിക്കയാണെങ്കിലും നല്ല ഉള്ളുള്ള ചെമ്പൻ മുടി. മുഖത്തേക്ക് വീഴുന്ന മുടി അവൾ ഇടക്കിടെ ചെവിക്ക് പുറകിലേക്ക് മാടിയൊതുക്കുന്നുണ്ട്. വട്ടക്കണ്ണടക്കുള്ളിൽ കരിയെഴുതാത്ത കണ്ണുകളെങ്കിലും അവ നീണ്ടതും ആകർഷണീയവുമായിരുന്നു. പരന്ന മൂക്കും, ഇളം റോസ് നിറത്തിൽ, വരച്ചു വെച്ചത് പോലുള്ള ചുണ്ടും. അത്യാവശ്യം കനമുള്ള ബാഗിന്റെ വള്ളികൾ അവളുടെ തോളിൽ അമർന്നിരുന്ന് അവളുടെ നെഞ്ചിലെ മുഴുപ്പ് എടുത്തു കാണിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെയുണിഫോമം ഷർട്ടിന്റെ നെഞ്ചിലെ ബട്ടൺ ഇപ്പൊ പൊട്ടും എന്ന രീതിയിൽ ഇറുകി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ വിടവിലൂടെ അവൾ അകത്തിട്ടിരിക്കുന്ന വെളുത്ത ഷെമ്മിയുടെ ദൃശ്യം വെളിവായിരുന്നു. എന്തൊരു മുഴുപ്പാണ് അവളുടെ മൂലകൾക്ക്, മുഴുത്ത് ഉരുണ്ട് രണ്ട് ഇളം ചെന്തെങ്ങിൻ കരിക്കുകൾ പോലെ മുനിലേക്ക് തള്ളി നിൽക്കുകയാണ് അവ. അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കണം എന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവനതിന് നന്നേ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വന്നു. ഇറക്കം കുറഞ്ഞ പാവട താഴെ അവളുടെ കൊഴുത്ത മുട്ടുകൾ രണ്ടും വെളിവാക്കി അവന്റെ കണ്ണിന് വിരുന്നൊരുക്കി.

“ആഹ്, എന്താ മേഴ്സി?”

“ജിതിൻ, എനിക്ക്... എനിക്ക് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ടായിരുന്നു.”

“പറഞ്ഞൊളു മേഴ്സി.” ജിതിൻ ചെറിയ ഗൗരവ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“നമുക്ക് നടന്ന് സംസാരിക്കാം?”

“എങ്ങോട്ട് നടക്കാൻ? താൻ സ്കൂൾ ബസ്സിലല്ലേ പോകുന്നത്?”

“ഇന്ന് ഞാൻ പ്രൈവറ്റ് ബസ്സിലാ പോണം. പ്ലീസ് എന്റെ കൂടെ ബസ്സോപ്പ് വരെ ഒന്നു വരോ?”

“സോറി, അങ്ങോട്ട് ഞാനില്ല മേഴ്സി.” കോകിലയും വിദ്യയും നടന്നു പോയ ദിക്കിലേക്ക് നോക്കി ജിതിൻ പറഞ്ഞു.

“പകുതി വഴി വരെയെങ്കിലും വാ... പ്ലീസ്, ഒരത്യാവശ്യ കാര്യത്തിനാ.”

എന്തു കുരിശായാലും ഇന്നത്തോടെ പറഞ്ഞു തീർക്കാം എന്ന് കരുതി അവൻ മനസ്സിലാ മനസ്സോടെ സമ്മതം മൂളി. കുറച്ചു നേരം കൂടെ നടന്നിട്ടും മേഴ്സി ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. ജിതിനും ആകെ മടുപ്പായി. പാതിവഴിയെത്തിയപ്പോൾ അവൻ അവളെ പിടിച്ചു നിർത്തി.

“കുറേ നേരമായല്ലോ മേഴ്സി, എന്താ പറയാനുള്ളത് എന്ന് വെച്ചാ പറയൂ.”

“ജിതിൻ, എനിക്ക്... എനിക്കെങ്ങനെയാ നിന്നോട് പറയണ്ടെന്ന് അറിയില്ല. ആക്ഷ്ചലി...”മേഴ്സി നിന്ന് പരുങ്ങി.

“മേഴ്സി, താൻ എന്താ പറഞ്ഞു വരുണേന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. പക്ഷെ, അതു വേണോ? താൻ നല്ലോണം ഒന്നാലോചിക്ക്.”

“ജിതിന് ഞാൻ പറയാൻ വന്നത് മനസ്സിലായെന്നോ? അതെങ്ങനെ?”

“പിന്നെ, തന്റെ ഈ വെപ്രാളോം വാല് മുറിഞ്ഞുള്ള നിൽപ്പും കണ്ടാൽ അറിയില്ലേ? താൻ ഒന്നാലോചിക്ക്, ഈ പഠിപ്പ് കഴിഞ്ഞാൽ ഞാനും താനും തമ്മിൽ കാണുമെന്ന് പോലും തോന്നുന്നില്ല. മാത്രവുമല്ല, നമ്മുടെ വീട്ടുകാർ ഇതിനൊക്കെ സമ്മതിക്കും എന്നാണോ വിചാരിക്കുന്നു?” അവളുടെ മുലക്കുടങ്ങളുടെ തലയെടുപ്പ് ആസ്വദിച്ചു കൊണ്ടവൻ ചോദിച്ചു.

“ജിതിൻ എന്താ പറഞ്ഞു വരുണേ?” മേഴ്സി ചോദ്യഭാവത്തിൽ അവനെ നോക്കി.

“തനിക്ക്... തനിക്കെന്നെ ഇഷ്ടമാണെന്ന് പറയാൻ വന്നതല്ലേ?”

മേഴ്സിക്ക് ചിരി വന്നു. അവൾ അത് പുറത്തു കാണിച്ചില്ലെങ്കിലും ജിതിന് അത് മനസ്സിലായി.

“ജിതിൻ... യു ആർ മിസ്സിക്കെൺ. ഞാനങ്ങനെ ഒരു സീരിയസ് റിലേഷൻഷിപ്പിന് ഒന്നും റെഡിയല്ല. എന്ന് വെച്ച് തന്നെ കാണാൻ കൊള്ളില്ലാഞ്ഞിട്ടൊന്നും അല്ല. യു ആർ ഹാൻസം. പക്ഷെ, ഞാൻ പറയാൻ വന്നത് അതല്ല.”

ജിതിൻ, ഇട്ട ഷെഡ്ഡിയിൽ മലവിസർജനം നടത്തിയ പോലെ ഇളിഭ്യനായി നിന്നു. എങ്കിലും ജന്മനാ കിട്ടിയ കള്ളലക്ഷണം കൊണ്ട് അവനത് വിദഗ്ദ്ധമായി മറച്ചു.

“എന്നാൽ താൻ പറയാനുള്ളത് വേഗം പറ കൊച്ചേ...”സ്കൂൾ വിട്ട് പോകുന്ന പിള്ളേർഅവരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി അവൻ ചമ്മൽ ഒളിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“അത്..., അത് ജിതിൻ.... “മേഴ്സി നിന്ന് പരുങ്ങി. “അതിപ്പോ പറയാൻ പറ്റില്ല. അതിനുള്ള സാഹചര്യമില്ല. താൻ ഒരു കാര്യം ചെയ്യാ?”

ജിതിൻ ചോദ്യഭാവത്തിൽ അവളെ നോക്കി.

“ഈ വരുന്ന ഞായറാഴ്ച വീട്ടിലേക്ക് വരോ? ഞാൻ അപ്പോ പറയാം.”

അതെന്താണാവോ വീട്ടിൽ വെച്ചു മാത്രം പറയാനുള്ള കാര്യം? ജിതിന് സംശയമായി.

“തന്റെ വീട്ടിലേക്കോ? താൻ എന്റെ ബാച്ചിൽ പോലുമല്ല പഠിക്കുന്നെ. തന്റെ വീടെവിടാണെന്ന് പോലും എനിക്കറിയില്ല.”

“പള്ളിക്കവല സ്റ്റോപ്പിൽ ഒരു കപ്പേജയില്ലേ? അവിടുന്ന് റൈറ്റ് എടുത്തിട്ട് നേരെ വരുമ്പോ ഒരു കനാല് കാണും. അതിന്റെ പാലം കയറി ഇറങ്ങി ലെഫ്റ്റില് ആദ്യത്തെ വീട്.”

“ഇവിടുന്ന് ഒരു രണ്ടു കിലോമീറ്റർ ദൂരം വരുമല്ലോ? എന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും വരുവാനെങ്കിൽ ഒരു മൂന്ന് മൂന്നര കിലോമീറ്റർ കാണും.” ജിതിൻ മടിച്ചു നിന്നു.

“സൈക്കിളില് വരണ്ട, ഓട്ടോക്ക് വന്നോ. പൈസ ഞാൻ കൊടുത്തോളാം.”

“ഹേയ്... അതൊന്നും വേണ്ട. ഞാൻ സൈക്കിളിൽ വന്നോളാം.”

“വേറൊന്നും വിചാരിക്കല്ലേ, ഒരു എമർജൻസി ആണ്. അതോണ്ടാ. പ്ലീസ്...”

“വരാന്ന് പറഞ്ഞില്ലേ മേഴ്സിക്ക്ൊച്ചേ, താൻ ചെല്ലൂ. ഇല്ലേൽ ബസ്സ് പോവും.”

“ഓ, ഞാനത് വിട്ട് പോയി. എന്നാ ഓക്കെ, ഞാൻ പോട്ടെ, ബൈ...”

അവൾ റ്റാറ്റാ കാണിച്ച് ബാഗിന്റെ വള്ളിയിൽ മുറുക്കിപ്പിടിച്ച് ഓടിപ്പോയി. ജിതിൻ അവളുടെ കൊഴുത്ത പിൻകാലുകളുടെ ഭംഗി നോക്കി ഒരു നിമിഷം നിന്നു. ഒരു പെണ്ണ് വന്ന് വീട്ടിലേക്ക് വരാമോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഒരു ആണൊരുത്തൻ എങ്ങിനെയൊ വരില്ലാന്ന് പറയുന്നേ? കുറച്ചു മാറി ബസ്റ്റോപ്പിൽ കോകിലയും വിദ്യയും അവരെ നോക്കി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മേഴ്സി ബസ്റ്റോപ്പിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവർ അവളോട് ജിതിനേ നോക്കി എന്തോ സംസാരിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. കോകില പെട്ടെന്ന് സംസാരം നിർത്തി മാറി നിന്നു. വിദ്യ മിസ്സ് അവനെ തന്നെ നോക്കി നിന്നു. ആ ദൂരത്തു നിന്നും അവരുടെ മുഖഭാവം വായിച്ചെടുക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. അവൻ കൂടുതലൊന്നും ആലോചിക്കാതെ അവിടെ നിന്നും തിരിച്ചു നടന്നു. വീട്ടിൽ, തന്റെ സ്റ്റഡി ടേബിളിൽ ഇരുന്ന് അവൻ ഓരോ പാവു പുസ്തകങ്ങളും എടുത്ത് മറിച്ചു നോക്കി. പണ്ട് പഠിച്ചു മറന്ന പാഠങ്ങൾ വീണ്ടും കണ്ടപ്പോൾ അവൻ ഉറക്കം വന്നു. എന്തോ കോകിലയെപ്പറ്റിയോ അന്ന് നടന്ന സംഭവങ്ങളോ അവന്റെ മനസ്സിൽ വന്നില്ല. മൊത്തത്തിൽ ഒരു ശൂന്യത. ഒരുപാട് ഏകാന്തത കൂടി വന്നപ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സിൽ മേഴ്സി കടന്നു വന്നു.

അവളുടെ വെണ്ണക്കാലുകളും വിരിഞ്ഞ പിൻഭാഗവും എല്ലാറ്റിനുമുപരി അവളുടെ മാറു നിറഞ്ഞ മുഴുത്ത മുലഗോളങ്ങളും ഓർത്തവൻ ട്രൗസറിന് മേലേക്കുടി കുണ്ണ തഴുകി. എണീറ്റ് ചെന്ന് വാതിൽ കുറ്റിയിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ഉറപ്പു വരുത്തി നിക്കറുരി കിടക്കയിലേക്ക് വീണു. കണ്ണടച്ചു കിടന്ന് അവൻ മേഴ്സിയെ തന്റടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു.

“ജിതിൻ... നിന്റെ സാധനത്തിന് എന്ത് മുഴുപ്പാ, എന്റെ മുല കാണണ്ടേ നിനക്ക്? നീ കണ്ടോ... ദാ...” മേഴ്സി യൂണിഫോമിന്റെ ബട്ടൻ ഓരോന്നായി അഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. ബ്രായുടെ മറയില്ലാതെ അവളുടെ മുലക്കുടങ്ങൾ വെളിയിലേക്ക് ചാടി. ബ്രൗൺ നിറത്തിലുള്ള മുലത്തെട്ട് എഴുന്നു നിൽക്കുന്നു. ജിതിൻ കുണ്ണ നീട്ടി തൊലിച്ചു.

“വാ... വന്ന് ചപ്പിത്താ ജിത്തു...” മേഴ്സി മുല രണ്ടും കൂട്ടിപിടിച്ചു തെരിച്ചു.

“ചപ്പിത്തരാം മേഴ്സിക്ക്ൊച്ചേ... വായിലോട്ട് വച്ചു താ... ഹാ...” ജിതിൻ ആഞ്ഞു കുലുക്കി.

“ജിത്തു... എനിക്കും... “ഇടക്ക് ക്ലാസ് ലീഡർ അന്ന അവന്റെ സ്വപ്നത്തിലേക്ക് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു. സ്കൂൾ യൂണിഫോമിൽ അവൾ മൂലയും തുറന്നിട്ട് മേഴ്സിയുടെ അടുത്തു വന്ന് അവന്റെ ഉണ്ടസഞ്ചികളെ തലോലിക്കാൻ തുടങ്ങി. മേഴ്സി അവന്റെ കുണ്ണ പിടിച്ചു കൂലുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇടക്ക് മേഴ്സിയും അന്നയും മുഖത്തോട് മുഖം നോക്കി ചിരിച്ചു. പിന്നെ രണ്ടു പേരും മുഖം അടുപ്പിച്ച് പരസ്പരം ചുണ്ടുകൾ ചപ്പാൻ തുടങ്ങി. അന്നയുടെ ചെഞ്ചുണ്ടുകൾ മേഴ്സി തന്റെ റോസാ ദളങ്ങൾ പോലുള്ള ചുണ്ടുകളാൽ ഒപ്പിയെടുത്തു. അന്ന മേഴ്സിയുടെ വായിലേക്ക് അവളുടെ നാവ് തള്ളിയിറക്കി. മേഴ്സി അന്നയുടെ നാവ് സ്വാദോടെ ഊമ്പാൻ തുടങ്ങി. അവളുമാരുടെ തമ്മിൽ കൂട്ടിയുരയുന്ന വലിയ മൂലകൾ ജിതിൻ കയ്യെത്തിച്ചു ഞെക്കിപ്പിഴിയാൻ തുടങ്ങി. മേഴ്സി എഴുന്നേറ്റ് ചെന്ന് ജിതിന്റെ മുഖത്തു കവച്ചിരുന്നു. മുഖത്തമരുന്ന തേനുറുന്ന വഴുത്ത അപ്പം ജിതിൻ വാ തുറന്ന് ഭക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“അന്നമോളെ, കുണ്ണേല് കയറിയിരുന്ന് പൊതിക്കെടി...” ജിതിൻ കണ്ണടച്ച് പിറുപിറുത്തു. അവന്റെ കുണ്ണയുടെ ആഗ്രഭാഗം നീരൊഴുക്കി തൊലിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചു പ്ലക് പ്ലക് ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങി. അന്ന അവന്റെ അരക്കെട്ടിൽ കവച്ചിരുന്ന് അവന്റെ കുണ്ണ പിടിച്ചു പൂറ്റിലേക്ക് മെല്ലെയിറക്കാൻ തുടങ്ങി. “അഹ്...” അവൾ ഞരങ്ങി.

“അടിച്ചു താ ജിത്തു... അടിച്ചു താ...” അവൾ ഉയർന്നു താഴാൻ തുടങ്ങി. ജിതിൻ കുണ്ണമേലുള്ള പിടി മുറുകി ആഞ്ഞു തൊലിച്ചു.

“അടിച്ചു തരാടി... ഇന്നാ പിടിച്ചോ... ഇപ്പൊ വരും...അഹ്...”

ജിതിന്റെ കുണ്ണപ്പാൽ നീട്ടിത്തെറിച്ചു. പത്തു സെക്കൻഡോളം നിർത്താതെ സ്ഖലിച്ച കുണ്ണയിൽ നിന്ന് പാൽ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ വീണ് ഒഴുകിയിറങ്ങി. കുറച്ചു നേരം കിടന്ന് കിതപ്പടക്കി അവൻ എണീറ്റ് ബാത്റൂമിൽ പോയി മേല് കഴുകി തിരിച്ചു വന്നു. പക്ഷെ മേഴ്സിയെ ആലോചിച്ചു വാണം വിട്ടതിൽ അവന് കുറ്റബോധം തോന്നി. ശ്ല, അവളൊരു പാവം കൊച്ചായിരുന്നു. അവളെയോർത്തു താൻ..., ആ എന്തായാലും വിട്ടത് വിട്ടു. അവൻ മനസ്സിനെ പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചു കിടന്നുറങ്ങി.

അടുത്ത ദിവസം... ക്ലാസ്സിൽ സോണിക്ക് ഇരിപ്പുറക്കുന്നില്ല. ഒരുപാട് ചിന്തിച്ചു കൂട്ടുന്ന തരമായത് കൊണ്ട് അവന് ആകെ ഒരു വെപ്രാളം. റീനാ മിസ്സ് ക്ലാസ്സെടുക്കുന്നുണ്ട്.

“അളിയാ, ഫൈസൽ ഇന്നും വന്നിട്ടില്ലല്ലോ, പണി പാളുമോ? എനിക്ക് പേടിയാവുന്നുണ്ട്.” ഫൈസലിന്റെ അഭാവം സോണിയെ പേടിപ്പിച്ചത് പോലെ.

“നീ ബേജാറാവായെ സോണി, എന്തേലും പ്രശ്നമുണ്ടായത് എന്റെ പേരിലല്ലേ വരു? നീ പേടിക്കണ്ട.”

“അതെന്താ മച്ചമ്പി അങ്ങനെ പറയണേ, നിനക്ക് ഒരു പ്രശ്നം എന്നു വെച്ചാ, അതെന്തെയും കൂടി പ്രശ്നമല്ലേ? പോരാത്തതിന് നീ എന്തേലും കൃഴപ്പം ഉണ്ടാക്കിയാൽ എല്ലാരും എന്റെ പേരും കൂട്ടിയാ പറയാറ്. പ്രത്യേകിച്ചു അംബിക ആന്റി.”

“മോന്റെ കയ്യിലിരിപ്പ് അത്ര നല്ലതാണല്ലോ? അപ്പൊ പിന്നെ നിന്റെ പേര് വരാതെ എങ്ങനാ? അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഒറ്റക്കായിപ്പോവുല്ലേ?”

“ഉവ്വ. പിന്നെ, ഇന്നലെ മേഴ്സിയായിട്ടു നിന്ന് സൊള്ളുന്നത് കണ്ടല്ലോ? എന്തായിരുന്നു പരുപാടി?”

“അത്... അത് നീ വിചാരിച്ചത് പോലൊന്നുവല്ല മുത്തേ. അവൾക്ക് വേറെനോ അത്യാവശ്യം.”

“എന്തത്യാവശ്യം?”

“അറിയില്ല. ഇപ്പൊ പറയാൻ പറ്റില്ല, വരുന്ന ഞായർ അവളുടെ വീട്ടിലേക്ക് ചെല്ലാൻ മാത്രം പറഞ്ഞു.”

“സയൻസ് ബാച്ചിലുള്ള നിന്നെക്കൊണ്ട്, കോമേഴ്സിലുള്ള അവൾക്ക് എന്ത് അത്യാവശ്യം ആണെന്നാണ് എനിക്ക് മനസ്സിലാവതെ. അങ്ങനെ വീട്ടിൽ പോയുള്ള അത്യാവശ്യത്തിന് നിങ്ങൾ തമ്മിൽ അത്ര അടുത്ത പരിചയം ഒന്നുമല്ലല്ലോ?”

“എടാ നിന്നോടല്ലേ പുല്ലേ അറിയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞേ, എന്തായാലും നമ്മൾ വിചാരിച്ചതോന്നും അല്ല. ഞാൻ ചോദിച്ചു”

“നീയെന്ത് ചോദിച്ചു? അവൾക്ക് നിന്നെ ഇഷ്ടമാണോ?”

“ആം... വെറുതെ പോയി ഊളയായി. നീ കാരണമാ.”

“ഞാനെന്തു ചെയ്തു? ഹല്ലേ, ഇത് നല്ല കുത്ത്. ഞാൻ ഒരു സാധ്യത പറഞ്ഞെന്നല്ലേ ഉള്ളു? നിന്നോട് ചാടിക്കയറി ചോദിക്കാൻ ആരാ പറഞ്ഞത്?”

“നിന്റപ്പൻ. പോ മൈരേ.”

“അപ്പന് വിളിച്ച് കളിക്കുന്നോ മൈരേ...” രണ്ടു പേരും ഇടിയായി.

“ജിത്തു, സോണി, ഗെറ്റ് അപ്പ്.” റീന മിസ്സ് രണ്ടിനെയും പൊക്കി. അവർ ഇടി മതിയാക്കി എണീറ്റു. “ഔട്ട്...”

രണ്ടു പേരും പുറത്തേക്കിറങ്ങി. കുറച്ചു നേരം മിണ്ടാതെ നിന്ന് ഒടുക്കം പരസ്പരം നോക്കി അമർത്തിച്ചിരിച്ചു.

ഉച്ചസമയത്ത് ഭക്ഷണം കഴിച്ച് രണ്ടുപേരും കൈ കഴുകി വന്നപ്പോൾ ക്ലാസ്സ്മൂമിൽ അന്ന മാത്രം. അവൾ ഡെസ്കിൽ തല വച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ‘വയറുവേദന’ കാരണമായിരിക്കും എന്ന് കരുതി അവർ മൈൻഡ് ചെയ്തില്ല. പക്ഷെ ജിതിന് എന്തോ വശപ്പിശക് തോന്നി. അവൾ കരയുന്നത് പോലെ. ഇനി തോന്നൽ മാത്രമാണോ? സംശയനിവാരണം നടത്താൻ അവൻ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു.

“അന്ന... ആർ യു ഒക്കെ?”

അന്ന തലയുയർത്തി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ കരഞ്ഞു കലങ്ങി കണ്ണിൽ മഷി പടർന്നിരുന്നു. അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ വിതുമ്പി വിറക്കുകയാണ്.

“ഹേയ്...എന്താ അന്ന? എന്തു പറ്റി? വൈ ആർ യു ക്രയിങ്?” വീണ്ടും തല താഴ്ത്താൻ തുടങ്ങിയ അന്നയുടെ താടി പിടിച്ചുയർത്തി അവളുടെ മുടിയിൽ തലോടിക്കൊണ്ടു ജിത്തു ചോദിച്ചു. അത് കണ്ട് അങ്ങോട്ടേക്ക് വരാൻ ഒരുങ്ങിയ സോണിയെ അവൻ നില്പ് എന്ന് കൈ കൊണ്ട് കാണിച്ചു.

“ജിത്തു, ഞാൻ കുറച്ചു നേരം ഒറ്റക്കിരിക്കട്ടെ.”

“ഹേയ്, തനിക്കെന്തു പറ്റിയെടോ? താൻ ഇങ്ങനൊന്നും അല്ലായിരുന്നല്ലോ?”

“ഇപ്പൊ എനിക്ക് ഇങ്ങനെ ചെയ്യാനല്ലാതെ വേറൊന്നും തോന്നുന്നില്ല ജിത്തു.”

“ഇങ്ങനെ കരയാൻ മാത്രം എന്തു പറ്റി അന്ന? നീയെന്നോട് പറ. വെറുതെ ഇരുന്ന് ഇങ്ങനെ കരയാൻ ഒന്നും ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല. നിനക്കെന്ത് തോന്നിയാലും ശെരി, ഇല്ലേലും ശെരി.”

“കിരണും ആയിട്ട് വഴക്കിട്ടു.”

“നമ്മുടെ ബാച്ചിലെ കിരാണോ? അവനായിട്ട് എന്ത് വഴക്ക്? എന്താ ഉണ്ടായേ?”

“അത്... “ അവൾ സോണി ഇരിക്കുന്നിടത്തേക്ക് ഒന്നെത്തി നോക്കി.

“അവൻ അവിടിരുന്നോട്ടെ. നമ്മൾ പറയുന്നത് അവൻ കേൾക്കില്ല. നീ പറ.”

“അവൻ ഇന്ന് എന്നെ കയറിപ്പിടിച്ചു ജിത്തു.”

“ആ മൈരൻ എന്ത് ചെയ്തെന്ന്???” ജിതിന്റെ ഉപ്പുറ്റി മുതൽ വിറഞ്ഞു കയറി.

“പൂജക്ക് ഇന്ന് പീരിയഡ്സാ. കിരൺ അവളെ ഇന്ന് ലൈബ്രറിയിലേക്ക് വിളിച്ചപ്പോ അവൾ വരില്ലാന്ന് പറഞ്ഞു. ലൈബ്രറിയിൽ അവൻ കാത്തു നിൽക്കും, ചെന്നില്ലെങ്കിൽ സ്കൂൾ മൊത്തം പറഞ്ഞു നാറ്റിക്കും എന്നവൻ പറഞ്ഞു ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. അവൾ എന്റടുക്കൽ വന്ന് കരഞ്ഞു നടന്നതെല്ലാം പറഞ്ഞു. ഞാൻ അവളോ കൂട്ടി ചോദിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ അവളെ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട, നിന്നെയായാലും മതി എന്ന് പറഞ്ഞത്.... അവൻ... എന്നെ....” അവൾ വിതുമ്പിക്കരഞ്ഞു.

ജിതിൻ മുഷ്ഠി ചുരുട്ടി കണ്ണടച്ചു നിന്നു. അടിവയറ്റിൽ നിന്നും തുടങ്ങിയ കലിപ്പ് തോണ്ടക്കുഴി വരെയെത്തിയപ്പോൾ അവൻ ഒന്ന് ശ്വാസം അകത്തേക്കെടുത്ത് പുറത്തേക്ക് ഊതി വിട്ടു. കയ്യിന്റെ വിറയൽ മാറിയില്ലെങ്കിലും ചക്കിന്റെ പെടപ്പ് കുറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും തലയിലെ പെരുപ്പ് ഒന്നടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ കണ്ണു തുറന്ന് അന്നയെ നോക്കി. അവൻ തല കുനിച്ച അന്നയുടെ കാതിൽ സ്വരം താഴ്ത്തി പറഞ്ഞു.

“പെണ്ണേ.... നീ എന്റെ ഗേൾഫ്രണ്ട് ഒന്നുമല്ല. നമ്മള് തമ്മിൽ ഒരു ജാക്കി ബന്ധം മാത്രമേ ഉള്ളൂ.”

“ജിതിൻ...” അന്നയുടെ തൊണ്ടയിടറി.

“പക്ഷെ...” അവൻ രണ്ടു കയ്യും പാന്റിന്റെ പോക്കറ്റിൽ ഇട്ട് നിവർന്നു നിന്നു.

“പക്ഷെ, നീ എന്റെ പെണ്ണാണെന്നു പറയാൻ നീ എന്റെ കാമുകി ആവണമെന്നില്ല.”

അന്ന നിറഞ്ഞു തുളുമ്പിയ കണ്ണുകളോടെ ഒന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ അവനെ നോക്കി.

“അന്ന മോളെ... ഇന്നലെ മുതൽ നീ എന്റെ പെണ്ണാ. നിന്നെ ഒരുത്തൻ ഇനി നോക്കണമെങ്കിൽ എന്റെ സമ്മതം വേണം.”

“നീ വഴക്കിനൊന്നും പോവല്ലേ ജിത്തു...” ഇത് വിട്ടേറ്റ്. പ്ലീസ്.”

“ ഒരു പെണ്ണിന്റെ ഇഷ്ടമില്ലാതെ അവളെ തൊടുന്നവൻ പുഴുവാണെന്ന് പെണ്ണേ. ഈ പുഴുശല്യം എങ്ങനെ തീർക്കണം എന്ന് എനിക്കറിയാം. നീ ധൈര്യമായിരി.” അവൻ അവളുടെ കവിളിൽ ഒന്ന് നുള്ളി.

അവൾ അവനെ ആധിയോടെ നോക്കിയിരിക്കുമ്പോഴേക്കും അവൻ സോണിയെയും വിളിച്ച് പുറത്തേക്കിറങ്ങിയിരുന്നു. അപ്പോഴും പോക്കറ്റിലിരുന്ന അവന്റെ മുഷ്ടി ചുരുണ്ടു തന്നെയിരുന്നു.

ക്ലാസ്സെടുക്കുന്നതിന് ഇടയിലും ജിതിൻ ബുക്കും തുറന്ന് വെച്ച് തല കുമ്പിട്ട് ഇറക്കുന്നത് കണ്ട് കോകിലക്ക് തെല്ല് ഊർഷ്യ തോന്നി. അവൻ വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ , പ്രത്യേകിച്ചു അവളുമായി നടന്ന സംഭവങ്ങൾ മനസ്സിൽ കൊണ്ടു നടന്ന് പഠിപ്പിൽ ഉഴപ്പുകയാണെന്നാണ് കോകിലയുടെ ഉള്ളിലെ അധ്യാപിക കരുതിയത്.

“ജിതിൻ, ആർ യു നോട്ട് ഹിയർ ഇൻ ദി ക്ലാസ്?”

കോകില വിളിച്ചു ചോദിച്ചത് കേട്ട് എല്ലാവരും അവനിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിച്ചു. എന്നിട്ടും അവൻ അനങ്ങിയില്ല.

“ജിതിൻ...” ഇത്തവണ കോകിലയുടെ ശബ്ദത്തിന് അല്പം കനം കൂടുതലായിരുന്നു. എന്നാൽ പെട്ടെന്ന് മുഖമുയർത്തിയ ജിതിന്റെ മുഖത്തെ ഭാവം കണ്ട് കോകില ഒന്ന് ഭയന്നു. ജിതിൻ പല്ലു കടിച്ച് എഴുന്നേറ്റ് ബെഞ്ച് കവച്ചിറങ്ങി ഒന്നും മിണ്ടാതെ പുറത്തേക്കിറങ്ങി നിന്നു. അവന്റെ പുതിയ ഭാവം കണ്ട് കോകില ഒന്ന് വിയർത്തു. അവൾ മുരടനക്കി പകുതി ക്ലാസ്സിന്റെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചു പറ്റി, ക്ലാസ് തുടർന്നു. സോണിയും അല്പം ഗൗരവത്തിലായിരുന്നു. അവന്റെ നോട്ടം അപ്പോൾ ഇതൊന്നും വക വെക്കാതെ നോട്ട് ബുക്കിൽ കോകിലയെപ്പറ്റി അശ്ലീലമെഴുതി, അവന്റെ തൊട്ട് മുന്നിലെ ബെഞ്ചിൽ ഇരുന്ന് ചിരിക്കുന്ന രണ്ടു പേരുടെ മേലായിരുന്നു. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത് എന്നറിയാവുന്നത് ജിതിനൊഴികെ ക്ലാസ്സിലെ രണ്ടു പേർക്ക് മാത്രമായിരുന്നു. ബെല്ലിന് ശേഷം ജിതിനെ ഒന്ന് ഉപദേശിക്കാൻ ഉറച്ച് കോകില അവന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു. ബെല്ല് കേട്ടിട്ടും അവൻ അവിടെത്തന്നെ പുറത്ത്, അനങ്ങാതെ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

“ജിത്തു, എന്താ ജിത്തു ഇത്, നീയെന്താ ഇങ്ങനെ, വൈകീട്ട് ഇറങ്ങുമ്പോ എന്റെ കൂടെ വാ, എനിക്ക് നിന്നോട് സംസാരിക്കാനുണ്ട്.”

ജിതിൻ ഒരു പുരികം ഉയർത്തി കോകിലയെ നോക്കി. അവന്റെ നോട്ടം കണ്ട് അവളുടെ ഉള്ളിലേക്ക് മുമ്പുണ്ടായ ആ ഭയം തിരിച്ചെത്തി.

“വൈകീട്ട്.... അയ്യോ മിസ്സെ, വൈകീട്ട് എനിക്ക് ഇച്ചിരി പണിയുണ്ടല്ലോ? വേറൊരു ദിവസം ആകട്ടെ.”

“പറ്റില്ല ജിത്തു, ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല. നിന്നെ വൈകീട്ട്...”

“മിസ്സെ.... “ജിത്തു കോകിലയുടെ മുഖത്തിനു നേരെ കൈപ്പത്തി ഉയർത്തികാട്ടി. “ക്ലാസ്സ് കഴിഞ്ഞില്ലേ? ചെല്ല ചെല്ല....”

അവന്റെ ചെയ്തിയിൽ കോകില ഒരു നിമിഷം അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് പകച്ചു നോക്കി നിന്നു. പിന്നെ പല്ലു കടിച്ചു പിടിച്ച് മുഖം വെട്ടിച്ച് നടന്നു പോയി. പിന്നാലെ ജിതിൻ തിരിച്ച് ക്ലാസ്സിൽ കയറി.

വൈകീട്ട്, സ്കൂളിന്റെ മൂന്നാം നിലയിൽ നിന്നും മുകളിലെ ടറസ്സിലേക്ക് കയറാനുള്ള പടിയിൽ, ടെറസ്സിലേക്കുള്ള അടച്ചു പൂട്ടിയിരിക്കുന്ന വാതിലിൽ ചാരി നിൽക്കുകയായിരുന്നു കിരൺ. അന്ന സ്കൂൾ കഴിഞ്ഞ് മീറ്റ് ചെയ്യാം എന്ന് പറഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് അവൻ കാത്തു നിൽക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഏതാണ്ട് മുക്കാൽ മണിക്കൂറായി. ഇതിലും കൂടുതൽ നിന്നാൽ, മറിയചേച്ചി സ്കൂളിന്റെ ഗ്രില്ലും പൂട്ടി വീട്ടിൽ പോവും. ആ, സാരമില്ല, സൻസൈഡ് വഴി പുറത്തിറങ്ങാൻ എളുപ്പമാണ്. പോരാത്തതിന് മൂവർ സംഘത്തിന്റെ സ്ഥിരം വിഹാര കേന്ദ്രമാണ് ആ ടെറസ്സ്. ഞായറാഴ്ചകളിലും ചില രാത്രികളിലും സ്കൂളിന്റെ പിന്നിലെ മതിലും ചാടി ഫൈസലും നിഖിലും കിരണും അല്ലറ ചില്ലറ വെള്ളമടിയും കഞ്ചാവടിയും നടത്തുന്നതിന് ആ സ്കൂൾ ടെറസ്സ് സാക്ഷിയായിട്ടുണ്ട്. അല്ലെങ്കിലും ഈ വക പരിപാടിക്കൊക്കെ സ്വന്തം സ്കൂളിനേക്കാൾ വലിയ സുരക്ഷിത സ്ഥലം വേറെയില്ല. ടെറസ്സിലേക്കുള്ള വാതിലിന്റെ പഴയ പൂട്ട് പൊളിച്ച് അവർ പുതിയ പൂട്ടിട്ട് പൂട്ടി താക്കോൽ ഫൈസലിന്റെ കയ്യിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന വിവരം സ്കൂളിലെ മറ്റാർക്കും അറിയില്ല.

ശ്ലോ, ഈ പുറി ഇതെവിടെ, ഇനിയിപ്പോ വല്ലു പരിപാടിക്കൊന്നും സമയം കിട്ടില്ലല്ലോ.... കിരൺ തല ചൊരിഞ്ഞ് താഴേക്ക് പോവാൻമാറുണ്ടി. അപ്പോൾ താഴെ നിന്ന് ആരോ പടി കയറി വരുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് അവൻ പെട്ടെന്ന് പതുങ്ങി നിന്നു. അന്ന വരുന്നുണ്ട്. അവൾ വന്നു കഴിയുമ്പോൾ അടിച്ച അവളുടെ അണ്ണാക്കിൽ കൊടുക്കാൻ തയ്യാറായി കിരൺ കുണ്ണ തിരുമ്മി. ശബ്ദം അടുത്തടുത്തു വന്നു. പടി കയറി വന്ന ആളുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ച് വലിച്ച് അടുപ്പിച്ചു നിർത്തി ഒരു ഫ്രെഞ്ചിന് വേണ്ടി അവൻ മുഖം അടുപ്പിച്ചു. പെട്ടെന്ന് കരണമടച്ച് ഒരടി കിട്ടിയപ്പോൾ അവൻ ഒന്ന് പകച്ചു. ചെവിയിൽ കൂടെ ഒരു മൂളൽ. കണ്ണുനീർ നക്ഷത്രങ്ങൾ കൃഷ്ണമണിയിലൂടെ അങ്ങിങ്ങായി ചലിച്ച് മുകളിലേക്ക് പോകുന്നു.

“മഞ്ഞ മഞ്ഞ ബൾബുകൾ... മിന്നി മിന്നി കത്തുമ്പോൾ.... ഈശ്വരൻമാരേ.... എന്നെ ഇപ്പോ പീഡിപ്പിച്ചേനെ കശ്മലൻ...” അടിച്ച കൈ കൂടത്തു കൊണ്ട് സോണി കിറി കോട്ടി. കിരണിന് വെളിവു വീഴാൻ രണ്ടു മിനിറ്റൊത്തു. കണ്ണു തിരുമ്മി വീഴാതിരിക്കാൻ പടിയുടെ

കൈവരിയിൽ പിടിച്ചു നേരെ നിന്ന കിരൺ സോണിയെ കണ്ട് അന്ധാളിച്ചു. ആ അന്ധാളിപ്പ് കോപമായി പരിണമിച്ചു.

“ടാ മൈരേ... നീ നീയെന്നെ തല്ലിയല്ലേ...”

‘റപ്പേ... പറഞ്ഞു തീരും മുൻപ് കൊടുത്തു സോണി ഒരടി കൂടി. സോണിയെ പോലെ ഒരുത്തന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് അങ്ങനെ ഒരു നീക്കം കിരൺ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. കിരണിന്റെ കരണം പുകഞ്ഞു പോയി. അവൻ പിന്നിലെ പടിയിലേക്ക് വേച്ചു വീണിരുന്നു പോയി. ഇവനിത്രയും ശക്തിയോ? കിരൺ കരണം തിരുമ്മി. എന്താണ് നടക്കുന്നത് എന്നറിയാതെ കിരൺ ഒന്ന് പേടിച്ചു.

“ഘ... മൈഴേ...” എഴുന്നേൽക്കാൻ മുട്ടിയിട്ടും കിരൺ അലറാൻ നോക്കി.

“ആ മതി മതി... അവിടെ നിൽക്കട്ടെ. കൂടുതൽ സംസാരിച്ചു കവിളത്ത് നീര് വയ്പ്പിക്കണ്ട. ബാക്കി നമ്മുടെ ചങ്ക് തരും.”

അപ്പോൾ പടിക്കെട്ടും നടന്നു ജിതിൻ അങ്ങോട്ട് കയറി വന്നു.

“ആഹാ... കളർ ആയിട്ടുണ്ടല്ലോ സോണി മോനെ? നിന്റടുത്തുന്ന് ഞാൻ ഇത്രേം പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. കൊള്ളാം.” ജിതിൻ സോണിയുടെ തോളിൽ തട്ടി അനുഭവമോദിച്ചു.

“എവിടെ കളര്? ഓ... ചോരക്കറെ. അതിപ്പോ കാണിച്ചു തരാം.” സോണി പിന്നെയും കൈ ഓങ്ങി.

“സോണി മോനേ... വേണ്ട. ചേട്ടൻ ചുമ്മാ പറഞ്ഞതാ. പോട്ടെ. വിട്ടു കള. എല്ലാം മായ്ച്ചു കള.” ജിതിൻ തലയിൽ കൈ വച്ചു.

“അപ്പോ നമുക്ക് കാര്യത്തിലേക്ക് കടക്കാം.” അവൻ പടിക്കെട്ടിൽ തളർന്നിരിക്കുന്ന കിരണിനെ നോക്കി. “നീയൊക്കെ ഇത്രയേ ഉള്ളോടാ? ഒരിടി താങ്ങാൻ പറ്റാത്ത നീയൊക്കെയോണോ പെണ്ണുങ്ങളെ തപ്പാൻ, സോറി ഭീഷണിപ്പെടുത്തി തപ്പാൻ നടക്കുന്ന വല്ല കുണ്ണ? ഏ..?”

“ഇവന്റെയൊക്കെ കുണ്ണ ചെത്തി ഉപ്പിലിടണം. പൂറി മോനെ...” സോണി കിരണിന്റെ മുഖം നോക്കി ഒരു ചവിട്ടു കൂടി കൊടുത്തു.

“ആ...” കിരൺ മുഖം പൊത്തി നിലവിളിച്ചു. “ഓടി വായോ... സമ്പടി ഹെല്പ്...”

“മിണ്ടരുത് മൈരേ.... കൊന്ന് കളേം...”ജിതിൻ കയ്യോങ്ങി ആക്രോശിച്ചു. “കുണ്ണേം തൂക്കി കൊണക്കാൻ വന്നപ്പോ നീ വിചാരിച്ചു കാണില്ല, നിന്നെക്കാളും അണ്ടിക്ക് ഉറപ്പുള്ള ആമ്പിള്ളേര് ഈ പരിസരത്തുണ്ടെന്നു.അല്ലേടാ കൂതി മൈരേ.” ജിതിൻ കിരണിന്റെ കോളറിൽ പിടിച്ചു കോഴിക്കുഞ്ഞിനെ തൂക്കുന്ന ലാഘവത്തിൽ അവനെ തൂക്കി.

“അളിയാ... ജിത്തു, നമ്മള് തമ്മിൽ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും ഇല്ലല്ലോ? പിന്നെന്തിനാ? എന്നെ ഒന്നും ചെയ്യല്ലേ ജിത്തു... അവനില്ലേ? നിഖിൽ? അവനാ... അവനാ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്യാൻ എന്നോട് പറഞ്ഞത്. അവൻ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞു പെരുപ്പിച്ചു വിട്ടിട്ടാ. അല്ലാതെ

ഞാനല്ല. നീ വിശ്വാസിക്കൂ അളിയാ. നിനക്ക് വേണമെങ്കിൽ ഞാൻ നിഖിലിനെ കൊണ്ടു വന്നു തരാം. അവനെയ നീ തല്ലണ്ടത്.”

“കൊണ്ടു വന്ന് തരാൻ അവനെന്താടാ അമ്പിളിമാമനോ? നീ അളിയാ എന്ന് വിളിച്ചു കളിക്കാൻ എന്റെ പെങ്ങളെ ഞാൻ നിനക്ക് കെട്ടിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ടോടാ പീലാട്ട മൈരേ? എന്നാലും നല്ല ബെസ്റ്റ് കൂട്ടുകാർ തന്നെടെയ്... എത്ര സിമ്പിളായിട്ടാ കൂട്ടുകാരനെ ഒറ്റുന്നത്. നിന്നെ ഉണ്ടാക്കിയതോ അതോ വല്ല തൂറിയപ്പോ കിട്ടിയതോ മൈരേ?” ജിതിൻ ഇത്തവണ കിരണിന്റെ ഇടത്തെ കവിളത്ത് നല്ലൊരേണ്ണം പൊട്ടിച്ചു. കിരണിന്റെ വായ കോടിപ്പോയി. കടവായിൽ നിന്ന് ചോര ഒലിപ്പിച്ച് കാൽ നിലത്തുറക്കാതെ വന്നപ്പോൾ കോളറിൽ വിടാതെ പിടിച്ചു കൊണ്ട് നിന്ന ജിതിന്റെ കയ്യിൽ തൂങ്ങി നിന്നു.

“നിന്നെ ഞങ്ങൾ എന്തിനാ തല്ലിയേ എന്നറിയോ?”

കിരണിന് മിണ്ടാൻ പോയിട്ട് വായനക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“പറഞ്ഞു തരാം. നീ വേണേൽ എഴുതി എടുത്തോ. എങ്ങാനും മറന്നു പോയാലെ, ഞങ്ങൾക്ക് ഇനിയും പണിയാവും.” ജിതിൻ കിരണിനെ ഭിത്തിയിൽ ചാരി നിർത്തി. കിരണിന്റെ മുഖം കൺവെട്ടത്ത് വന്നപ്പോൾ സോണിക്ക് പിന്നെയും കലി കയറി.

“ഈ മൈരനെ ഞാനിന്ന്... “ സോണി മുന്നോട്ടാഞ്ഞു. ജിതിൻ അവനെ പിടിച്ചു മാറ്റി.

“നില്ല് സോണി മോനെ... ചിൽ... അമൈദി. ഇനി അടിച്ചാൽ അവന് നടന്നു പോവാൻ ഞാൻ സഹായിക്കണ്ടി വരും. ഇല്ലെങ്കിൽ നീ സഹായിച്ചോ. എന്താ?” സോണി അല്പം അടങ്ങി.

“അപ്പോ, ബാക് റൂ ദ പോയിന്റ്. ഇവിടെ, ഈ സ്കൂളിൽ നിലവിൽ ഉള്ള ചില ആചാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ മൂന്നു പേർക്ക് മാത്രം ബാധകമുള്ള ചില ആചാരങ്ങൾ. ഉദാഹരണത്തിന്, പെണ്ണ് പിടി. അതിനി നടക്കില്ല. ഞങ്ങൾ നടത്തില്ല. മനസ്സിലായോ?”

കിരൺ ഒന്നും മിണ്ടാതെ തല കുനിച്ചു നിന്നു.

“മനസ്സിലായോ.....!!!!” ജിതിൻ ശബ്ദമുയർത്തി കിരണിന്റെ അടിവയറ്റിൽ പ്രഹരിച്ചു. ഒരു നേർത്ത തേങ്ങലോടെ കിരൺ ചുവരിൽ ഇഴഞ്ഞ് താഴെക്കിരുന്നു ചുമച്ചു.

“പിന്നെ, ഇനി ക്ലാസ് എടുക്കുന്ന ടീച്ചർമാരെ മറ്റേ കണ്ണു കൊണ്ട് കാണുകയോ അവരെ പറ്റി അനാവശ്യം പറയുകയോ ചെയ്തെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞാൽ...” ജിതിൻ വീണ്ടും മുഷ്ഠി ചുരുട്ടി.

“വേണ്ട.... ഇല്ല.... മനസ്സിലായി.” കിരൺ വരുന്ന ഇടി തടയാൻ എന്ന പോലെ കൈ ഉയർത്തി.

“മം... ഗുഡ്. പിന്നത്തെ കാര്യം, ക്ലാസ്സിൽ ഇനി നിങ്ങളുടെ ഭരണം വേണ്ട. മൊത്തത്തിൽ ഒരു ഡെമോക്രസി കൊണ്ടു വരണം. ഞങ്ങളുടെ എന്നല്ല, ക്ലാസ്സിലെ ഒരു മൈരൻറേം പൂറിയുടേം കാര്യത്തിൽ നീയോ നിൻ്റുവന്മാരോ എടപെടരുത്. എടപെട്ടാൽ....”

കിരൺ മുഖമുയർത്തി ജിതിനേ നോക്കി.

“എന്നോട് കളിക്കുന്നത് പോലെയല്ല അവന്മാരോട്. നിവിലിന്റെ അപ്പൻ പി. ടി. എ. പ്രസിഡന്റാ. ഫൈസലിന്റെ കാര്യം അറിയാല്ലോ?”

“ആ അത് പറഞ്ഞപ്പോഴാ ഓർത്തത്. നിവിൽ വാണത്തിനെ ഞങ്ങൾ താഴെ ലേഡീസ് ടോയ്ലറ്റിൽ ഇടച്ചു കൂട്ടി വെച്ചിട്ടുണ്ട് കേട്ടോ. നിന്നെക്കൊള്ളും സ്റ്റാമിന കുറവല്ലോടാ? ഒറ്റ ഇടിക്ക് ബോധം പോയി. നിന്നെതല്ലുമ്പോ, അല്ല കൂട്ടുകാരനല്ലേ? അവനേം തല്ലിയില്ലേൽ മോശമല്ലേ? അവനെന്തു വിചാരിക്കും? അവന്റെമ്മേടെ പി. ടി. എ. പ്രസിഡന്റ്.” ജിത്തു പറഞ്ഞത് കേട്ട് കിരൺ കണ്ണു മിഴിച്ചു.

“അപ്പോ.... ശെരി, എല്ലാം പറഞ്ഞത് പോലെ.” ജിതിൻ തിരിഞ്ഞു പോവാൻ ഒരുങ്ങി. പെട്ടെന്ന് എന്തോ ഓർത്ത പോലെ തിരിഞ്ഞ് ചുവരും ചാരി അവശനായി ഇരിക്കുന്ന കിരണിന്റെ അടുത്തെത്തി.

“ഒരു കാര്യം വിട്ടു പോയി കിരണേ. നീയാ ഷു ഒന്നുരിക്കെ...”

“എ... എന്തിനാ?” കിരൺ ഒന്ന് സംശയിച്ചു.

“എന്തിനാണെന്ന് പറഞ്ഞാലേ ഊരുവോളേളാ? ഊരോടാ പന്ന....”

കിരൺ ധൃതി പിടിച്ച് ഷു രണ്ടും ഊരി. ജിതിൻ കിരണിന്റെ പാദത്തിൽ സോക്സിന് മുകളിലൂടെ അവന്റെ ഷു കൊണ്ട് അമർത്തിച്ചവിട്ടി. വേദന കൊണ്ട് പുളഞ്ഞ കിരൺ ഞരങ്ങി മൂളി ജിതിന്റെ കാലിൽ പിടിച്ചു. അവന്റെ വേദന കണ്ടിട്ട് ജിതിന് ഒട്ടും മനസ്സലിവ് തോന്നിയില്ല. അവന് ജീവിതത്തിൽ ക്ഷമിക്കാൻ കഴിയാത്തവരിൽ ഒരാളാണ് കിരൺ എന്നത് തന്നെ കാരണം.

“പറയാൻ മറന്നത് വേറൊന്നുമല്ല. അന്ന, അവൾ എന്റെ പെണ്ണാ. അവളെ ഇനി ഒരുത്തൻ നോക്കിയെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞാൽ??? നിന്നെ. നിന്നെ ഞാനിടിക്കും. ഇപ്പോ ഈ ബാക്കി വെച്ചത് പോലെയല്ല. എല്ലാം നല്ലപോലെ കലക്കി നല്ല ഊക്കൻ ഇടി. കിടക്കപ്പായേന്ന് എണീക്കാൻ മുട്ടി കുഴലിട്ട് മുത്രം ഒഴിക്കണ്ടി വരും. കേട്ടല്ലോ? ആഹാ....”

ജിതിൻ സോണിയെയും കൂട്ടി തിരിച്ചു നടന്നു.

“പോണ വഴിക്ക് ടൈലറ്റിൽ കിടക്കുന്നവനെ വിളിച്ചെഴുന്നേല്പിച്ചേരെ കേട്ടോ...”

പോകുന്ന വഴി സോണി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

“അവനെങ്ങാനും നമ്മുടെ പേര് പറയോ മച്ചമ്പി... എല്ലാം കഴിഞ്ഞിറങ്ങിയപ്പോ കയ്യിനും കാലിനും ഒരു വിറയൽ പോലെ. ഒന്നിനും നിക്കണ്ടായിരുന്നു എന്നൊരു തോന്നാൽ.” ഗേറ്റ് കടക്കുമ്പോൾ സോണി ഉള്ളിലെ ഭയപ്പാട് ജിതിനുമായി പങ്കു വെച്ചു.

“എടാ, നമുക്കീ സ്കൂൾ ലൈഫ് ഇനി എത്ര നാളുണ്ട്?”

“അത്...” സോണി വിരലിൽ എണ്ണാൻ തുടങ്ങി.

“മച്ചു... ആ ചോദിച്ചതിന് നീ ഉത്തരം പറയണ്ട. ഞാൻ പറഞ്ഞു വന്നത് എന്താണു വച്ചു, നമ്മൾ കുറെ കാലമായി പലരുടെയും ആട്ടും തൂപ്പും കേട്ട് മിണ്ടാതെ പഞ്ചപുഷ്പം അടക്കി നടന്നു. എന്നിട്ടെന്തു നേടി?”

ജിതിൻ പറഞ്ഞത് കേട്ട് സോണി അവനെ നോക്കി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു. ജിതിൻ പറഞ്ഞത് അവനെ സംബന്ധിച്ചു ഒട്ടും നിസ്സാരമായ കാര്യമായിരുന്നില്ല.

“ഒരു മൈരും നേടിയില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല, ഒള്ള മാനവും പോയി. ഇല്ലേ?”

സോണി ശെരിയാണ് എന്ന് തലയാട്ടി.

“ഇന്ന് നമ്മൾ എടുത്ത തീരുമാനം ശെരിയോ തെറ്റോ എന്നെന്നിരിക്കറിയില്ല. പക്ഷെ നമ്മൾ ഒരു തീരുമാനം എടുക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ ഇവിടെ ഒരു മാറ്റവും സംഭവിക്കില്ല. നമുക്ക് ഒരു മാറ്റവും സംഭവിക്കില്ല. അല്ലെങ്കിൽ നീ നോക്കിക്കോ, ഇപ്പോ ക്ലാസ്സിലെ പെണ്പിള്ളേരുടെ ഇടയിൽ എങ്കിലും നമുക്ക് ഒരു വില കാണും. പിന്നെ, ഇടിച്ചത് നമ്മളെപ്പോലെ രണ്ടു പേരാണെന്ന് പുറത്തു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവന്മാർക്ക് തലയിൽ മുണ്ടിടാതെ ക്ലാസ്സിൽ കയറാൻ പറ്റോ? അഥവാ പറഞ്ഞാൽ ആരേലും വിശ്വസിക്കോ? “

“പറയില്ലായിരിക്കും അല്ലേ?”

“നീ ധൈര്യമായിട്ടിരി, ഒരു കോഴപ്പോം വരില്ല അളിയാ...” ജിതിൻ ചിരിച്ച മുഖത്തോടെ സോണിയുടെ തോളിൽ തട്ടി. ജിത്തു നൽകിയ ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ പുറത്ത് സോണി ആശ്വസിച്ചു. പക്ഷെ..., കുഴപ്പമായി. സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞു കുട്ടികൾ പുറത്തിറങ്ങിയ ശേഷം ഗേറ്റ് പൂട്ടാൻ നിന്നിരുന്ന മറിയചേച്ചി നിഖിലും കിരണും ചോരയാലിപ്പിച്ച് തൊങ്ങി നടന്നു പോകുന്നത് കണ്ട് അത് കത്രീന മാധത്തിനോട് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. സംഗതി സ്കൂൾ മുഴുവൻ അറിഞ്ഞു, പി. ടി. എ.

മീറ്റിങ്ങിൽ രക്ഷിതാക്കൾ ബഹളം ഉണ്ടാക്കി. ജിതിന്റെയും സോണിയുടെയും രക്ഷിതാക്കളെ കത്രീനാമ്മ വറുത്തു കോരി. അങ്ങനെ ജിതിനും സോണിക്കും ഒരാഴ്ച വീട്ടിൽ ഇരിക്കാനുള്ള സുവർണാവസരം സ്കൂൾ മാനേജ്മെന്റ് ഒരുക്കിക്കൊടുത്തു. ജിതിന്റെ വീട്ടിലെ അവസ്ഥ പക്ഷെ പ്രതീക്ഷിച്ചതിലും വിപരീതമായിരുന്നു. അംബികാമ്മ അവനെ ഉപദേശിച്ചു കരയുന്നത് ആദ്യമായാണ്. എന്നാൽ പ്രഭാകരൻ അവനെ ശാസിക്കാനോ ഉപദേശിക്കാനോ തുനിഞ്ഞില്ല. അച്ഛൻ തന്നെ ഒന്ന് തല്ലിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നവൻ മോഹിച്ചു. അച്ഛന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് തല്പ് വാങ്ങിയിട്ട് എത്ര നാളായി. എന്നാൽ പ്രഭാകരൻ അവനോട് പഴയത് പോലെ തന്നെ പെരുമാറി. “ഇനി തല്ലുണ്ടാക്കാൻ തോന്നുമ്പോ സാറ് ഞങ്ങളെ ആദ്യം പരിഗണിക്കൂ. നിന്റെ തല്ലിന് എത്ര ഊക്കൊണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ ഒന്നറിയട്ടെ. അവനൊരു കവലച്ചട്ടമ്പി വന്നിരിക്കുന്നു.” അയാൾ ആകെ പറഞ്ഞത് ഇത്ര മാത്രം. അച്ഛന്റെ മനസ്സ് നോവിച്ചു എന്ന വിഷമം ഉള്ളിലുണ്ടായെങ്കിലും, അച്ഛൻ അവനെ പരിഗണിച്ചു എന്ന തിരിച്ചറിവ് അവനിൽ ചെറിയ തോതിൽ സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കി. എന്നാൽ ഒരുമിച്ചു സസ്പെൻഷൻ കിട്ടിയിട്ടും സോണി ഒരു ദിവസം പോലും അവനെ വിളിച്ചില്ല. ആ കാര്യത്തിൽ ജിതിന് വിഷമം ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നെ ഓരോരുത്തരുടെ അവസ്ഥ എന്ന് കരുതി അവൻ സമാധാനിച്ചു. ജിതിനേ അവന്റെ പാട്ടിന് വിട്ടോളാൻ പ്രഭാകരന്റെ ഓർഡർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിലും വൈകിട്ട് ആറു വരെ അവൻ വീട്ടിൽ ഒറ്റക്കായിരുന്നു. അമ്മയും അച്ഛനും ജോലി കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചു വരുന്നത് വരെ ടി വി

കാണലും അയൽവക്കത്തെ ചേച്ചിമാരുടെ സീൻ പിടിച്ചും, വാണമടിച്ചും അവൻ സമയം തള്ളി നീക്കി.

അങ്ങനെ, ശെനിയായ്ച അവൻ മുറിയിൽ ഇരുന്ന് ബ്രിക് ഗെയിം കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത് താഴെ ഫോൺ ബെല്ലടിച്ചു. സെക്കന്റ് സാറ്റർഡേ ആയിരുന്നത് കൊണ്ട് അന്ന് അംബികമ്മ ജോലിക്ക് പോയില്ല. അംബികമ്മ ചെന്ന് ഫോൺ എടുത്തു.

“ജിത്തു.... നിനക്ക് ഫോൺ.... ജിത്തു.... ആ പണ്ടാരം അവിടെയെങ്ങാനും വെച്ചിട്ട് താഴേക്കിറങ്ങി വന്നേ...”

“ശോ... എന്താമ്മേ....” ജിതിൻ വാതിൽ തുറന്ന് വന്ന് ഒച്ചയെടുത്തു.

“ദേ ചെറുക്കാ, എനോട് ഒച്ചയെടുത്തലുണ്ടല്ലോ? ചട്ടുകം പഴുപ്പിച്ച് ആസനത്തിൽ വെച്ചു തരും. നിന്റെ ഏതോ കൂട്ടുകാരിയാ. വന്ന് സംസാരിച്ചേ, എനിക്ക് പണിയുണ്ട്.” അംബികമ്മ റിസീവർ താഴെ വെച്ച് ഉള്ളിലേക്ക് പോയി.

“കൂട്ടുകാരിയോ? എന്റെ ഏത് കൂട്ടുകാരി?” ജിതിൻ പിറുപിറുത്തു കൊണ്ട് പടിയിറങ്ങി വന്ന് റിസീവർ എടുത്ത് ചെവിയോട് ചേർത്തു.

“ഹാലോ?”

“ആ ഹാലോ, ജിത്തു ഞാൻ മേഴ്സിയാ.”

“ആ... താനോ? എന്താ മേഴ്സി?” ജിതിൻ ശബ്ദം താഴ്ത്തി ‘അമ്മ കേൾക്കുന്നുണ്ടോയെന്ന് അകത്തേക്ക് എത്തി നോക്കി ചോദിച്ചു.

“ജിത്തു, ഞാൻ അന്ന് ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞില്ലായിരുന്നോ? ഓർക്കുന്നോ?”

“അതിന് താൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലായിരുന്നല്ലോ? പിന്നെ പറയാം എന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്?”

“ആ... അതു തന്നെ. നാളെ വരില്ലേ? ഞാൻ അതൊന്ന് കൺഫോം ചെയ്യാൻ വിളിച്ചതാ.”

“മേഴ്സി, ഞാനിപ്പോ അങ്ങനെ പുറത്തേക്കൊന്നും ഇറങ്ങാൻ പറ്റിയ അവസ്ഥയിലല്ല. കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെ അറിഞ്ഞു കാണുമല്ലോ?”

“ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഐ ഫീൽ സോറി ഫോർ യു. പക്ഷേ നാളെ വരണം. വരില്ലാന്ന് പറയല്ലേ, ഞാൻ തനിക്ക് വേണ്ടി വെയ്റ്റ് ചെയ്യും.”

“എന്താണെങ്കിലും ഇപ്പോ പറഞ്ഞു കൂടെ? എന്തിനാ നാളെ?”

“ജിതിൻ പ്ലീസ്, എനിക്ക് തന്നെ അത്രക്ക് വിശ്വാസമായത് കൊണ്ടല്ലേ തന്നോട് പറയാം എന്നു വെച്ചത്? ഫോണിൽ കൂടി പറയാൻ പറ്റിയ കാര്യമല്ല. ദേ, ആണുങ്ങളായൽ വാക്കു മാറരുത്.”

“അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല. ഞാൻ വരാം. താനിപ്പോ ഫോൺ വെച്ചോ. അല്ല, ഈ നമ്പർ എങ്ങനെ കിട്ടി?”

“സ്കൂളിലെ ഫേമസ് ആയ ഒരാളുടെ ഫോൺ നമ്പർ കിട്ടാനാണോ പാട്? ഒക്കെ, അപ്പോ നാളെ ഒരു മൂന്ന് മണിയാവുമ്പോ എത്തുന്നത് പോലെ വരണേ... ബൈ...”

മേഴ്സി ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു. ഇനി ഇതെന്തു കുരിശാണാവോ. ജിതിൻ റിസീവർ വെച്ച് മുകളിലേക്ക് കയറാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അംബികാമ്മ അകത്തു തുണി മടക്കിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു.,

“മേഴ്സി എന്തു പറഞ്ഞു ജിത്തു? എന്തിനാ ആ കൊച്ചു വിളിച്ചത്?”

“അമ്മ പേരൊക്കെ എങ്ങനെ കണ്ടു പിടിച്ചു?”

“ആ കൊച്ചു പറഞ്ഞു. അല്ലാണ്ട് ഞാൻ എങ്ങനെ അറിയനാ? ആട്ടെ, എന്താ ആ കൊച്ചു പറഞ്ഞത്? എന്തോ ഉടായിപ്പ് മണക്കുന്നുണ്ടല്ലോ?”

“ഒരുടായിപ്പും അല്ല എന്റെ പൊന്ന് അംബികാമ്മേ, അവൾ കുറച്ചു നാൾ സ്കൂളിൽ വന്നില്ല. അപ്പോൾ മിസ്സ് ആയ പ്രോജക്ട് തീർത്തു കൊടുക്കാൻ എന്നെ വിളിച്ചതാ, അവളുടെ വീട്ടിലോട്ട്.” ജിത്തു വായിൽ തോന്നിയത് പറഞ്ഞു.

“മം... കണ്ട ക്രിസ്ത്യാനി പെണ്ണുങ്ങളെ വിളിച്ചോണ്ട് വന്നാൽ ഞാൻ വീട്ടിൽ കയറ്റില്ല പറഞ്ഞതൊക്കം.”

“ഒന്ന് പോയേ മമ്മീ, ഒരു തമാശക്കാരി വന്നേക്കുന്നു.”

“ദേ, നീയോ പഠിക്കില്ല. പഠിക്കണവരെ സഹായിക്കുവെങ്കിലും ചെയ്. പിന്നെ നാളെ ഉണ്ടിട്ട് പുറത്തേക്ക് പോയാൽ മതി. കേട്ടല്ലോ.”

“ഉത്തരവ് പോലെ.” ജിതിൻ മേലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. അംബികാമ്മ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അകത്തെ പണികളിൽ മുഴുകി.

അടുത്ത ദിവസം ഉച്ച കഴിഞ്ഞ് ജിത്തു പുറത്തേക്കിറങ്ങാൻ റെഡിയായി. ഹാളിൽ ഇരുന്ന് ടി വി കണ്ടു കൊണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രഭാകരനോട് ‘ഞാനൊന്ന് പുറത്തു പോകുവാൻ അച്ഛാ’ എന്ന് ശബ്ദം താഴ്ത്തി പരുങ്ങി നിന്ന് പറഞ്ഞതിന് ഒരു മുളൽ മാത്രമാണ് മറുപടി കിട്ടിയത്. മുളുവെങ്കിലും ചെയ്തല്ലോ, ഭാഗ്യം, അപ്പോ അത്ര കലിപ്പില്ല. അവൻ ആശ്വസിച്ചു സൈക്കിളുമായി പുറത്തിറങ്ങി. ഒരു പെങ്കൊച്ചിന്റെ വീട്ടിലേക്കല്ലേ, അത്യാവശ്യം നല്ല ജീൻസും ടി ഷർട്ടും ഒക്കെ ഇട്ട് മുഖത്തു ക്രീമും പുരട്ടിയാണ് ഇറങ്ങിയത്. അവളുടെ വീട്ടുകാർ വെറുതെ വിചാരിച്ചോട്ടെ, താനൊരു നല്ല പയ്യനാണെന്ന്. പക്ഷെ വെയിലത്ത് സൈക്കിൾ ചവിട്ടി വിയർത്ത് കുളിച്ചു. മേഴ്സി പറഞ്ഞ അടയാളങ്ങൾ വെച്ച് അവളുടെ വീട് കണ്ടു പിടിക്കാൻ വല്ല പാടൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ആരെയെങ്കിലും പുറത്ത് കണ്ടാലോ എന്ന് കരുതി അവളുടെ വീടിന് മുൻപിലൂടെ ഒന്നു രണ്ടു വട്ടം വെറുതെ ഒന്ന് ചുറ്റി. കൂടുതൽ കറങ്ങി ആളുകൾ സംശയിക്കേണ്ട എന്ന് കരുതി അവൻ വീടിന്റെ മതിലിനോട് ചേർത്ത് സൈക്കിൾ സ്റ്റാന്റിട്ട് പൂട്ടി. ഗേറ്റ് തുറന്ന് അകത്തു കയറിയാൽ വീട്ടുപടിക്കലേക്ക് ഒരു പത്തുപതുപതി വെച്ചാൽ മതി. വീട്ടു പടിക്കൽ തന്നെ, സിറ്റ് ഔട്ടിന്റെ കവാടത്തിൽ പകുതിയോളം ബോഗെൻ വില്ല പടർത്തി വെച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന് താഴെ

ഒരു ഗ്രാനൈറ്റ് പീസിൽ 'ലവ് ഡെയ്ത്' എന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നു. കൊള്ളാല്ലോ സെറ്റപ്പ്. അവൻ ചെന്ന് കാളിംഗ് ബെൽ അടിച്ചു. ഒറ്റ തവണ ബെല്ലടിച്ചപ്പോൾ തന്നെ വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടു.

“നല്ല ടൈമിംഗ് ആണല്ലോ? വാ ജിതിൻ... കം...” മേഴ്സി അവനെ ഉള്ളിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. ചുടടുത്തു ടി ഷർട്ടി കൂടത്തു കൊണ്ട് സിറ്റ് ഔട്ടിലേക്ക് കയറിയ ജിത്തു മേഴ്സിയെ കണ്ട് കണ്ണു മിഴിച്ചു. മേഴ്സി തന്റെ വണ്ണമുള്ള തുടകൾ കാണിച്ച് ഒരു ജീൻസ് ഷോർട്സും കറുത്ത ബ്രാ നിഴലടിക്കുന്ന ഒരു വെള്ള കളർ ലൂസ് ടി ഷർട്ടും ധരിച്ചാണ് അവനെ വരവേറ്റത്. വയർ മറക്കാൻ പാകത്തിന് മാത്രം ഇറക്കമുള്ള ടി ഷർട്ട് ലൂസ് ആയിരുന്നെങ്കിലും മാറിയിലെ മുഴുപ്പിൽ ബ്രായുടെ വരകൾ തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. കനത്ത വെളുത്ത തുടകളിൽ ഒരു രോമം പോലും ഉണ്ടെന്ന് തോന്നിയില്ല. നല്ല വെളുത്തു തുടുത്ത കണ്കാലുകൾ.

അവളുടെ കവിളുകൾ തുടുത്തു തെറിച്ചതും മിനുസവുമായിരുന്നു. പിങ്ക് ചുണ്ടുകൾ ലിപ്സ്റ്റോവിൽ തിളങ്ങുന്നു . മേഴ്സിയെ കണ്ണടയില്ലാതെ കാണുന്നത് ആദ്യമായാണ്. നല്ല ഇറക്കമുള്ള കണ്ണട ഊരിയപ്പോൾ ചെവിക്ക് മുകളിൽ സമ്മാനിച്ച പാടുകൾ സ്പഷ്ടമായി കാണാം. കഴുത്തറ്റം വെട്ടിയ മുടി അലസമായി ചീവി വച്ചിരിക്കുന്നു. അവളുടെ വിളഞ്ഞ ശരീരം കണ്ട് എങ്ങോട്ട് നോക്കണം എന്നവന് ഒരു പിടിയുമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ ജീൻസിനുള്ളിലെ കൂട്ടൻ ഒന്ന് പിടഞ്ഞത് അവൻ അറിഞ്ഞു. എന്നാൽ അതിലുപരി അവനെ അതിശയിപ്പിച്ചത് ആ വീടിന്റെ അകമാണ്. അടുത്തടുത്ത മൂന്ന് വീടുകളിൽ ആദ്യത്തെ വീട്, പുറമെ നിന്ന് നോക്കിയാൽ ഒരു സാധാരണ രണ്ടു നില വീട് പോലെ തോന്നിക്കുമെങ്കിലും അകത്തേക്ക് ഒരുപാട് സ്പേസ് ഉള്ള വീടായിരുന്നു. വാതിൽ മഹാഗണി ആണെന്ന് തോന്നുന്നു. അകത്തു സീലിംഗിൽ ഒരു വലിയ ആന്റിക് ചാൻഡലിയർ, അതിലെ ക്രിസ്റ്റലുകൾ കിലുങ്ങി ആടുന്ന ശബ്ദം തന്നെ ഒരു പ്രത്യേക മൂഡാണ്. ഉള്ളിലേക്ക് കടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ ഹാളിൽ താഴേക്ക് രണ്ടു പടികൾ. ഹാൾ ഒരു വലിയ വിശാലമായ കുഴിയാണ്. വില കൂടിയ ലെതർ സോഫകൾ ഹാളിന്റെ അകത്തു ചുറ്റുമുണ്ട്. ഹാളിന്റെ ഒത്ത നടക്കുള്ള ടീപോയ് ഒരു വലിയ ഗ്ലാസ് ചതുരമാണ്. വില കൂടിയ ആന്റിക് കാർപെറ്റ് ആ ഹാളിന്റെ ചതുരത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഹാൾ ചെന്ന് അവസാനിക്കുന്നിടത്ത് നിന്ന് മുകളിലേക്ക് മരത്തിന്റെ കൈവിരിയുള്ള, വളഞ്ഞ കോണിപ്പടി. അതിന്റെ രണ്ടു വശത്തും ആനക്കൊമ്പിൽ പിടിപ്പിച്ച കണ്ണാടികൾ. ചുവരിൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ എല്ലാം, കണ്ടിട്ട് നല്ല വിലയുള്ളതാണെന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. 54” വാൾ മൌണ്ട് ടി വി, തറ മൊത്തം ഗ്രാനൈറ്റ്, ഇവളരൊടാ? ഇവൾ ഇത്ര പണക്കാരിയാണോ?

“എന്താ ജിതിൻ നോക്കി നിക്കുന്നെ, വാ ഇരിക്ക്.” വാതിലടച്ചു വന്ന മേഴ്സി സോഫയിലേക്ക് അമർന്നിരുന്നു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. മുഖത്തേക്ക് വീണ ഇറക്കം കുറഞ്ഞ മുടിയിഴകൾ അവൾ ഇടക്കിടെ മാടിയൊതുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“തനിക്ക് കുടിക്കാൻ കോഫി എടുക്കട്ടേ? അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കഫേ മോച്ച? എന്റെ ഫേവറിറ്റാ.”

“അ... ഹാം...” ജിതിൻ പൊളർന്ന വായടച്ചു സോഫയിലേക്കിരുന്നു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. മേഴ്സി എഴുന്നേറ്റ് അവന് കോഫിയെടുക്കാൻ അകത്തേക്ക് പോയി. ഷോർട്സിനുള്ളിലെ കുണ്ടിക്കൊഴുപ്പ് കുലുക്കി അവൾ നടന്നു പോകുമ്പോൾ ജിത്തു അവളുടെ മിനുത്ത

തുടവണ്ണവും കാൽമടക്കിലെ ചുഴിയും കണങ്കാലുകളും നോക്കി ഉമിനീരിറക്കി. ജിതിൻ ചുറ്റും ഒന്ന് നോക്കി.

‘ശൊടാ, ഇവളെക്കണ്ടാൽ എന്നും ഈ വീട്ടിൽ നിന്നാ വരുമെന്ന് പറയില്ലല്ലോ?’ ജിത്തു മനസ്സിൽ കരുതി. ‘ആ മഹാരാണിക്ക് ഈ പവപ്പെട്ടവനെക്കൊണ്ടു എന്ത് കാര്യം?’

“ജിത്തുന് ബോറടിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്റെ കയ്യിൽ കുറെ പി സി ഗെയിംസിന്റെ കളക്ഷൻ ഉണ്ട്. നമുക്ക് കുറച്ചു നേരം കളിച്ചിരിക്കാം.” ജിതിന് കോഫി കൊണ്ടു വരുന്നതിനിടയിൽ മേഴ്സി പറഞ്ഞു.

“ഹേ, താൻ ഇത്ര പെട്ടെന്ന് കോഫി ഉണ്ടാക്കിയോ?”

“ഹ ഹ ഹ... എഡോ ബുദുസെ, ഇവിടെ കോഫി മെഷീൻ ഉണ്ട്. ചോക്ലേറ്റ് പൗഡറും. കോഫി ബീൻസ് ഫ്രഷ് ആയി ബ്രൂ ചെയ്ത് കിട്ടുന്നതാ. പെട്ടെന്ന് റെഡി ആവും.”

“തന്റെ അപ്പനെന്താ പണി? അല്ല, എനിക്ക് അറിയാൻ വയ്യാഞ്ഞിട്ട് ചോദിക്കുവാ.”

“പപ്പ യു എസ്സിലാ. മാസ്ട്രോടെ കമ്പനിയിൽ. ഈ ക്രെഡിറ്റ് കാർഡ് കമ്പനിയില്ലേ. അവിടെ. മമ്മയും അവിടാ.”

“അപ്പൊ ഇവിടെ താൻ ഒറ്റക്കൊന്നോ താമസം? വീട്ടുവേലക്ക് റോബോട്ടിനെ നിർത്തിയിട്ടുണ്ടോ?”

“ഹാ ഹാ..... ജിതിൻ... യു ആർ സോ ഫണ്ണി... ഹാ ഹാ ഹാ...” മേഴ്സി മുല കുലുക്കി ചിരിച്ചപ്പോൾ അവയുടെ ഇളക്കം നോക്കി ജിതിൻ കോഫി ഊതിക്കുടിച്ചു.

“കോഫി കൊള്ളാം. നൈസ്.”

“തങ്കയു...., ഞാൻ എന്റെ ആന്റിയുടെ കൂടെയാ താമസിക്കുന്നെ. ബട്ട്, ഇത് എന്റെ വീടാട്ടോ, ആന്റി ഇവിടാ താമസിക്കുന്നെ. ഞങ്ങളുടെ ഈ വീട് മാത്രേ ഇങ്ങനുള്ളൂ. കോട്ടയത്തെ വീട് ഭയങ്കര പഴഞ്ചനാ. ബട്ട് ഇതിലും വലുതാട്ടോ”

‘ഹാ... നിന്നെ കേട്ടുണവന്റെ ഭാഗ്യം. ‘ അങ്ങനെ പറയാനാണ് ജിതിന് തോന്നിയത്.

“ആന്റി എവിടെ? കണ്ടില്ലല്ലോ?” ജിതിൻ അകത്തേക്ക് നോക്കി.

“ആന്റി പാലായ്ക്ക് പോയെക്കുവാ. ആന്റീടെ ഹസ് ദോഹയിലാ. അമ്മാമ്മക്ക് സുഖമില്ലെന്നു കേട്ടിട്ട് പോയെക്കുവാ. രാത്രിയാവും വരുമ്പോ.”

“താൻ പോയില്ലേ അമ്മാമ്മയെ കാണാൻ?”

“ഇല്ല. എനിക്ക് അങ്ങോട്ട് പോവാൻ ഇഷ്ടമില്ല. ഓൾസോ, ഐ ഹാവ് എ ലോട് ടു സ്റ്റഡി. അപ്പൊ ആന്റി പറഞ്ഞു പുളളിക്കാരി പോയിട്ട് വരാന്. സോ.... ഞാൻ പോയില്ല.” മേഴ്സി തോളിറുക്കി ചിരിച്ചു കാണിച്ചു.

“സ്ത്രേന്ജ് ഫെല്ലോ.”

“ഹ ഹ ഹ... യു ആർ ദ സ്ത്രേന്ജ് വൺ.”

“ഹ ഹ... ഒക്കെ...അല്ല, തന്നെന്താ പറയാനുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞോ?” ഒത്തിരി വളിപ്പിച്ചു മടുത്തപ്പോൾ ജിത്തു ചോദിച്ചു.

“ആ, അത് പറയാം. ലെറ്റ്സ് ഗോ ടു മൈ റൂം. കം...” മേഴ്സി ചാടിയെഴുന്നേറ്റ് ചെന്ന് മുകളിലേക്ക് പടികൾ ഓടിക്കയറി.

“അല്ല, ചായ, അല്ല കോഫി...” ജിത്തിൻ രണ്ടു മൂന്ന് സിപ് കൂടി കൂടിച്ചിട്ട് കോഫി മഗ് ടീപ്പോയിൽ വച്ചു രണ്ടടി നടന്ന്, പിന്നെ തിരിച്ചു ചെന്ന് കോഫിയുമെടുത്ത് മുകളിലേക്ക് കയറി.

“കം.... “ വലതുവശത്തെ ആകെയുള്ള മുറിയുടെ വാതുകൾ നിന്ന് ഡോർ തുറന്ന് ജിത്തിനേ കൈ വീശി വിളിച്ച് അകത്തേക്ക് കയറി. ജിത്തിൻ അകത്തേക്ക് കയറിയപ്പോൾ അവൾ വാതിലടച്ച് അവളുടെ പിങ്ക് ബെഡിലേക്ക് ചാടിക്കയറി ചമ്രം പിണഞ്ഞിരുന്ന് ബെഡ്ഡിൽ കിടന്ന ഒരു വലിയ പിങ്ക് ടെഡി ബെയറിനെ എടുത്ത് മടിയിലേക്ക് വച്ച് കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. ജിത്തിൻ അവളുടെ റൂം ഒന്ന് ചുറ്റും നോക്കി. മൊത്തം പിങ്ക് മയം. ചുവരിൽ അടിച്ചിരിക്കുന്ന പെയിന്റ്, ടേബിൾ ലാംബ്, എല്ലാം പിങ്ക്. അവൾ ഇരിക്കുന്ന കട്ടിലിലെ വിരിപ്പും പുതപ്പും വരെ പിങ്ക്. സ്റ്റഡി ടേബിളിന്റെ അടുത്തുള്ള കമ്പ്യൂട്ടർ ടേബിളിൽ ഒരു ആപ്പിൾ ഐ മാക് പി സി.

“തന്റെ ഫേവറിറ്റ് കളർ പിങ്ക് ആണെന്ന് തോന്നുന്നല്ലോ?” ജിത്തിൻ സ്റ്റഡി ടേബിളിന്റെ അടുത്തുള്ള കസേരയിലേക്ക് ഇരുന്നു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

“ഇവിടെ വാ ജിത്തിൻ, ഇവിടെ വന്നിരിക്കൂ.” മേഴ്സി ടെഡി ബിയറിനെ മാറ്റി കിടക്കയിൽ കൈ കൊണ്ട് തട്ടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. ജിത്തിൻ ഒന്ന് ആലോചിച്ചത് പോലെ കാട്ടി, ചിരിച്ച് കോഫി മഗ് ടേബിളിൽ വച്ച് എഴുന്നേറ്റ് അവളുടെ അടുത്തു പോയി ഇരുന്നു. നല്ല പതുപതുത്ത മെത്ത. ഇതിൽ കിടന്നാൽ അപ്പോ ഉറങ്ങിപ്പോവുമല്ലോ. അവൻ കരുതി.

“പറ മേഴ്സി, എന്താ കാര്യം?”

“അത്.... ജിത്തിൻ... എങ്ങനാ പറയണ്ടേ എന്ന്..... എനിക്കറിയില്ല. ബട്ട് ഐ വിൽ ട്രൈ. ബട്ട് എന്നെ കളിയാക്കരുത്.”

“താൻ കാര്യം പറ.”

“തനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ താൻ ഈ മാറ്റർ ഇപ്പൊത്തന്നെ വിടണം. ആൻഡ് പ്രോമിസ് മീ ദാറ്റ് വി വിൽ ബി ഫ്രണ്ട്സ്.”

“ആ പ്രോമിസ്. താൻ പറ.” ജിത്തിന് ക്ഷമ കേട്ടു.

“അങ്ങനെ പോരാ. കയ്യിൽ തൊട്ട് പ്രോമിസ് ചെയ്യൂ.” മേഴ്സി കൈ നീട്ടി.

“ആ പ്രോമിസ്.” ജിത്തിൻ അവളുടെ കൈ വെള്ളയിൽ ഒരടി കൊടുത്തു.

“ഈ.... “ മേഴ്സി കൈ കുടഞ്ഞു. ജിതിൻ ആകാംഷ മുതൽ തല ചൊരിഞ്ഞു.

“ജിതിൻ, ഐ... ഐ....” മേഴ്സി വികി.

“ഒന്ന് പറ കൊച്ചേ, ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പോണം.” ജിതിൻ ഒരു നമ്പർ ഇറക്കി.

“ഐ ഹാവ് ഇൻവേർട്ടഡ് നിപ്പിൾസ്.”

“ഏ... എന്താ?” ജിതിന് മനസ്സിലായില്ല.

“ഐ.... ഐ ഹാവ് ഇൻവേർട്ടഡ് നിപ്പിൾസ്.”

അവൾ പറഞ്ഞതിൽ നിപ്പിൾസ് മാത്രം അവന് മനസ്സിലായി. അവൻ അവന്റെ തന്നെ നെഞ്ചത്തേക്ക് തല താഴ്ത്തി നോക്കി.

“ജിതിൻ, വാട് ആർ യൂ ഡ്യൂയിങ്?”

“മേഴ്സി എന്താ പറഞ്ഞത്? എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല.”

“ഓഹ്.... ജിതിൻ.... എനിക്ക്.... എന്റെ നിപ്പിൾസ് വെളിയിൽ വന്നിട്ടില്ല. അകത്തേക്ക് കയറിയിരിക്കുവാ.”

“ഏ.... എന്താ?” ജിതിൻ പൊട്ടനെപ്പോലെ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

“ഇറ്റ് ഇസ് ട്രൂ. ഞാനും ആന്റിയും കുറെ നാൾ മുൻപ് ഒരു ഡോക്ടറെ കണ്ടായിരുന്നു. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞത് ഇത് നോർമൽ ആണ്, ചില കുട്ടികൾക്ക് വലുതായിക്കഴിയുമ്പോൾ പുറത്തേക്ക് വരും എന്നൊക്കെ. ബട്ട് ഇപ്പോ രണ്ടു വർഷമായി. ഒരു മാറ്റവും ഇല്ല.”

ജിത്തു എന്താ പറയേണ്ടത് എന്നറിയാതെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒന്നാമതേ മേഴ്സിയുടെ മുട്ടൻ മുല കണ്ടിട്ട് ഇരിക്കാപ്പൊറുതിയില്ല. ഇവള് നിപ്പിൾ എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് കെട്ടിട്ടാണെങ്കിൽ സാമാനം നല്ല കമ്പിയായി.

“മേഴ്സി എന്തിനാ ഇതൊക്കെ എന്നോട് പറയുന്നേ?”

“ജിതിന്റെ ഒരു ഹെല്പ്പ് എനിക്ക് വേണം.”

“ഞാനെന്ത് ഹെല്പ്പ് ചെയ്യാൻ?”

“എന്റെ ക്ലാസ്സിലെ ടീനയോട് ഞാൻ ഈ കാര്യം പറഞ്ഞാരുന്നു. അപ്പോ അവൾ പറയുവാ, ആണ്പിള്ളേര് പിടിച്ചാൽ നിപ്പിൾ പുറത്തേക്ക് വരുമെന്ന്. ഞാൻ സ്വയം ട്രൈ ചെയ്തു നോക്കി. പക്ഷെ വർക്ക്ഔട്ട് ആകുന്നില്ല. സോ....” മേഴ്സി അതും പറഞ്ഞ് അവളിട്ടിരുന്ന ടോപ്പ് പൊക്കി തല വഴി എളുപ്പം ഊരിയെടുത്തു. ജിതിന്റെ കണ്ണ് തള്ളിപ്പൊയി. വലിയ, കറുത്ത ടി ഷർട്ട് ബ്രായ്ക്കുള്ളിൽ മുഴുത്തു തിങ്ങി നിൽക്കുന്ന വെളുവെളുത്ത മുലക്കുടങ്ങളെ കണ്ടമാത്രയിൽ അവയെ പിടിച്ചു ഞെരിക്കാൻ ജിത്തിന്റെ കൈ തരിച്ചു.കൈ പൊക്കിയപ്പോൾ കണ്ട കക്ഷത്തിൽ ഒറ്റ രോമമില്ല. വടിച്ചതാണോ അതോ

രോമം വളരാത്തതാണോ എന്നവന് മനസ്സിലായില്ല. പക്ഷെ കക്ഷത്തിന് നല്ല നിറം. കടഞ്ഞെടുത്ത അണിവയറിൽ അധികം കൊഴുപ്പില്ല. വല്ലു താഴ്ചയില്ലാത്ത പരന്ന പൊക്കിൽക്കുഴി. വിരിഞ്ഞ അരക്കെട്ടിൽ ഷൊർട്സിന് വെളിയിലേക്ക് അവളിട്ടിരുന്ന പിങ്ക് ഷെഡ്ഡിയുടെ കര കാണാം. അവന്റെ കുണ്ണ പൂർണ്ണ വളർച്ചയിൽ ജീൻസിനുള്ളിൽ ഇരുന്ന് വേദനിക്കാൻ തുടങ്ങി. മേഴ്സി ജിതിന്റെ മുഖഭാവത്തിൽ വന്ന മാറ്റം ശ്രദ്ധിച്ച് അവളുടെ മാറില്പേക്ക് ഒരു കൈ കൊണ്ട് വന്ന് രണ്ടു മൂലകളെയും ഒരു തവണ തടകി വിട്ടു. ജിതിൻ കുണ്ണപ്പുറത്ത് കൈ കൊണ്ടമർത്തി വായിൽ നിറഞ്ഞ വെള്ളം കുടിച്ചിറക്കി. മേഴ്സി നെഞ്ചു തള്ളി പിന്നിലേക്ക് കയ്യെത്തിച്ചു ബ്രായുടെ ഹൂക്ക് അഴിച്ചു. എന്നിട്ട് വളരെ സാവധാനം ബ്രായുടെ വള്ളികൾ തോളിൽ നിന്നിറക്കി ബ്രായുടെ കപ് വരുന്നിടം രണ്ടു കൈ പിണച്ചു വീഴാതെ താങ്ങിപ്പിടിച്ചു. ജിതിൻ ഇരുന്ന് വിയർത്തു. മേഴ്സി മെല്ലെ രണ്ടു കൈകളും അയച്ചു. ബ്രാ ഊരി കട്ടിലിൽ ഇട്ടു.

അവളുടെ വലിയ മൂലകൾ ചെറുതായി താഴേക്ക് തൂങ്ങി എന്നാൽ നിറഞ്ഞു മുഴുത്തു നിന്നു. അവൾ പറഞ്ഞത് ശെരി തന്നെ. അവളുടെ എരിയോളയുടെ നടുകക്ക് ഉള്ളിലേക്ക് കയറിയിരിക്കുകയാണ് അവളുടെ നിപ്പിൾ. മുഖം ചപ്പി നിൽക്കുന്ന അവളുടെ പിങ്ക് എരിയോള കണ്ട് അവന്റെ സ്ഥലകാല ബോധം നഷ്ടമായി. അങ്ങനൊരു മൂല അവൻ ജീവിതത്തിൽ ആദ്യം കാണുകയായിരുന്നു. അവയിൽ നിന്നും അവൻ കണ്ണെടുക്കാതെ ഇരിക്കുന്നത് കണ്ട് മേഴ്സി അവന്റടുത്തേക്ക് നീങ്ങിയിരുന്നു.

അവളുടെ മൂല ഇളകുന്നതനുസരിച്ച് അവന്റെ കണ്ണുകളും ചലിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ അവന്റെ കയ്യിൽ മെല്ലെ തൊട്ട്, അവന്റെ കൈ പിടിച്ചു മൂലയിൽ വയ്പ്പിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു,

“പതുക്കെ വേണം. ഐ ഹാവ് സെൻസിറ്റീവ് നിപ്പിൾസ്.”

ജിതിൻ നടക്കുന്നത് വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസപ്പെട്ട് കണ്ണൊന്ന് ഇറുക്കിയടച്ച് തുറന്നു. മേഴ്സി ബെഡ്ഡിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടിരുന്ന എ സി റിമോട്ട് എടുത്ത് എസി ഓണാക്കി. ജിതിന്റെ ഇടത് കൈ അപ്പോഴും മേഴ്സിയുടെ നിറഞ്ഞ വലതു മൂലയിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ കൈപ്പത്തിയിൽ അല്പം ബലം കൊടുത്തു മൂലയിൽ ഞെക്കി.

“ആഹ്... ജിതിൻ, പതുക്കെ. ഡു ഇറ്റ് സ്ലോലി.” മേഴ്സി ഒന്ന് മൂല വിറപ്പിച്ചിരുന്നു. ജിതിൻ സ്വപ്നങ്ങളിൽ കണ്ട് വാണമടിച്ച മൂല, സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടത് പോലെ അല്ലെങ്കിലും ഇത്... ഇത് അതിലും മനോഹരമായിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ജിതിന്റെ ഉള്ളിൽ അപ്പോഴും സംശയങ്ങൾ ബാക്കിയിരുന്നില്ല.

“മേഴ്സി, താൻ... തന്നെന്തിനാ എന്നെ ഇതിന് വിളിച്ചത്? ഐ മീൻ, എന്നോട് ഇത് പറഞ്ഞത് എന്തിനാ?” മേഴ്സിയുടെ മൂലയിൽ മെല്ലെ ഞെക്കി എരിയോളയിൽ തള്ള വിരൽ കൊണ്ട് ഉഴിഞ്ഞു കൊണ്ട് ജിതിൻ ചോദിച്ചു. മേഴ്സി സുഖസുഷുപ്തിക്കിടയിലും ഉത്തരം നൽകി.

“ടീനേടെ... ടീനേടെ ഫ്ര... ഫ്രണ്ടോ തന്റെ ക്ലാസ്സിലെ പൂജ. ഒരിക്കൽ അവൾ... അവൾ പൂജയോട് പറഞ്ഞു, നീ ക്ലാസ്സിൽ പല പെണ്ണുങ്ങൾക്കും പിടിച്ചു കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്ന്. അന്നക്കും, പിന്നെ പിന്നെ.... സ്... ഹാ....” ജിതിൻ എരിയോളയിൽ ഒന്ന് മെല്ലെ തിരുമ്മിയപ്പോൾ അവൾ മൂല അവന്റെ കയ്യിലേക്ക് കൂടുതൽ അമർത്തി.

“പിന്നെ? പിന്നെ ആർക്ക്?”

“പിന്നെ ചില ടീച്ചർമാർക്കും പലതും ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവൾ പറഞ്ഞു.”

ജിതിൻ പെട്ടെന്ന് മൂലയിലെ പിടി വിട്ടു.അവന്റെ മനസ്സിൽ പെട്ടെന്ന് വന്നത് കോകിലയുടെ മുഖമാണ്.

“ടീച്ചർമാർക്കോ? എന്തൊക്കെയാ മേഴ്സി?...”

മേഴ്സി ഇരിക്കാപ്പൊറുതി ഇല്ലാതെ വീണ്ടും അവന്റെ കൈ പിടിച്ച് മൂലയിൽ വച്ചു.

“നിർത്തല്ലേ ജിതിൻ, ഇപ്പൊ വരും.”

“മേഴ്സി, താൻ... താൻ നല്ല കൊച്ചാ. വല്ലോരും പറയുന്നത് കേട്ട് താൻ വെറുതെ,...”

“ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞത് കെട്ടിട്ടല്ല ജിതിൻ, എനിക്ക്... എനിക്ക് വല്ലാത്ത വിഷമാ. കണ്ണാടിയിൽ എന്റെ ബ്രെസ്റ്റ് നോക്കുമ്പോ, ഞാൻ മറ്റു കുട്ടികളെപ്പോലെയല്ല എന്ന തോന്നൽ. ഞാൻ നോർമൽ അല്ല എന്ന തോന്നൽ. എനിക്ക് ഇതേ വഴിയുള്ള ജിതിൻ, ഇത് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചതാ. ഐ... ഐ നീഡ് ഇറ്റ്.” മേഴ്സി ആവേശത്തോടെ അവനെ നോക്കി.

‘ഇവളോടൊന്നും പറഞ്ഞിട്ട് ഒരു കാര്യവുമില്ല. എന്നാലും ഇവളുടെ ഗട്ട്സ് സമ്മതിക്കണം. കണ്ടു പരിചയം മാത്രമുള്ള എന്നെക്കൊണ്ട് തന്നെ നീ മൂല പിടിപ്പിക്കണം. നിന്റെ വിഷമം ഞാൻ ഇന്ന് തീർത്തു താരം.’ ജിതിൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മറ്റേ കയ്യും എടുത്ത് രണ്ടു മൂലകളിലും പിടിച്ച് മെല്ലെ ഉഴിയാൻ തുടങ്ങി. മേഴ്സി ഞരങ്ങി.

“മം... ദാറ്റ്സ് ഇറ്റ്.... ഡു മോർ ജിതിൻ....മം....”

ജിതിൻ മേഴ്സിയുടെ മൂലകളിൽ അല്പം ബലം പ്രയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഒരുപാട് ശക്തി കൊടുക്കാതെ അവൻ മൂലകൾ രണ്ടും ഞെക്കി പതുക്കാൻ തുടങ്ങി. മേഴ്സി രണ്ടു കൈകൾ കൊണ്ടും ജിതിന്റെ കൈത്തണ്ടയിൽ പിടിച്ചിറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ മേഴ്സിയുടെ മൂലയുടെ മുഖത്ത് വിരലുകൾ കുട്ടി തിരുമ്മിക്കൊണ്ട് അവളുടെ മൂലയിടുക്കിലേക്ക് മുഖം ചേർത്ത് ഉരുമ്മാൻ തുടങ്ങി.

“ആഹ്....” മേഴ്സി തുടകൾ തമ്മിൽ ഇറുക്കി ഞെരുക്കിക്കൊണ്ടു പിടഞ്ഞു. മേഴ്സിയുടെ മൂലയിടുക്കിൽ നിന്നും വമിച്ച മണം ജിത്തുവിന്റെ സിരകളിൽ ലഹരി നിറച്ചു. അവൻ അവളുടെ ഇടത്തെ മൂലയുടെ എറിയോള വായിലാക്കി ചപ്പി വലിച്ചു.

“ജിത്തു വേണ്ട... എനിക്ക് പോവും...” മേഴ്സി അവന്റെ തലമുടിയിൽ പിടിച്ചിറുക്കി കയറുപൊട്ടിച്ചു. ജിതിൻ അതൊന്നും വക വെക്കാതെ അവളുടെ മൂല വലിച്ചു കുടിച്ചു കൊണ്ട് ഒരു കൈ കൊണ്ട് അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ ചുറ്റിപിടിച്ച് മറു കൈകൊണ്ട് മേഴ്സിയുടെ മറ്റേ മൂല പിടിച്ചു ഞെരിച്ചു. കൈയ്യിൽ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞു നിന്ന മൂല ജിതിൻ ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു.

“ജിതിൻ... ആഹ്...അഹ്....ഹാ....” മേഴ്സി തുടകൾ തമ്മിൽ ഉരച്ച് നടു വെട്ടിച്ചു. അവളുടെ വലത്തെ മൂലയിലെ നിപ്പിൾ ജിതിന്റെ വായിലിരുന്ന് വീർത്തു പുറത്തേക്ക് വന്നു. മേഴ്സിയുടെ എറിയോളക്ക് ചുറ്റും രോമാഞ്ചമുണ്ടായി ചെറു മുകളങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്

ജിതിൻ അവന്റെ നാവാൽ തൊട്ടറിഞ്ഞു. പുറത്തു വന്ന നിപ്പിൾ അവൻ ചപ്പി വലിച്ചു ഒന്ന് കടിച്ചു വിട്ടു. മേഴ്സി നെഞ്ചൊന്ന് വെട്ടിച്ചു നിർത്തി.

“ആഹ്... ഒരേണ്ണം വന്നല്ലോ, ഇനി അടുത്തത്.”

“ജിതിൻ, മെല്ലെ മതി. ഇല്ലെങ്കിൽ.... ഇല്ലെങ്കിൽ... എനിക്ക്”

“എടി മേഴ്സിക്കൊച്ചേ, മൂല കുടിച്ചപ്പോൾ നിനക്ക് വെള്ളം പോയോ?” ജീൻസിന് മുകളിലൂടെ കമ്പിയായ കുണ്ണ അമർത്തിക്കൊണ്ട് ജിതിൻ ചോദിച്ചു.

“മം...” മേഴ്സി നാണിച്ചു മുഖം താഴ്ത്തി.

“അത് കൊള്ളല്ലോ? അതേ, ഒരു പാലമിട്ടാൽ അത് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും വേണം.” ജിതിൻ കിടക്കയിൽ മുട്ടിൽ നിന്ന് ജീൻസിന്റെ ബട്ടൻ ഊരി, സിബ്ബ് താഴ്ത്തി ഷെഡിക്കുള്ളിൽ കൂടുങ്ങിയിരുന്ന കുണ്ണക്കൂട്ടനെ മോചിപ്പിച്ചു. അവൻ പുറത്തേക്ക് തെറിച്ചു നിന്നാടി. മേഴ്സി വാ പൊത്തി.

“ഇറ്റ്സ് എ ബീസ്റ്റ് ജിതിൻ. എങ്ങിനെ കൊണ്ട് നടക്കുന്നു? അവൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഇത്രേം പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. ഓഹ് ജീസസ്...”

“അപ്പോ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു പൂജ. മം... മോള് തൽക്കാലം ഇതേലൊന്ന് പിടിച്ചു താ.” ജിതിൻ കുണ്ണ തൊലിച്ചു കൊണ്ട് മേഴ്സിക്ക് നേരെ നീട്ടി. മേഴ്സി മടിച്ചു മടിച്ചു കൈ നീട്ടി അവന്റെ കൂടപ്പനിൽ തൊട്ടു.

“അങ്ങനല്ല മേഴ്സിക്കൊച്ചേ ദാ ഇങ്ങനെ.” ജിതിൻ അവളുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു കുണ്ണയിൽ വയ്പ്പിച്ച് തൊലിപ്പിച്ചു. മേഴ്സി അവന്റെ കുണ്ണയിൽ ഇറുക്കിപ്പിടിച്ചു മെല്ലെ മെല്ലെ തൊലിച്ചു കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ മൃദുവായ ഉള്ളംകൈയുടെ ചൂടിൽ വീർത്തു വിങ്ങിയ കുണ്ണ കണ്ണീർ പൊഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. ജീത്തു മുന്നോട്ടാണത് മേഴ്സിയുടെ അടുത്ത മൂല കൈ കൊണ്ടമർത്തിപ്പിടിച്ചു വായിൽ വച്ചുറുഞ്ചാൻ തുടങ്ങി. മറ്റേ കൈ കൊണ്ട് ആദ്യം കുടിച്ചു വീർപ്പിച്ച മൂലത്തെട്ട് വിരലുകൾക്കിടയിലിട്ടു തിരുമ്മാൻ തുടങ്ങി. മേഴ്സി കണ്ണടച്ചു ജിതിന്റെ തലയിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ച് ഒരു കയ്യാൽ അവൻ തൊലിച്ചു കൊടുത്തു. അവൻ മൂല വായിലിട്ട് ശക്തിയായി ഉറുഞ്ചി.

“ഹാ... ജിത്തു... പതുക്കെ... പ്ലീസ്... “ മേഴ്സ് കെഞ്ചി.

ജിത്തു പെട്ടെന്ന് മൂലകുടി നിർത്തി മൂലയിൽ നിന്നും മുഖം മാറ്റി. മേഴ്സി ആകെ കഴച്ചു പൊട്ടിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ അവന്റെ മുഖം തന്റെ കൈക്കുമിളിയിൽ കോരിയെടുത്തു അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

“എന്ത് പറ്റി? എന്തേ നിർത്തിയെ?” അവൾ വീണ്ടും കയ്യെത്തിച്ചു കുണ്ണ പിടിച്ച് തൊലിച്ചു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

“അല്ല മേഴ്സി, എനിക്ക് മാത്രം ഇങ്ങനെ ചെയ്തു തന്നാൽ മതിയോ? തനിക്ക് ഞാൻ വേറൊന്നും ചെയ്തു തരണ്ടേ?”

മേഴ്സി ഒന്ന് ചിരിച്ചു.” വേണ്ടോ, നീ എനിക്ക് ബുബ്ബസ് സക് ചെയ്ത് തന്നാൽ മാത്രം മതി. എനിക്ക്... ഞാൻ അത് കൊണ്ട് മാത്രം റിലാക്സ്ഡ് ആവും.”

“ഹേയ്... അത് പോര. തന്റെ ആന്റി രാത്രിയാവും വരുമ്പോ എന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്?”

“മം... സോ വാട്? ജിതിൻ... നമ്മൾ ഒരൂപാട് നോട്ടി ആവണോ? അത് വേണ്ട.” അവൾ അവന്റെ കുണ്ണ ഒന്ന് കൂടത്തു തൊലിച്ചു.

“ഒരൂപാടൊന്നും വേണ്ട. നീ എന്റെ സാമാനം കണ്ടതല്ലേ? നിന്റെ കൂടെ കാണിച്ചു തരാൻ നിനക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്. ഞാൻ വേറൊന്നും ചെയ്യില്ല.”

“ഞാൻ എന്റെ ബുബ്ബസ് കാട്ടി തന്നില്ലേ?”

“ഓഹ് അങ്ങനെയോ? എങ്കിൽ നീ എന്റെ ചെസ്റ്റ് കണ്ടോ.” അതും പറഞ്ഞ് അവൻ ടീ ഷർട്ട് ഊരി. അവന്റെ നെഞ്ചിലെ കടഞ്ഞെടുത്ത പേശികൾ കണ്ട് മേഴ്സിക്ക് പിന്നെയും ഒലിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“ഹാ... നോക്കിയിരിക്കാതെ ഊര് മേഴ്സിക്കോച്ചേ.”

“നീ വേറൊന്നും ചെയ്യില്ലല്ലോ?”

“ഇല്ലാനേ... താൻ സമയം കളയല്ലേ.”

“പ്രോമിസ്?” അവൾ അവന്റെ കുണ്ണ തൊലിച്ചു കൊണ്ട് മറ്റേ കൈ നീട്ടി.

ജിതിൻ അവളുടെ മൂലകളിൽ പിടിച്ചു മെല്ലെ ഞെക്കി.” പ്രോമിസ്”

മേഴ്സി ഇക്കിളിയായി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ കുണ്ണയിലെ പിടി വിട്ടു.

“നിന്റെ പ്രീകം എന്റെ കയ്യിലൊക്കെയായി.” അവൾ കിടക്കയിൽ മുട്ടിലിരുന്ന് കൈവെള്ള ഷൊർട്സിൽ തുത്ത് ജീൻ ഷൊർട്സിന്റെ ബട്ടൻ അടർത്തി. അതിന് താഴെ സിബ്ബിന് പകരം മറ്റൊരു ബട്ടനായിരുന്നു. അതും അടർത്തി അവൾ അരക്കെട്ട് ഇളക്കി ഷൊർട്സ് താഴേക്ക് ഊർത്തി. പിങ്ക് ഷെഡിയിൽ പൊതിഞ്ഞ ഉന്തിയ കടിത്തടം ജിതിന്റെ കണ്ണിനു മുന്നിൽ വെളിവാവി. കിടക്കയിലേക്ക് കാൽ നീട്ടിയിരുന്ന് വണ്ണിച്ച തുടകളികൂടെ അവൾ ഷൊർട്സ് ഊരിയെടുത്തു. മൂലയും കാണിച്ചു പിങ്ക് ഷെഡ്ഡി മാത്രമിട്ടു കിടക്കയിൽ കാൽ മടക്കിയിരിക്കുന്ന മേഴ്സിയുടെ രൂപം കണ്ട് അവന്റെ കുണ്ണ നിന്ന് വിങ്ങി വെട്ടാൻ തുടങ്ങി. മേഴ്സി അവന്റെ നീണ്ട സാമാനത്തിൽ നിന്നും കണ്ണെടുക്കാതെ അതിശയത്തോടെ നോക്കിയിരുന്നു. ജിതിൻ നൊടിയിടയിൽ തന്റെ ജീൻസ് ഷെഡ്ഡി കൂട്ടി താഴേക്ക് താഴ്ത്തി ഊരി നിലത്തിട്ടു. കട്ടിലിന്റെ വക്കിൽ ഇരുന്ന് കാൽ കവച്ചു വച്ച് അവൻ മേഴ്സിക്ക് നേരെ കൈ നീട്ടി.

“വാ മേഴ്സിക്കോച്ചേ.”

അവൾ അവന്റെ കുണ്ണയിലേക്ക് തന്നെ നോക്കി കൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റ് കട്ടിലിൽ നിന്നിറങ്ങി അവന്റെ അടുത്തു ചെന്ന് നിന്നു. ജിതിൻ അവളെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചെടുപ്പിച്ച് അവളുടെ നിറംബങ്ങളിൽ പിടിച്ച് അവനോട് ചേർത്തു കവച്ചു വച്ച കാലിനിടയിൽ നിർത്തി. അവളുടെ

പൊക്കിളിൽ മുഖം മുട്ടിച്ചു ആഞ്ഞു മണത്തു കൊണ്ട് അമർത്തി ചുംബിച്ചു. നല്ല ഫോറിൻ സ്പ്രെയുടെ മണം. മേഴ്സി ഇക്കിളിയെടുത്ത് കുലുങ്ങി ചിരിച്ചു.

“ആദ്യം നീ പോയി നിന്റെ സ്പെക്സ് എടുത്ത് വെക്ക്.”

മേഴ്സി അവനെ കൊഞ്ചലോടെ നോക്കി നിരംബങ്ങൾ തെറ്റിച്ചു നടന്നു ചെന്ന് സ്റ്റഡി ടേബിളിൽ ഊരി വച്ചിരുന്ന കണ്ണട എടുത്തണിഞ്ഞു.

“നൈസ്. യു ലുക്ക് അട്രാക്ടിവ് നൗ. ഇനി വാ... ഇവിടെ കവച്ചിരി.” ജിതിൻ അവളെ തന്റെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് ഇരിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. മേഴ്സി മടിച്ചു മടിച്ചു അവന്റെ കവച്ചു വച്ച മടിയിൽ, കുണ്ണക്ക് മേൽ കവച്ചിരുന്നു. അവളുടെ മൃദുവായ കടിത്തടം അവന്റെ വിങ്ങുന്ന കുണ്ണക്ക് മേൽ അമർന്നു. ജിതിൻ അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ കൈ ചുറ്റി അവളുടെ ഇടത്തെ മുലയിലേക്ക് മുഖമടുപ്പിച്ചു. അവന്റെ ചുടുനിശ്വാസം അവളിൽ കുളിരുണ്ടാക്കി. ജിത്തു വാ തുറന്ന് ആ വലിയ മുലയിൽ നാവു നീട്ടി ഒന്ന് നക്കി. മേഴ്സി അവന്റെ മടിയിലിരുന്നു അരക്കെട്ട് മെല്ലെ ചലിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. ജിത്തു മുല വായിലാക്കി ഉറുഞ്ചി കുടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“ഓഹ്... ഗോഡ്... “ മേഴ്സി തല പൊക്കി അവന്റെ തലമുടിയിൽ വിരലുകൾ കോർത്തു പിടിച്ച് കണ്ണടച്ച് അവന്റെ മുലകുടി ആസ്വദിച്ചു. അവൾക്ക് വീണ്ടും രസം കയറിതുടങ്ങി. അത് മനസ്സിലാക്കിയ ജിത്തു കൈ താഴ്ത്തി അവളുടെ നിരംബങ്ങൾ അമർത്തി ഞെക്കി കൊണ്ട് വായിലിരുന്ന എരിയോളയിൽ നാവ് കൊണ്ട് അമർത്തി ഉഴിയുവാൻ തുടങ്ങി.

“ജിതിൻ.... ആഹ്... മോർ... ഐ വാണ്ട് മോർ....” മേഴ്സി പുലമ്പി. ജിതിൻ ആഞ്ഞു ചപ്പി വലിച്ചു. മുല ഞെട്ടിനൊപ്പം മറ്റേന്തോ ദ്രാവകം അവന്റെ വായിലേക്ക് ഇറങ്ങി വരുന്നത് അവന് മനസ്സിലായി. ചെറിയ മധുരമുള്ള എന്തോ ഒന്ന്. അതെന്തു തന്നെയായാലും അമൃതം തന്നെ എന്ന് നിരീച്ച് ജിതിൻ മുല കുടി തുടർന്നു. ഇടക്ക് അവളുടെ പാന്റീസിനുള്ളിൽ കൈ കടത്തിയപ്പോൾ അവൾ തടഞ്ഞു.

“നോ ജിതിൻ, വേണ്ട. പ്ലീസ്... നോട് ദെയർ.” ജിതിൻ മുല ചപ്പി വിട്ട് മുഖമുയർത്തി. അവൻ നോക്കി നിൽക്കെ അവളുടെ വീർത്തുന്തി പുറത്തേക്ക് വന്ന പിങ്ക് മുല ഞെട്ടിൽ നിന്നും ഇളം മഞ്ഞ നിറത്തിൽ മുലപ്പാൽ കിനിഞ്ഞു. ജിതിൻ ഒന്ന് ഞെട്ടി.

“മേഴ്സി, ആർ... ആർ യൂ പ്രഗണ്ട്?”

“നോ ജിതിൻ... ഇത്... ഇത് ഇടക്ക് വരുന്നതാ. ഹോർമോൺ വളർച്ച കൂടുതൽ ആണെനിക്കു്. അതാ ലാക്ടേഷൻ ഇടക്ക് ഉണ്ടാവുന്നെ. നത്തിങ് റൂ ബി വറീഡ് അബൗട്.”

“ഇനി... ഇനിയെന്താ? തന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നടന്നില്ലെ? ഞാൻ... ഞാൻ ഇറങ്ങട്ടെ?”

“അത്....തനിക്കു്... ഇപ്പോ പോണോ? കുറച്ചു നേരം കൂടി ഇരുന്നിട്ട് പോരെ?”

ജിതിൻ പെട്ടെന്ന് മേഴ്സിയുടെ ഒരു മുല വായിലാക്കി വായിറുക്കി ചപ്പാൻ തുടങ്ങി.” ആഹ്...” മേഴ്സി അവനെ അള്ളിപ്പിടിച്ചു. അവൻ മറ്റേ മുല കൈ കൊണ്ട് കുഴച്ചു മറിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ അവന്റെ മടിയിലിരുന്നു കടിത്തടം വരുന്നിടം അവന്റെ കുണ്ണമേൽ

വച്ചുരക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇടക്കവൻ മൂല വിട്ട് തലയുയർത്തിയപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണിലേക്ക് നോക്കി മുഖം അടുപ്പിക്കുന്ന മേഴ്സിയെ കണ്ടു. വട്ടക്കണ്ണടക്കുള്ളിലെ അവളുടെ കണ്ണുകൾക്ക് വല്ലാത്ത തിളക്കം കൈവന്നിരിക്കുന്നു. അവൻ മുഖമടുപ്പിച്ച് അവളുടെ വിറയാർന്ന ചുണ്ടുകളിൽ മെല്ലെ ചുണ്ടുരുമ്മി. അവളവന്റെ മേൽചുണ്ടു അവളുടെ ചുണ്ടുകളാൽ ചപ്പിയെടുത്തു. അവർ ആലിംഗബദ്ധരായി ചുണ്ടും നാക്കും പരസ്പരം പങ്കു വെക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ ഉമിനീർ അവൻ സ്വാദോടെ കുടിച്ചിറക്കി. കഴുത്തറ്റം ഇറക്കി വെട്ടിയ മുടിയിൽ അവൻ കൈ കടത്തി അവളുടെ മുഖം അവൻ സ്വന്തം മുഖത്തേക്ക് കൂടുതൽ അമർത്താൻ തുടങ്ങി. മേഴ്സി വികാരം കൊണ്ട് വീർപ്പു മുട്ടി. അവളുടെ മുഴുത്ത മുലക്കുടങ്ങളിലെ കല്ലിച്ച മുല ഞെട്ടുകൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ ഉരഞ്ഞു നീങ്ങി. അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ കുടിച്ചു നുണഞ്ഞു വിട്ട് അവൻ അവളെ തന്നിൽ നിന്നും അടർത്തി.

“ഇറങ്ങേ...” ജിതിൻ കിതച്ചു.

“വൈ... ജിതിൻ...വൈ നൗ?” മേഴ്സി അണച്ചു കൊണ്ട് വികാരച്ചൂടിൽ തിളച്ചു മറിഞ്ഞു.

“ഇറങ്ങേടി മൈരേ...” ജിതിൻ ആക്രോശിച്ചു. മേഴ്സി പെട്ടെന്ന് കാറ്റു പോയത് പോലെ വാടി. അവൾ മൂല തുളുമ്പിച്ച് ഇറങ്ങി തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ജിതിൻ അവളെ പിന്നിൽ നിന്നും കൈക്ക് പിടിച്ച് വലിച്ച് അവന്റെ മടിയിൽ പുറം തിരിച്ചിരുത്തി. മേഴ്സിയുടെ നെഞ്ചിൽ ഒരു ആന്തലുണ്ടായി, അവന്റെ ആ പ്രവർത്തിയിൽ. ജിതിൻ അവളെ പിടിച്ചു മടിയിലിരുത്തി അവന്റെ കവച്ചു വച്ച കാലുകളുടെ രണ്ടു വശത്തേക്കും അവളുടെ കാലുകൾ അകത്തി വച്ചു. അവളുടെ കക്ഷത്തിനിടയിലൂടെ കയ്യിട്ട് അവളുടെ മുലകൾ പിടിച്ചു ഞെരിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ പാന്റീസിന് മുകളിലൂടെ സംഗമസ്ഥാനത്തു കൈയമർത്തി. പക്ഷെ വിചാരിച്ചതിന് വിപരീതമായി അവിടം പഞ്ഞി പോലെ, എന്നാൽ നല്ല കട്ടി. അവൻ അവിടെ ഒന്ന് ഞെക്കി നോക്കി.

“ഇതെന്താ മേഴ്സിക്കോച്ചേ, പാഡ്? നിനക്ക് ഇപ്പൊ മെന്സസ് ആണോ?”

“നോ.... ജിത്തു.... അത് സേഫ്റ്റിക്ക് വേണ്ടിയാ. എനിക്ക്... നീ ബ്രെസ്റ്റിൽ തൊട്ടാൽ വെള്ളം പോകും എന്ന് അറിയാമായിരുന്നു. അതാ ഞാൻ പാഡ് വെച്ചേ.”

“അതാണ്. ഞാനും കരുതി, ഇത്രയൊക്കെ ചെയ്തിട്ടും നിന്റെ പാന്റി നനയാത്തത് എന്താണെന്ന്. യൂ ആർ സ്മാർട്ട് മേഴ്സി. ബട്ട് ഇത് എനിക്കിഷ്ടല്ലാ.”

“അതുരണ്ട ജിതിൻ. പ്ലീസ്....”

‘എന്നോടൊ ബാലാ?’ജിതിൻ മനസ്സിൽ കരുതി. അവൻ അവളുടെ പാന്റിക്കകത്തേക്ക് കയ്യിട്ട് വിരലുകൾ താഴെക്കിഴിച്ചു.

“സ്..... ജിതിൻ....” മേഴ്സി അവന്റെ മടിയിലിരുന്നു അരക്കെട്ടിളക്കി അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചാഞ്ഞു. അവൻ അവളുടെ കഴുത്തിൽ നക്കിക്കൊണ്ട് മിനുമിനുത്ത അവളുടെ പൂർപിളർപ്പിലേക്ക് വിരലിട്ട് ഇളക്കി. നല്ല വഴുവഴുപ്പ്. മദജല പ്രളയമണല്ലോ ഇവിടെ?

ജിതിന്റെ കുണ്ണ മേഴ്സിയുടെ നിതംബവിടവിൽ അമർന്നിരുന്ന് തെളിനീർ തുപ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജിതിൻ അവളുടെ മുലക്കണ്ണിൽ ഒന്ന് നുള്ളി വലിച്ചു.

“ആഹ്...ജിതിൻ... മെല്ലെ... പ്ലീസ്...” മേഴ്സി കെഞ്ചൽ തുടങ്ങി. ജിതിൻ കേട്ട മട്ടില്ല. അവൻ അവളുടെ പൂർപ്പിളർപ്പിലേക്ക് നടുവിരൽ മെല്ലെയിറക്കി.

“അ, ആ... ജിതിൻ.... “അവൾ അവന്റെ മുടിയിഴയിൽ പിടിച്ച് അവന്റെ മുഖം കഴുത്തിലമർത്തി. അവളുടെ പൂറ്റിനുള്ളിൽ വിരലിട്ടു വിറപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ വിരൽ വേഗം കയറ്റിയിറക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു തവണ വെള്ളം പോയിട്ടും നല്ല മുറുക്കം. മേഴ്സി അതനുസരിച്ചു അരക്കെട്ട് മുകളിലേക്ക് പൊക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സുഖത്തിന്റെ മൂർധന്യാവസ്ഥയിൽ അവൾ പ്രതീക്ഷിക്കാതെ അവൻ അവളുടെ പൂറിനുള്ളിൽ നിന്നും വിരലുരി. അവൾ അവന്റെ മുടിയിലെ പിടി വിടാതെ തല ചെരിച്ച് അവന്റെ ചുണ്ടിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചു. ആ സമയം അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ ശരീരത്തിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്ന ത്രികോണക്കഷണം താഴേക്ക് വലിച്ചു താഴ്ത്തി.

“ബെഡ്ഡിലോട്ട് കയറി കിടക്ക് മേഴ്സിക്കോച്ചേ...” ജിതിൻ ശ്വാസഗതി നിയന്ത്രിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“വേണ്ട ജിതിൻ, ഇനി വേണ്ട.” മേഴ്സി അപേക്ഷാഭാവത്തിൽ അവനെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

“ബെഡ്ഡിൽ കയറിക്കിടക്കെടി പൂറിമോളെ...”

“ഓഹ്...” മേഴ്സിയുടെ ശരീരം വിറച്ചു. അവളറിയാതെ അവളുടെ ശരീരം കിടക്കയിലേക്ക് വീണു. ജിതിൻ ആടിയുലഞ്ഞു ഒറ്റക്കണ്ണിൽ കണ്ണീർ പൊഴിക്കുന്ന കുണ്ണയുമായി അവളുടെ അരക്കെട്ടിനു മുകളിൽ ഇരുവശവും കൈ കുത്തി നിന്നു. അവളുടെ അപ്പത്തിൽ തീരെ കട്ടിയില്ലാത്ത ചെറു രോമങ്ങൾ എഴുന്നു നിൽക്കുന്നു. പൂർവെട്ടിന് മുകളിൽ രോമാഞ്ചത്താൽ രോമ കൂപങ്ങൾ പൊങ്ങി നിൽക്കുന്ന കാഴ്ച കണ്ട് അവന് കടി കയറി. പരന്ന പൊക്കിളിൽ നിന്നും തുടങ്ങി താഴെ കടിതടത്തിന് തൊട്ട് മുകളിൽ വരെ നീണ്ടു കിടക്കുന്ന സ്വർണ്ണ നിറത്തിലുള്ള രോമരാജി. തുടകളിലും സമാനതരത്തിൽ ചെറു സ്വർണ്ണരോമങ്ങൾ എഴുന്നു നിൽക്കുന്നു. പൂർവെള്ളം ഒലിച്ചു തുടയിടുക്ക് നല്ലവണ്ണം നനഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവൻ ഒരു നിമിഷം അവളുടെ അരക്കെട്ടിന്റെ ഭംഗി നോക്കി നിന്നു. അവന്റെ കുണ്ണത്തലപ്പിൽ നിന്നും ഒരു തുള്ളി പ്രീകം താഴേക്ക് തൂങ്ങി കിടക്കയിൽ വീണു.

“ജിതിൻ...”

വിളി കേട്ട് ജിത്തു മേഴ്സിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

“ഒന്നു കൂടി വിളിക്ക്.... ഇപ്പോ വിളിച്ചത് പോലെ.”

ജിതിന് ആവേശം കയറി.

“കിടന്ന് കൊണ പറയാതെ കാലകത്തി വെക്കെടി കുത്തിച്ചിമോളേ...”

“മം.... “ജിതിന്റെ വായിൽ നിന്ന് കേട്ട തെറി കണ്ണടച്ച് ആസ്വദിച്ചു കൊണ്ട് മേഴ്സി മുലകൾ പിടിച്ച് കൂട്ടിത്തെരുക്കി മുലത്തെട്ടിൽ മെല്ലെ ഞരടിക്കൊണ്ട് കാലകത്തി. ജിതിൻ ഒട്ടും

സമയം കളയാതെ അവളുടെ വെളുത്ത തുടയിടുക്കിലേക്കു മുഖം പൂഴ്ത്തി, ഒട്ടി നിന്ന പൂർ ഇതളുകൾ വായിലാക്കി ചപ്പി. മേഴ്സി അരക്കെട്ട് വിറപ്പിച്ച് പൂർ അവന്റെ വായിലേക്ക് തള്ളിക്കൊടുത്തു. ആ വിടവിൽ നിന്ന് ഊറി വന്ന പുളിവെള്ളം ജിതിൻ നുണഞ്ഞിറക്കി.

“തൊട നല്ലോണം പൊളിക്കെടി, ഞാൻ നല്ലോണം ഒന്ന് കാണട്ടെ നിന്റെ പൂറ്.”

“സ്.... ഊ ഹ്....” മേഴ്സി കാലുകൾ വലിച്ചുകത്തി. അവളുടെ പൂർവെള്ളത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന വെളുത്ത പൂറിന്റെ ചുവന്ന ഉള്ളുകൊളും ചുവപ്പ് കനും അവന്റെ കൺവെട്ടത് അവനെ കൊതിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് മാടി വിളിച്ചു. അവളുടെ അകംതുടകളിൽ കൈ കൊണ്ട് ഇറുക്കി പിടിച്ചു കൊണ്ട് പട്ടി നക്കുന്നത് പോലെ അവൻ നക്കാൻ തുടങ്ങി. മേഴ്സിയുടെ പൂർ നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊഴുകാൻ തുടങ്ങി. അവൻ അവളുടെ കത്തിൽ ഒന്ന് ചപ്പി വലിച്ച് എഴുന്നേറ്റു.

“അ, അ, അഹ്...”പെട്ടെന്ന് മേഴ്സിയുടെ പൂർത്തുള്ളയിൽ നിന്ന് വെള്ളം ചീറ്റി. മേഴ്സി കാലുകൾ ഒന്ന് കോച്ചി നിവർത്തി. അവൾ കിടക്കയിൽ കിടന്ന് കണ്ണടച്ചു കിതക്കാൻ തുടങ്ങി. ‘റൗണ്ട് 2’. ജിതിൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു. അവൻ എണീറ്റ് തിരിഞ്ഞു അവളുടെ കാലുകൾക്ക് അരികെ തല വച്ചു കിടന്നു. അവന്റെ കാൽ പാദങ്ങൾ കൊണ്ട് മേഴ്സിയുടെ കവിളത്ത് ഉരുമ്മാൻ തുടങ്ങി. അവൻ അവളുടെ വിളറി വെളുത്ത പോലുള്ള കാല്പാദങ്ങളിൽ ചുംബിച്ച് അവളുടെ പാദങ്ങൾ നക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ നക്കി നക്കി അവളുടെ മുട്ടിലേക്ക് കയറി . പിന്നെ തുടകളിലേക്ക് നാക്കിഴച്ചു. അവളുടെ തുടകളിൽ കടിച്ചപ്പോൾ അവൾ കുറുകി. കൂട്ടി വച്ചിരുന്ന തുടകൾ വലിച്ചു തുറന്ന് അകം തുടകളിൽ കടിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ അപ്പത്തിലേക്ക് മുഖം പൂഴ്ത്തി. അവൻ അവളുടെ പൂർ പിളർത്തി ഭക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിനിടെ തന്റെ മുഖത്തിന് നേരെ നീണ്ടു വന്ന മദിപ്പിക്കുന്ന മണമുള്ള പെരുംകുണ്ണ മേഴ്സിയുടെ ചുണ്ടിൽ മുട്ടി. അവൾ വാ തുറന്ന് ആ ചുട്ട് കുണ്ണയുടെ മകുടം വായിലേക്ക് വച്ചു വിഴുങ്ങി. ഊറി വന്ന പ്രീകം അവൾ നുണഞ്ഞു ഉമിനീരിനൊപ്പം കുടിച്ചിറക്കി. അവന്റെ ചരിഞ്ഞു കയറിയ കുണ്ണപ്പകുതി അവളുടെ വായിൽ നിറഞ്ഞ് മേഴ്സിയുടെ കവിളിൽ തട്ടി മുഴച്ചു നിന്നു. അവൻ അരക്കെട്ട് മെല്ലെ മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടും ഇളക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മേഴ്സിക്ക് പിന്നെയും താഴെ നീരൊഴുക്ക് തുടങ്ങി. ജിത്തു അവന്റെ നടുവീരലും ചുണ്ടുവീരലും ചേർത്ത് അവളുടെ ഇറുക്കം കുറഞ്ഞു വന്ന പൂർത്തുള്ളയിലേക്ക് ഇറക്കി കത്തിൽ നൊട്ടി നുണഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മേഴ്സി തുടകൾ കൂടെക്കൂടെ അകത്താനും ഇറക്കാനും തുടങ്ങി. അവളുടെ വായിലിരുന്ന കുണ്ണ അവൾ ഊമ്പുന്നതിന് പകരം ചപ്പി നുണയുകയായിരുന്നു. മഴക്കാറ്റ് കണ്ട് തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ അവളുടെ വായിൽ നിന്ന് കുണ്ണ വലിച്ചുരി. കണ്ട് തീറ്റ നിർത്തി അവൻ എണീറ്റ് തിരിഞ്ഞ് അവളുടെ മേൽ മുഖത്തോട് മുഖം നോക്കി കിടക്കയിൽ കൈ കുത്തി നിന്നു. അവൾ കാലകത്തി തന്നെ വച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ അതിനിടയിലും. അവന്റെ കുണ്ണ അവളുടെ സംഗമസ്ഥാനത്തു മുട്ടി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. കണ്ണടക്കുള്ളിലെ അവളുടെ കണ്ണുകൾ അവനെ അവളിലേക്ക് മാടി വിളിച്ചു. അവൻ കുണ്ണക്കൂട്ടനെ അവളുടെ പൂർക്കവാടത്തിൽ ഒരു യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറാക്കി മുട്ടിച്ചു നിർത്തി. അവളുടെ പൂർമുഖത്തെ അളവിൽ കവിഞ്ഞ വഴുവഴുപ്പ് അവന് ഒരു വല്ലാത്ത ആത്മവിശ്വാസം നൽകി. അവൻ അവളുടെ മേലേക്ക് മെല്ലെ അമരാൻ തുടങ്ങി.

“അം.... മം....” വാ തുറക്കുന്നൊരുങ്ങിയ മേഴ്സിയുടെ ചുണ്ടുകൾ വായിലാക്കി കൊണ്ട് ജിതിൻ കുണ്ണ മകുടം പൂറ്റിനുള്ളിലേക്ക് കുത്തിയിറക്കി. ഒടുക്കത്തെ മുറുക്കത്തിൽ

അവന്റെ കുണ്ണത്തെപ്പറ്റി വലിഞ്ഞ് പൊട്ടി നീറാൻ തുടങ്ങി. മേഴ്സി അവന്റെ മുതുകിൽ നഖം കൊണ്ട് മാനിപ്പിച്ചു. ഇറുക്കിയടച്ച മേഴ്സിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. ജിതിൻ മെല്ലെ പിന്നിലേക്ക് വലിഞ്ഞ് എന്നാൽ കുണ്ണയുരതെ ഒന്ന് കൂടി താഴ്ന്നു. മേഴ്സി വേദന കൊണ്ട് അവന്റെ ചുണ്ട് കടിച്ചു പൊട്ടിച്ചു. അവൻ വേദന സഹിച്ച് കുണ്ണ പകുതി വരെ ഇറുക്കി കയറ്റി. കിടക്കക്കും അവൾക്കും ഇടയിലൂടെ കയ്യിട്ട് അവളെ ഒരു കൈ കൊണ്ട് പുണർന്ന് ഒരു കൈ കിടക്കയിൽ കുത്തി അവൻ മെല്ലെ അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. മേഴ്സിയുടെ ചക്ക മുലകൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർന്നിരുന്നു. മേഴ്സി അവന്റെ ചുണ്ടിലെ കടി വിട്ടപ്പോൾ അവൻ മുഖം ഉയർത്തി.

“ഹാ.... സ്... ജിതിൻ... ഇട്ട് ഹർട്സ്.....” നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ മേഴ്സി ഞരങ്ങി.

“ഒക്കെ, ഞാൻ നിർത്താം.” ജിതിൻ എണീക്കാൻ തുനിഞ്ഞു.

“നോ....വേണ്ട... ഐ നീഡ് മോർ.... എനിക്ക് വേണം.... ഇനീം ചെയ്ത്.... പ്ലീസ് ജിതിൻ... പതുക്കെ.... മം....” അവന്റെ കയ്യിൽ കിടന്ന് മേഴ്സി കണ്ണടച്ചു പിടഞ്ഞു.

അവന്റെ ചോര പൊടിയുന്ന ചുണ്ടുകൾ കണ്ട് മേഴ്സി തല എത്തിച്ച് അവ വായിലാക്കി നുണഞ്ഞു. അവന് നീറുന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവൻ അവളുടെ പിങ്ക് ചുണ്ടുകൾ തിരിച്ചു നുണയാൻ തുടങ്ങി. ജിത്തു മെല്ലെ കുണ്ണ അവളുടെ പുറ്റിനുള്ളിൽ വച്ചു കയറ്റിയിറക്കാൻ തുടങ്ങി.

“കാല് നല്ലോണം അകത്തി വെക്കടി പുറി....” ഇടക്ക് മേഴ്സി തുടയിറുക്കിയപ്പോൾ ജിതിന് കലി കയറി.

“അകത്തുവോൾ വേദനിക്കുന്നു ജിതിൻ....”

“വേദന ഇപ്പൊ മാറ്റിത്തരാം. കാലകത്തടി....” അവൻ കുറച്ചു വേഗത്തിൽ അടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“ആഹ്... ജിതിൻ.... ഫക് മീ.... കോൾ മീ ബിച്ച്.... കോൾ മീ....”

“പുറിമോളെ..... “ തെറിവിളി അവൾക്ക് രസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി അവൻ ആഞ്ഞൊത്ത് അടിച്ചു. അവളുടെ പൂർഭിത്തികൾ അയഞ്ഞത്, ഇപ്പോൾ ജിതിന് കുറച്ച് മുറുക്കം കുറഞ്ഞു കിട്ടി. അവന്റെ കടകോൽ അവളുടെ ഉള്ളിൽ ചെന്ന് തട്ടാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ കുണ്ണനീരും അവളുടെ മദജലവും സീൽ പൊട്ടിയ രക്തവും കൂടിക്കലർന്ന് ഒഴുകിയിറങ്ങി അവർക്കടിയിലെ കിടക്കവിരിയുടെ ഭാഗം നനഞ്ഞു കുതിർന്നു. അവൾ കാലുകൾ രണ്ടും കൊണ്ട് അവന്റെ അരക്കെട്ടിൽ ഇട്ട് പൂട്ടി. ജിതിൻ അവളുടെ നെഞ്ചിലേക്ക് മുഖം കുനിച്ചു കുലുങ്ങിയാടുന്ന മുലകൾ മാറി മാറി ചപ്പി കുടിച്ചു കൊണ്ട് ആഞ്ഞടിച്ചു.

“ആഹ്... ആഹ്.... ജിതിൻ.... വേഗം.... ഫാസ്റ്റ്.... ഡോണ്ട് സ്റ്റോപ്.... വരുന്നു.... വേഗം....ആഹ്...അഹ്....” മേഴ്സി കാനിക്കുവി. ജിതിൻ അവളുടെ മുല വിട്ട് അവളുടെ കഴുത്തിൽ ചുംബിച്ചു കൊണ്ട് അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ പിടിച്ചു ഞെക്കി പറന്നടിച്ചു. മേഴ്സി പെട്ടെന്ന് അവനെ ചാടിക്കയറി കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അവന്റെ കീഴ്ചുണ്ട് ചപ്പിവലിച്ചു കൊണ്ട്

അരക്കെട്ട് പൊക്കി വെട്ടി വിറച്ചു. അകത്തു കയറ്റി അമർത്തി വച്ചിരുന്ന കുണ്ണക്കിടയിലൂടെ അവളുടെ പുളിവെള്ളം ചീറ്റി തെറിച്ചു.

“ആഹ്... സ്... മേഴ്സിക്കൊച്ചേ.... “ ഒരു ഞരക്കമുള്ള വിളിയോടെ ജിതിൻ നടു വളച്ചു. അവന്റെ പേശികൾ വലിഞ്ഞു മുറുകി. അവന്റെ കുണ്ണ അവളുടെ പൂറ്റിനകത്ത് തുടരെ തുടരെ ശുക്ലം നിറയൊഴിച്ചു. അവസാന തുള്ളി ചീറ്റി ഒഴുകിയിറങ്ങുന്നത് വരെ അവൻ കുണ്ണക്കൂട്ടനെ അവളുടെ പൂറ്റിനുള്ളിൽ വച്ചമർത്തി. ഒടുക്കം കിതച്ചു കൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ അരികിലേക്ക് വാടിയ ചേമ്പൂ തണ്ട് പോലെ കിതച്ചു കൊണ്ട് വീണു. തല ചരിച്ചു മേഴ്സിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ അവൾ അവനെ തന്നെ നോക്കി കിടക്കുകയാണ്. അവൻ അവളുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങിച്ചെന്ന് അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു ചെറു മുത്തം നൽകി. അവൾ കണ്ണടച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ ചുംബനത്തെ സ്വീകരിച്ചു.

മേഴ്സിയുടെ ചുണ്ടുകൾ നുണഞ്ഞു കൊണ്ട് ജിതിൻ അവളുടെ മുഴുത്തു നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന കരിക്ക് മൂലകളിൽ കൈ പ്രതിഷ്ഠിച്ച് അവയുടെ മൃദുത്വം പരിശോധിക്കാൻ എന്ന പോലെ ഞെക്കിയുടച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അവളിൽ പ്രതികരണം കുറഞ്ഞു വന്നത് അവന്റെ എല്ലാ മൂഡും കളഞ്ഞു. മേഴ്സിയുടെ ചുണ്ടുകളെ സ്വതന്ത്രമാക്കി അവൻ എണീറ്റ് കിടക്കയിൽ ഉടുതുണി ഇല്ലാതെയിരുന്നു. തല ചെരിച്ചു കിടന്ന മേഴ്സിയുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും അവളുടെ മുക്കിലൂടെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകിയിറങ്ങി. അത് കണ്ടവന്റെ മനസ്സിൽ കുറ്റബോധം നിറഞ്ഞു.

“സോറി മേഴ്സി, ഇങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിക്കുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതല്ല.”

മേഴ്സി ഒന്നും മിണ്ടാതെ കിടന്നതേയുള്ളൂ. അവളുടെ മൗനം കണ്ടവന് വിഷമമായി.

“താൻ ഇങ്ങനെ കിടക്കാതെ എണീക്ക്. വാ...”

എന്നാൽ മേഴ്സി ആ കിടപ്പ് കിടന്നതല്ലാതെ എണീറ്റില്ല.

“താൻ എന്തെങ്കിലും പറയുവെങ്കിലും ചെയ്ത് മേഴ്സിക്കൊച്ചേ. മനുഷ്യനെ ഇങ്ങനെ തീ തീറ്റിക്കാതെ.”

“കിടന്നു കൂവാതെ ചെക്കാ, ഐ ആം ഓകെ. ശ്ലോ മനുഷ്യനെ ഒന്ന് റെസ്റ്റ് എടുക്കാനും സമ്മതിക്കാത്ത സാധനം.”

“എന്നാ അത് വാ തുറന്ന് പറഞ്ഞുണ്ടെ പെണ്ണേ, ഇവിടെ മനുഷ്യന് ഉള്ളിൽ ഊരില്ല.”

“ഉള്ളിയിൽ എന്തില്ല?”

“ഉള്ളിയല്ല പെണ്ണേ, അത് നാട്ടിലെ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലാ. നീ എണീറ്റ് വാ, ഞാൻ കഴുകിത്തരാം.” മേഴ്സിയുടെ കവച്ചു വച്ച, ശുക്ലം ഒഴുകിയിറങ്ങുന്ന കാലുകൾക്കിടയിലേക്ക് നോക്കിയവൻ പറഞ്ഞു.

“വേണ്ട. ഞാൻ തന്നെ കഴുകിക്കൊളാം. ഇറ്റ് ഹർട്സ് സോ മച്ച്. താൻ ചെല്ലൂ ,ഞാൻ കുറച്ചു നേരം കൂടെ കിടക്കട്ടെ. ദാ അതാ ബാത്ത്റൂം.” മുറിക്കകത്തെ ബാത്ത്റൂം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി അവൾ പറഞ്ഞു.

അവൻ മുഖത്തൊരു ചിരി ഫിറ്റ് ചെയ്ത് എണീറ്റ് പോയി ബാത്റൂമിനകത്തെ ഹാൻഡ് ഷവർ ചീറ്റിച്ച് കുണ്ണ നല്ലവണ്ണം തൊലിച്ചു കഴുകി. കുണ്ണത്തൊലി വലിയുമ്പോൾ നല്ല വേദന. തന്റെ കാര്യം ഇതാണെങ്കിൽ മേഴ്സിയുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും എന്നവൻ ഊഹിച്ചു. കുണ്ണയിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ച മേഴ്സിയുടെ സീൽ പൊട്ടിച്ച ചോരയും ഉണങ്ങിത്തുടങ്ങിയ പൂർവെള്ളവും കഴുകി തിരിഞ്ഞപ്പോൾ വാതുകൽ കൈ താങ്ങി മേഴ്സി നിൽക്കുന്നു. അവളുടെ ആകാരവടിവും അംഗഭംഗിയും കണ്ട് ജിത്തിന്റെ കുണ്ണ ഉണർന്നു തുടങ്ങി. അത് കണ്ട് മേഴ്സിക്ക് ചിരി വന്നു.

“ജിതിൻ മുറിയിൽ ചെന്ന് ഇരിക്ക്. ഞാൻ കഴുകി വരാം.”

അവൾ പറഞ്ഞത് പുറത്തിറങ്ങാനുള്ള സൂചനയായി കണ്ട് അവൻ പുറത്തിറങ്ങി ചെന്ന് വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. അകത്ത് മേഴ്സി ക്ലോസെറ്റിലേക്ക് പെടുകുന്ന ശബ്ദം മുഴങ്ങി കേൾക്കാം. ബാത്റൂമിന്റെ വാതിൽ അടച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അതിനകത്തേക്ക് ചെല്ലാൻ എന്തോ അവന് തോന്നിയില്ല. പത്തു മിനിറ്റോളം ടോയ്ലറ്റിൽ ചിലവഴിച്ച് മേഴ്സി പുറത്തിറങ്ങി മൂല തുളുമ്പിച്ചു മെല്ലെ കാലകത്തി നടന്നു വന്നു. കിടക്കക്കരുകിലെത്തി അവൾ പിറന്ന പടി കിടക്കയിലേക്ക് കമഴ്ന്നു വീണു.

“മേഴ്സി...”

“മം....”

“ആർ യു ഓക്കേ?” അവൻ വേവലാതി മറച്ചു വെക്കാതെ ചോദിച്ചു.

“ഐ ആം. ബട് ഇറ്റ് ഹർട്സ് സോ മച്.”

അവളോട് സോറി അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാൻ അവനറിയില്ലായിരുന്നു.

“ആർ യു ഒക്കെ ജിതിൻ?” മേഴ്സി ചോദിച്ചു.

“എനിക്ക് കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല പെണ്ണേ. ബട്ട്, ഇത് തന്റെ ആദ്യത്തെ ആണെന്ന്.... എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു.”

“ഇറ്റ് ഇസ് മൈ ഫസ്റ്റ് ടൈം. എനിക്ക് വീഡിയോസും മൂവീസും കണ്ടുള്ള അറിവേയുള്ളൂ. ബട്, യു വേർ ആക്ടിങ് ലൈക്ക് എ പ്രോ. തന്റെ ആദ്യത്തെ തവണയാണെന്ന്.... എനിക്ക് വിശ്വാസം പോര.”

അത് കേട്ട് ജിതിൻ ചിരിച്ചു. അവളോട് തന്നെപ്പറ്റി എന്ത് പറഞ്ഞാലും അവൾ വിശ്വസിക്കില്ല. അവളെന്നല്ല, ആരും.

“എന്നാലും താൻ സ്പേം അകത്തു കളയണ്ടായിരുന്നു.”

ജിതിൻ ഒന്ന് നെട്ടി. മേഴ്സിയുടെ മെഴുത്ത മൂലയിലേക്ക് മൂക്കും കുത്തി വീണ് അവളുടെ പൂറ്റിലേക്ക് ഇറുകുകിടക്കുന്നതിനിടയിൽ അതൊന്നും ആലോചിച്ചില്ല. മുൻപിൻ ആലോചിക്കാതെ ഒരു ലോഡ് വാണം നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവളുടെ ഉള്ളിൽ.

“മേഴ്സിക്കൊച്ചേ, ഞാൻ.... ഇനിയെന്ത് ചെയ്യും?”

“ഇപ്പോഴാണോ അതൊക്കെ ആലോചിക്കുന്നത്? എല്ലാം കഴിഞ്ഞത്.... ഞാനെങ്ങാനും പ്രേമനട ആയാൽ, താനെന്നെ കെട്ടിക്കൊണ്ടു. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ചത്തുകളയും.”

ജിതിൻ ഇരുന്ന് വിയർക്കാൻ തുടങ്ങി. മൈർ, ഒരു നിമിഷത്തെ അശ്രദ്ധ. ഒന്ന് പുറത്തെടുത്തു കൂടയണ്ട കാര്യമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തന്റെ വിത്തെങ്ങാനും ചെന്ന പിടിച്ചാൽ....

എന്നാൽ അവന്റെ അണ്ടി മുഞ്ചിയ ഇരിപ്പ് കണ്ട മേഴ്സി കൂണ്ടി കൂലുകുഴിച്ചിരിച്ചു.

“ഹ ഹ ഹ... എഡോ മണ്ടുസേ എന്നിക്കിപ്പോ സേഫ് പിരീഡാ. താൻ പേടിക്കണ്ട.”

“ചിരിക്കല്ലേ പെണ്ണേ, മനുഷ്യന്റെ ഉള്ള ജീവൻ പോയി.” ജിതിൻ കമഴ്ന്നു കിടന്ന മേഴ്സിയുടെ വിരിഞ്ഞ നിറകുണ്ടിക്കിട്ട് ഒരടി കൊടുത്തു. കൈ പരത്തിയുള്ള അടിയിൽ അവ തുളുമ്പിപ്പിടഞ്ഞു നിന്നു.

“ഔ... ജിതിൻ... അല്ലെങ്കിലേ വേദനയാ.” മേഴ്സി ചരിഞ്ഞു കിടന്ന് കൂണ്ടി തിരുമ്മി.

“എടോ... ആണുങ്ങളായാലെ കുറച്ച് തന്റേടം ഒക്കെ വേണം. ഇങ്ങനൊരു പേടിത്തൊണ്ടൻ.”

മേഴ്സിയുടെ വാക്കുകൾ ജിതിന്റെ ഇല്ലാത്ത ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെ മറ്റേടത്ത് തന്നെ കൊണ്ടു.

“അങ്ങനങ്ങു കളിയാക്കല്ലേ മേഴ്സിക്കൊച്ചേ, നിനക്കെങ്ങാൻ വയറ്റിലൊണ്ടായൽ ഞാനങ്ങു നാട് വിട്ട് പോകുവോന്നുമില്ല. അതിന്റെതായ ഉത്തരവാദിത്തം ഒക്കെ ഏറ്റെടുക്കാൻ എനിക്കറിയാം.”

ജിതിൻ ഇടുപ്പിൽ കൈ കുത്തിയിരുന്ന് ഗമയിൽ പറഞ്ഞു.

“മേഴ്സിക്കൊച്ചേ നിനക്ക് കേരളത്തിലെ ആണ്പിള്ളേരെ അറിയില്ല. ഇത് ഞാൻ പറഞ്ഞതല്ല. വിവരമുള്ള ഒരാൾ പണ്ട് പറഞ്ഞതാ”

“പിന്നെ പിന്നെ... ഒരു ഉത്തരവാദി വന്നേക്കുന്നു. പുളുവടിക്കാതെ ചെക്കാ...” മേഴ്സി കളിയാക്കി. അവൾ എഴുന്നേറ്റ് പ്രയാസപ്പെട്ട് കവച്ചു നടന്നു ചെന്ന് മുറിക്കകത്തെ വാർഡ്രോബ് തുറന്ന് അതിൽ നിന്നും ഒരു കാക്കി ടാക് ടോപ്പും വെളുത്ത ലൂസ് പാന്റ്സും പുറത്തെടുത്തു. ബ്രായിടാൻ തുനിയായെ അവൾ ആ ടാക് ടോപ്പ് അണിഞ്ഞ്, പാന്റ്സ് കഷ്ടപ്പെട്ട് വലിച്ചു കയറ്റി കണ്ണാടിയുടെ മുൻപിൽ നിന്ന് അവളുടെ മുലകൾ സ്വയം പിടിച്ചു ഒന്ന് അമർത്തി നോക്കി. അവളുടെ കക്ഷത്തിന് താഴെ നഗ്നമായ ഭാഗത്ത് മുലയുടെ മുഴുപ്പ് വശത്തേക്ക് തള്ളി നിൽക്കുന്നു. ടാക് ടോപ്പിന് മുകളിൽ അവളുടെ മുലകണ്ണി കൂർത്തു നിൽക്കുന്നത് കണ്ണാടിയിലൂടെ കണ്ട് ജിതിന്റെ കൂണ്ണ ജീൻസിനുള്ളിൽ ഒന്നനങ്ങി. മേഴ്സി ചരിഞ്ഞു നിന്ന് അവളുടെ പിന്നുകൂടെ കൂടെ കണ്ണാടിയിൽ കണ്ട് ആസ്വദിച്ചു, തിരിഞ്ഞു നിന്ന് അവനെ നോക്കി ചിരിച്ചു. അവൾ മെല്ലെ നടന്ന് അവന്റെടുത്ത് വന്ന്, കട്ടിലിൽ അവനെ

മുട്ടിയുരുമ്മി ചേർന്നിരുന്നു. അവന്റെ കയ്യിൽ കൈ കോർത്തുപിടിച്ച് അവന്റെ തോളിൽ തല ചായ്ച്ചു.

“അല്ലെങ്കിലും നിന്നെ കെട്ടിയാൽ എനിക്ക് നഷ്ടമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ? ഈ കാണുന്നതൊക്കെ അനുഭവിച്ച് എനിക്ക് വെറുതേയിരുന്നു പൂട്ടിക്കാം.”

മേഴ്സി അതിന് മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അവന്റെ വാക്കുകളിൽ എത്ര മാത്രം ആത്മാർത്ഥത ഉണ്ടെന്ന് അവൾക്ക് നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. ഇരുവരും കുറച്ചു നേരം മൗനം ഭജിച്ചു. ജിതിന്റെ ഉള്ളിൽ വല്ലാത്ത ഒരു വിങ്ങൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. ഒരു ചരക്ക് പെണ്ണ് തന്റെ കയ്യിൽ മൂലയും അമർത്തി തോളിൽ തല ചായ്ച്ചു കിടന്നിട്ടും അവന് കാമം തോന്നിയില്ല. മേഴ്സി തന്നിൽ നിന്നും എന്തൊക്കെയോ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവൻ ഭയപ്പെട്ടു.

“മേഴ്സിക്കൊച്ചേ...”

“മം...”

“ഞാൻ.... ഞാൻ ചെയ്തത് തെറ്റാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. താൻ മറ്റൊരാൾക്ക് വേണ്ടി കാത്തു വെച്ചത് ഞാൻ... ഞാൻ തന്നോട് എന്താ പറയാ?”

“ഹേയ്, ഡോണ്ട് ബി സില്ലി ജിതിൻ. അങ്ങനെ ഒരാൾക്ക് വേണ്ടി മാത്രം വേർജിനിറ്റി കാത്തു വെക്കുന്ന മിത്തിൽ എനിക്ക് വിശ്വാസമൊന്നുമില്ല. ഇത് 19th സെഞ്ചുറി ഒന്നുമല്ലല്ലോ?”

“താൻ ആളെ ഞാൻ വിചാരിച്ചതിലും ബോൾഡ് ആണല്ലോ? ബട്ട് എനിക്കെന്തോ...”

“ജിതിൻ ആരെയോ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് അല്ലെ? ശെരിക്കും ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന്??”

ജിതിൻ തന്റെ തോളിൽ കിടക്കുന്ന മേഴ്സിയെ തല ചെരിച്ച് ഒന്ന് നോക്കി.

“തനിക്കങ്ങിനെ തോന്നിയോ?”

“തന്റെ മനസ്സ് വായിക്കാൻ ഈസിയാണ് ജിതിൻ.” മേഴ്സി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു.

“സത്യമാണ് മേഴ്സിക്കൊച്ചേ, ആ ഒരാൾ, അയാൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഓരോ ദിവസവും ജീവിക്കുന്നത്. അയാളുടെ സ്നേഹം പിടിച്ചു പറ്റാൻ, എന്റെ സ്നേഹം അയാൾ തിരിച്ചറിയാൻ വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഓരോ നിമിഷവും കാത്തിരിക്കുന്നത്.”

മേഴ്സി ജിതിന്റെ കയ്യിൽ ഒന്ന് കൂടി മുറുകി ചുറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്നു.

“മേഴ്സിക്കൊച്ചേ...”

“മം....” അവൾ കാതരയായി വിളി കേട്ടു.

“തന്നെ എനിക്കിഷ്ടമാണ്. പക്ഷെ... പക്ഷെ തന്നെ പ്രണയിക്കാൻ എനിക്കാവില്ല. എന്റെ മനസ്സിലുള്ളവൾക്ക് പകരം മറ്റൊരാൾ, അങ്ങിനൊന്ന് ഉണ്ടാവില്ല മേഴ്സിക്കൊച്ചേ.”

മേഴ്സി തലയുയർത്തി ജിതിന്റെ മുടിയിഴകളിൽ മെല്ലെയുതി. അവളുടെ നിശ്വാസത്തിലെ വാത്സല്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ലാളനയേറ്റ അവന്റെ മുടിയിഴകൾ സന്തോഷത്തോടെ ആടിക്കളിച്ചു.

“താൻ പേടിക്കണ്ട ജിതിൻ, ഇന്ന് നമ്മൾ തമ്മിൽ നടന്നത്, അതൊരു സീക്രട്ട് ആയിരിക്കും. എന്നും. എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാകുമല്ലോ ഓരോ സീക്രട്ട്സ്? തനിക്ക് തന്റെ ആ ആൾ എന്ന പോലെ, ഇതെന്റെ സീക്രട്ട്. അല്ല, നമ്മുടെ സീക്രട്ട്. ഇത് എന്നും എന്റെ ഉള്ളിൽ സേഫ് ആയിരിക്കും.”

നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ ജിതിൻ മേഴ്സിയുടെ നെറുകയിൽ ചുണ്ടമർത്തി. നിമിഷനേരത്തെ സ്നേഹമാണെന്ന തിരിച്ചറിവിലും അവൾ അനുസരണയുള്ള പൂച്ചക്കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ അവന്റെ തോളിൽ കവിളുരച്ചിരുന്നു.

“തന്റെ ഡ്രീം സഫലമാകട്ടെ എന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാം ജിതിൻ. തന്റെ ഇഷ്ടം ട്രൂ ആണ്. ഐ നോ. ഞാൻ കേട്ടത് പോലെയോ പ്രതീക്ഷിച്ചത് പോലെയോ ഉള്ള ആളല്ല താൻ. താൻ നോക്കിക്കോ, താൻ ആശിക്കുന്നത്, അത് തനിക്കുള്ളതാണെങ്കിൽ, തനിക്ക് വിധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് തന്നിലേക്ക് തന്നെ വന്നു ചേരും.”

ജിതിന്റെ ഉള്ളൊന്നു പിടഞ്ഞു. ഇത് താൻ മുന്പവിടെയോ.... അതേ, സോണി.സോണിയും പറഞ്ഞത് ഇതേ കാര്യം തന്നെയാണല്ലോ? വിധി. അത് സത്യം തന്നെയോ? ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി അവൻ വിധിയിൽ വിശ്വസിക്കണം എന്ന് തോന്നി.

“പക്ഷെ, തന്നെപ്പറ്റി സ്കൂളിൽ കുറെ റൂമേഴ്സ് പരക്കുന്നുണ്ട്. ബി കെയർ ഫുൾ ജിതിൻ.” മേഴ്സി തന്റെ വിയർത്തു നനഞ്ഞ ഉള്ളം കൈ കൊണ്ട് അവന്റെ പുറം കയ്യിൽ തലോടി.

“എന്ത് റൂമേഴ്സ്?”

“ജിതിൻ, തന്നോട് ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ, ടീന തന്നെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ? അതെല്ലാം കത്രീന മാഡത്തിന്റെ ചെവിയിലെത്തിക്കാൻ ചിലർ പ്ലാൻ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. തന്റെ ബാച്ചിലെ ഫൈസൽ, നിഖിൽ, അങ്ങിനെ ചിലർ. അത് മാത്രമല്ല...”

ജിതിൻ ഒന്ന് രൂക്ഷമായി നിശ്വസിച്ചു. അവന്റെ ഞരമ്പുകൾ ചൂടാവുന്നത് മേഴ്സി അറിഞ്ഞു.

“ജിതിൻ, കൂൾ ഡൗൺ. ഞാൻ പറയുന്നത് താൻ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്ക്. ദേഷ്യം പിടിച്ചാൽ തന്റെ തലേലോട്ട് ഒന്നും കേറത്തില്ല ബുദുസേ.” അവൾ മറു കൈ കൊണ്ട് അവന്റെ തലക്കിട്ട് കിഴുക്കി. ജിതിൻ നീട്ടി ഒരു ശ്വാസം അകത്തേക്കെടുത്ത് പുറത്തു വിട്ടു.

“താൻ കരുതുന്നത് പോലെ സിമ്പിൾ അല്ല കാര്യങ്ങൾ, ഇതിൽ ഒരു ടീച്ചർ കൂടി ഇന്വോൾവ് ആയിട്ടുണ്ട്.”

ജിതിൻ ചെവി കുർപ്പിച്ചു.

“റീനാ മിസ്സ്. ഇംഗ്ലീഷ് മിസ്സില്ലേ? ആ അവർ തന്നെ.”

“ഓ... അപ്പോ അങ്ങിനൊക്കെയാണ് കാര്യങ്ങൾ. എല്ലാത്തിനേം നിരത്തിപ്പിടിച്ചു കോത്തിലടിച്ചു വിടണം.”

“ഹ ഹ ഹ.....” മേഴ്സി അവന്റെ തോളിൽ മുഖം അമർത്തി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“അല്ല, ഞാൻ ആലോചിക്കുവാറുന്നു, ജിതിൻ വിപ് ഒക്കെ പിടിച്ചു, റീനാ മിസ്സിന്റെ ആസിലും പുസ്സിയിലും ഒക്കെ തല്ലുന്നത്.... ഹ ഹ ഹ...”

“ഹോ, എന്റെ കൊച്ചേ, ഞാനത് ഒരു പ്രാസത്തിനു പറഞ്ഞതാ.”

“മം... ഒക്കെ ഒക്കെ, എനിവേ, താൻ ഒന്ന് സൂക്ഷിച്ചോ. ആ റീനാ മിസ്സിനെ സോപ്പിട്ട് നിന്നാൽ തനിക്ക് കൊള്ളാം. ഇല്ലെങ്കിൽ വിപ് കേറുന്നത് തന്റെ ആസ് ഹോളിൽ ആയിരിക്കും”

“നീ കുറെ നേരമായല്ലോ എന്നെയിട്ട് വാറുന്നു, നിന്നെ ഞാനിന്ന്...” ജിതിൻ അവളെയും കൊണ്ട് കിടക്കയിലേക്ക് മറിഞ്ഞു. അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ ഇക്കിളി കൂട്ടുന്നതിനിടയിൽ ടാക് ടോപ്പിനുള്ളിൽ കുലുങ്ങിയാടുന്ന അവളുടെ മുലകളിൽ അവന്റെ കണ്ണുടക്കി. അവന്റെ നോട്ടം പാളിയത് കണ്ട മേഴ്സി അവന്റെ മുഖം പിടിച്ചു തന്റെ മുഖത്തിന് നേരെയാക്കി. അവളുടെ പിങ്ക് റോസാ ചുണ്ടുകളിലേക്ക് അണച്ചു കൊണ്ടവൻ മുഖം അടുപ്പിച്ചു. അനുനിമിഷം അടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവന്റെ ചുണ്ടിന് മേൽ മേഴ്സി തന്റെ ചുണ്ടു വിരൽ വട്ടം വെച്ചമർത്തി.

“ജിതിൻ... വേണ്ട.”

അവൻ അവളുടെ കൈ പിടിച്ചു മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചു.

“ജിതിൻ, ഐ ആം സീരിയസ്. നോ.”

അവൻ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോട്ടമയച്ചു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ തീക്ഷ്ണമായിരിക്കുന്നു.

“നമ്മൾ ഇന്ന് ചെയ്തത്.... അത് ഇനി ഉണ്ടാവില്ല. ഇനിയൊരിക്കലും. പക്ഷെ, ഞാൻ ഈ ദിവസം മറക്കില്ല. ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം പൂർണ്ണ മനസ്സോടെയാണ്. ആൻഡ് ഐ ആം ഹാപ്പി. ബട്ട്, ഇനി, ഇനിയത് വേണ്ട. പ്ലീസ്.”

ജിതിൻ അവളുടെ കണ്ണുകളിലെ തിളക്കത്തിലേക്ക് ഉറ്റു നോക്കി. അവൻ പതിയെ അവളുടെ മുഖം തന്റെ വലത്തെ കയ്യിൽ കോരിയെടുത്തു. വല്ലാത്തൊരാവേശത്തോടെ അവൻ അവളെ ചുംബിച്ചു. അവൾ കണ്ണടച്ച് അവന്റെ മുടിയിഴകളിൽ കൈ കോർത്ത് അവന്റെ ചുണ്ടുകളെ സ്വീകരിച്ചു. അവരുടെ നാവുകൾ പരസ്പരം കഥ പറഞ്ഞു. അവളുടെ കീഴ്ചുണ്ട് നുണഞ്ഞെടുത്ത്, ചുണ്ടുകൾ മോചിപ്പിച്ച ജിതിൻ അവളുമായി മൂക്കുരുമ്മി. അവന്റെ നിശ്വാസം അവളിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും എന്ന തോന്നലുണ്ടാക്കി. എന്നാൽ ആ തോന്നലിനെ മേഴ്സി കണ്ണടച്ചു തിരിച്ചയച്ചു.

“എനിക്ക് ഫ്രീ ആയിട്ട് കുറെ ഉപദേശം തന്നതല്ലേ? അതിന് പകരമായി ഇതിരിക്കട്ടെ.”

അവന്റെ നോട്ടത്തിലെ കുറുപ്പ് നേരിടാനുവേണ്ടി അവൾ മിഴികൾ വെട്ടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. വീണ്ടും കണ്ണുകൾ തമ്മിലുടക്കിയപ്പോൾ അവൾ അവന്റെ മുടിയിഴകളിൽ വിരലോടിച്ച് അവയിൽ പിടി മുറുക്കി, അവനെ ചുണ്ടകലത്തു നിന്ന് പിടിച്ചു മാറ്റി.

“എടി, എടി നാറി.... നോവുമെടി....”

“മോനേഴുന്നേറ്റു പോവാൻ നോക്ക്. അല്ലെങ്കിലേ, എനിക്കിനിയും പലതും തോന്നും. സമയം കുറയായി. ചെല്ല ചെല്ല.” മേഴ്സി അവനെ തള്ളിമാറ്റി കിടക്കയിൽ നിന്നും ചാടിയെണീറ്റു. അവൾ കുണ്ടിയിളക്കി ചെന്ന് വാതിൽ തുറന്ന് താഴേക്കിറങ്ങി, പിന്നാലെ ജിതിനും.

“കുറച്ചു വെള്ളം താടി, വല്ലാത്ത ദാഹം.”

“മം... കാണും കാണും....” മേഴ്സി അകത്തു ചെന്ന് ഒരു കുപ്പി തണുത്ത വെള്ളവുമായി തിരികെയെത്തി. അവനാ കുപ്പി വാങ്ങി വെള്ളം മട മടാ കുടിച്ച് തിരിച്ചെല്ലിച്ചു.

“അപ്പോ, ഇനി സ്കൂളിൽ വച്ചു കാണാം.”

മുൻവാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ ജിതിൻ അവളോടായി തിരിഞ്ഞു നോക്കി പറഞ്ഞു.

“നിന്ന് കൊഞ്ചാതെ പോ ചെറുക്കാ.... “ മേഴ്സി അവനെ പുറത്തേക്ക് തള്ളി വിട്ടു. ജിതിൻ പുറത്തിറങ്ങി ഗേറ്റ് കടന്ന് സൈക്കിളിന്റെ സ്റ്റാന്റ് തട്ടി തള്ളി പോകുന്നവരുടേയും മുൻപ് ഒരിക്കൽ കൂടെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. മേഴ്സിയുടെ വീടിന്റെ മുൻവാതിൽ അടഞ്ഞു കിടക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ ആർഗമൾഭമായി ഒന്ന് ചിരിച്ച് സൈക്കിളിൽ കയറി ചവിട്ടി നീങ്ങി. എന്നാൽ വാതിലിന്റെ മറുപുറം മേഴ്സി ആ വാതിലിൽ ചാരി കണ്ണടച്ചു നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അത്പ നേരം അങ്ങിനെ നിന്ന് കണ്ണു തുറന്നപ്പോൾ കൺതടങ്ങളിൽ മിഴിനീർ നിറഞ്ഞത് അവളുടെ കാഴ്ച മങ്ങി.

അടുത്ത ദിവസം, ജിതിൻ സ്കൂളിൽ പോയത് പ്രൈവറ്റ് ബസ്സിലാണ്. ഒരു പുതുമായായിക്കോട്ടെ എന്ന കരുതി. അച്ഛന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് അമ്പത് രൂപ വാങ്ങി. എത്ര നാളായി ഒരു ബസ്സ് യാത്ര നടത്തിയിട്ട്? അതുമല്ല, ഇനി ഓരോരുത്തന്മാർ സൈക്കിൾ കട്ടുകൊണ്ട് പോയി , അതന്വേഷിച്ചു പുറകെ പോയി, അതിന്റെ പേരിൽ അടിയുണ്ടാക്കി,

വെറുതെ എന്തിനാ.അല്ല എല്ലാം പ്രതീക്ഷിച്ചു വേണമല്ലോ പോവാൻ?, തിരക്കുള്ള ബസ്സ് ആയിരുന്നെങ്കിലും ബസ്സിലെ ജാക്കി അവന് പണ്ടേ ഹറാമാണ്. സ്കൂൾ കവാടം കടന്ന് അകത്തേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ ജിതിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു നൂറ് സംശയങ്ങളും പദ്ധതികളും തമ്മിലുള്ള വടംവലിയായിരുന്നു. ആദ്യമേ തന്നെ ഐശ്വര്യമായി കത്രീന മാഡത്തിന്റെ ഓഫീസിൽ ചെന്ന് കിട്ടാനിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഫോർമൽ തെറിയുടെ ബാക്കിയും അല്പം ഉപദേശവും ചെവി നീട്ടി വാങ്ങി. തള്ളേടെ കാലിൽ പിടിച്ച് തുക്കിയെടുത്ത് രണ്ടലക്കലക്കാൻ തോന്നി. ഓഫീസ് വിട്ട് പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ അടുത്ത ലക്ഷ്യം സോണിയായിരുന്നു. എന്നാൽ മുകളിലേക്കുള്ള വഴി മധ്യേ ചിലവന്മാരുടെ കലിപ്പ് മുഖങ്ങൾ കണ്ടു. ചില പെണ്ണുങ്ങൾ വഴി മാറി തരുന്നു. ആകെ മൊത്തം താൻ ഒരു കേന്ദ്ര ബിന്ദു ആയ പോലെ. ഇതെന്ത് മൈർ??

“ആ ജിത്തു മച്ചാ.... നീയെത്തിയോ? എങ്ങനെയായിരുന്നു അഞ്ചാം ദിവസം?”

പേര് പോലും അറിയാത്ത ഏതോ ഒരുത്തൻ കയ്യും പൊക്കി നടന്നുകൊണ്ടു.

“ഒന്ന് പോയേ മൈരേ, തെറി കേട്ട് പൊളിഞ്ഞു വരുമ്പോഴോ കോത്തിൽ ചുണ്ണാമ്പ് തേക്കാൻ വരുന്നത്.”

ജിത്തു അവനെ കടന്ന് പോയി. അടുത്തു വന്നവൻ കൈ അങ്ങിനെ തന്നെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചു ഏല്ക്കുന്നായി വാ പൊളിച്ചു നിന്നു. അവൻ പടികൾ കയറി ക്ലാസ്സിലെത്തി. അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചവരിൽ ചിലർ നേരത്തെ തന്നെ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവൻ ആദ്യം കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചവൻ ഇതു വരെ വന്നിട്ടില്ല. സോണി അങ്ങനെ വൈകുന്നതല്ലല്ലോ? അവൻ ഇതെവിടെപ്പോയി? അവൻ ചുറ്റും നോക്കുന്നതിനിടയിൽ ഇടതു വശത്തെ ബെഞ്ചിൽ ഇരുന്ന് അന്നയും പൂജയും കൈ വീശി കാണിച്ചു. അവരുടെ ഡെസ്കിന് മുകളിൽ അധികാരത്തോടെ ഇരിക്കുന്ന ഫൈസലിനെ പേടിച്ചിട്ടെന്നോണം അവനെ നോക്കി അവർ കൈ താഴ്ത്തി. അവന്റെ വാലുകൾ രണ്ടു പേരും അവന്റെ കൂടെത്തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ബെഞ്ചിൽ ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ മുതൽ ക്ലാസ്സിലെല്ലാവരും അവനെയും ഫൈസലിനെയും മാറി മാറി നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഭൂരിഭാഗം പേരും അവർ തമ്മിൽ നോട്ടം കൊണ്ടെങ്കിലും ഒരു ഉരസൽ പ്രതീക്ഷിച്ചു. ബാക്കിയുള്ളവർ ഇതൊന്നും തങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നില്ല എന്ന ലാഘവത്തിൽ അവരവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകി. ഫൈസൽ ഒരു ചെറു ചിരിയോടെ, എന്നാൽ കുർപ്പിച്ച കണ്ണുകളോടെയാണ് ജിത്തിനെ നോക്കിയിരുന്നത്. ജിത്തിൻ അവനെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ നിൽക്കാതെ രണ്ടു കയ്യും കൈവിരൽ കോർത്തു പിടിച്ച് ബെഞ്ചിന് മുകളിൽ കുത്തി മുക്കിന് താഴെ ചേർത്ത് വെച്ചിരുന്നു. ഇടക്കവൻ വാച്ചിൽ നോക്കി. ഹേ, അസംബ്ലി കൂടാൻ ഇനി പത്തു മിനിട്ടെ ഉള്ളല്ലോ, ഈ കഴുവേറി ഇതെവിടെ പോയി കിടക്കുന്നു? അവൻ സോണിയെ പ്രാകി. ആ പ്രാക്ക് കേട്ടിട്ടെന്നോണം സോണി പെട്ടെന്ന് ക്ലാസ് മുറിയിലേക്ക് ഓടിക്കിതച്ചു കയറി വന്നു.

“നീയീത് എവുവെപ്പോയി കിടക്കുവാരുണെടാ, ഇതാണോ മൈരേ ക്ലാസ്സിൽ വരുന്ന സമയം?” ജിത്തിൻ ഉച്ചത്തിൽ കലിച്ചു ചോദിക്കുന്നത് കേട്ട് ക്ലാസ് ഒരു നിമിഷം നിശബ്ദമായി. ജിത്തിൻ ഒന്ന് സംശയിച്ചു ചുറ്റും നോക്കി. പെട്ടെന്ന് ക്ലാസ് മുറിയാകെ ചിരിയൊച്ചകൾ അലയടിച്ചു. ക്ലാസ്സിലുള്ളവർ തന്റെ നേരെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നത് കണ്ട് സോണി ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് പൊട്ടനെപ്പോലെ നോക്കി നിന്നു. ജിത്തിൻ അവന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുത്തി.

“അവരെ ശ്രദ്ധിക്കണ്ട, നീയിരി.”

“ഒന്നും പറയണ്ട മച്ചമ്പി, രാവിലെ തന്നെ ആ പ്രിൻസി തള്ളയുടെ മുൻപിൽ ചെന്ന് പെട്ടു. അവർ ഓഫീസിൽ വിളിച്ചു കൊണ്ടു പോയി കുറെ ഗുണദോഷിച്ചു. അങ്ങനാ സമയം പോയത്.”

“മം.... തോന്നി. എനിക്കും കിട്ടിയാരുന്നു. നൈസ് ആയിട്ട്.”

“ഹാവു, ആശ്വാസം. ആശ്വാസം..... അല്ല, ഈ മൈരന്മാരെന്താ നമ്മളെത്തന്നെ ഇങ്ങനെ തുറിച്ചു നോക്കുന്നത്? ഇവന്മാർക്ക് മതിയായില്ലേ?” സോണി ബാഗൂരി വച്ച് മൂവർ സംഘത്തെ നോക്കി കിതപ്പടക്കി ചോദിച്ചു.

“അങ്ങോട്ട് നോക്കല്ലേ മൈരേ. നമ്മൾ ഇപ്പൊത്തന്നെ ആവശ്യത്തിന് പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇനി വേണ്ട.”

“അത് ശെരി, നീയല്ലേ പറഞ്ഞത്, നമ്മൾ മാറ്റം കൊണ്ടു വരണം, രാജാവാകണം എന്നൊക്കെ?”

“അതൊക്കെ അവിടെ നിന്നൊട്ടെ. നമുക്കിട്ട് ഒരു എട്ടിന്റെ പണി വരുന്നുണ്ട്.”

“ഇനിയും പണിയോ???” സോണിയുടെ മുഖം മാറി. സ്കൂൾ ബെൽ കേട്ട് എല്ലാവരും താഴെക്കിറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. ജിതിൻ സോണിയെ വലിച്ചെണീപ്പിച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ കൂടെ നീങ്ങി.

“പറയാം. കുറച്ചു കഴിയട്ടെ.”

അസ്സംബ്ലിക്കിടയിൽ മേഴ്സിയെ തിരഞ്ഞെങ്കിലും കണ്ടെത്താനായില്ല. അസംബ്ലി കഴിഞ്ഞ് മുകളിലേക്ക് പോകാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ കോകില മിസ്സ് അവനെ ശ്രദ്ധിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അവളെ വക വെക്കാതെ മുൻപോട്ട് നടന്നു. ക്ലാസിലിരുന്ന് തന്നെ ജിതിൻ കാര്യങ്ങളുടെ കിടപ്പ് വശം സോണിയെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. സോണി ഒന്നും മിണ്ടാതെ എല്ലാം കേട്ടിരുന്നു.

“അവന്റെ ഒടുക്കത്തെ ഒരു പ്ലാനിംഗ്. നീ കാരണം ഇപ്പൊ ജീവിതം വഴിമുട്ടി. എൻ്റപ്പൻ എൻ്റ കരണക്കുറ്റിക്കിട്ട് വീക്കി. ആ വേദന മാറാൻ രണ്ടു ദിവസമെടുത്തു. നിനക്കറിയാ, ഇപ്പൊ പല്ലു വേദനയാ ഒരാഴ്ചയായി.” സോണി കവിൾ തടവി.

“അപ്പൊ എൻ്റ കാര്യമോ? ഇത്രേം പുകിലുണ്ടായിട്ടും നീയൊരു വാക്ക് വിളിച്ചു ചോദിച്ചോ? അതോ വീട്ടിലെ നമ്പർ മറന്നോ നീ?”

“ഞാൻ വിളിച്ചില്ലെങ്കിലും എൻ്റ അപ്പൻ വിളിച്ചില്ലേ? അത് പോരേ?”

“നിൻ്റപ്പൻ എൻ്റ വീട്ടിൽ വിളിച്ചെന്നോ? ഞാനറിഞ്ഞില്ല.”

“വേണ്ട, അറിയണ്ട. അല്ലേലും ഈ പറഞ്ഞ പുകിലൊക്കെ ഉണ്ടാക്കിയത് ഞാൻ മാത്രമാണോ? എന്നെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞ് ഇളക്കിയിട്ട്...” സോണി മുഖം വീർപ്പിച്ചു.

“ഹ, പിണങ്ങല്ലേ മുത്തേ... നിനക്ക് കേൾക്കാൻ മറ്റൊരു സർപ്രൈസ് കൂടെയുണ്ട്.”

“അതെന്താണാവോ....”

“പറയാം. നീ വെയ്റ്റ് ചെയ്ത്. ആവോളം കാത്തില്ലേ? ഇനി വേവോളം കാക്കൂ സോണിക്കുട്ടാ.”

“അവന്റെ ഒടുക്കിലത്തെ സസ്പെൻസ്. മേഴ്സിയെന്തിനാ വിളിച്ചത്?”

“അത്... അത് പിന്നെ സോണിമോനെ...” ജിതിൻ ഇരുന്ന് വികി.

“ആ, ആ, പോരട്ടെ...”

“എടാ... റീനാ മിസ്സിന്റെ കാര്യം ആർ പറഞ്ഞതാന്നാ നിന്റെ വിചാരം?”

“നമ്മടെ മേഴ്സിയോ? അവളിതെങ്ങനെ അറിഞ്ഞു?”

“ആവോ, അവളെങ്ങനെയോ അറിഞ്ഞു. ഞാനതൊന്നും ചോദിച്ചില്ല.”

“അത് പറയാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണോ അവൾ വിളിച്ചത്? വേറൊന്നും സംസാരിച്ചില്ല നിങ്ങൾ?” സോണി ഡിക്ടക്ടീവ് ആനന്ദായി മാറി.

“ഇല്ലെന്നേ... അവൾക്കെന്തോ എന്നോട് ഒരു സോഫ്റ്റ് കോർണർ ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. അതാ അവൾ എന്നെ വിളിച്ചു കാര്യം പറഞ്ഞത്.”

“ആ, അത് പറ. ഞാനപ്പോഴേ പറഞ്ഞില്ലേ? ഇത് അത് തന്നെ. പ്രേമം.”

“അതെന്തെങ്കിലും ആവട്ടെ. അതല്ലല്ലോ ഇപ്പോ വിഷയം? ഇനി ഈ കുരുക്കിൽ നിന്ന് തലയുരാൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണം. നീ ചിന്തിക്ക്.”

ആഷ്ലി മിസ്സ് വടയും കാണിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനിടയിലും അവർ ചിന്തയിൽ മുഴുകി. ഇടക്ക് സോണി ജിതിനെ തോണ്ടി വിളിച്ചു.

“അളിയാ, മേഴ്സിക്ക് നിന്നോട് എന്തോ ഒരിതുണ്ടെന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്?”

“ആരു പറഞ്ഞു, നീയൊക്കെയല്ലേ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയെ?”

“ആ, ശെരി, നീയവളെക്കൊണ്ട് റീനാമിസ്സിനെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്ക്. നീ വളരെ നല്ലവനാണെന്നും, ആളൊരു പഞ്ച പാവമാണെന്നും ഒക്കെ തട്ടി വിട്ടോട്ടെ. ഒരു പെങ്കൊച്ചു തന്നെ പറയുമ്പോ അവർ വിശ്വസിക്കും. എങ്ങനൂണ്ട്?”

“അങ്ങു ചെന്നാ മതി. അവരിപ്പോ വിശ്വസിക്കും. എടാ അല്ലെങ്കിലേ അവർ ഒരു കാട്ടാളത്തിയാ. മേഴ്സിയെന്നല്ല, ആർ പറഞ്ഞാലും അവർ വിശ്വസിക്കും എന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അവളാണെങ്കിൽ ഇന്ന് വന്നിട്ടില്ലെന്നാ തോന്നുന്നെ. കാലത്ത് ഞാൻ നോക്കിട്ട് എങ്ങും കണ്ടില്ല.”

“ഓ... അവിടം വരെയായി കാര്യങ്ങൾ. നമ്മളറിയാതെ. തിരുപ്പതിയായെടാ, തിരുപ്പതിയായി.”

“ചള്ളിറക്കാതെ നീ ഒരു പരിഹാരം പറ സോണിയാ....”

“നീ ചോദിക്കുമ്പോ തരാൻ എന്റെ കയ്യിൽ പരിഹാരം വേണ്ടേ അളിയാ? എന്റെ മനസ്സിൽ ഒന്നും ഇപ്പോ തൽക്കാലം തോന്നുന്നില്ല.”

“മം...” ജിതിൻ ആഷ്ലി മിസ്സിന്റെ വടയും നോക്കി താടിക്ക് കയ്യും കൊടുത്തു ചിന്തിച്ചിരുന്നു.

ഉച്ചക്ക് ചോറുണ്ട് കയ്യും കഴുകി വെറുതെ സോണിയോടൊപ്പം സ്കൂൾ ഗ്രൗണ്ടിന്റെ മതിൽക്കെട്ടിനരികിലെ പുളിയില മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ചിന്തിച്ചിരുന്ന ജിതിന്റെയടുത്തേക്ക് അന്ന പൂജയോടൊപ്പം കുണുങ്ങി ചെന്നു.

“എന്തോ വലിയ ആലോചനയിൽ ആണല്ലോ രണ്ടു പേരും? ഏ?”

“ആടി പെണ്ണേ, ഇന്ന് രാത്രി ഏത് സാധനം അടിക്കണം എന്നാലോചിക്കുവാ. റം വേണോ, ബ്രാണ്ടി വേണോ അതോ നല്ല നാടൻ നെല്ല്പുഴുങ്ങി വാറ്റിയ സാധനം വേണോ എന്ന തർക്കത്തിലാ. ഒരു തീരുമാനം എടുക്കാൻ പറണില്ല. എന്താ നിന്റെ അഭിപ്രായം?” ജിതിൻ താടി ചൊറിഞ്ഞു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

“പോ... കളിയാക്കാതെ...” അന്ന ചിണുങ്ങി. സോണി പൂജയുടെ മുഖത്തു നോക്കി ഗോഷ്ടി കാണിച്ചു. പൂജയുടെ മുഖത്ത് തന്നോട് ഇതു വരെ കാണിക്കാത്ത നാണം കണ്ട് അവൻ തലയാട്ടി കൈ കെട്ടിയിരുന്നു. അത് കണ്ട് ജിതിൻ ഒന്ന് മുരടനക്കി. സോണി അവനെ നോക്കി പെട്ടെന്ന് മുഖത്തെ ചിരി മാർച്ചു.

“അതേ... താക്സ് ഉണ്ട് കേട്ടോ...” അന്ന നഖം കുടിച്ചു.

“എന്തോന്ന് താക്സ്? നമ്മളെക്കൊണ്ടു പറുന്നത് നമ്മൾ സേയ്തു സേച്ചി. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവൻ്റെടുത്ത് തന്നെയല്ലേ പറ്റിയിരിക്കുന്നത്? പഴയ ചങ്കരൻ തെങ്ങുമെ തന്നെ. എന്നിട്ടോ...ഒടുക്കം നമ്മക്ക് സസ്പെൻഷൻ.”

“ആര് പറ്റിയിരിക്കുന്ന കാര്യമാ?”

“നീ തന്നെ. എനിക്കാണെങ്കിൽ ഈ വാക്കിന് വ്യവസ്ഥയില്ലാത്തവരെ കണ്ണെടുത്താൽ കണ്ടു കൂടാ.”

“അതിന് ഞാൻ എന്തോ ചെയ്തിട്ടാ? ഞാൻ പറഞ്ഞു ഒഴിവാക്കി വിട്ടതാ.അവനാ പിന്നേം പിന്നേം പുറകെ മണപ്പിച്ചു വരുന്നത്. ഇന്നും അങ്ങിനെ മണപ്പിച്ചു വന്നതാ.അല്ലാണ്ട് ഞാനൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല.”

“ഉവ്വ, ഉവ്വേ... ആ, നന്ദി മാത്രേ ഉള്ളോ?” ജിതിൻ ഒരു വഷളൻ ചിരി പാസാക്കി. അന്നയുടെ മുഖം നാണത്താൽ ചുവന്നു തുടുത്തു.

“വേറെന്തു വേണം?” അന്നയും പൂജയും മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കി ചിരിച്ചു.

“ആ, ഇപ്പൊ തൽക്കാലം ഒന്നും വേണ്ട. വേണമെങ്കിൽ ഞാൻ അറിയിക്കാം. അല്ലേ സോണിമോനെ?”

“ആ... ഏ...ആ... എന്താ...?” സോണിയിരുന്നു മൊണ്ണ കളിച്ചു.

“കമ്പിളിപ്പുതപ്പേ... കമ്പിളിപ്പുതപ്പ്...എന്തൊന്നെഡേയ്?”. ജിതിൻ തലയാട്ടി കൈ മലർത്തി. അന്നയും പൂജയും വാ പൊത്തി കുലുങ്ങിയിരിച്ചു.

“നന്ദി പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞെങ്കി പിള്ളാർ പോയട്ടെ, ചേട്ടന്മാർക്ക് കുറച്ച് സംസാരിക്കാനുണ്ട്.”

“ഒക്കെ.... ബൈ...” അന്ന കൈ വീശി.

“ബൈ സോണി....” പൂജയുടെ വക സോണിക്കും കിട്ടി ഒരു കടാക്ഷം. സോണി അറിയതെന്ന പോലെ കൈ ഉയർത്തിക്കാട്ടി. അവളുമാർ നടന്നുകലുന്നത് അവർ നോക്കിയിരുന്നു. സോണിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ അവൻ പൂജയുടെ തീരെ മുഴുപ്പില്ലാത്ത കുണ്ടിയിലേക്കും നോക്കി വെള്ളമിറക്കുന്നത് കണ്ടു.

“മൈരേ നിനക്ക് മെലിഞ്ഞ സാധനങ്ങളെയാ ഇഷ്ടം അല്ലെ?”

“മച്ചമ്പി, ഇപ്പൊ നടന്നത് സത്യമാണോ അളിയാ?” ജിതിന്റെ കൈ മടക്കിൽ പിടിച്ചു കുലുക്കിക്കൊണ്ടു സോണി സ്വപ്നലോകത്തു നിന്ന് തിരിച്ചു പറന്നിറങ്ങി.

“ഇനി പറ, എന്റെ പ്ലാൻ പൊട്ടയാണ്, ഞാൻ വെറും ഉണ്ണാക്കനാണ്... പറ പറ... കേൾക്കട്ടെ...”

“അളിയാ സോറി അളിയാ.... നീ പൊറുത്തു കള. പൊന്നാളിയാ... ഉമ്മ.”

“ഹാ.... ദതാണ്. എടാ... നീയൊരിക്കൽ പറഞ്ഞില്ലേ, അവളുടെ കൊതം മണക്കാൻ എങ്കിലും കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്? കൊതം മാത്രമല്ല, അവളുടെ പല അവയവങ്ങളും അവൾ നിനക്ക് മണക്കാനും നക്കാനും, എന്തിന്... കൊണയ്ക്കാൻ വരെ തരും. നീ നോക്കിക്കോ....”

“ഹോ... ഓർത്തിട്ട് കമ്പിയായിട്ട് വയ്യ.... നടക്കുവോ അളിയാ?”

“സോണിമോനെ, എല്ലാത്തിനും അതിന്റെതായ സമയമുണ്ട്. നീ ചിൽ... ഇപ്പൊ നീ നമ്മുടെ പുതിയ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാനുള്ള വഴിയാലോചിക്ക്.”

അവർ വീണ്ടും ചിന്തയിൽ മുഴുകി. ബെല്ലടിക്കുന്നത് വരെ. കോകില മിസ്സിന്റെ ക്ലാസ്സിലും അവൻ ബെഞ്ചിലിരുന്ന് ജനലിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കി ചിന്തിച്ചിരുന്നു.

“ജിതിൻ....”

കോകില മിസ്സിന്റെ വിളി അവൻ കേട്ടില്ല. സോണി ജിതിനെ അവന്റെ പരിസരം മറന്നുള്ള ഇരിപ്പിൽ നിന്ന് കുലുക്കി വിളിച്ചുണർത്തി. ജിതിൻ ഞെട്ടിപ്പിടഞ്ഞത് ചാടിയെണീറ്റു.

“ആ മിസ്സേ.”

“വാട് ആർ ലാന്തനോയിഡ്സ്?”

“ഏ... എന്താ...”

“ചെവി കേൾക്കാണ്ടായോ ജിതിൻ? വാട് ആർ ലാന്തനോയിഡ്സ്? ഡെഫനിഷൻ പറയൂ.”

“ആ... എനിക്കറിയാന്മാടില്ല...” ജിതിൻ നിസ്സാരമായി തോൾ കുലുക്കി. ക്ലാസ് മുറിയാകെ ചിരി നിറഞ്ഞു. അവന്റെ ഭാവം കണ്ട് അവന്റെ ബന്ധു വൈരി വരെ ചിരിച്ചു. കോകില ദേഷ്യം കൊണ്ട് വിറച്ചു.

“സൈലൻസ്...” കോകില ചൊടിച്ച് കൊണ്ട് ഒച്ചയിട്ടു. ചിരി നിന്നില്ല. പതിവിന് വിപരീതമായി ജിതിനും ആ ചിരി ലഹളയിൽ പങ്കു ചേർന്നു. കോകില കയ്യിലിരുന്ന തുറന്ന പുസ്തകം കൊട്ടിയടച്ച് ആർക്കും മുഖം കൊടുക്കാതെ തല താഴ്ത്തി ക്ലാസ്സിൽ നിന്നിറങ്ങി പോയി. ജിതിൻ ഒരു പ്രതികാരം നടത്തി വിജയിച്ച പോലെ അവളുടെ പോക്ക് നോക്കി നിന്നു. ഫൈസൽ ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവന്റെ ഉള്ളു് പുകഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു.

അടുത്ത ബെല്ലിന് ശേഷം ഇംഗ്ലീഷ് ക്ലാസ് ആരംഭിച്ചു. റീനാ മിസ്സിന്റെ ക്ലാസ്സ്. പതിവില്ലാതെ റീനാ മിസ്സ് ചില പഴയ കാല സിനിമകളിലെ ടീച്ചർമാരെ പോലെ ക്ലാസ്സിൽ ഉലാത്തിയാണ് പാഠമെടുത്തത്. റീനാ മിസ്സിന്റെ ഓരോ നീക്കവും ജിതിൻ സസ്യക്ഷ്മം വീക്ഷിച്ചു. അവർ ഇടക്ക് തന്നെ മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ? ഹേയ്, തന്റെ തോന്നലാവാം എന്ന് കരുതി ജിതിൻ. പക്ഷേ ആ ചിന്ത അവനെ ഭയപ്പെടുത്തി. നോട്സ് എടുക്കുമ്പോൾ കൈ വിറച്ചിട്ട് അവന് പേന പോലും നേരെ ചൊവ്വേ പിടിക്കാൻ പറ്റാതായി. ക്ലാസ്സിൽ അലമ്പുണ്ടാക്കിയാൽ റീനാ മിസ്സ് ഭദ്രകാളിയാണ്. ആ പേടി ഉള്ളത് കൊണ്ട് അവരുടെ ക്ലാസ്സിൽ എല്ലാവരും സൈലൻ്റ് ആണ്.

സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസ്സ് ഉള്ള ദിവസം ആരൊക്കെ സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസ്സ് അറ്റൻഡ് ചെയ്യണം എന്ന് ടീച്ചർ ബോർഡിന്റെ ഒരു വശത്ത് എഴുതിയിട്ടും. ക്ലാസ്സ് കഴിഞ്ഞു പോകാനിറങ്ങും മുൻപ് റീനാ മിസ്സ് എസ്. പി. എന്നെഴുതി അടിവരയിട്ട് അതിന് താഴെ രണ്ടു പേരെഴുതി. ആദ്യത്തേത് പ്രസാദ്. ക്ലാസ്സിൽ വരാത്ത, വന്നാൽ തന്നെ ഉറങ്ങാൻ മാത്രം വരുന്ന ഒരു ഉഴപ്പി. രണ്ടാമത് ജിതിൻ!!! തന്റെ പേര് കണ്ട് ജിതിന്റെ തൊണ്ട വറ്റി. പ്രസാദ് ഇന്ന് വന്നിട്ടില്ല. താൻ മാത്രം ഒറ്റക്ക്... ജിതിന്റെ കാലൊക്കെ തണുത്ത് ഐസ് പോലെയായി. പരീക്ഷണമാണല്ലോ ദൈവമേ...

“ജിതിൻ, കം ഹിയർ...” ഇറങ്ങും മുൻപ് റീനാ മിസ്സ് ജിതിനെ കൈ കാട്ടി വിളിച്ചു. ജിതിൻ അനുസരണയോടെ ചെന്നു.

“ഇന്ന് തനിക്ക് സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസ്സുണ്ട്. ബോർഡിൽ പേര് കണ്ടല്ലോ?”

“മിസ്സേ പ്രസാദിന്റെ പേരും ഉണ്ടല്ലോ, അവനിക്ക് വന്നിട്ടില്ല.”

“അതു കൊണ്ട്?” റീനാ മിസ്സ് ധർഷ്ട്യം കാട്ടി.

“അല്ല, അവൻ കൂടെ ഉള്ള ഒരു ദിവസം പോരെ സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസ്?”

“അത് താനാണോ തീരുമാനിക്കുന്നത്? കത്രീന മാഡത്തിന്റെ പെർമിഷൻ വാങ്ങി തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് വിളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു മണിക്കൂറല്ലേ ഉള്ളൂ? ആറു മണിക്ക് തന്നെ ഞാൻ റിലീവ് ചെയ്യും. എന്താ വല്ല പ്രശ്നവും ഉണ്ടോ?” റീനാ മിസ്സ് ഒന്ന് വിരട്ടി.

“ഹേയ്, എന്ത് പ്രശ്നം? ഞാൻ നിൽക്കാം മിസ്സ്.”

“മം... ഗുഡ്. അപ്പൊ സീ യു ഇൻ ദ ഹൗവനിംഗ്. ഓക്കേ?”

“ഒക്കെ മിസ്സ്. ഒക്കെ. ഓക്കേ.” ജിതിൻ തല കുനിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. റീനാ മിസ്സ് ആനക്കുണ്ടിയും ഇളക്കി നടന്നു പോയി.

“മൈർ... ഇന്നാരെയോണോ കണി കണ്ടത്...” ജിതിൻ നെറ്റി തിരുമ്മിക്കൊണ്ട് പിറുപിറുത്തു.

വൈകുന്നേരം അവസാന ബെല്ലും കഴിഞ്ഞ് ക്ലാസ് മുറി ഒഴിഞ്ഞു തുടങ്ങി. ജിതിൻ ഇംഗ്ലീഷ് ടെക്സ്റ്റുകൾ ഓരോന്നായി എടുത്ത് ഡെസ്കിൽ വെച്ച് നോട്ട് തുറന്ന് അതിൽ വെറുതെ ഓരോന്ന് കോറിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“എനിക്കൊന്നും കേൾക്കേണ്ട ഫൈസൽ.” അന്ന ബാഗും തൂക്കി പുജയുടെ കൈ പിടിച്ചു പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

“അന്ന, പ്ലീസ്...” ഫൈസൽ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞ് അവളുടെ പുറകെ പോയി.

ആകെ മൂഡോഫ് ആയിരുന്ന ജിതിൻ ആ കാഴ്ച കണ്ടത് കൊണ്ട് മാത്രം സന്തോഷിച്ചു.

“ഓരോ പണി വരുന്ന വഴികളെ, ഞാൻ കുറച്ചു നേരം കൂടെ ഇരിക്കാം മച്ചമ്പി.” സോണി അവന്റെ അരുകിൽ നിന്ന് മാറാതെയിരുന്നു.

“വെറുതെ നീയും കൂടി പണി മേടിച്ചു വയ്ക്കേണ്ട മുത്തേ, നീ പൊക്കോ.”

“നിന്റെ കാര്യം ഓർത്ത് എനിക്ക് നല്ല ടെൻഷൻ ഉണ്ടളിയാ. മറ്റേ കാര്യം സംസാരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണോ ഈ സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസ് എന്നെന്നിക്ക് സംശയമുണ്ട്. പക്ഷെ നീ പേടിക്കേണ്ട കേട്ടോ, എന്തിനും ഞാനുണ്ട് കൂടെ. പിന്നെ നീ എന്നെപ്പറ്റി അവർ വല്ലതും പറയുന്നുണ്ടോ എന്ന് നോക്കണം കേട്ടോ...”

ജിതിൻ സോണിയെ പല്ലിളിച്ചു കാട്ടി. അവൻ പണി വല്ലതും വരുന്നുണ്ടോ എന്നാ മൈരന്റെ ആയി. അല്ലാതെ തന്നോടുള്ള സ്നേഹക്കൂടുതൽ കൊണ്ടൊന്നുമല്ല.

“ഞാനിവിടെ ഉള്ളപ്പോൾ നീയെന്തിനാ പേടിക്കുന്നത്? സോണിമോൻ പൊയ്ക്കോട്ടോ, എല്ലാം ഞാനേറ്റു.” അത് പറഞ്ഞു തീർന്നപ്പോൾ ദൂരെ അങ്ങു വീട്ടിലിരിക്കുന്ന സോണിയുടെ അപ്പൻ ഒന്ന് നീട്ടിത്തുമ്മി.

“മം... ശെരി അളിയാ... ബെസ്റ്റ് ഓഫ് ലക്ക്.” സോണി വിഷമം നടിച്ച് എഴുന്നേറ്റ് പോയി.

മൈർ സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ട് ഈ പുറി ഇതെവിടെപ്പോയി, പത്തു പതിനഞ്ചു മിനിറ്റായല്ലോ? ജിതിൻ അക്ഷമനായി വാച്ചിൽ നോക്കി. ആജ്ഞാഴിഞ്ഞ ക്ലാസ്സ് മുറിയുടെ ഏകാന്തതയിൽ അവൻ കൂട്ട് സീലിംഗ് ഫാനിന്റെ കട കട ശബ്ദം മാത്രമായി. മെല്ലെ ചെരുപ്പിന്റെ ഹീൽ നിലത്തു പതിയുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് തുടങ്ങി. ആ ശബ്ദം അടുത്തടുത്തു വരും തോറും അവന്റെയുള്ളിൽ ഹൃദയം പെരുമ്പറ മുഴക്കുന്നതായി അവൻ തോന്നി.

“ആ, എല്ലാവരും പോയോ? കമോൺ ജിതിൻ, ഗെറ്റ് അപ്. ആൻഡ് ഫോളോ മീ.” റീനാ മിസ്സ് ക്ലാസ്സിലേക്ക് കയറിയ പാടെ ഉത്തരവിട്ടു.

“അപ്പൊ മിസ്സ്, ക്ലാസ് എടുക്കുന്നില്ലേ?”

“അതെന്താ ഇവിടെ ഇരുന്നു മാത്രമേ താൻ പഠിക്കൂ എന്നുണ്ടോ?”

“ഹേയ്, അതില്ല.”

“ആ, എന്നാൽ വാ... ഹറി അപ്. ടൈം കൂറെ വേസ്റ്റ് ആയി.” റീനാ മിസ്സ് വാച്ചിൽ നോക്കി.

അവൻ ബുക്കും ഭാഗ്യവും എടുത്ത് റീനാ മിസ്സിന്റെ പുറകെ നടന്നു. റീനാ മിസ്സ് നടന്ന് അതേ സ്റ്റോറിലെ മൂലക്കുള്ള പ്രൊജക്ടർ റൂമിലേക്ക് കയറി. ഒരു ഇടത്തരം വീടിന്റെ ഹാളിന്റെ അത്രയും മാത്രം വിസ്തീർണ്ണമുള്ള പ്രൊജക്ടർ റൂമിനുള്ളിൽ ഇടതും വലതും മുൻപിൽ നിന്നും പുറകിലേക്ക് രണ്ടു വരിയായി ആണ് സീറ്റിങ്ങ് ഉള്ളത്. അതും ഒരു വരിയിൽ ഏഴ് എന്ന കണക്കിൽ 14 സിംഗിൾ സ്റ്റഡി ടേബിളും ചെയറും അതിനിടക്ക് ഒരാൾക്ക് മാത്രം കടക്കാൻ പാകത്തിനുള്ള ഗ്യാപ്പും. രണ്ടു വരികളുടെയും നടുക്ക് മുൻപിലെ ബ്ലാക്ക് ബോർഡ് വലിപ്പമുള്ള സ്ക്രീനിന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെല്ലാനുള്ള വഴിയാണ്. ആറടിയോളം നീളം വരുന്ന സ്ക്രീനിന്റെ മുൻപിൽ അത്രയും തന്നെ നീളത്തിൽ ഉള്ള ഒരു ടേബിളുണ്ട്. കൂണ്ടി ചാരി നിൽക്കാൻ മാത്രം പൊക്കമുള്ള ആ ടേബിളിന് പുറകിൽ നിന്നാണ് ടീച്ചേഴ്സ് സ്ക്രീനിൽ തൊട്ട് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ലൈറ്റ് ഇട്ടില്ലെങ്കിൽ പ്രൊജക്ടർ റൂം മൊത്തം ഇരുട്ടാണ്. ഒരു മൈരും കാണാൻ പറ്റില്ല. റൂമിലേക്ക് കയറിയ പാടെ റീനാ മിസ്സ്, ഡോർ തുറന്നപ്പോൾ അകത്തു കയറിയ വെളിച്ചത്തിൽ ഇടതു വശത്തെ സ്വിച്ച് ബോർഡിൽ പരതി ലൈറ്റിട്ടു.

“ജിതിൻ, മുൻപിലെ ടേബിളിൽ പോയിരുന്നോളൂ.”

അവൻ അനുസരിച്ചു. കക്ഷത്തിൽ വെച്ചിരുന്ന ബുക്ക്സ് ടേബിളിൽ വെച്ച് ബാഗ് അതിന് ചുവട്ടിലേക്ക് ചേർത്തു വെച്ച് അവൻ കസേര വലിച്ചിട്ടിരുന്നു. റീനാ മിസ്സ് വാതിലടച്ച് നടന്നു ചെന്ന് സ്ക്രീനിന് മുൻപിലെ ടേബിളിൽ മൂടും ചാരി കയ്യും കെട്ടി നിന്നു. ജിതിൻ ബുക്ക് തുറന്ന് പേനയെടുത്ത് വിരലുകൾക്കിടയിൽ വെച്ച് ആട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. റീനാ മിസ്സ് അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് തന്നെ നോക്കി നിൽക്കുന്നത് അവനിൽ അസ്വസ്ഥത നിറച്ചു.

“മിസ്സേ ഈ ക്ലാസ്സിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടോ? എനിക്ക് ഇംഗ്ലീഷിൽ അത്ര മാർക്ക് കുറവൊന്നും അല്ലല്ലോ? അതുമല്ല, ഈ ഒരു അന്തരീക്ഷത്തിൽ എനിക്ക് എന്തോ ശ്വാസം മുട്ടുന്നത് പോലെ.” ജിതിൻ ഒഴിയാൻ ഒരു അവസാന ശ്രമം നടത്തി നോക്കി.

“ജിതിൻ, തനിക്ക് കഴിഞ്ഞ എക്സാമിന് ഇംഗ്ലീഷിൽ എത്രയാ മാർക്ക്?”

“അത്....അത് മിസ്സ്....” ജിതിൻ എന്താ പറയേണ്ടത് എന്നറിയാതെ കുഴങ്ങി. എന്ത് മാർക്ക്, എന്ത് എക്സാം? ആവോ, ഒരു പുണ്ണാക്കും ഓർമ്മയില്ല.

“69 പേഴ്സന്റേജ്- ജിതിൻ, 69. കൊച്ചു കുട്ടികൾ വാങ്ങുമല്ലോടോ ഈ പറഞ്ഞ 69.”

“അതേയതെ... ഹി ഹി... 69.” ജിതിൻ പൊട്ടൻ കളിച്ചു.

“തനിക്ക് പഠിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തത് കൊണ്ടല്ല. നിനക്കൊക്കെ തല്ലിന്റെ പോരായ്മയാ. ഈ മുറിയിൽ മാത്രമേ നിനക്ക് ശ്വാസം മുട്ടുള്ളൂ? അല്ലെങ്കിലും ലൈബ്രറിയോ ലാബോ ഒക്കെയൊന്നല്ലോ നിനക്ക് സൗകര്യം?”

ജിതിൻ ഇരുന്ന് വിയർക്കാൻ തുടങ്ങി. സോണി മൈരന്റെ കരിന്നാക്കു ഫലിച്ചു തുടങ്ങി.

“താൻ ലിറ്ററേച്ചറിൽ മാത്രം മാർക്ക് നേടിയിട്ടെന്ത് കാര്യം? യുവർ റൈറ്റിങ്ങ് സ്കിൽ ഇസ് പൂവർ. ഗ്രാമർ പിന്നെ പറയുകയെ വേണ്ട. സോ, മര്യാദക്ക് ഞാൻ പറയുന്നത് കേട്ടാൽ നിനക്ക് കൊള്ളാം.”

ജിതിൻ അതു വരെ സംഭരിച്ചിരുന്ന ധൈര്യമെല്ലാം ആ ഒറ്റ ഭീഷണിയിൽ ചോർന്ന് പോയി.

“ഓപ്പൺ യുവർ നോട്ട്, ആൻഡ് റൈറ്റ് എ ബയോ ഡാറ്റ ഫോർ എ ന്യൂ ജോബ്. പുതിയ ഒരു ജോലിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ബയോ ഡാറ്റ എങ്ങിനെയോ എഴുതുന്നത് എന്ന് കാണിക്ക്. മം... ഫാസ്റ്റ്...”

ജിതിൻ നോട്ട് തുറന്ന് താളുകൾ വേഗത്തിൽ മറിച്ച് പേനയെടുത്ത് എഴുതിത്തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഒരു കാര്യത്തിൽ അവൻ ആശ്വസിച്ചു. എത്ര ബയോ ഡാറ്റ എഴുതി ശീലിച്ചിരിക്കുന്നു? അവസാനം ജോലി ചെയ്ത കമ്പനിയിൽ അവൻ സ്വന്തമായി ടൈപ്പ് ചെയ്ത് സമർപ്പിച്ച ബയോ ഡാറ്റ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഇന്വേഷൻ ചെറുതല്ല.

“ചൂടെടുത്തിട്ട് വയ്യ. താൻ എഴുത്ത്. ഡോണ്ട് സ്റ്റോപ്.”

കല്പന കൊടുത്ത് സാരിത്തല കൊണ്ട് കഴുത്തിലെ വിയർപ്പൊപ്പി റീനാ മിസ്സ് തിരിച്ചു നടന്നു ചെന്ന് ഫാനിന്റെ സ്വിച്ചിട്ടു. ജിതിൻ വെകിളി പിടിച്ചെഴുതി തെറ്റിച്ച്, ആ പേജ് കീറി ചുരുട്ടി, അടുത്ത പേജിൽ എഴുതിത്തുടങ്ങി. എത്രയും പെട്ടെന്ന് എഴുതിത്തീർത്ത് വല്ല തല വേദനയോ മറ്റോ ആണെന്ന് പറഞ്ഞു രക്ഷപെടാം എന്നായിരുന്നു അവന്റെ ചിന്ത. തന്റെ തോളിൽ മൃദുവായ എന്തോ അമരുന്നത് അറിഞ്ഞ് അവൻ മെല്ലെ തല ചരിച്ചു നോക്കി. തന്റെ വലതു വശത്തു കണ്ട കാഴ്ച അവന്റെ തൊണ്ടയിലെ ഉമിനീർ വറ്റിച്ചു. റീനാ മിസ്സ് അവന്റെ തോളിൽ അവളുടെ വിരിഞ്ഞ കുണ്ടിയമർത്തി താഴെ അവൻ എഴുതുന്നതും നോക്കി നിൽക്കുന്നു. മിസ്സിന്റെ നീലയിൽ വെള്ളപ്പുക്കളുള്ള ഷിഫോൺ സാരി വയറിൽ സ്ഥാനം തെറ്റി കിടക്കുകയാണ്. അവരുടെ അല്പം ചാടിയ മടക്കുള്ള വയർ പൂർണ്ണമായും അനാവൃതമായി കാണപ്പെട്ടു. ആഴമുള്ള വാ മുടിത്തുടങ്ങിയ പൊക്കിൾചുഴിയും അതിന് മുകളിൽ അല്പം ഇടിഞ്ഞ നീല കോട്ടൻ ബ്ലൗസിൽ പൊതിഞ്ഞ ഉരുണ്ടു മുഴുത്ത ഇടത്തെ മുലയും കണ്ടവന്റെ കുണ്ണ ചൂട് പിടിച്ചു. പ്രൊജക്ടർ റൂമിന്റെ കർഡ്ബോർഡ് മണത്തിനിടയിലും അവരുടെ പൊക്കിൾ ചുഴിയിൽ നിന്നും ഉയർന്ന മദിപ്പിക്കുന്ന സ്ത്രൈണ ഗന്ധം അവന്റെ നാസികയിലേക്ക് തുള്ളിച്ചു കയറി. അവൻ ജ്വരം ബാധിച്ചവനെപ്പോലെ വിറക്കാൻ തുടങ്ങി.

“തന്നോട് നിർത്തല്ലെന്ന് പറഞ്ഞിട്ട്? എന്ത് നോക്കി ഇരിക്കുവാ യു ഇടിയറ്റ്, എഴുത്ത് വേഗം... മം...”

അവൻ ഒന്ന് ഞെട്ടി , തൂലിക വിറപ്പിച്ചു കൊണ്ട് എഴുത്തു തുടർന്നു. റീനാ മിസ്സ് ഒരു കൂസലും ഇല്ലാതെ, തന്റെ വസ്ത്രം നേരെ പിടിച്ചിടാൻ മെനക്കൊടാതെ, അവരുടെ വയറിൽ പൊക്കിൾ വരുന്ന വശം കൂടി അവന്റെ തോളിൽ വെച്ചമർത്തി. ജിതിൻ ഒന്ന് ഞെട്ടി കൈ വലിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ മുട്ടുകൈ അവരുടെ അപ്പത്തിന് കൃത്യം മുകളിൽ തന്നെ ചെന്ന് കുത്തിക്കൊണ്ടു. റീനാ മിസ്സ് അവന്റെ നോട്ട്സ് നോക്കാൻ എന്ന വണ്ണം കുമിഞ്ഞു നിന്ന് അവന്റെ തോളിൽ അവരുടെ മുഴുത്ത മുല വെച്ചമർത്തി. മിസ്സിന്റെ ബ്ലൗസിനുള്ളിൽ

ഇറുക്കിപ്പൊതിഞ്ഞ ഇടതു മൂല തന്റെ തോളിൽ അമർന്നിരിക്കുന്നത് ബുക്കിൽ മുഖം നട്ടിരുന്ന ജിതിൻ മനക്കണ്ണിൽ കണ്ടു. പാന്റിനുള്ളിൽ കുണ്ണ വീർത്തിരുന്നു വിങ്ങിയിട്ട് അവൻ ഇരിക്കാപ്പൊറുതിയില്ലാതായി.

“ഈ ക്യാട്ടറിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ തരുന്ന അസ്സൈമെന്റ് എന്താണെന്ന് അറിയോ?”

ജിതിന്റെ തലമുടിയിൽ തടവിക്കൊണ്ട് റീനാ മിസ്സ് വശ്യത കലർന്ന സ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു.

“ഇ...ഇല്ല...”

തലയാട്ടിയാൽ മിസ്സിന്റെ മൂല തന്റെ മുഖത്തു കൊള്ളും എന്ന് മനസ്സിൽ കണക്കു കൂട്ടി, വേണോ വേണ്ടയോ എന്ന സംശയത്തോടെ അവൻ മറുപടി കൊടുത്തു. റീനാ മിസ്സ് അവന്റെ ചെവിയിൽ തന്റെ ചുണ്ടു മുട്ടിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ സ്വകാര്യം എന്നോണം പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

“ലൈഫ് ഓഫ് ക്ലിയോപാട്ര.” അവരുടെ ചുടു നിശ്വാസം അവന്റെ കരണത്ത് പതിച്ചു. അവർ നെഞ്ചു തള്ളി അവന്റെ തോളിൽ അവരുടെ മൂലയിഴച്ചു കൊണ്ട് തുടർന്നു...

“ക്ലിയോപാട്ര, സ്ത്രീ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ റാണി.” അവർ കിതച്ചു. ജിതിൻ പേന പിടിച്ചിരുന്ന കൈ അനക്കാതെ വച്ചു. എഴുതാൻ അവൻ എപ്പോഴെ മറന്നിരുന്നു.

“സ്വന്തം സൗന്ദര്യം ആർക്കും എപ്പോഴും നുകരാൻ വേണ്ടി തുറന്നു വച്ചവൾ. പല പുരുഷന്മാരുമായി ഇഷ്ടമനുസരിച്ചു രതി ലീലയിൽ ആറാടിയവൾ.”

റീനാ മിസ്സിന്റെ കൈകൾ അവന്റെ തുടയിൽ ഇഴയുന്നത് അവനറിഞ്ഞു. അത് താഴേക്ക്, അവന്റെ നീണ്ടു വീർത്തു നിന്ന പുരുഷായുധത്തിന് മുകളിൽ നിലയുറപ്പിച്ചു.

“കാമശമനത്തിനായി സ്വന്തം കൂടപ്പിറപ്പുകളെ ഭോഗിച്ചവൾ. ലൈംഗികത ആർഭാടമാക്കിയ, അഴകിന്റെ പര്യായമായ കാമറാണി.”

അവർ ജിതിന്റെ കമ്പിയായ കുണ്ണ പാന്റിന് മുകളിലൂടെ അമർത്തിയുഴിഞ്ഞു. ജിതിന്റെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം താളം തെറ്റി, ചുണ്ടുകൾ വിറ പൂണ്ടു. തന്റെ പുരുഷ്യത്തത്തിന് മേൽ അമർന്നിരിക്കുന്ന തന്റെ ടീച്ചറുടെ കൈകൾ, അവയുടെ മൃദുത്വം തന്റെ നഗ്നമാക്കിയ കടക്കോലിന് മേൽ വച്ചമർത്താൻ അവൻ കൊതിച്ചു. മധുവയസ്കയായ ആ സ്ത്രീയുടെ മേൽ നിന്ന് വമിച്ച ഗന്ധം അവന്റെ സിരകളെ ഉണർത്തി. അവൻ പാതിയടഞ്ഞ കണ്ണുകളാൽ തല ചെരിച്ച് റീനാ മിസ്സിനെ നോക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അവന്റെ ചുണ്ടുകളുടെ ദർശന മാത്രയിൽ റീനാ മിസ്സ് അവയെ വേഗത്തിൽ വായിലാക്കി കടിച്ചീമ്പി. തന്റെ ചുണ്ടുകളുടെ മേൽ ഏറ്റ ആക്രമണത്തിനിടയിലും അവന്റെ വലതു കരം അവരുടെ സാരിക്ക് പുറത്തായ മുഴുത്ത ഇടതു മൂലയെ തേടി ചെന്നു. നേരിയ കട്ടിയുള്ള ബ്ലൗസിൽ ഇറുക്കി വച്ചിരുന്ന മൂല അവന്റെ നീളമുള്ള കൈപ്പത്തിക്കുള്ളിൽ ഇരുന്ന് ഞെരിഞ്ഞമർന്നു. അവന്റെ കൈകൾ വീണ്ടു ഉയരത്തിലേക്ക്, പാതി സാരിയാൽ മറച്ച മൂലവെട്ടിലേക്ക് നീങ്ങി. കുനിഞ്ഞപ്പോൾ ആഴം കൂടിയ മൂല വെട്ടിലേക്കവൻ വിരൽ കടത്തി. റീനാ മിസ്സ് അവന്റെ മുൻപിൽ കുന്തിച്ചിരുന്ന് അവന്റെ തുടകളെ തമ്മിലകറ്റി.

“സ്കൂളിൽ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു നടക്കുന്ന ആ മുഴുത്ത സാധനം, കേൾക്കുമ്പോൾ ഒരു നോക്ക് കാണാൻ കൊതി തോന്നുന്ന നിന്റെ ലിംഗം, അതെനിക്ക് കാണണം.”

കാമഭ്രമത്താൽ വിളറി പിടിച്ച റീനാ മിസ്സ് ധൃതിപ്പെട്ട് അവന്റെ ബെൽറ്റുഴിച്ച്, പാന്റീന്റെ ബട്ടൻ അടർത്തി സിബ്ബിൽ പിടിച്ചു താഴേക്ക് ഒറ്റ വലി വലിച്ചു. അവന്റെ പാന്റീന്റെ മുൻവശം പിളർത്തി, ജോക്കിയുടെ ലേബലുള്ള കറുത്ത ഷെഡ്ഡിക്കുള്ളിലേക്ക് കൈയ്യിട്ടു. ജിതിൻ നടക്കുന്നത് യാഥാർഥ്യമാണോ എന്നറിയാൻ കഴിയാതെ തികഞ്ഞ ആകാംഷയോടെ ടേബിളിലും ചെയറിലുമായി മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്നു. ഉള്ളം കൈ നിറഞ്ഞിട്ടും പുറത്തേക്ക് ബാക്കി നിൽക്കുന്ന അവന്റെ കുണ്ണ അവർ കൈ കൊണ്ട് ഞരടി. ജിതിൻ കയ്യെടുത്ത് അവരുടെ തോളിലെ അനാവൃതമായ മാംസഭാഗത്ത് അമർത്തിപ്പിടിച്ച് മടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കുണ്ണയിൽ അവർ പകർന്നു കൊടുത്ത നോവ് കലർന്ന സുഖം കണ്ണടച്ച് കിതച്ചു കൊണ്ട് അനുഭവിച്ചു.

റീനാ മിസ്സ് ഭ്രാന്ത് പിടിച്ചവളെപ്പോലെ മുക്രയിട്ടു കൊണ്ട് അവന്റെ ഷഡ്ഡിയും പാന്റും കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു താഴേക്ക് വലിച്ചു താഴ്ത്തി. ചരിച്ചു വച്ചിരുന്ന കുണ്ണ സ്വതന്ത്രനായപ്പോൾ വായുവിൽ കൊടി മരം കണക്കെ നിന്നാടി.

“വൗ.... ബ്യൂട്ടിഫുൾ... ബ്യൂട്ടിഫുൾ ജിതിൻ.... “

അവന്റെ ഇരു നിറമുള്ള നീണ്ട കുണ്ണ കണ്ട് റീനാ മിസ്സ് അതിയായ മോഹത്തോടെ അതിലേക്ക് മുഖംഅടുപ്പിച്ചു. കരിനീല നിറത്തിൽ തുമ്പ് കറുത്ത , തലപ്പിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും തൊലി താഴേക്ക് നീങ്ങിയ ഉരുക്കു ബലമുള്ള നീണ്ട കുണ്ണ. അതിന്റെ മച്ചിങ്ങാ വലുപ്പത്തിലുള്ള പിങ്ക് നിറത്തിലുള്ള തൊപ്പി കണ്ട് റീനാ മിസ്സിന്റെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങി. സാമാന്യം നല്ല രീതിയിൽ രോമം വളർന്നു നിന്ന കോലിനടിയിലെ വൃഷ്ണസഞ്ചികൾ ഉള്ളിലെ ഉണ്ടകളെ മുകളിലേക്ക് തള്ളി നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. രാജകീയ പ്രൗഢിയോടെ, തലയെടുപ്പോടെ നിവർന്നു നിൽക്കുന്ന അവന്റെ പണിയായുധത്തിന്റെ മുർദ്ധാവിൽ മുക്ക് മുട്ടിച്ച് അവർ ആഞ്ഞു മണത്തു. ആ കിളുന്തു പയ്യന്റെ ശുക്ളനീരിന്റെ പുതുമണം മാറാത്ത, ബലമുള്ള കുണ്ണ അവർക്ക് നന്നേ ബോധിച്ചു.

“എനിക്ക് വേണം. എനിക്ക് വേണം ഇവനെ. താ... എനിക്ക് താ...”

അവർ ഒറ്റശ്വാസത്തിൽ പുലമ്പി. തോളിൽ ബ്ലൗസിലേക്ക് ചേർത്തു കുത്തിയ പിൻ ധൃതി വച്ചുരി, അവർ സാരി തോളത്തു നിന്നും വലിച്ചെറിഞ്ഞു. റീനാ മിസ്സിന്റെ കഴുത്തിൽ കിടന്ന കുരിശു വച്ച സ്വർണ്ണത്താലിമാല ആടിയുലഞ്ഞ് അവരുടെ മുല മുഴുപ്പിൽ വീണ് നീണ്ട മുലവെട്ടിന് മീതെ പുള്ളഞ്ഞു പൊങ്ങിക്കിടന്നു. അവരുടെ മുഴുത്ത മുലകൾ ബ്ലൗസിൽ നിറഞ്ഞു തുങ്ങി നിൽക്കുന്നു. ഉള്ളിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്ന വെള്ള ബ്രാ സ്പഷ്ടമായി നിഴലടിച്ചു കാണാം. അവർ അവന്റെ കുണ്ണക്കോലിൽ പിടി മുറുക്കി. ചോക്ക് പിടിച്ചു വരണ്ട ഉള്ളം കയ്യെങ്കിലും അവയുടെ മൃദുത്വം നൽകിയ സുഖലഹരിയിൽ ജിതിൻ ആറാടി മെദിച്ചു. റീനാ മിസ്സ് അവന്റെ കുണ്ണയിൽ ഇറുക്കിപ്പിടിച്ച് ആട്ടിക്കൊണ്ട് മുകളിലേക്കും താഴേക്കും അമർത്തി ഉഴിയാൻ തുടങ്ങി.

“ഹൂ....” ജിതിൻ സുഖനിർവൃതിയിൽ കണ്ണടച്ചു കൂകി.

റീനാ മിസ്സ് അടക്കാനാവാത്ത ക്രമസക്തിയോടെ മുഖം കുനിച്ച് അവന്റെ കവച്ചു വച്ച തുടയിടുക്കിൽ മുട്ടിലിഴഞ്ഞു കയറി കുണ്ണമകുടം വായിലാക്കി കടിച്ചു കൂടത്തു.

“സ്. ഹാ...” ജിതിൻ നോവോടെ അവരുടെ തലയിൽ കൈ വച്ചു താഴേക്ക് തള്ളി. തിരികെ ബലം പിടിച്ച് റീനാ മിസ്സ് അവന്റെ കുണ്ണത്തല വായ്ക്കുള്ളിൽ നാക്കു ചേർത്ത് ചപ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവർ അവന്റെ കുണ്ണ വായിലേക്ക് വീണ്ടും കുറച്ചു കൂടെ വിഴുങ്ങിയെടുത്ത് ശക്തമായി ഉംബി വലിച്ചു . തന്റെ കുണ്ണത്തലപ്പിലേക്ക് നീരുറി വരുന്നതവൻ അറിഞ്ഞു. വായ്കകെത്ത് നിറഞ്ഞു നിന്ന കുണ്ണയിൽ നിന്നും ഊറി വന്ന വെള്ളം റീനാ മിസ്സ് നാക്ക് കൊണ്ട് കുത്തിയെടുത്ത് നുണഞ്ഞു. കൊതി മുത്ത് അവരുടെ വായിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞ് കടവായിലൂടെ ഒഴുകിയിറങ്ങി. തന്റെ കുണ്ണയെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന റീനാ മിസ്സിന്റെ പരുക്കൻ ചുണ്ടുകളുടെ ഉള്ളിലെ ചുടും നനവുമേറ്റ് ജിതിൻ ഇരുന്നിടത്ത് നിന്ന് കൈ കുത്തി പൊങ്ങി.

“ഇത് വായിൽ ഒതുങ്ങുന്നില്ലല്ലോടാ?” കുണ്ണ പുറത്തെടുത്ത് തന്റെ കവിളിൽ ചേർത്തു വച്ച് ഉരസിക്കൊണ്ട് റീനാ മിസ്സ് അവന് നന്നായി തൊലിച്ചു കൊടുത്തു. തന്റെ മുഖത്തേക്ക് തറപ്പിച്ചു നോക്കുന്ന അവരുടെ കണ്ണുകളിലെ വിവചിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഏതോ ഭാവം കണ്ട് അവന്റെ കുണ്ണ വിറച്ചു വിങ്ങി.

“അം.....” കുണ്ണ നീരിന്റെയും തുപ്പലിന്റെയും സമ്മിശ്ര ഗന്ധം മുക്കിലേക്ക് തുളച്ചു കയറിയപ്പോൾ അവർ വീണ്ടും അവന്റെ കോലെടുത്ത് വിഴുങ്ങി. അവരുടെ കൈകൾ തന്റെ തുടകളിൽ പരതി നടന്നപ്പോൾ ജിതിൻ കറണ്ട് അടിച്ച പോലെ വിറച്ചു. അവരുടെ നീണ്ട ഇറുങ്ങിയ മൂല വെട്ട് കണ്ട് ആ മുഴുത്ത മൂലഗോളങ്ങളെ പിടിച്ചു ഞെരിക്കാൻ അവൻ കൈ നീട്ടിയെങ്കിലും റീനാ മിസ്സ് നൽകുന്ന ശക്തമായ വദനസുരദത്തിൽ പിടി വിട്ട് അവൻ ടേബിളിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചു.

“അം...ഗ്ഗം... മം...” തന്റെ ലിംഗത്തെ ആർത്തിയോടെ ഊമ്പി വലിക്കുന്ന റീനാ മിസ്സിന്റെ വായിൽ നിന്നും പുറത്തു വരുന്ന ശ്രുതിഗീതം അവന്റെ കുർണ്ണപുടങ്ങളിൽ കൂളിരായി. അവന്റെ തുടയിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് കുണ്ണ അതിശക്തമായി ഊമ്പി പുറത്തെടുത്ത് അവർ നെഞ്ചു നിവർത്തി എഴുന്നേറ്റു.

“വാ... വാ എന്റെ കൂടെ... മം... കം...”

അവർ അവനെ ധൃതി കൂട്ടി പിടിച്ചെണീപ്പിച്ചു. കാലുകളിൽ ഊർന്നു കൂടുങ്ങിക്കിടന്ന പാന്റീൽ തട്ടി വീഴാൻ പോയ ജിതിൻ വേഗം ഷൂ ഊരി സോക്സ് ഊരാനൊന്നും നിൽക്കാതെ പാന്റീൽ ചവുട്ടി ഊരി മാറ്റി. റീനാ മിസ്സ് അവന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു വലിച്ച് അവനെയും കൂട്ടി ക്ഷമ കെട്ട പോലെ വലിയ ടേബിളിനടുത്തേക്ക് നീങ്ങി. കുണ്ണയും ആട്ടി ജിതിൻ പുറകെ ചെന്നു. റീനാ മിസ്സ് വെപ്രാളം കാട്ടി സാരിയും ഇളം നീല അടിപ്പാവായും കൂട്ടി മുകളിലേക്ക് വലിച്ചു പൊക്കി തന്റെ കറുത്ത നിറത്തിലുള്ള വീതിയേറിയ പാന്റീസ് പിടിച്ചു താഴേക്ക് താഴ്ത്തി. കയർ പിരിയുന്നത് പോലെ അത് താഴേക്ക് ഊർന്നു വന്നു. ഊരിയെടുത്ത പാന്റീസ് അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞ്, ഉടുതുണി പൊക്കി അവർ ടേബിളിൽ കുനിഞ്ഞു നിന്നു. അവരുടെ കൊഴുത്തു കൂടിച്ചേർന്നിരുന്ന വെളുത്ത കനത്ത തുടകൾ അവനായി അവർ അകത്തി വച്ചു. അവരുടെ വിരിഞ്ഞ

നിതംബപാളികൾക്കടിയിലെ മടക്കുകളിൽ നിന്നും വശങ്ങളിലേക്ക് നീണ്ട വരകളുണ്ടായിരുന്നു. നിതംബം ഭാരത്താൽ താഴേക്ക് തൂങ്ങി രൂപം കൊണ്ട വരകൾ. കാലുകൾ തമ്മിൽ അകത്തിയപ്പോൾ അവരുടെ ഇരുണ്ട മുഖത്തോടു കൂടിയ, ചുരുണ്ട കട്ടി രോമങ്ങളുള്ള വെളുത്ത അലുവപ്പൂർ വെളിച്ചം കണ്ടു. അവിടെ അണപൊട്ടിയ മദജലത്തിന്റെ തിളക്കം. ജിതിൻ കുണ്ണ തഴുകിക്കൊണ്ട് ആ കാഴ്ച ആസ്വദിച്ചു നിന്നു.

“നോക്കി നിൽക്കാതെ വന്ന കേറ്റിപ്പൊളിക്കൊടാ കുണ്ണേ..”

മുഴുത്ത മുലകൾ ടേബിളിൽ അമർത്തി വെച്ചു കുനിഞ്ഞു നിന്ന റീനാ മിസ്സ് അക്ഷമയോടെ അവനെ തല ചരിച്ചു നോക്കി. ജിതിനല്ലം ദേഷ്യം തോന്നാതിരുന്നില്ല. അണ്ടി കയറാത്ത കഴപ്പും കൊണ്ട് നിൽക്കുന്നതിനിടയിലും പൂറിക്ക് അഹങ്കാരത്തിന് ഒരു കുറവുമില്ല. അവൻ കരുതി. അവൻ അവരുടെ പിൻഭാഗത്തേക്ക് ചേർന്നു നിന്ന് അവന്റെ കുണ്ണ കയ്യിലെടുത്ത് അവരുടെ പൂറ്റിൽ മുട്ടിച്ചു. ഉള്ളിൽ കയറ്റാതെ പൂർമുഖത്ത് അവൻ കുണ്ണ കൊണ്ട് ചൊരിഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. അവർ ക്ഷമ കേട്ട് പിൻഭാഗം പിന്നിലേക്ക് തള്ളിയപ്പോൾ അവൻ കുണ്ണക്കു പകരം അവന്റെ രണ്ടു വിരൽ പൂർ പിളർത്തി കുത്തിക്കയറ്റി.

“എന്താ മൈദേ അവിടെ ചെയ്യുന്നേ, വേഗം കൊണ്ടു താ. ഈ കടിയൊന്ന് മാറ്റ്.”

“ഹാ... അങ്ങിനൊക്കെ പറയാമോ റീനാ മിസ്സേ, നമ്മൾ വന്നിട്ട് അര മണിക്കൂർ അയതല്ലേ ഉള്ളൂ? ഇനീം സമയമുണ്ട്. നമുക്ക് പതുക്കെ ആസ്വദിച്ച് ഒരു കളി കളിക്കാനേ...”അവൻ വാച്ചിൽ നോക്കി.

“എന്നോട് എന്ത് ചെയ്യണം എന്ന് പറയാൻ നീയാരാടാ പൊലയാടി മോനെ? മാറി നിൽ... ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത കുണ്ണ.” റീനാ മിസ്സിന്റെ ഉള്ളിലെ അച്ചായത്തി ഉണർന്നു.

അവർ നടു നിവർത്താൻ ഓങ്ങിയതും പൂറ്റിലിരുന്ന വിരൽ വലിച്ചുരി അവരുടെ വിശരിക്കുണ്ടിക്കിട്ട് കൈ പരത്തി ആഞ്ഞൊരാടി കൊടുത്തു ജിതിൻ. അടിയുടെ ശബ്ദത്തിന്റെ മുഴക്കം ആ മുറിയിൽ അല തല്ലി.

“ആ... ഈശോയേ...” അടി കിട്ടിയ വേദനയിൽ അവർ തിരിച്ചു ടേബിളിലേക്ക് നടു വളച്ചു കൈ കുത്തി വീണു. അടി കൊണ്ട ഭാഗം ചുവന്നു തടിച്ചു.

“അങ്ങിനെയങ്ങു പോയാലോ റീനാ മിസ്സേ, ഇത്രയൊക്കെ ആയ സ്ഥിതിക്ക് നിന്നെ രണ്ടുക്ക് ഊക്കിയിട്ടെ ജിത്തു ഇവിടുന്ന് വിടു.”

അതും പറഞ്ഞു ജിതിൻ അവരുടെ കാലുകൾ രണ്ടു കൈ കൊണ്ടും കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു പൊക്കി ടേബിളിലേക്ക് കമഴ്ത്തി കയറ്റിയിട്ടു. അവന്റെ പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ ആരോഗ്യം അവരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. ജിതിനാകട്ടെ, മീനും ഇറച്ചിയും തിന്ന് കൊഴുത്ത ആ തുളുമ്പുന്ന ശരീരം പൊക്കിയെടുക്കാൻ ഒന്ന് മുക്കേണ്ടി വന്നു. കിടത്തിയ പാടെ അവരുടെ കനത്ത കുണ്ടികളിൽ ഉഴിഞ്ഞുടച്ചു കൊണ്ട് ജിതിൻ അവരുടെ കൊതം പിളർത്തി ആ ചാലിലേക്ക് മുഖം പൂഴ്ത്തി. അവരുടെ പൂറു പിളർത്തി അവൻ നാക്കു കൊണ്ട് അമർത്തിയുഴിയാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ പ്രഹരം നൽകിയ വേദനയിലും ഭയത്തിലും, അവന്റെ മെയ്ബലത്തോട് തോന്നിയ ആസക്തിയിലും റീനാ മിസ്സ് ഒരക്ഷരം മിണ്ടാതെ നടു വിറച്ചു വെട്ടിച്ചു കമഴ്ന്നു കിടന്നു. അവന്റെ പരുക്കൻ നാവ് തന്റെ കത്തിന് മുകളിൽ ഇടക്കിടെ തട്ടുമ്പോൾ അവർ ചുണ്ടു കടിച്ചു.

ജിതിൻ മുഖം ഉയർത്തി റീനാ മിസ്സിനെ മലർത്തിക്കിടത്താനായി അവരുടെ വലതു വശത്തെ ഇടുപ്പിൽ പിടിച്ചു മുകളിലേക്ക് വലിച്ചു. അവന്റെ ശ്രമം മനസ്സിലാക്കി അവർ ഒന്നു ചെരിഞ്ഞ്, മലർന്നു കിടന്നു സഹകരിച്ചു. കാലകത്തി മലർന്നു കിടന്ന അവരുടെ കൂഴഞ്ഞ ചക്കച്ചുള്ള പോലുള്ള പൊളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന പൂറ്റിൽ മുഖം കുത്തി വീണു.

“മം....” അവരുടെ അകം തുടയിൽ നൗലക്ഷതങ്ങൾ ഏല്പിച്ചു കൊണ്ട് അവരുടെ പൂർ അവൻ നക്കിക്കുടിച്ചപ്പോൾ റീനാ മിസ്സ് കിടന്ന് മുരണ്ടു. തന്റെയുള്ളിൽ കാലങ്ങളായി തളം കെട്ടിക്കിടന്ന കാമവെറി കൂടു പൊളിച്ചു പുറത്തു ചാടിയ ഉന്മാദാവസ്ഥ എല്ലാ അർഥത്തിലും ആന്വദിക്കുകയായിരുന്നു അവർ. ജിതിന്റെ നീണ്ട കോൽ ടേബിളിന്റെ കാലിൽ കുത്തിക്കൊണ്ട് ഊറി വന്നു കൊണ്ടിരുന്ന പ്രീകം അവിടമാകെ തേച്ചു പിടിപ്പിച്ചു. പൂർ തീറ്റ തുടർന്നു കൊണ്ട് ജിതിൻ തന്റെ ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടണുകൾ അഴിച്ച് മലർക്കെ തുറന്നിട്ടു.

“ഇത്രേം കഴപ്പും കൊണ്ട് നടന്നിട്ടാണോടി, കഴപ്പി മിസ്സേ, പുന്നാര മോളെ നീ എന്നെ പഠിപ്പിക്കാൻ വന്നത്? ഏ? നിന്നെ ഇന്ന് ഞാൻ...”

ടേബിലേക്ക് മുട്ടു മടക്കി കയറിച്ചെന്ന ജിതിനെ പറഞ്ഞു മുഴുവിപ്പിക്കാൻ വിടാതെ റീനാ മിസ്സ് തന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക് വലിച്ചിട്ടു. അവന്റെ കുണ്ണ അവരുടെ പൊളിച്ചു വച്ച അപ്പത്തിന് മുകളിൽ വീണമർന്നു. അവന്റെ കഴുത്തിലൂടെ കൈകൾ ചുറ്റി അവർ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ ചപ്പി നുണയാൻ തുടങ്ങി. റീനാ മിസ്സിന്റെ മുലക്കുന്നുകൾ ജിതിന്റെ ഉറച്ച നെഞ്ചിൽ അമർന്നു നിന്നു. അവരുടെ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചു വിട്ട് ജിതിൻ അവരുടെ കഴുത്തിലാകെ മുഖമിഴച്ചു. റീനാ മിസ്സ് കണ്ണടച്ചു കൊണ്ട് തന്റെ മേൽ കിടക്കുന്ന ജിതിന്റെ അരക്കെട്ടിൽ പരതി, അവന്റെ കുണ്ണ പിടിച്ച് തന്റെ കവച്ചു മുകളിലേക്ക് മടക്കി വച്ച കാലുകൾക്കിടയിലെ പൂറ്റിലേക്ക് ആനയിച്ചു. പൂർത്തുള്ളക്ക് മുന്നിൽ കുണ്ണ ചെന്ന് നിന്നതും അവൻ തന്റെ അരക്കെട്ട് താഴേക്ക് ആഞ്ഞമർത്തി. വഴുവഴുത്ത പൂറ്റിലേക്ക് അവന്റെ കുണ്ണ ഞരമ്പുകളെ തൊട്ടുണർത്തിക്കൊണ്ട് കുണ്ണ മുഴുവനായി കയറിയൊളിച്ചു. അവരുടെ അരക്കെട്ടുകൾ തമ്മിൽ ചേർന്ന് ഒന്നായി. അവൻ അരക്കെട്ട് അനക്കാതെ വച്ച് അവരുടെ മുലക്കുന്നുകൾക്ക് മേൽ ചുണ്ടും മുക്കും ഉറച്ചു കളിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ റീനാ മിസ്സ് കണ്ണു തുറന്ന്, അവന്റെ കണ്ണിൽ ദാഹത്തോടെ നോക്കി, അവരുടെ ബ്ലൗസിന്റെ ഹുക്ക് വിടീച്ച് ബ്ലൗസ് മലർക്കെ തുറന്നു കൊടുത്തു. വലിയ വെളുത്ത ബ്രായുടെ കപ്പുകൾക്കുള്ളിൽ കയ്യിട്ട് രണ്ടു മുലകളും എടുത്തു പുറത്തിട്ടു. പുറത്തിട്ട പാടെ അവരുടെ കറുവൻ മുലക്കണ്ണുകളിൽ ഒന്ന് വായിൽ വച്ചു ചപ്പിക്കൊണ്ട് ജിതിൻ തന്റെ അരക്കെട്ട് പുറകിലേക്ക് വലിച്ച് മുൻപൊട്ടാഞ്ഞു തള്ളി.

“ഹാ....ഹാ....സ്...സ്....ഹാ....ആ..സ്സ്....” മുല കുടിച്ചു കൊണ്ട് തന്റെ പൂറ്റിൽ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന ജിതിന്റെ തലയിൽ കൈ അമർത്തിപ്പിടിച്ച് റീനാ മിസ്സ് സുഖത്താൽ കണ്ണിറുക്കിയടച്ചു കരഞ്ഞു. റീനാ മിസ്സിന്റെ മുല വായിൽ തിരുകി, കിതച്ചു കൊണ്ട് ജിതിൻ പറന്നടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു കയ്യ് ടേബിളിൽ കുത്തി പൊങ്ങി നിന്ന്, കുനിഞ്ഞു മറ്റേ മുലത്തെട്ട് വായിലാക്കി നുണഞ്ഞു കൊണ്ട് ജിതിൻ സകല ശക്തിയിമെടുത്ത് വേഗത്തിൽ ഉയർന്നു താണു. അവരുടെ നെഞ്ചിലെ ഇരട്ട കൂട്ടികളായ മുലകളിൽ ഒന്നിനെ ചപ്പിക്കുടിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ മറ്റേ മുല തലോലിക്കാതെ വിടുന്നതെങ്ങിനെ എന്നു കരുതി അവൻ ഒരു കൈ കൊണ്ട് ആ മുല പിടിച്ചു ഞരിച്ചു. റീനാ മിസ്സിന്റെ മുലയും മുല തെട്ടും അവന്റെ

കയ്യിലിരുന്നു ചളുങ്ങി. കുണ്ണയിൽ വഴുവഴുപ്പേറി മുറുക്കം കുറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ അവരുടെ ചുണ്ടു ചപ്പി വിട്ടു കൊണ്ട് കുണ്ണ വലിച്ചുരി.

“ഇങ്ങോട്ടേറങ്ങി നില്ലെടി, നിനക്കിഷ്ടപ്പെട്ട പൊസിഷനിൽ തന്നെയാവാം ബാക്കി അങ്കം.”

അവൻ ടേബിളിൽ നിന്നിറങ്ങി, റീനാ മിസ്സിന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ട് ആജ്ഞാപിച്ചു. ക്ഷീണിച്ച് അവശയായെങ്കിലും അവർ മടി കൂടാതെ എഴുന്നേറ്റ് അവന്റെ മുൻപിൽ നിന്നു. അവൻ ബലത്തിൽ അവരെ തിരിച്ചു നിർത്തി, അവരുടെ പുറത്ത് കൈ വച്ച് അവരെ ബലമായി ടേബിളിൽ കുനിച്ചു നിർത്തി. അവർ ടേബിളിന് മുകളിൽ മുഖവും മൂലയും ചേർത്തു കുനിഞ്ഞു നിന്ന് കിതച്ചു. നിലത്തിഴയുന്ന സാരിയുമായി നിന്ന അവരുടെ അരയിൽ കുത്തിയതിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് വീണു കിടക്കുന്ന ബാക്കി ഭാഗം അവൻ മുകളിലേക്ക് വലിച്ചു പൊക്കി. അവരുടെ പുറം ഭാഗത്ത് അയഞ്ഞു കിടന്ന ബ്ലൂസ്റ്റിനുള്ളിൽ കയ്യിട്ട് ബ്രായുടെ സ്ക്രാപ്പിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ അവരുടെ പൂറ്റിലേക്ക് കുണ്ണയിറക്കി അവരുടെ പിന്നിലൂടെ അവരെ ഭോഗിച്ചു.

“സ്റ്റ്... ഹാ...ആ.....ആ...” തന്റെ ഇടുപ്പിൽ അവന്റെ കയ്യമർന്നു കിട്ടിയ സുഖമുള്ള നോവിൽ അവർ നിലവിളിച്ചു.

“അടിക്ക്... അടിക്ക്.... ആ.... അടിക്ക് ജിത്തു....ആ....”

റീനാ മിസ്സിന്റെ മൂലകളിൽ കയ്യെത്തിച്ചു പിടിച്ചു പീച്ചിക്കൊണ്ട് ജിതിൻ അവരുടെ മുതുകിൽ കമഴ്ന്നു കിടന്നടിച്ചു. ഷാമ്പു മണമുള്ള, അൽപ സ്വല്പം ചെമ്പിച്ചു തുടങ്ങിയ അവരുടെ കേശഭാരത്തിലേക്കവൻ മുഖം പൂഴ്ത്തി. മുടിയൊതുക്കി വച്ചിരുന്ന ക്ലിപ്പ് അവൻ ഊരിയെറിഞ്ഞ് മുടിയിഴകൾക്കിടയിലൂടെ അവരുടെ പിൻകഴുത്തിൽ നക്കി.അവന്റെ മുട്ടു മടക്കി നിന്നുള്ള ഓരോ അടിയിലും അവർ സ്വർഗ്ഗം കണ്ടു. അവർ കണ്ണടച്ചു ചുണ്ടു കടിച്ചു കൊണ്ട് ടേബിളിൽ കൈ കുത്തി ആടിയുലഞ്ഞു.

“മിസ്സേ.... മിസ്സേ.... ഒഴിക്കട്ടെ, ഉള്ളിൽ... ഉള്ളിൽ ... ആഹ്....”

ജിതിന്റെ വൃഷ്ണ സഞ്ചികൾ വലിഞ്ഞു മുറുകി, അവന്റെ കാലുകളിൽ നിന്നു മുകളിലേക്ക് ഒരു പെരുപ്പ് കയറി വന്നു. ജിതിൻ നടു വളച്ചു കൊണ്ട് അവരുടെ പുറിനുള്ളിൽ ശുക്ലം ചീറ്റി നിക്ഷേപിച്ചു. ആസന്നം ഇറുക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ അവരുടെ പൂറ്റിനുള്ളിൽ കുണ്ണ അമർത്തി വെച്ച് മെല്ലെയടിച്ചു. അവൻ ചുരുങ്ങിത്തുടങ്ങിയ കുണ്ണ ഊരിയെടുത്തപ്പോൾ ഒരു തുടം ശുക്ലം അവരുടെ കവക്കിടയിലൂടെ ഒഴുകിയിറങ്ങി. അവരെ നിവർത്തി, തിരിച്ചു നിർത്തി അവരുടെ ചുണ്ടുകളിൽ അണച്ചു കൊണ്ട് ചുംബിച്ച്, ശുക്ലം കളഞ്ഞ സന്തോഷം അവൻ പങ്കു വെച്ചു. വാടിയ ചെമ്പിൻ തണ്ടു പോലെ തളർന്നെങ്കിലും, ചുരുങ്ങിയ സമയം കൊണ്ട് തന്നെ സുഖത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ എത്തിച്ച ആണൊരുത്താന്റെ മുന്നിൽ അവർ ഒരു നിമിഷം അവന്റെ കാമുകിയായി. തന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒട്ടിയിരുന്ന അവരുടെ അധരങ്ങൾ വായിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ച് അവൻ ടേബിളിൽ കയറിയിരുന്ന് അവരെ ഇടുപ്പിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു തന്റെ കാലികൾക്കിടയിലേക്ക് ചേർത്തു നിർത്തി. ചുരുങ്ങി താഴേക്ക് വളഞ്ഞു നീണ്ടു കിടന്ന അവന്റെ കുണ്ണയിൽ പൊക്കി വെച്ച സാരിക്കിടയിലെ രോമാവൃതമായ പൂർ

മുട്ടിച്ചു, അവന്റെ തുടയിൽ പിടിച്ചു നിന്ന് റീനാ മിസ്സ് കിതച്ചു. ഇവനാളെ ഒരു കൊച്ചു തെമ്മാടി തന്നെ, അവർ ചിന്തിച്ചു.

“സമയം നോക്ക്...” അവർ ചിന്തയിൽ നിന്നും ഉണർന്ന പോലെ പെട്ടെന്ന് തന്റെ കറുത്ത സ്ത്രീപ്പുള്ളി വാച്ചിൽ നോക്കി പറഞ്ഞു.

“ഹാ, മണി അഞ്ചര ആവുന്നതല്ലേയുള്ളൂ? ഇനിയും അര മണിക്കൂർ കൂടെയുണ്ട് മിസ്സേ. ഒരു ചെറുത്ത് കൂടിയായലോ?” അവൻ മയക്കമുണർന്നു തുടങ്ങിയ കുണ്ണ പിടിച്ചു തൊലിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

“ഹേയ്, പോടാ കഴുവേറി, ഈ അടിച്ചൊഴിച്ചതൊക്കെ കളീൻ ചെയ്തു വരുമ്പോഴേക്കും സമയമാവും. നീ ആ കുതിരപ്പുറത്തു നിന്നിറങ്ങിയെ,”

“ചേര, അതെന്തു പോക്കാ എന്റെ കഴപ്പി ടീച്ചറെ, ഞാൻ ഒന്ന് കൂടെ ഫോമായി വന്നതാ. നിങ്ങൾക്കും വന്നില്ലല്ലോ?” അവരുടെ രണ്ടു മുലകൾക്ക് നടുവിലേക്ക് മുഖം താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടവൻ പരിഭവപ്പെട്ടു. റീനാ മിസ്സ് ഇരു കൈകളാലും അവന്റെ തല പിടിച്ചുയർത്തി അവന്റെ നെറ്റിയിൽ ചുംബിച്ചു, തിരികെ തന്റെ മാറിടത്തിലേക്ക് ചേർത്തു.

“ആരു പറഞ്ഞു? ഇതിനിടയ്ക്ക് ഒരു മൂന്നു തവണയെങ്കിലും എനിക്ക് വെള്ളം പോയി. പിന്നെ...ഈ അവരാധിച്ച വിളിയൊക്കെ നമ്മൾ ഒറ്റക്കിരിക്കുമ്പോ മാത്രം മതി. ഇപ്പൊ എന്റെ കുട്ടൻ പോയി പഠിച്ചു കളഞ്ഞ തൂണിയൊക്കെ വാരിയെടുത്തിട്. മം... ചെല്ല, ചെല്ലെടാ... മുത്തേ...” അവർ അവനെ വിട്ടു മാറി സാരി താഴെക്കിട്ട് വലിയ മുല ബ്രായുടെ ഉള്ളിലേക്ക് തിരുകിക്കയറ്റി, താടി നെഞ്ചിലേക്ക് മുട്ടിച്ചു താഴേക്ക് നോക്കി ബ്ലൂസിന്റെ ഹൂക്ക് ഇടാൻ തുടങ്ങി.

“മിസ്സേ, ദേ മിസ്സിന്റെ ഷഡ്ഡി...”

ജിതിൻ മേശമുകളിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് ചാടിയിറങ്ങി, നിലത്തു ചുരുണ്ടു കൂടി കിടന്ന അവരുടെ കറുത്ത പാന്റീസ് എടുത്ത് കൊടുത്തു.

“ഇങ്ങു താടാ...” അവർ നാണത്തോടെ അത് വാങ്ങാൻ കൈ നീട്ടിയപ്പോൾ അവൻ അവരെ കടന്നു പിടിച്ച് തിരിച്ചു നിർത്തി, അവരുടെ കുതിക്ക് കുണ്ണയമർത്തിക്കൊണ്ട് അവരെ വട്ടം പിടിച്ച് അവരുടെ ബ്ലൂസിന് മുകളിൽ കൂടെ മുലകളെ ഉള്ളും കയ്യാൽ മർദിച്ചു.

“ശോ, വിട് ചെക്കാ, നിന്റെ സാമാനം പിന്നേം പാര പോലായല്ലോ?” അവന്റെ കുണ്ണയിൽ കയ്യെത്തിച്ചു പിടിച്ച് സ്വന്തം മദജലം നൽകിയ നനവും ചൂടും തൊട്ട് നോക്കി അവർ പറഞ്ഞു.

“പിന്നെ പിന്നെ, റീനാ മിസ്സിനു നാണം, ക്ലാസ്സിൽ ഇങ്ങനൊന്നും അല്ലല്ലോ? ഭദ്രകാളിയാണല്ലോ?”

“പിന്നെ നിന്നെപ്പോലെ ഉള്ളവന്മാരെ ഒക്കെ മേയ്ക്കണമെങ്കിലെ, കുറച്ചു ചട്ടമ്പിത്തരം ഒക്കെ വേണ്ടേ? നീ ഇപ്പൊ പോയി റെഡിയായെ, പോകാം. സമയമായി.”

“മം.... ശെരി ശെരി. ഇനി എന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ നടന്നു പോകാമെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ട കേട്ടോ? നിങ്ങളുടെ കൊതം കണ്ടിട്ട് എനിക്ക് സഹിക്കണില്ല.”

“അതൊക്കെ നല്ല ലൂസാ. ശെരിക്കുള്ള അങ്കം നീ കാണാൻ പോണതേയുള്ളൂ കേട്ടോടാ പെരുംകുണ്ണേ.” അവർ അവന്റെ കവിളിൽ നുള്ളി.

“മം... കാണാം...” ജിതിൻ തലയാട്ടിക്കൊണ്ട് പാൻറും ഷൂസും എടുത്തിട്ട് മുടി മാടിയൊതുക്കി റെഡിയായി നിന്നു.

മുറി തുറന്ന് ഇടതും വലതും എത്തി നോക്കി റീനാ മിസ്സ് ആദ്യം പുറത്തിറങ്ങി.

“നീ ചെന്ന് സ്കൂളിന്റെ ഫ്രണ്ടിൽ ചെന്നു നിക്ക്. ഞാൻ ഒന്ന് ടോയ്ലറ്റിൽ പോയിട്ട് ഇപ്പൊ വരാം.” പുറത്തേക്ക് വന്ന ജിതിനെ ചെറുവിരൽ ഉയർത്തിക്കാട്ടി അവർ നടന്ന് പടികൾ ഇറങ്ങിപ്പോയി. ജിതിൻ പുസ്തകങ്ങൾ ബാഗിൽ നിറച്ച് തോളിൽ തൂക്കി മിസ്സ് പോയതിന്റെ എതിർവശത്ത് കൂടെ നടന്നു ചെന്ന് പടിയിറങ്ങി സ്കൂൾ മുറ്റത്തു ചെന്നു നിന്നു. അല്പനേരം കഴിഞ്ഞ് റീനാ മിസ്സ് തന്റെ ഹൻഡ്ബാഗും തൂക്കി അവൻ്റെടുത്തേക്ക് ചെന്നു. അവർ കുളിച്ചിറങ്ങിയ പോലെ ഫ്രഷ് ആയി കാണപ്പെട്ടു.

“ഇന്നെന്താ സൈക്കിളില്ലേ?” ഒരുമിച്ചു പുറത്തേക്ക് നടക്കുന്നതിനിടയിൽ അവർ ചോദിച്ചു.

“ഇല്ല. ഇന്ന് ബസ്സിലാണ് വന്നേ. ഒരു ചെയ്ഞ്ച് ഒക്കെ വേണ്ടേ? ആ മറിയ ചേച്ചിയെ ഇവിടെങ്ങാൻ കണ്ടോ?”

“ഹേയ്, ഞാൻ കണ്ടില്ല. എന്താ നിനക്ക് പേടിയുണ്ടോ?”

“പിന്നെ, പേടിക്കണ്ട പ്രായമല്ലേ മിസ്സേ? മാറിയ ചേച്ചി എങ്ങാനും കയറി വന്നിരുന്നെങ്കിൽ?”

“വന്നാലെന്താ? അവർ കണ്ട് വിരലിട്ടോട്ടെ.” റീനാ മിസ്സ് ഒരു കൂസലും ഇല്ലാതെ പറഞ്ഞു.

“പൊന്നു മിസ്സേ, അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ പ്രശനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞിട്ട് നേരമില്ല. അല്ല, ഒരു സംശയം ചോദിക്കട്ടെ, കുറച്ച് ഔട്ട് ഓഫ് സിലബസ്സാ .തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്.”

“മം... ചോദിക്ക്. നിന്റെ സംശയം തീർത്തു തന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാനൊക്കെ എന്തിനാ ടീച്ചറാണെന്നും പറഞ്ഞു നടക്കുന്നത്? ചോദിക്ക്.”

“നിങ്ങൾ എന്നെക്കൊണ്ട് കളിപ്പിക്കാൻ തന്നെയാണോ, ഇന്നെന്നെ സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസ്സെന്നും പറഞ്ഞു പിടിച്ചിരുത്തിയത്?” അവൻ ലവലേശം ഉള്ളപ്പില്ലാതെ ചോദ്യത്തിൽ തന്റേടത്തിന് ഒരു കുറവും വരുത്താതെ ചോദിച്ചു. അവന്റെ ചോദ്യം കേട്ട് റീനാ മിസ്സ് ഒന്ന് ചിരിച്ചു.

“സ്വാഭാവികമായ സംശയം. എന്നാൽ പക്വതയുള്ള ചോദ്യം.” റീനാ മിസ്സ് വിദൂരതയിലേക്ക് നോക്കി .

“നല്ലൊരു അസ്സൽ കോട്ടയംകാരൻ നസ്സാണിയാ എന്റെ കേട്ടോൻ. കെട്ടു കഴിഞ്ഞ സമയത്തു ആളൊരു വേന്ദ്രനായിരുന്നു. കല്യാണത്തിന് മുൻപും കല്യാണത്തിന് ശേഷവും അയാൾ ഒരുപാട് പെണ്ണുങ്ങളെ കളിച്ചു മെദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ, എന്റെ സാമീപ്യത്തിൽ പോലും. അയാൾക്ക് വീട്ടിൽ വെച്ചു കളിക്കാനുള്ള സൗകര്യത്തിന് എന്റെ രണ്ടു മക്കളേയും അവരുടെ ചെറുപ്പം മുതലേ ബോർഡിങ്ങ് സ്കൂളിലാ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ എനിക്ക് അയാൾ ഒരു കുറവും വരുത്തിയിട്ടില്ല. പണമായലും, സുഖമായാലും. നിന്റെ സാമാനം പോലെ തന്നെയാ അയാളുടെയും. നല്ല നീളവും, കട്ടിത്തലയും... ഹോ, ഞങ്ങൾ പലപ്പോഴും അയാളുടെ കോട്ടയത്തുള്ള തടിമില്ലിൽ , അറുക്കാൻ വെച്ചിരിക്കുന്ന തടികൾക്ക് മേലെ വരെ കിടന്നു കളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹാ, അതൊരു സമയം. ഇപ്പോ അയാൾക്ക് പൊങ്ങില്ല. അമിതമായ മദ്യപാനം വരുത്തി വെച്ചു വിന. കിടപ്പറയിൽ ഇച്ഛായൻ പലപ്പോഴും മാനസികമായി തളർന്നു. എന്നെ ഒരു തരത്തിലും തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്തതിന്റെ വിഷമം അയാളെ വേട്ടയാടുന്നുണ്ടാവാം. ആ നശിച്ച സ്ഥലത്തു നിന്ന് മാറി, ഈ സ്ഥലത്തു ജോലി കിട്ടി, ഇങ്ങോട്ട് വീടടുത്ത് മാറിയപ്പോൾ ഇച്ഛായന് ഒരു ചെയ്ഞ്ച് ആകുമെന്ന് ഞാൻ വെറുതെ മോഹിച്ചു. നിന്നെപ്പറ്റി, ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ചിലതൊക്കെ കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കറിയില്ല, ഞാൻ എങ്ങിനെയോ എന്റെ പഴയ ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് ചെന്നെത്തി. ഇന്നലെ വരെ ഇച്ഛായന്റെ കൂടെ കിടക്കുമ്പോഴും നിന്നെ ഓർത്ത് കൊണ്ടാ ഞാൻ ഇച്ഛായന്റെ കുണ്ണ പിടിച്ചു കൂലുകിയത്. അങ്ങേർക്ക് ഒന്നിനും വയ്യെങ്കിലും ഞാൻ വിരലും കാരറ്റും നല്ല പോലെ ഉപയോഗിച്ചു. ഒരു മനുഷ്യ സ്ത്രീക്ക് നല്ല പ്രായത്തിൽ തന്റെ കാമം അടക്കി കഴിയുന്നതിന് ഒരു പരിധിയുണ്ട് ജിതിൻ. അത് പറഞ്ഞാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാവണം എന്നില്ല.”

അവർ മെല്ലെ നടന്നു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു നിർത്തിയപ്പോഴേക്കും അവർ സ്കൂൾ ഗേറ്റും കടന്ന് ബസ്സ് സ്റ്റോപ്പിലേക്കുള്ള പകുതി വഴിയെത്തിയിരുന്നു. ജിതിൻ ഒന്നും മിണ്ടാനാവാതെ, അവരോടുള്ള സഹതാപം പുറത്തു കാട്ടാതെ കൂടെ നടന്നു.

“മിസ്സേ, അതിനെപ്പറ്റി..., മിസ്സ് എന്നെപ്പറ്റി കേട്ട കാര്യങ്ങൾ, ടീച്ചറോട് ആരാ പറഞ്ഞത് എന്ന് മിസ്സ് പറയണ്ട. എനിക്കറിയാം. പക്ഷേ, കേട്ടത് മുഴുവൻ സത്യമല്ല. ആ കേട്ടതിലൊക്കെ എനിക്ക് ചെറിയ റോൾ ഉണ്ട്, പക്ഷേ ഈ പറഞ്ഞു നടക്കുന്നവന്മാർ തന്നെ കാണിച്ചു കൂട്ടുന്ന കോപ്രായങ്ങൾ, അത് നിർത്തിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ ചെയ്ത ഒരു സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള പ്രതികാരമാണ് ഇപ്പോൾ ഈ സ്കൂളിൽ എന്നെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു പരത്തുന്ന കിംവദന്തികൾ. ഞാൻ ഒരു തരത്തിലും ഈ സ്കൂളിന് ചിത്തപ്പേര് വരുത്തണം എന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തിയല്ല. മിസ്സ് എന്നെ മനസ്സിലാക്കണം.”

“എനിക്കറിയാം. നിന്നെയും, പിന്നെ ഈ പറഞ്ഞു പരത്തുന്നവന്മാരെയും നല്ല വണ്ണം. അതു കൊണ്ട് വിശദീകരണങ്ങൾ നീ നിന്റെ കയ്യിൽ തന്നെ വെച്ചു. നീ അങ്ങിനൊന്നും ചെയ്യില്ല എന്ന് മറ്റാരേക്കാളും എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. ഇത് വെറുതെ പറയുന്നതല്ല. ഏതൊരു കാര്യവും കേട്ട മാത്രയിൽ പ്രതികരിക്കുന്നത് ശെരിയല്ലല്ലോ? ഞാൻ നല്ല വണ്ണം അന്വേഷിച്ചിട്ടാ പറയുന്നേ. നീ ധൈര്യമായിരിക്ക്. ഈ സ്കൂളിൽ നിന്ന് ഈ വിഷയത്തിന്റെ പേരിൽ ആരും നിന്നെ പുറത്താക്കില്ല.”

ജിതിൻ ആശ്വാസത്തോടെ നെടുവീർപ്പിട്ടു. റീനാ മിസ്സിനെ ബസ്സ് കയറ്റി വിട്ട് തന്റെ ബസ്സിനായി കാത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ നാളെ സോണിയോട് ഈ കഥ പറഞ്ഞാൽ അവൻ വിശ്വസിക്കുമോ എന്നായിരുന്നു അവന്റെ ചിന്ത.

“പിന്നേ... ഒന്ന് പോ മൈരേ, വന്ന് വന്ന് ടീച്ചർമാരെ പറ്റി വരെ കുത്തു കഥ ഇറക്കിത്തുടങ്ങി. ആ കഴപ്പി അന്നയെ മടക്കിയ പോലെ പഴമല്ലേ റീനാ മിസ്സ്?”

പിറ്റേന്ന് സ്കൂളിൽ റീനാ മിസ്സ് വരാതിരുന്ന ഫ്രീ പിരിഡിൽ ജിതിൻ തന്റെ ‘ടീച്ചറോടൊത്തുള്ള ലൈംഗിക അനുഭവം’ എന്ന ഇന്നലെ നടന്ന കഥ ശബ്ദമടക്കി സോണിക്ക് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയായിരുന്നു.

“നിന്നോട് അവർ ഇന്ന് വരാതിരിക്കാനുള്ള കാരണം അല്ലെ ചോദിച്ചുള്ളൂ? ഇന്നലത്തെ സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസിനിടക്ക് അവർ വല്ലതും പറഞ്ഞു നീ അറിഞ്ഞോ എന്നറിയാൻ ചോദിച്ചു. അതിനിത്രേം വലിയ തള്ള തള്ളണോ?” സോണി വിശ്വസിച്ചു മട്ടില്ല.

“ഓക്കേ, നീ വിശ്വസിക്കണ്ട. എനിക്ക് ഒരു നിർബന്ധവും ഇല്ല.” ജിതിൻ തോൾ കുലുക്കി.

“മം... എന്നിട്ട്, ബാക്കി പറ.”

“എന്തു ബാക്കി? നീയല്ലേ വിശ്വസിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞത്? അങ്ങനെ നീ ബുദ്ധിമുട്ടി ഊമ്പണ്ട.”

“ഹാ, ശെരിയളിയാ, ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. ഇടക്ക് വച്ചു നിർത്തല്ലേ മുത്തേ, ഇന്ന് റീനാ മിസ്സിനിട്ട് ഒരു വാണം നേരാനുള്ളതാ. ബാക്കി പറ പറ...” സോണി ആകാംഷിച്ചിരുന്നു.

“അപ്പൊ എവിടാ പറഞ്ഞു നിർത്തിയത്? ആ... അവരെ തിരിച്ചു നിർത്തി. ഹോ, അവരുടെ ആ ആനകുണ്ടി തള്ളിയുള്ള നിൽപ്പ് കണ്ടിട്ട് എനിക്ക് നടി രമ്യാ കൃഷ്ണനെയൊ ഓർമ്മ വന്നത്.”

“എന്നിട്ടെന്നിട്ട്...” സോണി ഒന്നു കൂടി കണ്ണു തള്ളി ആകാംഷിച്ചു.

“എന്നിട്ടെന്നാ? ജയ് മകിഴ്മതി... അവരെ കണ്ണും പൂട്ടി പണ്ണി ഒരു മൂലക്കിട്ടു.”

“ശേ, ഇങ്ങാനാണോ ജിത്തു മൈരേ ഒരു കുത്തു കഥ പറയുന്നത്? ഈ മകിഴ്മതിയൊക്കെ ആരാ? ഇപ്പൊ എവിടുന്നു വന്നു?”

“നിന്റെ കുഞ്ഞമ്മയില്ലേ? പട്ടിപ്പാറേലുള്ള മകിഴ്മതി കുഞ്ഞമ്മ, അവരാ നേരത്ത് അതു വഴി വന്നാരുന്നു. വിശ്വാസമില്ലാത്ത കഥ കേട്ട് അങ്ങനെ നീ വാണം വിടണ്ട. നിനക്ക് പറ്റിയതെ, വല്ല സുകുമാരിയോ, ഫിലോമിനയോ ഒക്കെയോ.”

“പിന്നേ, വേണ്ടടാ, നിന്റെ കഥ കെട്ടില്ലെങ്കിലും ഈ സോണി തോമസിന് വാണം പോവും. അതിനുള്ള സെൻസ് എനിക്കുണ്ടെടാ...” സോണി ഇഷ്ടികക്കിടയിൽ ചാന്തു നിറച്ചു മമ്മൂട്ടിയെ അനുകരിച്ചു.

“സോണിമോനെ, നീ വിശ്വസിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഒരു കാര്യം, ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്ക് പാലിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇനി ആ പ്രശ്നം തല പൊക്കില്ല. അതിനുള്ളതൊക്കെ ചേട്ടൻ ചെയ്തു വെച്ചിട്ടുണ്ട്.”

“കർത്താവിനറിയാം.” സോണി കൈ രണ്ടും മേല്പോട്ടുയർത്തി.

“ ഞാൻ കളത്തിൽ ഇറങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു മുത്തേ. നീ കണ്ടോ സോണിമോനെ, ജിതിന്റെ പ്ളേ എന്താണ്.”

ജിതിൻ ചില മാനുവൽ ഹെന്റേജെ അവരുടെ പിറകിൽ ഇരുന്ന് നോക്കി അടിവരയിട്ട് പറഞ്ഞു.

ക്ലാസ്സ് മുറിയിൽ ഇരുന്ന് തന്റെ നോട്ട്ബുക്കിൽ എന്തൊക്കെയോ കുത്തിക്കുറിക്കുകയായിരുന്നു ജിതിൻ. എന്നാൽ എഴുതുന്നത് എന്താണെന്ന് ഒരു പിടിയും കിട്ടുന്നില്ല. ഏതോ ഒരു തോന്നലിന്റെ പുറത്ത്, എന്തൊക്കെയോ എഴുതുന്നു. പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയ ലിപികൾ ഒരു മങ്ങൽ പോലെയെ കാണാൻ പറുന്നുള്ളൂ. അവന്റെ തിരുനെറ്റിയിൽ നിന്നും താഴേക്ക് ഒഴുകിത്തുടങ്ങിയ ഒരു വിയർപ്പുതുള്ളി മൂക്കിൻതുമ്പിലെത്തി താഴെ പുസ്തകത്തിലേക്ക് വീണു. പെട്ടെന്നാണവൻ ശ്രദ്ധിച്ചത്, അവനു ചുറ്റും നിശ്ശബ്ദതയാണ്. ആ ക്ലാസ്സ് മുറിയിൽ അവൻ മാത്രം, തനിച്ച്. ശെടാ... ബാക്കിയുള്ളവർ ഇതെവിടെപ്പോയി? സോണിമോൻ എവിടെ? ഇത്ര നേരം താൻ തനിച്ചാണോ ഇരുന്നത്? അവൻ ചുറ്റും നോക്കി.

പെട്ടെന്ന് അവന്റെ ചുറ്റുവട്ടങ്ങൾക്ക് ഒക്കെ മാറ്റം സംഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്പോ ചുറ്റുവട്ടത് ഒന്നുമില്ല. എല്ലായിടത്തും വെളുത്ത ശൂന്യത. അവൻ ഇരുന്ന ബെഞ്ചും പുസ്തകം വെച്ചിരുന്ന ഡെസ്കും അല്ലാതെ ചുറ്റും വേറൊന്നുമില്ല. അവൻ നടക്കുന്നതറിയാതെ പകച്ചു. അവൻ തന്റെ കണ്ണുകൾ വലത്തേക്ക് പായിച്ചപ്പോൾ ഒരു മുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ പെട്ടെന്ന് ഒരു പെണ്ണ് ആ ശൂന്യതയിലേക്ക് കടന്നു വന്നു. അവൾക്ക് കോകിലയുടെ മുഖമായിരുന്നു. അതവൾ തന്നെ എന്നവൻ വിശ്വസിച്ചു. അവളുടെ മൂക്കിൽ ചാർത്തിയിരിക്കുന്ന ചുവന്ന കല്ലു പതിച്ച മൂക്കുത്തി അതിന് തെളിവായിരുന്നു. മനോഹരമായി വേഷ വിധാനം ചെയ്ത ആ സ്ത്രീ രൂപം അവനെ നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നു.

വെളുത്ത വീതിയുള്ള കസവു മുണ്ടും അര ബ്ലൗസും, അതിന് മുകളിൽ രണ്ടു തോളിലേക്കും മടക്കിയിട്ട്, നടുഭാഗം കൊണ്ട് മാറിടം മറച്ച , തേച്ചു വടിപോലാക്കിയ കസവു സെറ്റ് . കാറ്റ് വീശുന്നില്ല എങ്കിലും നിതംബം മറയ്ക്കുന്ന, കുളിപ്പിന്നിയ എന്നാൽ നനവ് തട്ടാത്ത ചെമ്പൻ മുടിയിഴകൾ കാറ്റേറ്റിട്ടെന്നവണ്ണം പാറിക്കളിക്കുന്നു. ഉയർന്നു വളഞ്ഞ പൂരികങ്ങൾ, അതിനു താഴെ വാലിട്ടു കരിയെഴുതിയ നീണ്ട കണ്ണുകൾ. നീണ്ട നാസികയിൽ തിളങ്ങുന്ന ചുവന്ന മൂക്കുത്തി. ചെമ്പവിഴം തോൽക്കുന്ന,മുറുക്കിച്ചുവന്ന നനവുള്ള അധരങ്ങൾ. അവയകത്തി ചിരിക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന വെളുത്ത ചെമ്പകപ്പു പോലുള്ള പല്ലുകൾ. ചുണ്ടിനു കീഴെ വലതു വശത്ത് അവളുടെ അഴകിന് മാറ്റു കൂട്ടുന്ന കറുത്ത മറുക്. മറയ്ക്കാത്ത, നഗ്നമായ അണിവയർ അവളുടെ വെള്ളാരം കൽ ശീൽപസമാനമായ ഉടലഴകിനെ എടുത്തു കാട്ടി.

മുണ്ടിന്റെ തൊട്ടു മുകളിൽ ഭംഗിയുള്ള ചെറിയ പൊക്കിൾ ചുഴി. വീതിയേറിയ അരക്കെട്ടിലൂടെ ഒരു സ്വർണ്ണ അരഞ്ഞാണം ഞാനു കിടപ്പുണ്ട്. കൈകൾ രണ്ടിലും നിറയെ സ്വർണ്ണ വളകൾ. കാതിൽ സ്വർണ്ണ ജിമിക്കിയുള്ള സ്വർണ്ണ ലോലാക്ക്. കഴുത്തിൽ

വീതിയുള്ള കാശുമാല. കാലുകൾ രണ്ടിലും പാദങ്ങളെ ചുംബിച്ചുറങ്ങുന്ന സ്വർണ്ണ പാദസരം. അവൾ ചുരത്തിയ പ്രഭയിൽ അവൻ അലിഞ്ഞു പോകുമോ എന്നവൻ ഭയപ്പെട്ടു. അവന്റെ മനസ്സിലെ വ്യാകുലതകളെയും ദുഃഖ ഭാരങ്ങളെയും ചേർത്തു കെട്ടിയിരുന്ന ചരട് വലിച്ചു പൊട്ടിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ദേവീ രൂപം. തനിക്കുള്ളത്, തനിക്ക് മാത്രം സ്വന്തം എന്ന് രാപകൽ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ഓരോ നിമിഷവും, ശ്വസിക്കുന്ന ഓരോ അണുവിലും വിശ്വസിച്ചിരുന്ന തന്റെ പെണ്ണ്. എന്നാൽ ഇതൊക്കെ എന്തിന്? നീയെന്ന അവഗണിക്കുകയല്ലേ കോകില? ചോദിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും അവനതിനു സാധിക്കുന്നില്ല.

എന്നാൽ, ആ ദിവ്യപ്രഭ കെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവളുടെ ചൊടിയിലെ ചിരി മാഞ്ഞു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിയുന്നത് കണ്ട് അവന്റെ ഉള്ളിൽ മുളളു തറയുന്ന വേദന അനുഭവപ്പെട്ടു.

"ഞാൻ പോവാ ജിത്തു"

വേണ്ട... വേണ്ട... ജിത്തുവിന് അലറണം എന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ നാവനങ്ങുന്നില്ല. അവളെ ഒന്ന് തൊടാൻ, അവളെ തന്നിലേക്ക് ചേർത്ത് മുറുകിപ്പിടിക്കാൻ അവൻ കൈ നീട്ടി. എന്നാൽ ഏതോ കാനതിക ശക്തിയാൽ വലിച്ചിട്ടെന്നോണം അവൻ അവളിൽ നിന്നും അകലാൻ തുടങ്ങി. അവൻ അവളിൽ നിന്നും അകന്നകന്ന് എങ്ങോട്ടോ വീണുകൊണ്ടിരുന്നു.

"ഡാ..."

ജിതിൻ പെട്ടെന്ന് കണ്ണു തുറന്നു. ഡെസ്കിൽ കയ്യും കെട്ടി, അതിനു മേൽ തല വച്ചു കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്ന ജിതിൻ മെല്ലെ തല പൊക്കി ചുറ്റും നോക്കി. കോകില മിസ്സ് ക്ലാസ് എടുക്കുന്നുണ്ട്. ചുറ്റും തന്റെ സഹപാഠികളുണ്ട്. സോണിയുണ്ട്. താൻ സ്വപ്നം കാണുകയായിരുന്നു. സോണി തന്നെ കുലുക്കി വിളിച്ചതാണ്. എന്നാൽ കണ്ട സ്വപ്നം അവനത്ര ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

"എന്തുറക്കമാണിത്? ദേ വായിനൊക്കെ ഈന്തയൊഴുകുന്നു. തൊടച്ചു കള."

"സോണി, ഞാൻ... ഞാൻ ഒരൂപാട് നേരം ഉറങ്ങിയോ?"

"നല്ല പഷ്ട് ചോദ്യം. ഒറ്റത്തേക്ക് വച്ചു തന്നാലുണ്ടല്ലോ? ഊണും കഴിഞ്ഞു വന്നിരുന്ന് ഒരു മൈരും പറയാതെ കിടന്നുറങ്ങിയിട്ട്? കോകില മിസ്സ് വന്നിട്ട് നീ മാത്രം എണീറ്റില്ല. അവൻ എന്തു വിചാരിച്ചു കാണും? ഏ?"

"ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല അളിയാ, സോറി മയങ്ങിപ്പോയി."

"ഉറങ്ങാൻ പറ്റിയ സമയം. ഒന്ന് ഞെളിഞ്ഞിരി പുറം. ദേ കണ്ണൊക്കെ ചുവന്നു."

ജിതിൻ കണ്ണും തിരുമ്മിയിരുന്നു. മുൻപിൽ കെമിസ്ട്രി ബുക്കും പിടിച്ച് എല്ലാവരെയും നോക്കി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ക്ലാസ്സെടുക്കുന്ന കോകില മിസ്സ്. അവൻ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ട അവളുടെ രൂപവുമായി അവളെ താരതമ്യം ചെയ്തു നോക്കി. ഹോ, എന്തൊരു സ്ട്രക്ചർ.

കൂട്ടൻ താഴെ ഉറക്ക കമ്പിയിലാണ്. എന്തോ, മനസ്സിന് വല്ലാത്ത ഒരു വിഷമം. എന്തെന്നെന്ന് മനസ്സിലാവുന്നില്ല.

ഞാൻ ജീവിതം ഒന്നേന്ന് തുടങ്ങണം എന്നാണോ വിധി? അവൻ ചിന്തകളിൽ മുഴുകി. ബാക്കിയുള്ള കുരുക്കുകളെല്ലാം ഒന്നല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എങ്ങനെയാക്കെയോ അഴിച്ചു. പക്ഷേ, ഇവളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം ഒരു ഉറച്ച തീരുമാനം എടുക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതോ, ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്ന രീതി തെറ്റായിട്ടാണോ? ആയിരിക്കും. ശേ, ഞാനൊരു മണ്ടൻ, ഗുരുവിന് ശിഷ്യനോട് പ്രണയമോ? കൊള്ളാം. വെറുതെ ഓരോ പാഴ്കിനാവുകൾ. ചിലപ്പോൾ കോകില പറഞ്ഞത് ശരിയായിരിക്കും. ഈ പ്രായത്തിൽ തോന്നുന്ന വെറും ഇൻഫാക്ച്വേഷൻ. അതു തന്നെയാവാം ഈ തോന്നാലൊക്കെ.

സമയം ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങി. ക്ലാസ്സ് തീർത്തു എന്നറിയിക്കാൻ ഒരു മണി മുഴങ്ങി. പുസ്തകവും മാറോട് ചേർത്ത് കോകില ഇറങ്ങി പോവുന്ന വഴി, നോക്കണ്ട എന്ന് വിചാരിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവൻ അവളെ നോക്കിപ്പോയി. അവന്റെ നോട്ടം പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടെന്ന വണ്ണം ആ പോക്കിൽ അവൾ അവനെയും നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ ചുണ്ടിന്റെ കോണിൽ അവനായി ആ പഴയ ചിരി ഒളിപ്പിച്ച്. അവന്റെ നെഞ്ചകം തുടി കൊട്ടി. എത്ര നാളുകൾ, എത്ര നാളുകൾ കാത്തിരുന്നു, ഈ ഒരു അനുഭൂതിക്കു വേണ്ടി? അവൾ പകർന്നു തന്ന ഹിമകണത്തിന്റെ തണുപ്പ് തന്റെ നെഞ്ചിൽ പടരുന്നതവൻ അറിഞ്ഞു. വീണ്ടും പ്രതീക്ഷയുടെ പുതിയ പുൽനാമ്പുകൾ മനസ്സിൽ കിളിർക്കുന്നതവൻ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു.

അന്ന് വൈകുന്നേരം സോണിയോട് തന്നെ കാക്കാതെ നേരെ വിട്ടു പോയ്ക്കോളാൻ പറഞ്ഞ് സ്കൂൾ മുറ്റത്ത് ഓരോരത്ത് തന്റെ ശക്ടവും പിടിച്ചു കാത്തു നിന്നു ജിതിൻ. അൽപ നേരത്തിനു ശേഷം കയ്യിൽ രണ്ടു മൂന്ന് ചാർട്ടും ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച് കോകില വിദ്യാമിസ്സിന്റെ കൂടെ പടികൾ ഇറങ്ങി വന്നു. ജിതിൻ അവർക്കരികിലേക്ക് നടന്നു ചെന്നു. അവന്റെ വരവ് കണ്ട കോകില കൂടെ നടന്ന വിദ്യാമിസ്സിന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു നിർത്തി. വിദ്യാമിസ്സ് അവളുടെ കയ്യിലിരുന്ന ചാർട്ട് വാങ്ങിപ്പിടിച്ച് അവളുടെ തോളത്തു കൈ വച്ച് എന്തൊക്കെയോ പിറുപിറുത്തു. അവരുമായുള്ള അകലത്തിൽ ഫലം, അവർ പറഞ്ഞതൊന്നും അവൻ കേട്ടില്ല. എന്നാൽ വിദ്യാമിസ്സ് പിന്നെയും തങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ന് ചൊറിയാൻ വരികയാണോ എന്നവൻ സംശയിച്ചു. അവൻ അടുത്തു ചെന്നതും വിദ്യാമിസ്സ് അവനെ നോക്കി ഒന്ന് നീട്ടി പുഞ്ചിരിച്ചു. പുറത്തറിയരുത് എന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരു വിഷയവും, ഏതൊരു പ്രശ്നവും മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും മറയ്ക്കാൻ ചില സ്ത്രീകൾ കാട്ടുന്ന തന്ത്രം. അത് മനസ്സിലാക്കാൻ തന്റെ ജീവിത വഴികൾക്കിടയിൽ ജിതിൻ പഠിച്ചിരുന്നു.

"ഹായ് ജിതിൻ, ഹൗ ആർ യു? എങ്ങിനെ പോകുന്നു?"

"ഹൈൻ, ഹൈൻ വിദ്യാമിസ്സ്... ഇന്ന് നല്ല സന്തോഷത്തിലാണല്ലോ? എനിതിങ്ങ് സ്പെഷ്യൽ ടുഡേ?"

"ഹേയ്, എന്ത് സ്പെഷ്യൽ ജിതിൻ. ചുമ്മാ അങ്ങിനെ ഒരൊന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു പോയതാ ഞങ്ങൾ."

"മിസ്സ്... ഇഫ് യു ഡോണ്ട് മൈൻഡ്, എനിക്ക് കോകില മിസ്സിനോട് കുറച്ചു സംസാരിക്കണം."

"ഷുവർ, വൈ നോട്, ആക്ചുലി ഞാൻ പോകുവാനുണ്ട്. കോകില മിസ്സിന് ജിതിനോട് എന്തോ പറയാനുണ്ട്. അല്ലെ മിസ്സ്?"

വിദ്യാ മിസ്സിന്റെ കണ്ണു തുറിച്ചുള്ള ആ ചോദ്യത്തിന് മുൻപിൽ കോകില ഉത്തരം പറയാതെ നിന്നു. വിദ്യാ മിസ്സ് എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ അഭിനയിക്കുന്നത് എന്നവൻ ചിന്തിച്ചു. ഒരു മാതിരി പൊട്ടന്മാരോട് സംസാരിക്കുന്നത് പോലെ. പക്ഷെ അവൻ വിവേകിയാവാൻ തീരുമാനിച്ചു.

"ഒക്കെ, ഐ വിൽ ടേക്ക് മൈ ലീവ് നൗ. കോകില, ഞാൻ നടക്കുവാനേ, ഞാൻ ബസ്സ് സ്റ്റോപ്പിൽ കാണും."

കോകില ഒന്നും മിണ്ടാതെ തന്നെ നിന്നു. ഇവർ തമ്മിലുള്ള നാടകം എന്താണെന്ന് ജിതിൻ കരുതി. അതെന്തുമൊക്കാം. പിന്നെ വിദ്യാ മിസ്സിന്റെ ഡയറക്ഷൻ കൂടിയവുമ്പോൾ, തനിക്ക് മുഞ്ചാവസ്ഥ ആവനാണ് സാധ്യത.

"നടക്കാം?"

കോകിലയുടെ ശബ്ദത്തിന് ഒരു വല്ലാത്ത ഭാവം. വിഷാദമാണോ, അതോ അവളെ എന്തെങ്കിലും അലട്ടുന്നുണ്ടോ? കുറച്ചു നേരം മിണ്ടാതെ നടന്നിട്ട് ജിതിൻ തന്നെ സംസാരത്തിന് തുടക്കമിട്ടു.

"കോകില മിസ്സ്..."

അവൾ അവന്റെ മുഖത്തു നോക്കി ചിരിച്ചു. ആ ചിരിയിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കൃത്രിമത്വം അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഇന്നേ വരെ അങ്ങിനെ ഒരു ചിരി താൻ അവളിൽ കണ്ടിട്ടില്ല.

"ആദ്യം തന്നെ, ഞാൻ ഒരു സോറി പറയട്ടെ, ഞാൻ അന്ന് ക്ലാസ്സിൽ വെച്ചു ചെയ്തത് ഒരു മര്യാദ ഇല്ലാത്ത പരുപടിയായിപ്പോയി. അപ്പോൾ എനിക്ക് അത് തോന്നിയില്ല. പക്ഷെ, ആലോചിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിന് വല്ലാത്ത ഒരു... ഒരു വിഷമം. അതാ ഞാൻ ഇപ്പോ പറഞ്ഞത്."

"മം...." കോകില ദുരേക്ക് നോക്കി മുളി.

"പിന്നെ, പിന്നെ ഞാൻ അതിന് മുൻപും മിസ്സിനോട് കുറച്ച് മോശമായി പെരുമാറി. അതിനും..... സോറി."

"മം...."

"ഞാൻ വിദ്യാ മിസ്സിന് ഒരു വാക്ക് കൊടുത്തിരുന്നു. അത് എത്ര ശതമാനം പാലിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നെനിക്ക് അറിയില്ല. എന്നാലും ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്."

"മം...."

"മിസ്സിന് എന്തോടേന്തോ പറയാനുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞില്ലേ, എന്തായിരുന്നു കാര്യം?"

"പറയാം."

"മിസ്സേ..., ദേ ഇങ്ങോട്ട് നോക്കിയേ..."

ജിതിൻ ഒന്ന് നിന്നു. കൂടെ കോകിലയും. അവർ നടന്ന് സ്കൂൾ ഗേറ്റിന്റെ പുറത്തെത്തിയിരുന്നു.

"കുറച്ചു നേരമായല്ലോ മിസ്സേ, മം..., കും... പറയാം, എന്താ മിസ്സേ, ഞാൻ സോറി പറഞ്ഞതല്ലേ? പിന്നെന്താ? ഇങ്ങനെയൊന്നും ആയിരുന്നില്ലല്ലോ മിസ്സേ? എന്താ?എന്താ കാര്യം മിസ്സേ, ഇനിയെങ്കിലും പറ." അവന്റെ ശബ്ദം പൊന്തി. സ്കൂൾ വിട്ടിറങ്ങിയ ചിലർ എന്തോ വലിയ പ്രശ്നമാണെന്നു കരുതി, അവിടെ നോക്കി നിന്നു.

"ജിതിൻ, സൗണ്ട് കുറക്ക്. ഞാൻ പറയാം എന്നു പറഞ്ഞതല്ലേ? മറ്റുള്ളവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു."

"എന്താടി? എന്തു നോക്കി നിൽക്കാണ്? നിനക്ക് വീട്ടി പോവണ്ടേ? പോ പോ..." അവിടെത്തന്നെ പരുങ്ങി നിന്ന ഒരു മുക്കട്ടപ്പെണ്ണിനോട് അവൻ ചൂടായി. അവളും അവളുടെ കൂടെ നിന്നവളും തല തിരിച്ചു വേഗം താരാവ് നടക്കുന്നത് പോലെ നടന്നു പോയി.

"ജിതിൻ പ്ലീസ്, ഒരു സീൻ ഉണ്ടാക്കരുത്. എന്നെയോർത്തിട്ടെങ്കിലും പ്ലീസ്." കോകില കൈ കുപ്പി. അവൻ ഒന്നടങ്ങി. അവൾ അവനെ നോക്കി, കണ്ണു കൊണ്ട് കൂടെ നടക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. അവർ നടന്ന് ബസ്സ് സ്റ്റോപ്പിലേക്ക് നടക്കുന്ന വഴിയരികിലുള്ള പള്ളിക്ക് സമീപം എത്തിയപ്പോൾ കോകില ഒന്ന് നിന്നു.

"വാ, ഇവിടെ ഒന്ന് കയറിയിട്ട് പോവാം." കോകിലയുടെ സ്വരം ശാന്തമായിരുന്നു. ജിതിനെനാൽ ബലം പിടിച്ചു തന്നെ നിന്നു.

"നീ വന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഞാൻ പോവുന്നുണ്ട്." ജിതിൻ ഒരു കുലുക്കവും ഇല്ലാതെ മുഖം കറുപ്പിച്ചു നിന്നു.

"ജിത്തു, പ്ലീസ്.... ഈ ഒരു തവണ, ഈ ഒരു തവണ മാത്രം, എന്റെ കൂടെ വാ." അവൾ യാചിച്ചു. അവൻ ഒന്നുമാലോചിക്കാതെ, മറുത്തൊന്നും പറയാതെ, സൈക്കിൾ സ്റ്റാന്റിലിട്ട് അവളുടെ കൂടെ പള്ളിമുറ്റത്തേക്ക് ചെന്നെത്താനുള്ള പടികൾ കയറി. വിജനമായ പള്ളിയുടെ കൊടിമരവും കടന്ന്, പള്ളിനടക്കലേക്ക് അവർ കയറിച്ചെന്നു. കോകില നെഞ്ചിൽ കൈ വച്ച്, അമ്പലത്തിൽ കയറുന്നത് പോലെ ചെരുപ്പ് ഊരിയാണ് പള്ളിനടയിലേക്ക് കയറിയത്. അവൾ നടന്ന് ചെന്ന് വാതിലിന് തൊട്ടു മുൻപിലുള്ള തിരിത്തട്ടിൽ അണഞ്ഞിരുന്ന ഒരു മെഴുകുതിരി കത്തിച്ചു.

"ഇടക്ക് ഞാൻ വിദ്യാ മിസ്സിന്റെ കൂടെ ഇവിടെ വരാറുണ്ട്. അവളുടെ കൂടെ അകത്തു കയറി ഞാൻ മുട്ടിൽ നിന്ന് പ്രാർഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്തു കൊണ്ട് എന്നറിയില്ല. ഇവിടെ വരുമ്പോൾ ഒരു ആശ്വാസമാണ് മനസ്സിൽ. അത്രക്ക് ശാന്തമാണ് ഇവിടം. ഇടക്ക് മനസ്സിൽ സങ്കടം നിറയുമ്പോൾ, ഞാൻ അവളെയും കൂട്ടി ഇവിടെ വരും." തിരി തെളിച്ച്, തീപ്പെട്ടിക്കൊള്ളി കൂടത്തണച്ചു കൊണ്ട് കോകില പറഞ്ഞു.

"ഒരിക്കൽ നിന്റെ കൂടെ ഇവിടെ വരണം എന്നുണ്ടായിരുന്നു. അത് നടന്നു കിട്ടി. ഇപ്പോൾ, ഇപ്പോൾ ഉള്ളിലൊരു സന്തോഷം തോന്നുന്നുണ്ട്."

ജിതിൻ താൽപര്യമില്ലാത്ത മട്ടിൽ കേട്ടു നിന്നു.

"ഞാൻ പോവുകയാണ് ജിത്തു, ഇനി 4 ദിവസം കൂടിയുള്ളൂ. അത് കഴിഞ്ഞാൽ ഈ സ്കൂളിൽ ഞാൻ പഠിപ്പിക്കില്ല."

ജിതിന്റെ ഉള്ളിൽ വെള്ളിടി വെട്ടി. അവൻ വിശ്വസിക്കാനാവാതെ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. കോകില അപ്പോഴും ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അകത്തെ രൂപത്തിൽ നോക്കി തൊഴുതു നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

"എന്താ മിസ്സേ... ഇനി... ഇനി വരില്ലേന്നോ? ഹേയ്... അത് വിശ്വസിക്കാൻ മാത്രം പൊട്ടനല്ല ഞാൻ. മിസ്സ് വന്നിട്ട് കുറച്ചു മാസമല്ലേ ആയുള്ളൂ? 6 മാസത്തെ ട്രൈനിംഗിനല്ലേ മിസ്സ് വന്നത്? തീരാൻ ഇനി കുറഞ്ഞത് 3 മാസമെങ്കിലും എടുക്കും എന്നെന്നിക്കറിയാം. എന്തിന്റെ പേരിലാണെങ്കിലും ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറയണോ?"

"ഞാൻ നന്നെ പറ്റിക്കാൻ കളി പറഞ്ഞതാണെന്നു കരുതിയോ നീ? സത്യമാണ്. ഇവിടുത്തെ ഈ മുർത്തിയാണ് സത്യം."

"മിസ്സേ...." ജിതിൻ പിടി വിട്ടു തൊണ്ടയിടി വിളിച്ചു പോയി. ഉള്ളിൽ ഉറഞ്ഞു കൂടുന്ന ഗർഗദം, അതിന്റെ അലയൊച്ച മനസ്സാകെ ഓടി നടക്കുന്നു. അവന്റെ കയ്യും കാലും വിറച്ചു.

"ഇത്...ഇതെന്റെ തീരുമാനമാണ്. ഞാനിങ്ങനെ എല്ലാരുടെയും മുന്നിൽ പരിഹാസ കഥാപാത്രമായി... ഇനി വേണ്ട." അവളുടെ കണ്ണു നിറഞ്ഞു.

"മിസ്സ് തന്നെയല്ലേ പറഞ്ഞത്? ഇത് പ്രഫഷൻ ആണ്, മണ്ണാങ്കട്ടയാണ്, ഇതൊക്കെ സഹിക്കും, ഇതൊന്നും പ്രശ്നമല്ല എന്നൊക്കെ, എന്നിട്ടാണോ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്? ഇങ്ങനെ നിന്ന് കരയാൻ നാണമില്ലേ?" അവൻ ഒച്ചയെടുത്തു.

കോകില കൈ വീശി അവന്റെ കരണത്തടിച്ചു. അവൻ അത് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ അവൻ തലയിൽ ബലം കൊടുത്താണ് നിന്നിരുന്നത്. അടിച്ചു കഴിഞ്ഞു കൈ നൊന്താപ്പോൾ കോകില കൈ കൂടഞ്ഞു. അവൾ വിങ്ങി വിങ്ങി ഏങ്ങിക്കരയാൻ തുടങ്ങി. ജിത്തു കലിപ്പ് കയറി ഉച്ചസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുമ്പോഴും അവളുടെ കാരച്ചിലിന് മുൻപിൽ തോറ്റ് പോയി.

"കോകില..." അവൻ വിളിച്ചു. അവൾ ഒരിക്കൽ താക്കീത് ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും, ഇനി തന്റെ മനസ്സിൽ ആ താക്കീതിന് സ്ഥാനമില്ല എന്നവൻ തീരുമാനിച്ചു.

"മം...." അവനെ അതിശയിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അവൾ ഏങ്ങിക്കൊണ്ടു വിളി കേട്ടു.

"കരയണ്ട, എനിക്കത് ഇഷ്ടമല്ല." അവൻ ഗൗരവത്തോടെ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവൾ കരച്ചിൽ നിർത്തിയില്ല.

"നിന്നോട് കരയണ്ട എന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്? മലയാള ഭാഷ മറന്നോ താൻ?"

എന്നാൽ കോകില മുഖം കുറിച്ചു. നെഞ്ചിൽ കൈ ചുരുട്ടി വച്ച് കരച്ചിൽ തുടർന്നു

"താൻ ഇപ്പോ പൊഴിക്കുന്ന ഈ കണ്ണീരുണ്ടല്ലോ? അതിലെ ഓരോ തുള്ളിയും തുവാല കൊണ്ട് തുടച്ചെടുത്ത് അത് ഞാൻ എന്റെ മുറിയിൽ, അന്ന് നമ്മൾ എടുത്ത ക്ലാസ് ഫോട്ടോയില്ലേ? അതിന്റെ കൂടെ ചേർത്തു വെക്കും ഞാൻ. ഇപ്പോ താൻ കരഞ്ഞോ. ഞാൻ അതിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല, എങ്കിൽ പോലും. പക്ഷെ, ഒന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. ഞാൻ കാരണമാണോ താൻ പോകാൻ തീരുമാനിച്ചത്?"

അവൾ വിതുവൽ നിർത്തി, കലങ്ങിയ കണ്ണുകളോടെ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. അവളുടെ ചുവപ്പ് പടർന്ന മിഴികളിൽ നിന്നുമുള്ള നോട്ടം അവന്റെയുള്ളിൽ അസ്ത്രം പോലെ തറച്ചു. ഈ മിഴികളെയാണോ താൻ പ്രണയിച്ചത്? ഈ നോട്ടം, അവളുടെ ഈ വിവേചനതീതമായ ഭാവം, അതെന്തിന് വേണ്ടിയാണ്? എന്താണവൾ തന്നിൽ നിന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? എന്താണ് ഈ പെണ്ണിന്റെയുള്ളിൽ? അര നിമിഷ നേരം കൊണ്ട് അവന്റെയുള്ളിൽ ആയിരം ചോദ്യങ്ങൾ വന്നടിഞ്ഞു കൂടി. അവളെ ഒന്ന് ചേർത്തു പിടിച്ചാശ്വസിപ്പിക്കണം എന്നുണ്ടായിരുന്നു ജിത്തുവിന്. വേണ്ട, അതിന് സമാധനമായില്ല എന്ന് മനസ്സ് പറയുന്നു.

"ജിത്തു..." അവളുടെ ആർദ്രമായ വിളിയിൽ അവന്റെ ശരീരം പതിന്മടങ്ങ് ഊർജസ്വലമായി.

'എന്താടി പെണ്ണേ...' അവൻ മനസ്സിൽ വിളി കേട്ടു.

"നിന്നോട് പറയാൻ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ കുറിച്ചിട്ടാ നിന്നെ കൂടെ കൂട്ടിയത്. മറന്നു എല്ലാം."

കോകില ഒരു നിസ്സാരച്ചിരി ചിരിച്ചു.

"നിന്നെ ഞാൻ, നീയെന്റെ..." കോകില ഒന്ന് നിർത്തി. വീണ്ടും നിമിഷനേരത്തെ നിശ്ശബ്ദതക്കൊടുവിൽ അവൾ തുടർന്നു.

"നീ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ ആയിരുന്നില്ല എനിക്ക്. ക്ലാസ് മുറിയിലും, എന്തിന് ആ സ്കൂളിലാകെ എല്ലാവരും ഒറ്റപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ നീയായിരുന്നു എനിക്ക് കൂട്ട്. നിന്റെ ഉള്ളിലെ വേദനകൾ മറച്ചു വച്ച്, നീയെന്നെ ചിരിപ്പിച്ചു. ഒരുപാട് നാളുകൾക്ക് ശേഷം ഒറ്റപ്പെടൽ അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ നീ എനിക്ക് തുണയായി. എനിക്ക് കൂട്ടായി. പക്ഷെ, ഇപ്പോഴത്തെ നിന്നെ.... നിന്നെയെനിക്ക് അറിയില്ല ജിത്തു.... നിന്നെ എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. ഞാൻ കൂട്ടു കൂടി ചിരിച്ച ആ പഴയ ജിത്തുവിനെ എനിക്ക് നഷ്ടമായി എന്നൊരു തോന്നൽ. എന്ത് കൊണ്ട് എന്ന് നീ ചോദിക്കരുത്. പക്ഷെ, അതാലോചിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക്... എനിക്കെന്നെത്തന്നെ നഷ്ടമാവുന്ന പോലെ."

കോകില വിതുവി. അതു കണ്ട് ജിതിന്റെയുള്ളിലെ ആ പഴയ പതിനെട്ടുകാരൻ കണ്ണീർ വാർത്തു.

"ഒരിക്കലും നിറഞ്ഞു കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത കണ്ണുകളാണ് ഈ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത്. ഒരിക്കലും കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത കാഴ്ചയാണ് മുന്നിലും. തന്നോട് എന്തു പറയണം എന്നെന്നിരിക്കറിയില്ല. ഞാൻ... ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആയി മാറിയത്... അതിനൊരു കാരണമുണ്ട്." ജിതിൻ വിശദീകരിക്കാൻ തുനിഞ്ഞു.

"ഞാൻ ഒരിക്കലും കരഞ്ഞു കാണാൻ നീ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, കേട്ടോളൂ. നിന്റെ ആ കാരണം എന്തു തന്നെയായാലും, അത് മൂലമാണ് ഞാൻ കരയുന്നത്. നിനക്ക് ന്യായമെന്ന് തോന്നുന്ന ആ കാരണം എന്നെ വേദനിപ്പിച്ചിട്ടെ ഉള്ളൂ ജിതിൻ.... ദേ, ഇപ്പോൾ പോലും."

അവൾ വിങ്ങിപ്പൊട്ടി. കരയരുത് എന്ന് കരുതി പിടിച്ചു നിന്നിട്ടും അവന്റെ നിറഞ്ഞു തുടങ്ങിയ കണ്ണുകൾ അവൾ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാൻ അവൻ തല ചരിച്ച് അവളിൽ നിന്നും നോട്ടമകറ്റി, കൃഷ്ണമണികൾ ചലിപ്പിച്ചു, ഊറി വന്ന നീർ വറ്റും വരെ.

"വിദ്യ എന്നോട് ഒരുപാട് പറഞ്ഞതാ, നിന്നെ ഇനി കണ്ടു സംസാരിക്കരുത്, ഒരു ടീച്ചറാണ്, ആ അകലം എപ്പോഴും വേണം എന്നൊക്കെ. എന്നിക്കും പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്, വിദ്യ പറഞ്ഞത് നേരാണെന്നും അങ്ങിനെ തന്നെയാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നും. പക്ഷെ... പക്ഷെ എന്നിക്ക് പറ്റണില്ല ജിത്തു, നിന്നെപ്പോലെ, എന്നെ ഇത്ര അടുത്തറിഞ്ഞ ആരെയും എന്നിക്കറിയില്ല."

അവൾ കർച്ചീഫ് എടുത്തു മുക്ക് തുടച്ചു. ജിത്തു ആകെ വട്ടുപിടിച്ച അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. അവർ തമ്മിലുള്ള സംസാരത്തിന്റെ ദിശ മാറിയ നിമിഷം മുതൽ അവളോട് താൻ ഏറ്റു പറയാൻ മാറ്റി വച്ചിരുന്നതിന്റെ ബാക്കി പറഞ്ഞു തീർക്കാൻ മനസ്സിൽ കരുതിയിരുന്നതാണ്. പക്ഷെ, അവളുടെ മാനസികാവസ്ഥ കണക്കിലെടുക്കാതെ, വേണ്ട. അവൾ ഇപ്പൊത്തന്നെ ആവശ്യത്തിന് മാനസിക സമ്മർദ്ദത്തിലാണ്. ഇനിയും താൻ പ്രഷർ കയറ്റിയാൽ, അവൾക്ക് അത് താങ്ങാൻ കഴിയുന്നതിലും അപ്പുറമായിരിക്കും. കോകില കർച്ചീഫ് കൊണ്ട് കണ്ണു നീരൊപ്പി, മുഖക്കുരു മാഞ്ഞു തുടങ്ങിയ ചെങ്കുട്ടി തുടച്ച്, കർച്ചീഫ് നാലായി മടക്കി, കയ്യിൽ തന്നെ ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചു. അവൾ തോളിൽ തൂക്കിയിരുന്ന ഹാൻഡ് ബാഗ് തുറന്ന്, അതിൽ കയ്യിട്ട് ഒരു ഡയറി പുറത്തെടുത്തു. അത് ജിതുവിനെ ഏൽപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അവൾ തുടർന്നു.

"ഡയറി എഴുതി എനിക്ക് പരിചയമില്ല. ഞാൻ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും ഇതിന് മുൻപ് ഒരു ഡയറി എഴുതിയിട്ടില്ല ജിത്തു. അതിന്റെ ആവശ്യമെന്താണെന്നോ, എന്തിനു വേണ്ടിയാണ് ആളുകൾ ഡയറി എഴുതുന്നതെന്നോ എന്നിക്കറിയില്ല. എന്നാൽ ആദ്യമായി ഈ സ്കൂളിൽ വന്നത് മുതലുള്ളതെല്ലാം ഞാനിതിൽ കുറിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. എനിക്ക് സങ്കടം വരുമ്പോഴും, സന്തോഷം തോന്നുമ്പോഴും ഈ ഡയറിയായിരുന്നു എനിക്ക് കൂട്ട്. നിന്നെ അടുത്തറിയുന്നത് വരെ."

ജിതിൻ ആ ഡയറി വാങ്ങി അതിന്റെ പുറംചട്ട നോക്കി. തന്റെ ഡയറിയുടെ അതേ വലുപ്പത്തിലും രൂപ സാദൃശ്യത്തിലും ഉള്ള ഡയറി. തന്റെയീ രണ്ടാം യാത്രക്ക് തൊട്ടു മുൻപുള്ള രാത്രി അവനോർമ്മ വന്നു.

ആ ഫ്ലാറ്റ് മുറിയിൽ , തനിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഏകാന്തത മറക്കാൻ, കോകിലയുമായി ചിലവിട്ട നാളുകളിലെ മധുര നിമിഷങ്ങൾ ഓർത്തെടുത്തു തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വേദന മറക്കാൻ, അവൻ അവസാനമായി ആ ഡയറിയുമായി സമയം ചിലവിട്ട ആ രാത്രി. ആ ഡയറിയെ താൻ മറന്നിരുന്നു. അത് തുറക്കുമ്പോൾ പുറത്തു വന്ന ഡയറിത്താളുകളിലെ പഴകിയ

മണം അവൻ മറന്നിരുന്നു. ഇനീ ഡയറി കയ്യിലിരിക്കുമ്പോൾ ആ പഴയ മണം തന്നെ തേടിയെത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, എന്തു കൊണ്ടാണ് ആപ്റ്റാദത്തിനു പകരം തന്റെ ഉള്ളിൽ വേദന നിറയുന്നത്? ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന അതേ വികാരം തന്റെ മുഖത്തു പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടോ? അവനാ ഡയറി തുറന്നു നോക്കി. ആദ്യത്തെ ചില പേജുകൾ ശൂന്യമാണ്. പിന്നെപ്പിന്നെ മരിച്ച താളുകളിൽ അക്ഷരങ്ങൾ കണ്ടു തുടങ്ങി. അതിന്റെ തുടക്കം ഇങ്ങനെയാണിരിക്കുന്നത്...

'എന്റെ വേദനകളെ മറക്കാൻ, എന്നോ അവസാനിപ്പിക്കാൻ വെച്ചിരുന്ന ഈ ജീവിതത്തിൽ, എന്റെ ലക്ഷ്യം കാട്ടിത്തരാൻ നീ എനിക്ക് നേടിത്തന്നതാണ് ഈ പുതിയ ജോലി. എപ്പോഴൊക്കെയും പോലെ, എന്റെ കൂടെ നീ കാണണേ എന്റെ ദേവീ....'

ആദ്യ പേജിൽ അത്ര മാത്രം. അവൻ താളുകൾ മരിച്ച് വായന തുടർന്നു.

'കുറച്ചു നാളുകളായി എഴുതാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇതിനോടകം എന്തെല്ലാം സംഭവിച്ചു? നേതാജി മെമ്മോറിയൽ ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്കൂൾ. ഞാനിന്നവിടെ കെമിസ്ട്രി ടീച്ചറാണ്. നല്ല വലിയ സ്കൂൾ. എങ്കിലും കുട്ടികൾ എല്ലാം തല തെറിച്ചവരാ. ഇന്നും കരയേണ്ടി വന്നു നിക്ക്. ഞാൻ അമ്മയെ ഓർത്തു പോയി. അപ്പയെ ഓർത്തു പോയി. സങ്കടപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ വിദ്യ എന്നെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. ആളുകളെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ചിലർക്ക് നല്ല കഴിവുണ്ട്. ഞാനതിൽ പിന്നോട്ടാ. പക്ഷെ നിക്ക് അതിൽ പരാതിയില്ല. ഇപ്പോ ഞാൻ തളർന്നാൽ പിന്നെ ജീവിത കാലം മുഴുവൻ അങ്ങിനെയാണിരിക്കും എന്നാ വിദ്യ പറയണേ. ചിലപ്പോൾ ശരീരമായിരിക്കും....'

പിന്നെയുള്ള മൂന്ന് നാല് പേജുകളിൽ ഒന്നുമില്ല. പേജുകൾ മരിച്ചു വിട്ടപ്പോൾ അടുത്ത പേജിൽ വീണ്ടും എന്തോ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

'ഇന്നും അവൻ പതിവ് പോലെ നോട്ടീസ് ബോർഡിന് മുൻപിൽ കാത്തു നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ കാത്തു നിന്നത് എന്നെയാണോ? അറിയില്ല. പക്ഷെ, അവന്റെ കണ്ണുകൾ മറ്റു കുട്ടികളുടേത് പോലെയല്ല. ആ കണ്ണുകളിൽ എന്തോ ഒരു തിളക്കം ഞാൻ കണ്ടു. ചിലപ്പോൾ തോന്നലാവാം. അവൻ മറ്റു കുട്ടികളെ പോലെയല്ലല്ലോ? എന്നാലും, അവരെയൊക്കെ പോലെ തന്നെ അവനെയും ഇഷ്ടപ്പെടാനെ എനിക്ക് പറ്റും. എനിക്കിനിയും അറിയാത്ത കാര്യം... അവനെന്തിനായിരിക്കും ദിവസവും എന്റെ പിരിയടിൽ ആ റോസാ പൂവ് മേശപ്പുറത്ത് വെക്കുന്നത്? ഇല്ല, വിദ്യ പറഞ്ഞത് പോലെ ഞാൻ വെറുതെ ഓരോന്ന് ആലോചിച്ചു കൂട്ടുന്നതാ. ഉറക്കം വരുന്നു. കിടക്കട്ടെ...'

അവന്റെ ഉള്ളം തുടിച്ചു തുടങ്ങി. ജിജ്ഞാസ അടക്കാനാവാതെ അവൻ പിന്നെയും പിന്നെയും താളുകൾ മരിച്ചു വായിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീടുള്ള എല്ലാ പേജുകളിലും അവൾ അന്നത്തെ അനുഭവങ്ങൾ കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ പേജുകളിലും അവനുണ്ടായിരുന്നു. എന്തിന് ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ പോലും. അവന്റെ പേരൊഴികെ. അവളുടെ ചിരിയും കണ്ണുനീരും എല്ലാം ആ അക്ഷരങ്ങളിലൂടെ അവനറിഞ്ഞു. അവസാനം തലേ ദിവസത്തെ പേജെത്തി

'അവനോടൊന്നു പറയണം എന്നെനിക്കറിയില്ല.

ഞാൻ പോകുന്നത് അവന് വിഷമമാവും. എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ, കഴിഞ്ഞ കുറച്ചു നാളുകൾ, ആ നാളുകളിൽ ഞാനനുഭവിച്ച വേദനയിലും സന്തോഷത്തിലും അറിഞ്ഞതാ അറിയാതെയോ നിനക്കും പങ്കുണ്ട് ജിത്തു. ഇനി 5 ദിവസങ്ങൾ മാത്രം. അതു കൂടി

കഴിഞ്ഞാൽ, ഇനി തമ്മിൽ കാണുവാൻ കഴിയുമോ എന്നെന്നിരിക്കറിയില്ല. എന്ത് തന്നെയായാലും, ഈ കഴിഞ്ഞ നാളുകളിൽ എനിക്ക് ഒരു പിടി നല്ല ഓർമ്മകൾ നീ തന്നു. അതിന് നന്ദി.'

അവൻ വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടെ ഡയറി അടച്ചു വെച്ചു. മനസ്സ് വീണ്ടും ശൂന്യതയെ വിളിച്ചു വരുത്തുന്നു.

"ഞാൻ നിന്നോട് പറയാൻ ബാക്കി വെച്ചതെല്ലാം ഇതിലുണ്ട്. ഇത് നിനക്ക് തന്നിട്ട് പോണം എന്ന് കരുതിയതാ. പക്ഷെ, പക്ഷെ വേണ്ട. ഈ ഡയറി ഇതെന്റെ കൂടെത്തന്നെ വേണം. എന്നും. ഒരിക്കലും മരിക്കാത്ത കുറച്ച് നല്ല ഓർമ്മകൾ നില നിർത്താൻ. എന്താ ശെരിയല്ലേ ജിത്തു?"

"തന്നിട്ട് പോകാൻ ഇത് തന്റെ അവസാനത്തെ സ്കൂൾ ദിനമല്ലല്ലോ? ഇനിയുമില്ലേ നാലു നാൾ? വരട്ടെ, നമുക്ക് നോക്കാം. പക്ഷെ, ഒന്ന് ചോദിച്ചാട്ടെ?" ജിത്തിൻ അവൾക്കു നേരെ ഡയറി നീട്ടിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"ഇത്ര മാത്രം ഉള്ളോ തനിക്കെന്നോട് പറയാൻ? ഇതിൽ കൂടുതൽ ഒന്നും പറയാനില്ലേ? ഒന്നും?"

ഡയറി ബാഗിൽ തിരികെ വെക്കുന്നതിനിടയിൽ കോകില ഒന്ന് ഞെട്ടി, ജിത്തിനെ നോക്കി. അവളുടെ കൈ വിറ കൊള്ളുന്നതവൻ കണ്ടു.

"ഇല്ല."

അവന്റെ മുഖത്തു നോക്കാതെ പള്ളിക്കകത്തേക്ക് നോക്കി അവൾ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ആ ഒറ്റ വാക്കിൽ പറഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചു.

തന്റെ ലോകം കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞത് പോലെ ജിത്തിന് തോന്നി. അവളെപ്പറ്റിയുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് മേൽ ഒരു കറുത്ത തിരശീല വീണിരിക്കുന്നു. താൻ സംശയിച്ചത് പോലെ, എല്ലാം പാഴ്കിനാവുകൾ തന്നെ. ജിത്തിൻ ചിരിച്ചു. മുഖത്തു, ചുണ്ടുകളിലൂടെ മാത്രം. അവന്റെ കണ്ണുകൾ എന്നാൽ നിർജ്ജീവമായിരുന്നു.

"ജിത്തു... എനിക്ക് പോവാൻ സമയമായി. വിദ്യ എന്നെക്കാത്ത് നിൽക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് നേരം കുറെയായി. ഞാൻ പോട്ടെ." അവൾ നടന്നു തുടങ്ങി. കൂടെ ജിത്തിനും. അവളുടെ കൂടെ പടിയറങ്ങുമ്പോൾ, അവൻ അവളെത്തന്നെ നോക്കി നടന്നു. അവൾ പടിയറങ്ങുന്നത് തന്റെ മനസ്സിൽ നിന്ന് കൂടിയാണ്. മനസ്സിൽ അവളുടെ കരങ്ങളിൽ മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്ന അവന്റെ കൈ ബലം കുറഞ്ഞ് അയഞ്ഞതായി അവന് അനുഭവപ്പെട്ടു. അവൾ അകന്നു പോയി. ദൂരേക്ക്.

"ഇപ്പോ ഇവിടെ നടന്നതൊന്നും വിദ്യ അറിയരുത്. കേട്ടല്ലോ?"

നടന്ന് അവൻ സ്റ്റാന്റിട്ട് വെച്ചിരുന്ന സൈക്കിളിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ കോകില അവനോടായി പറഞ്ഞു. അവൻ ഇല്ലാ എന്ന് ചിരിച്ചു കൊണ്ട് തലയാട്ടി.

"പിന്നെ... പിന്നെ, നീ എന്നെ നീ, താൻ, എഡോ എന്നൊക്കെ അപ്പൊ വിളിച്ചപ്പോ ഞാൻ വിളി കേട്ടു. ഞാൻ അങ്ങനെ ഒരു മാനസിക അവസ്ഥയിലായിരുന്നത് കൊണ്ടാ. ഇനി വേണ്ട. അതൊഴിവാക്കണം കേട്ടല്ലോ?"

അതിനും അവൻ ചിരിച്ചതെയുള്ളൂ. ഇല്ല. ഇനി വിളിക്കില്ല കോകില..., ഇനി ഒന്നിനുമില്ല. അവൻ മനസ്സ് കൊണ്ട് മറുപടി കൊടുത്തു.

"മം.... ബൈ..." അവൾ കയ്യുയർത്തി.

"ഗുഡ്ബൈ..."

അവന്റെ സ്വരം പതിവിലും ശാന്തമാണെന്ന് അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. രണ്ടു പേർക്കിടയിലും എന്തോ ഒരു ടെൻഷൻ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത് അവരിരുവരും അറിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പരസ്പരം നോക്കുമ്പോൾ, മനസ്സിൽ തുടങ്ങുന്ന ചിന്തകൾ പൂർത്തിയാക്കാനാവാതെ അവർ കൂഴങ്ങി. ജിത്തു അവളെ നോക്കി ഒന്നു കൂടെ പുഞ്ചിരിച്ചു. അവൻ തല തിരിച്ച് സൈക്കിളിൽ കയറി പതിയെ ചവുട്ടി നീങ്ങി. പോകുന്ന വഴിക്ക് വല്ല വണ്ടിയും തട്ടി കാഞ്ഞു പോയാൽ മതിയെന്ന് അവൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു. വീട്ടിൽ കയറിച്ചെന്ന ഉടൻ, അംബികാമ്മയോട് ഒരക്ഷരം മിണ്ടാതെ അവൻ മുകളിൽ കയറിപ്പോയി വാതിലടച്ചു. ബാഗ് മുറിയുടെ ഒരു മൂലക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞ് തുണി പോലും മാറാതെ അവൻ കിടക്കയിലേക്ക് മലർന്നു വീണു. അവന്റെ മനസ്സ് അവളിലേക്കും അല്പം മുൻപ് കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങളിലേക്കും ചെന്നെത്തി.

ഹാവു... അങ്ങനെ, അതു കഴിഞ്ഞു. ഇനി കോകില അതാണ്, ഇതാണ് എന്ന് പറഞ്ഞു നടക്കണ്ടല്ലോ? അല്ലേലും അങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും തോന്നാൻ മാത്രം അവൾ തനിക്ക് എന്തു ചെയ്തു തന്നു? അവൾക്ക് വേണ്ട. പിന്നെ ഞാനെന്തിനാ വെറുതെ... ഞാനൊരു വിഡ്ഢി തന്നെ. വിഡ്ഢിക്കുൾമാണ്ടം. അവൻ സ്വയം മനസ്സിനെ പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിലും അവൻ പോലുമറിയാതെ അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. ഹേയ്, ഒരു പെണ്ണിന് കാരണം ഞാൻ കരയാൻ പാടില്ല. അത് മനസ്സിൽ കുറിച്ചിട്ട പോളിസിയാ. ശേ.... കൂടെ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ഈ ഘനം ഒന്നിറക്കി വെക്കാൻ..., ഒരു വട്ടം കണ്ണു തുടച്ചിട്ടും കണ്ണീർ നിൽക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ട് അവൻ തുണിയെല്ലാം ഊരിയെറിഞ്ഞ് നേരെ ബാത്റൂമിൽ കയറി ഷവർ തുറന്ന് നൂല് പോൽ പൊഴുയുന്ന ജലധരക്ക് കീഴെ ചുവരിൽ കൈ താങ്ങി നിന്നു. തല വഴി വെള്ളം വീഴുമ്പോഴും കവിളിൽ നിന്നും കണ്ണീരിന്റെ ചൂട് മാത്രം മാറിയില്ല.

"എന്താ സാറേ, ഇന്നും ആരെങ്കിലുമായി അടിയുണ്ടാക്കിയോ?" രാത്രി കിടക്കുന്നതിന് മുൻപ് അവന്റെ മുറിക്കകത്തേക്ക് കയറിച്ചെന്ന പ്രഭാകരൻ മുരടൻ ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു.

"ഇല്ലച്ഛാ... അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല." ജിത്തു കിടക്കയിൽ എണീറ്റിരുന്ന് അച്ഛന്റെ മുൻപിൽ മര്യാദ കളിച്ചു.

"നിന്റെ മുഖം വാടിയാൽ പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരു മെഷീൻ താഴെയുണ്ട്. പറഞ്ഞേക്കാം. അവൾ പറഞ്ഞു വിട്ടതാ എന്നെ, പോന്നുമോൻ എന്തോ പറ്റി, ചെന്ന് ചോദിക്കാൻ. എന്താ... എന്നോട് പറയാൻ പറ്റാത്ത വല്ലതുമാണോ?"

"ഹേയ്, അച്ഛനോട് പറയാൻ പറ്റാത്ത എന്ത് കാര്യം? ഇതൊക്കെ സ്ഥിരം നമ്പരല്ലേ അച്ഛാ? ലൈൻ ഒന്ന് മാറ്റിപ്പിടിച്ചുടേ?"

"ഹ ഹ ഹ. എടാ മോനെ, ഒരു പ്രായമായാൽ കുട്ടികളെ അച്ഛാ എന്ന് വിളിക്കണം എന്നാ ചൊല്ലൂ. നിന്നോട് സംസാരിക്കാൻ ഇതിലും നല്ല തുടക്കമുണ്ടോ?"

"ഞാൻ ചുമ്മാ പറഞ്ഞതാ അച്ഛാ. എനിക്ക് കുഴപ്പമൊന്നും ഇല്ലന്ന് അമ്മയോട് പറഞ്ഞേക്കാം."

"അങ്ങനെ നീയെന്നെ ഒഴിവാക്കല്ലേ ജിത്തു, ഇപ്പൊ ഞാൻ വന്നതെ, 'അമ്മ പറഞ്ഞത് കൊണ്ട് മാത്രമല്ല. ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ഇരുന്നപ്പോ മുതൽ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാ. പറ, ആരാ ആ പെണ്ണ്?"

"ഏത് പെണ്ണ്?" ജിത്തിൻ അല്പം ഭയത്തോടെ ഇരുന്നു. ഫാദർ എങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കി എന്നവൻ ചിന്തിച്ചു.

"എടാ, നിന്റെയീ പ്രായം കഴിഞ്ഞാ ഞാനും വന്നത്. എന്നോട് വേണോ ജിത്തു? നീ പറ, എന്തുണ്ടായി? അവളുടെ പേരും നാളും ഒന്നും എനിക്കറിയാ. പക്ഷെ, നീ ഇങ്ങനെയിരിക്കാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ല. നീ പറ."

"അത്... അച്ഛാ, ഒരു ബ്രേക്ക് അപ്പ്. ഞാൻ അതിന്റെ ഒരു മൂഡോഫിലാ. സത്യം പറഞ്ഞാൽ ഞാനത് മറന്നു തുടങ്ങുവാറുന്നു. പിന്നെ ഇപ്പൊ അച്ഛൻ ചോദിച്ചത് കൊണ്ട് മാത്രം പറയുന്നതാ. ഇപ്പൊ ഞാൻ ഒക്കെയൊ."

"അതേ. നീ ഒക്കെയൊ. അത് നിന്റെ മുഖത്തു കാണാനുണ്ട്."

ജിത്തിൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ തല കുനിച്ചിരുന്നു.

"അയ്യേ... ടാ... നീ കരയാണോ? അയ്യയ്യേ... സിംഗക്കുട്ടി കരയാണോ?" പ്രഭാകരൻ അവന്റെ അടുത്തേക്ക് കയറിയിരുന്നു.

"അത്ര അസ്ഥിക്ക് പിടിച്ച പ്രേമമായിരുന്നോ? അതേതടാ നിനക്ക് ഓർത്തു കരയാൻ മാത്രമുള്ള പെണ്ണ്? ഏ?"

"ഹേയ്, ഇല്ലച്ഛാ... ഞാൻ കരഞ്ഞതൊന്നുമല്ല. ഉറക്കം വന്നിട്ടാ."

"ജിത്തു. നിന്നോട് പ്രേമിക്കാൻ പോവരുത് എന്ന് അച്ഛൻ പറഞ്ഞതാ? ഇല്ലല്ലോ? നിന്റെ ഈ പ്രായത്തിൽ ഇതൊക്കെ വേണം. ആദ്യം നീ കണ്ണു തുടക്ക്. മം..."

ജിത്തു കണ്ണു രണ്ടും തിരുമ്മി കൈ കെട്ടിയിരുന്നു.

"മോനെ, നിന്റെ ഈ പ്രായത്തിൽ ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാ. ഞാനും പണ്ട് കൊറേ പ്രേമിച്ചു നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ട് നിന്റെ പ്രായത്തിൽ. അതിന് മുൻപും." പ്രഭാകരൻ ഒരു ചെറിയ ചിരി ചിരിച്ചു. അവനും ഒന്നമർത്തി ചിരിച്ചു.

"അമ്മ കേൾക്കണ്ട"

"അവൾ കേട്ടാലും സരോല്ല. അവൾക്കറിയാം എന്റെ കഥകളൊക്കെ. വേറാരുമല്ല, ഞാൻ തന്നെയാ പറഞ്ഞത്. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒന്നും മറച്ചു വെക്കാറില്ല. അതാണ് ഞങ്ങളുടെ ദാമ്പത്യത്തിന്റെ വിജയവും."

ജിത്തു അച്ഛന്റെ വാക്കുകൾക്ക് ചെവിയോർത്തു. അവർ തമ്മിൽ ഇങ്ങിനൊരു സംഭാഷണം ഇതാദ്യമാണ്.

"ചിലരുണ്ട്, പണത്തിനോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേന്തിനോ വേണ്ടി ഒരു പെണ്ണിന്റെ പുറകെ മണപ്പിച്ചു നടന്ന്, കാര്യം സാധിച്ചിട്ട് പൊടിയും തട്ടിപ്പോവും. ഒന്നുകിൽ പ്രേമിച്ച പെണ്ണിനെ സ്വന്തമാക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അതിന് നിൽക്കരുത്. നീ അങ്ങനെ കടന്നു കളയുന്ന ടീമല്ല. എനിക്കറിയാം. നീയെന്റെ മോനല്ലേ? എന്നാലും നിന്റെ പ്രേമം നല്ല ഉള്ളുള്ളതാണെങ്കിൽ നീ ആ പ്രേമം എങ്ങിനെയും സ്വന്തമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചേനെ. എന്ന് വെച്ച് നീ പിന്നെയും പിന്നെയും അവളുടെ പുറകെ നടക്കണം എന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്.

നീ കൊള്ളരുതായ്മ കാണിക്കണം എന്നുമല്ല. ഈ പ്രായത്തിൽ നിനക്ക് കിട്ടുന്ന ചില അനുഭവങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമായി ഇതിനെ കണ്ടു നോക്ക്. പറയുന്ന പോലെ എളുപ്പമല്ല. എനിക്കറിയാം. എന്നാലും, ഈ ഫാന്റസി ഒക്കെ കഴിഞ്ഞ് നിന്റെ ജീവിതം വേറൊരു ലെവലിൽ എത്തുമ്പോൾ നീ കാത്തിരുന്ന ഒരു പെണ്ണ് വരും. അത് യാന്ത്രികമായി, സ്വാഭാവികമായി സംഭവിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഇപ്പോ നിന്റെ ഈ അഫയർ പൊളിഞ്ഞു എന്ന് വെച്ചാൽ, നിനക്ക് അതിനുള്ള സമയമായിട്ടില്ല എന്നാ അർത്ഥം. ആ സമയമാവുമ്പോൾ നീ അറിയും. പ്രകൃതിയുടെ കളി അങ്ങിനെയാണ്. ഇപ്പോ നിന്റെ ശ്രദ്ധ ഈ പൊളിഞ്ഞു പോയ പ്രേമത്തിലല്ല, നിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള ജീവിതത്തിലാണ് നീ ചെലുത്തേണ്ടത്. നീ ചെയ്തു തീർക്കേണ്ടത് എല്ലാം ചെയ്തു തീർക്ക്. നന്നായി പഠിക്ക്. നല്ല മാർക്ക് വാങ്ങി സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ തന്നെ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഒരു നിലയിലെത്തു. അന്ന്, നിനക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ളത് നിന്റെ പുറകെ വരും. നീ കണ്ടോ."

അവൻ അച്ഛന്റെ മുഖത്തേക്ക് അവിശ്വാസത്തോടെ നോക്കി. ചെയ്ത് തീർക്കാനോ? എന്ത്? എന്താ എല്ലാവരും ഒരേ പോലെ പറയുന്നത്? എനിക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ളത്... അതെന്താണ്?

"ഹാ... അപ്പോ ഉപദേശം കഴിഞ്ഞു. എന്റെ ചടങ്ങ് കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക്, ഞാൻ നിന്നെ വെറുതെ വിടുന്നു, നീ കിടന്നുറങ്ങു. ഇനിയും ഓരോന്ന് ആലോചിച്ചു മനസ്സ് പുണ്ണാക്കണ്ട. എനിക്കും ഉറക്കം വരുന്നുണ്ട്. അപ്പോ മറക്കണ്ട, ലക്ഷ്യമാണ് പ്രധാനം. ഒക്കെ... ഗുഡ് നൈറ്റ്."

അയാൾ ലൈറ്റ് അണച്ച്, മുറിയിറങ്ങിപ്പോയി. ജിതിൻ പുതപ്പ് വലിച്ചിട്ട് കണ്ണും തുറന്ന് കിടന്നു. അച്ഛൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കേട്ട് ആശ്വസിക്കുന്നതിന് പകരം, ആ വാക്കുകൾ അവനെ നീണ്ട ചിന്തയിലേക്കാണ് കൊണ്ടെത്തിച്ചത്.

"അപ്പോ ആ കാര്യത്തിൽ പിന്നെയും തീരുമാനമായി അല്ലെ? എടാ, കുറച്ചെങ്കിലും നാണം വേണ്ടേ മൈരേ? അന്നേ പറഞ്ഞതല്ലേ, ഇതിനൊന്നും പോവണ്ടോ പോവണ്ടാന്ന്? കേട്ടില്ല. ഇപ്പോ അനുഭവിച്ചോ. നിന്നെ ഉപദേശിക്കാൻ നമ്മളാരാ അല്ലെ?" പിറ്റേന്ന് ക്ലാസ്സിൽ ചെന്നപ്പോൾ സോണി കുറ്റപ്പെടുത്തലുകളുടെ കെട്ടഴിച്ചു. ഏതാണ്ട് അര മണിക്കൂറായി അവൻ ജിതിനെ ഒരു കവിൾ വെള്ളം കുടിക്കാൻ പോലും അനുവദിക്കാതെ വായുവിൽ നിർത്തി ചോദ്യശരങ്ങളാൽ മുറിവേല്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്. അവനോട് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും തുറന്നു പറഞ്ഞാൽ തന്റെ മനസ്സിലെ ഭാരം അത്രയും കുറഞ്ഞലോ എന്ന് കരുതിയാണ് സോണിയോടെ തന്റെ ദുഃഖം പങ്കു വെക്കണമെന്ന് കരുതിയത്. എന്നാൽ വെളുക്കാൻ തേച്ചത് പാണ്ടായത് പോലെ സോണി ജിതിനെ ചാടിക്കടിക്കാൻ ചെന്നു.

"ആരുടെ ഉണ്ട നോക്കിയിരിക്കുവാടാ? ഞാൻ പറയുന്നത് വല്ലതും കേൾക്കുന്നുണ്ടോ? വെറുതെ ഓരോ കുറുക്കും ഒപ്പിച്ചു വച്ചേച്ച്, വന്നിരിക്കുവാ അണ്ടി കളഞ്ഞ അണ്ണാനെപ്പോലെ. അല്ല, ശെരിക്കും കളഞ്ഞില്ലേ?" സോണി ഒരു രക്ഷിതാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ അവനെ ശാസിച്ചു.

"സോണിമോനെ..." ജിതിൻ തളർന്ന സ്വരത്തിൽ വിളിച്ചു. അവന്റെ ശബ്ദത്തിലെ വിഷാദം സോണിയുടെ കരളലിയിച്ചു എത്രയൊക്കെ പറഞ്ഞാലും തന്റെ ചങ്കല്ലേ അവൻ? ഒന്ന് തളർന്നപ്പോ ഒരിറ്റ് ആശ്വാസത്തിന് വേണ്ടി അവൻ ആദ്യം വന്നത് തന്റടുത്തല്ലേ? എന്നിട്ട് താൻ അവനെ എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞു? സോണിയുടെ ഉള്ളിൽ കാളി.

"ഞാനുണ്ട് മച്ചമ്പി, ഞാനുണ്ട് നിന്റെ കൂടെ. നീ വിഷമിക്കല്ലേ അളിയാ, നിന്റെ ഇരിപ്പ് കണ്ടിട്ട് സഹിച്ചില്ല. അതാ ഞാൻ വായിൽ തോന്നിയത് വിളിച്ചു പറഞ്ഞത്. നീയെന്നോട് ക്ഷമിക്കില്ലേ അളിയാ?"

"എനിക്ക് കേട്ടിട്ട് പൊളിയുന്നുണ്ട് സോണിമോനെ, ഇനിയും പറഞ്ഞാൽ പല്ലടിച്ചു താഴെയിടും എന്ന് പറയാനാ വിളിച്ചത്." ജിതിൻ ഗൗരവത്തിൽ പറഞ്ഞു.

അത് കേട്ട് സോണിമോന്റെ ഉള്ളിൽ സെന്റി മൂഡിൽ വയലിൻ വായിച്ചിരുന്ന വെള്ള ഷർട്ടിട്ട ചേട്ടന്മാർ പാൻറും വലിച്ചു കേറ്റി എണീറ്റ് ഓടി. ഓർക്കപ്പുറത്ത് പ്ലിങ്ങിപ്പോയ ചമ്മലിനിടയിലും ജിതിന്റെ കയ്യിലെ പേശികളിൽ രക്തയോട്ടം കൂടി ഞരമ്പുകൾ തെളിഞ്ഞു വരുന്നത് കണ്ണു മിഴിച്ച് ഒളിഞ്ഞു നോക്കി , അവൻ കാൽ നിലത്ത് നിരക്കി ഒന്ന് ഒരകലം പാലിച്ചിരുന്നു. മൈരൻ പറഞ്ഞാൽ പറഞ്ഞതാ. ഒരടി കിട്ടിയാൽ ബാക്കി കാണില്ല. അവൻ ഉമിനീരിറക്കി.

"മൈർ കൈ കഴച്ചിട്ട് പാടില്ല." ജിതിൻ ഡെസ്കിന് മുകളിൽ കൈ ചുരുട്ടി ഒരിടി കൊടുത്തു. അപ്പോൾ ഉത്ഭവിച്ച ശബ്ദം അത്യാവശ്യം എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധ പിടിച്ചു പറ്റി.

'ഈ മൈരന് വട്ടായാ ? എണീറ്റു പോവുന്ന ജിതിനെ നോക്കി ചോദിക്കണം എന്നുണ്ടായിരുന്നു സോണിക്ക്. പക്ഷേ, അതിയായ മൂത്ര ശങ്ക അനുഭവപ്പെട്ട സോണി ജിതിൻ പോയ പുറകെ ക്ലാസ്സിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോയി. പിന്നീടുള്ള ഓരോ ക്ലാസ്സിലും ഓരോ ടീച്ചർമാരുടെയും വ്യത്യസ്ത ഭാവങ്ങൾ കണ്ടിട്ടും അവന്റെയുള്ളിലെ തീയണഞ്ഞില്ല. റീനാ മിസിന്റെ കണ്ണിലെ ശൃംഗരവും, കോകില മിസ്സിന്റെ കണ്ണുകളിലെ നിസ്സംഗതയും ഒന്നും, ഒന്നും താൻ അർഹിക്കുന്നതല്ല. ആ ക്ലാസ് മുറി ഒരു ജയിലായി തോന്നിയവന്. വരാൻ ആഗ്രഹിക്കാഞ്ഞിട്ടും അറിയാത്ത ഏതോ കാരണങ്ങൾ തന്നെയിവിടെ

പിടിച്ചിരുത്തുന്നതാണ്. സമയം കടന്നു പോയി. വൈകിട്ട് ഇറങ്ങാൻ നേരം അന്ന അവനടുത്തേക്ക് ചെന്നു.

"ജിത്തു... ഒന്ന് നികോ?"

"ആ... പറ അന്നക്കൊച്ചേ,പൂജയെവിടെ? രണ്ടും ഒരുമിച്ചായിരുന്നല്ലോ? അവൾ നിന്നെക്കൂട്ടാണ്ട് പോയോ?"

"ഇല്ല... അവൾ താഴെ നിൽപ്പുണ്ട്. ഞാൻ... ഞാൻ ജിതിനെ കാണാൻ വേണ്ടി വന്നതാ. ജിതിനോട് മാത്രം സംസാരിക്കാൻ."

"ഇന്ന്... ഇന്ന് സംസാരിക്കാൻ പറ്റിയ മൂഡിലല്ല അന്ന.... നമുക്ക് പിന്നെ ഒരു ദിവസം... പോരെ?" അവൻ കൂടെ നിന്ന സോണിയെ നോക്കി.

"പ്ലീസ് ജിതിൻ.... ഇന്ന് പറ്റിയില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ സംസാരിക്കാൻ ഇനി സമയം കിട്ടിയെന്ന് വരില്ല. പ്ലീസ്..."

"സോണി മോനെ, നീ ചെല്ലൂ. ഞാൻ കുറച്ചു കഴിഞ്ഞേ ഇറങ്ങുന്നുള്ളൂ."

സോണി ഒന്നമർത്തി മുള്ളുക മാത്രം ചെയ്ത് താഴെക്കിറങ്ങിപ്പോയി. ജിതിൻ അന്നയുടെ കൂടെ മെല്ലെ നടന്നു തുടങ്ങി.

"താൻ ആകെ വിയർത്തിരിക്കുന്നല്ലോ അന്നാ? എന്താ വല്ല പാടത്തും കിളക്കാൻ പോയോ?" കൈ വിരലിൽ ഞൊട്ടയൊടിച്ചു കൊണ്ട് തന്റെ കൂടെ നടക്കുന്ന അന്നയുടെ പരിഭ്രമം നിറഞ്ഞ മുഖം നോക്കി ജിതിൻ ചോദിച്ചു.

"ഹേയ്... അല്ല ജിതിൻ, ഞാൻ... നമ്മൾ ഒരുമിച്ച്... സമയം ചിലവഴിക്കുന്ന കാര്യം ആലോചിച്ചപ്പോൾ, ടെൻഷൻ കയറിയിട്ട്... ഞാൻ..." അവൾ വാക്കുകൾ വിഴുങ്ങി.

"സാംസന്റെ കഥ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ അന്നാ?"

"ഏ... ആര്?" അന്ന മനസ്സിലാവാത്ത പോലെ അവനെ നോക്കി.

"സാംസൺ. നിങ്ങളുടെ ബൈബിളിൽ ഒക്കെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ ഒരു കഥ? അതീവ ബാലവാനായ, ഒരു അങ്കക്കൊളയെ ഒറ്റക്കൈ കൊണ്ട് അടിച്ചു കൊല്ലാൻ തക്ക ശേഷിയുള്ള സാംസൺ? കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?"

"ആ... എ.. എന്താ ഇപ്പൊ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചോദിക്കേണ്ട?"

"സംസാന്റെ കരുത്തിന്റെ രഹസ്യം അവന്റെ നീണ്ട മുടിയായിരുന്നു. നാട്ടിലെ ഭരണാധികാരികൾ അവന്റെ കരുത്തിനെ ഭയന്ന്, അവനെ ചതിയിൽ പെടുത്താൻ ഒരാളെ കാശു കൊടുത്തു നിയമിച്ചു. ആരാണെന്നു ഞാൻ പറയണ്ടല്ലോ?"

പേടി കാരണം അന്നയുടെ പല്ലുകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയിടിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ മൂക്കിനുള്ളിൽ ചോര മണം നിറയുന്നത് പോലെ ഒരു തോന്നൽ.

"അവന്റെ ഭാര്യ. ഒരു പെണ്ണ്. ചരിത്രത്തിൽ അത് പോലെ ഒരുപാട് കഥകളുണ്ട്. പക്ഷെ എന്റെ ഫേവറിറ്റ് ഈ പറഞ്ഞ കഥയാ. കാരണം..." അവൻ പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അന്നയെ പിടിച്ചു നിർത്തി. അവളുടെ വിളറി വെളുത്ത മുഖത്തേക്ക് നോക്കി ഒന്നും സംഭവിക്കാത്ത പോലെയവൻ പറഞ്ഞു.

"കണ്ണു രണ്ടും കുത്തിയെടുത്ത് കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടും, അവസാനം മരിക്കുന്നതിന് മുൻപ്, തന്നെ കെട്ടിയിട്ടിരുന്ന തൂണുകളിൽ ചങ്ങല കൂട്ടി ഒരു വലിയുണ്ട് സാംസൺ. തന്നെ തകർക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന കള്ളക്കൂട്ടങ്ങളെ എല്ലാം, മുച്ചും മൂടിപ്പിച്ചു അവൻ മോളിലോട്ട് പോയത്. പ്രതികാരവുമായി, പ്രായശ്ചിത്തവുമായി. കലക്കീല്ലേ?"

"ജിത്തു... ഞാൻ... അവർ.... അവൻ... എന്നെ...." അന്ന കരയാൻ ഭാവിച്ചു.

"വേണ്ട അന്നാ... ഇനിയും വേണ്ട. മുൻപ് ഇതുപോലൊരു കളി ഞാനും കളിച്ചതല്ലേ? ഒരുമാതിരി മരുഭൂമിയിലേക്ക് മണൽ കയറ്റിവിടുന്ന ഏർപ്പാടായിപ്പോയി. ആ, സാരമില്ല. താൻ പൊയ്ക്കോ. താൻ ഇനി ഇടപെടണ്ട. ഇത് തീർക്കേണ്ടത് എങ്ങിനാണെന്ന് എനിക്കറിയാം.എവിടേക്കാ എന്നെ കൊണ്ട് ചെല്ലാൻ പറഞ്ഞത്? പറ ..."

"ലൈ... ലൈബ്രറി..."

"മം... അപ്പൊ ശെരി.... മോളുട്ടി ചെല്ലൂ... ആ... വണ്ടി പോട്ടേ...."

അവളെ നോക്കി കൈയ്യാട്ടിക്കൊണ്ടു ജിതിൻ ചിരിച്ചു നിന്നു. പാവം കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു വിറക്കുന്ന കാൽവയ്പ്പുകളോടെ നടന്നകലുമ്പോഴും അവൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയില്ല. അവസാനം കണ്ട അവന്റെ മുഖത്തെ ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞ ആ ചിരി അവളെ വല്ലാതെ ഭയപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

ജിതിൻ പടിയിറങ്ങി നടന്നു ചെന്ന് ലൈബ്രറിക്ക് മുൻപിലെത്തി നിന്നു. വാതിൽ അടഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. മുട്ടി നോക്കണോ? അതോ തള്ളിത്തുറക്കണോ? അവൻ കൂടുതൽ ചിന്തിക്കാതെ ആ വാതിൽ മെല്ലെ തുറന്നു. ജാഗരൂകനായി അകത്തു കയറി. ഇവന്മാർ ഇത്ര മിടുക്കന്മാരാണോ? ഉള്ളിൽ ആളുള്ള പോലെ തോന്നുകയെ ഇല്ല. ഇടതു വശത്തെ ബുക്ക് റാക്ക് കഴിഞ്ഞ് ഒരടി കൂടി മുൻപോട്ട് വച്ചതും, അവന്റെ ഇടതു കരണത്ത് കിട്ടി ഒരിടി.

ആ ഇടി പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടെന്ന വണ്ണം ഇടിയുടെ ആക്കത്തിനൊപ്പം അവൻ ഇടത്തോട്ട് ഒന്ന് ചരിഞ്ഞു ചാടി. ഇടിയുടെ മുഴുവൻ ശക്തിയും തന്റെ മുഖത്തു പതിയാതിരിക്കാൻ കാൽച്ചുവട് കൊണ്ട് അവൻ കണക്കു കൂട്ടി വച്ചിരുന്ന നീക്കം.

"ഹോ, എന്തൊരിടിയാ ഫൈസലേ? എന്റെ കവിളിപ്പോ പറഞ്ഞു പോയേനെ." ഓങ്ങിയിടിച്ച കയ്യിലെ മുഷ്ഠി തുറക്കാതെ കയ്യും നീട്ടിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഫൈസലിനെ കണ്ട് ജിതിൻ പറഞ്ഞു.

"നീ കരോട്ടയായിരുന്നോ? എപ്പോ പഠിച്ചു ഇതെല്ലാം? കരോട്ടയിൽ ഒളിപ്പോരുണ്ടോ? എന്തായാലും കൊള്ളാം. നിന്റെ കയ്യിൽ ഈ വക നമ്പരൊക്കെയുണ്ടെന്ന് ഞാനിപ്പോഴാ അറിയുന്നു."

"ആ ഇടി നിനക്ക് വേണ്ട പോലെ കൊണ്ടിട്ടു എന്നെന്നിരിക്കറിയാം. നീ വിഷമിക്കണ്ട ജിത്തു... നീ ഞങ്ങൾക്ക് തന്നതും, പലിശേടെ പലിശേം ചേർത്തു തന്നിട്ടേ ഞങ്ങള് പോന്നുള്ളൂ."

റാക്കിൽ ചാരി നിന്ന ഫൈസലിന്റെ പിന്നിൽ നിന്നും നിഖിലും കിരണും മുന്നിലേക്ക് കയറി വന്നു. ജിത്തു പതിയെ പിന്നിലേക്ക് ചുവടുകൾ വച്ചു. നിഖിലും കിരണും അവന്റെ ഇരു വശത്തുമായി നിലയുറച്ചു.

"നീ അന്നയെ വളച്ച് പോക്കറ്റിലാക്കി അവളെ വെച്ചാരു കളി കളിച്ചില്ലേ? നീയെന്താ പറഞ്ഞത്? അവൾ നിന്റെ പെണ്ണാണെന്നോ? അവള് പൊതുസ്വത്താ മോനെ... കുറച്ചു കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടാണെങ്കിലും അവളെ ഞാനിങ് തിരിച്ചെടുത്തു. ദാ ഇത് വെച്ചോ..."

ഫൈസൽ പാന്റീന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും ഒരു ചുവന്ന തുണിക്കഷണം പുറത്തെടുത്ത് ജിതിന്റെ മുൻപിലേക്കിട്ടു കൊടുത്തു.

"അവൾടെ ഷെഡ്ഡിയാ. അതിൽ അവൾടെ പൂരിലെ വെള്ളത്തിന്റെപ്പം എന്റെ വാണോം കിടപ്പുണ്ട്. ഇടി കൊണ്ട് നടു പൊളിയണ്ടെങ്കി ആ ഷെഡ്ഡിയെടുത്ത് നീ ഞങ്ങൾ കാണുക വായിലോട്ട് വയ്. ചിലപ്പോ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വെറുതെ വിട്ടേക്കാം. അല്ലെടാ?"

ഫൈസൽ നിഖിലിനെയും കിരണിനെയും നോക്കി പല്ലു കാണിച്ചു ചിരിച്ചു. അട്ടയെ പിടിച്ചു പട്ടുമെത്തയിൽ കിടത്തിയാലും അത് പൊട്ടക്കുളം തേടിത്തന്നെ പോവും. അവൻ കരുതി. ഇവന്മാർ എന്ത് പറഞ്ഞാലും അവസാനം തന്നെ ഇടിച്ചു നശിപ്പിക്കാൻ തന്നെയാണ് അവരുടെ ഭാവം എന്ന് ജിതിൻ മനസ്സിലാക്കി.

"അപ്പോ തുടങ്ങിക്കളയാം?" ഫൈസൽ ഒരു വില്ലൻ ചിരിയോടെ ജിതുവിനെ നോക്കി. നിഖിലും കിരണും പരസ്പരം കയ്യടിച്ചു.

"ആ നില്ല് നില്ല്... നിങ്ങളൊക്കെ റെഡിയല്ലേ? അപ്പോ എനിക്കും തയ്യാറെടുക്കാനുള്ള അവസരം താ മുതലാളിമാരെ..."

ജിതിൻ ഇൻ ചെയ്തിരുന്ന ഷർട്ട് വലിച്ചു പുറത്തിട്ട്, ഷർട്ടിന്റെ ബട്ടൻ ഓരോന്നായി അഴിച്ചു തുടങ്ങി.

"എന്ത് തയ്യാറെടുക്കാൻ ജിതിനേ... വേഗം ഞാൻ പറഞ്ഞ... കാര്യം..... ചെ... യ്...."

ജിതിൻ അതിനോടകം തന്റെ ഷർട്ട് ഊരിമാറ്റിയിരുന്നു. പത്തടി അകലത്തിൽ ജിതിന്റെ അതികായ രൂപം കണ്ട് ഫൈസലിന്റെ മുഖത്തെ ചിരി മാഞ്ഞു. അവന്റെ വിരിഞ്ഞ നെഞ്ചും, വയറിലെയും കൈകളിലെയും ഞരമ്പ് പൊങ്ങിയ ഉറച്ച പേശികളും കണ്ട് നിഖിലും കിരണും ഒരു ഞെട്ടലോടെ പുറകിലേക്ക് രണ്ടടി വച്ചു. ജിതിൻ ഷർട്ട് താഴെയിട്ട് കൈ രണ്ടും കൂട്ടിപ്പിടിച്ച് ഒന്നു ഞൊട്ട വിട്ട് മൂരി നിവർന്നു. അവൻ രണ്ടു കാലുകളിലും ചെറിയ ഇടവേള കൊടുത്ത് ഒരു ബോക്സറേപ്പോലെ നിന്ന് തൊങ്ങിച്ചാടാൻ തുടങ്ങി.

"ഡിസിപ്ലിൻ ഡിസിപ്ലിൻ എന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ടോ ഫൈസലെ? നീയും നീന്റെയവന്മാരും ഒരു പത്തു കൊല്ലം പൊരിവെയിലത്ത് പാടത്തു കിളച്ചാലും കിട്ടാത്ത ഒരു സാധാനമാ. അത് പാരമ്പര്യമായി എനിക്ക് പകർന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇല്ലെങ്കി നീ നോക്ക്.

ഞാൻ ജനിച്ചിട്ട് ഇതേ വരെ ഒരു വിറക് മൂട്ടി പോലും കീറിയിട്ടില്ല. പക്ഷെ ഈ കാണുന്നതുണ്ടല്ലോ? അത് എന്റെ കാർന്നോമ്മാർ പകർന്നു തന്ന ഗുണമാ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഞാനും എന്റെ തന്തയും, തന്തയുടെ തന്തയതും ഒക്കെ നല്ല തന്തക്ക് പിറന്നതിന്റെ ഗുണം."

ഫൈസലിന്റെ മുഖത്തെ ചിരി മാഞ്ഞു. താൻ അടിച്ചു പഞ്ഞിക്കിടാൻ തുനിഞ്ഞു കൊണ്ടു വന്ന ജിതിൻ തന്റെ മുന്നിൽ വളർന്നു ഭീമാകാരനാവുന്നതും താൻ അവന്റെ മുന്നിൽ ആശുവാവുന്നതായും അവന് തോന്നി. വായുവിൽ ഒരു വല്ലാത്ത ഊർജം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ജിതിന്റ് ഉള്ളിൽ നിന്നും വമിക്കുന്ന പേടിപ്പൊട്ടുത്തുന്ന ഒരു വൈദ്യുതോർജം.

"നീ സോമന്റെ ഡയലോഗ് കേട്ടിട്ടില്ലേ? മരം വെട്ടുകാരനായിരുന്നു എന്റെ അപ്പൻ എന്ന് ലേലം സിനിമയിൽ സോമൻ പറഞ്ഞത്? എന്റെ കാര്യത്തിൽ അത് ശരിയാ. പക്ഷെ ഒരു വ്യത്യസ്തം. എൻ്റപ്പനല്ല, അപ്പാപ്പനായിരുന്നു മരം വെട്ടുകാരൻ. പത്തു കിലോയുടെ ഒരു കൂടം അതിന്റെ വടിയുടെ വാലിന്റെ കീഴറ്റത്ത് പിടിച്ച് ഒറ്റക്കയ്യിലെ മുഷ്റിക്കുള്ളിൽ കുത്തനെ പൊക്കി നിർത്തുമായിരുന്നു പുള്ളി. ഒരു പ്രയാസവും കൂടാതെ. വിശ്വാസം വരുന്നില്ല അല്ലേ? കാട്ടിത്തരാം."

ജിതിൻ അടുത്തു കിടന്ന ഒരു ഡെസ്കിന്റെ ഒരറ്റത്ത് പിടിച്ചു പൊക്കി അത് ഒറ്റക്കയ്യിൽ കുത്തനെ പൊക്കി നിർത്തി.

കിരണം നിഖിലും ഏതു നിമിഷവും ഇറങ്ങിയോടാൻ തയ്യാറായി നിന്നു. ഫൈസൽ കാലുകൾ മരവിച്ച പോലെ അനങ്ങാതെ നിന്നു. ഇവൻ മനുഷ്യനല്ല. ഒരു മനുഷ്യന് ചേർന്ന പ്രവർത്തിയല്ല ഇവൻ ചെയ്യുന്നത്. തന്നെ അവൻ കൊന്നു കളഞ്ഞതൊക്കും എന്നു വരെ ഫൈസൽ ഭയപ്പെട്ടു. അവന്റെ മുഖത്തെ പേശികൾ അയഞ്ഞത്, മുഖത്തു വിയർപ്പു പൊടിഞ്ഞു. കൈ കഴച്ചപ്പോൾ ജിതിൻ രണ്ടു കൈ കൊണ്ടും ഡെസ്ക് നിലത്തിട്ടു വച്ചു.

"എന്റെ മുഴുവൻ ബലവും ഞാൻ ഇന്നേവരെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. എന്നെ അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കരുത്. നീയൊന്നും ബാക്കിയുണ്ടാവില്ല ഫൈസൽ. അത് വേണോ? വേണോന്ന്..." ജിതിൻ അലറി. കോപം കൊണ്ട് അവന്റെ കൺതടം വിറച്ചു.

"എനിക്ക് ഇപ്പോ കിട്ടിയ ഇടി, അത് ഞാൻ മറക്കാം. കുറച്ചു നാളായില്ലേ നമ്മളിങ്ങനെ കൊണ്ടും കൊടുത്തും? നിനക്ക് മതിയായില്ലേ ഫൈസലെ? ഇനിയുള്ള ദിവസങ്ങൾ, അത് നമുക്ക് നമ്മുടെ ടീച്ചർമാർക്ക് മര്യാദ കൊടുത്ത്, ഈ സ്കൂളിന് മര്യാദ കൊടുത്ത് ചിലവഴിച്ചുയുടെ? നമ്മളെ പഠിക്കാൻ ഇങ്ങോട്ട് വിട്ടു നമ്മുടെ വീട്ടുകാർക്ക് വേണ്ടി, അത്രയെങ്കിലും ചെയ്യാനുള്ള കടമ നമുക്കില്ലേ? ഈ സ്കൂളിൽ നിന്ന് പഠിച്ചിറങ്ങുമ്പോൾ എനിക്ക് കുറച്ചു നല്ല ഓർമകളാണ് വേണ്ടത്. എന്നെപ്പോലെയല്ല, സ്കൂൾ ലീഡർ ആവാനുള്ള യോഗ്യതയും കഴിവുമുണ്ട് നിനക്ക്. എന്നെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവരും അംഗീകരിക്കുന്ന ആ കഴിവെല്ലാം വെറുതെ നശിപ്പിക്കണോ? അതല്ല, തല്ലിത്തീർക്കാൻ തന്നെയാണ് നിന്റെ ഇഷ്ടമെങ്കിൽ, ഞാൻ എപ്പോഴെ റെഡി." ജിതിൻ ബലമേറിയ കൈകൾ രണ്ടും വിരിച്ചു പറഞ്ഞു.

"ഞങ്ങൾ മൂന്നു പേരുണ്ട്. നീയൊറ്റക്കാ... നിന്നെ ഇടിച്ചിടാൻ ഞങ്ങൾ മൂന്നു പേർ മതി. അല്ലെ ഫൈസൽ?"

കിരൺ ഫൈസലിന്റെ തോളിൽ കൈ വച്ചു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഫൈസൽ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അവൻ ജിതിന്റെ മാർബിൾ പോലെ കടഞ്ഞെടുത്ത ശരീരത്തിൽ നിന്നും കണ്ണടക്കാൻ കഴിയാതെ ഉണ്ട വിഴുങ്ങിയ പോലെ നിന്നു.

"ഫൈസൽ..."

തോളിൽ വച്ചിരുന്ന കയ്യെടുത്തു തന്റെ മുഖത്തു തട്ടാൻ ഒരുങ്ങിയ കിരണിന്റെ കയ്യിൽ ഫൈസൽ കയറിപ്പിടിച്ചു. അവൻ കിരണിനെ നോക്കി വേണ്ട എന്ന് തലയാട്ടി.

"ഹ് മ...് ഒരു ബലപരീക്ഷണമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അങ്ങനെ. ഞാൻ എപ്പോഴേ റെഡി. ഗിവ് മീ യുവർ ബെസ്റ്റ് ഷോട്ട്. ഇന്നാരെയും ഇടിക്കാൻ കിട്ടിയില്ലല്ലോന്ന് സോണിയോട് രാവിലെ പറഞ്ഞതെയുള്ളൂ. എനിക്കിനി ഒന്നും നോക്കാനില്ല കിരണേ. ഡിസ്മിസ് അടിച്ചു കിട്ടിയാലും അത് നിന്റെയൊക്കെ കയ്യും കാലും തല്ലിയൊടിച്ചതിന് കിട്ടിയ ഉപഹാരമായി കരുതി ഞാൻ സമാധാനിക്കും. അപ്പൊ.... ഡയലോഗ് കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക്... നമുക്ക് തുടങ്ങാം?" ജിതിൻ വീണ്ടും പെരുവിരൽ കുത്തിപ്പൊങ്ങി രണ്ടു മൂന്ന് ചാട്ടം ചാടി.

ഫൈസൽ ചവിട്ടിക്കുലുക്കി രണ്ടുപേരെയും പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ട് മുറി വിട്ടിറങ്ങി.

"അല്ല... ആശാനേ... തല്ലുന്നില്ലേ?" പുറത്തു ഒളിഞ്ഞു നിന്ന സോണി ഇറങ്ങി വന്നവരോട് ചോദിച്ചു. നിഖിൽ എന്തോ പറയാൻ ആഞ്ഞതും ഫൈസൽ ഫുൾ കലിപ്പിൽ അവന്റെ കൈ പിടിച്ച് വലിച്ച് മുൻപിലേക്ക് നീക്കി നിർത്തി, അവനെ മുൻപിൽ നടക്കാൻ അനുവദിച്ച് തള്ളി വിട്ടു.

"നീയിവിടെയുണ്ടായിരുന്നോ? നിന്നോട് പോയ്ക്കോളാൻ പറഞ്ഞതല്ലേ? പിന്നെ ഇവിടെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നിക്കണതെന്തിനാ?" ഷർട്ടുമിട്ട് പുറത്തിറങ്ങി വന്ന ജിത്തു സോണിയോട് ചോദിച്ചു.

"അല്ല നീ അന്നയുടെ കൂടെ പോണത് മാത്രല്ലേ കണ്ടുള്ളൂ? കാര്യമാറിയാൻ ഒരാകാംഷ."

"നീ സീൻ പിടിക്കാൻ വന്നതല്ലേ മൈരേ? എങ്കിൽ അത് പറഞ്ഞാൽ പോരെ? എത്ര നേരമായി ഈ നിൽപ്പ് തുടങ്ങിയിട്ട്?"

"ആവോ, അറിയില്ല. ഞാൻ വന്നു നോക്കുമ്പോ നീ ബോഡിയൊക്കെ കാണിച്ചങ്ങനെ നിന്നുവാ. എന്ത് ബോഡിയാ മൈരേ.... കണ്ടിട്ട് വായിന്ന് വെള്ളം വരുന്നു."

"മതി മതി, വാ വീട്ടിപ്പോവാൻ നോക്കാം ഗേ മൈരേ..."

"ആ അന്നപ്പുറി, അവളാ പണി വെച്ചത് അല്ലേ?"

"അവളെ മാത്രം കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല സോണി, ഇത് നടക്കേണ്ടത് തന്നെയാ. ഇപ്പോ എന്തായാലും ആ ചൊറ അങ്ങു മാറിക്കിട്ടിയില്ലേ?"

"അവന്മാർ ഇനിയും വല്ലോടത്തും പതുങ്ങി നിന്ന് പണി തരില്ലാന്നു ആർ കണ്ടു?"

"ഈ പരുപാടി ഇവിടം കൊണ്ട് നിർത്തിയാൽ അവർക്ക് കൊള്ളാം സോണി..." ജിതിൻ സോണിയുമായി സ്കൂളിന്റെ പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

"ഇല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ ചോരപ്പുഴയൊഴുകും ചോരപ്പുഴ. ഹല്ല പിന്നെ..."

അവർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ശകടങ്ങളിൽ കയറി നീങ്ങി.

മൂന്ന് ദിനങ്ങൾ..., മൂന്ന് ദിനങ്ങൾ കടന്നു പോയത് പെട്ടെന്നാണ്. ഇതിനിടയിൽ അധികമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും കുറച്ചൊക്കെ സംഭവിച്ചു. ഫൈസൽ പഴയത് പോലെ തന്നെ അവനോട് മിണ്ടാതെ, അവനിൽ നിന്നും മുഖം തിരിച്ച്, ജിതിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറി നടന്നു. സാരമില്ല. അവനിൽ മാറ്റങ്ങൾ കണ്ടു തുടങ്ങുന്നത് നല്ലതാണ് എന്ന് ജിതിൻ കരുതി. അത് അവന്റെ നല്ലതിന് വേണ്ടിയാണോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാനുള്ള അവകാശവും സ്വാതന്ത്ര്യവും അവന്റേതാണ്. കഴിഞ്ഞ ദിവസം അന്നയോടൊപ്പം സ്കൂൾ വിട്ട് നടന്നു പോകുന്നത് ജിത്തു കണ്ടു. അന്ന സന്തോഷവതിയായിരുന്നു. അവളുടെ മുഖവും ചിരിയും പെരുമാറ്റവും കണ്ടാലറിയാം. ഒരിക്കൽ കൂടി തമ്മിൽ കാണുവാനും ഒരുമിച്ചു സമയം ചിലവഴിക്കാനും ഒരു തവണ റീനാ മിസ്സ് അവനോട് ആഗ്രഹമറിയിച്ചു. അവൻ ആ ക്ഷണം സ്നേഹപൂർവ്വം നിരസിച്ചു. തന്നിലും പ്രായവും പക്വതയുമുള്ള റീനാ മിസ്സിനോട് അതിനുള്ള കാരണം പറഞ്ഞു ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടി വന്നില്ല ജിത്തുവിന്. അവന്റെ മറുപടിക്കുള്ള സ്നേഹസമ്മാനമായി അവർ അവന്റെ കവിളിൽ ഒരു മുത്തം നൽകി, അവന്റെ കവിളിൽ തലോടി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് പിന്തിരിഞ്ഞു നടന്നു പോയി. കോകിലയുമായി ജിതിൻ വീണ്ടും പഴയത് പോലെ ചിരിച്ചു കളിച്ചു പെരുമാറാൻ ശ്രമിച്ചു. തന്റെ ക്ലാസ് തുടങ്ങുന്ന സമയത്ത് അവൾ വീണ്ടും റോസാപ്പൂക്കൾ കണ്ടു തുടങ്ങി. അവന്റെ കുസൃതികളും തമാശകളും ഏറെ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്ന കോകിലയെ അവൻ പിന്നീട് നിരാശപ്പെടുത്തിയില്ല. അവളുടെ നൂണക്കുഴി കാട്ടിയുള്ള ചിരിയും, തിളക്കം മാറാത്ത കണ്ണുകളും കാണുമ്പോഴൊക്കെ അവന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നാരോ പൊട്ടിക്കരയുന്നത് അവന് കേൾക്കാമായിരുന്നു. എങ്കിലും, അതിലും ഏറെ, അവൻ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ച ഒന്ന്, അതവൾ മനസ്സു നിറഞ്ഞനുഭവിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന തോന്നൽ, അവന്റെ മനസ്സിനെ കബളിപ്പിച്ച് അവന്റെ മുഖത്ത് പുഞ്ചിരി തെളിച്ചു. അവളുടെ സന്തോഷം. അവൾ എവിടെപ്പോയി മറഞ്ഞാലും, തന്റെ കൂടെ ഇനി ചിലവഴിക്കുന്ന ഓരോ നിമിഷവും അവൾ സന്തോഷവതിയായിരിക്കാൻ അവൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു. തുറന്നു പറയാത്ത അവന്റെ ആഗ്രഹ സഫലീകരണം നടപ്പിലാക്കാൻ ക്ലാസ്സിലെ എല്ലാവരും സഹകരിച്ചു. ആ മൂന്ന് ദിവസങ്ങളും ആരുടെയും ശല്യമില്ലാതെ, കോകിലക്ക് പാഠങ്ങളിൽ മുഴുവൻ മനസ്സും അർപ്പിച്ച്, മനസ്സ് നിറഞ്ഞ് പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ഒരു മാറ്റവുമില്ലാത്തത് സോണിക്ക് മാത്രമായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിലും ആ മൈരനെന്തിന് മാറണം? അവൻ മാറിയാൽ, ജിതിൻ പിന്നെ ടയറില്ലാത്ത സൈക്കിൾ പോലെയാണ്.

അങ്ങിനെ നാലാം നാളെത്തി. കോകില സ്കൂളിൽ നിന്നും വിട പറയുന്ന ദിനം. അന്ന് ജിതിൻ ഉച്ചക്കുള്ള ഇന്റർവെല്ലിൽ ഊണും കഴിഞ്ഞ് സ്റ്റാഫ് റൂമിന് മുന്നിലുള്ള നോട്ടീസ്

ബോർഡിന് മുൻപിൽ നില കൊണ്ടു. ആ ബോർഡിലെമ്പാടും അവന്റെ കണ്ണുകൾ പരതി നടന്നു. അവൾ വരുമായിരിക്കും. പ്രതീക്ഷിക്കാം. അവൻ തന്നോട് തന്നെ പുഞ്ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ തന്നെ അവൾ അടുത്തുള്ളപ്പോൾ മാത്രം അനുഭവിക്കാറുള്ള മനസ്സിന്റെ ആ തുടിപ്പ് അവനറിയാൻ കഴിഞ്ഞു.

"ഈ ബോർഡ്, ഇവിടെത്തന്നെയുണ്ടോ എന്ന് നോക്കുവാനോ?" കോകില അവന്റെ കൂടെ നിന്ന് ബോർഡിലേക്ക് നോക്കി ചോദിച്ചു.

"എന്താണെന്നറിയില്ല, ഈ ബോർഡ് ഒരു ദിവസം കണ്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അന്ന് ഉറക്കം കിട്ടില്ലന്നേ....നമ്മുടെ സ്കൂളിന്റെ സ്വത്തല്ലേ? വല്ല ചിതലോ മറ്റോ പിടിച്ചോ എന്ന് ആരെങ്കിലും ഒരു വട്ടം നോക്കണ്ടേ?"

"കൊള്ളാല്ലോ?, സ്കൂളിനോട് നിനക്ക് ഇത്രയും ആത്മാർത്ഥയുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു."

"ഹാ.... ഇനിയെന്തെല്ലാം അറിയാൻ കിടക്കുന്നു? നമുക്കൊരവസരം തരണ്ടേ...." ജിതിൻ ഒരീണത്തിൽ ചോദിച്ചു.

"ഏ, ഏ... എടയെടാ..." കോകില അവനെ കിഴുക്കാൻ കയ്യുയർത്തി. അവൻ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ഒഴിഞ്ഞു മാറി. അപ്പോഴാണ് അവളുടെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന കടലാസ് കവർ അവന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടത്.

"ഇതെന്താ സംഭവം? ലവ് ലെറ്റർ വല്ലതുമാണോ?" അവൻ ഷൂസിട്ട കാലിന്റെ മുൻവശം കൊണ്ട് നിലത്തു വരച്ച് നാണമഭിനയിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"ഹ് മം.... അതെ. ലവ് ലെറ്ററാ. മോനിങ്ങ് അടുത്തു വന്നേ... കയ്യോടെ തന്നേക്കാം."

ജിത്തു കുണുങ്ങിക്കുണുങ്ങി അടുത്തു ചെന്നതും അവളവന്റെ ചെവിക്ക് പിടിച്ചു കിഴുക്കി.

"ആ, ആ.... അയ്യോ... ഈ പെണ്ണുമിള്ള എന്നെ കൊല്ലണേ..." അവൻ അധികം ഒച്ച വെക്കാതെ കരഞ്ഞു.

"നിനക്കോ നാണമില്ല. എന്നെയും കൂടി നാണം കെടുത്തുമല്ലോ ചെക്കാ..." അവൾ അവന്റെ ചെവിട്ടിലെ പിടി വിട്ടു. ജിതിൻ ചെവി തിരുമ്മി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അവളെ കണ്ണിറുക്കിക്കൊട്ടി.

"ഇന്നാ... ഇത് നിനക്ക് തരാൻ കൊണ്ടു വന്നതാ." അവളത് അവനു നേരെ നീട്ടി. അവൻ കവർ വാങ്ങി പൊട്ടിച്ച് ഉള്ളിലുള്ളത് പുറത്തെടുത്തു. പുറത്തു വന്ന ഫോട്ടോയുടെ കനമുള്ള കട്ടിക്കടലാസിൽ കുഞ്ഞക്ഷരങ്ങളിൽ എന്തോ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അവൻ ആ കടലാസ് കഷ്ണം ഒന്നു കൂടി അടുപ്പിച്ചു പിടിച്ചു നോക്കി. "പ്രാണനിൽ കൊത്തിവെച്ച, കാലത്തിന് വിട്ടു കൊടുക്കാത്ത ഒരു വസന്ത കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക്". അവൻ തെല്ലൊരു അതിശയത്തോടെ ആ കടലാസ് മറിച്ചു നോക്കി. അവന്റെ ചുണ്ടിൽ ഒരു പുഞ്ചിരി വിരിഞ്ഞു. അവർ ഒരുമിച്ചു നിന്നെടുത്ത ക്ലാസ് ഫോട്ടോയായിരുന്നു അത്. അവന്റെ തൊട്ടടുത്ത് അവനിലും പൊക്കം കുറഞ്ഞ, മഞ്ഞ സരിയുടുത്ത ഒരു പെണ്ണ്,

അവന്റെ പ്രേമ ഭാജനം, അവന്റെ കോകില നിൽക്കുന്നു. അത് കണ്ട മാത്രയിൽ അവന്റെയുള്ളിൽ സമ്മിശ്ര വികാരങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റമുണ്ടായി. സന്തോഷം, സങ്കടം, പ്രണയം, നിരാശ, നൊസ്റ്റാൾജിയ... എന്നാൽ ഇതിന്റെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനം സ്നേഹം തന്നെയെന്നും അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

"ഇതെനിക്ക് തന്നാൽ, മി..സ്സി..ന്റെ കയ്യിൽ വേറെയുണ്ടോ? അതോ, നമ്മളെയൊക്കെ മറക്കാനാണോ പരുപാടി?" മിസ്സ് എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ അവൻ മടിയുണ്ടായിരുന്നു. അവളത് മനസ്സിലാക്കി പുഞ്ചിരിച്ചെങ്കിലും അവൻ കളിയായി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ അവളുടെ ഉള്ളിൽ ചെന്ന് കൊണ്ടു.

"നിന്നെ മറക്കണോ? അതീ ജന്മത്തെനിക്ക് കഴിയുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല." അവൾ പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞത് കേട്ട്, ആ പറഞ്ഞത് ഒന്നു കൂടി കേട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാശിച്ച് അവനവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. അവളും അമളി പിണഞ്ഞ പോലെ അവനിൽ നിന്നും നോട്ടം മാറ്റി. പ്രസന്നമായ അന്തരീക്ഷം പെട്ടെന്ന് നിശ്ശബ്ദമായത് പോലെ തോന്നി രണ്ടാൾക്കും. അവനവളുടെ മുഖത്തു നോക്കുന്നതെങ്ങിനെ എന്നാലോചിച്ചു മുഖം തിരിച്ചു മടിച്ചു നിന്നു. അവളുടെ മനസ്സ് പറഞ്ഞതിനെ ന്യായീകരിക്കാനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ വിഫലമായി ശ്രമിച്ചു.

"ഇന്ന് പോയാൽ, ഇനി.... ഇനി കാണാൻ കഴിയുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അല്ലെ..." അവൻ തൊണ്ടയിടറാതിരിക്കാൻ പണിപ്പെട്ടു ചോദിച്ചു.

"അറിയില്ല." അങ്ങിങ്ങായി അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചും അല്ലാതെയും നടന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നവരെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ അവൾ മറുപടി കൊടുത്തു.

"ഐ വിൽ മിസ്സ് യു കോകില..., ഞാൻ ഒരൂപാട് മിസ്സ് ചെയ്യും നിങ്ങളെ. തിരിച്ചും അങ്ങിനെ തന്നെയായിരിക്കും എന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചോട്ടെ?"

കോകില ചിരിച്ചതെയുള്ളു. അവന്റെയുള്ളിൽ തോന്നിയ വികാരങ്ങൾ അവളുടെ മുഖത്തു നിന്നും അവൻ വായിച്ചെടുത്തു. എങ്കിലും, ഉള്ളിലെന്താണെങ്കിലും അവൾ മനസ്സ് തുറക്കാത്തത് എന്തു കൊണ്ടെന്ന് അവൻ ചോദിച്ചില്ല. ഇത്... ഇതിന്റെ അവസാനം ഇങ്ങനെ തന്നെയാവണം എന്ന് ദൈവം എഴുതി വെച്ചിട്ടുണ്ട് എങ്കിൽ അത് ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ഞാനൊരാൾ? അവൻ കരുതി. അതേ ദൈവത്തോട് തന്റെ മനസ്സ് തന്റെ കൈവിട്ടു പോകരുതേ എന്നവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

"ഫോട്ടോയുടെ ഒരു കോപ്പി എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. നീ പേടിക്കണ്ട കേട്ടോ. അങ്ങനെയൊന്നില്ലാതെ ഇത് ഞാൻ നിനക്ക് തരോ?" ആ പഴയ അന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് കോകില തിരികെ വരാൻ ശ്രമിച്ചു.

"ഓഹ്, ആണോ? ഹെങ്കി നന്നായി. ഞാൻ കരുതി... ഈ ഫോട്ടോ, ഇതിന്റെ ഒറിജിനൽ എന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടല്ലോ? പിന്നെ ഇതെന്തിനാണെന്ന്." അവൻ മുരടനക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"ഈ ഫോട്ടോ തന്നെ ഞാൻ തന്നത്..." അവൾ ഗദ്ഗദത്തിന്റെ വാക്കിലാണെന്ന് ജിതിന് തോന്നി.

"വേണ്ട. അതിനുള്ള മറുപടി തരണ്ട. എനിക്കറിയാം." ജിതിൻ കയ്യുയർത്തി. " വൈകിട്ട് കാണാൻ പറ്റുമോ?"

"ടീച്ചേഴ്സിന്റെ വക... സെന്റ് ഓഫ് ഉണ്ട്. അത് കഴിഞ്ഞത്... ഞങ്ങൾ ഒരൂമിച്ചു... പോകും. അത് കൊണ്ട്..." അവൾ പറയാൻ ബുദ്ധിമുട്ടി.

"ഓഹ്... ഞാനത് ഓർത്തില്ല. ഓക്കേ. ഇന്ന് ക്ലാസ്സ് എടുക്കുന്നുണ്ടോ?"

"എല്ലാവരോടും പറയണ്ടേ? ഞാൻ... ഞാൻ വരും. "

"അപ്പോ... ക്ലാസ്സിൽ കാണാം..."

"കാണാം..." കോകില കണ്ണടച്ചു കാട്ടി പുഞ്ചിരിച്ചു.

ജിതിൻ കാത്തിരുന്നു. അവൾ ക്ലാസ്സിൽ വരുന്നതും നോക്കി. അവളുടെ പീരിയഡ് ആയപ്പോൾ ജിതിന്റെയുള്ളിൽ എന്തെന്തില്ലാത്ത വെപ്രാളം. ഈശ്വരാ, അവളിന് പൊവ്വാണ്. എത്ര സമയം താൻ വെറുതെ കളഞ്ഞു? അവളിന് പൊവ്വാണ്. എന്തു ചെയ്യും... എന്തു ചെയ്യും? ഒന്നിലും ഉറച്ചു നിൽക്കാതെ അവന്റെ മനസ്സ് അലക്ഷ്യമായി ഏതൊക്കെയോ ചിന്തകളുടെ മുറികൾ കയറിയിറങ്ങി നടക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോഴേക്കും അവൾ ക്ലാസ്സിനുള്ളിൽ എത്തിയിരുന്നു. എല്ലാവരുടെയും കൂടെ അവനെണീറ്റു.

"ഹായ് ഓൾ..." എല്ലാവരോടും ഇരുന്നുകൊള്ളാൻ കൈ കൊണ്ടാംഗ്യം കാണിച്ച് കോകില തുടർന്നു. "ഇന്ന് ക്ലാസ് ഒന്നുമില്ല. നിങ്ങളിൽ പലരും അറിഞ്ഞു കാണുമല്ലോ? ഐ ആം ലീവിങ്. ഞാൻ ഇന്നു കൂടിയേ ഉള്ളു. നാളെ മുതൽ മറ്റൊരു ടീച്ചറാണ് നിങ്ങൾക്ക് ക്ലാസ്സ് എടുക്കുന്നത്. എന്റെ ടീച്ചിങ് കരിയറിലെ ആദ്യത്തെ ബാച്ചാണ് നിങ്ങൾ. സോ, യു വിൽ ബി മൈ പ്രഷ്യസ് സ്റ്റുഡന്റ്സ് ഓൾവെയ്സ്. നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവരായിരിക്കും എന്നും. കുറച്ചു കാലം കൊണ്ട് എനിക്ക് നല്ല കുറച്ച് എക്സ്പീരിയൻസ് തന്നവരാണ് നിങ്ങൾ. ഈ സ്കൂൾ, നിങ്ങൾ, ആരെയും മറക്കില്ല ഞാൻ."

പെൺപിള്ളേരുടെ ഇടയിൽ ചിലരാക്കെ വിതുവുന്നതും മുഖം പൊത്തി കരയുന്നതും കാണാമായിരുന്നു. ഉള്ള സമയത്ത് ബഹുമാനിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നെ ഇപ്പോ എന്തിനാ ഈ കാക്കകണ്ണീർ? അവനോർത്തു.

ഫൈസലിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നും കുറഞ്ഞത് ഒരു കൂക്കു വിളിയെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിച്ചു ജിതിൻ. എന്നാൽ ഫൈസൽ തല തിരിച്ച് പുറകെ ഇരുന്ന ജിതിനെ നിർജ്ജീവമായ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് നോക്കുകയാണുണ്ടായത്. അവനെന്താണ് ഉദ്ദേശിച്ചതെന്ന് ജിതിന് പിടി കിട്ടിയില്ല.

"കൂടുതൽ ഒന്നും പറഞ്ഞു ഞാൻ ബോറടിപ്പിക്കുന്നില്ല. നന്നായി പഠിക്കുക. ലൈഫിൽ ഇടക്ക് എവിടെയെങ്കിലും ഒരു കല്ലിൽ തട്ടി വീണാലും, ആ കല്ലിനെ തടസ്സമായി കാണാതെ മുന്നോട്ടുള്ള വഴിയിലെ മൈൽ സ്റ്റോണായി കാണുക. വിഷ് യു ഓൾ ഗുഡ് ലക്. ബൈ..."

അവൾ പറഞ്ഞു തീർത്ത് തിരികെ നടന്നു. ഒരു നോട്ടമോ ചിരിയോ ജിതിൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അതുണ്ടായില്ല. എന്തിന്? താൻ അവർക്ക് എല്ലാവരെയും പോലെ തന്നെയല്ലേ? തനിക്ക് മാത്രം എന്ത് സ്പെഷ്യൽ? അവൻ ചിരിച്ചു. സോണി അവന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു, ആശ്വസിപ്പിക്കാനെന്നോണം. അതിനും ജിതിന്റെ മറുപടി ഒരു ചിരിയായിരുന്നു. അവസാനമായി കാണുന്ന നാൾ, അവസാനമായി കാണുന്ന നിമിഷം, അതിങ്ങനെയൊന്നല്ലോ? ജിതിന്റെ പേശികളെല്ലാം തളർന്നു പോയി. അവൾ പോകുന്ന നിമിഷം അപ്പോൾ തളർന്നു പോവാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിൽ ഉള്ളിൽ പല തവണ പ്രാക്ടീസ് ചെയ്തതാണ്. എന്നിട്ടും, മനസ്സ് നമ്മളെ തോൽപ്പിക്കുന്ന ആ നിമിഷം. അത് നമ്മുടെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ലല്ലോ? സോണിയോടൊപ്പം സ്കൂൾ വിട്ട് പോകുന്ന വഴി, അവൻ പലവുരു തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ഫൈനൽസല്ലേ? അവളെ ഒരു നോക്ക് കൂടി കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ? പതിവിന് വിപരീതമായി സോണി നിശ്ശബ്ദനായിരുന്നു.

"നമുക്ക് ഒന്നാ ബസ്സ് സ്റ്റോപ്പ് വരെ പോയി നോക്കിയാലോ?" മനസ്സിന്റെ ആശയടക്കാൻ ഒരു മാർഗം തേടി ജിത്തു ചോദിച്ചു.

"പോയിട്ട്?"

"പോയിട്ട്... അവളെ ഒന്നു കൂടി ഒന്ന് കാണാൻ...."

"മം... ശെരി. ഞാൻ നിന്റെ കൂടെ വരാം. പക്ഷെ ഒരു കണ്ടീഷൻ. ഇപ്പോ അങ്ങു പോയാൽ, പിന്നെ നീ അവളെയും കൊണ്ടേ തിരിച്ചു പോരാവൂ. പറ്റോ?"

"സോണിമോനെ..." ജിതിൻ അപേക്ഷാ രൂപത്തിൽ അവനെ വിളിച്ചു.

"അളിയാ, നിന്റെ വിഷമം എനിക്ക് മനസ്സിലാവും. പക്ഷെ, നീയിപ്പോ അങ്ങു പോയി, കുറെ കാത്തിരുന്ന് അവരെ കണ്ടു എന്നു തന്നെയിരിക്കട്ടെ. അവൾക്ക് നിന്നോട് ഇതുവരെ തോന്നാത്തത് ഇപ്പോ തോന്നും എന്ന് നീ കരുതുന്നുണ്ടോ? അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ പോവാം."

"പിന്നെ ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യാനാ സോണി? എനിക്കറിയില്ല അളിയാ. അവളില്ലാണ്ട്... എനിക്ക്.... എനിക്ക് പറ്റില്ല അളിയാ... ചങ്ക് പൊടിഞ്ഞു പോണ പോലെ..." ജിതിന്റെ കണ്ണു നിറഞ്ഞു.

"ഡാ... ജിത്തു, ഇങ്ങോട്ട് നോക്കിയേ... എടാ, ഇനിയും അവളെ കണ്ടാലേ, നിനക്ക് നിന്റെ മനസ്സിന്റെ പിടി വിട്ടു പോവാം. വേണ്ടളിയാ, നീ ശവം പോലെ ഇരിക്കുന്നത് ഞാൻ പല വട്ടം കണ്ടതാ. എന്തു ചീത്ത വിളിച്ചാലും, നീ എനിക്ക്... നീ തന്നെയല്ലേ? എന്നോട് കുറച്ചെങ്കിലും സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ടളിയാ... വിട്ടേക്ക്. ഞാൻ പറയുന്നതിന് നീ കുറച്ചെങ്കിലും വില കല്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വാ, നമുക്ക് വീട്ടിൽ പോവാം. ആരും കാണാതെ നീ കരഞ്ഞോ. ഒരു കുഴപ്പമില്ല. നീ ഉള്ളിൽ കരയുവാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. അത് വേറെയാരെയും കാണിക്കേണ്ട മുത്തേ. വാ...."

ജിത്തുവിന് തിരിച്ചൊന്നും മറുത്ത് പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 'അമ്മ പറഞ്ഞാൽ കേട്ടില്ലെങ്കിൽ പോലും, സോണി പറഞ്ഞാൽ അവൻ കേൾക്കും. ഒരു കൂടപ്പിറപ്പില്ലാത്തത്തിന്റെ വിഷമം അറിയിക്കാത്തവൻ പറഞ്ഞാൽ അവൻ കേൾക്കാതിരിക്കോ? അങ്ങിനെ ജീവിതത്തിലാദ്യമായി, പരസ്പരം മനസ്സ് വായിച്ചിട്ടും ഒന്നും മിണ്ടാതെ അവർ ഒരുമിച്ചു തിരികെ പോയി. വീട്ടിൽ ചെന്നെത്തുമ്പോഴേക്കും അമ്മയുടെ മുൻപിൽ ഡ്രാമ കളിക്കാൻ അവൻ മനസ്സിനെ പറഞ്ഞു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. വീട്ടിലെത്തി, അംബികാമ്മയുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് ഒരു ഗ്ലാസ് ചായവെള്ളവും കുടിച്ച് അവർ ചോദിക്കുന്നതിന് മാത്രം ചിരിച്ചു കൊണ്ട് മറുപടി കൊടുത്ത് അവൻ മുറിക്കകത്ത് കയറി വാതിലടച്ചു. ബാഗിനുള്ളിൽ, കെമിസ്ട്രി ബുക്കിനുള്ളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കോകില കൊടുത്ത ഫോട്ടോ മെല്ലെയെടുത്ത് അതിൽ നോക്കി അവൻ നിശബ്ദം കരഞ്ഞു. കുറച്ചു നേരം അങ്ങിനെ അനങ്ങാതെ നിന്ന് അവൻ ആ ഫോട്ടോ തന്റെ ഡയറിക്കുള്ളിലെ അവസാന പേജിനുള്ളിൽ വച്ചുപുട്ടി. തുണിയെല്ലാം ഉഴരി, വിവസ്ത്രനായി അവൻ കിടക്കയിലേക്ക് മലർന്നു വീണു. അമ്മ, അച്ഛൻ, സോണി... അവൻ ഉരുവിട്ടു. അവളുടെ പേര് വായിൽ നിന്നും പുറത്തേക്ക് വീഴാതിരിക്കാൻ കെണിഞ്ഞു പരിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു അവന്റെ മനസ്സ്.

മാസങ്ങൾ കടന്നു പോയി. ക്ലാസ്സിൽ പല മാറ്റങ്ങളും ഉണ്ടായി. ആദ്യമേ പറയാനുള്ളത്, സോണി പുജയുമായി ലൈനായി. മരച്ചുവട്ടിലും ഫ്രീ പിരിയടിലും അവർ സല്ലപിച്ചു. പല ദിവസങ്ങളിലും ക്ലാസ്സ് കഴിഞ്ഞ് അവർക്ക് ഒരുമിച്ചു നടന്നു പോവാൻ ജിതിൻ തന്നെ അവസരമൊരുക്കി. ഫൈസൽ പിന്നീട് അവൻ്റെടുത്ത് ചൊറയുമായി ചെന്നിട്ടില്ല. അവൻ അന്നയുമായി സീരിയസ് ആയെന്നു തോന്നി ജിതിന്. കെമിസ്ട്രി ക്ലാസ് എടുക്കാൻ പുതിയ ടീച്ചർ വന്നു. അവർ വന്നു ക്ലാസ് എടുക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവൻ കോകിലയെ ഓർക്കുമായിരുന്നു. നോട്ട് ബുക്കിൽ അവളുടെ പേരും എഴുതി, അത് വെട്ടി, പിന്നെയും എഴുതി, സോണിയുടെ വായിലിരിക്കുന്നതും മേടിച്ച്, അവൻ പതിയെ പതിയെ അവളെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകൾക്ക് കടിഞ്ഞാണിടാൻ ശ്രമിച്ചു. ഒരു വ്യത്യസ്തവും ഇല്ലാതിരുന്നത് ക്ലാസ് ടെസ്റ്റുകളിൽ അവൻ വാങ്ങിയ മാർക്കുകളാണ്. എത്ര പഠിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും, ഒരു വ്യത്യസ്തവും ഇല്ലാതെ, അവന് പിടി കൊടുക്കാതെ, അത് മാത്രം അവനെ അവഗണിച്ചു.

സ്കൂൾ ആനുവൽ ഡേ അടുക്കാറായി. ടീച്ചർമാരെയും സ്റ്റുഡൻസിനെയും ഉൾപ്പെടുത്തി സ്കൂളിൽ വോളണ്ടിയർമാരെ നിയമിച്ചു. സ്പീച്ചും മറ്റു പരിപാടികൾക്കും കൂട്ടികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു തുടങ്ങി. മോണോ ആക്ടിനോ ഡ്രാമക്കോ ജിതിന്റെ പേര് കൊടുക്കാൻ ക്ലാസ് ലീഡർ അവനെ കുറെ നിർബന്ധിച്ചു. എന്നാൽ ജിതിൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഒന്നിലും പെടാതെ അവൻ ഒഴിഞ്ഞു മാറി നടന്നു. അവന്റെ ഓർമകളിലുള്ള ആ ദിവസം, ആനുവൽ ഡേ, കോകില അന്ന് വന്നിരുന്നു. അവൾ വരുമെന്ന പ്രതീക്ഷ മാത്രമാണ് അവനെ ദിവസവും സ്കൂളിൽ പോവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നത്. മുൻപത്തെക്കാളും വ്യത്യസ്തമായാണ് മിക്ക കാര്യങ്ങളും നടക്കുന്നത്. എന്നാലും അവൾ വരുമെന്ന് തന്നെ അവൻ ഉള്ളുറച്ചു പ്രതീക്ഷിച്ചു.

ആനൂവൽ ഡെയ്ക്ക് തലേ ദിവസം. സ്കൂൾ മുറ്റത്ത് മുളവടിയും ഷാമിയാനയും ഒക്കെ വെച്ചു കെട്ടുന്നുണ്ട് ആളുകൾ. ചില കുട്ടികൾ തോരണം തൂക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. പല ക്ലാസുകളിലും സ്കിറ്റും ഡ്രാമയും കവിതയും നാടൻ പാട്ടും അങ്ങനെ പല പല പരിപാടികൾക്കുള്ള പരിശീലനങ്ങൾ തകൃതിയായി മുന്നേറുകയാണ്. ജിതിന്റെ ക്ലാസ്സിലും മിക്ക പിരിയഡും അവർക്ക് വെറുതെ ഇരിക്കേണ്ടി വന്നു. ക്ലാസ്സിലെ പകുതി വിഭാഗം പേരും സ്കൂളിൽ എവിടെയൊക്കെയോ ആയി ചിതറിയിരിക്കുന്നു. ക്ലാസ്സിൽ വെറുതെയിരുന്നു ബോറടിച്ചപ്പോൾ ജിതിൻ ക്ലാസ്സിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി കണ്ട വഴി നടന്നു. അങ്ങനെ നടക്കുന്നതിനിടയിൽ മൂന്നാം നിലയിൽ രണ്ടു ക്ലാസുകൾക്കിടയിൽ പ്രാക്ടീസിനായി തുറന്നു വച്ച ഒരൊഴിഞ്ഞ മുറിക്കു മുൻപിലെത്തിയപ്പോൾ അവൻ കണ്ടു, പുസ്തകവും കയ്യിൽ തുറന്നു പിടിച്ചു, തന്റെ എതിരെ നടന്നു വരുന്ന മേഴ്സിയെ. പുസ്തകത്തിൽ മൂക്കും മുട്ടിച്ചു നടന്നു വരുന്നത് കൊണ്ട് അവൾ അവനെ കണ്ടില്ല. അവൻ പെട്ടെന്ന് ആ മുറിയിലേക്ക് കടന്ന്, ആരുമില്ല എന്നുറപ്പ് വരുത്തി, മുറിയുടെ വാതിലിന് ചാരെ ഒളിഞ്ഞു നിന്നു. അവൾ നടന്ന് അവനെ കടന്നു പോകാൻ പോയപ്പോൾ അവൻ ചാടി അവളുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു അവളുടെ ഇടുപ്പിൽ പിടിച്ചു ഒരു കറക്കം കറങ്ങി, തുറന്നു വച്ച വാതിൽ പാളിയുടെ പുറകിലെ ചുവരിലേക്ക് അവളെ ചേർത്തു നിർത്തി. മേഴ്സിയുടെ കയ്യിലെ ബുക്കെല്ലാം താഴെപ്പോയി. വാ തുറന്നു കാറാൻ തുടങ്ങിയ മേഴ്സിയുടെ വാ പൊത്തി പിടിച്ചു മിണ്ടല്ലേ എന്ന് ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

"ഹേയ്, ജിതിൻ വിട്, ആരേലും കാണും." തന്റെ ഇടുപ്പിലൂടെ അരിച്ചു താഴെക്കിറങ്ങിയ ജിതിന്റെ കൈകൾ വിടുവിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ട് മേഴ്സി ശബ്ദമടക്കി പറഞ്ഞു.

"കണ്ടിട്ട് കുറച്ചു നാളായല്ലോ പെണ്ണേ? ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നോ?" യൂണിഫോം സ്കർട്ടിനു മുകളിലൂടെ അവളുടെ കുണ്ടിക്കുന്നുകളെ പിടിച്ചമർത്തി മുകളിലേക്ക് വലിച്ചു കൊണ്ടവൻ ചോദിച്ചു.

"സ്... ഹാ... പയ്യെപ്പിടി, എനിക്ക് നോവുന്നു."

ജിതിൻ മേഴ്സിയുടെ കഴുത്തിലേക്ക് മുഖം ചേർത്തു. തെല്ലൊരു ആവേശത്തോടെ അവനവളുടെ കഴുത്തിൽ ചുംബനങ്ങൾ കൊണ്ട് മൂടാൻ തുടങ്ങി. മേഴ്സിയുടെ വട്ടക്കണ്ണടക്കളിലെ മിഴികൾ കുമ്പിടാഞ്ഞു. അവൾ അവന്റെ മുടിയിഴകളിൽ കൈ കോർത്ത് അവനെ തന്നിലേക്കമർത്തി.

അവൻ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് ചുണ്ടിഴച്ച് കവിളിൽ ഒരു കടി കൊടുത്തു. അവൾ ഒരു കൈ കൊണ്ട് അവന്റെ നെഞ്ചിലാകെ പരതാൻ തുടങ്ങി. ജിതിൻ അവളുടെ മൂക്കിൽ മൂക്ക് മുട്ടിച്ചു, അവളുടെ നിശ്വാസങ്ങളെ ഏറ്റെടുത്തു കൊണ്ട് അവളുടെ ചുണ്ടിൽ അമർത്തി ചുംബിച്ചു. ഇരുവരും പരസ്പരം പുണർന്നു കൊണ്ട് നാളുകളായി അടക്കിവെച്ചിരുന്ന വികാര വിശേഷങ്ങൾ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. ചുണ്ടുകൾ ഭക്ഷിക്കാൻ അവർ പരസ്പരം മത്സരിച്ചു. ജിതിൻ തന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർന്നിരിക്കുന്ന അവളുടെ മുലകുംഭങ്ങളിൽ കയ്യമർത്തി ഞെക്കിയുടക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

"ഇതുങ്ങൾക്കൊക്കെ സുഖമാണോ മേഴ്സിക്കോച്ചേ?"

"അഹ്... ഇപ്പോ... ഇപ്പോ സുഖമാടാ....." അവൾ കണ്ണടച്ചു കുറുകി.

"ഞാൻ ഇടക്കെങ്കിലും അന്വേഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇവളുമാർ അങ്ങു വാടിപ്പോകാത്തില്ലോ?" തടിച്ചു വന്ന മുലത്തെട്ട് യൂണിഫോം ഷർട്ടിന് മുകളിലൂടെ ചുണ്ടുവിരൽ കൊണ്ട് ചൊറിഞ്ഞു കൊണ്ട് ജിതിൻ ചോദിച്ചു. അതിന് മറുപടി പറയാതെ അവൾ അവന്റെ പാന്റിന് മുകളിലെ മുഴുപ്പിൽ പിടിച്ചു തെക്കി.

"നിനക്കവനെ മിസ്സ് ചെയ്യുന്നില്ലേ മേഴ്സിക്കോച്ചേ?" പാന്റിനുള്ളിൽ ഉണർന്നു പൊന്തിയ വജ്രായുധത്തിൽ മേഴ്സിയുടെ കരപരിലാളന നൽകിയ അനുഭൂതി ആസ്വദിച്ചു കൊണ്ടവൻ ചോദിച്ചു.

"ഹ്..ഹ്... എല്ലാ ദിവസവും. എല്ലാ..." പറഞ്ഞു മുഴുവിക്കുന്നതിനിന്ന് മുൻപ് അവളുടെ ചുണ്ടുകളെ കടിച്ചു ചപ്പി വലിച്ചു ജിതിൻ. അവളുടെ മുഖം കൈക്കുമ്പിളിൽ എടുത്ത് അവളുടെ നനഞ്ഞു തിളങ്ങിയ ചുണ്ടുകളെ നക്കി നുണഞ്ഞു വിട്ട് അവനവളെ ചുവരിനോട് തിരിച്ചു നിർത്തി. ചുവരിൽ കൈ കുത്തി നിന്ന് കിതച്ച മേഴ്സിയുടെ പാവം പൊക്കി, അവളുടെ ഉറച്ച കനത്ത തുടകളിൽ കയ്യിഴച്ചു കൊണ്ടവൻ അവളുടെ പിന്നിലേക്ക് ചേർന്നു നിന്ന് അവളുടെ തെറിച്ച കുണ്ടിക്കുന്നുകൾക്ക് മേൽ തന്റെ മുൻവശം അമർത്തി. അവളുടെ പാന്റിക്ക് അകത്തേക്ക് അരിച്ചിറങ്ങിയ കൈ കൊണ്ട് അവളുടെ രോമം കിളിത്തു തുടങ്ങിയ അപ്പത്തിന് കീഴെയുള്ള വിടവിൽ പരതാൻ തുടങ്ങി. ബുഷ് ഇട്ടു കെട്ടിവെച്ച നീളം കുറഞ്ഞ മുടിയിഴകൾക്ക് കീഴെ, അവളുടെ കുഞ്ചിക്കഴുത്തിലെ ചെറു മുടിയിഴകൾ ചുണ്ടിനാൽ ഓമനിച്ചു കൊണ്ടവൻ അവളുടെ മുലക്കുന്നുകളെ തെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞു. അവന്റെ കയ്യെത്താത്ത മുല ചുവരിൽ ചേർത്തു വെച്ച് അവൾ അവന്റെ പാന്റിനുള്ളിൽ കൈ കയറ്റി, ഷഡ്ഡിക്കു മുകളിൽ വലിഞ്ഞു നിന്ന മുഴുപ്പിനെ പിടിച്ചു തെരിച്ചു.

"തന്റെ... തന്റെ... ലൈൻ... എന്തായി..." വെള്ളമുറി വഴുത്ത പൂർപ്പിളർപ്പിൽ മേയുന്ന അവന്റെ കൈകൾ ചേർത്ത് തന്റെ മുൻഭാഗം ചുവരിലേക്ക് ചേർത്തു കൊണ്ട് മേഴ്സി ചോദിച്ചു. ജിതിന്റെ പിടി അയഞ്ഞു പോയി. അവൻ അവളിൽ നിന്നും അകന്നു മാറി, തന്റെ പാന്റിനുള്ളിലായിരുന്ന മേഴ്സിയുടെ കൈ എടുത്തു മാറ്റി.

"എന്താ... എന്തു പറ്റി? ഞാൻ ചോദിക്കാൻ പാടില്ലാത്തത് വല്ലതും?"

"ഹേയ്... ഇല്ല മേഴ്സിക്കോച്ചേ. തനിക്ക് എന്നോടെന്തും ചോദിക്കാം. അതിനുള്ള ഫ്രീഡം നിനക്കുണ്ട്. ഞാൻ... ഞാൻ ചുമ്മാ, ഓരോന്ന് ഓർത്തു പോയി. സോറി." അവൻ പാന്റിൽ കൈ തുടച്ചു.

"സോറി ജിതിൻ, തനിക്ക് വിഷമം ആവുമെന്ന് വിചാരിച്ചില്ല. താൻ വിഷമിക്കാതിരിക്ക്, എന്ത് പ്രശ്നമുണ്ടായാലും തനിക്ക് അത് സോൾവ് ചെയ്യാൻ പറ്റും എന്നെന്നിക്ക് വിശ്വാസമുണ്ട്. യൂ ആർ സ്ട്രോങ്ങ്. എനിക്കറിയാം. റിലാക്സ്."

പെട്ടെന്നാരോ നടന്നു വരുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് അവർ അകന്നു മാറി. അവൻ അവളുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് താഴെ വീണ ബുക്ക് എടുത്തു കൊടുത്ത് പൊയ്ക്കോ എന്ന് കൈ കൊണ്ട് കാട്ടി.

"ബൈ ജിതിൻ... ബി സേഫ്..." അവൾ സ്വകാര്യം പറഞ്ഞു ധൃതി വെച്ച് മുറി വിട്ട് മറ്റൊരങ്ങും നോക്കാതെ ഇറങ്ങിപ്പോയി. ജിതിൻ ആ നിന്ന നിൽപ്പ് കുറച്ചു നേരം കൂടി നിന്നു.

കമ്പിയൊക്കെ എപ്പോഴോ താനിരിക്കുന്നു. എല്ലാം ഒരു മയത്തിൽ ആയി വന്നതാ. അപ്പോഴാ പെണ്ണ്... ആ, പോട്ടെ. എന്നാൽ മുറി വിട്ട് പുറത്തിറങ്ങുമ്പോഴേക്ക് അവൻ മനസ്സിൽ ഒളിപ്പിച്ചിരുന്ന എന്തോ ഒന്ന് തേടി അവന്റെ കണ്ണുകൾ അകലെ സ്കൂൾ ഗേറ്റിനടുത്തേക്ക് കാഴ്ചയെറിഞ്ഞു.

ജിതിൻ കാത്തിരുന്ന ദിവസമെത്തി. സ്കൂൾ കവാടത്തിനകത്ത് വലിയൊരു ആർച്ച് ഉയർന്നിരുന്നു. ആനൂവൽ ഡേ ആഘോഷങ്ങളിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടുള്ള വെൽക്കം ബോർഡ്. സിറ്റി പൊലീസ് അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ ആണ് ആനൂവൽ ഡേ ഉൽഘാടനം ചെയ്യുന്നത്. മൂന്ന് മണി മുതൽ തുടങ്ങുന്ന പരിപാടികൾക്ക് ഒരു അജണ്ടയുണ്ട്. പ്രാർത്ഥന, സ്കോളർഷിപ്പ് വിതരണം, ഊഴം മാറിയുള്ള പ്രസംഗം, അങ്ങിനെ പല തരം ബോർ പരിപാടികളും കഴിഞ്ഞ് ഏറ്റവും അവസാനമാണ് അറുബോറൻ കലാപരിപാടികൾ. എല്ലാം കഴിയുമ്പോൾ കുറഞ്ഞത് ഒരു പത്തര പതിനൊന്ന് മണിയെങ്കിലും ആവും. ജിതിൻ ബോറടിച്ചു നടന്ന് സമയം ചെലവഴിച്ചു. സോണിമോനെ ചില സമയത്തൊക്കെ മിസ്സ് ആവും. പിന്നെ മഷിയിട്ടു നോക്കിയാൽ കാണില്ല. അങ്ങിനെ പൂജയെ തപ്പാൻ പോയിപ്പോയി ഒരു തവണ കമ്പിയടിച്ചു ജിതിന്റെ മുൻപിൽ ചെന്നു പെട്ട് പിടിക്കപ്പെട്ടു. കളിയാക്കിയെങ്കിലും അവനെ ഗുണദോഷിക്കാനൊന്നും അവൻ പോയില്ല. ഒരുപാട് അനുഭവിച്ചതല്ലേ പാവം, അവൻ ആഘോഷിക്കട്ടെ. ഫൈസലും കൂട്ടരും ഒരു ചെറുതൊക്കെ പിടിപ്പിച്ച് ബബിൾഗം ചവച്ചു ആടി നടക്കാതിരിക്കാൻ പണിപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പി. ടി സാർ ഡിസിപ്പിന്റെ കാര്യത്തിൽ കണിശക്കാരനായിരുന്നെങ്കിലും ആ ഒരു ദിവസത്തേക്ക് വേണ്ടി ഒന്ന് കണ്ണടച്ചു.

ഓരോ പ്രസംഗ പരിപാടികൾ കഴിഞ്ഞ് നേരം ഇരുട്ടിത്തുടങ്ങി. കൊട്ടും മേളവുമായി ആനയിച്ചു കൊണ്ടു വന്ന അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ അര മണിക്കൂർ സ്റ്റേജിൽ ചിലവഴിച്ച്, തിരിയും തെളിച്ചു പൊടിയും തട്ടിപ്പോയി. കലാ പരിപാടികൾ തുടങ്ങിയ വിളംബരം കേട്ട സമയം, സ്റ്റേജിന്റെ മുന്നിൽ കസേരയിൽ ഇരുന്ന ജിതിൻ എണ്ണീറ്റു സ്കൂളിനകത്തേക്ക് പോയി. ഗ്രൗണ്ട് ഫ്ലോറിൽ കുറച്ചു മോഹിനിയാട്ടികളെയും, നാടകത്തിൽ അഭിനയിക്കാൻ നിൽക്കുന്ന മേക്കപ്പിട്ട കുറച്ചു പിള്ളാരെയും കണ്ട്, അവിടെ ഒന്നു കുറങ്ങി, ടോയ്ലറ്റിൽ കയറി ഒന്ന് നീട്ടിപ്പെടുത്തിട്ട് മുകളിൽ രണ്ടാം നിലയിലേക്ക് വച്ചു പിടിച്ചു. ആരുമുണ്ടാവില്ല അവിടെ. ആരുടെയും ശല്യമില്ലാതെ, എന്നാൽ താഴെ നടക്കുന്നത് കണ്ടു നിൽക്കാൻ അതിലും നല്ല സ്ഥലമില്ല. അവിടെ, കൈവരിയിൽ കയ്യും കുത്തി നിന്ന് അവൻ താഴേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

അവൻ വാച്ചിൽ നോക്കി. മണി എട്ട്. അവളെ കാണുന്നില്ലല്ലോ? മിണ്ടുകയൊന്നും വേണ്ട. ഒരു നോക്ക് കാണാൻ എങ്കിലും പറ്റിയിരുന്നെങ്കിൽ.... അവനാ നിൽപ്പ് തുടർന്നു. സമയം ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങി. ജിതിൻ നിന്ന് വിയർത്തു. ഇട്ടിരുന്ന ചുവന്ന കുർത്തക്കുള്ളിലേക്ക് കാറ്റുതി വിട്ട്, ഉടുത്തിരുന്ന കസവു മുണ്ടിന്റെ തല കൊണ്ട് മൂലത്തെ വിയർപ്പ് തുടച്ചു മുഖം പൊന്തിച്ച്, ഗ്രൗണ്ടിലേക്ക് നോട്ടമേറിത്തപ്പോൾ ആദ്യം കണ്ണിൽ കണ്ടത്, മുൻപ് കണ്ട് പരിചയമുള്ള ഒരു ക്ഷണിത്തല. അന്ന് കോകിലയോടൊപ്പം കണ്ട അതേ മനുഷ്യൻ. അതേ. അയാൾ തന്നെ. അവൻ ജിജ്ഞാസയോടെ വീണ്ടും വീണ്ടും നോക്കി. എന്നാൽ കൂടെ അവളെ കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ നിരത്തിയിട്ടിരുന്ന കസേരകൾക്ക് പിറകിൽ സ്റ്റേജിൽ നോക്കി നിൽക്കുന്ന ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടക്ക് നിന്ന് അയാൾ ഒന്ന് വലത്തേക്ക് നീങ്ങിയപ്പോൾ

അവൻ കണ്ടു. അവളെ, കോകിലയെ. മഞ്ഞച്ചുരിദാർ അണിഞ്ഞത്, അവൾ സ്റ്റേജിലേക്ക് നോക്കി കയ്യും കെട്ടി നിന്ന് ചിരിക്കുകയാണ്. അവളെ കണ്ട മാത്രയിൽ ജിതിന്റെ ഹൃദയം രണ്ടു തവണ അമിതവേഗത്തിൽ തുടിച്ചത് പോലെ തോന്നി പെട്ടെന്ന്. അവൻ നെടുവീർപ്പിട്ടു. അവൾ വന്നു. തന്റെ കാത്തിരിപ്പ് വെറുതെയായില്ല. രണ്ടാം നിലയിൽ നിന്നും അവളുടെ മുൻപിലേക്ക് എടുത്തു ചാടാൻ തോന്നി ജിതിന്. മുഷ്ട്രി ചുരുട്ടി കൈവരിയിൽ ഇടിച്ച് പരവേശമടക്കാൻ ശ്രമിച്ചു അവൻ. സ്റ്റേജിൽ നോക്കി നിന്ന കോകില ചുറ്റുവട്ടത്തേക്ക് കണ്ണോടിക്കുന്നതും പെട്ടെന്ന് താൻ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് നോട്ടമെത്തിക്കുന്നതും കണ്ട് അവൻ പെട്ടെന്ന് കൈവരിയോടെ ചേർന്ന തൂണിന് പിന്നിലൊളിച്ചു. അവൾ തന്നെ കണ്ടു കാണുമോ എന്നവൻ ചിന്തിച്ചു. ഹേയ്, കാണാൻ വഴിയില്ല. രണ്ടാം നിലയിലും മൂന്നാം നിലയിലും ലൈറ്റ് ഇട്ടിട്ടില്ല. ഗ്രൗണ്ടിലെ വെളിച്ചം വീഴുന്നിടമല്ലാതെ, മറ്റൊരു സ്ഥലത്തും ഇരുട്ടാണ്. താൻ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തു പോലും. ഈ ഇരുട്ടിൽ അവൾ തന്നെ കാണാൻ വഴിയില്ല എന്നവൻ കരുതി. എങ്ങാനും കണ്ടാൽ, അവളോട് സംസാരിക്കാൻ സാധിച്ചാൽ, അവളുടെ വാക്കുകൾ തട്ടി ഇനിയും മുറിവേൽക്കാൻ തന്റേയുള്ളിൽ ഇടമില്ല. അവൻ അല്പം ചെരിഞ്ഞു നിന്ന് ഒളിഞ്ഞു നോക്കി. എന്നാൽ അവൾ നിന്നിടത്ത് ആ കഷണിക്കാരനെയല്ലാതെ അവളെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പോയോ? ഇത്ര പെട്ടെന്ന്? അവൻ ഒളിവിൽ നിന്നിടത്തു നിന്ന് പുറത്തു വന്ന്, ഗ്രൗണ്ടിലേക്ക് നോക്കി മെല്ലെ നടന്നു ചെന്ന്, മൂന്നാം നിലയിലേക്കുള്ള പടിക്കെട്ടിൽ അമർന്നിരുന്നു. രണ്ടു കയ്യും തലക്കു കൊടുത്ത് കുമ്പിട്ടിരുന്നു. ഇനി അവളെ കണ്ടത് തന്റെ തോന്നലായിരുന്നോ? കണ്ണു നിറച്ചു കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ? അതിന് മുൻപേ പോയി. ജിതിന്റെ മൂക്കിൻ തുമ്പിലൂടെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകി വീണു. കുറച്ചു നേരം കൂടി ഇരുന്ന് അവൻ മുഖം തുടച്ചെഴുന്നേറ്റു. ഒന്ന് മുഖം കഴുകാം എന്നു കരുതി താഴെക്കിറങ്ങാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഇരുട്ടിൽ ഒരു സ്ത്രീ രൂപം പടി കയറി വരുന്നത് കണ്ട് അവൻ അനങ്ങാതെ ആ രൂപത്തെ നോക്കി നിന്നു. ആ രൂപം പടി കയറി വന്ന്, സ്റ്റേജിൽ നിന്നും വീഴുന്ന വെളിച്ചത്തിലേക്ക് കയറി നിന്നു. ഫുൾ സ്ലീവ് മഞ്ഞ ചുരിദാർ ഇട്ട്, കെട്ടിവെയ്ക്കാത്ത നീണ്ട ചെമ്പൻ മുടിയിഴകൾ പറപ്പിച്ച്, ചിരി തൂകി അവൾ അവനു മുന്നിൽ നിന്നു. അവളുടെ മൂക്കിലെ ചുവന്ന കല്ല്, ആ വെളിച്ചത്തിൽ തിളങ്ങി. താഴെ ഏതോ നാടക ഗാനം സ്പീക്കറിലൂടെ മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നു.

"ജിത്തു..."

"കോകില!!! താനെന്താ ഇവിടെ?"

"അത് തന്നെയാ എനിക്കും ചോദിക്കാനുള്ള. നീയെന്താ ഇവിടെ? പരുപാടി നടക്കുന്നത് താഴെയല്ലേ? നീ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നതെന്തിനാ?"

"ഒറ്റക്കിരിക്കാൻ." അവൻ പുഞ്ചിരിച്ചു കൊണ്ട് മറുപടി കൊടുത്തു. കോകില മിഴി വെട്ടിച്ച് അവനെ നോക്കി. അവന്റെ കൺകോണിലെ നനവ് അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവൻ അവളിൽ നിന്നും തിരിഞ്ഞു നടന്നു. അവന്റെപ്പം നടക്കാൻ അവളോടിച്ചെന്നു. അവൻ നടത്തത്തിന്റെ വേഗം കുറച്ചു.

"നീയിപ്പോഴും ആ പഴയ കാര്യങ്ങൾ ആലോചിച്ചു കൊണ്ടു നടക്കുവാനോ?" കോകില ശബ്ദത്തിൽ പ്രസന്നത വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"പഴയ കാര്യങ്ങൾ.... ഏതാണ് പഴയ കാര്യങ്ങൾ? ഒന്ന് വിശദീകരിക്കാമോ നീ?"

"ജിത്തു... നിന്നോട് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ? ഇങ്ങനെയൊന്നും എന്നെ വിളിക്കരുതെന്ന്?"

"അതിന് നീയിപ്പോ എന്റെ ടീച്ചറാണോ? അല്ലല്ലോ?" ജിത്തിന്റെ സ്വരത്തിൽ ഗൗരവമേറി. കോകില ഒന്ന് ഭയന്നു. ആ ഭയം അവൻ അറിയാതിരിക്കാൻ പണിപ്പെട്ട് അവൾ ചോദിച്ചു.

"ഞാൻ പറഞ്ഞതിനൊക്കെ ഇത്രയേ വില കല്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ നീ? എന്നോട് നിനക്ക് അത്രയേ ഉള്ളോ...?" അവളുടെ തൊണ്ടയിടറി. ജിത്തിൻ അവളുടെ കയ്യിൽ കയറിപ്പിടിച്ചു.

"വാ എന്റെ കൂടെ...." അവനവളെ പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ട് മുൻപോട്ട് നടന്നു. അവളുടെ മെലിഞ്ഞ കൈത്തണ്ട മുഴുവൻ അവന്റെ കൈപ്പിടിയിൽ ഒതുങ്ങി നിന്നു.

"ജിത്തു... വിട്, വിടെന്നെ.... നീയെന്തായി കാണിക്കുന്നത്... ജിത്തു... നിനക്ക് ഭ്രാന്തു പിടിച്ചോ?" അവൾ കൂതറി. അവൾ പറഞ്ഞതൊന്നും അവൻ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. അവൻ അവളെയും കൊണ്ട് നടന്ന് രണ്ടാം നിലയുടെ അറ്റത്ത് പൂട്ടിയിടാത്ത ഒരു ക്ലാസ് മുറി വാതിൽ തള്ളിതുറന്ന് അകത്തു കയറി. അവളെ മുന്നിലേക്ക് വലിച്ചു നിർത്തി അവൻ അവളുടെ മുന്നിൽ എളിക്ക് കൈ രണ്ടും കൂത്തി അവളെ തുറിച്ചു നോക്കി നിന്നു.

"മാറ്റ് ജിത്തു, ഞാൻ പോട്ടെ."

"ഇല്ല. എനിക്ക് നിന്നോട് ചിലതൊക്കെ ചോദിച്ചറിയാനുണ്ട്. അതു കഴിഞ്ഞ് നീ പോയ്ക്കോ."

"ജിത്തു ഞാൻ ഒച്ചയിടും."

"അത്ര ധൈര്യമുണ്ടേൽ നീ ഒച്ചയെടുക്ക്. ആളുകൾ കൂടട്ടെ. ഓടിക്കൂടുന്നവർ എന്നെ തല്ലിക്കൊല്ലട്ടെ. എന്നാലും, ചോദിക്കാനുള്ളത് ചോദിച്ചിട്ടെ നിന്നെയിവിടുന്നു വിടൂ. കഴിഞ്ഞ തവണ നിന്നെ ഇതുപോലെ പിടിച്ചു നിർത്തിയപ്പോ എന്താ സംഭവിച്ചെന്ന് ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ?"

"ജിത്തു പ്ലീസ്...." കോകില മുഖം പൊത്തി കരയാൻ തുടങ്ങി.

"നിനക്ക് കരയാൻ മാത്രേ അറിയുള്ളോ? ഇഷ്ടമാണെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോ കരഞ്ഞു. ഇവിടുന്ന് പോവാൻ കാരണമെന്താണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോ കരഞ്ഞു. നിന്റെ വിഷമങ്ങൾ നിനക്ക് കരഞ്ഞു തീർക്കാം. എന്നാൽ ഞാനോ? എന്റെ കാര്യം ഒരിക്കലേക്കിലും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ നീ?"

കോകില കരഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. പുറത്തെ പരിപാടികളുടെ ബഹളത്തിനിടയിലും അവളുടെ എങ്ങലടിച്ചുള്ള കരച്ചിൽ അവനു വ്യക്തമായി കേൾക്കാമായിരുന്നു. അവൻ മുഖം പൊത്തി കരയുന്ന കോകിലയുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു ചെന്നു. അവളുടെ കൈകൾ മുഖത്തു നിന്നും മാറ്റുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

"കോകില... ഹേയ്, എടി കൊച്ചേ, കരയല്ലേ..."

എന്നാൽ കോകില പെട്ടെന്ന് മുഖത്തു നിന്നും കൈകൾ മാറ്റി, അടുത്തു വന്ന ജിത്തുവിനെ അമ്പരപ്പിച്ചു കൊണ്ടു അവനെ വട്ടം കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ തല വെച്ച് പൊട്ടിക്കരയാൻ തുടങ്ങി. ഒരു മേഘപാളി തന്നിലേക്ക് വന്നലിഞ്ഞു ചേർന്നത് പോലെ തോന്നി ജിതിന്. അവളുടെ നാഡീമിടിപ്പിന്റെ താളം വ്യക്തമായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു അവന്. എന്തു ചെയ്യണം എന്നറിയാതെ അവൻ കൂഴങ്ങി. അവളെ വാരിപ്പുണരാൻ അവന്റെ കൈകൾ വെമ്പി. എന്നാൽ അതിന് മുതിരാതെ, അവളെ പുണരാൻ കൊതിച്ച കൈകൾ വായുവിൽ തന്നെ നിർത്തി അവൻ.

"ഇങ്ങനെയൊന്നും എനോട് പറയല്ലേ ജിത്തു, എനിക്ക്... എനിക്കറിയില്ല നിന്നോടൊന്നു പറയണ്ടേന്ന്." അവന്റെ നെഞ്ചിൽ നിന്നും മുഖമെടുക്കാതെ അവൾ ഇടറിയ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"എല്ലാം മറക്കാൻ, നിന്നെ മറക്കാൻ ഇവിടെ നിന്നും ഓടിപ്പോയതാ ഞാൻ. നിന്നെ പറ്റിച്ച്, എന്റെ കാര്യം മാത്രം ആലോചിച്ച് ഓടിപ്പോയതാ.... എനോട്... എനോട് പൊറുക്ക് ജിത്തു..." അവനെ ചുറ്റിയിരുന്ന കൈ കൊണ്ട് അവന്റെ ഉടുപ്പിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് കൊച്ചുകുട്ടികളെപ്പോലെ അവൾ കരഞ്ഞു. അവളുടെ കണ്ണിരിന്റെ ചുട്ട് അവന്റെ നെഞ്ചം ഏറ്റു വാങ്ങി. തന്നെ പുണർന്നിരിക്കുന്ന അവളുടെ കൈകളിലൂടെ കയ്യോടിച്ച്, അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ പുറത്താകെ പരതി നടന്നു. എങ്ങു നിന്നോ കൈവന്ന ധൈര്യത്തിൽ, അവനവളെ തന്നിലേക്ക് പിടിച്ചമർത്തി.

"നിന്റെയീ നെഞ്ചിലെ ചുട്ട് അനുഭവിച്ചറിയാൻ എത്ര കാലം ഞാൻ കൊതിച്ചു എന്നറിയാമോ നിനക്ക്? ജീവിതത്തിലെ എതിർദിശയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന രണ്ടു പേർ, ഒരിക്കലും ഒന്നു ചേരാൻ കഴിയാത്തവർ, എന്നിട്ടും... എന്നിട്ടും നീയെന്നെ തോൽപിച്ചു കളഞ്ഞു ജിത്തു..."

ഏങ്ങലടിച്ചുള്ള അവളുടെ കരച്ചിലിനിടയിലും, അവളുടെ കണ്ണുനീർ കണ്ടു നിൽക്കേണ്ട വേദനാജനകമായ അവസ്ഥയിലും അവൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ കേട്ട് അവന്റെ പാതി മരിച്ച ഹൃദയം പിടഞ്ഞെണീറ്റു. ആഘോദത്തുടിപ്പിന്റെ അതിർവരമ്പിലെത്തിയിട്ടും, ശ്വാസനാളങ്ങൾ വരെ പുളകം കൊണ്ടിട്ടും, അവളെന്ന തന്റെ പെണ്ണിന്റെ ഉള്ളിലുള്ളതെല്ലാം പുറത്തു കൊണ്ടു വരാൻ അവന്റെ മനസ്സ് അവന്റെ ഹൃദയത്തോട് തല്ലുകൂടി.

"വേണ്ട കോകില, നീ എനിക്ക് വേണ്ടി എങ്ങും തോൽക്കണ്ട. താൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാ. ഒരിക്കലും ഒന്നിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത രണ്ടു പേരാണ് നമ്മൾ. ഏതോ ഒരു നിമിഷത്തിന്റെ ചപലതയിൽ, ഞാൻ ഓരോന്ന് കാട്ടിക്കൂട്ടി. നിന്റെ അവസ്ഥ ഓർക്കാതെ, ഞാൻ നിന്നെ വേദനിപ്പിച്ചു. സോറി, കഴിഞ്ഞത് മറന്നു കള എന്നേ എനിക്ക് പറയാൻ പറ്റൂ. ഇനി ഞാൻ നിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു കരടായി വരില്ല. സോറി."

അവൻ മാപ്പ് പറഞ്ഞ് അവളെ തന്നിൽ നിന്നും അടർത്തി മാറ്റുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അവൾ പിടി കൂടുതൽ മുറുകിയതെ ഉള്ളു.

"ഞാൻ മാപ്പ് പറഞ്ഞതല്ലേ, ഇനി ഒന്നിനും വരുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞതല്ലേ? വിട് കോകില..."

"ഇല്ല ജിത്തു... ഞാൻ വിടില്ല, നീ പോവണ്ട. പോവല്ലേ ജിത്തു..." കോകില അവന്റെ നെഞ്ചിൽ കിടന്ന് വികി വികി കരഞ്ഞു.

"എന്തിന്? ഇനിയും ഞാൻ നിന്റെ കൂടെ നിന്ന് ഈ നാടകം കളിക്കുന്നതെന്തിനാ? നിനക്ക് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരാളുടെ കൂടെ..., വേണ്ട കോകില, ഞാൻ നിന്നെ എങ്ങിനെയെങ്കിലും മറന്നോളാം." ജിത്തിൻ അൽപം ശബ്ദമുയർത്തി.

"എനിക്ക് മറക്കാൻ പറ്റണ്ടേ ജിത്തു... പറ്റില്ല ജിത്തു, എനിക്ക് നിന്നെ മറക്കാൻ പറ്റില്ല..." അവൾ വിങ്ങിപ്പൊട്ടി.

"ചെയ്യുന്നത് ശരിയാണോ തെറ്റാണോ എന്നൊന്നും അറിയില്ല എനിക്ക്. പക്ഷെ, ഇഷ്ടപ്പെട്ടു പോയി ജിത്തു ഞാൻ... നിന്നെ, നിന്നെയെനിക്ക് അത്രമേൽ ജീവന..."

ജിത്തുവിന്റെ നെഞ്ചിൽ നിന്നും മുഖമുയർത്തി, അവളത് പറഞ്ഞു മുഴുവിപ്പിക്കുന്നതിന് മുൻപ് അവളുടെ അധരങ്ങളിൽ അവന്റെ ചുണ്ടമർന്നിരുന്നു. ജിത്തുവിന്റെ ഉടുപ്പിൽ മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്ന അവളുടെ കൈ അയഞ്ഞു പിടി വിട്ടു പോയി. കോകില ഒരു നിമിഷം ശ്വാസമെടുക്കാൻ മറന്ന്, കണ്ണടച്ചു തന്നെ ചുംബിക്കുന്ന ജിത്തുവിനെ കണ്ണു തുറിച്ച് നോക്കി. ജിത്തു അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ കൈ ചുറ്റി നിന്ന് ചുണ്ടുകൾ അനക്കാതെ അവളുടെ അധരങ്ങളിൽ അമർത്തിത്തന്നെ വച്ചു. ഒരു നിമിഷത്തെ പകുപ്പിനോടുവിൽ കോകില കണ്ണുകളടച്ച് അവന്റെ തലയിൽ തലോടി, അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ തമ്മിലകത്തിയപ്പോൾ, ആ അവസരത്തിനായി കാത്തിരുന്ന ജിത്തു അണപ്പോടെ അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ മാറി മാറി നൂണയുവാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന അവന്റെ കൈകളിൽ വീണ്ടും ബലമേറുന്നത് അവളറിഞ്ഞു. അവന്റെ കഴുത്തിലൂടെ കൈകൾ ചുറ്റി, അവന്റെ ശിരസ്സിനെ തന്നിലേക്ക് കൂടുതൽ ചേർത്തു കൊണ്ട് അവൾ തല ചരിച്ച് അവന്റെ ചുണ്ടുകൾക്ക് തന്റെ ഉമിനീർ പകുത്തു നൽകി. ജിത്തുവും കോകിലയും കിതച്ചു കൊണ്ട് പരസ്പരം ശ്വാസ നിശ്വാസങ്ങൾ പങ്കു വെച്ചു. അവളുടെ അരക്കെട്ടിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന അവന്റെ കൈകൾ നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. അവന്റെ ഇടതു കരം അവളുടെ ഉയർന്നു നിന്ന് നിതംബമുഴുപ്പിൽ ചെന്ന് നിലയുറപ്പിച്ചു. അവന്റെ വലതു കരം മുകളിലേക്ക് സഞ്ചരിച്ച് അവളുടെ കക്ഷത്തിനു താഴെ ചെന്നു നിന്നു. വല്ലാതെ ചൂട് പിടിച്ചിരുന്നു അവിടം. ഈർപ്പമുള്ള ചൂട്. തന്റെ ശരീരത്തിന് താപമേറി വരുന്നത് കോകിലയറിഞ്ഞു. ജിത്തിന്റെ ഹൃദയതാളം മുറുകി. അവന്റെ വലതു കരം വിറച്ചു കൊണ്ട് ഇടത്തേക്ക് നീങ്ങി. അവളുടെ ചെന്താമര മൊട്ടുകൾക്കു മുകളിൽ, നെഞ്ചു മറച്ചിരുന്ന മഞ്ഞ ഷാളിനടിയിൽ അവന്റെ കൈകൾ അഭയം തേടി. അന്യപുരുഷൻ സ്പർശിക്കാത്ത മാറിടത്തിൽ തന്റെ കിനാവുകളിലെ രാജകുമാരന്റെ സ്പർശനമേറ്റപ്പോൾ അവൾ തെട്ടിപ്പിടഞ്ഞു.

അവളിൽ നിന്നും ഒരു ശക്തമായ നിശ്വാസമുണ്ടായി. ജിത്തിന്റെ തലമുടി നാരുകളെ അള്ളി വലിച്ചു കൊണ്ട് കോകില അവന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ മധുപാനം നടത്തി. അവളുടെ പ്രവർത്തിയിൽ ആവേശം മുറുകിയ ജിത്തിൻ അവളുടെ കുർത്തു കുമ്പിയ ഇടതു മൂലയിൽ അല്പം ബലം കൊടുത്തു. കോകിലയുടെ തേനൊലിക്കുന്ന അധരങ്ങൾ മൃദുവായി കടിച്ചു പിടിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ മൂലയിൽ മെല്ലെ ഞെക്കിക്കളിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"ജിത്തു... വേണ്ട..." ജിത്തുവിന്റെ വായിൽ നിന്നും തന്റെ ചുണ്ട് തെറ്റി വിടുവിച്ചു കൊണ്ട് പാതിയടഞ്ഞ കണ്ണുകളാൽ കോകില കിതച്ചു. എന്നാൽ അവൾ പറഞ്ഞത് അവന്റെ കാതുകളിൽ എത്തിയില്ല. അവളെ ഇടുപ്പിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ട് ജിത്തിൻ അവളെ ചുവരിനോട് ചേർത്തു നിർത്തി. തന്റെ ശിരസ്സിൽ മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്ന അവളുടെ രണ്ടു

കൈത്തണ്ടകളിലും പിടുത്തമിട്ട് അവയെ ചുവരിനോട് ചേർത്ത് നിർത്തി, അവളുടെ കഴുത്തിൽ മുഖം ചേർത്ത്, അവളുടെ സ്ത്രൈണ സുഗന്ധം തന്റെ നാസികയിലേക്ക് വലിച്ചു കയറ്റി ജിതിൻ. അവന്റെ നീണ്ട നാസികയുടെ മുന്നും, വായിൽ നിന്നും ഉണ്ടാവിച്ച ചുടു നിശ്വാസവും കഴുത്തിൽ തട്ടിയപ്പോൾ അവളുടെ കവിളുകൾ രോമാഞ്ചമണിഞ്ഞു. പിന്നിലെ കേശഭാരത്തിൽ നിന്നും തുളസിക്കതിരിന്റെ സുഗന്ധം അവന്റെ മൂക്കിലേക്ക് തുളച്ചു കയറി.

"ജിത്തു... ഹ്..വേണ്ടടാ... പാടില്ല...ഹ്..." ശ്വാസം കഴിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടി കോകില മൊഴിഞ്ഞു. അവളുടെ തൊണ്ട വരണ്ടു. കൈ വിരലുകൾ വിറച്ചു. കാൽപ്പാദങ്ങൾ പുലരിമഞ്ഞിലെ ഹിമകണം പോലെ തണുത്തു. ജിതിൻ മുഖമുയർത്തി, അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. തുറന്നു കിടന്ന വാതിലിലൂടെ താഴെ സ്റ്റേജിൽ നിന്നും അകത്തു കടന്ന അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ അവളുടെ കരഞ്ഞു കരി പടർന്ന, പാതി കുമ്പിയ നീണ്ട മിഴികൾ കണ്ട് അവനിൽ വന്യമായ ആവേശമുണർന്നു. തന്റെ ഇരു വശത്തും കൈകുത്തി, തന്റെ കൈകളെ തടവിലാക്കി തന്റെ മുഖത്തേക്ക് തന്നെ നോക്കി നിൽക്കുന്ന ജിതിന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഇതു വരെ കാണാത്ത ഒരു പ്രത്യേക ഭാവം അവൾ കണ്ടു. തന്നിലും പൊക്കമുള്ള ജിതിനെ അവൾ പിടയ്ക്കുന്ന മിഴികളുയർത്തി നോക്കി. തന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന തന്റെ കരുത്തനായ ഇണയെ തന്നിലേക്ക് ആവാഹിച്ചെടുക്കാൻ അവളുടെ നെഞ്ചം തുടിച്ചു.

"ഇനി വേണ്ട ജിത്തു... വേണ്ട... എനിക്ക്.... എനിക്ക് എന്തൊക്കെയോ തോന്നുന്നു ജിത്തു..., എന്നെ... എന്നെ...ഹ്...ഹ്..." അവൾ പറഞ്ഞു തീരുമ്പോഴേക്കും അവളുടെ ഷാൾ വലിച്ചുരി എറിഞ്ഞിരുന്നു ജിതിൻ. അവൾക്ക് കൈ പിണച്ചു മാറ് മറക്കാൻ അവസരം കൊടുക്കുന്നതിന് മുന്നേ ചുരിദാറിന്റെ കീഴ്ശരത്തെ വെട്ടിലൂടെ കൈ കടത്തി അവളുടെ നഗ്നമായ ഇടുപ്പിൽ നുള്ളിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ മാറിലേക്ക് മുഖം ചേർത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു അവൻ.

"അഹ്..." അവളിൽ നിന്നും ഒരു നിലവിളി ഉയർന്നു. തന്റെ മാറിലേക്ക് ചേർത്തു വച്ച ജിതിന്റെ ശിരസ്സിൽ അവൾ അള്ളിപ്പിടിച്ചു. അവളുടെ നിതംബങ്ങളിൽ കയ്യമർത്തിവെച്ച്, അവളുടെ താടിത്തുമ്പിൽ മുത്തമിട്ടു കൊണ്ട് ജിതിൻ അവളുടെ കാതിലേക്ക് തന്റെ മുഖം അടുപ്പിച്ചു.

"എനിക്ക് വേണം നിന്നെ. മനസ്സിൽ കൊണ്ട് നടന്ന് തലോലിച്ചു, എന്നും സ്വപ്നങ്ങളിൽ കണ്ട എന്റെ പെണ്ണിനെ... നിന്നെയെനിക്ക് വേണം കോകില..." ജിത്തു കിതച്ചു. അടുത്തു കിടന്ന ബെഞ്ചിലേക്ക് ചെന്നിരുന്ന് മുണ്ട് വകഞ്ഞു മാറിയ കരുത്തുറ്റ തുടയിലേക്ക് അവനവളെ പിടിച്ചിരുത്തി. അവന്റെ മടിയിൽ ഒരു വശം ചരിഞ്ഞിരുന്ന്, അവന്റെ തോളിലൂടെ കയ്യിട്ട് തന്റെ പ്രിയതമന്റെ കണ്ണുകളിലെ പ്രണയഭാവം നോക്കിയിരുന്നു പോയി അവൾ. അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ തന്റെ മുഖത്തോടടുക്കുന്നതും നോക്കി കോകില ജിത്തുവിന്റെ നെഞ്ചിൽ കൈ ചേർത്തു മുറുകിപ്പിടിച്ചു. കോകിലയുടെ നനഞ്ഞീറനണിഞ്ഞ ചെഞ്ചുണ്ടുകൾ മൊത്തിക്കുടിച്ചു കൊണ്ട് ജിതിൻ അവളുടെ അടുപ്പിച്ചു വച്ചിരുന്ന തുടകൾ വലിച്ചുകത്തി, അകംതുടയിൽ കൈ കൊണ്ടുഴിയുവാൻ തുടങ്ങി. ചൂട് വമിക്കുന്ന തുടയിടുക്കിൽ പലതവണ അവന്റെ കൈകൾ മുകളിലെ സംഗമസ്ഥാനത്ത് തട്ടിയപ്പോളൊക്കെ കോകില അവന്റെ മടിയിലിരുന്നു പിടഞ്ഞു. അവളുടെ മുഖം തന്റെ വലതു കൈക്കുമിളിയിൽ കോരിയെടുത്ത്, അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ നക്കിനുണഞ്ഞു കൊണ്ട് ജിതിൻ അവളുടെ

പിന്നിലേക്ക് കയ്യെത്തിച്ച് അവളുടെ നീണ്ട കേശഭാരത്തിൽ തലോടി. അവളുടെ പുറത്തു കൈ കൊണ്ട് താങ്ങി, അവളെ ബെഞ്ചിലേക്ക് ചായ്ച്ചു.

"ആരെങ്കിലും വരും ജിത്തു... എനിക്ക് പേടിയാ..." കിടന്ന കിടപ്പിൽ കൈകൾ കുട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടവൾ പറഞ്ഞു. ജിത്തിൻ മറുത്തൊന്നും പറയാതെ വാതുക്കലേക്ക് നോക്കി. വാതിൽപാളികൾ തുറന്നു കിടക്കുകയാണ്. അവൻ എണീറ്റു ചെന്ന് ആ മുറിയുടെ വാതിലടച്ചു കൊള്ളുത്തിട്ടു. അവൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടു, ജനൽഗ്യാസ്സിലൂടെ അകത്തു വരുന്ന വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു കാൽ മടക്കിപ്പൊക്കി വെച്ച്, നെഞ്ചിൽ കൈ ചേർത്തു പിടിച്ചു, തന്നെത്തന്നെ നോക്കിക്കിടക്കുന്ന ഒരു അപ്സരസ്സിനെ. അവൾ തന്നെ കൈ നീട്ടി വിളിക്കുന്നത് പോലെ തോന്നിയവൻ. അവൻ മറ്റൊരു ബെഞ്ച് പൊക്കിയെടുത്ത് അവൾ കിടന്നിരുന്ന ബെഞ്ചിലേക്ക് ചേർത്തു വെച്ചു. അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ ജിത്തു തന്റെ കുർത്ത വലിച്ചുരുന്ന് അവൾ ഭാവവ്യത്യാസമില്ലാതെ നോക്കിക്കിടന്നു. ജിത്തു അവൾക്കരികിലേക്ക് കയറിക്കിടന്ന് അവളുടെ മുഖം കോരിയെടുത്തു ചുംബനപ്പുകളാൽ മൂടുവാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ കൈകൾ അവന്റെ നെഞ്ചിലെയും കയ്യിലെയും ഉറച്ചു പേശികളിൽ ഓടി നടന്നു. അവന്റെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചു തന്നോട് ചേർത്തു കൊണ്ടവൾ അവന്റെ ചുണ്ടുകളെ തന്റെ ചുണ്ടുകളാൽ തുടച്ചെടുത്തു. ചുരിദാറിനടിയിൽ നിന്നും വെളിവായ കറുത്ത ബ്രായുടെ സ്ക്രാപ്പിൽ ഉമ്മ വെച്ചു കൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ ചുരിദാർ പൊക്കി, അവളുടെ അണിവയറിൽ തലോടുവാൻ തുടങ്ങി.

"മം..." അവളുടെ ചെറിയ പൊക്കിൾചുഴിയിൽ വിരലിട്ടു കറക്കിയപ്പോൾ അവൾ കണ്ണടച്ചു മൂളി. അവന്റെ കൈകൾ താഴേക്കിറങ്ങിച്ചെന്ന് അവളുടെ ലെഗ്ഗിൻസിനുള്ളിൽ കയ്യിട്ട് പാന്റീസിന് മുകളിൽ നിലയുറപ്പിച്ചു.

"വേണ്ട ജിത്തു... ഇനി വേണ്ട..." അവൾ നിഷേധാത്മകമായി തലയനക്കി. അതിന് മറുപടിയെന്നോണം അവനവളുടെ സംഗമസ്ഥാനത്തു വിടവ് വരുന്നയിടം പാന്റീസിന് മുകളിലൂടെ നടുവിരൽ കൊണ്ട് അമർത്തി ഞെക്കി.

"ആസ്..." തന്നിൽ നിന്നും അകന്നിരുന്ന അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ തല പൊക്കി വായിലാക്കിക്കൊണ്ട് അവന്റെ കഴുത്തിൽ വട്ടം പിടിച്ചു കോകില കരഞ്ഞു. തന്റെ വിരൽ വിശ്രമിക്കുന്ന അവളുടെ സംഗമസ്ഥാനത്തു നനവ് പടരുന്നതവൻ അറിഞ്ഞു. അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ തന്റെ ചുണ്ടുകളെ ഭക്ഷിക്കുന്നത് ഈറനണിഞ്ഞ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് ജിത്തു നോക്കിക്കണ്ടു. തന്റെ പ്രാണപ്രേയസ്സിയുടെ ഇങ്കിതങ്ങൾക്കായി അവൻ തന്നെത്തന്നെ ഒരു നിമിഷം വിട്ടു കൊടുത്തു. കിടന്ന കിടപ്പിൽ തന്റെ മുണ്ടുരിയെറിഞ്ഞ ജിത്തിൻ അവളുടെ ചുരിദാർ മുകളിലേക്ക് പൊക്കി. വിവസ്ത്രയാവാൻ വിസമ്മതിച്ചു കൈകളിൽ ബലം കൊടുത്തു കിടന്ന കോകിലയുടെ നഗ്നമായ ആലില വയറിൽ അവൻ ഇക്കിളിയാക്കി. പാദസരം കിലുങ്ങുന്നത് പോലെ അവൾ ചിരിച്ചപ്പോൾ അയഞ്ഞ കൈകളിലൂടെ അവളുടെ ടോപ്പ് അവൻ ഊരിയെടുത്തു. പെട്ടെന്നവളുടെ മുഖത്തേക്ക് ഗൗരവം കലർന്ന നാണം ഒഴുകിയെത്തി. കറുത്ത ബ്രായിൽ മറച്ച മാറിടം കൈ കൊണ്ട് പിണച്ചു മറച്ചു വെച്ചവൾ മുഖം തിരിച്ചു കിടന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും കണ്ണീരൊഴുകി വീഴുന്നത് കണ്ട് ജിത്തിൻ ഉദ്യമം പിൻവലിക്കാൻ തുനിഞ്ഞെങ്കിലും, അവളുടെ അണിവയറിന്റെ ആകാരഭംഗിയിൽ സ്വയം മറന്ന ജിത്തിൻ അവളുടെ പൊക്കിൾചുഴിലേക്ക് മുഖം പൂഴ്ത്തി. മാറിൽ കൈ പിണച്ചു വെച്ചിരുന്ന കോകില കിതച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ തലയിൽ അളളിപ്പിടിച്ചു. അവളുടെ

പൊക്കിൾ കുഴിയിലേക്ക് നാവു നീട്ടി, അതിലേക്ക് ഒഴുകി വീണ ഉമിനീർ അവൻ മൊത്തിക്കൂടിച്ചു.

"ഊഹ്..." തന്റെ അടിവയറ്റിൽ ജിത്തുവിന്റെ ദന്തക്ഷതങ്ങളേറ്റപ്പോൾ അവൾ പിടഞ്ഞു. ആ തക്കം നോക്കിയവൻ അവളുടെ വെളുത്ത ലെഗ്ഗിൻസ് താഴേക്ക് വലിച്ചു താഴ്ത്തി. അവന്റെ ശിരസ്സിൽ കൈ വച്ചു തള്ളി അവനെ തടയാൻ ശ്രമിച്ച കോകിലയുടെ കൈകളിൽ കയറിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടവൻ അവളുടെ കറുത്ത പാന്റീസിന് മുകളിൽ അമർത്തിചുംബിച്ചു.

"വേണ്ട ജിത്തു... അവിടൊന്നും വേണ്ട.... ഹാ...." അവൾ കിടന്ന് അലമുറയിട്ടു. അവൾ പറയുന്നത് കൂട്ടാക്കാതെ, കോകിലയുടെ പാന്റീസിന് മുഖത്തു ചപ്പിക്കൊണ്ട് ജിതിൻ താഴേക്ക് പിരിഞ്ഞിറങ്ങിയ ലെഗ്ഗിൻസ് അവളുടെ പാദങ്ങളിലൂടെ ഊരിയെറിഞ്ഞു. അവളുടെ അകം തുടകളിൽ ഉമ്മ വച്ചു താഴേക്ക് നീങ്ങിയ ജിതിൻ അവളുടെ സ്വർണ്ണക്കൊലുസിട്ട പാദങ്ങളിൽ ചുംബിച്ചു. തന്റെ ഷെഡ്ഡിയൂരിയെറിഞ്ഞു കൊണ്ട് അവനവളുടെ കണം കാലുകളിലൂടെ ഉമ്മ വെച്ച് മുകളിലേക്ക് ചെന്ന്, അവളുടെ അകംതുടകളിൽ മാറി മാറി നക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കറുത്ത പാന്റീസിന്റെ അതിർവരമ്പുകളിൽ അവന്റെ നാക്കു ചെന്ന് മുട്ടിയപ്പോൾ കോകില വികാര പരവേശത്താൽ അവന്റെ തലയിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചു. അവളുടെ മദനത്തേൻ പൊയ്ക ചാലിട്ടൊഴുകിത്തുടങ്ങി. ജിതിൻ അവളുടെ പാന്റീസ് വകഞ്ഞു മാറ്റി, ചുടുതേൻ ഒഴുകുന്ന കോകിലയുടെ യോനീമുഖത്തേക്ക് മുക്ക് മുട്ടിച്ചു. അവളുടെ പൂർപ്പിളർപ്പിൽ അവന്റെ നാക്കിഴഞ്ഞു നടന്നപ്പോൾ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ കോകില കഴുത്തു പൊക്കി വാ തുറന്നു കിതച്ചു. വടിച്ചു മിനുക്കിയ യോനിയിതളുകൾ അവന്റെ വായിലിരുന്ന് വിറ പൂണ്ടു.

"ജിത്തു... ജിത്തു.....ആഹ്...."

കോകിലയുടെ ഇടുപ്പിൽ ഞെക്കിക്കൊണ്ട് ജിത്തു അവളുടെ കുന്നിക്കുരു വലിപ്പമുള്ള കന്തിൽ നാവു തൊട്ടപ്പോൾ അവൾക്ക് കനത്ത രതിമൂർച്ഛയുണ്ടായി. തന്റെ മുടിയിഴകളെ വലിച്ചു പറിച്ചു കൊണ്ട് നടു പൊന്തിച്ച അവളുടെ രതിസ്രവം കുടിച്ചിറക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ പൂർത്തീറ്റ തുടർന്നു. കോകില ജിത്തുവിന്റെ തല തന്റെ തുടകൾക്കിടയിൽ പൂട്ടിയപ്പോൾ അവനവളുടെ തടിച്ചുന്തിയ കടിത്തടം നാവു കുട്ടി ചപ്പി.

"ആ..." അവളുടെ തുടകളിലൊന്നിൽ ഒരു കടി കൊടുത്തപ്പോൾ അവൾ തുടകൾ തമ്മിലകറ്റി. അവളുടെ വയറിലൂടെ മുകളിലേക്കുമ്മ വച്ച് അവനവളുടെ മേലേക്ക് വലിഞ്ഞു കയറി. കോകില ഇടതു കൈ പൊക്കി, കൈത്തണ്ട കൊണ്ട് കണ്ണു പൊത്തി കിടന്നു. ബ്രായ്ക്ക് മുകളിലൂടെ അവളുടെ താമരമൊട്ടു പോലെ കുമ്പി നിന്ന മുലയിൽ കടിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ മുഖത്തു നിന്നും കൈ പിടിച്ചു മാറ്റി. നിറഞ്ഞു തുള്ളുമ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് അവൻ പ്രണയപരവശനായി നോക്കി.

"ഇത്രേയുള്ളോ പെണ്ണേ നീ? ദേ നോക്കിയേ, നീയെന്റെ പെണ്ണാ. എന്റെ പെണ്ണ് കരയരുത്."

"എന്നാലും ജിത്തു, ഞാൻ.... എനിക്ക് വേണം ജിത്തു നിന്നെ. എന്നാൽ നമ്മൾ... നമ്മുടെ സാഹചര്യം..."

"ഒറ്റച്ചോദ്യം. എനിക്ക് വേണ്ടി കാത്തിരിക്കാൻ തയ്യാറാണോ നീ?"

"ജിത്തു... ഞാൻ..."

"വേണ്ട.. യെസ് ഓർ നോ. അതു മാത്രം കേട്ടാൽ മതിയെനിക്ക്. വേഗം പറ, താഴെയൊരാൾക്ക് ഉറക്കം വരുന്നു."

"എത്ര നാൾ വേണമെങ്കിലും, ഈ ജന്മം പോരെങ്കിൽ അടുത്ത ജന്മത്തിലും കാത്തിരിക്കാൻ തയ്യാറാ ഞാൻ നിനക്കു വേണ്ടി. എനിക്ക്... എനിക്ക് നീയില്ലാണ്ട് പറ്റില്ല ജിത്തു..."

"എങ്കിൽ എനിക്ക് വേണം നിന്നെ. കാലിൽ ഒരു മുളളു പോലും കൊള്ളിക്കാതെ കൊണ്ടു നടന്നോളാം നിന്നെ ഞാൻ. അനുവാദം ചോദിച്ച് എനിക്ക് ശീലമില്ല. അതു കൊണ്ട്, എന്റെയീ പെണ്ണിനെ ഇങ്ങെടുക്കുവാ ഞാൻ..."

ഉള്ളു നിറഞ്ഞു ചിരിച്ച കോകിലയുടെ ചുണ്ടുകളിലേക്ക് അവൻ ഒരു വണ്ടായി പറന്നു ചെന്ന് തേന്നുണ്ടു. കോകിലയുടെ തുടയിടുക്കിൽ അവന്റെ നീണ്ടു വിങ്ങുന്ന പുരുഷായുധം കുത്തിക്കൊള്ളുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ തുടകളകത്തി അവന് വിശ്രമിക്കാൻ ഇടം നൽകി. അവളുടെ പുറകിലേക്കവൻ കൈ തിരുകിക്കയറ്റിയപ്പോൾ അവൾ അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചു പിടിച്ചു കൊണ്ട് പുറം പൊന്തിച്ചു കൊടുത്തു. കോകിലയുടെ ബ്രായുടെ കൊളുത്തഴിച്ചു വിട്ട് അവളുടെ മൂലയിൽ കൈ വെച്ച് അവനാ ബ്രാ ഊരിയെറിഞ്ഞു. പുറത്തേക്ക് തുളുമ്പിച്ചാടിയ മൂലകൾക്കിടയിലേക്ക് മുഖം ചേർത്ത് ആഞ്ഞു നിശ്വസിച്ചു കൊണ്ടവൻ അവളുടെ ഇളം മൂലകൾ വായിലാക്കി മാറി മാറി നുണയാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ ചുണ്ടുകളുടെയും നാവിന്റെയും സ്പർശനമാത്രയിൽ രോമാഞ്ചമണിഞ്ഞ അവളുടെ മൂലകൾ അവൻ മതി വരുവോളം പാനം ചെയ്തു. തടിച്ചു വീർത്തു കല്ലിച്ച മൂല ഞെട്ടുകൾ അവൻ കടിച്ചു വലിച്ചപ്പോൾ അവൾ കുറുകി. അവന്റെ വലതു കരം വീണ്ടും അവളുടെ പൂർഭാഗം തേടിപ്പോയി. കയ്യെത്തിച്ച് അവളുടെ പാന്റീ വലിച്ചു താത്തിയ ജിതിൻ അവളുടെ വെട്ടി മിനുക്കിയ പുൽമേട്ടിൽ തന്റെ കൈ മേയാൻ വിട്ടപ്പോൾ അവൾ ഒരു മടിയും കൂടാതെ തന്റെ കാലിലൂടെ പാന്റീസ് ഊരി താഴെയിട്ടു. തുടയകത്തി കിടന്ന കോകിലയുടെ തുടയിടുക്കിലേക്ക് കയറിക്കിടന്നു മൂല കുടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ജിതിൻ, അവളുടെ ഇരുവശവും കൈ കുത്തിക്കിടന്ന് മൂല കുടി മതിയാക്കി അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി.

"ഞാൻ... ഞാൻ..." അവൻ എന്തു പറയും എന്നറിയാതെ വാക്കുകൾക്കായി പരതി.

"മെല്ലെ... പയ്യെ വേണം. എനിക്ക്.... എനിക്കറിയില്ല..." അവന്റെ നോട്ടം താങ്ങാനാവാതെ അവൾ മുഖം തിരിച്ചു. അവളുടെ മുഖം പിടിച്ചു നേർക്ക് നേർ നോക്കി, അവളുടെ ചുണ്ടുകളെ വായിലാക്കി, അവൻ തന്റെ ലിംഗം അവളുടെ പൂർപ്പിളർപ്പിൻ മുന്നിലിട്ട് ഉരക്കാൻ തുടങ്ങി. മദജലത്താൽ നനഞ്ഞു കുളിച്ച പൂർപ്പിളർപ്പിൽ അവന്റെ കുണ്ണ തെന്നിക്കളിച്ചു. അവളുടെ വായിലേക്ക് തന്റെ നാവു കയറ്റി, അവൾ തള്ളിത്തന്ന അവളുടെ നാവ് വിഴുങ്ങിക്കൊണ്ട് ജിതിൻ അരക്കെട്ടിന് ബലം കൊടുത്ത് താഴെക്കമർന്നു.

"മം.മം....." കോകില കണ്ണു തുറിച്ച് അവന്റെ മുതുകിൽ മാന്തിപ്പറിച്ചു. ഒറ്റത്തള്ളിൽ അവന്റെ ലിംഗം പകുതി വരെ അകത്തു കയറി. അവളുടെ ചുണ്ടു വിടുവിച്ചു കൊണ്ട് ജിതിൻ അവളിൽ നിന്നും മുഖം അകറ്റി.

"അമ്മേ.... ആ.... വേദനിക്കുന്നു ജിത്തു.... വേണ്ട.... ആ....." അവൾ നിലവിളിച്ചു. അവളുടെ വിളിയൊച്ച പുറത്തെ പാട്ടിനും ബഹളത്തിനുമിടയിൽ അലിഞ്ഞില്ലാതെയായി.

"ഞാൻ പുറത്തെടുക്കട്ടെ..." അവളുടെ നൊമ്പരപ്പെടുത്തുന്ന മുഖം കണ്ടവൻ ചോദിച്ചു.

"എടുക്ക്... പുറത്തെടുക്ക്... എനിക്ക് വയ്യ... നോവുന്നു...സ്...ആ..." അവളുടെ നെഞ്ചിൽ പിടിച്ചു തള്ളി മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചു. അവൻ കുണ്ണ പുറത്തേക്ക് വലിച്ച്, അതുപോലെ തന്നെ തിരിച്ചുകത്തേക്ക് ആഞ്ഞു തള്ളി. കരയാൻ വാ തുറന്ന കോകിലയുടെ ചുണ്ടുകൾ വായിലാക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ അകത്തിരുന്ന കുണ്ണ അനക്കാതെ വെച്ചു. അവളെ വാരിപ്പുണർന്നു കൊണ്ടവൻ അവളെ കിതച്ചു കൊണ്ട് ചുംബിച്ചു. അവന്റെ ഭാരം താങ്ങി കിടന്ന കോകിലയുടെ ചെറു മുഴുപ്പുള്ള മുലകൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ അമർന്നിരുന്നു. അല്പനേരത്തിനു ശേഷം, അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ മോചിപ്പിച്ച് അവനവളുടെ മുഖത്തെ ഭാവമറിയാൻ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. അവൾ ഈറനണിഞ്ഞ കണ്ണുകളാൽ അവനെ ദയനീയ ഭാവത്തിൽ നോക്കി കിടക്കുകയായിരുന്നു. ജിത്തു പിന്നീടൊരു മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുക്കാതെ, അവന്റെ അരക്കെട്ട് മെല്ലെയനക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൾ അവന്റെ കഴുത്തിൽ കൈ ചുറ്റി കണ്ണുകൾ പൂട്ടിയടച്ച്, ചുണ്ടു കടിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ ആണത്തത്തെ സ്വീകരിച്ചു. അല്പനേരം മെല്ലെയാടി ശേഷം അവൻ അവളുടെ മുലകൾ കുടിക്കാൻ തുടങ്ങി. മുലയൊന്ന് വായിൽ തിരുകി ചപ്പി വലിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ അടിയുടെ വേഗം കൂട്ടി.

"ആഹ്...അഹ്ഹ്...അമ്മേ....ആ....വേഗം... ജിത്തു.... വേഗം..." കോകില കണ്ണടച്ചു കുറുകാൻ തുടങ്ങി. കോകിലയുടെ യോനിയിലെ മുറുക്കം കുറഞ്ഞത് കണ്ട്, അവിടെ നിന്നും വീണ്ടും വീണ്ടും വഴുവഴുത്ത വെള്ളം ശ്രവിക്കുന്നത് മനസ്സിലാക്കി അവൻ തുടരെത്തുടരെ ആഞ്ഞു കയറ്റിയിറക്കാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ കൈകൾ ജിത്തിന്റെ പുറത്തു നിന്നും അവന്റെ ആസനത്തിലേക്ക് നീണ്ടു. അവളുടെ കഴുത്തിലെ വിയർപ്പിന്റെ വശ്യമായ മണം മുക്കിലേക്ക് വലിച്ചെടുത്ത് അവളുടെ തുടയിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടവൻ ശരവേഗത്തിൽ അടിച്ചു തകർത്തു.

"ജിത്തു... പോണു... നിക്ക്....ആഹ്....."

കോകിലയുടെ കാലുകൾ കോച്ചി വലിച്ചു. കണ്ണുകൾ മറിഞ്ഞ് അവൾ നടുവെട്ടി കാമരസം ചീറ്റിച്ചു. അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ചപ്പി വലിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ നടു വളച്ചു തന്റെ ശുക്ലം അവളുടെ യോനിയുടെ ഉള്ളറകളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ശുക്ലം ചീറ്റിത്തെറിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ ലിംഗം കോകിലയുടെ യോനിക്കകത്തിരുന്നു വിങ്ങി. രണ്ടു പേരും കണ്ണടച്ചു കിടന്ന് കിതച്ചു. അല്പനേരം അകത്തു വെച്ച ശേഷം ജിത്തു ചുരുങ്ങിത്തുടങ്ങിയ കുണ്ണ പുറത്തേക്ക് വലിച്ചെടുത്തു. ശുക്ലവും രക്തവും കുടിക്കേണ്ട മിശ്രിതം താഴെക്കൊഴുകിയിറങ്ങി. ജിത്തിൻ അണച്ചു കൊണ്ട് കോകിലയുടെ ഓരത്ത് മലർന്നു കിടന്നു. ഉടുതുണിയില്ലാതെ അൽപ നേരം രണ്ടു പേരും മുകളിലേക്ക് നോക്കി കിടന്നു കിതച്ചു. പെട്ടെന്ന് ജിത്തിൻ ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. കോകില കാര്യമറിയാതെ അവനെ പകച്ചു നോക്കി. അവളുടെ മുഖത്തെ അമ്പരപ്പ് വായിച്ചെടുത്ത് ജിത്തിൻ പറഞ്ഞു...

"ഒരു വല്ലാത്ത യാത്രയായിപ്പോയി എന്റേത്. ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത കാഴ്ചകൾ കണ്ടു, ഒരിക്കലും നടക്കില്ലെന്ന് കരുതിയ കാര്യങ്ങൾ നടന്നു...." അവളുടെ കൈവിരലുകൾ

കോർത്തു പിടിച്ചവൻ തുടർന്നു. " ഒരിക്കലും സ്വന്തമാവില്ലെന്നു കരുതിയത് നേടി..." അവന്റെ വാക്കുകളിൽ ആ അഹങ്കാരം ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടെന്നു കോകിലക്ക് തോന്നി. "ഈ ദൈവം എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് ഒരു മഹാസംഭവം തന്നെയാ..." കോർത്തു പിടിച്ച അവളുടെ കയ്യിൽ മുത്തിക്കൊണ്ട് ജിതിൻ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"വേദനിക്കുന്നുണ്ടോ തനിക്ക്?"

അവന്റെ കയ്യിലെ പിടി വിടുവിച്ച് അവന്റെ തോളിൽ തെരുതെരെ തല്ലിക്കൊണ്ട് അവൾ ചിണുങ്ങി.

"വേണ്ടാത്ത ഒരോന്നൊക്കെ കാട്ടിക്കൂട്ടി വെച്ചിട്ട്, ചോദിക്കുന്നത് കണ്ടില്ലേ? കള്ളത്തെമ്മാടി..."

പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു കൊണ്ടവൻ അവളെ തന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചേർത്തു കൈകളാൽ വരിഞ്ഞു കെട്ടി. കോകില ജിത്തുവിന്റെ നെഞ്ചിൽ മുഖം ചേർത്തു കിടന്ന് അവന്റെ നെഞ്ചിൽ തന്റെ വിരലുകളാൽ അവിടം പരതാൻ തുടങ്ങി.

"നീയൊന്ന് ഉറക്കക്കരഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാനുണർന്നേനെ..."

"ചിരിപ്പിക്കല്ലേ ജിത്തു... അടിവയർ നോവുന്നു." അവൾ കുണുങ്ങിച്ചിരിച്ചു കൊണ്ട് കൊഞ്ചി.

"ഇത്രയും നാൾ ഞാൻ പിടിച്ചു നിന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന് നിനക്കറിയാ? നിന്നോട് ഇഷ്ടം തോന്നിതുടങ്ങിയ അന്നു തൊട്ട്, നിന്നോട് തുറന്നു പറയാൻ ഉള്ളു കൊതിക്കുവായിരുന്നു. നിന്നെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞു വേദനിപ്പിക്കുമ്പോൾ, വേണമെന്ന് കരുതിയില്ല ഞാൻ അങ്ങിനൊക്കെ പെരുമാറിയത്. നീ വേദനിക്കുന്നത് കണ്ട്, ഒറ്റപ്പെടുന്നത് കണ്ട്, പലപ്പോഴും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ഞാൻ. പഠിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയോട് പ്രേമം തോന്നിയ എനിക്ക് എന്തോ കുഴപ്പമുണ്ടെന്ന് ഞാൻ കരുതി."

ജിത്തുവിന്റെ മുഖത്ത് ഒരു പുഞ്ചിരി വിടർന്നു. അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് അലക്ഷ്യമായി വീണു കിടന്ന മുടിയിഴകൾ അവളുടെ ചെവിക്ക് പിന്നിലേക്ക് മാടിയൊതുക്കി, ആ ചെറിയ വെളിച്ചത്തിലും തിളങ്ങുന്ന ചുവന്ന മുക്കുത്തി കല്ലിലേക്ക് അവൻ ആർദ്രമായ് നോക്കി.

"എപ്പോഴാ നിനക്കെന്നോട് ഇഷ്ടം തോന്നിതുടങ്ങിയത്?" അവൻ ആകാഷ മറച്ചു വെച്ചില്ല.

"അറിയില്ല ജിത്തു... എപ്പോഴോ, എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ നീ വന്നു തുടങ്ങി. വെറുതേയിരിക്കുന്ന സമയത്തും എന്തെങ്കിലും ആലോചിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ, അത് അവസാനിക്കുന്നത് നിന്റെ ഓർമ്മകളിലായി. വിദ്യക്ക് പെട്ടെന്ന് പിടി കിട്ടി, നമ്മുടെ കാര്യം. കാണുന്നത് പോലെയല്ല. അവൾക്ക് നല്ല ബുദ്ധിയാ."

"അവർക്ക് ബുദ്ധി കൂടുതലായിട്ടല്ല, നീയൊരു പൊട്ടിപ്പെണ്ണായിട്ടാ നിനക്കങ്ങിനെ തോന്നിയത്. പൊട്ടിപ്പെണ്ണേ..."

കോകില അവന്റെ നെഞ്ചിൽ ഒരു കടി വെച്ചു കൊടുത്തു.

"ആ... അടങ്ങിക്കിടക്ക് പെണ്ണേ..... നല്ലോണം നൊന്നു." അവൻ നെഞ്ചു തിരുമ്മി.

"എന്നോട് കളിച്ചാൽ ഇങ്ങനെയിരിക്കും. കേട്ടോടാ ചെക്കാ..." അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ കടി കൊണ്ട ഭാഗത്ത് മൂക്കുരുമ്മി അവിടം മുത്തയിട്ട്, അവിടെ മുഖം ചേർത്തു.

"ഇങ്ങനെ കിടന്നാൽ മതിയോ? പോവണ്ടേ?" അവൾ ധൃതി വെച്ച് അവന്റെ നെഞ്ചിൽ നിന്നും കവിൾ മാറ്റി ചോദിച്ചു.

"അത് പറഞ്ഞപ്പോഴാ, ആരാ ആ കൂടെ വന്നത്?"

"വിദ്യ. അവളെ കണ്ടിട്ട് നിനക്ക് മനസ്സിലായില്ലേ?"

"അല്ല, തലയിൽ കഷണ്ടിയുള്ള ആ അയാൾ... അയാളാരാ?"

"കഷണ്ടിയുള്ള ആളോ? അങ്ങിനെ ആരെയും ഞാൻ കണ്ടില്ലല്ലോ? നീ വേറെയാരെക്കെങ്കിലും ആയിരിക്കും കണ്ടത്. ഞാനും വിദ്യയും അവളുടെ കാറിലാ വന്നത്. പ്രിൻസിപ്പലിനെ കണ്ട് എന്തോ ആവശ്യത്തിനാ അവൾ വന്നത്. പിന്നെ... പിന്നെ നിന്നെ ഒരു നോക്ക് കാണാൻ വേണ്ടിയാ ഞാനും..."

"വിദ്യാ മിസ്സ് അന്വേഷിക്കില്ലെ തന്നെ?"

"ആ പിന്നെ... പത്തു മണിക്കൂ മുന്നേ തിരിച്ചു പോണംനാ അവൾ പറഞ്ഞത്. നമുക്ക് താഴേക്ക് പോവാം?"

"ഒരഞ്ച് മിനിറ്റ് കൂടി എന്റെ കൂടെ കിടക്ക് പെണ്ണേ... ഇന്നത്തെ കഴിഞ്ഞാൽ ഇനിയെന്നു കാണാനാ നമ്മൾ?"

"എന്റെ നമ്പർ നിനക്ക് ഞാൻ തന്നിട്ടുണ്ട്."

"എപ്പോ... " അവൻ ഓർത്തെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"ഞാൻ നിനക്ക് തന്ന ക്ലാസ് ഫോട്ടോയില്ലേ? അതിന്റെ പുറകുവശം ഇസ്തിരിയിട്ടാൽ മതി. അതിൽ എന്റെ ചുംബങ്ങൾക്കൊപ്പം എന്റെ നമ്പറും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കടലാസിൽ ചൂട് പിടിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഒളിപ്പിച്ച അക്ഷരങ്ങൾ നിനക്കായി തെളിഞ്ഞു വരും."

"കൊള്ളാല്ലോ പെണ്ണേ? ഇങ്ങനത്തെ ട്രിക്ക് ഒക്കെ കയ്യിലുണ്ടോ?"

"ഞാനൊരു കെമിസ്ട്രി ടീച്ചറല്ലേ മണ്ടുമ്പോ? വല്ലപ്പോഴും ക്ലാസ്സെടുക്കുമ്പോ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കണം." അവൾ ചിരിച്ചു.

"ഇത് പറയാൻ ഇത്രയും വൈകിയതെന്താ പെണ്ണേ..." അവളുടെ മുഖക്കുരു മാഞ്ഞു ചുവന്ന കവിൽതടത്തിൽ നുള്ളികൊണ്ട് അവൻ ചോദിച്ചു.

"എല്ലാത്തിനും അതിന്റെതായ സമയമുണ്ടോ ചെക്കാ..." അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് ചാഞ്ഞു.

"ജിത്തു... "

"എന്താടോ അയ്യരിച്ചിപ്പെണ്ണേ..."

"നീയെന്നെ വിളിക്കോ? എന്നെ മറന്നു പോവ്വാ നീ?"

"എടി പെണ്ണേ..." അവനവളെ ഇറുകുകേപ്പുണർന്നു. "ജീവവായു മറന്നു കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാ? നീയാണെന്റെ ജീവൻ, എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ താളം. ജിത്തു നിന്നെ മറക്കണമെങ്കിൽ ആ താളം നിലക്കണം. ഈ ചങ്ക് പിടയ്ക്കുന്ന കാലത്തോളം കോകില മിസ്സ് ജിത്തുവിനുള്ളതാ... എഴുതി വെച്ചോ നീ..."

തന്റെ നെഞ്ചിൽ അവളുടെ കണ്ണീരിന്റെ ചുടറിഞ്ഞു ജിതിൻ. അവളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോയതവൻ അറിഞ്ഞില്ല.

തുടരെത്തുടരെയുള്ള അലാറത്തിന്റെ മണിയൊച്ച കേട്ട് ജിതിൻ കണ്ണു തുറന്നു. അവൻ മെല്ലെ കിടക്കയിൽ എണീറ്റിരുന്നു. തല പൊട്ടിപ്പൊളിയുന്ന വേദന. അവൻ ചുറ്റും നോക്കി. കാഴ്ച വ്യക്തമല്ല. അവൻ എണീറ്റ് വേച്ചു ചെന്ന് വാഷ് ബേസിനിൽ ചെന്ന് മുഖം കഴുകി. മുഖമുയർത്തി കണ്ണാടിയിൽ നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അവന്റെ സപ്തനാഡികളെയും തളർത്തി. അവന്റെ മുഖം വിളറി വെളുത്തു. അവൻ വെപ്രാളത്തിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും കൈക്കുമ്പിളിൽ വെള്ളം കോരി മുഖത്തെഴിച്ചു. വിശ്വാസം വരാതെ അവൻ ചുറ്റിനും നോക്കി. കൊച്ചിയിലെ തന്റെ ഫ്ലാറ്റിനുള്ളിലാണ് അവനിപ്പോൾ. അവൻ ധൃതി പിടിച്ചു ചെന്ന് മേശമേൽ ഇരുന്ന തന്റെ സ്മാർട്ട് ഫോൺ എടുത്തു നോക്കി. അന്നത്തെ തീയതി കണ്ട് കൈ വിറച്ച് അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും ഫോൺ താഴെ വീണു. അവൻ തിരികെച്ചെന്ന് കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. തന്റെ അരികിൽ കിടന്ന പഴയ ഡയറി അവൻ കണ്ടു. അവൻ വിറച്ചു കൊണ്ട് ആ ഡയറി കയ്യിലെടുത്ത് അതിലെ പഴകിയ പേജുകൾ വേഗത്തിൽ മറിച്ചു.

"കൊണ്ടുപോ.... എന്നെ തിരിച്ചു കൊണ്ടു പോ..." അവൻ തൊണ്ടയിടി ആരോടെന്നില്ലാതെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ആ പഴയ ഫോട്ടോയിൽ പേജുകൾ ചെന്നവസാനിച്ചു. ആ ഫോട്ടോ കയ്യിലെടുത്ത് അവൻ ഡയറി താഴെക്കിട്ടു. ഫങ്കസ് കയറിതുടങ്ങിയ, ചിരിച്ചു നിൽക്കുന്ന കോകിലയോടൊപ്പം അവൻ ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ആ പഴയ ക്ലാസ് ഫോട്ടോ. ജിതിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. അവളുടെ ചിത്രത്തിൽ അവൻ വിരലിനാൽ തഴുകി. ആ ഫോട്ടോ മറോടണച്ചു പിടിച്ചവൻ അലറി.....

ചുറ്റുപാടുകളോട് പൊരുത്തപ്പെടാൻ ജിത്തുവിന് പ്രയാസം തോന്നി. ഇതു വരെ കണ്ടതും അനുഭവിച്ചതും എല്ലാം വെറും സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നോ? അവന്റെ മനസ്സിലൂടെ പഴയ കാര്യങ്ങൾ മിന്നിമറിയാൻ തുടങ്ങി. അവസാനം കോകിലയുമായി ചിലവിട്ട നിമിഷങ്ങൾ, അവളുടെ നിശ്വാസത്തിന്റെ ചുട്.... അവൻ അവളെയെന്ന പോലെ അവൾ അവനെ തിരിച്ചും മോഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന അവളുടെ ആ നോട്ടം... അവനാ ഇരിപ്പ് കുറച്ചു നേരം കൂടിയിരുന്നു. താഴെ വീണു കിടന്ന ഫോൺ വൈബ്രേറ്റ് ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നത് അവനറിഞ്ഞത് വൈകിയാണ്. അവൻ ഫോണെടുത്തു നോക്കി - " പി. എൽ. സിമി കോളിംഗ്". അവന്റെ പ്രോജക്ട് ലീഡർ സിമിയാണ് വിളിക്കുന്നത്. വല്ലാത്ത

ഒരവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും അവൻ പോലും അറിയാതെ അവനാ കോൾ അറ്റൻഡ് ചെയ്തു.

"ഹാലോ...ഹാലോ... ജിതിൻ? ക്യാൻ യു ഹിയർ മീ? ഹാലോ...."

മറുതലക്കൽ നിന്നും സിമി ക്യാരിവിളിച്ചിട്ടും അവൻ മിണ്ടിയില്ല. ഫോൺ ചെവിട്ടിൽ വെച്ച് അവൻ യന്ത്രം കണക്കെ ഇരുന്നു. കോൾ കട്ട് ആയി, പെട്ടെന്ന് തന്നെ വീണ്ടും കോൾ വന്നു. ഈ സമയമത്രയും ജിതിൻ ഫോൺ ചെവിയിൽ വെച്ച് ഒരേ ഇരിപ്പായിരുന്നു.

"ഹാലോ... ഹാലോ... ജിതിൻ... ജിതിൻ എന്തെങ്കിലും പറ... ജിതിൻ കേൾക്കുന്നുണ്ടോ? എനിക്കറിയാം നീ കേൾക്കുന്നുണ്ടെന്ന്. ജിതിൻ പ്ലീസ് റിസ്പെന്റ്..."

"ഹാലോ..." കുറച്ചു നേരത്തെ നിശ്ശബ്ദതക്കൊടുവിൽ അവൻ മറുപടി കൊടുത്തു.

"ഓഹ്... താങ്ക് ഗോഡ്... ജിതിൻ... വെയർ ആർ യു? ഞാനെത്ര നേരമായി വിളിക്കുന്നു? പ്രോജക്ട് എന്തായി? ഡിഡ് യു ഫിനിഷ് ഇറ്റ്?"

"സിമി.... എനിക്ക് തീരെ വയ്യ. ക്യാൻ ഐ ടേക്ക് എ ലീവ് ടുഡേ?"

"വാട്ട്??? ജിതിൻ തമാശ കളിക്കല്ലേ... ദിസ് ഇസ് നോട്ട് ദി ടൈം ടു ഫുൾ അറൗണ്ട്."

"സിമി... ഐ ആം സീരിയസ്. എനിക്ക് നല്ല സുഖമില്ല. ഞാൻ നാളെത്തന്നെ..."

"നോ. നോ. നോ... ജിതിൻ... തനിക്കു വേണ്ടി ഞാൻ ഓൾറെഡി കുറെ ചീത്ത കേട്ടതാ. എനിക്ക് മാത്രമല്ല. നിനക്കും അറിയാവുന്നതല്ലേ ഇതിന്റെ ഇമ്പോർടൻസ്? അവസാന നിമിഷം നീയെന്നെ കുഴപ്പിക്കല്ലേ ജിതിൻ... ആ കുരുവിള സാറിനെ നിനക്കറിയാല്ലോ? ഇന്ന് ഡെഡ് ലൈനാ. ഇനിയും അയാൾ സമയം തരും എന്നു തോന്നുന്നില്ല. നീ എന്ത് കാണിക്കും ഇല്ല എന്നൊന്നും എനിക്കറിയില്ല. ബട്ട്, ഇന്ന് ആ പ്രോജക്റ്റിന്റെ കംപ്ലീറ്റ് പ്ലാനുമായി വന്നാൽ മതി നീ. ഇല്ലെങ്കിൽ ഇനി ഇങ്ങോട്ട് വരണ്ട."

ജിതിൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ തന്നെയിരുന്നു.

"ജിതിൻ പ്ലീസ്... എന്തെങ്കിലും ഒന്ന് പറയൂ. നീ കാരണം എന്റെ ജോലി കൂടി കുഴപ്പത്തിലാവരുത്."

"ഞാൻ വരാം. " അൽപ നേരത്തെ മൗനത്തിനൊടുവിൽ ജിതിൻ മൊഴിഞ്ഞു.

"ഹോ... താങ്ക്സ് ടാ മോനെ... നിനക്ക് ഞാൻ എന്ത് ട്രീറ്റ് വേണമെങ്കിലും ചെയ്തു തരാം. താങ്ക് യൂ.. താങ്ക് യൂ സോ... മച്..." ഫോൺ കട്ടായി. ജിതിൻ ഒന്ന് നെടുവീർപ്പിട്ടു. അവൻ എണീറ്റ് ചെന്ന് പ്രഭാതകൃത്യങ്ങളിൽ മുഴുകി.

പ്ലാറ്റിന് താഴെ ബേസ്മെന്റിലേക്ക് നടക്കുമ്പോഴും അവന്റെ മനസ്സ് കലുഷമായിരുന്നു. ബേസ്മെന്റിലെ പാർക്കിങ്ങിൽ ചെന്നപ്പോൾ ആരോടോ ഉള്ള പക തീർക്കാണെന്ന പോലെ അവൻ കയ്യിലിരുന്ന ബെൽ സ്റ്റാർ ഹെൽമെറ്റ് നിലത്തേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. തന്റെ മുടി വെച്ചിരുന്ന ബെക്കിന് മുകളിൽ കൈ കുത്തി നിന്ന് അവൻ എന്തൊക്കെയോ

പിറുപിറുത്തു. വൈകി വന്ന വീണ്ടു വിചാരത്താൽ ആവാം, അവൻ ഉരുണ്ടു പോയ ഹെൽമറ്റ് ചെന്ന് തിരികെയെടുത്തു. അതിന്റെ വക്കിൽ അങ്ങിങ്ങായി കുറച്ചു ചളുങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പത്തുമുപ്പതിനായിരം രൂപ കൊടുത്തു ആശിച്ചു വാങ്ങിയതാ. ഭാഗ്യത്തിന് വലു കുഴപ്പമൊന്നും പറ്റിയില്ല. അവൻ തന്റെ കഴുത്തിൽ കിടന്ന ടാഗ് കറക്കി പിന്നിലേക്കിട്ടു. മുടി വച്ചിരിന്ന ബൈക്കിന്റെ കവർ വലിച്ചു മാറ്റി. തന്റെ മഞ്ഞ ഡുക്കാട്ടി സ്ക്രാംബിന്റെ സീറ്റിൽ വിരലോടിച്ചു. 800 സി.സി കരുത്തുള്ള തന്റെ പുലിക്കുട്ടി. ജിതിൻ പുഞ്ചിരിച്ചു. ബൈക്ക് ഓൺ ചെയ്ത് ആക്സിലറേറ്റർ പിടിച്ചു ഞെരിച്ചപ്പോൾ ജിതിന്റെ കൈപ്പിടിയിൽ അവൻ മുരണ്ടു. അവിടമെങ്ങും അലയടിച്ചു മുഴങ്ങിക്കേട്ട മുരൾച്ച ആസ്വദിച്ചു കൊണ്ടവൻ വണ്ടിയൊന്ന് വീൽ ചെയ്യിച്ച് മുന്നോട്ടെടുത്തു.

"എന്തുടാ ചാവാൻ ഇറങ്ങിതാനോ..." പരസ്പരം മത്സരിച്ചോടിച്ച രണ്ടു ബസ്സുകൾക്കിടയിലൂടെ ജിതിന്റെ ബൈക്ക് പുളഞ്ഞു പാഞ്ഞപ്പോൾ ആരോ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. ശെരിക്കും ഒരു സൂയിസൈഡ് റൈഡ് തന്നെയായിരുന്നു അത്. ഒരിക്കലും ഡ്രൈവിങ്ങിൽ അശ്രദ്ധ കാട്ടാത്ത ജിതിൻ, അന്നാദ്യമായി കൊച്ചിക്കാരുടെ പ്രാക്ക് വാങ്ങിക്കുട്ടി. ഓഫീസ് സമുച്ഛയത്തിനകത്തു കടന്ന് ബൈക്ക് പാർക്കിങ്ങിൽ സ്റ്റാന്റിലിട്ട്, അവൻ ആറാം നിലയിലെ ഓഫീസിലേക്ക് ലിഫ്റ്റ് കയറി.

"കമോൺ ജിതിൻ... കളി പറയല്ലേ... ബി സീരിയസ്. ഞാനിവിടെ മുളളിൽ ചവിട്ടിയാ നിൽക്കുന്നെ." സിമി പരവേശപ്പെട്ടു.

"ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ സിമി, ഇന്നലെ രാത്രി ഞാൻ ഉറങ്ങിയിട്ടില്ല. അത്രക്ക് സ്ട്രെസ്സ് ആയിരുന്നു ഞാൻ. ദാ എന്റെ കണ്ണൊക്കെ കണ്ടില്ലേ?"

"അയ്യോ... ഇനിയെന്തു ചെയ്യും? കുരുവിള സാറ് ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ എന്ത് സമാധാനം പറയും?"

"നീ പറയണ്ട. എല്ലാം ഞാൻ പറഞ്ഞതാളാം. നീ വാ..."

അവൻ വിഭ്രാന്തിപ്പെട്ടു നിന്ന സിമിയെയും കൂട്ടി കുരുവിള സാറിന്റെ ക്യാബിൻ ഡോറിൽ ചെന്നു മുട്ടി.

"യെസ്... കമ്മീൻ...." അകത്തു നിന്നും നീട്ടിയുള്ള അനുമതി കിട്ടി. അകത്തു കടന്നപ്പോൾ കറുപ്പിച്ച വൈക്കോൽ പോലെയൊരു വിഗ്ഗും തലയിൽ വെച്ച് കറങ്ങുന്ന കസേരയിൽ ഇരുന്ന് കറങ്ങി, ആർക്കോ ഫോൺ ചെയ്യുന്ന കുരുവിള കവർകളെ കണ്ട് ജിതിന്റെ കുരു പൊട്ടി. അകത്തു നൂരയുന്ന ദേഷ്യം പുറത്തു കാട്ടാതെ അവൻ സംഭാഷണത്തിന് തുടക്കം കുറിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"എക്സ്ക്യൂസ്മി സർ..."

കുരുവിള ഒരു മിനിറ്റ് എന്ന് കൈ കൊണ്ട് കാണിച്ച് അവനെ നോക്കി കണ്ണുരുട്ടി. ജിതിന് വിറഞ്ഞു കയറി.

"ആ... ആ... ഒക്കെ... വൈകിട്ടങ്ങേത്തിയേക്കാം... പിന്നട്ട് മസാല വേണം കേട്ടോ... എന്റെ ഫേവറിറ്റാ... ഹ ഹ ഹ... ഒക്കെ... ഞാനെ, ഓഫീസിലാ. അങ്ങു വിളിക്കാം. ഒക്കെ..."

ലീസിയോട് എന്റെ അന്വേഷണം പറയണേ... ആ... ഒക്കെ...ഒക്കെ..." അയാൾ ഫോൺ കട്ട് ചെയ്ത് നേരയിരുന്നു മേശമേൽ കൈ വച്ച് അവരെ രണ്ടു പേരെയും മാറി മാറി നോക്കി.

"യെസ്... "

"സാർ.... ഒരു കാര്യം..." സിമി നിന്ന് പറഞ്ഞു.

"ദേ കൊച്ചേ, അത് ഇത് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് സമയം വേസ്റ്റ് ആക്കല്ലേ... എനിക്ക് കൊറേ പണിയുള്ളതാ. എന്താണ് വെച്ചു വേഗം പറയൂ." അയാൾ ഗൗരവം നശിച്ചു.

"സർ, ഞാൻ പറയാം." ജിതിൻ ഇടക്ക് കയറി. കുരുവിള അവനെ ഇവനേതാ എന്ന മട്ടിൽ നോക്കി.

"സർ, ഇന്നത്തെ കൊണ്ട് കംപ്ലിറ്റ് ചെയ്യാൻ ഏൽപ്പിച്ച ഒരു പ്രോജക്ട് ഉണ്ടായിരുന്നു."

"ആ, ഉണ്ടായിരുന്നു. അതെവിടെ?" കുരുവിള കൈ മലർത്തി.

"അത് തീർക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കുറച്ചു കൂടി സാവകാശം തരണം. സിമി അതിന്റെ പുറകെ കുറെ ഓടി നടന്നതാണ്. ഒരു രണ്ടു ദിവസം. അതിനുള്ളിൽ ഞാൻ എങ്ങനെയും അതേൽപ്പിക്കാം."

"രണ്ടു ദിവസമെന്തിനാ? ഒരു മാസമാക്കിക്കോ... താൻ പറയൂ, വിശ്രമിച്ച് തീർത്താൽ മതി."

"സർ ഞാൻ ഒന്ന് പറഞ്ഞാട്ടെ..."

"ഞാനെന്താടോ വല്ല റേഷൻ കട നടത്തുവാനെന്നാണോ തന്റെ വിചാരം?" കുരുവിള ജിതിനെ കുർപ്പിച്ചു നോക്കി. ജിതിൻ പല്ല് തെരിച്ചു തല താഴ്ത്തി നിന്നു.

"അല്ല, എനിക്കറിയാൻ മേലാഞ്ഞിട്ട് ചോദിച്ചതാ. താൻ ആരാണെന്നാ തന്റെ വിചാരം? ഏ? താൻ ഓരോ എക്സ്ക്യൂസും ആയി വരും. ഞാനതൊക്കെ കയ്യും കെട്ടി കേട്ടിരിക്കണം അല്ലേ? എടോ... മാസം കൊറെയായല്ലോ താനിവിടെ ഒണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്? ഇതു വരെ ഒരു മൊട്ടുസൂജിയുടെ ഉപകാരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ തന്നെക്കൊണ്ട്? രണ്ടു ദിവസം... എന്തിനാടോ? തന്റെമ്മായമ്മയുടെ പതിനാറടിഞ്ഞരത്തിന്..."

"ഹർ, നീർത്തട നാറി..." ജിതിൻ ചീറി. കൂടെ നിന്ന സിമി ഒന്ന് ഞെട്ടി. കുരുവിള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാ പൊളാന്ന് പോയി. വായിൽ കയ്യിട്ട് കുത്തിയാൽ മിണ്ടാത്ത ചെക്കന്റെ വായിൽ നിന്നും ആട്ടു കേട്ടപ്പോൾ ഒരു നിമിഷം എന്തു ചെയ്യണം എന്നറിയാതെ അയാൾ പകച്ചിരുന്നു.

"ഒരുപാട് കയറിയങ്ങ് മൂപ്പിക്കല്ലേ മൂപ്പിന്നേ... കഷ്ടപ്പെട്ട് പഠിച്ചു പാസായി കണ്ടവരുടെ കാലു നക്കിത്തന്നേയാ ഇവിടം വരെ എത്തിയത്. എന്നും പറഞ്ഞ് പൊളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കോത്തില് ശൂലം കൊണ്ട് കുത്താൻ വരല്ലേ... പെണ്ണുവിള്ള വീട്ടിന് സ്ത്രീധനം മേടിച്ച് ആപ്പീസും തുടങ്ങി അതിൽ കുറെയെണ്ണത്തിനെ കൊണ്ടിട്ടു കുരങ്ങു കളിപ്പിച്ചാൽ എല്ലാവരും എല്ലാക്കാലവും മിണ്ടാതിരിക്കും എന്നാണോ കരുതിയെ?"

"എ..ടോ, എടോ... യൂ യൂ ഗെറ്റ് ഔട്ട്... ഔട്ട്..." കുരുവിള ഇരുന്ന് വികി.

"താൻ പറഞ്ഞില്ലേലും പോവാൻ തന്നെയാടോ വന്നേ... തന്റെ കോണാത്തിലെ പണി ഇനിയെനിക്ക് വേണ്ട. അവൻമേമേടെ സോഫ്റ്റ് വേർ..." ജിതിൻ കഴുത്തിൽ കിടന്ന ടാഗ് ഊരി കുരുവിളയുടെ മുഖത്തെറിഞ്ഞു കൊടുത്തു.

"എടോ... കീഴ്ജീവനക്കാരെ മനസ്സിലാക്കാൻ പഠിക്കൂ. അവരുടെ കൂടെ നിന്ന് അവരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാൻ പഠിക്കൂ. താനൊക്കെ ഒരു മനുഷ്യനാണോടോ? അവന്റെയൊരു കോട്ടും സൂട്ടും വിഗ്നം..."

ജിതിൻ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും ഒരു പെൻഡ്രൈവ് എടുത്ത് വായും പൊളിച്ചു നിന്ന സിമിയുടെ കയ്യിൽ വെച്ചു കൊടുത്തു.

" ഞാൻ ഇതു വരെ ചെയ്ത എല്ലാം ഇതിലുണ്ട്. എന്റെ വിയർപ്പും അധ്വാനവും എല്ലാം. ബാക്കിയുള്ളത് ഈ കുരുവുളള സാറിന് ബോധിച്ച ഒരുത്തനെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ചോ. അപ്പോ സുലാൻ." ജിതിൻ സിമിക്ക് ഒരു സല്യൂട്ടും കൊടുത്ത് വാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തിറങ്ങി. അവൻ വിറഞ്ഞു തുള്ളി ഇടതും വലതും നോക്കി. ഇനിയെങ്ങോട്ട് പോവാൻ? അവൻ വലതു വശം പിടിച്ചു. നടന്ന് ലിഫ്റ്റിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ, രണ്ടു ദിവസം ജിതിന്റെ കൂടെ പ്ലാറ്റും കിടക്കയും പങ്കിട്ട മിയ ഓടിച്ചെന്ന് അവന്റെ മുന്നിലേക്ക് കയറി നിന്നു.

"എന്താ മാഷേ? അകത്തു ഭയങ്കര പ്രശ്നം നടന്നെന്ന് തോന്നുന്നല്ലോ? താൻ ഒച്ച വെക്കുന്നതും കുരുവിള സാറ് ഇരുന്ന് വിയർക്കുന്നതും കണ്ടല്ലോ? എന്താ???"

"അതിപ്പോ പറയാനുള്ള മുഡിലല്ല കൊച്ചേ, നിന്ന് ചിണുങ്ങാതെ മാറി നിക്ക് പോയിട്ട് വേറെ പണിയുണ്ട്."

"അയ്യോ പൊവ്വാനോ? എന്തുണ്ടായി ജിതിൻ? എന്നോട് പറ പ്ലീസ്."

"ഒന്നുമില്ലെന്ന്..." ജിതിൻ കണ്ണു തുറിച്ച് അവളെ പേടിപ്പിച്ചു.

"ഓ പിന്നേ... ഒരു ദേഷ്യക്കാരൻ. വൈകിട്ട് പ്ലാറ്റിൽ വരട്ടെ? കൂട്ടന്റെ സ്ക്രൈസ്റ്റ് ഒക്കെ ഞാൻ മാറ്റിത്തരാം. ഐ വിൽ ഗിവ് യൂ കംപ്ലീറ്റ് റിലീഫ്." അവൾ അവന്റെ കയ്യിൽ മൂല മുട്ടിച്ച് ചേർന്നു നിന്നു.

"മാറി നില്ലെടി..." അവളുടെ കയ്യിൽ ജിതിന്റെ പാന്റിന് മുന്നിലേക്ക് നീണ്ടപ്പോൾ അവൻ അവളുടെ മൂലയിൽ കൈ വെച്ച് തള്ളി മാറ്റി.

"വാട് ദ ഫക്ക്... ആസ്ഹോൾ.... " മിയ മൂലയും ചാടിച്ച് തിരികെപ്പോയി. ജിതിൻ ലിഫ്റ്റിന്റെ ബട്ടണിൽ വെകിളി പിടിച്ച പോലെ തുടരെത്തുടരെ തെക്കി.

ഓഫീസിൽ നിന്നിറങ്ങി അവനാദ്യം പോയത് നഗരത്തിലെ അത്യാവശ്യം നല്ല ബിരിയാണി കിട്ടുന്ന ഒരു ചെറിയ കടയിലേക്കായിരുന്നു. രാവിലെ മുതൽ ഒന്നും കഴിക്കാതിരുന്നതിന്റെ

വിശപ്പ് മുഴുവൻ അവൻ ബിരിയാണി മേൽ തീർത്തു. പിന്നെ പലയിടവും കറങ്ങി നേരെ ബീച്ചിലേക്ക്. സാധാരണ അവിടെ പോകാനുള്ളത് തിരമാലകളിൽ കളിക്കുന്ന നാല്പതു കഴിഞ്ഞ ചേച്ചിമാരുടെ ചുരിദാറിനുള്ളിൽ നനഞ്ഞൊട്ടിയ വിരിഞ്ഞ കുണ്ടികളും, ഇളം ചരക്കുകളുടെ കൂർത്ത മാറിടവും കണ്ട് കമ്പിയടിക്കാനാണ്. പിന്നെ വല്ലപ്പോഴും മിയയെപ്പോലെ ചില അല്ലറ ചില്ലറ സെറ്റപ്പുകളെ ഒന്ന് മൂഡാക്കാനും. എന്നാൽ ഇന്നവൻ വെറുതെ സൂര്യസ്തമയം കണ്ട് നേരം കൊന്നു. ഓരോന്ന് ചിന്തിച്ചിരുന്ന് വേവലാതി കുടിയപ്പോൾ അവൻ തിരിച്ചു ഫ്ലാറ്റിലേക്ക് പോന്നു.

തുണി മാറാനൊന്നും മെനക്കെട്ടില്ല. ഷൂസ് ഊരിയെറിഞ്ഞ് ഇൻ ചെയ്ത ഷർട്ട് വലിച്ചു പുറത്തിട്ട് ബട്ടൻ തുറന്നു മലത്തി, അവൻ കിടക്കക്കെട്ടിയിൽ കയ്യിട്ടു തപ്പി, ഒരു ചെറിയ പ്ലാസ്റ്റിക് സിപ് ലോക്ക് കവർ പുറത്തെടുത്തു. ടെൻഷൻ കൂടുമ്പോൾ ഒന്നാശ്രമിക്കാൻ വെച്ചിരുന്ന പച്ച നിറത്തിലുള്ള ഉണക്കപ്പൊല്ല് കുറച്ചു പുറത്തെടുത്ത് ഉള്ളുംകയ്യിലിട്ടു മണത്തു നോക്കി. മതി, ഇന്നത്തേക്ക് ഇത് മതി. ഒരു സിഗരറ്റ് എടുത്തു റോസ്റ്റ് ചെയ്ത്, കിള്ളിയ ചടയനൊപ്പം കുട്ടിക്കലർത്തി, പേപ്പറിലേക്കിട്ട് വശങ്ങളിൽ ഉമിനീർ ചാലിച്ചു. തുമ്പ് കെട്ടി പിടിക്കളഞ്ഞിട്ട് തീ കൊളുത്തി കിടക്കയിൽ ഇരുന്ന ഇരുപ്പിൽ മൂന്ന് നാല് പുക പുറത്തു വിടാതെ ഉള്ളിലേക്ക് വലിച്ചു കയറ്റി. മെല്ലെ പുറത്തേക്ക് പുകയുതി വിട്ടപ്പോൾ തന്റെ ഹൃദയം ഏതോ പാശ്ചാത്യ ബ്രാൻഡ് സംഗീതത്തിനൊപ്പം താളം പിടിക്കുന്നത് പോലെ തോന്നി. നേരെ എണീറ്റ് ചെന്ന് ടെറസ്സിലുള്ള കൈവരിയിൽ ചെന്ന് ഞാനു നിന്ന് അകലേക്ക് നോക്കി ഒരു പുക കുടിയെടുത്തു. ജോലി കളഞ്ഞിട്ട് വന്നതിന്റെ ദുഃഖത്തിന് പകരം കുട്ടിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു പറന്ന കിളിയുടെ സന്തോഷമാണവൻ അനുഭവിച്ചത്. പെട്ടെന്ന് പോക്കറ്റിൽ കിടന്ന ഫോൺ റിങ് ചെയ്തു. ഗൾഫ് നമ്പരാനല്ലോ? പൂരിമോൻ സോണിമോൻ നമ്പർ പിന്നെയും മാറ്റിയോ?

"ഹല്ല..." ജിതിൻ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു കൊണ്ട് കാതോർത്തു.

"കൃഷണാ... ഗംഗയാടാ....എവിടെടാ മൈരേ?"

"ദേ, ഫ്ലാറ്റിലാട... എന്താ സോണിമോനെ വിശേഷം?"

"നല്ലത് തന്നെ. നീയിന്ന് നേരത്തെ ഇറങ്ങിയോ? സാധാരണ പാതിരാ വരെ ഓഫസിൽ പെറ്റു കിടക്കാറുള്ളതാണല്ലോ?"

"ആ, ഇനിയതിന്റെ ആവശ്യം വരില്ല. ഞാനാ ജോലി വിട്ടു."

"ഏ..? സത്യം? അതെന്താ പെട്ടെന്ന്? വല്ലവളും ആയിട്ട് വല്ല പ്രശ്നവും?"

"നീയങ്ങനെ എന്നെ ആഭാസനാക്കല്ലേ സോണിമോനെ, ഇതൊന്നുവല്ല. ബോസും ആയി ചെറിയൊരു കശപിശ. ആ മൈരൻ വെറുതെ ചൊറിഞ്ഞൊണ്ട് വന്നപ്പോൾ ഞാൻ നേം കാർഡ് ഊരി അവന്റെ മുഖത്തെറിഞ്ഞു കൊടുത്തിട്ട് ഇങ്ങേറങ്ങിപ്പോന്നു."

"നാക്ക് കുഴയുന്നുണ്ടല്ലോ? ഏതാ ബ്രാൻഡ്?"

"ഇതൊരു പ്രത്യേക തരം ബ്രാൻഡ്. നീലക്കൊടുവേലി..."

"എടാ.... നീ പിന്നെയും ആ മൈർ വലിച്ചു കേറ്റുവാനോ? പൊന്നു മുത്തേ നീ എത്ര വേണേലും മദ്യപിച്ചോ. പക്ഷെ ഇത് വേണ്ട എന്ന് നമ്മൾ ഒരിക്കൽ സമ്മതിച്ചതല്ലേ?"

"മദ്യത്തിന് ഒരു മാതിരി ഡാർക് സെന്റി ട്രിപ്പാ അളിയാ. ഇതാവുമ്പോ ഒരു ഹാപ്പി മൂഡിൽ ഒഴുകിയങ്ങു പൊയ്ക്കോളും."

"നീ സ്കൈപ്പിൽ വന്നേ... നിന്നെ ഞാനൊന്ന് കാണട്ട്..."

ജിതിൻ എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിന് മുന്നേ സോണി കട്ടാക്കി. ശേ ഈ മൈരനെക്കൊണ്ട്... ജിതിൻ കിടക്കയിൽ പോയിരുന്നു ലാപ് തുറന്ന് സ്കൈപ്പിൽ സോണിയുമായി കണക്ട് ചെയ്തു.

"ഹ ഹ... നെറ്റി കയറിത്തുടങ്ങിയല്ലോ സോണിമോനെ? നീയവിടെ പൊരിവെയിലത്ത് കിളക്കുവാനോ?"

"എന്താ അളിയാ... ഈ പരുപാടി വേണ്ട എന്നു പറഞ്ഞതല്ലേ ഞാൻ? ജോലി പോയതിന് നീ ഇത്രേം ടെൻഷൻ അടിക്കണോ?"

"ഹേയ്... ഞാനങ്ങനെ എപ്പോഴും ഇല്ലല്ലോ സോണിമോനെ? ഇത് ജോലി പോയ ദുഃഖം മറക്കാൻ ഒന്നുവല്ല."

ജിതിൻ ചിരിച്ചു. കയ്യിലിരുന്ന സ്റ്റിക്കിൽ നിന്നും ഒരു പഫ് ആഞ്ഞു വലിച്ചു.

"എന്റെ മുമ്പിൽ ഇരുന്നോണ്ട് എന്നെക്കാണിച്ചു വലിക്കല്ലേ മൈരേ. എനിക്കാ സാമാനം കാണുന്നതെ കലിയാ."

ജിതിൻ ഒരു പഫ് കുടിയെടുത്ത് ബാക്കിയുള്ളത് നിലത്ത് കുത്തിക്കെടുത്തി.

"സോണി, നിനക്കവരെയൊക്കെ കാണണം എന്ന് തോന്നാറില്ലെടാ? നമ്മടെ പഴയ ബാച്ച്, ഞാൻ, നീ, ഫൈസൽ, നിഖിൽ, കിരൺ... ഹാ..... എനിക്ക് കാണാൻ തോന്നുന്നളിയാ..." ജിതിൻ പിന്നിലേക്ക് കൈ കുത്തി നിവർന്നിരുന്നു.

"ടാ, നീ ഫൈസലിന്റെ കാര്യം ഒന്നും അറിഞ്ഞില്ലേ?" സോണിയുടെ മുഖം വാടുന്നതവൻ കണ്ടു.

"ഇല്ല. എന്താടാ?"

"എടാ... ഫൈസൽ തൂങ്ങി."

"എഹ്....? എന്താ സോണിമോനെ പറഞ്ഞത്?"സോണി പറഞ്ഞത് കേട്ട് ജിതിൻ പെട്ടെന്ന് നേരയിരുന്നു.

"നീ പത്രമൊന്നും വായിക്കാറില്ലേ? ഏതോ പെണ്ണുമായിട്ട് പ്രേമത്തിലായിരുന്നു. അവൾ നൈസായിട്ട് തേച്ചിട്ട് പോയി. ഒരു ദിവസം രാവിലെ അവന്റെ അമ്മ ചെന്ന് അവന്റെ മുറിയുടെ കതകു തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ഫാനിൽ കെട്ടിത്തൂങ്ങി കിടക്കുന്നതാ കണ്ടത്."

എന്നാലും നമ്മുടെ കൂടെ പഠിച്ച ആ പഴയ ഫൈസൽ അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തു കളഞ്ഞു എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റണില്ല. സംഭവം നടന്നിട്ട് ഇപ്പോ ഏതാണ്ട് ആറു മാസത്തോളമായി. നീ അറിഞ്ഞു കാണുമെന്നാ ഞാൻ കരുതീത്. ആ... അപ്പനും അമ്മക്കും ഒറ്റ മോൻ. പോയപ്പോ അവർക്ക് പോയി."

ജിതിൻ ആകെ വല്ലാതെയായി. കോകില മിസ്സ് പോകുന്ന അന്ന് ഫൈസൽ അവനെ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയ രംഗം അവന്റെ ഉള്ളിലൂടെ ഒരു നിമിഷം കടന്നു പോയി.

"ജിത്തു... ജിത്തു ടാ... എന്താടാ ഒന്നും മിണ്ടതിരിക്കണെ?"

ജിതിൻ പെട്ടെന്ന് പോയ കിളി തിരിച്ചെടുത്ത് സ്ക്രീനിലേക്ക് തല തിരിച്ചു. ജിതിന്റെ കൺകോണുകളിലെ നനവ് സോണി ശ്രദ്ധിച്ചു.

"എന്താ അളിയാ... എന്തു പറ്റി നിനക്ക്? ഇപ്പോ എന്തിനാ പഴയ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെ ആലോചിച്ചു?"

"കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഞാനവളെ കണ്ടളിയാ."

"ആരെ?"

"എന്റെ... എന്റെ കോകിലയെ."

സോണി ഒരു നിമിഷം ആളെ മനസ്സിലാവത്തത് പോലെ അവന്റെ മുഖത്ത് നോക്കി. പെട്ടെന്ന് അവന്റെ മുഖത്ത് വെളിച്ചം വീണു.

"നമ്മുടെ പഴയ കോകില മിസ്സിനെയോ? എന്നിട്ട്? അവരെന്തു പറയുന്നു? സുഖമായിരിക്കുന്നുോ?"

"അവളെന്നെ കണ്ടില്ലളിയാ. സിറ്റി മാളിൽ വച്ചാ ഞാൻ കണ്ടത്. എങ്ങോട്ടോ നോക്കി ഓടിപ്പോകുവായിരുന്നു. അവരെക്കണ്ടപ്പോ തൊട്ട് എനിക്ക്... എനിക്കെന്തോ എവിടെയോ ഒരു മിസ്സിങ് പോലെ സോണിമോനെ. അപ്പോതൊട്ട് സംഭവിച്ചതെല്ലാം സ്വപ്നമാണോ അതോ യാഥാർത്ഥ്യമാണോ എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ വയ്യ. തലക്ക് വട്ടു പിടിക്കുവാ."

"മച്ചമ്പി, സ്കൂൾ കാലഘട്ടത്തിൽ നീ ആരോടും പറയാതെ അവരെ പ്രേമിച്ചതൊക്കെ പഴംകഥകളല്ലേ? ഇപ്പോഴും നീ അവരെ ഓർത്തിരിക്കുവാനോ?"

ജിതിൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ കണ്ണു തുടച്ചു മുഖം കുനിച്ചിരുന്നു.

"എടാ അളിയാ, അവരിപ്പോൾ കല്യാണം ഒക്കെ കഴിഞ്ഞ് നിന്റെ പ്രായമുള്ള കുട്ടികളൊക്കെ ആയിക്കാണും. നീയോ മുതുകൻ. അപ്പോ അവരുടെ കാര്യം പറയണോ?"

"എനിക്കവളെ കാണണം സോണി. നീയെങ്ങിനെയെങ്കിലും ഒരു വഴി കണ്ടു പിടിക്കൂ."

"ശ്ലോടാ, ഇങ്ങനൊരു മൈരൻ... മുത്തേ, കഞ്ചാവിന്റെ പുറത്ത് വെറുതെ ഓരോന്ന് പറഞ്ഞൊപ്പിക്കല്ലേ. ഓരോന്നിന് എടുത്തു ചാടിയിട്ട് പിന്നീട് പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമുണ്ടാവില്ല."

"സ്റ്റഫിന്റെ പുറത്തു പറയുന്നതല്ല സോണി, അവളെ കാണണം എനിക്ക്. ഒരു തവണയെങ്കിൽ ഒരു തവണ. ഇല്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് വട്ടു പിടിക്കും."

"നീ ഫേസ് ബുക്കിലോ ലിങ്ക്ഡ് ഇന്നിലോ ഒക്കെ ഒന്ന് സെർച്ച് ചെയ്ത് നോക്കത്തില്ലേ? എന്തെങ്കിലും തുസ് കിട്ടുവോന്നറിയാൻ?"

"ഞാൻ നോക്കിയെടാ. എങ്ങുമില്ല. ഒരു രാത്രി മുഴുവൻ ഉറക്കമെളച്ചിരുന്ന് നോക്കിതാ. നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവരെ എന്തൊക്കെ നന്നായി നിനക്കറിയാല്ലോ?"

"നമ്മുടെ കൂടെ പണ്ട് പഠിച്ച ഒരുപാട് പേരുമായൊന്നും എനിക്കിപ്പോ കോണ്ടാക്റ്റ് ഇല്ല. പിന്നെ ആകെയുള്ളത് നമ്മുടെ അലക്സ് സാർ, വിദ്യാ മിസ്സ്, സ്റ്റേഫിനാ മിസ്സ്.... അങ്ങനെ കുറച്ച് ടീച്ചർമാരും ആയി മാത്രം."

"വിദ്യാ മിസ്സ്... വിദ്യാ മിസ്സിനായിട്ട് നിനക്കിപ്പോഴും കോണ്ടാക്റ്റ് ഉണ്ടോ?" ജിതിന്റെ കണ്ണുകൾ പ്രതീക്ഷയാൽ മിഴിഞ്ഞു.

"ആ, അങ്ങനെയില്ല. അവരെന്റെ ഫേസ് ബുക്ക് ഫ്രണ്ടാ. പക്ഷെ അവരോടൊക്കെ ഞാനെങ്ങനെ ഈ കാര്യം പറഞ്ഞത്..."

"കാര്യം എന്താണെന്ന് പറയണ്ട സോണിമോനെ. നീ അവരോട് ചുമ്മാ ഒരു റാണ്ടം കോൺവർസേഷൻ എന്ന രീതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചിരീയ്."

"ഞാൻ ട്രൈ ചെയ്യാം ജിത്തു. ഉറപ്പൊന്നും പറയാൻ പറ്റില്ല. അവർക്ക് കോകില മിസ്സിനെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും അറിയുമെന്ന് തന്നെ എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. കാലം കുറെ കഴിഞ്ഞില്ലേ?"

"എനിക്കുറപ്പുണ്ട് സോണി, അവളെപ്പറ്റി ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും അറിയാമെങ്കിൽ അത് വിദ്യാ മിസ്സിനു മാത്രമായിരിക്കും. 99 ശതമാനം ഉറപ്പുണ്ടെനിക്ക്. ബാക്കി ഒരു ശതമാനം ഞാൻ ദൈവത്തിന് വിട്ടു കൊടുക്കുവാ."

"നീ ഇത്രേം തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഞാൻ ആ വഴിക്കൊന്നു നോക്കാം. പക്ഷെ എനിക്ക് കുറച്ചു സാവകാശം തരണം നീ. വിദ്യാ മിസ്സിന്റെ കൊച്ചിന്റെ ഹാപ്പി ബെർത്തഡേയ്ക്ക് ആശംസ വിട്ടു പരിചയം മാത്രേ ഇപ്പോ ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ളൂ. അതു കൊണ്ട്...."

"മതി. നീ സമയമെടുത്തോ. ഒന്നന്വേഷിക്ക് അളിയാ... പ്ലീസ്."

"നോക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞില്ലേ മൈരേ? പിന്നേം പിന്നേം പറഞ്ഞു വെറുപ്പിക്കല്ലേ. അല്ല, അവരുടെ വീടും കുടും ഒക്കെ എവിടാന്ന് വല്ല പിടിയുമുണ്ടോ? അങ്ങനാണെങ്കിൽ നീ ആ വഴിക്കൊന്നു അന്വേഷിക്ക്. ഇപ്പോ പ്രത്യേകിച്ചു ജോലിം കുലിം ഇല്ലാതിരിക്കുവല്ലേ? മേലൊക്കെ ഒന്നനങ്ങട്ടെ."

"ഞാനും ചിന്തിക്കാതിരുന്നില്ല. നെമ്മാറയാണ് അവളുടെ വീട് എന്ന് മാത്രം അറിയാം. അത് വെച്ച് ഞാനെന്തു കാട്ടാനാ?"

"ഹ് മം... ശെരി. ഞാനൊന്ന് നോക്കട്ടെ. പിന്നെ, ആ മൈറ്റ് സാമാനം ഇനി വലിച്ചു കേറ്റരുത്. നിന്റെ വീട്ടിലെ നമ്പർ എനിക്ക് കാണാപ്പാറാ. അറിയാല്ലോ? ഇങ്ങനെ പോകാൻ ആണ് ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാൻ വഞ്ചിക്കും."

"പൊന്നു മൈരേ... ചതിക്കല്ലേ. ഞാൻ നിർത്തി. ഇനി വലിക്കില്ല." ജിതിൻ കൈ രണ്ടും നിവർത്തിക്കാട്ടി.

"ആ എന്നാ ശെരി. മോനൊരു ഉമ്മ തന്നേ... ചേട്ടൻ പോട്ടെ."

"വച്ചിട്ട് പോ ഗേ മൈരേ..."

"ആഹാ... കുളിർ... ഹാപ്പിയായി. അപ്പൊ മോൻ നല്ലൊണം ഉറങ്ങി കഴിണം തീർക്ക്. ഗൂഡ് നൈറ്റ്."

"ഗൂഡ് നൈറ്റ്." ജിതിൻ പുഞ്ചിരിച്ചു. കോൾ കട്ടായി. സോണിയുമായി കുറച്ചു നേരം മിണ്ടിയും പറഞ്ഞുമിരുന്ന് ഉള്ള തണുത്തതവൻ അറിഞ്ഞു. അന്നത്തെ രാത്രി വെളുപ്പിക്കുന്നതെങ്ങിനെ എന്നാലോചിച്ച് അവൻ കിടക്കയിൽ വീണു.

പിറ്റേന്ന് അതിരാവിലെ എണീറ്റ് പല്ലുതേപ്പും കുളിയും കഴിഞ്ഞവൻ ബൈക്കുമെടുത്തിറങ്ങി. അവന്റെ തൃശ്ശൂരുള്ള വീട്ടിലേക്ക്. ഒന്നാഞ്ഞു പിടിച്ചപ്പോൾ രണ്ട് മണിക്കൂർ കൊണ്ട് വീടെത്തി. അപ്രതീക്ഷിതമായെങ്കിലും, അവന്റെ വരവിൽ അംബികാമ്മയും പ്രഭാകരനും അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി അവന്. സ്വീകരിക്കാൻ എത്തിയ അംബികാമ്മയുടെ കണ്ണിലെ ചെറു നനവിന്റെ തിളക്കം കണ്ട്, അവരെയും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടവൻ അകത്തു കയറി. നിറം മങ്ങിയെന്നുള്ള പരാതിയും, കഴിഞ്ഞിട്ടു പോയെന്നുള്ള വേവലാതിയും അംബികാമ്മയിൽ നിന്നും വേണ്ടുവോളം ഏറ്റു വാങ്ങി, അവൻ അവന്റെ പഴയ മുറിയിലേക്ക് കയറിച്ചെന്നു. ആ നിമിഷം വരെയും പഴമയുടെ ഗന്ധം പേറി നിന്ന ആ മുറിയെ, തന്റെ ഓർമ്മകളുറങ്ങുന്ന ആ മുറിയെ താൻ മറക്കുന്നതെങ്ങിനെ എന്നവൻ ആലോചിച്ചു. അംബികാമ്മ ചുട്ടു കൊടുത്ത ദോശകൾ പത്തെണ്ണം കപ്പം കുപ്പം തട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അവൻ തന്റെ ജോലി നഷ്ടമായ കര്യവും ,

തന്റെ യാത്രയുടെ ഉദ്ദേശവും അവരെയറിയിച്ചു. ഏതെങ്കിലും രീതിയിലുള്ള എതിർപ്പ് പ്രതീക്ഷിച്ചെങ്കിലും രണ്ടു പേരും മറുത്തൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. അംബികാമ്മ അവന്റെ തലയിൽ തഴുകി പോയി വരാനുള്ള അനുഭൂതി നൽകിയപ്പോൾ , പ്രഭാകരൻ തന്റെ പതിവ് മുഖം കുർപ്പിച്ചുള്ള ചിരിയിൽ എല്ലാമൊതുക്കി. അതവനുള്ള മൗനാനുവാദമാണെന്ന് ജിതിനറിയാം. വൈകാതെ അവൻ യാത്രയായി. അച്ഛന്റെ പഴയ മാരുതി കാറിൽ പാലക്കാട്ടേക്ക് തിരിക്കാനായിരുന്നു പരുപാടി. അവിടെ രണ്ടു ദിവസം, പറ്റുമെങ്കിൽ ഒരാഴ്ച തങ്ങണം. തന്റെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി അവളെ തിരയാൻ അവൻ ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കലും തന്റേതായ ഒരു കുറ്റമോ കാരണമോ കൊണ്ട് അവളെ തനിക്ക് നഷ്ടമായി എന്ന് മനസ്സ് പിന്നീട് കുറ്റപ്പെടുത്തരുത് എന്നായിരുന്നു അവൻ കണ്ടു പിടിച്ച ന്യായം.

"അവിടെച്ചെന്നിട്ടു വിളിക്കണേ ജിത്തു..." കാറിലേക്ക് കയറാൻ ഒരുങ്ങിയ ജിതിനോട് അംബികാമ്മ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവൻ വന്നു കയറിയപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ദുഃഖമോ

കണ്ണീരൊ ആ മുഖത്തവൻ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പകരം പ്രസന്നതായാണ് ആ വദനം മുഴുവൻ.

"വിളിക്കാം അംബികാമ്മേ. ദൂരെക്കൊന്നും അല്ലല്ലോ? ഞാൻ പോയിട്ട് ശട പടേന്നിങ്ങു വരില്ലേ?"

"പോണതൊക്കെക്കൊള്ളാം..." പ്രഭാകരൻ ഉമ്മറപ്പടിയിൽ നിന്ന് കാറിനടുത്തേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു.

"വരുമ്പോ ആ പെണ്ണും കൂടെയുണ്ടാവണം. കേട്ടല്ലോ?" ജിതിന്റെ തോളിൽ കൈ വെച്ചു പ്രഭാകരൻ അവന്റെ മുഖത്തു നോക്കാതെ പറഞ്ഞു. ജിതിൻ തന്റെ തോളിൽ ഇരുന്ന കൈ മുറുകെപ്പിടിച്ച് ഹസ്തദാനം ചെയ്യുന്ന പോലെ ഒരു കൂട കൂടഞ്ഞു. അച്ഛന്റെ വാക്കുകൾ അവനിൽ ഒരു വല്ലാത്ത ആത്മവിശ്വാസം നൽകി. അവന്റെ കാർ മുന്നോട്ട് പോകുന്നതും നോക്കി ആ മാതാപിതാക്കൾ മുറ്റത്തു നിന്നു.

ഉച്ച കഴിഞ്ഞ സമയം, അവൻ നെൽവയൽ പാടങ്ങളുടെ നാട്ടിലെത്തി. നെന്മാറ ചെന്ന്, എങ്ങോട്ടാണ് പോകേണ്ടത് എന്നൊരു പിടിയുമില്ലാതെ അങ്ങിങ്ങ് കുറങ്ങി. കോകില ഒരു പട്ടത്തിപ്പെണ്ണായത് കൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും ആഗ്രഹാരങ്ങളിൽ നിന്നും തുടങ്ങാം എന്നു വെച്ചു. ആരോടെങ്കിലും വഴി ചോദിച്ചറിയാമെന്നു കരുതി പലരോടും ചോദിച്ചെങ്കിലും അഗ്രഹാരം എന്ന വാക്കേ ആ നാട്ടിൽ അന്യം നിന്നു പോയത് പോലെ തോന്നിയവൻ. അഗ്രഹാരത്തെ ആഹാരമായി തെറ്റിദ്ധരിച്ച്, അവനെ വഴി തെറ്റിച്ച് വിടുക പോലുമുണ്ടായി ചിലർ.

ഒരുപാടലഞ്ഞ്, ഒടുക്കം നേരം ഇരുട്ടിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവനൊരു ലോഡ്ജിൽ വുമെടുത്തു. 'അമ്മ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു വിട്ടത് കൊണ്ട് മാത്രം അമ്മയെ വിളിച്ച് സ്ഥലത്തെത്തിയ കാര്യം പറഞ്ഞു. സ്ഥലം മാറിയിട്ടുണ്ട് കൊണ്ടാവാം നിദ്രാദേവി പെട്ടെന്നൊന്നും കടാക്ഷിച്ചില്ല. ഉറക്കത്തിന് മുന്നേ പലവുരു ഫോൺ സ്ക്രീൻ ലോക്ക് മാറ്റി ഓണാക്കി നോക്കി, സോണിയുടെ കോളോ മെസ്സേജോ വല്ലതും വന്നോ എന്നറിയാൻ.

പിറ്റേന്ന് വണ്ടിയുമെടുത്തവൻ തെണ്ടാനിറങ്ങി. കുറച്ചേറെ അലച്ചിലുകൾക്കൊടുവിൽ ഒന്ന് രണ്ട് അഗ്രഹാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചന കിട്ടി. എന്നാൽ ചെന്നെത്തിയ അഗ്രഹാരവീഥികളിലെ ഓരോ വീടുകളും കയറിയിറങ്ങുമ്പോഴും നിരാശയായിരുന്നു ഫലം. സൂര്യസ്തമയത്തിന് ചില മണിക്കൂറുകൾ മാത്രം ബാക്കി നിൽക്കെ അവന്റെ ഓട്ടം എത്തി നിന്നത് പല്ലശ്ശന എന്ന ഗ്രാമത്തിലാണ്. വണ്ടിയോടിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരു അമ്മൻ കോവിൽ കണ്ണിൽ പെട്ടപ്പോൾ ഒന്നു കയറി തൊഴുതേക്കാം എന്നു കരുതി. കാർ വഴിയോരത്ത് ഒതുക്കിയിട്ട്, അവൻ കോവിലിന്റെ ചുറ്റുമതിലിനകത്തു കടന്ന്, ഏതാണ്ട് അവന്റെ തന്നെ ഉയരത്തിലുള്ള കൽവിളക്കിന് മുന്നിൽ നിന്ന് കണ്ണും പൂട്ടി കൈ കൂപ്പി നിന്നു. കോവിലിനകത്തെ ദേവിയോട്, തന്റെ മനസ്സിലുള്ള ദേവിയെ എത്രയും പെട്ടെന്ന് കാണിച്ചു തരണേ എന്ന് ഉള്ളുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങി, കാറിനടുത്തേക്ക് നീങ്ങിയപ്പോൾ കുറച്ചു മാറി ഒരു പീടിക കണ്ടു. നിരത്തി വെച്ച സോഡാ കുപ്പികൾക്ക് മുകളിൽ നാരങ്ങകൾ കൂത്തി നിർത്തിയിരിക്കുന്നത് കണ്ട്, അതുവരെ ഇല്ലാതിരുന്ന ദാഹം തോന്നി ജിത്തുവിന്. അവനങ്ങോട്ട് നീങ്ങി.

"ചേട്ടാ... സോഡാ സർബത്തുണ്ടോ?"

"സോഡാ നാരങ്ങ താനേ? ആ... ഉണ്ട്. ഉണ്ട്.. ഏത്തന വേണം?" അകത്തു നിന്നും സോഡാക്കുപ്പി കണ്ണട വച്ച, ഒറ്റക്കാതിൽ കടുക്കനിട്ട ഏതാണ്ട് പത്തൊമ്പത് വയസ്സ് തോന്നിക്കുന്ന ഒരു അപ്പുപ്പൻ മുഖം ചുളിച്ചു കൊണ്ട് തല നീട്ടി.

"ഒന്ന് മതി." ജിതിൻ ചുണ്ടുവിരൽ പൊക്കി. അപ്പുപ്പൻ നാരങ്ങാവെള്ളം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ജിത്തു ചുറ്റും നോക്കി. കുറച്ചു ദൂരം അടുപ്പിച്ചടുപ്പിച്ച് വീടുകളുണ്ട്. ആ പരിസരത്ത് ഈയൊരു കട മാത്രം.

"തമ്പി വെളിയൂരിന്ത് വരിയാ?"

"മം???" ജിതിൻ ഒരു കവിൾ വെള്ളം വായ്ക്കുള്ളിൽ വെച്ചു കൊണ്ട് ചോദ്യരൂപേണ മൂളി.

"ഇല്ലെ... എന്ത നാട്ടുകാരൻ എന്ന് കേട്ടാൾ.."

"ത്യൂർ..." ജിതിൻ നാരങ്ങാവെള്ളം കുടിക്കുന്നതിനൊപ്പം ചിരിച്ചു കൊണ്ട് മറുപടി കൊടുത്തു.

"അപ്പിയാ? ഇക്ക പക്കത്തിലെ താനേ. അട്രാ, ഉക്കളെ എക്കയോ പാത്ത മാതിരി തോന്നിച്ച് അട്രാ കേട്ടേൻ."

"ഹേയ്... അപ്പി.. വരാൻ... വഴിയില്ല അണ്ണാച്ചി..." അയാളോട് തിരിച്ച് ഏതു ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുമെന്നറിയാതെ ജിതിൻ നിന്ന് തപ്പിക്കളിച്ചു.

"നാൻ അണ്ണാച്ചി കെടയാത് തമ്പി... യെൻ പേർ വെക്കിടേശ്വര അയ്യർ. എല്ലാരും വെക്കിടി വെക്കിടിന് കൂപ്പിടുവാൻ. നാൻ വന്ത് ബ്രാഹ്മണർ താൻ. ഇക്കെ 35 ഇയേഴ്സാ കട നടത്തീട്ടിരിക്കോം" അയാൾ ഒരുപാട് സംസാരിക്കുന്ന ടൈപ്പാണെന്ന് ജിതിന് വളരെപ്പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലായി. അവൻ ഗ്ലാസ് പെട്ടെന്ന് കാലിയാക്കി അവിടുന്ന് എത്രയും വേഗം തടി തപ്പാൻ തീരുമാനിച്ചു.

"എത്രയായി അണ്ണാ... അല്ല, വെക്കിടി മാമാ?"

"നീക്കെ ഇക്കെ യാരെ പാക്ക വന്തീക്കെ?" അയാൾ വിടാൻ ഭാവമില്ല.

"ഫ്രണ്ടിനെ... പാക്കാൻ... വന്നതാ..."

"ഫ്രണ്ട് പേർ യെന്നാ? നമ്മക്ക് തെരിഞ്ച ആളാണോ എന്ന് പാക്കലാമേ..."

ആ കിഴവന്റെ തുടരെത്തുടരെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ജിതിനെ തെല്ല് മുഷിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവനത് പുറത്ത് കാണിച്ചില്ല.

"കോകില. കോകില .എസ്. അയ്യർ. അപ്പി ആരെയെങ്കിലും മാമൻ അറിയുമോ?"

"ഓഹ്... ഗേൾഫ്രണ്ടാ??" വെക്കിടി മാമൻ മുൻനിരയിൽ ആകെയുള്ള അഞ്ചാറു പല്ലുകൾ പുറത്തു കാട്ടിച്ചിരിച്ചു. അതിന് മറുപടിയായി ജിതിൻ ചിരിച്ചതെയുള്ളു.

"കോകിലയാ....മം??? അന്ത പേരിലെ ഇക്കെ യാറുമേയില്ല തമ്പി... ഇരുന്തിച്ചു. എനക്ക് തെരിഞ്ച രണ്ടു പേർ ഇരുന്തിച്ചു. ആനാ അവക്കെ ഇപ്പൊ ഇക്കെ ഇല്ലെ."

ജിതിന്റെ ഉള്ളൊന്ന് ആന്തി. അവൻ ജാഗരുകനായി. "അവർ എവിടെപ്പോയി?"

"ഒരു കോകില അമ്മാൾ ഇരുന്തിച്ചു. റൊമ്പ വയസാനവർ. പുളളക്കെ യെല്ലാം വെളിയൂരിലെ ഇരുക്കാർ. അടിക്കടി ഇന്ത കോവിലിലെ വന്ത് അർച്ചന പണ്ണി, പാട്ടെല്ലാം പാടിയിരുന്താർ. പോന വർഷം എരുന്തിട്ടാർ. ഇന്നൊരു കോകില ഇരുന്താർ. സുബ്രമണ്യ അയ്യരോടെ രണ്ടാവത് പൊണ്ണ്. അവ ഇപ്പൊ എക്കെ ഇരുക്കേ, എന്നാച്ചു എന്ന് യാർക്കും തെരിയവില്ലെ."

"അവരുടെ വീടെവിടെയാ? ഒന്ന് കാണിച്ചു തരാവോ മാമാ?"

"ഇക്കെ പക്കത്തിലെ താൻ വീട് വച്ചിരുന്താ. ആനാ ഇപ്പൊ അക്കെ ഇല്ലെ. അവരെല്ലാം എപ്പോവേ വിത്തു പോയിട്ടാ. നിനച്ചാലെ കഷ്ടമാർക്കു തമ്പി..."

"അതെന്താ മാമാ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്?"

"എന്ന സൊല്ലലാം തമ്പി... സുബ്രമണ്യ അയ്യർ ഗവർമെന്റ് വേലയിലെ ഇരുന്താ. കെ. എസ്.ആർ.ടി. സി.യിലെ കണ്ടക്ടർ. പൊണ്ടാട്ടി ആനന്ദവല്ലി. പാവം, വീട്ടുക്ക് വെളിയെ ഇറക്കമാട്ടാർ. അയ്യരുക്ക് രണ്ടു പെൺ കൊളന്തെക്കെ. മുതൽ പൊണ്ണ് മീനാക്ഷി. പത്തു വർഷത്തുക്ക് മൂന്നാടി, ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പയ്യൻ കോടെ ഓടിപ്പോയിട്ടാ. അന്ത ഷോക്കിലെ അവക്ക അമ്മാവുക്ക് മുടക്കുവാദം വന്തത്."

"എന്ത് വാദം?"

"മുടക്കുവാദംന്നാ... ഇപ്പൊ എപ്പടി പുരിയ വെക്കറ്റ്... ആ... തളന്ത് പോന്നാ."

"ഓഹ്..."

"പെരിയ ഇടത്തിലെ എല്ലാം കൊണ്ടു പോയി വൈദ്യം പണ്ണാ. ആനാ ഹാർട്ടിലെ എന്നാവോ സ്റ്റോക്ക് ഇരുന്തിച്ചു. അതിനാലെ സരി പണ്ണ് മുടിയലെ. അപ്പറം ഒരു വർഷത്തുക്കപ്പറം എരന്തിട്ടാ. അവ രണ്ടാവത് പൊണ്ണ് ടി.ടി.സി. എല്ലാം മുടിച്ചു, വാദ്യാർ വേലക്കാകെ വെളിയൂരെല്ലാം പോയിരുന്താ. ആനാ കല്യാണത്തുക്കാക തിരുമ്പി വന്തേൻ."

അത് കേട്ടപ്പോൾ ജിതിന്റെ ഉള്ള ജീവൻ പോയി. അപ്പൊ സോണി പറഞ്ഞത് നേരാണ്. കോകിലയുടെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞു. ഈ വെക്കിടി മാമൻ പറഞ്ഞത് വെച്ചു നോക്കിയാൽ താൻ അന്വേഷിക്കുന്ന കോകില, അത് ഇവൾ തന്നെ. അത്ര നേരവും ഉള്ളിൽ കെട്ടിപ്പൊക്കിയ പ്രതീക്ഷകളുടെയും സ്വപ്നങ്ങളുടെയും കോട്ടകൾ തകർന്നു വീണു. അവൻ പേഴ്സിൽ നിന്നും ഒരു അമ്പത്തിന്റെ നോട്ടെടുത്ത്, മുൻപിൽ കടല മുട്ടായി ഇട്ടു വച്ചിരുന്ന പാത്രത്തിന് മുകളിൽ വെച്ചു തിരികെ നടന്നു.

"തമ്പി... തമ്പി നില്ക്കോ...." വെക്കിടി മാമൻ പുറകിൽ നിന്നു വിളിച്ചു. ജിത്തു ബാക്കി വെച്ചൊളു എന്ന രീതിയിൽ കൈ ഉയർത്തിക്കാട്ടി നടന്നകന്നു. അവൻ വണ്ടി മുൻപോട്ടെടുത്ത് ലോഡ്ജ് ലക്ഷ്യമാക്കി നീങ്ങി. ഇനിയെല്ലാം ഓർമ്മകൾ മാത്രം.

അവനോർത്തു. പോകുന്ന വഴി റോഡിനു വശത്തെ പച്ചപ്പുൽപ്പാടങ്ങളിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ അസ്തമയ സൂര്യന്റെ പൊൻകിരണങ്ങളിൽ തിളങ്ങുന്ന വയലേലകൾക്കിടയിൽ, പാട വരമ്പിലൂടെ വീഴാതിരിക്കാൻ കയ്യുയർത്തി തന്റെ പെണ്ണ് നടന്നു പോകുന്നത് പോലെ കണ്ടു. അവൻ കാറ്റ് റോഡിന്റെ ഒരത്തേക്ക് നിറുത്തി സ്റ്റിയറിങ് വീലിന് മുകളിൽ നെറ്റി ചാരി വച്ചു കണ്ണടച്ചു കിടന്നു. ഞാൻ വൈകിപ്പോയല്ലോ പെണ്ണേ... ഒരവസരം തന്നു കൂടയിരുന്നോ എനിക്ക്??? കണ്ണെല്ലാം നിറഞ്ഞു തുളുമ്പുന്നല്ലോ... മൈർ....അവൻ ദേഷ്യത്തിൽ ഗിയർ വലിച്ചിട്ട് വണ്ടി മുന്നോട്ടെടുത്തു.

ഓഡിറ്റോറിയത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര മധ്യേ കാറിന്റെ വിൻഡോ താഴ്ത്തി അതിൽ മുട്ടുകയ്യും ചാരി പുറത്തെ കാഴ്ച കണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു ജിതിൻ. മനസ്സിനെ പിടിച്ചെടുത്തു കിട്ടുന്നില്ല. പാറക്കൂട്ടങ്ങളിൽ അലതല്ലി, ലക്ഷ്യമില്ലാതെയൊഴുകുന്ന ചിറ പോലെ അതിങ്ങനെ അവനെ എങ്ങോ കൊണ്ടു പോവുകയാണ്.

"പൊന്നു പുറാ, ആ വിൻഡോ അടച്ചിട്. എ സി ടെ കാറ്റൊല്ലാം വെറുതെ പോവൂം." ഡ്രൈവിങ് സീറ്റിൽ ഇരുന്ന് സോണി പരാതിപ്പെട്ടി തുറന്നു.

"സോണി, നീ വണ്ടിയൊന്നൊതുക്ക്." ജിതിൻ അടുത്തുള്ള കട്ട് റോഡ് ചൂണ്ടി പറഞ്ഞു.

"എന്താടാ?"

"ഹ, നീ വണ്ടിയൊതുക്ക്..."

സോണി വണ്ടി കട്ട് റോഡിലേക്കിറക്കി ഒതുക്കിയിട്ടു. ജിതിൻ കാറിന്റെ ഡാഷ്ബോർഡിന് കീഴെ കയ്യെത്തിച്ചു തുറന്ന് ഒരു പാക്കറ്റ് സിഗരറ്റ് എടുത്തു.

"പൊന്നു മോനെ ചതിക്കരുത്, നീ അകത്തിരുന്നു വലിക്കല്ലേ, അമ്മായപ്പന്റെ വണ്ടിയാ. നീ പുറത്തേക്കിറങ്ങി എന്താന്ന് വച്ചാ കാണിക്ക്."

ജിതിൻ ഡോർ തുറന്ന് പുറത്തിറങ്ങി ഒരു സിഗരറ്റ് പുറത്തെടുത്ത് പാക്കറ്റിന് മേലെ ഇട്ടു കൊട്ടാൻ തുടങ്ങി. കാറിൽ ചാരി നിന്ന് സിഗരറ്റ് എടുത്ത് ചൂണ്ടിനിടയിൽ തിരുകി.

"പെട്ടെന്ന് വലി, വല്ല കടയിലും നിർത്തി രണ്ടു ബൂമറും വാങ്ങി തൊള്ളേലിട്ടിട്ടു വേണം ചലിക്കാൻ." സോണി കാറിൽ നിന്നുമിറങ്ങി ബോണെറ്റിൽ ചാരി നിന്നു.

"ഇപ്പോ ഈ കല്ലുറണം വേണോ സോണിമോനെ?"

"ഏ... എന്തോ... എന്തു മൈരാ മൈരേ ഈ പറയുന്നത്? നീയാ പഴയ സാമാനം വല്ലതുമാണോ എടുത്തു വലിക്കുന്നത്?" സോണി ജിതിന്റെ കൈ പിടിച്ചു മണത്തു നോക്കി.

"സിഗരറ്റ് തന്നെയാ മൈരേ. അതും ഞാൻ കത്തിച്ചിട്ടില്ല."

"നേരാണല്ലോ, കത്തിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ... പിന്നെന്താ ഇപ്പോ കല്ലുറണം വേണ്ടാന്ന് തോന്നാൻ?"

"ഹേയ്... ഞാൻ അങ്ങനെയൊരു സംഭവത്തിന് റെഡിയല്ലാന്ന് ഒരു തോന്നൽ."

"ആ... അത് നട്ടുച്ചയ്ക്ക് വെയില് നെറുകന്തലേൽ അടിച്ചു തല ചൂടായിട്ട് തോന്നണതോ. എൻ്റപ്പനുമായിരുന്നു പണ്ടീ വട്ട്. അമ്മച്ചിയെ കെട്ടിയപ്പോ അതെല്ലാം മാറി. നീ തമാശ പറയാതെ വന്ന് വണ്ടീൽ കേറ്."

"സോണി, ഞാൻ തമാശ പറഞ്ഞതല്ല. എനിക്കെന്തോ ഒരു... ഒരു വല്ലാത്ത ടെൻഷൻ. കൈയെല്ലാം വിറക്കുന്നു. ദേ നോക്കിയേ..." ജിതിൻ കൈ കമഴ്ത്തി കാണിച്ചു.

"കൊള്ളാം. എടാ... കല്യാണത്തിന് കഷ്ടിച്ച് ഒരു മണിക്കൂർ ബാക്കിയുള്ളപ്പോഴല്ല കല്യാണം കഴിക്കണോ വേണ്ടയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കണ്ടത്. അതിന് ഒരുപാട് സമയം വേറെ കിട്ടിയതല്ലേ? ദേ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞേക്കാം. അവിടെ ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ നിന്നൊക്കെത്തൊരു പെണ്ണുണ്ട്. നിൻ്റെ അമ്മേം അച്ഛനുമുണ്ട്. കല്യാണത്തിന് വിളിച്ചു വരുത്തിയ ആളുകളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മേലെ, എൻ്റെ പെണ്ണുമിട്ടേളം പിള്ളേരുമുണ്ട്."

മേഴ്സി ഇതെല്ലാം അറിഞ്ഞാലുള്ള പുകിലറിയാല്ലോ? ദേഷ്യം വന്നാൽ അവൾ താടകയാ. നിന്നെ കൂടെക്കൊണ്ടു നടന്ന് ചീത്തയാക്കുന്നത് ഞാനാണെന്നാ അവളുടെ വാദം. സത്യം അതല്ലെങ്കിലും. ഇനി നീയായിട്ട് എൻ്റെ പിള്ളേർക്ക് അപ്പനില്ലാണ്ടാക്കരുത്. നീ വാ, കാറിൽ കയറ്. പ്ലീസ്..." സോണി കാറിലേക്ക് കയറി. ജിതിൻ സിഗരറ്റ് കത്തിക്കാതെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു കളഞ്ഞ് കാറിൽ കയറി.

"ആ വിൻഡോ അടച്ചിടാൻ മറക്കണ്ട." ഗിയർ മാറ്റുന്നതിനിടയിൽ സോണി പറഞ്ഞു. ജിതിൻ സീറ്റിലേക്ക് ചാരിയിരുന്ന് കണ്ണുകളടച്ചു. ഒന്നരക്കൊല്ലം മുൻപ് നടന്ന സംഭവത്തിലേക്ക് അവൻ്റെ മനസ്സ് ചെന്നെത്തി.

അന്ന് പാലക്കാട് വച്ച്.....

ലോഡ്ജിൽ ചെന്ന് തുണിയും മണിയുമെല്ലാം വാരി വലിച്ചു ബാഗിലാക്കി, ലോഡ്ജിൻ്റെ ചാവിയും കൊടുത്ത് അവനിറങ്ങി, ഇനി വീട്ടിലേക്ക്. വീട്ടുകാരോട് ഇനിയെന്തു പറയും? അവൻ വണ്ടി കുറച്ചു മാറ്റിയിട്ട്, അടുത്തുള്ള കടയിൽ നിന്നും ഒരു സിഗരറ്റ് വാങ്ങി കൊള്ളുത്തി. രണ്ടു പുകയെടുത്തു നിന്നപ്പോൾ ഫോൺ റിങ് ചെയ്തു. ഗൾഫ് നമ്പർ. അവൻ കട്ട് ചെയ്തു. രണ്ടാമതും കോൾ വന്ന് കട്ട് ചെയ്തിട്ടും വീണ്ടും കോൾ വന്നപ്പോൾ ജിതിൻ ഫോണെടുത്തു.

"എന്താടാ മൈരേ നിനക്ക് വേണ്ടത്??"

"ഹാലോ.. ഹാലോ ജിത്തുവല്ലേ?"

"അല്ല നിൻ്റെ തന്ത. വെക്കടാ മൈരേ ഫോൺ..." അവൻ കോൾ കാട്ടാക്കി. സിഗരറ്റ് വലിച്ചു തീരുന്നത് വരെ അവൻ ഓരോന്ന് ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ സോണിയെ തിരിച്ചു വിളിച്ചു.

"അളിയാ... ഇപ്പോ എന്താ ഇണ്ടായെ? നീയെന്തിനാ എൻ്റെ തന്തക്ക് വിളിച്ചെ?"

"അവള് പോയി മൈരേ..."

"ആര്?"

"ഈ സമയത്തും പൊട്ടൻ കളിക്കണോ സോണി? അവള് പോയെടാ. അവന്റെ ഒടുക്കത്തെ കരിന്നാക്ക്. അവള് കല്യാണം കഴിഞ്ഞ് എങ്ങോട്ടോ പോയി. പോവട്ടെ. എങ്ങോട്ടെങ്കിലും പോയി തുലയട്ടെ. എനിക്കാരും വേണ്ട..." ജിതിന്റെ തൊണ്ടയിടറി. അവന്റെ ഗൗരവമുള്ള മുഖഭാവത്തിനിടക്കും കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി.

"നീയെന്തൊക്കെയാ ജിത്തു ഈ പറയുന്നത്? ആരാ നിന്നോടൊന്നൊക്കെ പറഞ്ഞത്?"

"ഞാനറിഞ്ഞു. എല്ലാം. എനിക്ക്.... എനിക്കെന്തു ചെയ്യണം എന്നറിയില്ല അളിയാ... ചങ്കൊക്കെ വേദനിക്കുന്നു."

"ജിത്തു... നീയാദ്യം എവിടെയെങ്കിലും ഒന്നിരിക്കൂ. എനിക്ക് ചില കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്. നീയൊന്ന് തണുക്ക് ആദ്യം."

ജിതിൻ കാർ തുറന്ന് അകത്തു കയറി എ. സി. ഓണാക്കി ഇരുന്നു.

"ജിത്തു, ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കൂ. ഞാൻ വിദ്യാ മിസ്സുമായി സംസാരിച്ചു."

"ഹും, ഇനിയത് കൊണ്ടൊക്കെ എന്തു പ്രയോജനം അളിയാ..."

"ഒന്നു പറയാൻ സമ്മതിക്ക് മൈരേ... നീ പറഞ്ഞത് പോലെ നിന്റെ കാര്യം ഞാനവരോട് പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷെ, കോകില മിസ്സ് ഇപ്പോ വിദ്യാ മിസ്സിന്റെ വീടിനടുത്താ അളിയാ താമസം. കൊച്ചീല്."

"അതിന്? ഇനിയപ്പോ ഞാൻ എന്താ ചെയ്യേണ്ടത് എന്നു കൂടി പറഞ്ഞു താ നീ."

"കഥ മുഴുവൻ കേൾക്ക് ജിത്തു മൈ ... മോനെ... കോകില മിസ്സ് ഒറ്റക്കാണ് അവിടെ താമസം. അതു മാത്രമല്ല, അവർ അവിടെ നിന്ന് ജോലിക്ക് പോകുന്നുണ്ട്. ഏകദേശം മൂന്ന് നാല് കൊല്ലമായി ഈ പരുപാടി തുടങ്ങിയിട്ട്."

"നീയെന്താ സോണി, പറഞ്ഞു വരുന്നത്?"

"എടാ ഞാൻ വിദ്യാ മിസ്സിനോട് കോകില മിസ്സിനെപ്പറ്റി കുറെ ചോദിച്ചു. പക്ഷെ അവർ അങ്ങിനെ കൂടുതൽ ഒന്നും തുറന്നു പറയുന്നില്ല. എന്നോട് ഒരു മാതിരി പൊട്ടമ്മാരോട് സംസാരിക്കുന്ന പോലെ സംസാരിച്ചു. എനിക്കെന്തോ എവിടെയോ ഒരു സ്പെല്ലിംഗ് മിസ്റ്റേക്ക് മണക്കുന്നുണ്ട്."

"വെറുതെ ആധി പിടിപ്പിക്കല്ലേ സോണി, അവൾക്കെന്താ പറ്റിയെ?"

"എന്തു പറ്റി, എങ്ങനെ പറ്റി എന്നൊന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുടാ. നീ പരാക്രമം കാണിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് പറഞ്ഞതെന്ന ഉള്ളൂ."

"ഞാൻ പോവാ കൊച്ചിലോട്ട് അവളെ ഇനി കാണണ്ട എന്ന് കരുതീതാ. പക്ഷെ നീ ഇത്രയും പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക്.... ശ്ലോ... ആ വിദ്യാ മിസ്സിന്റെ വീടെവിടാടാ?"

"നീ അവരുടെ വീട്ടിലൊന്നും പോയി പുലിവാല് പിടിക്കണ്ട. കോകില മിസ്സ് ജോലി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം എനിക്കറിയാം. ഞാൻ അതും അന്വേഷിച്ചു. വിദ്യാ മിസ്സ് പറയില്ല എന്നെനിക്കറിയാം. അതു കൊണ്ട് ഞാൻ വേറൊരു മാർഗത്തിൽ കൂടെ അറിഞ്ഞു വെച്ചിട്ടുണ്ട്."

"എവിടാ മുത്തേ... പറ വേഗം."

"ധൃതി പിടിക്കണ്ട മോനെ. നമ്മുടെ കൂടെ പഠിച്ച കിരണില്ലേ? അവനിപ്പോ ഒരു ചിന്ന മുതലാളിയാ. കൊച്ചില് രണ്ടു മൂന്ന് ടൈൽ കമ്പനി ഒക്കെയുണ്ട്. അവന്റെ ഓഫീസിലാ കോകില ഇപ്പോ ജോലി ചെയ്യുന്നത്. "

"നമ്മുടെ കിരണോ? കോകില അവന്റെ കീഴിൽ ജോലി ചെയ്യുവാനെന്നോ? എന്തൊക്കെയാ നടക്കുന്നത്?"

"അതാ ഞാൻ പറഞ്ഞേ. എന്തോ എവിടെയോ ഒരു തകരാറ് പോലെ. അവന്റെ ഓഫീസ് അഡ്രസ്സ് ഞാൻ വാട്സ്ആപ്പ് ചെയ്യാം. നീയൊന്ന് ചെന്ന് നോക്ക്."

"സോണി... കേട്ടിട്ട് സങ്കടം തോന്നുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ... നീ... നീ മുത്താടാ. എനിക്ക് ജനിക്കാതെ പോയ ഉണ്ണി. " ജിതിൻ ആഘോഷിച്ചു.

"ആ മതി മതി. ഇപ്പോ എവിടെയാ നീ?"

"ഞാൻ പാലക്കാട്. തിരിച്ചു വീട്ടിലേക്ക് പോകുവാനുണ്ട്."

"നീയെന്തിനാ പാലക്കാട് പോയേ?"

"നീയല്ലേ മൈരേ പറഞ്ഞത് അവൾടെ വീടെവിടാണെന്ന് അറിയാമെങ്കിൽ ആ വഴിക്ക് നോക്കാൻ? ഞാൻ രണ്ടും കല്പിച്ചു ഇങ്ങു പോന്നു. അവൾടെ വീടൊക്കെ കണ്ടു പിടിക്കാൻ ഒരുപാട് ബുദ്ധിമുട്ടി."

"എന്നിട്ട് കണ്ടു പിടിച്ചോ?"

"ഇല്ല. പക്ഷെ ഒരു പൊലയാടിമോൻ കുറെ ഊമ്പിയ കഥയെല്ലാം പറഞ്ഞെന്നെ സെന്റിയാക്കി. ഇപ്പോ ഈ ന്യൂസ് കിട്ടിയ സ്ഥിതിക്ക് വേറൊന്നും നോക്കാനില്ല. ഞാൻ പോകുവാ കൊച്ചിലോട്ട്."

"നീ ഒരുതരം പ്രത്യേകതരം മൈരനാണല്ലേ? ഇപ്പോഴും കണ്ടേടം നെരങ്ങി തെണ്ടി നടക്കാൻ ഒരു ഉജുപ്പുമില്ല."

"ആവേശമല്ലേ സോണിമോനെ... ആവേശമാണവില മുഴു സാരിയിൽ എന്നല്ലേ?"

"സാരിയല്ല ചുരിദാറാ. വളിപ്പെറക്കാതെ ആ പെങ്കൊച്ചിനെ കണ്ടു പിടിക്കാൻ നോക്ക് മൈരേ... ഞാൻ ഡ്യൂട്ടിയിലാ. ഇനി നാളെ വിളിക്കാം." സോണി കട്ട് ചെയ്തു. ജിതിൻ വണ്ടിയെടുത്ത് നേരെ വീട്ടിലേക്ക് പറപ്പിച്ചു.

വീട്ടിൽ ചെന്ന ഉടനെ വിശേഷങ്ങൾ ആരാഞ്ഞ അച്ഛനമ്മമാരോട് കാര്യങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു. അമ്മയോട് കാലത്തെ എണീറ്റ് പതിവായി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഡബിൾ ഉണ്ടാക്കി വച്ചോളാൻ പറഞ്ഞ്, പ്രഭാകരനോട് ഒരു ദിവസം കൂടി കാക്കുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു. സോണി മോൻ അയച്ചു കൊടുത്ത അഡ്രസ്സ് മാപ്പിൽ നോക്കി സെറ്റ് ചെയ്ത ശേഷം, അവനൂറങ്ങി.

കൊച്ചിയിൽ നിന്നും തൃശൂർ പോയതിന്റെ ഇരട്ടി ദൂരം തോന്നിച്ചു, തിരികെ കൊച്ചിയിലേക്കുള്ള യാത്രക്ക്. എങ്ങിനെയും കിരണിന്റെ ഓഫീസ് കണ്ടു പിടിച്ച്, കോകിലയെ കണ്ടെത്തണം. ആ ഒരു ചിന്ത മാത്രമേ അവന്റെ മനസ്സിലുള്ളൂ. കൊച്ചിയിലെ റോഡുകളിൽ അർദ്ധവൃത്താകൃതിയിലും, ത്രിമാന ചതുരാകൃതിയിലും എല്ലാം രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കിടങ്ങുകളൊന്നും അവന്റെ യാത്രക്ക് തടസ്സമായി അവന് തോന്നിയില്ല. മാപ്പ് നോക്കി വണ്ടിയോടിച്ച് ഒടുവിൽ കെ.കെ. ടൈൽസ് ആൻഡ് സ്റ്റോൺസ് എന്ന ബോർഡിന് മുന്നിൽ 65 km സ്പീഡിൽ ഓടിച്ചിരുന്ന ബൈക്ക് അവൻ ഡിസ്ക് ബ്രേക്ക് പിടിച്ചു നിർത്തി. സെക്യൂരിറ്റിക്ക് പേരെല്ലാം എഴുതി നൽകി അവൻ നടന്നു, അല്ല ഓടി എന്ന് പറയുന്നതാവും ശെരി. കാലങ്ങൾക്ക് ശേഷം, അവളെ കാണാൻ ഒരു അവസരം കൈ വന്നിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ മിടിപ്പും കാലുകളുടെ വേഗവും ഒരേ അനുപാദത്തിലായിരുന്നു. വാതിൽ തുറന്ന് അകത്തു കയറിയവൻ ചുറ്റും നോക്കി. രണ്ടു നിലയുള്ള കെട്ടിടത്തിൽ, താഴെ അത്യാവശ്യം വലിപ്പമുള്ള ഓഫീസ് ആണ്. എല്ലായിടത്തും ഹാഫ് ക്യാബിനകത്തിരുന്ന് ഓരോരുത്തർ ഓരോ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ചിലർ ധൂതി പിടിച്ചു ഫോൺ ചെയ്യുന്നു, ചിലർ മന്ദിച്ചിരിക്കുന്നു.

"ഇവിടെ, കോകില എന്ന് പേരുള്ള ആരെങ്കിലും ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?" കാണാൻ മാന്യൻ എന്നു തോന്നിയ, കമ്പ്യൂട്ടറിൽ കുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു എക്സിക്യൂട്ടീവ് സ്റ്റൈൽ മന്നനോട് ജിതിൻ ചോദിച്ചു.

"പിന്നേ... എം.ഡി. ടെ കൂടെ പഠിച്ച, അല്ല, എം.ഡി യെ പഠിപ്പിച്ച കോകിലയല്ലേ? ഉവ്വല്ലോ? നിങ്ങളാരണാവോ?"

അത് പറയുമ്പോൾ അവന്റെ സംസാരത്തിൽ ചെറിയ പൂച്ചം ഒളിഞ്ഞിടപ്പുണ്ടോ എന്ന് ജിതിൻ സംശയിച്ചു. മൈരന്റെ സംസാരത്തിൽ അവന് എന്തോ ഒരു വല്ലായ്മ തോന്നി.

"ആ... അതേ. അതുതന്നെ. കോകിലയുടെ ക്യാബിൻ ഏതാ?" അവൻ ആകാംഷയോടെ ചോദിച്ചു.

"കോകിലക്ക് വിസിറ്ററോ? അത് പതിവുള്ളതല്ലല്ലോ? ആ..., കോകില എം. ഡി. ടെ ക്യാബിനിലുണ്ട്. എം.ഡി ക്ക് സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസ്സെടുക്കാൻ വിളിപ്പിച്ചതായിരിക്കും. ഹ ഹ ഹ...."

അതു കേട്ട് ജിതിന്റെ മുഖത്തേക്ക് രക്തമിറച്ചു കയറി. അവന്റെ മുഖം ചുവക്കുന്നത് കണ്ട് അയാൾ പെട്ടെന്ന് ചിരി നിർത്തി.

"എന്താ സാറിന്റെ പേര്?" ജിതിൻ അയാളിരുന്ന ക്യാബിനിലേക്ക് കുനിഞ്ഞു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"ഇയാളെ പേരാക്കെ അറിയുന്നതെന്തിനാ? ആരെയെങ്കിലും കാണാൻ വന്നതാണെങ്കിൽ കണ്ടിട്ട് പൊയ്ക്കൂടെ?" അത് കേട്ട് ജിതിൻ നിവർന്നു നിന്നു.

"അപ്പൊ പേരില്ലാത്ത സാറേ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ എം.ഡി യെ ഒന്ന് കണ്ടിട്ട് വരാം. സാറിനുള്ളത് ഞാൻ വന്നിട്ട് പേരും കൂട്ടി തന്നേക്കാം." ജിതിൻ കൈ തിരുമ്മി. അയാൾ വാ പൂട്ടി ജിതിന്റെ മുഖത്തു നിന്നും കണ്ണെടുത്ത് തിരികെ കമ്പ്യൂട്ടറിലേക്ക് നോക്കിയിരുന്നു. ജിതിൻ കലുഷമായ മനസ്സോടെ മുന്നോട്ട് നടന്നു. അവിടെ നടക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ഏകദേശ രൂപം അവനു പിടികിട്ടിയിരുന്നു. അതു വഴി ഫയലും പിടിച്ചു നടന്നു പോയ ഒരു പെങ്കൊച്ചിനോട് എം.ഡി. യുടെ മുറി ചോദിച്ച് അങ്ങോട്ട് നടന്നു. കിരണിന്റെ റൂമിന് മുൻപിൽ എത്തിയപ്പോൾ അകത്തു നിന്നും കിരണിന്റെ ശബ്ദം പുറത്തു കേൾക്കാമായിരുന്നു. ജിതിൻ പുറത്തു കാത്തു നിന്നു.

അൽപ നേരത്തിനകം വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. അകത്തു നിന്നും കലങ്ങിയ കണ്ണുകളുമായി കോകില ഇറങ്ങി വന്നു. താഴെ നോക്കി വന്ന അവൾ സ്തുപം പോലെ മുന്നിൽ നിന്ന ജിതിന്റെ മേൽ ചെന്നു തട്ടി.

"സോറി..." അവൾ കണ്ണു തുടച്ചു കൊണ്ട് അവനെ ഒഴിഞ്ഞു മാറി നടക്കാനൊരുങ്ങി. ജിതിൻ കോകിലയുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു നിർത്തി. അവളുടെ കയ്യിലിരുന്ന ഒരു കെട്ടു പേപ്പറുകൾ താഴേക്ക് ചിതറി വീണു. കോകില അസഹ്യതയോടെ ജിത്തുവിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. തന്നെ കുർപ്പിച്ചു തുറിച്ചു നോക്കുന്ന ആളുടെ മുഖത്താകെ അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഓടി നടന്നു. അവരുടെ കണ്ണുകൾ തമ്മിലിടഞ്ഞു. കോകിലയുടെ പിന്നിൽ കിരണിന്റെ മുറിയുടെ വാതിലടഞ്ഞു. പരിചിതമായ ആ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി കോകില സ്തംഭിച്ചു നിന്നു. ജിത്തു അവളെ ആപാദിച്ചു നോക്കി. അവന്റെ ഓർമ്മയിൽ പൊതുവെ ഈർപ്പമുണ്ടായിരുന്ന അവളുടെ കേശഭാരം ഒരുക്കമില്ലാതെ പാറിപ്പറന്നു കിടക്കുന്നു. കണ്ണുകളിൽ പഴയത് പോലെ കണ്മഷിയുടെ അകമ്പടിയില്ല. അതിലേറെയായി, ആ കണ്ണുകൾ നിർജ്ജീവമാണ്. കണ്ണുകൾക്ക് കീഴെ നേരിയ ഇരുണ്ട വൃത്തങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവനേറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ചുവന്ന കല്ലു വച്ച മുക്കുത്തി അപ്രത്യക്ഷമാണ്. കഴുത്തിലോ കാതിലോ ഒരു തരി പൊന്നു പോലുമില്ല. അലക്ഷ്യമായി ഉടുത്തിരിക്കുന്ന സാരി. ഇത് തന്റെ പഴയ കോകില തന്നെയോ? അവളെ കണ്ട മാത്രയിൽ സന്തോഷം തോന്നേണ്ട സ്ഥാനത്ത് ഉള്ളു നീറുന്നത് പോലെ തോന്നിയവന്.

"ജി...ജിത്തു..." കോകിലയുടെ ചുണ്ടുകൾക്കിടയിലൂടെ അവന്റെ പേര് പതർച്ചയോടെ പുറത്തു വന്നു.

"അപ്പൊ ഓർമ്മയുണ്ട്..." ജിതിൻ ചിരിച്ചു. അവൻ കണ്ണടച്ച്, ശ്വാസം നീട്ടി വലിച്ചെടുത്ത് തന്റെ മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"നീയെന്താ ഇവിടെ..." അത് പറഞ്ഞു തീരുമ്പോഴേക്കും അവൾ കരഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ജിതിൻ തടുക്കാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. അവൾ ഇഷ്ടമുള്ളത് ചെയ്യട്ടെ. അവൾക്കേറ്റവും ഇഷ്ടമുള്ളത്. അവൾ തന്റെ മുന്നിൽ നിന്നും വഴുതി മാറാതിരിക്കാൻ അവളുടെ കയ്യിൽ

മുറുക്കെ പിടിച്ചിരുന്നു ജിതിൻ. കരച്ചിൽ വിതുവലിന് വഴി മാറിയപ്പോൾ ജിതിൻ തന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്നും കർച്ചീഫ് എടുത്തു കൊടുത്തു. അവളത് വാങ്ങി തന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് മേൽ അമർത്തി.

"അന്നും ഇന്നും ഈ കരച്ചിലിന് മാത്രം ഒരു കുറവും ഇല്ലല്ലോ? എന്താ അവൻ ചിത്ത പറഞ്ഞോ?" ജിത്തു കൊച്ചു കുട്ടികളോട് ചോദിക്കുന്നത് പോലെ ചോദിച്ചു.

"ഹേയ്... അങ്ങിനൊന്നുമില്ല..." അവൾ അവന്റെ മുഖത്തു നിന്നും നോട്ടം മാറ്റി.

"ഇതെല്ലാം ഈ ജോലിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതല്ലേ എന്നാണോ പറയാൻ വരുന്നത്?" ജിതിൻ യാന്ത്രികമായി ചോദിച്ചു.

അവനത് എന്തു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു എന്നവന് പോലും മനസ്സിലായില്ല. കോകില അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും കുതറാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അവന്റെ പിടി മുറുകിയതെ ഉള്ളൂ.

"ഒരുപാട് കാലം കഴിഞ്ഞത്.... ഇങ്ങിനെയൊന്നുമല്ല നമ്മുടെ കുടിക്കാഴ്ച ഞാൻ മനസ്സിൽ കണ്ടത്."

"എന്താ നിനക്കും ഞാൻ എന്നെ കാഴ്ച വെക്കണോ? നിന്റെയും കൂടെ കിടക്കണോ ഞാൻ?"

അവൾ പറഞ്ഞത് കേട്ട് അവൻ ഞെട്ടി. എന്നാൽ അവളുടെ കയ്യിലെ പിടി മാത്രം അവൻ വിട്ടില്ല.

"എന്താ പറഞ്ഞത്?" ജിതിൻ കോപം അടക്കി ചോദിച്ചു.

"അല്ല, നിങ്ങളെല്ലാം എന്നോട് അല്ലെങ്കിലും ഇങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യണം. എനിക്ക് ചോദിക്കാനും പറയാനും ആരും ഇല്ലല്ലോ? ഇപ്പോ അകത്തൊരാൾ ചോദിച്ചതെയുള്ളൂ, അവന്റെ കൂടെ കിടന്നു കൊടുക്കാമോ എന്ന്. ഞാനിങ്ങനെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത് കൊണ്ടല്ലേ എല്ലാവരും എന്നോടിങ്ങനെ? ഇല്ല. ഞാൻ ഒടുങ്ങിക്കോളാം. തൃപ്തിയാവട്ടെ..." അവൾ വീണ്ടും ഏങ്ങലടിച്ചു.

ജിതിൻ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അവൻ അവളുടെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ട്, കിരണിന്റെ ക്യാബിന്റെ വാതിൽ തള്ളിതുറന്ന്, കാറ്റ് പോലെ അകത്തേക്ക് പാഞ്ഞു കയറി. കമ്പ്യൂട്ടറിൽ കുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കിരൺ വാതിൽ തള്ളിത്തുറന്ന ശബ്ദം കേട്ട് ഒന്ന് നടുങ്ങി. ജിതിൻ കോകിലയെ അവന്റെ മുന്നിലേക്ക് നീക്കി നിർത്തി. കിരൺ അവരെ രണ്ടു പേരെയും മാറി മാറി നോക്കി. ജിതിൻ ഓച്ഛാനിച്ചു കൈ കെട്ടി നിന്നു.

"കിരൺ സാറല്ലേ?" ജിതിൻ അല്പം ഭവ്യതയോടെ ചോദിച്ചു.

"അതേ... നിങ്ങൾ..." കിരൺ കോകിലയെ ഇടംകണ്ണു കൊണ്ട് നോക്കി ഇരുന്ന കസേരയിൽ നിന്നൊഴുന്നെൽക്കാൻ ഭാവിച്ചു.

"എന്നെ മനസ്സിലായില്ലേ? ഞാൻ ജിതിൻ... ഹ നമ്മൾ പണ്ട് ഒരുമിച്ചു പഠിച്ചതാനേ. നേതാജിയിൽ?? ഒരേ ബാച്ചായിരുന്നേ...??? ഓർമ്മയില്ലേ?"

കിരൺ ഓർത്തെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ആളെ മനസ്സിലായപ്പോൾ അവൻ കസേരയിൽ റിലാക്സ് ആയി കുണ്ടിയുറപ്പിച്ചു.

"ഓഹ്... നീയോ...? എന്താ ഇവിടെ?" കിരൺ പൂച്ഛിച്ച് ചിരി കോട്ടി, കമ്പ്യൂട്ടറിലേക്ക് മുഖം തിരിച്ചു കുത്തു തുടർന്നു.

"ഞാനിവിടെ ഒരാളെ കാണാൻ വന്നതാണേ..." ജിത്തു കോകിലയെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

"അങ്ങനെ ഓരോരുത്തർക്ക് തോന്നുമ്പോ വന്നു കാണാൻ ഇതെന്താ വല്ല ഹോസ്റ്റലോ മറ്റോ ആണോ?" കിരൺ അവന്റെ മുഖത്തു നോക്കാതെ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"ഓ... അങ്ങനെ... അത് ശരി. അല്ല, ഒരു കാര്യം ചോദിച്ചാട്ടെ? ഇവിടെ... അതായത് ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ, ഹാൻഡ്‌മെന്റ് പോളിസി ഒന്നുമില്ല?"

"ഉണ്ടല്ലോ... ദേ... ഞാൻ തന്നെ ഹാൻഡ്‌മെന്റ് പോളിസി. അത് മാത്രമല്ല, ശമ്പളം, പി.എഫ്. എല്ലാം ഞാൻ തന്നെയാ. അല്ല, ഇതെല്ലാം ചോദിക്കാൻ നീയരാടാ? എന്റെ കമ്പനിയിൽ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം വേണ്ട എന്നൊക്കെ തീരുമാനിക്കുന്നത് ഞാനാ. സെക്യൂരിറ്റിയെ വിളിച്ചു പുറത്താക്കും മുൻപ് സാറ്റ് ഇറങ്ങിപ്പോവാൻ നോക്ക്. ആരാ ഈ പരട്ടയെ ഒക്കെ ഇങ്ങു കയറ്റി വിട്ടത്?" കിരൺ ഫോൺ റീസിവർ എടുത്തു നമ്പർ കുത്താൻ തുടങ്ങി.

"വേണ്ട കിരണേ..." ജിത്തിൻ ഫോണിന്റെ റീസിവർ വെക്കുന്നിടത്ത് അമർത്തി കോൾ കാട്ടാക്കി, കിരണിനെ ദയനീയ ഭാവത്തിൽ നോക്കി.

"ആ... അപ്പോ സാർ ഇറങ്ങുവല്ലേ?" കിരൺ റീസിവർ താഴെ വെച്ചു കൈ കെട്ടിയിരുന്നു.

"പോകുവാ കിരണേ. നമ്മൾ പണ്ട് കുറെ അടികൂടിയതല്ലേ? പഴയ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെ ഒന്ന് ഓർത്തെടുക്കാൻ, നിന്നെയൊന്ന് വന്നു കാണാം എന്ന് കരുതി. പക്ഷെ നിനക്ക് താൽപര്യമില്ല. അപ്പോ... ഇനിയെന്താ ചെയ്യാ? അല്ലേ?"

"വാചകമടിക്കാതെ ഇറങ്ങിപ്പോ..." കിരൺ പറഞ്ഞു തീരുന്നതിന് മുന്നേ അവന്റെ മുന്നിലേക്ക് കയറി നിന്ന് അവന്റെ നെഞ്ചുംകൂടു നോക്കി ആഞ്ഞൊരു ചവിട്ട് കൊടുത്തു ജിത്തിൻ. കിരണിന് വാ തുറക്കാൻ സാവകാശം കിട്ടും മുന്നേ ഇരുന്ന കസേരയുൾപ്പടെ പിന്നിലേക്ക് മലർന്നു വീണു അവൻ. ജിത്തിൻ വേഗം ചെന്ന് അവന്റെ കോളറിൽ പിടിച്ചു പൊക്കി അവന്റെ താടിക്ക് കുത്തിപ്പിടിച്ചു. ജിത്തിന്റെ ഉരുക്കു പോലുള്ള കൈകളുടെ പിടി വിടിക്കാൻ കഴിയാതെ കിരൺ നിന്നു പിടഞ്ഞു.

"ഒച്ച വെച്ചാൽ കൊന്ന് കുഴിച്ചു മൂടും കഴുവേറി മോനെ.... അക്ഷരം പഠിപ്പിച്ച ടീച്ചറെ തന്നെ നിനക്ക് വേണം.... അന്തിക്കൂട്ടിന്... അല്ലെടാ പന..." ജിത്തിൻ കിരണിന്റെ കവിളടക്കം ഒന്ന് പൊട്ടിച്ചു. കിരൺ താഴെ വീണ് ജിത്തിനെ പകപ്പോടെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി ചൂണ്ടു വിരൽ ഉയർത്തി.

"പഴയ കണക്കൊക്കെ ഇതോടെ തീർന്നു എന്ന് കരുതി സമാധാനിക്ക് നീ. ഇനി ഇതിന്റെ പേരിൽ എന്റേയോ ഇവളുടെയോ പുറകെ നീ വന്നാൽ..." ജിത്തിൻ നിലത്തു കിടന്ന

കിരണിന്റെ മുഖത്തിന് നേരെ കുനിഞ്ഞു നിന്ന് കയ്യോങ്ങി. കിരൺ അടി തടുക്കാനെനോണം കൈ ഉയർത്തി.

"ഇപ്പോ ഒരു പെണ്ണ് മതി, നിന്നെ അകത്താക്കാൻ. പക്ഷെ, അതു കൊണ്ട് കുഴപ്പം നിനക്ക് മാത്രം അല്ല. അതു കൊണ്ട് തൽക്കാലം ആ പണി ഞാൻ ചെയ്യുന്നില്ല. പക്ഷെ ഇപ്പോ തന്നെ അടിയുണ്ടല്ലോ? അതൊരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാ. ഇനി ഈ വക ഏർപ്പാടിനു നീ മുതിരുമ്പോൾ ഓർത്തു വെക്കാൻ. ഇവൾ ആരുമില്ലാത്ത തെരുവ് പെണ്ണാണെന്നു കരുതിയോ നീ? ചോദിക്കാനും പറയാനും നട്ടെല്ലിന് ഉറപ്പുള്ള ആമ്പിള്ളേരുണ്ട് മോനെ..."

ജിതിൻ നിവർന്നു നിന്ന് അന്തം വിട്ടു നിന്ന കോകിലയുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി. അവൾ ദയനീയ ഭാവത്തിൽ ജിതിനെ നോക്കി നിന്നു.

"കോകില ഇനി ഇവിടെ ജോലി ചെയ്തില്ല. മനസ്സിലായല്ലോ?" ജിതിൻ കോകിലയോട് തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.

"അപ്പോ വരട്ടെ കിരൺ സാരേ...." ജിതിൻ കയ്യുയർത്തി, വായും പൊളിച്ച് എഴുന്നേറ്റു വന്ന കിരണിന് ഒരു സലാം കൊടുത്ത് വാതിൽ തുറന്ന് കോകിലക്ക് ആദ്യം പോകാൻ അവസരം കൊടുത്ത്, പിന്നാലെ അവനിറങ്ങി. പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ അകത്തെ ബഹളം കെട്ടിട്ടാവാം, ചിലരെല്ലാം അവരെ നോക്കി അങ്ങോട്ട് നടന്നടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അവരുടെ ഇടയിലൂടെ, പകച്ചു നിന്ന കോകിലയുടെ കയ്യും പിടിച്ചു പുറത്തിറങ്ങി. കോകില തന്റെ കയ്യും പിടിച്ചു മുന്നിൽ നടക്കുന്ന ജിത്തുവിന് മേൽ കണ്ണും നട്ടാണ് നടന്നത്. അവൾക്ക് നടന്നതൊന്നും വിശ്വസിയനീയമായി തോന്നിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും അവന്റെ കൈ വിടുവിക്കാൻ അവൾ ശ്രമിച്ചതുമില്ല.

"വാ കയറ്." ഹെൽമെറ്റിനകത്തേക്ക് തല തിരുക്കുന്നതിനിടയിൽ ജിത്തു അവളോട് പറഞ്ഞു. കോകില ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിന്നതെയുള്ളൂ.

"ഞാൻ കൊണ്ടോയി ഉരുട്ടിയിടത്തൊന്നുവില്ല. കയറ്.." അവൻ ബൈക്കിൽ കയറി പിൻസീറ്റിൽ തട്ടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. കോകില കയറാതെ മൗനം പാലിച്ചു നിന്നപ്പോൾ അവൻ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്തു വെച്ചിരുന്ന ബൈക്ക് കിൽ സ്വിച്ച് അമർത്തി ബൈക്കിൽ കയ്യും കെട്ടിയിരുന്നു.

"പെട്ടെന്ന് തീരുമാനമുണ്ടാക്കിയാൽ പെട്ടെന്ന് പോവാം." അവൻ ആരോടെന്നില്ലാതെ പറഞ്ഞു. കോകില അവന്റെ പിന്നിൽ അല്പം അകലം പാലിച്ചു കയറിയിരുന്നു. ഇരുന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആണ് അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചത്, അവന്റെ വണ്ടിയിൽ കൈ പിടിക്കാൻ ഗ്രാബ് റെയിലോ, ലേഡീസ് ഹാന്റിലോ ഇല്ല. അവൾ പരിഭ്രമിച്ചു കൊണ്ട് സീറ്റിന്റെ അറ്റത്ത് പിടിച്ചിരുന്നു. ജിതിൻ വണ്ടിയൊന്ന് ചാടിച്ച് മുന്നോട്ടെടുത്തപ്പോൾ അവൾ പെട്ടെന്ന് അവന്റെ തോളിൽ ഷർട്ട് കൂട്ടി അമർത്തി പിടിച്ചു. അവളുടെ സ്പർശനമാത്രയിൽ അവന്റെ ഉള്ളം പുതുമഴ പെയ്തു നനഞ്ഞ മണ്ണ് പോലെ തണുത്തു. ലോകത്തിൽ വെച്ചുറവും വില പിടിച്ചുള്ളത് തന്റെ തോളിൽ ആണെന്നവന് തോന്നി. അതിനുമേ തന്റെ തൊട്ടു പിന്നിലും. അവൻ സാവധാനം ശ്രദ്ധിച്ച് വണ്ടി പുറത്തേക്ക് ഓടിച്ചിറക്കി. പോകുന്ന വഴിക്കെല്ലാം അവൻ ഇടക്കിടെ മിററിൽ കൂടി അവളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ മുഖം മൂന്നമാണ്. കാറ്റിനൊപ്പം നൃത്തം ചെയ്യുന്ന മുടിയിഴകളെ ഒതുക്കി വെക്കുവാൻ പോലും അവൾ

മെനക്കെടുന്നില്ല. അവൻ ദിക്കറിയാത്ത പോലെ എങ്ങോട്ടോ വണ്ടിയോടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

അവരുടെ യാത്ര ചെന്നു നിന്നത് ഒരു ഗ്രൗണ്ടിലാണ്. സിറ്റിയുടെ കോലാഹലങ്ങൾ തീരെയില്ലാത്ത, തികച്ചും ശാന്തമായ മൈതാനം. ആ റോഡ് ചെന്നവസാനിക്കുന്നിടം. പച്ചപ്പുല്ലുകൾ വളർന്നു നിന്ന ഗ്രൗണ്ടിന്റെ ഒത്ത നടുകായി ക്രിക്കറ്റ് കളിക്കാൻ പിച് വെട്ടി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രൗണ്ടിന്റെ രണ്ടറ്റത്തും ഓരോ ഗോൾ പോസ്റ്റ് കുത്തി നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗ്രൗണ്ടിലേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ ആദ്യം കാണുക ഒരു വലിയ വാക്മരമാണ്. വളർന്നു മുറ്റിയ, നിറയെ വാക്മരങ്ങളാൽ ചുവന്ന അതിന്റെ ചില്ലുകളിൽ നിന്നും പൂക്കൾ അടർന്നു വീണ്, വാക്മരത്തിന് താഴെയുള്ള വെളുത്ത ബെഞ്ചിൽ ചിതറിക്കിടക്കുകയാണ്. ജിതിൻ അങ്ങോട്ട് നടന്നു. കൂടെ വന്ന ആളെക്കൊന്നാണതു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ കോകില അവൻ പോകുന്നതും നോക്കി ബൈക്കിനടുത്തു തന്നെ നിൽക്കുകയാണ്.

"ഇങ്ങു വാ ടീച്ചറേ... ഞാൻ പിടിച്ചു കടിക്കത്തൊന്നുവില്ല." അവൻ കോകിലയെ കൈ കാട്ടി വിളിച്ചു. അവൾ മടിച്ചു മടിച്ചു അവനെ നോക്കാതെ അവൻ്റെടുത്തേക്ക് നടന്നു ചെന്നു. അവൻ മുന്നോട്ട് നടന്നപ്പോൾ അവന്റെ തൊട്ടു പിന്നിലായി നടന്നു. ജിതിൻ ചെന്ന് ആ വെളുത്ത ബെഞ്ചിൽ മെല്ലെയിരുന്നു. തൊട്ടടുത്ത് ചെന്നിരിക്കാൻ ബെഞ്ചിൽ കൈ തട്ടി അവളെ ക്ഷണിച്ചു. കോകില ഉടുത്തിരുന്ന സാരിയുടെ തുമ്പ് കൊണ്ട് ബെഞ്ച് തുടച്ച്, അല്പം അകലം പാലിച്ചിരുന്നു.

"ചില അവധി ദിവസങ്ങളിലും, ശാന്തത ലഭിക്കാത്ത സായാഹ്നങ്ങളിലും അല്പം മനസ്സമാധാനത്തിന് വേണ്ടി വരാറുള്ളതാ ഞാൻ ഇവിടെ. കളിക്കാൻ വരുന്ന പിള്ളേരുടെ കളിയും ചിരിയും കുസൃതിയും എല്ലാം കണ്ട്, എന്റെ ഭൂതകാലം ഓർത്തടുത്തു കൊണ്ട് ഞാനീ ബെഞ്ചിലിരിക്കും. ആ കുട്ടികളിൽ ഒരാളായി മാറി, അവരുടെ കൂടെ കുറുവ് കാട്ടി നടക്കാൻ ഒരവസരം ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാശിച്ചിട്ടുണ്ട്, പലവട്ടം. അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ കൂടു കൂട്ടിയിരുന്ന ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ നൊമ്പരം ഞാൻ നിമിഷനേരം കൊണ്ട് മറക്കും. ഇപ്പോൾ ഇവിടം ശൂന്യമാണ്. ഉച്ചയായതല്ലേ ഉള്ളൂ? ഒന്ന് വൈകിക്കോട്ടെ, കാണാം പൂരം." ജിതിൻ മൈതാനത്തേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

"നമ്മൾ എന്തിനാ ഇവിടെ വന്നത്?" കോകില ഭൂമിയിൽ നിന്നും കണ്ണെടുക്കാതെ ചോദിച്ചു.

"ഹോ... ഒന്ന് വാ തുറന്നു കിട്ടിയല്ലോ? മുജ്ജന്മ സുകൃതം." ജിതിൻ അവളെ നോക്കി ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അവളിൽ ഭാവമാറ്റം ഒന്നും കണ്ടില്ല. ജിതിൻ ഒന്ന് മുരടനക്കി.

"ജോലി പോയ വിഷമത്തിൽ ഇരിക്കുവാനോ? ആണെങ്കിൽ നമ്മൾ തുല്യ ദുഃഖിതരാ കേട്ടോ..."

"ഉള്ള ജോലി കളഞ്ഞു തന്നില്ലേ? ആ സന്തോഷം കാണാതിരിക്കില്ലല്ലോ?" കോകില ചുറ്റിനും കണ്ണോടിച്ചു.

"മനസ്സിനിഷ്ടപ്പെടാത്ത ജോലി ചെയ്ത് കണ്ടവന്മാരുടെ ആട്ടും തൂപ്പും കേട്ട് ജീവിതം ഹോമിക്കാനാണെങ്കിൽ, ആദ്യമേ പറയാരുണില്ലേ? ആ ജോലി തന്നെ

തുടർന്നോളമായിരുന്നല്ലോ? എന്റെ കൂടെ പോന്നതെന്തിനാ?" ജിതിൻ വാക്കുകളിൽ ഗൗരവം നിറച്ചു. കോകില മിണ്ടാതെ തന്നെയിരുന്നു. കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് ഇരുവരും രണ്ടു ദിക്കുകളിലേക്കായി നോക്കിയിരുന്നു. ഇടക്കവൻ നോക്കിയപ്പോൾ അവന്റെ കയ്യകലത്തിലാണ് ബെഞ്ചിൽ കോകിലയുടെ കയ്യിരിക്കുന്നത്. ഒന്ന് കൈ നീട്ടിത്തൊട്ടാലോ എന്നവൻ വിചാരിച്ചു. വേണ്ട, എങ്ങാനും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലോ? എങ്കിലും തൊട്ടടുത്തിരുന്നിട്ടും ഒന്നും മിണ്ടതിരിക്കുന്നത് വളരെ കഷ്ടമാണ്.

"ഹസ്ബൻഡ് എന്തു ചെയ്യുന്നു?" എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കണ്ടേ എന്നു കരുതി അവൻ ചോദിച്ചു. കോകില അവനെ ഒന്നു നോക്കി. കൂർപ്പിച്ച നോട്ടമുനകളാൽ അമ്പെയ്ത് അവന്റെ മനസ്സിനെ തളർത്തി.

"സോറി, ഇവിടെ കൊച്ചിയിൽ ഒറ്റക്ക് താമസിക്കുന്ന വിവരം ഞാൻ അറിഞ്ഞാർന്നു. ഫാമിലിയുമായി എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം? അല്ല, ഞാൻ ചോദിക്കാൻ പാടില്ലാത്തത് വല്ലതുമാണ് ചോദിച്ചതെങ്കിൽ മറന്നേര്. കുറെ നേരമായില്ലേ മിണ്ടതെയിങ്ങനെ ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങിട്ട്? അതാ ഞാൻ.... സോറി." അവർക്കിടയിൽ പിന്നെയും നിശബ്ദത തളം കെട്ടി.

"ആരെങ്കിലും എന്നെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചിട്ട് നാളുകളായി ജിത്തു..." അത് പറയുമ്പോൾ അവളുടെ മുഖത്തെരു ചെറു ചിരിയുണ്ടായിരുന്നു. അത് സന്തോഷം കൊണ്ടല്ല എന്നവൻ മനസ്സിലാക്കി.

"എല്ലാവരും മറന്നു തുടങ്ങിയ എന്നെ ഞാൻ തന്നെ മറന്നു തുടങ്ങുവാരുന്നു. അത് പോട്ടെ, ജിത്തുവെന്താ ഇപ്പോ ചെയ്യേണോ?"

"ഞാനിപ്പോ ദേ ഈ ബെഞ്ചിലിരുന്ന് പണ്ടങ്ങോ കണ്ടു പരിചയമുള്ള ഒരു അയ്യരിച്ചിപ്പെണ്ണിന്റെ സെന്റിയടി കേൾക്കുന്നു." എങ്ങനെയും അവളുടെ ആ ദുഃഖഭാവം മാറ്റുവാനുള്ള ശ്രമത്തിനവൻ തുടക്കമിട്ടു. എന്നാൽ അവന്റെ പ്രതീക്ഷകൾക്ക് വിപരീതമായി അവൾ പിന്നെയും മിണ്ടാതായി. അവളുടെ മുഖത്തു പിന്നെയും കാർമ്മേഘങ്ങളുണ്ടായിട്ടെങ്കിലും തെളിയാൻ തുടങ്ങി.

"ഓ... സോറി, ഇവിടെയാരാൾ വേറെ മുഡിലായിരുന്നല്ലോ? ഞാനത് മറന്നു. സോഫ്റ്റ് വെയർ എന്ജിനീർ ആയിരുന്നു. കുറച്ചു ദിവസം മുൻപ് വരെ. ഇപ്പോ ഇഞ്ചിനീരെല്ലാം പോയി ചുക്ക് കാപ്പിക്ക് പോലും കൊള്ളാതായി. ജോലിയും കൂലിയും ഇല്ലാതെ ചുമ്മാ നടക്കുന്നു."

"മം...."

"മം...."

കനത്ത മുകത വീണ്ടും വീണ്ടും തന്നെ കൊന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവൻ കലി കയറി. ഈ മൈർ കേൾക്കാനും ഇങ്ങനെ മിണ്ടാതിരിക്കുന്നത് കാണാനുമാണോ ഇത്രേം ഓടി നടന്ന്, ഇത്രേം കഷ്ടപ്പെട്ട് ഇവളെ കണ്ടു പിടിച്ചത്?

"അതേ, എന്താ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി? എന്താ നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ? കുറെ നേരമായി മനുഷ്യനെ ഇട്ട് വട്ടു കളിപ്പിക്കുന്നു. തന്നെപ്പറ്റി ഓരോന്ന് കേട്ടപ്പോ തൊട്ട് ആധി പിടിക്കാൻ തുടങ്ങിതാ. ഒന്നു പറയണുണ്ടോ?" ഓടുകൊ പൊറുതി മുട്ടി അവൻ ചോദിച്ചു.

"എന്താ ജിത്തുന് അറിയേണ്ടത്? എന്റെ ഭർത്താവിനെപ്പറ്റിയോ? എന്റെ ഫാമിലിയെ പറ്റിയോ? എനിക്ക് പോലും അറിയാത്ത, ഇല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാനെങ്ങനെ പറയും?"

"മനസ്സിലായില്ല." ജിതിൻ അവൾക്കായി ചെവി നീട്ടി.

"ഞാൻ കല്യാണം കഴിച്ചില്ല ജിത്തു, എനിക്കിപ്പോ സ്വന്തമെന്നു പറയാൻ ആരുമില്ല."

അവൾ പറഞ്ഞത് കേട്ട് ജിതിന് ചിരിക്കണോ അതോ കാരയാണോ എന്നറിയാൻ വയ്യാത്ത അവസ്ഥയായി.

"എന്താ ഉണ്ടായത്? എന്നോട് പറ." ജിതിന്റെ ശബ്ദത്തിന് കുറച്ചു മയം വന്നു.

"പറഞ്ഞിട്ടെന്തു ചെയ്യാൻ? അറിഞ്ഞിട്ടു നീയെന്തു ചെയ്യാൻ? ഞാൻ പറയുന്നത് കേട്ട് നിനക്കെന്നോട് സഹതാപം തോന്നുമായിരിക്കും. ഇനിയത് കൂടിയേ ബാക്കിയുള്ളൂ. നിന്റെ സഹതാപം." കോകിലയുടെ ശബ്ദം വല്ലാതെ പതറിയിരുന്നു.

"പറ, എനിക്കറിയാം." ജിതിൻ എഴുന്നേറ്റ് അവളുടെ മുന്നിൽ ചെന്നു നിന്നു. അവൾ തലയുയർത്തി അവനെ നോക്കി. അവന്റെ കണ്ണുകളിലെ ഭാവം ദുഃഖമായിരുന്നു. അവൾ അവയെ നോക്കി പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

"സ്കൂളിലെ എന്റെ ജോലിയെല്ലാം വിട്ട്, ഞാൻ നാട്ടിലേക്ക് പോയപ്പോഴേക്കും എന്റെ അപ്പ എനിക്ക് വേണ്ടി ഒരു ചെക്കനെ കണ്ടു വെച്ചിരുന്നു. എന്റെ അമ്മ സുഖമില്ലാതെ കിടപ്പിലായിരുന്നു കുറച്ചു നാൾ.

അമ്മാവുടെ ചികിത്സയ്ക്കായി അപ്പ ഒരുപാട് പൈസ ചിലവാക്കി. പക്ഷെ ഫലമുണ്ടായില്ല. അമ്മ ഞങ്ങളെ വിട്ടു പോയി. കുറച്ചു പേരോട് പൈസ കടം വാങ്ങി എന്റെ നിശ്ചയമെല്ലാം നടത്തി. വീട് പണയപ്പെടുത്തി ബാങ്കിൽ നിന്നും ലോണെല്ലാം എടുത്തു വെച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ കല്യാണത്തിന് രണ്ടു ദിവസം മുൻപ് ചെക്കൻ വീട്ടുകാർ ബന്ധം ഒഴിയാം എന്ന് പറഞ്ഞു. ചെക്കന് താല്പര്യമില്ലത്രേ. ചെക്കൻ വേറെ ഏതോ പെണ്ണുമായി പ്രേമത്തിലാണെന്നോ, ആ പെണ്ണ് വിഷം കഴിച്ച് ആശുപത്രിയിൽ ആണെന്നോ, എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു. അപ്പ അവരോട് എനിക്ക് വേണ്ടി കെഞ്ചുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. എന്റെ അപ്പ ആദ്യമായി കരയുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അമ്മ മരിച്ച ശേഷം, എന്നെ ഒരു കുറവും ഇല്ലാതെയാ എന്റെ അപ്പ വളർത്തിയത്. ആ മനുഷ്യൻ മറ്റൊരാളുടെ മുന്നിൽ നാണം കെടുന്നത് കണ്ടു നിൽക്കാൻ വയ്യാതെ ഞാൻ അപ്പയോട് പറഞ്ഞു, ഈ കല്യാണം എനിക്ക് വേണ്ടായെന്ന്. തളർന്നു പോയി ആ പാവം. ഓടിയിൽ ഒരു ദിവസം ഞാൻ രാവിലെ ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് വിളിക്കാൻ ചെന്നപ്പോ കണ്ടത്, കട്ടിലിൽ എന്റെ അപ്പ..... കണ്ണും തുറന്ന്.... ശ്വാസമില്ലാതെ കിടക്കുന്നതാ...." കോകില ഇരുന്നു വിതുമ്പി. അവളുടെ കഥ കേട്ട് ജിതിനും ആകെ വല്ലാതെയായി.

"ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കാൻ പോലും ഒരു പത്തു പേരുടെ കാലു പിടിച്ചു ഞാൻ. ഒരാളും, ഒരാളും സഹായിക്കാൻ വന്നില്ല. ഓടിയിൽ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടു പോയപ്പോൾ ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു, എല്ലാം കഴിഞ്ഞിട്ട് മണിക്കൂറുകളായി. ഉറക്കത്തിലെപ്പോഴോ അറ്റാക്ക്

വന്നതാണെന്ന്. എന്നെയോർത്ത് ചങ്ക് പൊട്ടിയാ ആ പാവം...." അവളുടെ കവിളിലൂടെ കണ്ണുനീർ ധാരയായി ഒഴുകി.

"അന്ന് മുതൽ ഞാനൊറ്റക്കാ. ജീവനൊടുക്കിയാലോ എന്നു വരെ ചിന്തിച്ചിരുന്ന നാളുകൾ. അതിന് ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനതും ചെയ്തേനെ. കുറച്ചു നാളുകൾക്ക് ശേഷം എന്റെ ചിറ്റപ്പൻ വന്നെന്ന മധുരക്ക് കുട്ടികൊണ്ടുപോയി. ചിറ്റപ്പന്റെ വീട്ടിലേക്ക്. അമ്പലവും പൂജയുമായി നടന്നിരുന്ന ചിറ്റപ്പൻ ഒരു പാവമായിരുന്നു. എന്റെ അപ്പയെപ്പോലെ. അമ്പലത്തിൽ ഭജനയിരുന്നു മറ്റും കുറച്ചു വർഷങ്ങൾ ഞാൻ എങ്ങിനെയോ തള്ളി നീക്കി. ഒരു കല്യാണം കഴിക്കാൻ ചിറ്റപ്പൻ എന്നെ ഒരുപാട് നിർബന്ധിച്ചു. ചിറ്റപ്പൻ അമ്പലത്തിൽ നിന്നും കിട്ടിയിരുന്ന തൃച്ഛമായ വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു പങ്ക് ഞാനും പറുന്നതത് ആ വീട്ടിലുള്ളവർക്ക് ഇഷ്ടമായില്ല. ചിറ്റപ്പന്റെ വീട്ടിലുള്ളവർക്ക് ഞാൻ ശല്യമായി എന്ന് തോന്നിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ഞാൻ തിരിച്ചു പോന്നു. നാട്ടിൽ ഉള്ളതെല്ലാം വിറ്റു പെറുക്കി ഞാനിങ്ങോട്ട് വന്നു. അവിടെയെനിക്കാരാ? ഇവിടെ വിദ്യയെ കണ്ടു പിടിച്ച്, അവളുടെ കൈയറോഫിൽ ഒരു ജോലി ശെരിയായതാ. ഇപ്പോ അതുമില്ല. എനിക്കൊരുമില്ല. ആർക്കും വേണ്ടാത്ത ഈ ജന്മം...." വാക്കുകൾ മുഴുവിക്കൊന്നാവതെ അവൾ കണ്ണുകൾ ഇറുക്കിയിടച്ചു. ചുട്ടു കണ്ണുനീർ വീണ തന്റെ മടിയിലിരുന്ന കയ്യിൽ ഒരു പരുക്കൻ കയ്യുടെ സ്പർശനമറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ കണ്ണു തുറന്നു. ജിത്തു അവളുടെ കരം കവർന്നു കൊണ്ട്, അവളുടെ മുന്നിൽ ഒറ്റക്കാൽമുട്ട് നിലത്തു കുത്തിയിരിക്കുകയായിരുന്നു.

"ജിത്തിൻ. 26 വയസ്സ്. ഒറ്റ മകൻ. ഇപ്പോ തൽക്കാലം ജോലിയില്ല. ഒരു ലക്ഷ്യബോധം പോയിട്ട്, ഇനിയങ്ങോട്ട് എന്ത് ചെയ്യണം എന്ന് പോലും അറിയില്ല. പക്ഷെ....ഒരു പെണ്ണിനെ പോറ്റാനുള്ള കഴിവും ചങ്കുറപ്പുമുണ്ട്. ഇട്ടേച്ചു പോവില്ല എന്നുറപ്പും തരാം. എന്താ... തന്നെക്കെട്ടിക്കൊട്ടെ ഞാൻ?"

കോകില ഒരു ജിന്നിനെ കണ്ടത് പോലെ അവന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. അവന്റെ കൈപ്പിടിക്കുള്ളിലിരുന്ന് അവളുടെ കൈ വിറ പൂണ്ടു. കാതുകളിൽ വീണത് സത്യമാണോ എന്നറിയാൻ അവൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് മാറി മാറി തുറിച്ചു നോക്കി. ഒന്ന് ചാടിയെണീക്കണം എന്നു കരുതിയിരുന്നു അവൾ. തന്റെ തീരാവേദനകളിലേക്ക് അവനെ വലിച്ചിഴപ്പിക്കാതെ അവനിൽ നിന്നും വിട്ടു പോകാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ നോട്ടം തന്റെ മേൽ തട്ടിയ മാത്രയിൽ ശരീരമാകെ തളരുന്നതായി അവൾ മനസ്സിലാക്കി. അവളുടെ കൈകളിലൂടെ അവളിലെ നാടീമിടിപ്പ് അവൻ സ്വായത്തമാക്കി. അവന്റെ കണ്ണുകൾ കളി പറയുകയല്ല എന്നവൾ മനസ്സിലാക്കി. ആ കണ്ണുകളിൽ ഒരിക്കൽ നഷ്ടമായ തന്നെ കണ്ടെത്തി അവൾ. അവന്റെ കൈകളിൽ ഒരുപാട് നാൾ കൊതിച്ച അഭയം കണ്ടെത്തി അവൾ.

"ജിത്തു... എനിക്ക്.... ഞാൻ.... ആ പഴയ കോകിലയാവാൻ എനിക്കിനി പറ്റുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല ജിത്തു... ഞാൻ... നമ്മൾ...." അവളുടെ വാക്കുകൾ മുറിഞ്ഞു. കരയാൻ മനസ്സ് വെമ്പുന്നുണ്ടെങ്കിലും കണ്ണുകളിലെ കണ്ണീർ വറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഒരു കരട് വീണ് നീറിയാൽ പോലും കണ്ണു ചിമ്മാതിരിക്കാൻ അവളാഗ്രഹിച്ചു. തന്റെ മുന്നിലിരിക്കുന്നവൻ, ഈ കാഴ്ച, ഇതൊരിക്കലും മായല്ലേ എന്നവളുടെ ഉള്ളം പറയുന്നതവൾക്ക് കേൾക്കാമായിരുന്നു.

"എന്ത്, എങ്ങനെ.... എന്നൊന്നും എനിക്കറിയില്ല. പക്ഷെ താൻ പറയാൻ പോകുന്നതെന്തൊക്കെയോ എന്നെന്നിരിക്കറിയാമായിരുന്നു. പഴയ കോകില. ഹും... എടോ, തന്റെ കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് പഴയതും പുതിയതുമൊന്നുമില്ല. കോകില എന്നും കോകില തന്നെയാണെന്നിക്ക്. നഷ്ടങ്ങൾ ഒരുപാട് സഹിച്ചു, ദുഃഖങ്ങൾ ഒരുപാടനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് താനെന്നിരിക്കറിയാം. ഒരു ജന്മം മുഴുവൻ കരഞ്ഞു തീർക്കാനുള്ള സങ്കടം താൻ ഉള്ളിൽ കൊണ്ടു നടക്കുന്നുണ്ടെന്നും അറിയാം. തനിക്ക് വിരോധമില്ലെങ്കിൽ, എതിർപ്പില്ലെങ്കിൽ, നാളുകളായി ഒറ്റക്കിരുന്നു കരഞ്ഞു തീർത്ത വിഷമങ്ങളെല്ലാം പങ്കു വെക്കാൻ... വന്നു കൂടെ എന്റെ കൂടെ? കൂടെക്കൂട്ടിക്കോട്ടെ തന്നെ ഞാൻ?" അവളുടെ തലയിൽ വീണ വാകപ്പു തട്ടി മാറ്റിക്കൊണ്ടവൻ ചോദിച്ചു. അവൾ അവന്റെ മുഖത്തു നിന്നും കണ്ണെടുക്കാതെ ഇരുന്നു. ജിത്തു എഴുന്നേറ്റ് അവളിൽ നിന്നും അകന്ന് തിരിഞ്ഞു മൈതാനത്തേക്ക് നോക്കി നിന്നു.

"പോയ യാത്രകളിലെല്ലാം, കണ്ട കാഴ്ചകളിലെല്ലാം തിരയുമായിരുന്നു ഞാൻ നിന്റെ മുഖം. മുകളിലുള്ളവൻ എപ്പോഴെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും വെച്ചു കാണിച്ചു തരുമെന്ന് അറിയാമായിരുന്നു. ചുമ്മാ ഒരു വിശ്വാസം. താൻ ഓർക്കുന്നുണ്ടോ, പഴയ സ്കൂൾ കാലം? അന്നൊക്കെ ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞ് താൻ പോവുമ്പോ, താൻ ഒടിച്ച് നിന്ന ചോക്കിന്റെ കഷണം വരെ ഞാൻ പെറുക്കിക്കൊണ്ടു പോയി സൂക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിലെയുള്ള ഓരോ ഭ്രാന്ത്... പക്ഷെ എന്നും ആ പഴയ നോട്ടീസ് ബോർഡിന് മുന്നിൽ ഞാൻ കാത്തുനിൽക്കാറുള്ളത്...."

ഒന്നു വെട്ടിത്തിരിഞ്ഞ് , ജിത്തിൻ പറഞ്ഞു തീർക്കുന്നതിന് മുൻപ് കോകില തന്റെ വലതു കരം കൊണ്ട് അവന്റെ വാ പൊത്തി. അവളുടെ ഉള്ളും കയ്യിലെ ചുടും മണവും അവന്റെ മനസ്സിലേക്ക് പെട്ടെന്ന് കൊണ്ടു വന്നത്, സ്കൂൾ ആനുകൂല്യ ഡയ്ക്ക് അവൻ കോകിലയുടെ കൂടെ ചിലവഴിച്ച നിമിഷങ്ങളാണ്. സത്യം മാത്രമാകാണമേ എന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന, അവന്റെ ഓർമ്മകളിൽ മാത്രമുള്ള ആ നിമിഷം.

"വേണ്ട.... പറയണ്ട ജിത്തു.... എനിക്കറിയാം." അവൾ അവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് കൈ ചേർത്തു. തന്റെ ഉൾത്തുടിപ്പു മനസ്സിലാക്കിയവന്റെ നെഞ്ചിലെ തുടിപ്പറിയാൻ അവളുവന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് കാതു ചേർത്തു. അവരുടെ പഴയ ക്ലാസ് മുറിയുടെ ഗന്ധം തന്നെത്തടിയെത്തിയത് പോലെ അവന് തോന്നി. ആഘോഷം തിര തല്ലുന്ന മനസ്സുമായി അവൻ തന്റെ കരങ്ങളാൽ അവളെ മുടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

"നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നു കരുതിയതാ നിന്നെ. ഇനി കാണില്ലെന്ന് കരുതിയതാ. ഈ നെഞ്ചിലെ ചുടാറിയാൻ കൊതിച്ചിട്ടുണ്ട് ഒരു കാലത്ത്. എത്ര നാൾ മറച്ചു വെച്ചു നടന്നു എന്നറിയാമോ...." അവന്റെ ഇടനെഞ്ചിന്റെ മിടിപ്പ് ശ്രവിച്ചു കൊണ്ടവൾ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവളുടെ അധരങ്ങളിൽ വിരൽ ചേർത്തു ജിത്തിൻ.

"ശ്... വേണ്ട. എനിക്കറിയാം." അവനവളെ ഇറുക്കി പുണർന്നു. അവളുടെ മുഖം ചുവന്നു തുടുത്തു. കണ്ണു നനയുന്നതിനിടയിലും കോകിലയുടെ ചൊടികൾ വിരിഞ്ഞു. പൊഴിഞ്ഞു വീഴുന്ന വാകപ്പുക്കൾക്ക് കീഴെ, ആ മരച്ചുവട്ടിൽ, ജന്മസാഹചര്യം നേടിയ നിർവൃത്തിയിൽ, മനസ്സു കൊണ്ട് പരസ്പരം സംസാരിച്ച് അവർ ഒന്നായി നിന്നു.

"ജിത്തു...."

"എന്താ പെണ്ണേ..." അവളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു നിന്നവൻ വിളി കേട്ടു.

"ബാഗെടുത്തില്ല."

"ഏത് ബാഗ്?" തന്റെ നെഞ്ചിൽ കിടന്നവളെ അവൻ തല കുമ്പിട്ടു നോക്കി.

"എന്റെ ബാഗ്. ഓഫീസിലിരിക്കുവാ."

"അതിൽ വിലപിടിപ്പുള്ളതെന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ?"

"എന്റെ... ചോറ്റുപാത്രം..." കോകില തല പൊക്കി ലജ്ജയോടെ പറഞ്ഞു.

"എന്റെ പൊന്നു പെണ്ണേ..."

ഒരു നൂറു ബാഗും, നിന്റെ പൊക്കത്തിൽ ഒരു ചോറ്റുപാത്രവും വാങ്ങിത്തരാം ഞാൻ. ഇനി മിണ്ടല്ലേ...ശ്... ശ്... കിടക്ക് കിടക്ക്.." അവൻ ധൃതി പിടിച്ചിട്ടെന്നോണം അവളുടെ തല പിടിച്ചു പിന്നെയും തന്റെ നെഞ്ചോട് ചേർത്തു.

"ടാ... ജിത്തു, എണീക്കടോ, സ്ഥലമെത്താറായി. കല്ലുറണച്ചെറുക്കൻ സ്വപ്നോം കണ്ടു കിടന്നുറങ്ങുവാനോ? നല്ല ബെസ്റ്റ് ടൈമിംഗ് അളിയാ...."

ജിത്തു കണ്ണു തുറന്ന് സോണിയെ നോക്കി ചിരിച്ചു. ഒന്നര വർഷം തളിർത്തു പൂവിട്ട പ്രണയത്തിനൊടുവിൽ, ഇന്ന് ജിത്തു കോകിലയുടെ കഴുത്തിൽ മിന്നു കെട്ടുകയാണ്. സോണിയുമൊത്ത് കല്ലുറണ മണ്ഡപത്തിലേക്കുള്ള യാത്രാ മധ്യേ ആണവർ.

"സോണിക്കുട്ടാ... ഒരു കാര്യം..."

"നീ ചോദിക്കടോ കുട്ടാ..."

"മേഴ്സിയെ കെട്ടിയതിന് നീ എന്നെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിച്ചിട്ടുണ്ടോ?"

"മം... ഇത് കല്ലുറണ വട്ട് തന്നേ... നീ പ്രേമിച്ച പെണ്ണിനെ നിനക്ക് കിട്ടിയില്ലേ? അത് പോലെ ഞാൻ പ്രേമിച്ച പെണ്ണിനെ ഞാൻ കെട്ടി. അതിൽ കൂടുതലൊന്നും നീയറിയണ്ട."

"ഹ പറ സോണിമോനെ...." ജിതിൻ സോണിയുടെ തോളിൽ പിടിച്ചു കുലുക്കി.

"വിട് മൈരേ, വണ്ടിയെവിടെയെങ്കിലും ചെന്നു തട്ടും." ജിതിൻ അടങ്ങി. അൽപ നേരം അവൻ മിണ്ടാതിരുന്നു.

"നീ മേഴ്സിയെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ സോണി?"

"പിന്നെ സ്നേഹിക്കാണ്ട്? കാര്യം ഞാൻ ചെയ്തത് അല്പം കന്നംതിരുവാ. പക്ഷെ അത് കൊണ്ട് ഗുണമുണ്ടായത് നിനക്കല്ലേ?"

"ഉവ്വ, അവൾപ്പന്റെ NRI കാശും പട്ടടിച്ചു നടക്കുന്നത് ഞാനല്ലേ. അതല്ലേ എനിക്ക് നീ ചെയ്തു തന്ന ഗുണം?"

"നിനക്ക്... നിനക്ക് കോകിലയെ കിട്ടിയില്ലേ?"

"ഉവ്വ, ഉവ്വേ...."

"എടാ... ഓരോരുത്തർ ജനിച്ചു വീഴുമ്പോ തന്നെ അവർക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ള പെണ്ണിനെ ദൈവം തന്നെ നേരത്തെ കണ്ടു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. എനിക്ക് വിധിച്ചത് മേഴ്സിയാ. അല്ലെങ്കിൽ അന്ന് നിന്റെ നമ്പർ ചോദിക്കാൻ അവൾ എന്നെത്തന്നെ വിളിക്കില്ലല്ലോ?"

"എന്നെയന്വേഷിച്ചു വിളിച്ചവളെ നീ വിളിച്ചു മടക്കുവേം ചെയ്തു. എന്നാലും കോകിലയെ പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ നീ കണ്ടുപിടിച്ച നിന്റെ ആ 'പ്രത്യേക മാർഗ്ഗം' മേഴ്സിയായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽ പോലും വിചാരിച്ചില്ല. നീയെന്നെ തേച്ചില്ലേ അളിയാ? കുറച്ചു നേരത്തേ നിനക്ക് പറയുന്നു. നല്ല മുട്ടൻ ജാക്പോട്ടാ ഞാൻ കളഞ്ഞു കളിച്ചത്. എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് അവന്റെ വക ഏറ്റു പറച്ചിലും, മേഴ്സിയുമായി ലൈനായത്രെ. ആ...

നീ നന്നായിക്കാണാൻ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കാം."

"ഒന്നു പോ മൈരേ... ഇപ്പൊ ഞാൻ നന്നായിത്തന്നെയാ ഇരിക്കണേ. എനിക്കിപ്പോ എന്താ കുറവ്? കാശിന് കാശ്, കാറിന് കാറ്, നല്ല ഒന്നാന്തരം ഒരു ഉരുപ്പിടി, പിന്നെ അച്ചിലിട്ട പോലത്തെ രണ്ട് ഇരട്ടപ്പിള്ളേരും. അതിനും വേണം അളിയാ ഒരു യോഗം."

"എന്നാലും എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റണില്ല, നമ്മുടെ മുലച്ചി മേഴ്സി ഇപ്പൊ നിന്റെ ഭാര്യ... ആ, നിങ്ങൾ രണ്ടും നല്ല ചേർച്ചയാ. ഇപ്പൊ പെറ്റെണീറ്റ് തടിയും വെച്ച്... നിങ്ങള് രണ്ടും നടന്നു പോണത് കണ്ടാൽ അമ്മയും മോനുമൊന്നെന്ന പറയൂ. അവൾടെ ബ്രായെത്ര മാറി?"

"എന്റെ പെണ്ണുമ്പിള്ളേളുടെ ബ്രാ മാറണോ വേണ്ടയോ എന്ന് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചോളാം. നീയാ കോകിലേടെ ചിരട്ട മുലയും ചപ്പി നടന്നാ മതി. മുലയല്ലല്ലോ? അമ്മിഞ്ഞയല്ലേ? ഹ ഹ ഹ...."

"കിളിക്കൊണ്ട് വണ്ടിയോടിക്ക് മൈരേ..." ജിതിൻ സോണിയുടെ കിറിക്കിട്ട് കുത്തി.

"ഇനിയോടിക്കാൻ ഒന്നുവില്ല. ദേ എത്തി."

കല്യാണ മണ്ഡപത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ജിതിൻ ചുറ്റും നോക്കി. അടുത്തറിയാവുന്ന ചില ബന്ധുക്കളേയും, അച്ഛന്റെ കുട്ടുകാരേയും മാത്രമേ വിളിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും ഓഡിറ്റോറിയം നിറഞ്ഞു നിൽക്കുകയാണ് ആളുകൾ. ഒരു ധൈര്യത്തിന് സോണി പിന്നിൽ തന്നെ നില്ക്കുന്നു എന്നവൻ ഇടക്കിടെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. നാദസ്വരക്കാരുടെ കൊട്ടും മേളവും കേട്ട് രസിച്ചു കൊണ്ട് ഇരു കൈകളിലും ഇരട്ടക്കുട്ടികളെയും പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന സോണിയെ എഴുന്നേറ്റ് ചെന്ന് ചവിട്ടാണോ വേണ്ടയോ എന്നവൻ ആലോചിച്ചു. സമയം വേഗത്തിൽ കടന്നു പോയി. താലം പിടിച്ച പെൺകുട്ടികളെ മുൻനിർത്തി, അംബികാമ്മയുടെയും, വിദ്യാ മിസ്സിന്റെയും , മേഴ്സിയുടെയും അകമ്പടിയോടെ ചുവന്ന പട്ടുസാരിയുടുത്ത്, കോകില മണ്ഡപത്തിലേക്ക് നടന്നുതു. മണ്ഡപത്തിലേക്ക് നടന്നു കയറിയ കോകിലയെ, അവൾ തന്റടുത്തു വന്നിരിക്കുന്നത് വരെ ജിത്തു കണ്ണെടുക്കാതെ

നോക്കിയിരുന്നു. അവൾ സുന്ദരിയായിരുന്നു. അവളുടെ മുടിയിൽ കട്ടകുത്തി അണിയിച്ചിരുന്ന മല്ലികപ്പൂക്കളോ, മറ്റ് ആടയാഭരണങ്ങളോ അല്ല, അവളുടെ മൂക്കിലെ ചുവന്ന മൂക്കുത്തിക്കല്ലാണ് അവളെ സുന്ദരിയാക്കുന്നത് എന്നവൻ തോന്നി. അതില്ലെങ്കിൽ അവൾ പൂർണ്ണയല്ല എന്ന് ഒരു തോന്നൽ. തന്റടുത്തു തന്നെത്തന്നെ നോക്കിയിരിക്കുന്ന ജിത്തുവിനെ നോക്കി കോകില ചിരിച്ച്, ചെഞ്ചായം പൂശിയ കീഴ്ചുണ്ട് കടിച്ചു കൊണ്ട് പുരികം പൊക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ ഒന്നുമില്ലെന്ന് തലയാട്ടി.

"എന്താ കല്യാണ ചെക്കൻ വിറക്കുന്നുണ്ടോ? ചായ വല്ലതും വേണോ?" കോകില അടക്കം ചോദിച്ച്, അടക്കിയിരിച്ചു.

"ചായയൊന്നുവല്ല. നിനക്ക് ഞാൻ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ലസ്സൽ പാലും വെള്ളം. ഇതൊക്കെയൊന്ന് കഴിഞ്ഞോട്ടെ..."

"അയ്യട... വൃത്തികെട്ടവൻ..." കോകില അവന്റെ തുടയിൽ നുള്ളി. ജിത്തിൻ ഒന്ന് പിടഞ്ഞെങ്കിലും കടിച്ചു പിടിച്ചിരുന്നു. സോണിയുടെ വക പിന്നിൽ നിന്നും കാലു കൊണ്ട് മുതുകിനൊരു തട്ടും കിട്ടി.

"മുഹൂർത്തം മുഹൂർത്തം..." പ്രഭാകരൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ജിത്തിനും കോകിലയും എഴുന്നേറ്റ് സദസ്സിനെ വണങ്ങി. കൊട്ടും കുരവയും വാദ്യഘോഷങ്ങളുമായി, ശുഭമുഹൂർത്തിൽ ജിത്തിൻ കണ്ണുകളിൽ ഈറനണിഞ്ഞു നിന്ന കോകിലയുടെ കഴുത്തിൽ മിന്നു കെട്ടി.

"ഈ പാലൊന്നും വേണ്ടമ്മേ... പ്ലീസ്..." ജിത്തുവിന്റെ മുറിയിലേക്ക് അംബികാമ്മ കോകിലയെ തള്ളി വിടുന്നതിനിടയിൽ കോകില ചിണുങ്ങി.

"ഇതൊക്കെ ആദ്യരാത്രിയിലെ ചടങ്ങാ മോളെ. മോളിൽ കൊണ്ടു പോയി അവൻ കൊടുക്ക്. പാതിയെ കൊടുക്കാവൂ. അറിയാല്ലോ? ഞാൻ പറഞ്ഞു തരണ്ടല്ലോ?"

"ശോ, ഈ 'അമ്മ... ജിത്തുവെന്നെ കളിയാക്കും." കോകില പരിഭവിച്ചു.

"ആഹാ, എന്റെ മോളെ കളിയാക്കിയാൽ അവന്റെ ചെവി ഞാൻ കിഴുക്കിയിങ്ങെടുക്കും. എന്റെ മോൻ ആറ്റു നോറ്റിരുന്നു കിട്ടിയതല്ലേ? നിന്നെ വാക്ക് കൊണ്ടു പോലും ആരെങ്കിലും വേദനിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ അതിന് എന്റെ സമ്മതം ആദ്യം വേണം. അതിപ്പോ എന്റെ മോനായാലും." അംബികാമ്മ കോകിലയുടെ തലയിൽ തലോടി.

"എന്നാലും അമ്മേ, ഇതൊക്കെ വേണോ?"

"ഒരെന്നാലുമില്ല. കാർന്നോമ്മാരായിട്ട് തുടങ്ങി വച്ച ചടങ്ങല്ലേ? നമ്മളായിട്ട് തെറ്റിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. എന്റെ മോള് ചെല്ല." അംബികാമ്മ ചിരിച്ചു.

കോകില മടിച്ചു മടിച്ചു ജിത്തുവിന്റെ മുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നുകത്തു കയറി. എന്നാൽ ജിത്തുവിനെ ആ മുറിയിലെങ്ങും കണ്ടില്ല. മുറിക്കകത്തെ ബാത്റൂമിൽ നിന്നും വെള്ളം

വീഴുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. അവൾ കയ്യിലിരുന്ന പാൽ ഗ്ലാസ് മേശപ്പുറത്തു വച്ച്, ബാത്രൂം വാതിലിൽ ചെന്നു തട്ടി.

"ജിത്തു... ജിത്തു..."

"ആ... വരുവാ... കഴിഞ്ഞു. ഒരു മിനിറ്റ്..." ജിത്തു അകത്തു നിന്നും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. കോകില ചെന്ന് വിരിച്ചു മുല്ലപ്പൂ വിതറിയ കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. ബാത്രൂം വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. ജിത്തു ഒരു വെള്ള ബാത്രൂം ടവലും ചുറ്റി, തല തുവർത്തിക്കൊണ്ട് പുറത്തേക്കിറങ്ങി വന്നു.

"ആഹാ... കുളിക്കുവാരുന്നോ? ഈ സമയത്തോ?"

"എന്താ ഈ സമയത്തു കുളിച്ചുടെ? ആ സിൽക്ക് ജൂബയൊക്കെയിട്ട്, ചൂടെടുത്ത് വിയർത്തു നാറിയാ കയറി വന്നത്. ഇപ്പോഴാ കുളിക്കാൻ സമയം കിട്ടിയത് തന്നെ. ഹോ... എന്താ ആശ്വാസം?"

കോകില ജിത്തുവിനെ ഒന്നടിമുടി നോക്കി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ അവന്റെ അർധനഗ്ന മേനിയലൂടെ ഓടി നടന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ ആദ്യം പതിച്ചത് അവന്റെ ഉറച്ച നെഞ്ചിലായിരുന്നു. അവന്റെ കൈകളിലെയും വയറിലെയും ഉറച്ച പേശികളിൽ അധിക നേരം നോക്കിയിരിക്കാനാവാതെ അവൾ നിലത്തേക്ക് നോട്ടം മാറ്റി.

"താൻ ഇതുവരെ വേഷമൊന്നും മാറ്റിയില്ലെ?"

"ഞാൻ വീട്ടിൽ വന്നു കയറിയപ്പോഴേ കുളിച്ചു വേഷം മാറിയതാ. കണ്ടിട്ട് തോന്നുന്നില്ലേ?" തന്റെ സെറ്റ് സാരി പിടിച്ചു കാട്ടിക്കൊണ്ടവൾ ചോദിച്ചു.

"സമ്മതിച്ചേ... , ആഭരണങ്ങളൊക്കെ അമ്മായിയമ്മ നേരത്തെ ഊരിയെടുത്തെന്നു തോന്നുന്നല്ലോ? ഇപ്പോഴേ പോർ തുടങ്ങിയോ അംബികാമ്മ?"

"ദേ ചെക്കാ, അമ്മയെപ്പറ്റി അങ്ങിനൊന്നും പറയല്ലേ കേട്ടോ..."

"ഓ പിന്നേ... അവടെയാരമ്മ... നീയെന്നെ എന്താ വിളിച്ചത്? ചെക്കാനോ? ചേട്ടാന്ന് വിളിയെടി..."

"പിന്നേ ഒരു ചേട്ടൻ വന്നേക്കണു, നിന്നെക്കാളും മൂന്ന് നാല് വയസ്സിന് മൂത്തതാ ചെക്കാ ഞാൻ. എന്നെയാ നീ ചേച്ചീന്ന് വിളിക്കേണ്ടത്."

"അയ്യോ... ഒരു കിളവിയെ ആണല്ലോ ഞാൻ കെട്ടീത്? ഞാനത് മറന്നു പോയി. എന്നാൽ അങ്ങിനെയൊട്ടെ ചേച്ചീ..."

കോകിലയുടെ മുഖം പെട്ടെന്ന് വാടി.

"പൊന്നു പെണ്ണേ ചതിക്കല്ലേ, ഞാൻ അറിയാണ്ട് ഒരു തമാശ പറഞ്ഞു പോയതാ. അപ്പോഴേക്കും മുഖം വാടിയല്ലൊടി അയ്യരിച്ചിപ്പെണ്ണേ..." ജിത്തു അവളുടെ അടുത്തിരുന്ന് അവളുടെ താടി പിടിച്ചുയർത്തി. അവൾ താടി വെട്ടിച്ചു.

"ഹ, പോട്ടെ പെണ്ണേ... ഞാൻ ചുമ്മാ നിന്നെ ചൊടിപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞതല്ലേ? ദേ നമ്മുടെ ഫസ്റ്റ് രാത്രിയാണ്. ഒരുമാതിരി ബോർ പരുപാടി ചെയ്ത് അത് കുളമാക്കരുത്. നിന്റെയീ ചുവന്ന മുക്കുത്തിയുണ്ടല്ലോ? അത് മാത്രം കണ്ടാൽ മതിയെനിക്ക്. ഇതുമിട്ട് നീ അടുത്തിരിക്കുമ്പോ എനിക്ക് ലോകം വെട്ടിപ്പിടിച്ചത് പോലെയാ."

കോകിലയുടെ മുഖം പ്രസന്നമായി. അവൾ നാണം കൊണ്ട് ചുവന്നു.

"പക്ഷെ എനിക്ക് നീ കെട്ടിത്തന്ന ഈ താലിയുണ്ടല്ലോ? ഇതിനോളം വരില്ല മറ്റൊരു പൊന്നും പണ്ടവും. ഇത് മാത്രം മതിയെനിക്ക്, മറ്റൊന്നും വേണ്ട."

"അപ്പോ എന്നെ വേണ്ടേ?" ജിത്തുവിന്റെ മുഖം അവളുടെ ചുണ്ടുകളെ തേടിച്ചെന്നു. കോകില പെട്ടെന്ന് മേശപ്പുറത്തിരുന്ന പാൽ ഗ്ലാസ് കയ്യിലെടുത്ത് അവനു നേരെ നീട്ടി.

"ഇതെന്താ? അയ്യേ... ബോർ പരുപാടി."

"ശോ... ഞാൻ അമ്മയോട് പറഞ്ഞതാ... നീ കളിയാക്കുംന്ന്." കോകില ലജ്ജിച്ച് മുഖം തിരിച്ചു.

"അതേ... അതുകൊണ്ടൊന്നുവല്ല. രാത്രി പാല് കുടിച്ചാലെ, എനിക്കുറക്കം വരും." അവൻ പാൽ ഗ്ലാസ്സ് വാങ്ങി തിരികെ മേശപ്പുറത്തു തന്നെ വച്ചു.

"പോടാ... ഞാൻ ഉറങ്ങാൻ പോവ്വാ...." അവൾ കിടക്കയിലേക്ക് ചാഞ്ഞ് തിരിഞ്ഞു കിടന്നു.

"ഉവ്വ...." ജിതിൻ അവളോട് ചേർന്നു കിടന്ന് അവളെ ചേർത്തിറുക്കി കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അവളുടെ കാതിൽ മെല്ലെ കടിച്ചു.

"ശോ... ആ തുണിയെങ്കിലും മാറ്റ് ചെയ്യാ..." ഇക്കിളിപ്പെട്ടു ചിരിച്ചു കൊണ്ടവൾ മൊഴിഞ്ഞു.

"എന്നിട്ടെന്തിനാ? പിന്നേം അഴിച്ചു കളയാനല്ലേ? അവിടെ അടങ്ങിക്കിടക്ക് പെണ്ണേ...." ജിതിൻ അവളുടെ അണിവയറിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു കഴുത്തിൽ മുക്ക് കൊണ്ടുറച്ചു.

"ശേ... ഈ വൃത്തികെട്ടവൻ...." കോകില ഇക്കിളി കൊണ്ട് പിടഞ്ഞു. അവളുടെ ഗന്ധത്താൽ ഉണർന്നു തുടങ്ങിയ ലിംഗം അവൻ അവളുടെ പിന്നിൽ അമർത്തി വെച്ചു. ജിതിൻ കോകിലയുടെ കഴുത്തിൽ ചുംബിച്ചു തുടങ്ങി. അവന്റെ കൈകൾ അവളുടെ സാരി വയറിൽ നിന്നും മാറ്റി, നഗ്നമായ വയറിൽ തഴുകുവാൻ തുടങ്ങി. കോകിലയുടെ പിടച്ചിൽ ചെറു മുളലുകൾക്ക് വഴി മാറി. അവനവളുടെ കാതിൽ വീണ്ടും കടിച്ചു വലിച്ചപ്പോൾ അവൾ നൊമ്പരപ്പെട്ട് പരിഭവം കലർന്ന മുഖവുമായി നേരെ കിടന്നു. അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ പ്രേമവും കാമവും ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കണ്ട്, അവളുടെ നെഞ്ചിൽ ഒരു ആന്തലുണ്ടായി. ശരീരത്തിലെവിടെയോ ഒരു തരിപ്പ് പടരുന്നതവൾ അറിഞ്ഞു.

"എന്താ ഇങ്ങനെ നോക്കേണോ?" തന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തന്നെ ഉറ്റു നോക്കി കിടക്കുന്ന ജിത്തുവിനോടവൾ ചോദിച്ചു.

"ഞാൻ ആലോചിക്കുവാറുന്നു."

"എന്ത്?"

"ഈ സാരിം മാങ്ങാത്തൊലിം ഒക്കെ അഴിച്ചു കളയാൻ ഒരു നേരമെടുക്കുവല്ലോ?"

"ശേ... വൃത്തികെട്ടവൻ... പട്ടി...." അവളുവന്റെ ചുണ്ടിൽ ഒരു പിചു വച്ചു കൊടുത്തു.

എന്നാൽ ജിത്തുവിന്റെ കണ്ണുകളിലെ ഭാവം മാറിയില്ല. അവ കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണമായി. അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി കിടന്ന കോകില പരിസരം പോലും മറന്നു പോയി. അവന്റെ ഇരു കവിളുകളിലും കൈകൾ ചേർത്തു വെച്ച്, അവനെ തന്നിലേക്കടുപ്പിച്ചു അവൾ. അവരുടെ ചുണ്ടുകൾ കൂട്ടി മുട്ടി. ജിത്തു തല ചെരിച്ച് കോകിലയുടെ ചുണ്ടുകൾ നുകരാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ മേൽചുണ്ടു കടിച്ചു കൊണ്ട് അവൾ തിരിച്ചും. അവളുടെ സാരിത്തലപ്പ് മാറ്റിക്കൊണ്ട് അവനവളുടെ താമര മൊട്ടു പോലെ കുമ്പിയ മുലകളെ തന്റെ കൈ വിരലുകളാൽ മർദിച്ചു.

തന്റെ ചുണ്ടുകൾ മൊത്തിക്കുടിച്ചു കൊണ്ട് തന്റെ നെഞ്ചിൽ കൈകളാൽ കുമ്പുതി കാണിക്കുന്ന ജിത്തുവിനെ കോകില കണ്ണു തുറന്ന് ഒരു നിമിഷം നോക്കി. അവനെ വട്ടം പുണർന്നു കൊണ്ടവൾ കണ്ണുകളടച്ചു. അവൾക്ക് മേൽ കവച്ചിരുന്നു കൊണ്ട്, അവളുടെ ചുണ്ടുകളെ തന്റെ ചുണ്ടുകളാൽ തടവിലാക്കിക്കൊണ്ട്, അവൻ കോകിലയുടെ ബ്ലൂസ്സിന്റെ ഹുക്കുകൾ വിടർത്തി. രണ്ടു വശങ്ങളിലേക്കും വിടർത്തിയ ബ്ലൂസ്സിനുള്ളിൽ നിന്നും പുറത്തു വന്ന വെളുത്ത ബ്രായിൽ പൊതിഞ്ഞ പേരക്കാ മുളകളിലേക്ക് മുഖം പൂഴ്ത്തി, അവനവളുടെ സാരി മുകളിലേക്ക് തൊറിഞ്ഞു കയറ്റാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ തുടകളിൽ തഴുകിക്കൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ ബ്രാ മുകളിലേക്ക് പൊക്കി നിർത്തി. കോകിലയുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി, ഉടവ് തട്ടാത്ത ഉറച്ച ചെറു മുലകളിലെ മുലത്തട്ടിൽ അവൻ നാവ് കൊണ്ട് തലോടി. കോകിലയൊന്ന് പിടഞ്ഞു. പൊടുന്നനെ അവന്റെ കൈ അവളുടെ വെളുത്ത പാന്റീസിനകത്തേക്ക് കയറി. ഒപ്പം അവളുടെ മുലകളിൽ ഒന്ന് വായിൽ വച്ചവൻ വലിച്ചു കുടിച്ചു തുടങ്ങി.

"അഹ്..." കോകിലയിൽ നിന്നും ശീൽക്കാരമുയർന്നു. കോകിലയുടെ മദനച്ചെപ്പിന് മുകളിലിരുന്ന അവന്റെ കൈ പൂർവെട്ടിന് മുകളിലെ ചെറുപയർ വലിപ്പമുള്ള കത്തിൽ ഇരുന്നനങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ കിതച്ചു കൊണ്ട് തുടകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയുറച്ചു. ജിത്തിന്റെ അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന ടവൽ അഴിഞ്ഞു പോയി. പൂർണ്ണ നഗ്നനായ അവൻ കോകിലയെ ചുറ്റി വരിഞ്ഞത് അവളെയും കൊണ്ട് മലക്കം മറിഞ്ഞു. അവളുടെ തലയിൽ മുടികൂട്ടി ചുറ്റി വെച്ചിരുന്ന മുല്ലപ്പൂക്കൾ കിടക്കയിൽ ചിതറി വീണു. കോകിലയുടെ ചുണ്ടുകൾ ചപ്പി വലിച്ചു കൊണ്ട് അവനവളുടെ കുണ്ടിപ്പന്തുകളെ പാന്റീസിന് മുകളിലൂടെ കശക്കിയുടച്ചു. ജിത്തിന് തന്റെ നീണ്ട കോൽ കോകിലയുടെ കവക്കിടയിൽ വച്ചു അരക്കെട്ടനക്കാൻ തുടങ്ങി. നിമിഷനേരം കൊണ്ട് ജിത്തിന് അവളുടെ മേൽവസ്ത്രങ്ങളും ബ്രായും അഴിച്ചു വലിച്ചെറിഞ്ഞു. പാന്റീ മാത്രമിട്ട് തന്റെ മേൽ കിടക്കുന്ന കോകിലയുടെ കവക്കിടയിലൂടെ നനവിറങ്ങി തന്റെ ലിംഗം നനയുന്നത് ജിതിനറിഞ്ഞു. അവനവളെ മലർത്തിക്കിടത്തി, അവളുടെ ഇരുകൈകളിലും വിരലുകൾ കോർത്തു പൊക്കി വെച്ച്, അവളുടെ കഴുത്തു മുതൽ ചുംബിച്ചു താഴേക്ക് നീങ്ങി. അവന്റെ മുഖം അവളുടെ നെഞ്ചിൽ തൊട്ടപ്പോൾ കോകില അറിയാതെ നെഞ്ചു മുകളിലേക്ക് തള്ളി. ജിത്തു ആ ഉറച്ച മുലകൾ രണ്ടും മാറി മാറി ചപ്പിക്കുടിക്കാൻ തുടങ്ങി. കോകില കണ്ണടച്ചു കൊണ്ട്, അവന്റെ തല തന്റെ നെഞ്ചിലേക്ക് അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. ജിത്തു അവളുടെ തുടകൾക്കിടയിൽ കയറിക്കിടന്ന് തന്റെ

ലിംഗത്തിൽ നിന്നും ഊറി വന്ന നീർ അവളുടെ പാന്റീസിലാകെ തന്റെ അരക്കെട്ടിലേക്കി തേച്ചു പിടിപ്പിച്ചു. ജിത്തു താഴേക്ക് നീങ്ങി,

അവളുടെ അണിവയറിൽ ചുംബനങ്ങൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ പൊക്കിൾ ചുഴിയിൽ നാവു കയറ്റി. കോകില ബെഡ് ഷീറ്റ് കൈക്കുള്ളിൽ ചുരുട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ചു വലിച്ചു. ജിത്തു താഴേക്ക് നീങ്ങി അവളുടെ പാന്റീസ് വലിച്ചു താഴ്ത്തുന്നതിനൊപ്പം അവളുടെ രോമം കളഞ്ഞു മിനുസ്സപ്പെടുത്തിയ അപ്പത്തിലേക്ക് ചുണ്ടു ചേർത്തു. അവളുടെ പാന്റീസ് പൂർണ്ണമായും ഊരി മാറ്റി, അവളുടെ കാലുകൾ വലിച്ചുകത്തി, നനഞ്ഞു കൂടിച്ചേർന്നിരുന്ന പൂർച്ചുണ്ടുകൾ തമ്മിലകറ്റി. അവിടെ നിന്നും വമിച്ച മണം, മൂക്കിലേക്ക് വലിച്ചെടുത്ത്, ആ തുള്ളിലേക്കവൻ നാവ് കയറ്റി.

അമർത്തി മൂളിക്കൊണ്ട് കോകിലയവന്റെ മുടി വലിച്ചു പറിച്ചു. അവളുടെ ചെറുകുന്തവൻ നാവ് കൊണ്ടുഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാലുകൾ കോച്ചി വലിച്ച്, നടു വളച്ചു കൊണ്ടവൻ അവന്റെ മുഖത്തു ജലധാര നടത്തി. കോകില കൈകൾ തളർത്തിയിട്ട് കണ്ണടച്ചു കിടന്നു കിതച്ചു.

"ജിത്തു... മതി.... " കോകില അണച്ചു. എന്നാൽ ജിത്തിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നും ഒരു മാറ്റവും ഉണ്ടായില്ല. അവളുടെ ആകംതുടകൾ കടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ടവൻ പൂർവ്വാധികം ശക്തിയോടെ അവളുടെ യോനി ഭക്ഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കോകില കിടക്കയിൽ കിടന്നു ഞെരിപിരി കൊണ്ടു. പൊങ്ങി നിന്ന അപ്പം കനതും കൂട്ടി അവൻ വായിൽ വച്ചു ചപ്പിയപ്പോൾ അവൾ നിലവിളിച്ചു. അപ്പത്തിൽ ഒന്ന് നീട്ടി നക്കി, അവൻ അവളുടെ മേൽ വലിഞ്ഞു കയറി.

"തനിക്ക് വേണോ?"

"എന്ത്???" മുഖം മുഴുവൻ പൂർത്തേനുമായി പൊങ്ങി വന്ന ജിത്തിനെ കണ്ട് കോകിലക്ക് ചിരി വന്നു.

"അല്ല, തനിക്ക് കൊതിയുണ്ടോ? ഞാൻ ചെയ്ത പോലെ ചെയ്യാൻ?" ജിത്തിൻ കിതച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

"മം.. ഹും...." കോകില തലയാട്ടി.

"ഇഷ്ടല്ലേ?" അവളുടെ പൂർ കവാടത്തിൽ തന്റെ കുണ്ണ കൊണ്ടുരച്ചു കൊണ്ടവൻ ചോദിച്ചു.

"മം.. ഹും... എനിക്ക് പേടിയാ."

"എന്തിന്?"

"അത് ഭയങ്കര വലുതാ..." അവൾ തന്റെ കവകിടയിൽ ഇരിക്കുന്ന അവന്റെ കോലിനെ നോക്കി പറഞ്ഞു.

"ഇഷ്ടല്ലെങ്കി വേണ്ടട്ടോ..." അതും പറഞ്ഞവൻ തന്റെ അരക്കെട്ട് ബലം കൊടുത്തു താഴ്ത്തി.

"ആ...ആ... ജിത്തു..." കോകില അവന്റെ തോളിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. കുണ്ണമകുടം അകത്തു കയറിയപ്പോൾ അവൾ അവനെ വാരിപ്പുണർന്നു. അവനവളെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് താഴെക്കമർന്നു.

"ആ...സ്...ആ.... പൊട്ടി... അകത്തെന്തോ... ജിത്തു... വേദന....സ്..." കോകില കരഞ്ഞു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. അവൻ അനങ്ങാതെ അവൾക്കിരുവശവും കൈ കുത്തി കിടന്നു.

"കോകില..."

"മം...." കരച്ചിലിനിടയിലും അവൾ കണ്ണും പൂട്ടി മൂളി.

"കണ്ണു തുറക്ക്, എന്തെ നോക്ക്.."

അവൾ കണ്ണു തുറന്നവനെ നോക്കി. അവന്റെ കണ്ണുകളിലെ പ്രണയാർദ്ര ഭാവം ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് അവളുടെ വേദനകളെ മായ്ച്ചു. അവളുടെ മൂക്കുതതിക്കല്ലിലെ തിളക്കം കണ്ടുകൊണ്ട് അവൻ മെല്ലെ അരക്കട്ടെനക്കി തുടങ്ങി. കോകിലയിൽ വേദന കുറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവൾ കാലകത്തി കണ്ണടച്ചു കൊണ്ടവനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അവളുടെ മുലകൾ അവന്റെ നെഞ്ചിൽ ഞെരിഞ്ഞമർന്നു. തന്നെ പുണർന്നു കൊണ്ട് തന്നെ ഭോഗിക്കുന്ന ജിതിന്റെ ചെവിയിൽ കടിച്ചു കൊണ്ട് അവളവന്റെ മുതുകിൽ നൃപക്ഷതങ്ങളേല്പിച്ചു. അവളുടെ നിറുകയിൽ തലോടിക്കൊണ്ടവൻ അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ഉറുത്തിക്കൊടുത്തു. അവളവന്റെ ചുണ്ടുകൾ വിട്ടു വിട്ട് ചപ്പിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കോകിലയുടെ മുലകൾ കശക്കിക്കൊണ്ട് ജിത്തു ചലനം വേഗത്തിലാക്കി. അവന്റെ പേശികളിൽ അവളുടെ നഖങ്ങൾ ആഴ്ന്നിറങ്ങി.

"ജിത്തു... ജിത്തു... ആ...ആസ്..." കോകില അരക്കട്ട് പൊക്കി. അതിവേഗം കയറിയിറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവന്റെ ലിംഗത്തെ കുളിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അവളുടെ മദജലം ചാലിട്ടൊഴുകി. ഇറുക്കം കുറഞ്ഞ യോനിക്കകത്തേക്ക് ജിതിന്റെ ലിംഗം തുരുതുരാ കയറിയിറങ്ങി.

"കോകില... ആ...മുത്തേ..."

അവളെ പുണർന്നുപിടിച്ചുകൊണ്ടവൻ നടു വളച്ചു. അവന്റെ ശുക്ലമഴ അവളുടെ യോനിക്കകം നിറച്ചു. വെടിയുതിർത്തിട്ടും അവന്റെ ലിംഗം പുറത്തു വരാൻ കൂട്ടാക്കാതെ കുറച്ചു നേരം കൂടി കയറിയിറങ്ങി. അപ്പോഴും പരസ്പരം വിട്ടു മാറാൻ ഇരുവർക്കും മനസ്സു വന്നില്ല. അവളെ പുണർന്നു കൊണ്ടു തന്നെ ജിതിൻ മലർന്നു കിടന്നു. ലിംഗം കുതിർന്ന ശബ്ദത്താൽ പുറത്തു വന്നു. അവനവളെ നെഞ്ചോട് ചേർത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടന്നു. വേഗത്തിലുള്ള ശ്വാസതാളത്താൽ ഉയർന്നു താഴുന്ന ജിതിന്റെ നെഞ്ചിൽ തല ചേർത്ത്, അവിടെ കൈവിരൽ കൊണ്ട് ചിത്രം വരച്ചവൾ കിടന്നു. ഇടക്കിടെ അവന്റെ ഇടനെഞ്ചിൽ അവൾ ചുംബന മുത്തുകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

"അയ്യരു പെണ്ണേ..." അവൻ വിളിച്ചു. കോകില വിളി കേൾക്കാതെ കിടന്നു.

"എടി ടീച്ചറെ..." അവൻ കോകിലയെ പിടിച്ചു കുലുക്കി.

"എന്താടാ ചെക്കാ....?"

"കളി ഇഷ്ടമായില്ലേ നിനക്ക്?"

"ഏത് കളി?"

"ഇപ്പോ നമ്മൾ കളിച്ച കളിയില്ലേ? അത്?"

"പോ... അങ്ങാനൊന്നുമില്ല."

"പിന്നെന്താ മിണ്ടാണ്ട് കിടക്കാണെ?"

"പിന്നേം ചെയ്യാൻ തോന്നണം" അവന്റെ ലിംഗത്തിനു മേൽ അവൾ മുട്ടുകാൽ കയറ്റി വച്ചു.

"ആഹാ.... കൊള്ളാല്ലോടി? വൈദ്യൻ കല്പിച്ചതും രോഗി ഇച്ഛിച്ചതും. ഞാനിവിടെ നിനക്ക് വേദനിച്ചല്ലോ എന്നു കരുതി പകുതിക്ക് വച്ച് നിർത്തണമെന്ന് വരെ കരുതി. പക്ഷെ, താഴെയുള്ള കുട്ടൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. കണ്ടല്ലോ? അവൻ അങ്ങു താഴുന്നുമില്ല, പൊങ്ങി നിൽക്കുന്നുമില്ല. ഒരു ഇടത്തരത്തിൽ അങ്ങു തരിച്ചു നിൽക്കുവാ."

"വാ തുറന്നാൽ വൃത്തികേടെ വരു. ഒന്ന് മിണ്ടാണ്ട് കിടക്ക് ചെക്കാ. ഇനി മിണ്ടണ്ട."

"മിണ്ടാണ്ട് പിന്നെ?"

"മിണ്ടാണ്ട് ചെയ്താ മതി."

"അ...അ.. ആ... അങ്ങനെ... അതങ്ങു പള്ളീൽ പോയി പറഞ്ഞാ മതി."

അവനവളെ മലർത്തിയിട്ട് അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ നുകർന്നു.

"ഞാൻ നിന്റെ മൂല കുടിക്കാൻ പോവ്വാ." ജിതിൻ അവളുടെ നെഞ്ചിൽ മൂക്ക് മുട്ടിച്ചു.

"ഒരു നാണമില്ലാത്തത്." കോകില കണ്ണു പൊത്തി.

"പിന്നേ... ഒരു നാണക്കാരി... അങ്ങോട്ട് മാറ്റി..." ജിതിൻ അവളുടെ കൈ പിടിച്ചവളുടെ മുഖത്തു നിന്നും മാറ്റി.

"എന്നെ നോക്ക്. ഞാൻ കുടിക്കുന്നത് നോക്ക്." അവൻ പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അവളുടെ വലതു മൂല മുഴുവൻ വായ്ക്കുള്ളിലാക്കി. കോകില ഒന്ന് പിടഞ്ഞു കൊണ്ട് അവന്റെ തല മുടിയാകെ കൈവിരലുകൾ കൊണ്ട് ഉഴുതുമറിച്ചിട്ടു.

"ഹ നോക്ക് പെണ്ണേ..." ഇടക്ക് തല പൊന്തിച്ചവൻ പറഞ്ഞു.

കോകില മൂല കുടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ജിതിനെ നോക്കി. തന്റെ തടിച്ചു കുർത്ത ഇടതു മൂല ഞെട്ട് തിരുമ്മിക്കൊണ്ട് അവൻ കെട്ടിയ താലിമാലക്കിടയിലൂടെ വലതു മൂല ഞെട്ട് ചപ്പി

വലിക്കുന്ന ജിതിന്റെ കണ്ണിലെ കാമം കണ്ട് അവളുടെ തുടയിടുക്ക് പിന്നെയും നന്നയാൻ തുടങ്ങി. കുറച്ചു നേരം കൂടി മൂല കുടിച്ചിട്ടവൻ അവളുടെ പൂർമുഖത്തിന് മുന്നിൽ തന്റെ ലിംഗം വച്ചു തള്ളി. ചെറിയ ഇറുക്കത്തോടെ അതകത്തേക്ക് കയറി.

"ഊഹ്.... ജിത്തു..." അവളവനെ വാരിപ്പണരാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവനവളുടെ രണ്ടു കൈകളും പിടിച്ചകത്തി കിടക്കയിൽ ചേർത്തു വച്ചു. അവനൊരു താളത്തിൽ കയറ്റിയിറക്കാൻ തുടങ്ങി.

കോകില മറിഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ ഭോഗം ആസ്വദിച്ചു കിടക്കുന്നത് കണ്ട് അവൻ പെട്ടെന്ന് കുണ്ണ പുറത്തെക്ക് വലിച്ചെടുത്തു. കോകില നിസ്സഹായ ഭാവത്തോടെ എന്തെ എന്നർത്ഥത്തിൽ അവനെ നോക്കി.

"നിന്റെ പൂറ് ചപ്പാൻ തോന്നുന്നു. പക്ഷെ നിനക്ക് നീറും. വേണ്ട."

"പോടാ... വൃത്തികെട്ടവനെ..." കോകിലയുടെ ശബ്ദത്തിന് വല്ലാത്ത പതർച്ച. അവളവന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു അവളിലേക്ക് വലിച്ചെടുപ്പിക്കാൻ നോക്കി.

അവനവളെ ചരിച്ചു കിടത്തി, അവളുടെ പിന്നിലേക്ക് ചേർന്നു കിടന്നു. കോകിലയുടെ മുഖം ചരിച്ച്, അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ കടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ടവൻ അവളുടെ മൂലയിൽ പിടുത്തമുട്ടു.

"നിന്റെ മൂലയെല്ലാം റബ്ബർ പോലിരിക്കുന്നല്ലോ പെണ്ണേ?"

കോകില അവന്റെ മുഖത്തു നോക്കി കിതച്ചു. അവന്റെ കണ്ണിലെ ഏതോ കാന്തിക ശക്തി അവളെ അവനിലേക്ക് വലിച്ചെടുപ്പിക്കുന്നത് പോലെ. അവൾ കൈ പൊക്കി അവന്റെ തല പിടിച്ചു, അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ നുണയാൻ തുടങ്ങി. ജിത്തു അവളുടെ കാൽ പൊക്കി തന്റെ തുടയിൽ വച്ച്, അവന്റെ ലിംഗമെടുത്ത് പിളർന്നിരിക്കുന്ന പൂർ കവാടത്തിൽ കൊണ്ട് പോയി മുട്ടിച്ചു.

"കേറ്റട്ടേ ഞാൻ?" അവളുടെ കന്തിന് മേൽ കുണ്ണ കൊണ്ട് കുത്തിക്കൊണ്ടവൻ ചോദിച്ചു.

"ഹാ...ഹാ.. ജിത്തു... എന്നെ...എന്തെങ്കിലും ചെയ്യ്..." കോകില കേണു.

അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ വായിലാക്കിക്കൊണ്ട്, അവളുടെ മൂലകൾ കശകിയുടച്ചു കൊണ്ട്, അവന്റെ ലിംഗം അവളുടെ പൂർദ്വാരത്തിനകത്തേക്ക് അവൻ കുത്തിയിറക്കി. വാ തുറന്നു ചുണ്ടുകൾ വിടിച്ച കോകിലയുടെ താടിയിൽ പിടിച്ചുപ്പിച്ച്, അവളുടെ വായിലേക്ക് നാവ് തള്ളിയിറക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ ആഞ്ഞു കയറ്റിയിറക്കാൻ തുടങ്ങി. അവളുടെ പരന്ന ആലിലവയറിൽ നഖം കൊണ്ട് പോറിക്കൊണ്ട് അവൻ അവളുടെ മൂലകൾ തിരുമ്മിയുടച്ചു. കമച്ചുടീനാൽ വെന്തുരുകിയ ഇരുവരുടെയും ഉള്ളിൽ സ്പ്രേഡനത്തിന്റെ നിഴലുകൾ കണ്ടു തുടങ്ങി. കോകിലയുടെ തുട പരമാവധി അകത്തി വച്ച് ജിതിൻ, അവളുടെ ഉള്ളിലേക്ക് തന്റെ ലിംഗം ആഞ്ഞു തള്ളാൻ തുടങ്ങി.

"ആഹ്ഹ്ഹ്ഹ്...ആവൂ..." കോകില അവന്റെ കൈയ്യിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ച്, തല ചെരിച്ച് അവന്റെ ചുണ്ടു കടിച്ചു മുറിച്ചു. തന്റെ തുടക്ക് മുകളിൽ അവളുടെ കാലിന്റെ ഇറുക്കം മുറുകുന്നതവനറിഞ്ഞു. അവളുടെ നിതംബങ്ങൾ തന്റെ അരക്കെട്ടിലേക്ക് കൂടുതൽ ചേരുന്നതറിഞ്ഞ് അവൻ കൂടുതൽ ആവേശത്തോടെ പറന്നടിച്ചു. കോകിലയുടെ പൂർജലം

ചീറ്റിത്തൊഴു ബെഡ് ഷീറ്റ് നന്നത്തു തുടങ്ങി. ജിതിൻ കൊതമിറുക്കി അവളുടെ പൂറ്റിലേക്ക് ആഞ്ഞു തള്ളിക്കൊണ്ട് ശുക്ല വിക്ഷേപണം നടത്തി. ജിതിൻ കുണ്ണയൂരി മലർന്നു കിടന്നു കിതച്ചു. കോകില വീണ്ടും അവന്റെ ഒരത്തേക്ക് ചുരുണ്ടു കൂടി. രണ്ടു പേരും നന്നായി അണക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

"ചുടടുക്കുന്നുണ്ടോ പെണ്ണേ?" തല ചെരിച്ചവളെ നോക്കിയവൻ ചോദിച്ചു.

"ജിത്തുന് ചുടടുക്കണ്ടോ? ഞാൻ നീങ്ങിക്കിടക്കട്ടെ?"

"നീങ്ങിക്കിടന്നാൽ കൊല്ലും നിന്നെ ഞാൻ. ഇബുടെ ബാടി..." അവനവളെ തന്റെ നെഞ്ചിലേക്കിട്ടു.

"ഇന്നിത് മതി ജിത്തു..." അവന്റെ കക്ഷത്തിലേക്ക് മുഖം ചേർത്തു കൊണ്ടവൾ പറഞ്ഞു.

"തളർന്നോ എന്റെ പെണ്ണേ?"

"മം... ക്ഷീണിച്ചു."

"എന്നാൽ ഉറങ്ങിക്കോ... നാളെയൊരിടം വരെപ്പോകാനുണ്ട്."

"എവിടെ? കല്യാണപ്പിറ്റേന്ന് അമ്പലത്തിലൊന്നും പൊയ്ക്കൂടാ."

"അമ്പലത്തിൽ ഒന്നുമല്ലെടി അമ്പലം നിരങ്ങിപ്പെണ്ണേ.... വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്ക്."

"എവിടാന്ന് പറ ജിത്തു..." കോകില ചിണുങ്ങി.

"അത് സർപ്രൈസ്. നാളെയൊരിത്താൽ മതി നീ. ഇപോ എന്റെ പൊന്നുമോളെ കണ്ണടച്ചു കൂടുന്നുറങ്ങിക്കോ..."

"എന്നാൽ എനിക്ക് കഥ പറഞ്ഞു താ..."

"നട്ടപ്പതിരായ്ക്ക് കഥേം പറഞ്ഞിരിക്കാനോ? ഒന്ന് പോടി..."

"എനിക്കുറക്കം വരുന്നില്ല. നിന്റെ നെഞ്ചിലെ ചുടും തട്ടി കുറച്ചു നേരം കൂടി ഉണർന്നു കിടക്കട്ടെ ഞാൻ... പ്ലീസ്..."

"മം... ശെരി. ഏതു കഥ വേണം?"

"ഏതെങ്കിലും കഥ."

"രാജകുമാരന്റെയും രാജകുമാരിയുടെയും കഥ മതിയോ?"

"ആ... പറ..." അവർ പരസ്പരം കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ചുരുണ്ടു കൂടിക്കിടന്നു.

"ഒരിടത്തൊരിടത്ത്... ഒരു കോകില രാജകുമാരിയുണ്ടായിരുന്നു..." അവൾ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ മൂക്കിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു. ജിത്തു അവളെ തേടിപ്പോയ കഥ പറഞ്ഞു

കൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ തനിക്കായി ഉള്ളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പ്രണയത്തിന്റെ കഥ കേട്ട് കേട്ട് അവളുറങ്ങി.

പിറ്റേന്ന് ജിതിനും കോകിലയും വീട്ടുകാരോട് യാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങി.

"എവിടേക്കാ പോണേന്ന് ഒന്ന് പറ ജിത്തു... പ്ലീസ്..." കോകില വാശി പിടിച്ചു. കാറുമെടുത്ത്, വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങി കുറച്ചു ദൂരം പിന്നിട്ടിരുന്നു അവരപ്പോൾ.

"ഒന്ന് ക്ഷേമിക്കെടോ...ഒരുപാട് ദുരന്തമൊന്നുമല്ല പോണത്. കൂടിയാൽ ഒരു പത്തു മിനിറ്റ്."

"പോ... മിണ്ടില്ല..." കോകില ഡ്രൈവ് ചെയ്തിരുന്ന ജിത്തിന്റെയടുത്ത് കൈ കെട്ടി മുഖം വീർപ്പിച്ചിരുന്നു.

അവനവളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു. അന്ന് താൻ തേടിപ്പോയപ്പോൾ കണ്ട കോലമല്ല പെണ്ണിനിപ്പോൾ. അവളുടെ മുഖമെല്ലാം തുടുത്ത് തടിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേക്കപ്പിടാൻ പണ്ടേ ഇഷ്ടമല്ല അവൾക്ക്. എന്നാൽ ഇന്ന് രാവിലെ അവളുടെ നെറുകയിൽ താൻ ചാർത്തിയ സിന്ദൂരം, അതിന്റെ ശോഭ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ട് ആ മുഖത്ത്. അവളെ ഇങ്ങനെ അടുത്തു കിട്ടാൻ, സ്വന്തമാക്കാൻ, അത്രമേൽ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട് തനിക്കെന്ന് വിശ്വസിക്കാനാവുന്നില്ല.

"അതേ... ഇടക്കിടക്ക് ഇങ്ങനെ ഒളിഞ്ഞു നോക്കണ്ട. ഇങ്ങനൊരു മൂക്കുത്തിക്കൊതിയൻ. മൂക്കുത്തി പുരാണം കേട്ട് കേട്ട് ഞാൻ മടുത്തു. അത്രക്ക് കൊതിയാണെങ്കിലേ, ഞാനമ്മയോട് പറയാം, മോനെ ഒരു തട്ടാൻറെ അടുത്തു കൊണ്ടോയി മുക്ക് കുത്തിച്ചു തരാൻ. എന്റെ മൂക്കുത്തി ഞാനെന്ത് ഊരിത്തന്നേക്കാം. ഇട്ടു നടന്നോ. നല്ല രസമായിരിക്കും."

"ഈ മൂക്കുത്തി നിന്റെയീ കുഞ്ഞു മൂക്കിലാ ചേർച്ച. അതങ്ങനെ കണ്ടാൽ മതിയെന്നിക്ക്." അവനവളുടെ മൂക്കിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു.

"പിന്നെ എല്ലാവർക്കും ഇയ്യാളുടെ പോലെ കുർത്തു കഴുകന്റെ പോലത്തെ മൂക്കല്ലേ?" കോകില മുക്ക് തിരുമ്മി.

"ദേ.. പെണ്ണേ... വണ്ടി ഞാൻ വല്ല കുറ്റിക്കൊട്ടിലും കൊണ്ടു ചെന്നിട്ട്, നിന്നെ മലർത്തിക്കിടത്തി ഒറ്റ റേപ്പ് വച്ചു തരും. പറഞ്ഞേക്കാം. മിണ്ടാതെയിരുന്നോ..."

കോകില ജിത്തുവിനെ നോക്കി കൊഞ്ഞനം കുത്തിക്കാട്ടി. ജിത്തു അവളെ കണ്ണു മിഴിച്ചു പേടിപ്പിച്ചു. പതിയെ വണ്ടി നിന്നു.

"എന്താ നിർത്തിയെ?" അവന്റെ മുഖത്തു നിന്നും കണ്ണെടുക്കാതെയിരുന്ന കോകില ചോദിച്ചു.

"സ്ഥലമെത്തി... നോക്ക്..." അവൻ മുന്നോട്ട് മുഖം തിരിച്ചു. ഗ്ലാസ്സിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കിയ കോകിലയുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. അവൾ കണ്ണു നനച്ചു കൊണ്ട് ജിത്തുവിന്റെ നോക്കി, അവന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു. നേതാജി മെമ്മോറിയൽ സ്കൂളിന്റെ പ്രവേശന കവാടത്തിന് മുന്നിലായിരുന്നു അവർ ചെന്നു നിന്നത്. എല്ലാം തുടങ്ങിയോടം. കോകിലയുടെ മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചു. ഒരു സെക്യൂരിറ്റി വന്ന് ഗേറ്റ് വലിച്ചു തുറന്നു. അവരുടെ കാർ അകത്തേക്ക്

കയറി. കാർ പാർക്ക് ചെയ്ത്, പുറത്തിറങ്ങിയ ജിത്തു, എതിർവശത്ത് ചെന്ന് കോകിലക്ക് വേണ്ടി ഡോർ തുറന്നു കൊടുത്തു. അവൾ അവനെ നോക്കി അനങ്ങാതെ തന്നെയിരുന്നു.

"വാ... ഇറങ്ങൂ പെണ്ണേ... മടിക്കണ്ട. ഞാനില്ലേ കൂടെ?" കോകില മടിച്ചു മടിച്ചാണെങ്കിലും അവന്റെ കൈ പിടിച്ചു പുറത്തിറങ്ങി. അവൾ ചുറ്റും നോക്കി. ചെറിയ ചെറിയ മാറ്റങ്ങൾ ഒക്കെ വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആ പഴയ സ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിന്റെ തലയെടുപ്പിന് മാത്രം ഒരു മാറ്റവും വന്നിട്ടില്ല. അവർ ഓഫീസിൽ കയറി, കത്രീന മാഡത്തിന് പകരം വന്ന പ്രിൻസിപ്പലിനെ ചെന്നു കണ്ടു. പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥിയാണ് താനെന്ന് ജിതിൻ സ്വയം പരിജയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവരുടെ മുഖത്തൊരു ചിരി വിരിഞ്ഞു.

സംഭാവനയായി ജിതിൻ അഞ്ചക്കമുള്ള ചെറിയൊരു സംഖ്യ ചെക്കെഴുതി നൽകിയപ്പോൾ അവരുടെ മുഖം കൂടുതൽ പ്രസന്നമായി. അവർ ഇരുവരും സ്കൂളെല്ലാം ഒന്ന് ചുറ്റിക്കൊണ്ടാൻ അനുവാദം വാങ്ങി, ഓർമ്മകളുറങ്ങുന്ന അവരുടെ പഴയ ക്ലാസ് മുറിയും, വരാന്തകളും എല്ലാം ചുറ്റി നടന്നു കണ്ടു. ക്ലാസ്സിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന കുട്ടികളെ കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കിടയിൽ താനും ഇരിക്കുന്നത് പോലെ തോന്നി ജിതിന്. കൂടെ നടക്കുമ്പോൾ കോകില ജിതിന്റെ കയ്യിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്നു. ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നിട്ട് കൂടി, സ്കൂൾ ആയത് കൊണ്ട് മാത്രം അവന്റെ തോളിൽ ചാരാൻ അവൾ മടിച്ചു. അവർ നടന്ന്, ആ പഴയ നോട്ടീസ് ബോർഡിന് മുന്നിലെത്തിയപ്പോൾ ഇരുവരും നിന്നു. ആ ബോർഡിലേക്ക് ഒരു മാത്രം നോക്കി, ഇരുവരും മുഖാമുഖം നോക്കി ചിരിച്ചു.

"ഞാനില്ലോ വരാം."പെട്ടെന്നേതോ ഓർത്തു, ജിതിൻ തിരിഞ്ഞു നടക്കാനൊരുങ്ങി.

"എന്താ? എവിടെപ്പോവാ?"

"ഒന്ന് കാറ് വരെ പോയിട്ട് ഓടി വരാം. ഒരു കാര്യം മറന്നു."

ജിതിൻ പുറത്തേക്ക് ഓടിച്ചെന്നു. കോകിലയുടെ കണ്ണുകൾ ആ ബോർഡിലാകെ ഓടി നടന്നു. തന്റെകീഴിൽ, ഒഴിവു സമയങ്ങളിൽ വന്നു നിൽക്കാറുള്ള ആ കൊച്ചു ജിതിനെ ഓർത്തവൾ ചിരിച്ചു. അൽപ്പസമയത്തിനകം ജിതിൻ കയ്യിൽ ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് കവറുമായി തിരികെ വന്നു.

"അതേ, എന്നെ ആർക്കും പരിജയപ്പെടുത്തി കൊടുക്കാഞ്ഞതെന്താ?" ഓടിക്കിതച്ചു വന്ന ജിതിനോട് കോകില ചോദിച്ചു.

"പരിജയപ്പെടുത്തിയല്ലോ... മിസ്സിസ് ജിതിൻ എന്ന് ആ പ്രിൻസിത്തള്ള വിളിച്ചത് കേട്ടില്ലേ?"

"അല്ല... ഇയാളെ പഴയ വിദ്യാർത്ഥിയാണെന്നൊക്കെ പറയുന്നത് കേട്ടു. ഞാനിവിടെ പണ്ട് ടീച്ചറായിരുന്ന കാര്യം പറയാഞ്ഞത് എന്താണെന്നാ ചോദിച്ചത്."

"പറഞ്ഞതൊന്നും... ആ പരാതി വേണ്ട. പഴയ വിദ്യാർത്ഥി തന്റെ പഴയ ടീച്ചറെ കെട്ടിയ കാര്യവും പറഞ്ഞതൊന്നും. എന്താ??"

കോകില അവനെ ഗോഷ്ടി കാട്ടി. കയ്യിലിരുന്ന കവർ അവൻ അവൾക്ക് നേരെ നീട്ടി.

"ഇതെന്താ???" അവൾ ആരാഞ്ഞു.

"തുറന്നു നോക്ക്..." അവൻ അവളെ നോക്കി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ഉത്തരമേകി.

കോകില കവർ തുറന്ന് അതിനകത്തു നിന്ന് ഒരു ഹാൻഡ്ബാഗ് പുറത്തെടുത്തു.

"ഇത്... ഇതെന്റെ പഴയ ഹാൻഡ്ബാഗല്ലേ? ഇതേവിടുന്നു കിട്ടി?"

"അതൊക്കെ കിട്ടി. നിന്റെ ഓഫീസിലുള്ള പേരില്ലാത്ത ഒരു സാറിന് കുറച്ചു കൈമടക്കു കൊടുത്ത് ഞാൻ എടുപ്പിച്ചതാ. അന്ന് നിന്നെയും കൊണ്ടാ ഓഫീസ് വിട്ടിറങ്ങി, നിന്നെ തിരികെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടു ചെന്നാക്കി, പിന്നേം തിരികെപ്പോയി... ഹോ... കുറെ കഷ്ടപ്പെട്ടു. അതും നിന്റെയാ ചളുങ്ങിയ ചോറ്റുപാത്രത്തിന് വേണ്ടി."

"എന്തിനാ ഇത്രയും കഷ്ടപ്പെട്ട്... വേണ്ടായിരുന്നു."

"എന്റെ ടീച്ചറേ... ഒരു മൊട്ടുസൂജിക്ക് വേണ്ടിപ്പോലും നിന്റെ കണ്ണു നനയുന്നത് എനിക്ക് സഹിക്കില്ല. ഇത് തിരികെയെടുത്തില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്ക് കിടന്നാൽ ഉറക്കം വരും എന്ന് നിനക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ? മാത്രമല്ല, നിന്റെ ബാഗ് ആ മക്കുണന്റെ ഓഫീസിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്ന ചിന്ത എന്നെ കൊല്ലാക്കൊല ചെയ്തു."

"ഓഹോ..." കോകില കളിയാക്കിക്കൊണ്ട് ബാഗ് തുറക്കാൻ ഒരുങ്ങി.

"അതല്ല... ഇതാദ്യം". അവനവളുടെ കയ്യിലിരുന്ന കവർ പിടിച്ചു വാങ്ങി, അതിൽ നിന്നും ഒരു പേപ്പർ കവർ പുറത്തെടുത്ത ശേഷം അതവൾക്ക് നേരെ നീട്ടി. കോകില ആകാംഷയോടെ ആ കവർ പൊട്ടിച്ചു. അതിനുള്ളിൽ നിന്നും ഫങ്കസ് കയറിയ അവരുടെ പഴയ ക്ലാസ് ഫോട്ടോ പുറത്തെടുത്തു. കോകില നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ജിതിനെ നോക്കി.

"ഇതിപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടോ?"

"ആ.... ഏറെക്കുറെ..." ജിതിൻ അത് പറയുമ്പോൾ കോകില ആ ഫോട്ടോ തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി.

"ഒരു മിനിറ്റ്, ഇതൊന്ന് പിടിച്ചേ...ഞാൻ വേറൊരു കൂട്ടം കാണിച്ചു തരാം." കോകില ഫോട്ടോ ജിതിന്റെ കയ്യിൽ വച്ചു കൊടുത്തു. അവൾ കയ്യിൽ തൂക്കിയിട്ടിരുന്ന പഴയ ഹാൻഡ്ബാഗ് തുറന്ന്, അതിന്റെ ഉള്ളിലെ അറയിൽ നിന്നും ഒരു ഡയറി പുറത്തെടുത്തു.

"എടി കള്ളി, ഇതെന്റെ ഡയറിയല്ലേ? ഇതെങ്ങനെ നിന്റെ കയ്യിൽ? അപ്പൊ വീട്ടിൽ...? ഇതെങ്ങനെ ഈ ബാഗിൽ വന്നു???"

"ഇയാൾടെ ഡയറിയൊന്നുമല്ല. ഇതെന്റെ ഡയറിയാ. മം... തുറന്നു നോക്ക്..."

ജിതിൻ ആ ഡയറി തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. അവന്റെ പഴയ ഡയറിയുടെ അതേ വലിപ്പത്തിലും രൂപത്തിലും ഉള്ള ഡയറി. ജിതിന്റെ ഉള്ളു് തുടി കൊട്ടാൻ തുടങ്ങി. സ്വപ്നമെന്നു താൻ നിനച്ചിരുന്ന തന്റെ ഓർമ്മകളിൽ, ഇത് പോലൊരു സംഭവം നടന്നത് അവനോർത്തു. ആ ഡയറിയുടെ താളുകൾ മറിച്ചു വിടുമ്പോഴൊക്കെ അവൻ കണ്ട

അക്ഷരങ്ങൾ അവന്റെ ആ ഓർമ്മകളിലെ അതേ പതിപ്പായിരുന്നു. അത്ഭുതത്തോടെ അവൻ വേഗത്തിൽ താളുകൾ മറിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"ധൃതി പിടിക്കണ്ട മാഷേ... പതുക്കെ മതി. ചുമ്മാ ഇരുന്നപ്പോൾ എന്റെ ഓരോ പൊട്ടത്തരങ്ങൾ ഞാനിതിൽ കുറിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നേ ഉള്ളൂ. എന്തായാലും ഇയാള് കഷ്ടപ്പെട്ട് എടുത്തു കൊണ്ട് വന്നതല്ലേ? വീട്ടിൽ ചെന്നിട്ട് നമുക്ക് രണ്ടു പേർക്കും ഒറ്റക്കിരുന്നു വായിച്ചു ചിരിക്കാമെന്നേ... പക്ഷെ ഇത് ഇത്ര നാളും എന്നിൽ നിന്നും മറച്ചു വെച്ചത് കഷ്ടമായിപ്പോയി."

കോകില പിന്നെയും എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അതൊന്നും ജിതിന്റെ കാതുകളിൽ എത്തിയില്ല. ഒരു സ്വപ്നലോകത്തെന്നോണം അവനാ ഡയറിയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു. അവൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം, എല്ലാം താൻ മുൻപ് വായിച്ചിട്ടുള്ളത് തന്നെ. പേജുകൾ ചെന്നു തീർന്നത് ഒരു ഫോട്ടോയിലാണ്. അവന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഫോട്ടോ പോലെ മറ്റൊന്ന്. നാശവും പഴക്കവും അവന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ കുറവ് തോന്നിച്ചു. വിറയാർന്ന വിരലുകളാൽ അവനാ ഫോട്ടോയെടുത്ത് തിരിച്ചു നോക്കി. അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് കണ്ട് അത്ഭുതം കുറി, അവന്റെ കണ്ണുകൾ മിഴിഞ്ഞു.

'പ്രാണനിൽ കൊത്തിവെച്ച, കാലത്തിന് വിട്ടു കൊടുക്കാത്ത ഒരു വസന്ത കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക്.'

അവനാ ഡയറി കൊട്ടിയടച്ച്, കലങ്ങിയ കണ്ണുകളോടെ മുകളിലേക്ക് നോക്കി, ഒരു നീണ്ട ശ്വാസം അകത്തേക്കെടുത്തു.

"ഞാൻ പണ്ട് ഈ സ്കൂളിൽ നിന്നും പോകുന്ന അന്ന്, നിനക്ക് തരാൻ വേണ്ടി വെച്ചിരുന്നതാ ഈ ഡയറിയും ഫോട്ടോയും. പക്ഷെ, പറ്റിയില്ല. ഒരിക്കൽ കൂടെ, സ്കൂൾ ആനുവൽ ഡെയ്ക്ക് ഞാൻ വന്നിരുന്നു. പക്ഷെ നിന്നെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ ഫോട്ടോയുടെ പുറകിൽ എന്റെ ചുംബനപ്പുക്കൾക്കൊപ്പം...."

"തന്റെ പഴയ നമ്പരും എഴുതിയിട്ടുണ്ടല്ലേ?" ജിതിൻ അവളെ മുഴുവിപ്പിക്കാൻ വിടാതെ ഇടക്ക് കയറി.

"ആ... അതേ. എങ്ങനെ മനസ്സിലായി? അത് കാണാൻ പറ്റില്ലല്ലോ?"

"കാണണമെങ്കിൽ കടലാസിന് ചുട്ട് പിടിക്കണം അല്ലേ?" ജിതിൻ ചോദിച്ചത് കേട്ട് കോകില അമ്പരന്നു.

"ഇയ്യാൾക്കിതൊക്കെ എങ്ങനെ അറിയാം? എന്നെക്കൊളും വല്ല കെമിസ്ട്രിക്കാരനോ?" കോകില അതിശയത്തോടെ ചോദിച്ചു.

"ചില കാര്യങ്ങൾ ദൈവം നമ്മളെ ഒരോയിടത്ത് കൊണ്ട് പോയി കാട്ടിത്തരും. അറിയണ്ടതും വേണ്ടാത്തതും എല്ലാം... പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയാൽ ഒരുപാടുണ്ട്... തനിക്ക് ബോധിക്കില്ലെങ്കിൽ പറയാം."

"ഒരു ജന്മം മുഴുവൻ നമുക്ക് മുന്നിലില്ലേ? ഈ ആയുസ്സ് മുഴുവൻ ഞാൻ നിന്റെ കൂടെയുണ്ട്. അത്രേം സമയം പോരേ, ഇയാൾക്ക് പറഞ്ഞു തീർക്കാൻ?" കോകില അവന്റെ കൈയിൽ കൈ ചുറ്റി കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

"ആ.. നമുക്ക് നോക്കാം..." ജിതിൻ ചിരിച്ചു.

കോകിലയുടെ കൈ പിടിച്ച് ജിതിനാ സ്കൂളിന്റെ പടിയിറങ്ങി. അവൾക്കായി ജന്മാന്തരങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്ത തന്റെ കഥ അവളോട് പറയാൻ.

അവസാനിച്ചു.

കോകില മിസ്സിനെ കൂടെ നിന്ന് സപ്പോർട്ട് ചെയ്ത എല്ലാ ചങ്കുകൾക്കും നന്ദി.

I present you, kokila miss

Still trying and chasing the dreams

kamal